

Het verhaal achter Tresi Barros

Tresi Barros

Colofon

Copyright © 2019:

ISBN:

Tresi Barros

978-90-78402-26-8

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Voorwoord Isaak	5
Voorwoord Tresi Barros, de Schittering	7
Persoonlijk verhaal Tresi Barros, de Schittering	11
- Inleiding	13
- Mijn eerste blik die op hem viel	17
- Liefde	19
- De innerlijke mens	27
- Leeftijd	33
- De ontwaking	39
- Pijn	43
- Opgeven of niet?	45
- Moederschap	47
- De drang	51
- Seks	57
- De dood	63
- Godslastering	65
- Mediumschap	69
- Boeken	71
- Geduld	73
- Toen ik hem zag	79
Interviews Meester Isaak	81
- Interview 17 november 2018	83
- Interview 24 november 2018	127
- Interview 10 december 2018	181
- Interview 17 december 2018	221
- Interview 4 maart 2019	279
Privé-consulten met Jeffrey, de Emotionele	291
- Privé-consult 21 november 2018	293

- Privé-consult 29 november 2018 335
- Privé-consult 19 december 2018 387

Slotwoord Schittering 443

Wie ben ik? 445

N.B. Alle cursief gedrukte gedeeltes in dit boek zijn gesproken door de studenten die deelgenomen hebben aan deze cursus en zijn ook beschrijvingen van handelingen.

Voorwoord Meester Isaak

Broeders, in namasté groeten wij jullie uit de wereld die onzichtbaar is, maar wel zichtbaar wordt ooit in de tijd als jullie je fysieke zelf verlaten. Geloof is voor vele kinderen eerst zien en dan geloven, maar het werkt anders kinderen, het is eerst geloven en dan pas ga je zien.

Mijn naam is Isaak, ze noemen mij de Lachende Gids omdat ik graag lach. Ze noemen mij Meester omdat ik les geef en de titel van Meesterschap allang bij mij draag. Mijn blijdschap is groot dat ik via het instrument, die jullie eigenlijk de Schittering horen te noemen, mag werken. Het was niet makkelijk om de Schittering te overtuigen dat ik, Meester Isaak, haar kan gebruiken in haar zien, horen, weten, ruiken, voelen en mij volledig in haar fysieke zelf kan neerzetten en haar op meerdere gradaties kan gebruiken, de lichte trance, middelmatige trance of volledige trance en het laatste is ook heel bijzonder. Ze kan spreken met de wereld bij ons, de overledenen, wat ook bijzonder is, omdat velen kunnen niet de energie van de wereld van wat jullie de doden noemen toelaten en de gevoelens en de symbolen vertalen. Mijn instrument is bijzonder maar ook bijzonder moeilijk, omdat mijn instrument graag ook aardse ervaringen opdoet en dan moet ik, haar gids, haar Meester, het toelaten en toekijken tot haar gevoel het inzicht krijgt: deze les is geleerd. En dan keert ons instrument zich altijd weer terug naar mij. Ze gaat bidden en vraagt om mij en natuurlijk hoor ik, haar Meester, meteen haar energie in mijn energieveld, maar ik laat haar ook vaak nog even verder voelen en help haar op dat moment niet, omdat mijn instrument weet. Haar weten is groot maar ze moet luisteren, vertrouwen, geloven, overgave en gehoorzaamheid, dat wordt bij ons verlangd en dat allemaal in betrekking tot haarzelf.

Dit boek brengt jullie dichter tot jezelf, als jullie hetzelfde gaan doen als boven geschreven. Hoe moeilijk ook, blijf oefenen en weet: ieder is uniek, er zijn geen twee van dezelfde energieën die mens heet. Leer en evolueer en oordeel niet vooraf, maar achteraf. God is liefde en welke lessen hij jou ook geeft, hij geeft deze lessen puur omdat hij die liefde is en wil dat deze aardse

tijd niet verspild wordt in materie maar besteed wordt in bewustwording en groei.

Namasté, Meester Isaak

Voorwoord Tresi Barros, de Schittering

Namasté lieve mensen,

Het boek het verhaal achter Tresi Barros was voor mij, de Schittering, een heel emotionele inspanning. Na het eerste interview was ik na de trancesessie zo gespleten in twee emoties. Mijn gevoel was in de war, tranen liepen over mijn wangen en ik keek naar buiten en ik vroeg mijzelf af: wat doe ik hier? Hoor ik wel op deze aarde? Of hoor ik bij Meester Isaak te zijn? Het antwoord wist ik natuurlijk wel, ik ben een instrument en ik hoor mijzelf ook zo te gedragen. Natuurlijk ben ik van vlees en bloed en heb ik menselijke gevoelens, menselijke gedachtes in mijn fysieke zelf en handel ik ook vaak naar mijn menszijn omdat ik woon hier op aarde en ben zoals de meesten van jullie. Maar ik weet ook dat sinds mijn achtentwintigste levensjaar mijn overgave naar de goddelijke wereld is gegaan en de strijd was een zware strijd, omdat je menszijn, staat in de weg. Gedachten zoals verzin ik dit of ben ik gek gaan door je heen. De tijd ging mij anders vertellen omdat het resultaat zou het mij vertellen zei Meester Isaak toen, en de tijd ook. Nu ben ik achtenveertig jaar oud en ja, het resultaat heeft het mij verteld. Vele mensen heb ik gesproken en vele huiskamergroepen/zaaloptredens heb ik achter de rug. En de energie die dan bij mij loskomt, is niet meer menselijk, het is een bovennatuurlijke energie. Je wordt gedreven, je wordt gestuurd, elke gedachte die binnenkomt is er al uit, voordat hij eigenlijk door mijn menselijkheid tijd heeft gehad om uitgedacht te worden. Tijd bestaat op dat moment niet, maar puur energie en een wij-gevoel, wij met Meester Isaak en een wij met de goddelijke wereld, de Bron der Wijsheid.

Elk interview verbaasde ik mij steeds meer over wat Meester Isaak vertelde en elk interview moest weer innerlijk door mij begrepen worden. Zijn woorden en uitleg waren vaak te heftig voor mij. Ik wist het in mijn innerlijke zelf maar mijn menselijke zelf had het onderdrukt. De bewustwording is gekomen bij mij tijdens dit boek, dat we werkelijk tweevoudig zijn, mens aards en geestelijk goddelijk dus. Mijn menszijn heeft heel veel beslissingen genomen die achteraf bestempeld kunnen worden als

verkeerd, maar ik weet ook dat er geen fout bestaat, het is puur evolutie, leren om jezelf beter te leren kennen om te kunnen evolueren. Mijn geestelijke zelf, intuïtie en ook mijn paranormale gave hebben het altijd juist omdat het voelt juist en is juist. Dat betekent dat wij ons moeten accepteren in tweevoudig zijn. Wees je menselijke leven en wees ook je spirituele leven. Accepteer je zogenaamde fouten en vergeef jezelf ook als je denkt dit was fout omdat er bestaat geen fout. We zijn hier op aarde om te leren, om hoger in de energie van onze goddelijkheid te komen en dat kan alleen met leren hoe het anders kan. Wat voelt goed en wat voelt slecht? Dat leer je als je tijd neemt om jezelf beter te leren kennen. Je komt ter aarde voor een reden, voor een doel en elk doel is verschillend. Oordeel niet vooraf maar achteraf, al is achteraf als je de aarde verlaat en de dood heet transformatie.

Ik, de Schittering, heb met vele geesten gesproken en ik weet dat er leven na dit leven is en ik weet ook dat het leven na dit leven veel mooier en intenser is dan dit simpele leven wat velen nu al moeilijk vinden. Mijn houvast is bidden en mediteren, mijzelf afsluiten en op mijzelf zijn. Zo leer ik mijn innerlijke wereld beter kennen. Als je steeds in de energie van derden bent, verliest men zichzelf uit zijn eigen unieke energie.

Bid, mediteer en wees stil en luister. Luister naar je gevoelens en intuïtie en niet naar je gedachten en angsten. Ga in het nu leven en vertrouw op God, dat God die liefde is jou wel lessen geeft, maar dat doet hij juist omdat hij wil dat jij evolueert. Mijn lessen zijn zwaar en vaak dacht ik: Meester, Meester waarom? Mag ik naar huis? Mag ik teruggaan naar mijn sfeer bij jou? En mijn Meester zegt steeds: kind, luister, geloof, vertrouw, geef jezelf over en gehoorzaamheid, dat moet je toepassen. En als ik bid en schrijf komt er een rust van acceptatie en natuurlijk is het op dat moment heerlijk, maar ik weet ook wel dat als ik weer met mijn menselijkheid geconfronteerd word, dat ik dan weer de balans moet vinden van rust en acceptatie.

Ik hoop dat de lezers dit boek begrijpen in hun innerlijke zelf en niet in hun hoofd en dat de lezers ook de energie en liefde en geduld van Meester Isaak mogen voelen tijdens het lezen van zijn woorden. Als Meester Isaak mij overschaduwde en ik ben op dat moment zijn energie, dan voel ik mij de

gelukkigste vrouw ter aarde en als hij weer heengaat, voel ik de grootste leegte die er bestaat. Maar ook dat moet ik accepteren omdat ik een instrument ben en mijn werk als medium moet volbrengen en ook ik moet dagelijks bekijken, voelen en loslaten in namasté.

God zegen jullie lieve mensen en blijf geloven in de hoge machten, maar ook in jezelf.

Liefs, de Schittering

Persoonlijk verhaal
Tresi Barros, de Schittering

Inleiding

Mijn naam is helemaal geen Tresi. Heb ik eigenlijk wel een naam? Mijn Meester Isaak noemt mij 'de Schittering'. Mijn moeder noemt mij Ana en volmondig zegt ze: Ana Teresa. Mijn vader noemt mij nooit bij een naam. Ik kan me niet heugen dat hij ooit mijn naam heeft uitgesproken direct of indirect. Mijn vader zei altijd tegen mijn moeder: waar is de jongste dochter?

Eenzaamheid is zo herkenbaar in mijn belevenis. Erkenning, dat was mijn grootste wens. Zie mij staan vader, zie mij staan moeder. Isabel, mijn vijf jaar oudere zus, zie mij staan. En Victor, mijn allerliefste broer, die twee jaar ouder is dan ik, zie mij staan. Altijd dat gevoel van: zie mij staan, zie mijn verlangen en zie mijn verdriet. Het heeft mij gemaakt tot wat ik nu ben, een zelfstandige vrouw, moeder van velen, zo noemt men mij. En ja, ze zien mij staan. De vraag is nu alleen nog deze: zie ik mezelf staan of zoek ik hetgeen wat mij juist weer laat herinneren aan wat ik juist wil vergeten, mijn innerlijke pijn en verlangens?

Nu ik deze woorden uit mezelf laat stromen snap ik het verhaal achter het verhaal veel beter. Wat je bent straalt je uit zegt steeds Meester Isaak. Nu kan ik hem alleen maar gelijk geven. Wat ik ben heb ik weer naar me toetrokken in dit verhaal van liefde, wat eigenlijk een bevestiging is van mijn innerlijke verlangens en dat haast ten koste ging van de mens die ik uiteindelijk hoor voor te stellen, een medium, een geestelijk medium en een fysiek medium. Geestelijke voeding via al hetgeen God mij heeft geleerd, de Bron der Wijsheid mij heeft geleerd en ook mijn jaren van leeftijd mij hebben geleerd. En het fysieke medium die ik nu uitdraag, door de mens te helpen in zijn fysieke leven met voedsel en kleding en al hetgeen er toevallig op ons levenspad komt en wat weer uitgedragen kan worden naar hen die het juist net nodig hebben, zoals schoenen of wat er ook toevallig voorbij komt, zonder het woord te ondermijnen. Toeval, het bestaat, het valt je toe. Ik tel mijn toevalligheden niet meer, ik begrijp waarom God het mij juist heeft gegeven, om te leren en om te begrijpen en juist te groeien in dit geestelijke leven en ook het fysieke leven te aanvaarden zoals het je toevallig toekomt.

Wie ben ik? Wie ben jij? Wie is God? Waarom ben ik? Waarom ben jij? Waarom is God? Waarom verdriet? Waarom leef ik? Waarom leef jij? Waarom sterf ik? Waarom sterf jij? Waarom worden deze vragen steeds maar gesteld? Puur uit geen begrip dat toeval niet bestaat. Toevallig ben jij in de armen van je moeder gekomen. Toevallig heb je die jeugd zo ervaren. Maak het je niet moeilijk en zeg simpel deze woorden: toeval bestaat niet en ik bekijk het, voel het en laat het los. En toevallig zit ik nu weer op mijn 43ste levensjaar in deze fase, zoals ik ook vroeger zo vaak dat gevoel in mij heb overwonnen. Het gevoel van pijn en niet willen bestaan in de pijn omdat: God waarom?

Noot: ten tijde van het schrijven van dit hoofdstuk was ik 43 jaar, inmiddels heb ik de leeftijd van 48 jaar bereikt.

Ik ga terug naar het moment dat ik met Chantal, mijn hartsvriendin, in Kralingen samen een mooie middag probeerde te maken. Kijkend naar de rust van het water liet ik mijn gevoel zijn van: goh, deze stad is groot, mijn dorp is zo niets vergeleken bij deze energie van volk. Angst, dat was wat ik voelde. Ik keek Chantal aan en zei: hoe kan ik ooit in deze stad leven? De mensen hier zijn zo anders dan wat ik gewend ben. Nietsvermoedend keek Chantal mij aan en zei: het heeft zijn voordelen en ook zijn nadelen. Omkijkend zag ik mooie huizen, maar ik werd bang, omdat de stem in mij zei: ga in Rotterdam wonen, daar hoor jij heen te gaan. Ik ken die stem zo goed, die innerlijke stem die je niet kan overwinnen.

Het was zonnig weer en opeens sloeg het weer om en daar stond ik vechtend tegen de storm, kijkend naar de boom en ik zei hardop: ik moet hier komen wonen. In de tussentijd was Wybe - mijn liefde van dat moment - mij komen opzoeken en hij trok me weg van de boom. Ik vocht en zei: nee, ik word geroepen.

Ik liet dat moment voorbijgaan, tot nu, het moment dat ik weet wat ik nu weet en dat is dat er toen uit Gods hand tegen me gesproken werd. Ik zou en

moest naar Rotterdam om mijn taak te vervullen, met toeval aan mijn zijde en ook de lessen.

Ik was nog met Wybe, mijn echtgenoot van korte duur. Mijn liefde was zo intens voor hem dat elk wezen in mij alleen bij hem wilde zijn. Nog nooit was ik zo gehecht aan iemand in menselijke vorm, als bij deze man. Maar juist deze man heeft mij laten vluchten naar Rotterdam. Misschien zag ik toen bij die boom niet waarom hij mij aan mijn arm weg wilde trekken en hij zei: ga weg daar, straks komt de bliksem tot je. En ja, de bliksem heeft echt ingeslagen.

De boom is het symbool van groei. De wortels zitten diep in Moeder Aarde. Ze laten zich niet weggagen uit angst voor gevaar. De boom van: ja, ik wil staan en dat is wat ik ben, het verhaal achter elk mens die ook jij kan zijn. Ik ben Tresi Barros, in de naam van Meester Isaak, 'de Schittering' genaamd. Mijn verhaal is het verhaal van liefde, pijn, verwaarlozing, verslaving, angst, depressie, verlangens en ook zeker geloof.

Mijn eerste blik die op hem viel

Ik was verward dat het allemaal zo snel ging. Ik had mijn eerste ashram binnen een jaar samen met Chantal tot succes gebracht en de drang om te groeien werd sterk in mij gelegd, ik moest uitbreiden.

We hadden vijf dagen de tijd om het oude pand leeg te krijgen en het nieuwe, veel grotere pand, startklaar te krijgen. Hoe? Simpel door op straat aan te kondigen dat alles gratis is. De mensen kwamen plunderen en ik verschuilde mezelf veilig achter de hoge balie. Chantal stond bij de deur om het overzicht te houden. Ik stak mijn hoofd omhoog en zag hem binnenkomen. Zo vlug als hij kwam, zo vlug liep hij ook weer weg. Bij de deur hoorde ik Chantal hé zeggen en ze keek in zijn tas. Ze zei: deze kruiden mag je niet meenemen, die gaan mee naar de volgende ashram. Kleding of andere zaken die ons tot last zijn, mag je wel meenemen, zei ze. Toen had ik moeten weten dat dit het begin was van twee mensen die nooit vrienden zouden kunnen worden. Ik zei nog toen hij weg was: wat een lekker ding. Chantal trok haar neus op en zei: bah, vieze lelijke Marokkaan.

Natuurlijk kende zij het volk beter dan ik. Zij durfde hem aan te spreken en ik schuilde en voelde me klein en verlegen met al die plundersaars die binnen een middag mijn hele zaak schoon hadden geveegd waardoor ik de kans kreeg om te groeien tot wat ik nu voorstel en in de toekomst voor ga stellen.

Die eerste blik was meteen liefde op het eerste gezicht. Weg was hij en ik dacht: wat jammer, die zie ik nooit meer terug. Achteraf was hij vaker bij ons binnen geweest en had hij zelfs meegegeten tijdens de zondagen toen wij de minderbedeelden eten gaven. Ook hij schoof aan tafel aan. Ook hij heeft het laatste avondmaal, de barbecue, meegemaakt. Nu snap ik waarom ik haast nooit mocht komen tijdens - zoals wij het hadden genoemd - Diner op de Bree. Iedere keer als ik wilde komen omdat ik daarnaar verlangde, werd ik tegengehouden. Anders had ik hem veel eerder gezien. Nee, het was de tijd niet. Ik moest eerst loslaten van het verleden voordat ik een nieuwe liefde kon toelaten.

Liefde

Wie zoekt dat niet? Ik ben altijd zoekende geweest. Sinds kind zijnde heb ik mezelf altijd gegeven wanneer dat gevoel in mij kwam van: daar zit liefde in. Liefde om te kunnen bestaan. Ik zocht liefde in de kern bij leraren wilde ik geliefd zijn. Ik zocht liefde bij mijn ouders en bij mijn oudere broer. Ik bleef zoeken maar ik vond het niet. Niet daar tenminste. Ik vond het bij God, stil in bed met mijn handen gevouwen en biddend. Mijn gebed was ook een angstig gebed omdat stel dat God mij niet lief zou hebben. Stel dat God mijn woorden niet zou goedkeuren en zou zeggen: ik vind je niet lief. Hoe zou ik dan kunnen bestaan? Mijn God was Jezus. Mijn God was Hij die onze zonden heeft gedragen. Als ik bad waren mijn laatste woorden de woorden: God, vergeef mij mijn gedachten, woorden en daden en maak me weer zo schoon als pasgevallen sneeuw waar niemand op getrapt of gelopen heeft, en dan viel ik rustig in slaap, eenzaam in dat huis van mijn ouders. Ik was ongelukkig, omdat het nog zo lang zou duren eer ik eindelijk weg kon gaan. Weg kon uit die energie en mijn dromen zou kunnen vervullen. Het enige waar ik van droomde was een beter leven, een leven zonder zo'n gemene vader die ons alleen maar met zijn dominantie bang maakte. Een vader die het woord vader wel heel letterlijk nam. Hij wilde ons opvoeden. Hoe eigenlijk? Liefdeloos of was dat de enige vorm van liefde die hij heeft gekend en nooit heeft losgelaten? Ik weet wel dat ik nu ik ouder ben hem beter begrijp omdat ja, als je nooit hebt ontvangen is het moeilijk om te geven. Ik weet beter omdat ook ik heb het nooit ontvangen. Daarom weet ik dat God mij liefdevol heeft opgevangen in dromen, in toespreken via gevoel en ook toeval. Ik ben een gezegend mens met mijn God die wie dan ook zijn God mag noemen. Hij is mijn God omdat hij mij heeft genezen van al hetgeen wat niet in liefde, mijn ziel heeft getekend. Ik bekijk het, voel het en laat het los.

Terugkomend op mijn moeder, hoe sterk moet die vrouw zijn als ze nooit liefde heeft gekend zoals ik dat heb gekend. Waar zijn haar vrienden? Waar zijn haar kinderen die haar nauwelijks opzoeken? Waar is mijn moeders vrijheid, onafhankelijkheid? Waar is haar geluk? In liefde voor de man die

mijn vader heet, heeft ze haar leven weggegeven. Letterlijk is ze weg in de energie van wachten, tot er ooit verlossing komt in tijd en natuurlijk gaat het wachten lonen. Met pijn zal ik ook mijn moeder begraven en altijd zal ik mij schuldig voelen dat ik haar niet in liefde kon laten zien hoe mooi de wereld kan zijn zonder man. Lachen hè. Ha, ha, als ik dit schrijf moet ik diep lachen, omdat hoeveel mannen heb ik gehad? Veel. Heb ik ze lief gehad? Ontzettend. Waarom zijn ze weg nu? Omdat ik ondanks mijn verlangen van en ook het willen van toch opeens besloot om anders te gaan leven in evolutie van. Dat weet ik nooit, om welke evolutie het gaat. God weet het wel en ik zeg dan weer: ik neem de hand van God en laat nooit meer los.

Mijn eerste liefde en mijn laatste liefde tot nu toe, hebben ze iets gelijk? Ja, ze hebben iets gelijk, ze hebben mij niet gelukkig kunnen maken omdat mijn verlangen is nooit bevredigd geweest. Tijdelijk wel, al is het in jaren tijd. Maar niet voor altijd, zoals men dat zo graag tegen elkaar zegt. Hoe vaak heb ik niet gezegd tegen mijn liefde: ik blijf voor altijd bij jou. Hoe vaak heb ik niet gevraagd: jij blijft toch voor altijd bij mij? Hoe vaak heb ik niet gehuild om een man of een gebroken relatie, al was het met een vrouw, vriendin, nichtje of mijn vriendin, ja ook dat heb ik ervaren. Ik heb een relatie met een vrouw gehad tijdens mijn huwelijk met de vader van mijn dochter Angel. Ook dat was liefde, liefde in strijd met de liefde omdat meteen toegeven aan die gevoelens, nee zo makkelijk ben ik ook weer niet. Ik leef graag in verlangens. Maar ik weet ook dat mijn verlangens mij veel zeer hebben gedaan. Zoveel zeer dat ik niet kon eten, niet wilde leven, niet wilde werken. Er was alleen maar pijn, zo'n heftige pijn dat het woord pijn niet in woorden uit te leggen is, alleen in paniek en weer iemand vinden die mij dat gevoel geeft van: ik hou van je, jij bent mijn schatje, mijn meisje, mijn snoepeke of laifie of laiverd, ach noem ze allemaal op, de koosnaampjes. Isaaks koosnaampje voor mij is Schittering en dat is echte liefde. Geestelijke liefde zonder pijn, alleen groei. Geen afbraak maar innerlijke kracht van: Schittering, ik hou van je eeuwen en eeuwen en zoek niet de fysieke liefde, zoek de geestelijke liefde, die geef ik jou ook al ben ik niet aanwezig, jij weet ik ben er altijd voor je. En dat is mijn Meester, die ik heb. Hebben is heerlijk en wegnemen van deze heerlijkheid zal niemand mij ooit kunnen ontnemen. Ja, er zijn nemers gekomen en gegaan, die deze liefde wilden ontcijferen,

ontmaskeren en belachelijk wilden maken, maar het is niet gelukt. Mijn Meester is nog steeds in mijn leven en de anderen zijn er niet meer. Puur omdat het was geen liefde maar illusie van.

Mijn eerste liefde was Vincent, mijn buurjongen. Hij was van Spaanse afkomst. Het was altijd druk en gezellig bij hem thuis. Hij had vele broers en zusjes. Mijn broer Victor liet mij zien hoe het was, om te zoenen en deed het voor met de zus van Vincent. Walgelijk vond ik het toen. De tong die heen en weer ging, dat speeksel dat je duidelijk zag. Ik deed het met de mond dicht en vond het al een hele overwinning. Helaas was deze Vincent gewild en was ook ik maar tijdelijk voor hem. Voor het eerst denk ik nu dat ik jaloezie voelde opkomen. Ik wilde zijn aandacht, zijn liefde. Zijn tuin lag, zoals onze tuin, boven in de Luxemburgse bergen en hij had daar een schuur. Het was een in- en uitloop van gezelligheid en ik zat op een stoel ernaast met al die gevoelens in mijn lijf. Jaren later kwam hij bij mij in de klas te zitten en ik hoopte zo dat hij weer met mij samen wilde zijn zoals toen ik tien was.

We begonnen weer elkaar kinderlijk te plagen en opeens was hij weer uit de klas verdwenen. Hij kwam niet meer. Vijf jaar zat er tussen. Vijf jaar van verlangen en toen was hij weer verdwenen. Ook al was ik getrouwd en wel, ik bleef van hem dromen. Hij, degene die mijn illusie van eerste liefde en ook mijn verdriet en verlangen was om erkenning te krijgen. Is daar mijn begin van verlatingsangst, vernietigingsdrang en bindingsangst begonnen? Als ik terugkijk in de tijd zie ik zoveel van nu. De bewustwording van nu is bij mij aanwezig ondanks dat het nog niet volkomen verdwenen is. Het blijft in mijn systeem. Ik blijf jaloers, ik blijf angst hebben om me in de liefde met de partner te binden en wil het dan vernietigen. De drang om lief te hebben en te ontvangen. Misschien vind ik het wel in de kerk dacht ik. Vanaf mijn jeugd nam ik plaats in de kerkstoelen, dat moest van mijn ouders. Later zat ik achter de pastoor en diende de mis. Ook ging ik les volgen op kinderbijbel les en later mocht ik zingen in het kerkkoor. Ik aanbad Meester Jezus. Ik sliep met Meester Jezus en wilde geen zonde doen. Natuurlijk overkwam mij wel de zonde, in mijn hart wilde ik liefde en wie had mij lief? Jezus had mij lief, die overtuiging stond zo sterk in mijzelf dat alleen dat mij elke keer weer naar het kruis van Jezus bracht en mij liet knielen en ik bad zoals een kind

kon bidden. Een kerkdienst overslaan was geen optie, omdat dat zou betekenen dat ik God zou vergeten en ik was toch bang voor de gevolgen hiervan. Mijn geloof is zo sterk geworden en ik kon mij geen leven bedenken zonder God in mijn leven. Ik wist dat God mij lessen geeft en ik ga geen enkele les ontkomen omdat als God wil dat ik die les ga ondervinden dan zal dat mijn lot en toekomst worden. Mijn bewustzijnsniveau was nog gering maar mijn gevoel was sterk. Alles deed ik toen al intuïtief. Ik reageerde intuïtief, sprak intuïtief of juist sprak ik weken niet intuïtief. In mijn eigen wereld zat ik alleen met mezelf en probeerde gelukkig te zijn. Met vriendinnen wilde ik niet spelen omdat ik wist dat men mij anders vond. Ik bleek autistische symptomen te vertonen, maar ik was gewoon op mezelf, in mijn wereld.

Ik zie hem nog staan, een oude kale man, Norbert genaamd. Hij had een stok en mijn enige vriendin Gravelina bracht me bij hem. Het oude huis waar eigenlijk geen liefde was maar wat ik wel zocht, heeft vijf jaar van mijn leven gekost. Vader en zoon woonden samen. De vader was walgelijk en stonk naar urine. Hij had één tand en zat maar op een stoel uit het raam te kijken. De zoon zat tegenover hem en de tafel was de scheiding tussen vader en zoon. De eerste keer was ik niet ouder dan zeven en was verbaasd dat ik geld kreeg bij het weggaan. Geld en snoep, dat werd vijf jaar lang mijn verhaal. Geld is voor een kind die dat nooit kreeg thuis - al was het in de gulden tijd een gulden en nu in de euro tijd 50 cent - bijzonder. Sparen kon ik goed en mijn koffer vulde zich snel. Ik ging nooit iets voor mezelf kopen maar voor de allerliefste vrouw ter wereld, mijn eigen moeder. Daar kocht ik altijd wat voor. Voor mijn moeder of iemand anders, voor mijzelf bleef het bij snoep en dat werd ook een verslaving. Later volgden er vele meer zoals chocolade, cake, nooit met mate maar altijd waren de pakken leeg. Ging het pak open, dan moest het pak ook leeg. Ook met chips, elke dag moest er een zak leeg. Ik groeide en dat werd dus later een obsessie van: ik vind mezelf lelijk en dik en daar werd ik onzeker van en daarmee stond mijn eetstoornis voor de deur. Weer een strijd die tot heden altijd zal blijven. Al hetgeen van toen en nu blijft in mijn systeem en blijkbaar kom ik er ook nooit vanaf al weet ik gelukkig hoe ik ermee om moet gaan. Dat is wel een groot voordeel van: wie

ben jij? Wie ben ik? Ik weet wie ik ben. Nu nog beter dan toen. De vraag naar iedereen toe is: weet jij wie je bent?

Verliefd worden werd steeds een terugkerend feit. Verliefd worden voelde alsof ik mijn energie daaruit haalde. Later hoorde ik van Meester Isaak dat verliefd worden verliezen is. Dat snap ik nu wel, maar toen gaf mij dat de bevestiging dat ik mooi, aantrekkelijk en grappig was. Ik zat dan in gedachten de hele dag in een illusie dat later zeker een desillusie werd. Maar op dat moment van eerste blik tot eerste zoen, draaide mijn wereld dan alleen om verliefd zijn, wat ook verliezen betekent.

Inmiddels had ik twee kinderen ter aarde gebracht en de derde volgde ook door het woord verliefd worden op uiterlijk. Samen met Johnny ging ik naar de Efteling. Ik had weinig geld maar had er behoefte aan. Mijn jongste bleef bij de man die misschien wel zijn vader zou kunnen zijn of niet, omdat ook daar was weer tijdens mijn huwelijk die verliefdheid ontstaan. Dankbaar ben ik voor die ervaringen die me drie jaar van mijn leven hebben gekost. Ik heb ook deze man samen met mijn eerste man achter me moeten laten. Mijn gedachten waren niet blij en ik was eigenlijk nooit echt gelukkig. Ik zocht altijd liefde en wilde een man die mij voor eeuwig gelukkig zou maken. Daar was ik dan in de Efteling en ik kon mijn gedachten niet van Rob - de zeventien jaar oudere man die deze jonge vrouw verliefd heeft gemaakt maar niet gelukkig - afhouden. Hij was gevorderd in zijn en ik moest nog veel leren.

Aan het einde van de dag trakteerde ik Johnny, mijn oudste, op patat en hoopte ik dat hij niet teveel van mijn treurige gezicht en pijn had gemerkt. Opeens kwam er voor mij een brede gespierde man zitten, ik vond hem meteen aantrekkelijk. Ik keek op zijn bord en zei: wat is dat voor vieze gele mayonaise? Het bleek anders te heten. Ik zat daar en voelde weer verliefdheid en besloot om maar te gaan. Opeens sprong hij op en vroeg: mag ik meelopen? Ik zei: het park is voor iedereen en liep naar de uitgang. Ergens wilde ik toch wel zo'n Eftelingpop voor Johnny kopen, zo'n romanticus was ik wel. Aangezien ik weinig geld had, deed ik het maar niet. De man achter mij zei: doe maar wel, ik betaal. O zo makkelijk nam ik het

aan voor mijn kind en ik wilde afscheid nemen. Hij zei: zal ik je afzetten? Ik zei: nee, ik pak de trein. Opeens haalde hij zijn rijbewijs en meer eruit om mij het vertrouwen te geven. Ik keek naar zijn enge vriend en bedankte maar nee, ik pak de trein. Uiteindelijk stemde ik toe mits ik voorin mocht zitten met mijn zoon op schoot. Hij reed rechtstreeks naar Breda en ik zei: zet me hier af, de rest loop ik wel. Toen vroeg hij: mag ik je telefoonnummer? Ik keek hem aan en zei: ik loop naar huis en als ik terugkom krijg je mijn telefoonnummer. Ik denk dat hij spannende minuten heeft moeten meemaken gevoelsmatig. Ik kwam terug en de dag werd zonnig in mij en de verliefdheid nam mij mee, in weer drie jaar illusie met pijn en ontgoocheling.

Hij woonde in Amsterdam, mijn lievelingsstad, en ik woonde in Breda. Hij bleek schulden te hebben en niet los te zijn van zijn grote familie. Zijn moeder had maar liefst acht kinderen gebaard en loslaten van die kinderen was voor haar een onmogelijke taak. Haar dochter, Jeannet, was overleden aan kanker, haar echtgenoot was overleden aan een hartstilstand en alle kinderen zaten allemaal nog in het ei van de moeder, ook mijn nieuwe liefde. Ik kreeg een relatie met hem en ik kreeg er ook een hele familie bij. Eerst vond ik dat heerlijk, zoveel broers en zussen erbij. Later was dat zo verstikkend en ook knapte ik af op zijn onvolwassenheid. Hij was twaalf jaar ouder en nog maagd. Binnen zes weken hebben we met vlag en wimpel onze zoon Jerony gemaakt. Zes weken lag ik op dat matras, wachtend totdat hij uit zijn werk kwam. Ik sliep een gat in de dag en verveelde me kapot in Amsterdam. We deden niets anders dan hopelijk zwanger worden. Zijn ego was klein, hij had faalangst, dat betekende dat ik echt letterlijk alles in de strijd moest gooien om hem tot hoogtepunt te brengen.

De vraag in mezelf kwam snel: hoe ga ik nu, zo jong, een leven volhouden met een man die mij seksueel niet kan bevredigen? Natuurlijk lukte het me niet en kwam de volgende verliefdheid weer om de hoek kijken. Zo bleef ik wisselen en wisselen en verdriet en hoop gingen zo dicht op elkaar zitten. De wilde haren moesten eruit, uitgaan, feestvieren. Ik dronk niet en ik bleef nuchter met cola light en danste de sterren van de hemel. Ik vergat mijn kinderen nooit, al was ik geen tevreden moeder, ik dacht: mijn leven is voorbij. Ik kreeg Johnny op mijn achttiende, Jeffrey op mijn twintigste en

Jerony op mijn drieëntwintigste en waar was ik? Waarom mislukte het steeds?

Toen ik hem zag, dacht ik: dit moet hem zijn en ik werd weer verliefd. Zijn naam was Joost, hij had mooie blauwe ogen, een stralende lach, hem moest ik hebben. De vader van Jerony hoefde ik niet meer, al hield ik wel van hem, al was hij een vriend voor mij. Ik trok Joost in mijn leven en ook in mijn huis. Dat Joost nog even klappen kreeg van Carl, de vader van Jerony, bewees alleen maar dat Joost echt voor mij ging. Joost was ziek, bleek later. Hij was opgenomen geweest op de paaz afdeling (Psychiatrische Afdeling Algemeen Ziekenhuis). Hij had twee zelfmoordpogingen achter de rug. Maar ja, zo naïef was ik ook al eerder, ik dacht: dan is hij toch genezen. Dat bleek niet zo te zijn. We hadden keer op keer, uit het niets, ruzie puur door jaloezie. Romantisch was hij wel, ik werd op handen gedragen. Ongelooflijk die twee uiteinden: happy, unhappy. De liefde bedrijven met hem was hemels. Keer op keer wilde hij weer het leven laten en nam dan afscheid met een touw in zijn handen en ik dan maar wachten op dat telefoontje van: Joost is dood. Maar dat telefoontje kwam niet. Steeds weer betuigde hij spijt en tranen. Dan maar trouwen, misschien helpt dat. Ook dat hielp niet. Na tien maanden huwelijk besloot ik om na een mislukt kinderfeestje van Jerony hem weg te brengen naar een vriend. De pijn was zo groot. Na dit besluit waren de kilo's zo verdwenen. Het verdriet was zo groot. Mijn weegschaal gaf na zes weken nog maar vierenveertig kilo aan. Mijn kinderen hoefde ik niet meer maar er was een stem in mij die zei: niet de kinderen weggeven. Zonder die stem had ik ze bij de oma's van beide kanten tijdelijk ondergebracht en bij tante. Gelukkig heeft die stem mij die grote fout niet laten maken anders denk ik dat ik deze woorden niet had kunnen schrijven, omdat juist de kinderen lieten mij opstaan uit bed, de was doen, koken en al hetgeen wat hoorde in hun groei. Juist de kinderen gaven mij energie, al was ik doodongelukkig omdat het weer voor niks was geweest.

Depressies, eetstoornissen, slapen totdat de dag voorbij was, niet het nut zien van het leven, angsten, fobieën, dwangneuroses, noem het maar op en al dat heeft mijn leven beheerst. Achtentwintig jaar leven in een lichaam en geest op aarde wetend: dit is het echt niet. Wie is die stem in mij? Wie vertelt mij

steeds wat het beste is? Kerken zocht ik op maar geen enkele kerk gaf mij dat gevoel dat ik zocht, geen enkele man ook. Getrouwd ben ik vier keer en alle vier de keren waren het lessen. Mijn derde man werd wel de vader van mijn dochter Angel en daar was acht jaar rust samen, tot ook daar weer een eind aan kwam.

De pijn werd nooit minder, bij geen enkele relatie, omdat ik ging er altijd in als een kind met illusies. Wybe, wat doe je nou? dat boek vertelt over mijn laatste huwelijk.

Ik ben een ongelofelijke verliezer in verliefd zijn. Al wordt het mijn dood, al vernietig ik mijzelf en de omgeving om mij heen, ik zoek liefde en nu weet ik waarom, door jou Meester Isaak.

De innerlijke mens

De mens bezit eigenschappen en die eigenschappen zijn van nature aanwezig of je maakt ze in jezelf wakker. Mijn eigenschap is puur geloof. Ik blijf sinds kind geloven dat liefde alles overwint. Ook kijk ik om me heen en ik zie dat mensen niet de juiste definitie van liefde kennen. Ze zoeken het in het gezelschap van familie, waar ze misschien niet eens in erkend zijn of in werk waar ze simpelweg ook hun best doen om erkend te worden. De mens is eigenaardig omdat hij een overlever is. Van nature in zichzelf wil hij alles kunnen en overleven. De ene blijft braaf en de ander juist niet. Ik ben een type van juist niet. Ik geloof dat ik als mens mijn lichaam kan overwinnen met welke drang dan ook en dat zoek ik juist op.

Vrede op aarde. Waar? Er is geen vrede op aarde. Mensen besluiten in hun kring vrede neer te zetten, in houden van, maar is het duidelijk dat er in nature vrede is? Nee. Als je jezelf niet eens lief hebt, en compleet accepteert, hoe kan je dan je medemens volledig accepteren of de wereld? Mijn conclusie in dit is: angst. De mens heeft angst om lief te hebben, om gekwetst te worden, om alleen achter te blijven. De mens snapt de structuur van zijn niet. De structuur van zijn is zo simpel. Omdat als je bent, voel je ook wat je bent, wenst, verlangt en ervoor strijdt. Niemand kan je hierin overtuigen. Dat hoort ook zo. Dat je volgt wat je bent, hoe je bent. Het ras maakt niets meer uit omdat als je jezelf verbindt met dit ras blijf je hangen in die energievorm.

Ieder mens is uniek. Verlaat jezelf nooit hierin. Erken jezelf ook in stukjes. Jij bent niet die mens. Jij bezit niet die gevoelens. Jouw dynamiek is niet hun dynamiek, jouw drive. Alles is uniek. Zoals je vingerafdrukken, er zijn er geen twee van. Veel studie heb ik gedaan. Ik ben nu vierenzeventig en vierenzeventig jaar lang heb ik mezelf bekeken, gevoeld en gestraft en ook losgelaten in ervaring.

Noot: ten tijde van het schrijven van dit hoofdstuk was ik vierenzeventig jaar, inmiddels heb ik de leeftijd van achteenzeventig jaar bereikt.

Ik ben zoals ik mezelf elk moment voel. Die momenten zijn zo verschillend en de acceptatie om dat te kunnen zijn komt in mijn hoofd: is dit wel juist of ben ik anders dan de rest? Mijn hart zegt: ja, het is juist en ja, je bent anders dan de rest omdat jij bent een ziel in dit lichaam en dat lichaam is je voertuig. Niemand is op dit moment jouw ziel en ook niet jouw voertuig. Extern of introvert, welk mens ben jij of ben ik? Studie tijdens het leven, dromen tijdens het leven, ervaringen tijdens het leven daar haal je de antwoorden vandaan.

Als ik mijn ogen sluit dan slaap ik niet maar droom en zie ik. Dat noemen ze dromenland. In dromenland ervaar je de waarheid, de waarheid wat je droomt. Waarom dromenland? Omdat de wereld een grote illusie is hoor je te dromen wat voor jou de werkelijkheid is. Elk mens heeft zijn eigen werkelijkheid. De ene droomt van simpelheid, de ander droomt van spanning of van meer expressie. Ieder mens hier op aarde heeft een droom. Deze droom is voor dat mens zijn streven, hij wenst dat, hij wil dat. Als ik zo om mij heen kijk, vind ik bepaalde dromen zo onrealistisch. Maar hoe kan je iemand overtuigen dat die droom of dat gevoel niet waar is? Niet. Daarom loslaten, simpelweg loslaten. De wet van karma, de wet van oorzaak en gevolg komt altijd terug, naar degene die het heeft veroorzaakt.

Zo vaak hebben Meester Isaak en ik gesproken. Uren, dagen, maanden en jaren en nu nog steeds zie ik ondanks alles wat er staat in alle boeken van ons samen, elke les die we hebben gegeven dat de mens niet luistert of gelooft, niet vertrouwt, niet zichzelf kan overgeven en zeker niet durft te gehoorzamen. Waarom niet? Angst, puur angst. De mens leeft in angst, in gedachtes en hij weet op dat moment niet beter dan dat. Ik weet wat angst is. Ik weet ook wat gedachtes zijn. Ik zie de gevoelens van anderen en dat begrip heb ik zeker voor ze. Ik huil voor ze als het moet. Ik strijd voor ze als het moet. Maar ik kan hen nooit zijn omdat de ziel spreekt en de ziel heeft veel informatie nodig om te kunnen evolueren in zijn evolutie en omdat karma niet weg te halen is, blijf je evolueren tot het einde van dagen en tot elk volgend leven hiervan.

Als een mens zou weten hoe de evolutie zou zijn in de ziel vanaf de geboorte dan zou hij ook begrijpen hoe hij eigenlijk in elkaar steekt. Maar omdat de mens zoekende is, constant, vanaf begin van de dag tot aan het einde van de dag wie hij zelf is, probeert hij zichzelf te evenaren en omdat hij zodanig in elkaar steekt, komt hij zichzelf iedere keer weer tegen. Hij snapt het niet, hij snapt ook niet waarom hij zo is en waarom hij zichzelf zo voelt omdat hij wil zich evenaren aan de rest. Miljoenen mensen zijn er en hij is één ziel, één druppel van elk mens die er rondloopt. Zijn angst is: word ik wel erkend? Haal ik hem wel? Trek ik hem wel? Ben ik er wel? Ben ik oké? Ben ik krankzinnig? Mankeer ik het of mankeren zij het? Ik ga jullie een voorbeeld geven: je gaat uit in de kroeg, je kijkt om je heen en je ziet zoveel zielen, al zijn het er maar tien en die zielen die spreken tot je in energieveld van jezelf. Snap je hen wel? Elk van die ziel? Soms huilt je ziel daarom omdat je bang bent, bang bent dat jij superior bent op hen omdat je wel je eigen kracht hebt gebruikt, je eigen ziel hebt gebruikt. Je weet gewoon: het kan anders.

Mijn ziel is anders dan jullie ziel en omdat ik anders ben dan jij heb ik pijn. Pijn omdat ik weet dat het niet zo hoeft. Je hoeft geen minderbedeelde te zijn. Je hoeft niet in de schuldsanering terecht te komen. Je moet jezelf in je kracht neerzetten, in geloof en in vertrouwen dat jouw ziel, jouw echte ziel vanaf geboorte jou brengt waar je heen moet gaan. Mensen alstublieft, luister, er is niemand zoals jij, niemand zou jou kunnen begrijpen zoals jij je voelt, zoals het gevoel van zijn, je begrijpen vanaf het aardse gevoel. Ze begrijpen je vanaf het gestuurde gevoel, iemand heeft je ooit verteld vanuit school hoe je moest zijn, maar is dat een Meester of is dat iemand die heeft geleerd om de titel Meesterschap te krijgen vanaf het aardse? De titel krijgen vanaf het aardse is makkelijk, je volgt je studie, je gaat naar school, je offert jezelf op en je doet precies wat de regels zeggen wat je moet doen en dan krijg je cijfers, een cijfer van erkenning en dan mag je de maatschappij vertegenwoordigen en dan mag je mensen helpen vanaf je titel maar ben je die titel waard? Weet je zelf dat je hem waard bent? Vertegenwoordig jij die titel of doe je alleen je best? Mijn hart spreekt anders omdat mijn maatschappij ben ik, krankzinnig of niet, ik weet wat ik doe omdat ik ben geëvolueerd, jaren en jaren en jaren en jaren achter elkaar, maar mensen willen niet luisteren, ze willen ook niet geloven en ook niet vertrouwen en

dat doet pijn. Het doet pijn omdat al lijkt het zo dat ik niet weet wat ik zeg of doe, ik weet precies wat ik doe omdat de hand van God heb ik in mijn hand genomen en ik heb hem nooit losgelaten. Huilend, schreeuwend, stampvoetend en desnoods vechtend heb ik maar één doel tijdens mijn aardse leven, in dit leven, als Tresi Barros, geëvolueerd met de stempel van de Schittering dat ik mensen wil laten weten of zij kunnen schitteren boven henzelf en al hetgeen uit zichzelf halen wat ze zelf zijn omdat het gaat niet om kortstondig genot wat iedereen eigenlijk plezierig vindt maar het gaat om de evolutie van je ziel, dat je echt weet wie je bent, wat je bent en waarom je bent. Als jij dat weet en de mensheid dat weet gaan vele mensen in deze wereld anders leven en ze gaan zichzelf neerzetten zoals ze zijn maar niet zoals men verlangt dat ze zijn. Ik weet en ik beloof als je deze oefening kan toepassen op jezelf, dat de moeilijke strijd van erkenning en doelloos zijn in dit leven echt verleden tijd is. Je gaat je kinderen omarmen zoals ze zijn, wat ze zijn en hoe ze hun eigen toekomst moeten leven buiten jou, buiten de normen en waarden die je hebt geleerd ga je je kinderen leren hoe ze moeten zijn. Wees je evolutie en wees niet de pijn van de grote maatschappij. Nog een voorbeeld: als je op vakantie gaat dan verplaats je jezelf in een ander continent en dat continent is voor jou vakantie denk jij, hoop jij. Je stapt uit het vliegtuig en je hoopt andere lucht in te ademen en je hoopt ook dat het verblijf je alles geeft waar je eigenlijk op dat moment voor geboekt hebt. Ook daar moet je je weg zoeken, moet je je weg vinden en ook kunnen zijn in genot en plezier. Aan het einde van de vakantie zeg je gewoon tegen jezelf: dit was een vakantie, het was leuk, ik heb gegeten, ik heb gedronken, ik heb leuke dingen gedaan maar mijn gevoel kon zich misschien niet verbinden met al deze associaties omdat al deze krankzinnige mensen zoeken het in vermaak omdat ze weten dat ze tijdelijk zijn. Ze weten ook dat ze tijdelijk op vakantie zijn en na deze vakantie komt de werkelijkheid weer tot ze. Miljoenen mensen, onthoud dat, miljarden mensen onthoud dat, leven in strijd, een strijd van erkenning. Ze willen erkend worden in hun kunnen, in hun zijn, zijn zoals zij zich voelen, zich willen ervaren en zich willen vertegenwoordigen.

Nou, laten we even simpel zijn. Simpel zijn is makkelijk. Simpel zijn betekent: je staat op, je eet je ontbijt, je lunch, je avondeten, je doet je

verantwoordelijkheden, je verplichtingen en je gaat weer naar de volgende dag en de volgende dag maar groei je dan in je ziel of sta je juist stil? De leeftijd neemt toe en er komt een dag dat jouw lichaam zegt: ik ben te oud om je nog te dragen en dat betekent dat je lichaam je gaat verlaten en je ziel loskomt. Je ziel komt los en hij gaat terug naar zijn oorsprong en de oorsprong is waar jij vandaan bent gekomen, uit God. God, die jij misschien niet kent omdat je hem hebt verwaarloosd, God die jou misschien heeft gestraft denk jij omdat jij jezelf hebt verwaarloosd. Accepteer het energieveld dat jij bezit, accepteer de gedachtes die jij bent. Accepteer hoe jij jezelf voelt en hoe jij jezelf neerzet. Acceptatie is de grootste vorm van weten. Als je jezelf niet accepteert, waarom verlang je dan dat de andere mens je gaat accepteren? Het maakt niet uit of je een verleden hebt van criminaliteit of je hebt een verleden van verwaarlozing door je ouders. Het maakt ook niet uit dat er zoveel mislukte liefdes in je leven zijn gekomen. Het maakt helemaal niets uit wie je hebt verloren in de dood omdat ze leven gewoon voort. Het maakt allemaal niets meer uit als je maar één ding weet: dat is wie jij bent. Als jij weet wie je bent, hoeft je jezelf niet meer te evenaren in de familieband. Je bent niet je moeder, je bent niet je vader, je bent ook niet je vrienden, je bent niet je jeugd, je bent eigenlijk simpelweg alleen het nu. En daar komt ie dan: het nu is moeilijk, dat betekent dat je alles moet loslaten, elke associatie, elk liefdesleven, elke herinnering. Dat gaat bijna niet. Jouw lichaam vecht ertegen, die verlangt, die verlangt naar liefde, naar acceptatie, erbij horen, een maatschappelijke positie, naar geld, naar macht, naar status. Hij verlangt dat jij erkend wordt maar als je ziel sterker is dan je lichaam dan is het verlangen er wel, het gaat niet weg, geloof het maar, ik ben er een expert in.

Ik heb alles gedaan wat mijn lichaam verlangde. Ik ben getrouwd en weer getrouwd en weer getrouwd, ik heb kinderen op de wereld gebracht en nog meer en nog meer. Ik heb gefeest, ik heb gebeest, ik heb gedronken en niet meer gedronken, ik heb gegeten en niet meer gegeten. Ik heb alles gedaan wat mijn lichaam verlangde, maar ik was wel één ding vergeten, namelijk dat alles wat ik verlangde lichamelijk ook weer tijdelijk was. Wie ook lelijk tegen mij heeft gedaan, wie mij ook pijn heeft gedaan met zijn woorden, wie me ook pijn heeft gedaan, met zijn daden en natuurlijk ook met zijn gedachtes is vergeten omdat ik weet dat alles tijdelijk is. Hun woorden waren maar

tijdelijk uitgesproken, hun gedachtes waren, maar tijdelijk uitgesproken, hun daden ook. Op het moment dat zij weg waren uit mijn energieveld en ze waren niet meer zichtbaar fysiek, bleven er alleen maar de herinneringen achter en ook de blijdschap en ook de pijn van het niet begrepen zijn. Dat is acceptatie. Ze begrijpen me niet omdat ze niet beter weten. Ik vertel het hen, ze horen wel maar begrijpen is anders. Begrijpen is een feit, je begrijpt in je ziel, in je energievorm van jezelf zijn en je begrijpt het zodanig dat je je leven oppakt en zegt: dit ben ik, dit is mijn naam die ik gekregen heb van mijn ouders desnoods, of geestelijk desnoods of je hebt jezelf een naam gegeven desnoods maar dit ben ik, één druppel maar zo belangrijk.

Leeftijd

De mens zegt vaak: als je ouder bent, wordt alles beter. Dat is als je kind bent ook een geloof. Ik geloofde heilig dat als ik groot was dat mijn leven er veel beter uit zou zien. Groot ben ik nooit geworden, slechts 1 meter en 53 centimeter, maar ik ben wel ouder geworden, vierenveertig jaar nu.

Noot: ten tijde van het schrijven van dit hoofdstuk was ik vierenveertig jaar, inmiddels ben ik achtenveertig jaar oud.

Ik droomde in de kledingkast. Als kind vond ik veiligheid in de kledingkast door me er te verstoppen. Ook hoopte ik dat mijn moeder me zou gaan zoeken maar dat deed ze nooit. Maar het was ook letterlijk, zoals men dat in Nederland zegt: ik moet uit de kast komen. Ja, ik moest zeker uit de kast komen en iedereen laten weten dat ik geestelijk contact heb met een stem in mij die zich later als Isaak aan mij voorstelde. Ik droomde van een leven zonder pijn, met erkenning, zonder onmin en belevenis. Het was puur de tijd die verschil zou maken tussen overleven of leven. Ik zou alles achter mij laten, elke gedachte die ik in Luxemburg had ontvangen en elk woord en elke daad en ik zou mijn leven gaan leven zoals ik me dat in mijn fantasie had voorgesteld. Dat hield mij levend en haalde me uit de eenzaamheid. Die eenzaamheid was het grootste verdriet. Niet erkend te worden wie je echt was. Maakt niet uit welke leeftijd de mens heeft, dat gevoel blijft hetzelfde, bij elk kind en elke volwassene. De twee oude mensen die mijn onschuld hebben betast. Mijn moeder die mij nooit het gevoel gaf van: kind, je bent veilig bij mij. Mijn vader die ons alleen angst en dominantie als voorbeeld gaf. Mijn zus en broer, die niet zo voelden. Mijn vrienden die ik niet had omdat ik bang was dat ze mij konden ontcijferen en wisten dat ik anders was. Er was niemand in fysieke vorm. Geen pastoor, waar ik trouw elke zondag heen ging. Er was geen leerkracht. Niemand in de fysieke vorm. Maar er waren zovelen in de geestelijke vorm, zoals Meester Jezus. Daar moest ik altijd heen, naar dat beeld in de kerk of waar dan ook. En knielend, huilend was ik dan weer in contact met de enige die mijn kinderziel erkende en kende.

De jaren gingen voorbij en elke zondag diende ik in de kerk. Helpend en zingend hielp ik de pastoor omdat ik wilde alleen maar dicht bij God zijn. Van een kind werd ik een puber en die pubertijd was één van de moeilijkste jaren van mijn leven. Ik dacht als kind zijnde dat niemand mij begreep maar in de pubertijd werd het erger en ik begreep mezelf niet eens meer. Wie was ik in godsnaam? Waarom had niemand om mij heen die stem in zijn hoofd en voelde de drang om bij God te zijn? Niet in de vorm van de dood, nee juist levend, lichamelijk en dicht bij God zijn. Ik was overtuigd dat God mensen helpt en ik wist dat ik een kind van hem was en dat ik via hem mensen zou kunnen helpen. Mijn pubertijd gaf mij veranderingen. Opeens kreeg ik last van mijn heup en ik durfde niets te zeggen en liep er een tijd mee rond. Uiteindelijk na meer dan een maand mank te zijn - zelfs mijn ouders zeiden er niets van - besloot ik toch maar om naar de huisarts te gaan.

Toen ging het snel, ik mocht niet eens opstaan, niets, ik moest wachten tot de oproep. Ik dacht dat ik nooit meer zou kunnen lopen, dat werd mij ook door mijn vader voorgeschoteld. Ik weet dat ik op de bank twee weken vooruit zat te staren en de deken die over me heen lag was ik steeds aan het vlechten, puur uit verveling. Aandacht was er niet, een gesprek ook niet. Opeens moest ik met mijn vader mee en werd ik achtergelaten in het ziekenhuis. Om de twee dagen kwamen ze de pyjama's verwisselen, verder was er geen telefoon, geen voelbare liefde en ook geen God in de vorm van het beeld van Jezus. Ik draaide me om en hilde mezelf in slaap. Ik kon het niet aanzien dat mijn kamergenoot wel steeds bezoek kreeg en ook liefde.

De ommekeer in mezelf kwam toen opeens Norbert met mijn vader mee op bezoek was gekomen. Dat hij mijn onschuld had weggenomen, kon ik nog verdragen maar dat hij zich in mijn familie had begeven kon ik niet accepteren. Ik heb toen een besluit genomen, namelijk dat ik na het verlaten van dit ziekenhuis ook hen zou verlaten. Vijf jaar lang heb ik een poging gedaan om weg te blijven. Nee, het was niet het snoep dat mij terug liet komen of die ene twintig frank - dat was een gulden toen – nee, het was die aandacht, dat stukje liefde. Er waren meerdere kinderen daar en geen enkele vertelde het aan de anderen. Er was een soort code, je wist het wel van elkaar maar je praatte er niet over. Pas op mijn achtentwintigste heb ik het thuis

verteld en toen geloofden ze me nog niet. Ik was een leugenaar. Huilend zei ik: waarom zou ik liegen? Zoveel jaren heb ik dit juist stil gehouden.

Toen ik uit het ziekenhuis kwam, ging ik met twee geopereerde heupen en drie pinnen in elke heup van meer dan 10 centimeter naar deze Norbert. Zijn vader was al overleden in de tussentijd. Niemand geloofde mij in mijn volhouding. Mijn zus, mijn broer, mijn ouders, ze probeerden me nog van gedachten te laten veranderen. Ze begrepen niet hoe het voor mij was, zwijgen en laten gebeuren. Penetratie heeft niet plaatsgevonden, mijn leeftijd was nog zodanig jong dat het niet mogelijk was om deze daad te kunnen verrichten. Wat er allemaal heeft plaatsgevonden is niet relevant omdat het hoort bij het verleden.

Ik weet wel, nu mijn leeftijd ouder is, dat God de lessen geeft die men nodig heeft om spiritueel te groeien en ook om jezelf beter hierin te erkennen. Ik erken mijn ziel nu, als kind was het nog een grote ontdekkingsreis. Ik was zestien, of beter gezegd twee weken voor mijn zeventiende verjaardag toen ik koos om alles achter mij te laten en mijn gevoel achterna te gaan. Ik wilde volledig gaan leven en niet meer gaan overleven in het regime van mijn ouders en de Portugese mentaliteit. Ik voelde mij niet één van hen, ik was niet die cultuur en ook niet hun manier van denken en leven. Ik was opeens rijp om te gaan. Mijn naam was al veranderd van Anna Teresa naar Tresi. Mijn ouders erkenden die naam niet, tot op heden niet. Makkelijk was het niet om de veiligheid achter te laten.

Toen de tweede operatie na bijna vijf jaar volgde, haalden ze de pinnen uit mijn heupen en was ik pin vrij. Mede door mijn vader, kon ik het huis verlaten. Als mijn vader me op die bewuste avond niet had geslagen dan denk ik niet dat ik het had aangedurfd om mijn allerliefste moeder zo achter te laten zonder brief en zonder afscheid. Ik kan zo slecht tegen onrecht. Onrecht werd mij aangedaan. Het liefst mocht ik niets, ook niet verliefd zijn en omdat verliefdheid mij duidelijk trof, werd mijn vader onmachtig. Ik weet nog toen hij mij betrapte en dat ik die bewuste avond zei: vader, sla mij maar, loslaten doe ik toch niet. Dat stak hem. Het stak hem altijd als hij zag dat ook ik schitterde met wat het dan ook was. Als ik maar iets lief had, zoals een

kat, een hond, een parkiet, een hamster of een konijn, al deze dieren werden me ontnomen met de dood. Nu wilde hij mij ook de liefde ontnemen. Die bewuste avond kwam mijn vader erachter dat ik mijn fiets uit had geleend en daar werd hij zo boos om dat hij mij liet voelen van: genoeg is genoeg. Mijn bril was kapot en op mijn heupen kreeg ik slaag. In de vroege ochtend, in angst, verliet ik het huis. Ik belde mijn vriend op en toen hij mij verstoep ergens aantrof in een straat zei ik: ik ben vandaag weg, ga je mee of blijf je? Hij had niets meer te zoeken in dit land, Luxemburg, omdat hij was juist voor mij gebleven nadat zijn periode waarin hij was ingehuurd voor zijn werk was beëindigd. Hij was van Nederland naar Luxemburg gekomen voor mij en wilde daar permanent met mij blijven.

Gelukkig had ik spaargeld en gelukkig had ik de moed om meteen te handelen. Het huis leeggehaald en zo zijn we met een volgeladen bus het lot tegemoet gegaan. Ik keek nog vanuit de andere kamer hoe ze de lunch samen nuttigden, ik keek maar deed niet mee. Ik at al een tijd niet meer uit protest om erkend te worden.

Vier kussen op de muur in elke windrichting en met een rugzak met daarin een paar spullen was mijn vertrek. Anorexia had ik opgelopen. De kilo's waren elke dag zichtbaar op die vervloekte weegschaal. Ik was 45 kilo licht. Tot op heden toe zal ik nooit meer op een weegschaal gaan staan omdat eenmaal anorexia is altijd anorexia. Eten wordt niet meer gezien als middel om te leven maar gezien als moeten. Vele mensen hebben een eetstoornis, zo ook ik. Later kwam er meer bij, zoals mijn zelfbeeld en angsten. Die bestaan niet echt. Het zit in je beeld zodanig gegrift dat je er zelf in gelooft. Verlatingsangst, vernietigingsdrang en bindingsangst, ook weer een overwinning te gaan om dat los te laten.

Mijn leven in Nederland heeft me twee jaar heimwee gegeven, heimwee naar huis ondanks dat het geen huis van vrede was, niet voor mij tenminste. Ik droomde van meer. Vluchten was een feit. Ik ben te jong van huis gegaan zonder toestemming met een 12 jaar oudere vriend die later mijn eerste echtgenoot werd. Uit die relatie ben ik gestapt op twintigjarige leeftijd met mijn zegen van twee jonge kinderen, Johnny en Jeffrey. Ik had geen

veiligheid meer, geen inkomen meer, geen verblijfstitel meer, niets behalve depressies en de vraag: hoe moet het nu verder met mij zonder vrienden, zonder familie? Ik moest mezelf zodanig sterk maken ondanks dat ik mezelf niet sterk voelde. De afhankelijkheid en te goed van vertrouwen zijn gaf me de bewustwording: nooit meer jezelf in afhankelijkheid neerzetten. De schulden liepen nog jaren met me mee. De vader koos voor een leven zonder kinderen en ik koos voor een leven met de kinderen en hoopte dat God mij zou helpen.

Ik zocht de kerken op maar ik vond het nergens, behalve in mijn eigen ziel. Welke kerkelijke overtuiging het ook was, mij overtuigde het überhaupt niet. Fobieën kwamen tot leven. Ik kreeg last van angsten, ingebeelde angsten. Ik was bang om vroegtijdig te sterven en mijn kinderen een lot te geven dat ze niet zouden kunnen dragen. Hypochondrie is vreselijk.

In de jaren die volgden kreeg ik weer relaties en ook kinderen. Jerony werd geboren door een gemaakte afspraak: zullen we een kind maken, ik geef jou een stamhouder. Dat deze stamhouder nu ook mijn achternaam draagt, zoals ook die andere twee jongens komt puur omdat de vaders alleen mij wilden en niet de verantwoordelijkheid wilden van hun vrucht.

Vier huwelijken die mislukt zijn, vier prachtige bloedeigen kinderen uit drie verschillende vaders hebben mij gemaakt tot de moeder die ik nu voorstel. Trots kan ik zeggen dat ik het zonder geld van hen hoefde te doen omdat God heeft mij geholpen in al mijn wensen al voelde het op dat moment niet zo omdat de leeftijd zou mij rijp maken voor begrip.

Ik heb geleefd in turbulentie van emoties tot emoties en nu nog steeds ondanks mijn beter weten weet ik dat ik zo ben. Dat accepteer ik juist en vecht niet meer om anders te zijn voor anderen zolang ik maar weet dat ik de juiste keuzes heb gemaakt achteraf.

Elke leeftijd heeft zijn schoonheid. Die fases zijn nodig anders sta je stil en beleef je steeds weer hetzelfde op aardsniveau en groeit men niet geestelijk. Pijn en angst zijn juist een goede graad van meting, van hoe het anders kan

als je jezelf verheft boven jezelf op dat moment. Welk einde er ook komt het hoort pijn te doen anders ben je gewoon gevoelloos en dat brengt niet je ziel tot groei maar tot innerlijke dood. Ik ben trots met mijn leven, al noem ik mijn verleden in het kort op, ik weet dat de dagen lang kunnen zijn en de nachten ook als men eenzaam en alleen leeft zonder jezelf te delen met de maatschappij.

Deel je leeftijd eerst met jezelf en met God in jezelf en ervaar het als zegen dat de tijd je gegeven is om het te kunnen vieren. Elk jaar weer een jaar erbij en niet een jaar eraf. Mijn geloof is sterk en blijft sterk. Ik ben een geveer, een positieve geveer ondanks de negatieve ervaringen is dat mij nooit ontnomen. Niet door mijn jeugd en niet door de mensen die zijn gekomen en zijn gegaan. Bekijk het, voel het en laat het los. Droom je bestaan en je zal zien dat het je bestaan wordt.

De ontwaking

Vechten kan ik zeer goed. Vechten voor mijn recht, dat denkt men tenminste. Vechten om erkend te worden, om geaccepteerd te worden, gehoord te worden, geliefd te zijn en zoveel meer. Totdat er momenten komen die jou of mij laten beseffen dat je vecht tegen jezelf. Omdat waarom legt men al hetgeen bij de ander als jullie en ikzelf voor deze verantwoordelijkheid moeten zorgen? Heb jezelf lief dan, begin daar maar mee. Heb geloof in jezelf, accepteer dan jezelf. Het maakt niets uit, dik of dun, oud of jong, lelijk of mooi, arm of rijk, accepteer jezelf en zorg dat jouw innerlijke zelf tevreden is. Ga voor de keuze ik. Ik ga zorgen dat ik geestelijk niet meer arm ben en fysiek ook niet. Ik, bewijs dit aan mezelf, dat ik het kan. Ik kan gelukkig zijn, mijn leven een positieve wending geven en ik ga zorgen dat ik niets tekort kom. Ik zorg ervoor dat ik geliefd ben en dat men mij lief gaat hebben, de maatschappij mij lief heeft. Ik ben de maatschappij, mijn deel aan de maatschappij ga ik innemen met werk, betaald of niet. Ik zorg dat de mensen mij zien in mijn kunnen. Ik ben geen slachtoffer en als voorbeeld zal ik mezelf tonen, naar familie toe. Wil de familie mij niet erkennen, dan zorg ik dat ik zonder dat het in bloed familie is wel dat ik opnieuw een familie schep. Kinderen kan ik adopteren of zelf creëren. Dat is familie. Vrienden ook, ik kan ze zodanig beschouwen. Ik kan afstand nemen van pijn en ook van het waarom. Glimlachen en lachen, positief zijn, tijd nemen voor meditatie en ook van innerlijke rust. Ik kan scheppen door te dromen zoals ik dat wil en wens. Ik geloof in mezelf, dat ik het kan, met de hand van God, de almachtige energie van motivatie en creatie gaat hij mij innerlijk de weg wijzen. Niemand, maar dan ook niemand kan mij vertellen wat ik echt nodig heb in dit korte bestaan wat leven heet. Twijfels hoef ik niet meer, daar geef ik geen gehoor aan. Elke les die negatieve uitlatingen heeft zie ik als positief omdat ik weet: ik groei door die les en ook door de pijn van die les. Ik ga beter weten door de leeftijd en wijsheid hoe het niet moet. Er zijn zoveel mensen op aarde, ik zoek de juiste op die mij tot de volgende halte brengen. Zo ziet de mens dat ervaringen heerlijk zijn en puur de dag te benutten en niet uit te zitten.

Zo heb ik geleefd keer op keer. Ik wenste en de drang werd sterk, ik moest en ik zou dat naar mij toetrekken. Ik wilde een nieuw leven toen ik kind was al. Ik kon en wilde niet uit angst om mijn dierbare moeder achter te laten een leven lijden, precies lijden, niet leven. Ze heeft geleden uit liefde voor ons en haar man die mijn vader was. Ze heeft het niet gedurft om buiten haar opgelegde kaders te gaan leven. Als kind zei ik nog: mama ga weg, neem ons mee. Ze zei alleen: ik hou van die man. Als jong kind zei ik dan: waar hou je dan van? Kijk goed naar hoe je leeft, hoe wij leven. Door je nieuwe keuze ga je scheppen en je zegt dat je op God vertrouwt, bewijs God dan deze eer. Mijn moeder koos om tot de dood bij die man te blijven. Ik bad tot God dat zij hem zou overleven. Dat heeft ze gedaan en nu pas op 74 jarige leeftijd krijgt ze haar leven terug. Nu pas moet ze al die dingen ontdekken die ze op jonge leeftijd moest doen. Is het te laat? Nee, het is nooit te laat, niet levend en niet in de dood. Kansen en reïncarnaties gaan toch ooit die bewustwording geven die wij nodig hebben om te kiezen voor onszelf en in liefde voor derden, zonder het verlies van geloof.

Noot: ten tijde van het schrijven van dit hoofdstuk was mijn moeder 74 jaar oud, inmiddels is ze 78 jaar.

Een voorbeeld ben ik voor velen. Trots kan ik pas zijn als ook ik dat erken. Ik erken eerst de dood, dat ik sterf. Dat deed ik rond mijn 24ste. Ik had net Jerony gekregen en opeens kwam dat beeld dat ik in de kist dood lag. Ik kreeg een aanval van paniek dat als ik doodga, dan ben ik voor niets de wereld ingegaan. Wat heb ik geleerd? Alleen om huisvrouw te zijn, wat ik toen ook deed. Zes jaar lang was ik huisvrouw en moeder. Ik deed wat ik moest doen, mijn kinderen opvoeden, de was, eten, voorlezen en zorgen voor hen welzijn. Maar ik was niet gelukkig. Ik wilde meer. Ik wilde moeder zijn, zo graag, maar waarom was dat niet genoeg? Ik wilde getrouwd zijn, maar waarom was dat ook niet genoeg? De antwoorden kwamen omdat ik was niet geboren alleen voor dat. God heeft voor mij een doel en dat doel moet ik achterna gaan. Hoe? De maatschappij zit echt niet op een kind te wachten zonder opleiding, status, schulden en onzekerheid.

Depressies kwamen en ik dompelde mezelf hierin, puur zelfkastijding. Wat was dat heerlijk om slachtoffer te zijn. Op die manier had ik geen schuld voor mijn daden en ook niet voor mijn woorden en gedachten. Het was mij allemaal overkomen, het was niet mijn schuld, het was hen schuld. Ik liet mezelf de dag ingaan vanaf het moment van opstaan tot het moment van gaan slapen in angst, depressie en waangedachten, tot de dag dat ik wist: zo wil ik echt niet leven. En toen kwam de kracht van doen. Ik zou het anders doen. En die weg was de juiste weg, mijn instelling was: ik wil, ik doe dit en bewijs aan mezelf mijn kunnen, mijn kracht komt ter voorschijn en wat of wie ook mij tegenspreekt, die energie accepteer ik pas als het voor mij klopt. Of het klopt of niet kan ik pas achteraf voelen en niet vooraf.

Elke beslissing die ik nam heeft mij goed gedaan omdat ik ging voelen en weten. Nu weet ik beter dan toen en in de toekomst ook weer hetzelfde. Wat kan mij gebeuren? Niets toch? Dood ga ik toch. En als ik dat weet heb ik een vrijbrief om te leven tot die dood mij verlost in de aardse wereld en de aardse wereld mij de geestelijke wereld gaat geven. De bewustwording heb ik nu niet hoe het echt gaat voelen na mijn dood maar gelukkig heb ik de bewustwording hoe het nu voelt. En dat nu ben ik. Volg je hart. Leef vanuit je behoeftes en laat angst een leermeester zijn en geen blokkade.

Pijn

Als je gevoelig bent en ook nog eens dromerig bent, kun je sneller overgaan tot pijn. De mens weet vaak gewoon niet meer hoe hij met die pijn moet omgaan. Hij zoekt het misschien in vluchtgedrag. Welk vluchtgedrag hij of zij ook laat zien, één ding is zeker, vluchtgedrag komt voort uit het niet willen voelen.

Ik erken mijn eigen vluchtgedrag. Ik heb het in de armen van mannen gezocht en ook tijdelijk gevonden, tot mijn gevoel niet meer tevreden was en wat anders verlangde. Mijn gevoel verlangde spanning, romantische momenten, verliefdheid, seks, zoveel verschillende dingen. Dat was ik, ik die onzeker was voor hetgeen wat leven heet. Het vertrouwen in het leven was overleven. Dat betekent dat ik mezelf echt niet kon erkennen. Mijn leven was simpel het mijne en de pijn in mijn ziel was ook de mijne. Zoekende extern bracht mij dan ervaringen en mijn leven was vol van inhoud maar ook zo eenzaam. Ik erken elk gevoel, gevoel van schaamte of gewoon van: ik hoor er niet bij. Pijn is een grote Meester geworden voor mij, het heeft mij echt geleerd wie ik ben.

God, waarom geef je ons pijn? Waarom is er zoveel pijn in de wereld? God zou mij dit antwoord geven: kind, leer. Dan zeg ik tegen God: hoe moet ik leren als de pijn mij innerlijk verscheurt? Als ik pijn heb, kan ik niet helder denken, voelen of beslissen. Dan zegt God tegen mij: kind, pijn is tijdelijk zoals alles tijdelijk is. Vertrouw op God ook tijdens het voelen van die emotie die pijn heet. Vertrouwen heeft met blindheid te maken. Vertrouwen blind op degene die jij aanbidt. Jouw God is liefde, dat betekent dat hij jou die pijn geeft omdat hij wil dat je liefde blijft voelen ondanks jouw tijdelijke pijn. Zeg jij tegen mij God, dat ondanks dat ik pijn heb, ik nog steeds in liefde kan zijn tegen de mens die mij pijn heeft gedaan? Ja, zegt God. Hoe? Simpel: luister naar je pijn, voel je pijn en laat je pijn los.

Loslaten is willen. Wil het, kind. En je zal zien dat je dankbaarheid gaat voelen tijdens deze periode, achteraf. Nooit tijdens en nooit vooraf. Hecht

jezelf met je ziel. Hecht jezelf met je weten. Hecht jezelf en ga slapen met God in je hart. Vergeef de medemens, vergeef jezelf. Wees je medemens, wees jezelf zonder jezelf te verliezen in dat moment. Ja, het is waar.

Hoe vaak heb ik in mijn leven geen pijn gehad en is die pijn opeens weggegaan en was ik weer zonder pijn? Ik kan niet meer tellen hoe vaak, het was, zo vaak. Maar ik weet dat ik een kind van bewustzijn ben. Ik ben bewust wat ik ben, wie ik ben en waarom ik ben. Mensen die deze bewustwording niet hebben, zijn God vergeten en daarom verrichten ze pijn uit onwetendheid. En dan denk ik aan dat moment dat Jezus stierf en hij toen zei: vader, vergeef deze mensen, ze weten niet wat ze doen. En bij deze besluit ik, om pijn niet meer te zien als mijn vijand maar als Gods liefde voor mijn bewustzijn en groei in de eeuwigheid. God zegen mijn ziel. Namasté, de Schittering.

Opgeven of niet?

Mijn vraag aan mezelf was deze: 'Tresi, Schittering, zoveel hellen maak je mee, waarom doe je dan niet wat je het allerliefste doet? Het antwoord in mezelf was simpel: schrijven. Er is zoveel, waar moet ik beginnen? Toen zei mijn antwoord: begin bij het begin, omdat je hoeft geen roman te schrijven maar het verhaal in jou, wat jij voelt en meemaakt, wat jou de kracht geeft om te staan met begrip of onbegrip, deel het op deze manier met jezelf en later ook met anderen. Misschien wil iemand het begrijpen in gevoel en niet alleen in lezen zonder te voelen.

Opgeven of niet? Vaak wil ik opgeven, dan denk ik: wat is het nut om niet op te geven? Maar dan komt die stem en die energie en kracht om de hoek kijken en die zegt: kijk naar mij en kijk wat er gebeurt als je opgeeft. En dan komen die gevoelens, de gevoelens van: ik heb gefaald, het is me niet gelukt en ook de wet van oorzaak en gevolg als ik had doorgezet dan was ik misschien daar of daarin terechtgekomen. Dus opgeven doe ik niet maar ik geef de situatie soms de tijd, mezelf de tijd om beter te kunnen voelen en beter te kunnen begrijpen, waarom ik in deze situatie terecht ben gekomen.

Laten we voorbeelden opzoeken. Ik werd zwanger, was ongelukkig in een relatie en pas net 18 jaar oud. Ik had heimwee naar mijn ouderlijk huis, terwijl het geen ouderlijk huis was in mijn beleving, omdat ik was ook daar met mijn innerlijke zoektocht bezig. Ik vroeg mij af: wat doe ik in dit huis? Waarom ben ik anders dan mijn ouders, broer of zus? Niemand ziet mij zoals ik echt ben, waarom niet? Ik was eenzaam, zo eenzaam dat de kerk mijn schuilplaats werd. Daar voelde ik me goed, rustig en ik bad tot God om mij een beter leven te geven. In mij was die bekende stem die zei: ik ga hier weg. Ik droomde van een betere plek, ik wilde ergens heen waar niemand mij kende en niemand mij uit zou lachen of over mij sprak. Niemand. Ik wilde opnieuw beginnen. Dat ik heimwee zou krijgen, had ik niet op gerekend, dat het er niet beter op zou worden ook niet. Maar in mijn beleving lag het niet in het land Luxemburg, lag het niet bij mijn ouders en niet bij de school, niet bij die twee oude mannen en ook niet bij mijn broer en zus of familie. Bij

iedereen lag mijn geluk niet, het lag bij mezelf. Dat ik onuitstaanbaar was of dat ik de boel terroriseerde en mijn ouders een groot onmachtig gevoel gaf, zag ik niet. Ik zag alleen dat ik het moeilijk had en mijn ouders waren niet modern. Het eten vond ik er niet lekker, het leren lukte niet. Ze bestempelden me als moeilijk opvoedbaar kind met een autistische aanleg etc. maar dat zag ik niet. Dat ik niet wilde leren op school kwam omdat ik de school stom vond, de mensen stom vond en de onderwerpen ook. Dat ik troost vond bij die twee oude mannen die nog meer kinderen op bezoek hadden en ik eigenlijk de sterkste was van hen allen gaf me troost en ik schaamde me tegelijk omdat ik dacht dat het hele dorp het wist. Dat ze wisten dat ik zakdoekjes moest strijken en dat het niet alleen maar zakdoekjes strijken was maar ook over mijn lichaam werd door hun handen - beide afzonderlijk en zogenaamd niet wetend van elkaar - met hun handen gestreken. Maar toch bleef ik vijf jaar lang verslaafd aan die aandacht, aan dat bezoek. Effe voor school erheen en effe na school erheen. Wat moest ik anders? Er was niets. Snoep werd mijn verslaving, ook chips en chocolade. Alles wat lekker was, werd dwangmatig naar binnen gewerkt.

En toen kwam de zelfkastijding en het ongelukkig voelen met mijn lichaam dat van een jong kind volwassen probeerde te worden. Daarna kwam anorexia. Ik ging kijken hoelang men kon leven zonder te eten. Ik at appels en yoghurt en had de hele dag door honger. De verslaving werd mijn macht en de onmacht van mijn ouders. Ik at bijna niets en viel kilo's af en kon opeens ook niet meer naar voedsel kijken zonder afschuw en calorieën te zien.

Moederschap

Ik hou van kinderen sinds mijn jeugd. Ik ben er pas achter gekomen dat ik echt van kinderen houd toen ik 12 jaar was. Mijn ouders hadden een appartement met meerdere huurders. Wij woonden ook op een verdieping en de buurvrouw onder ons had een dochter en die heette Cidalia. Ze was zo mooi. Mijn moeder paste op haar. We scheelden precies tien jaar omdat ze was ook geboren op 8 mei, zoals ik ook. Als ik op school was, dacht ik alleen maar aan haar en wilde ik naar huis, om bij Cidalia te zijn. Ik bracht haar naar school en was graag bij dit kind. Mijn moeder zei ooit tegen iemand: ze houdt van kinderen.

Ik werd heel jong zwanger en werd net na mijn 18de levensjaar moeder. Ik voelde mij zo ongelukkig en zat in een relatie waar ik van hield maar waar ik ook ontzettend mijn twijfels over had. Hij was mijn eerste vriendje die mij ontmaagd had. Vijf jaar waren we samen en toch steeds maar die twijfels. Lag het nou aan mij of was het van boven gestuurd? De zwangerschap was zwaar. Ik was de hele zwangerschap ziek en mijn leven lag stil. Ik was al ongelukkig met dat afhankelijke, nutteloze leven. Hij ging naar zijn werk, als hij überhaupt ging, en ik lag maar te slapen en te dromen dat ooit mijn tijd zou komen en dat mijn geluk zou komen met mogen werken en onafhankelijk zijn. Ik was aangewezen op hem, zo ook mijn verblijfstitel. Ik had geen school afgemaakt en mijn ouders achtergelaten en niemand zat op mij te wachten. Ik maakte zoveel ruzies, verder was er niets, geen vrienden, geen familie, geen geld en geen werk voor mij.

Ik was volledig afhankelijk en ongelukkig en nam me voor om op mijn 18de weg te gaan en toen werd ik zwanger. Dus nee, ik wilde dit in eerste instantie niet. Maar opeens gebeurde er wat met mij en je gaat je voorstellen hoe het is om zo'n kleintje in je armen te krijgen. Je krijgt beelden hoe geweldig het zal voelen om een kind te krijgen. Je denkt niet meer aan je ik en je ongelukkig zijn. Nee, ik dacht aan moederschap, ik wilde dit kind heel graag. Dat ik ziek was steeds weer en niets binnen kon houden qua voedsel en ook moe en depressief was, nam ik voor lief. De hele zwangerschap bleef dat zo, dus

eigenlijk lag ik alleen maar op bed. Ik probeerde oppaswerk te doen en kreeg ook werk. De eerste keer dat ik werd aangenomen kwam ik niet opdagen, zo moe en ziek was ik dat ik maar niets van mij liet horen en bleef slapen.

Slapen, jeetje als ik terug denk, wat heb ik veel geslapen in mijn leven vanaf het moment dat ik van huis wegliep. Nu blijkt ik jaren en jaren niet meer te kunnen slapen en moet ik slaappillen gebruiken anders gaat het echt niet. Korte lichte slaap ja, dat kan er misschien nog wel vanaf maar de uitrustslaap die de mens nodig heeft, nee dat gaat niet.

Wat echt nog leuk is om te vertellen is: ik dacht klaar te zijn met overgeven. Tot de dag van vandaag heb ik daar zo'n hekel aan. Ik ging naar de huisarts en vroeg of hij wat tegen overgeven had en ik kreeg een middel. Op een dag kwam mijn man thuis - ik ben getrouwd tijdens mijn zwangere stadium van vijf maanden, heel simpel een trouwjurk geleend en op een maandag gratis trouwen. Een simpele dag die niets voorstelde behalve wachten tot er gasten in de avond kwamen in onze huiskamer. Dus een trouwdag die geen enkele jonge vrouw zich voorstelt - en ik liep naar hem toe en zei: ik kan mijn hoofd niet meer recht zetten. Mijn hoofd hing gebogen op mijn borstkast en kreeg ik niet meer omhoog. Hij ging met mij de bus in op weg naar de huisarts. Hij probeerde mijn hoofd nog recht te zetten maar dat lukte echt niet dus hij ging achter mij zitten om hem recht te houden. Ik voelde mij echt spastisch en bekeken. Later kreeg ik een middel tegen dat middel tegen misselijkheid en wat deed dat middel? Het gaf mijn hoofd letterlijk tegengif. Omhoog, nu keek ik niet meer op de grond maar naar de hemel. Na drie dagen op bed en een buurvrouw die mij wat rug massage gaf, kon ik weer redelijk recht zitten.

Tien dagen te laat moest ik naar het ziekenhuis jong en onwetend kind dat ik was, ik was te laat en ik zou ingeleid worden. Wist ik veel wat dat betekende. Nadat het klysma mijn darmen schoon had gemaakt en de hele muur van de ziekenhuis wc bevuild was, kon ik vier uur en drie kwartier lang alleen maar lijden. Maar toen een kind van meer dan vier kilo in mijn armen werd gelegd en hij mij met zijn donkere ogen aankeek, was het eerste wat ik dacht: oh God, wat moet ik met jou? En nu hij 25 jaar oud is en ik terug denk aan Johnny, denk ik nog steeds: oh, wat moet ik met jou? Hij is zeer apart. Ik ben

apart en Jeffrey die erna kwam en Jerony die erna kwam en Angel, al die vier levende kinderen zijn apart.

Noot: Johnny was ten tijde van het schrijven van dit hoofdstuk 25 jaar maar is inmiddels 28 jaar oud.

Sunshine Heaven is het kind dat na tien weken zwangerschap bloedend mijn lichaam verliet. En Faith July, het jongetje dat het Syndroom van Down had en ik na 13 weken zwangerschap na een van de moeilijkste beslissingen ooit moest laten gaan. Via narcose en dus abortus verliet ook hij mijn lichaam. Al deze zielen zijn apart. Er is niemand zoals ik of wie dan ook. Dat heeft het mij als moeder geleerd, dat kinderen opvoeden zwaar is, maar ik weet als ik ze niet had gehad ik geen succesvolle vrouw, medium, vriendin, collega of wat dan ook was geweest juist doordat ik op mijn 24ste moeder van drie jongens ben geworden, en vele relaties en liefdes verder en natuurlijk hartzeer ook.

Oh dat hartzeer, dat is een van de vele vreselijke dingen die mij steeds overkomen. Een vreselijk gevoel, echt het gevoel van doodgaan en niet meer willen leven. Door hartzeer ben ik in bed beland, huilend en denkend dat mijn leven voorbij was. Uit hartzeer ging ik teveel wijn naar binnen werken. Uit hartzeer heb ik vaak de verkeerde besluiten genomen om even te vergeten, en dan weer de energie van mannen opzoeken en daar weer een tijdje mee zijn, seks en lust. Mijn hartzeer genas door tijd en mijn kinderen gaven mij de energie omdat ik moest uit bed en eten op tafel zetten. Ik moest er voor hen zijn al wilde ik dat vaak niet. Hoe vaak heb ik niet als jonge vrouw gedacht: het gras is veel groener bij de ander dan in mijn leven. Nou, ik weet precies hoelang dat heeft geduurd. Het heeft 28 jaar geduurd totdat mijn Meester Isaak mij eindelijk kon bereiken.

De drang

Iedereen kent dat gevoel van een drang in jezelf die je niet kan omschrijven maar die wel leeft in je. Ik ken die drang zo goed nu dat ik er steeds aan toegeef. Niet de drang van verslavingen, daar ben ik nu over uit en graag vertel ik er meer over. Maar de drang om steeds weer moeder te worden en dat deed ik dan ook door toe te geven. Mannen waren ook een soort verslaving voor me in die tijd. Als ik er doorheen zat in mijn relatie zocht ik de mannelijke energie op. Stappen, uitgaan, daten en het gevoel hebben dat ik er wel toe deed, om een vrouw aan de zijde te zijn, van iemand die voor mij knokt en van mij houdt. Waarom? Puur om de eenzaamheid en de erkenning in die eenzaamheid te onderdrukken. Welke man er ook volgde er bleef altijd die twijfel van: is het hem wel of niet? Ik kan me niet herinneren dat ik nooit twijfels had. Maar toch ben ik blij dat ik toegaf, omdat in moment van euforie ging ik weer trouwen en weer een kindje maken. Dat bracht geluk al was het tijdelijk geluk. De kinderen zijn bewust gemaakt. Jerony is zo snel gemaakt. Dat ik naar Amsterdam ging, naar zijn vader, om gewoon binnen zes weken te geloven dat deze man de man zou worden waar ik oud mee kon worden. De eerste date zei ik nog tegen hem: je wil een stamhouder en die krijg je ook. Dat het seksueel moeilijk ging, was een feit. Carl was maagd en ik volgens hem ervaren. Dus hij had een minderwaardigheidsgevoel met zijn geslachtsdeel en kunnen. Alles haalde ik uit mezelf om hem het gevoel te geven van: je kan het, het lukt je. En ja hoor die korte momenten gaven mij een kind, Jerony, mijn jongste zoon. In de relatie, meteen in het begin, wist ik: dit kan ik niet volhouden. Hoe kan ik als een gezonde vrouw gelukkig worden met een man die er mooi uitziet, sportief is maar mij niet blij kan maken wat seks betreft. Drie jaar heb ik het geprobeerd en mezelf genegeerd en na die drie jaar is daar een einde aan gekomen, natuurlijk met pijn, veel pijn. Maar mijn besluit stond vast en zijn besluit ook. Er kwam weer een les en dat was Joost.

Ik zag Joost in Breda, hij werkte als barman daar. Zijn mooie ogen, zijn mond, zijn vriendelijkheid deed het hem. Ik had nooit verwacht, dat hij mij ook leuk zou vinden maar dat deed hij wel. Ik was vrij maar nog niet los van

Carl. Het voelde niet oké als ik in de tussentijd mijn gevoel naar iemand liet gaan maar dat deed ik wel. Dat Joost ziek was, wist ik niet. Hij wilde steeds dood. In die tijd heb ik vaak zijn energiebron gevoeld.

Ook deze relatie was vanaf het begin zo moeilijk. Ik was verliefd, maar ja, hoe doe je iemand geen pijn? Dat deed ik wel. Ik vertelde het Carl en hij wilde me niet kwijt. Ik had mijn wens vervuld en een koophuis gekocht. Een mooi huis in een rustige dure wijk dus dat was oké. Ik had het huis op de naam van Carl en mij gezet voor de hypotheek, omdat ik had namelijk een tijdelijk werkcontract. Maar ik wilde niet in dat huis met hem blijven dus ik zocht uit of het mij ook alleen zou lukken, en ja hoor dat lukte. Ik kon het huis alleen kopen, alleen hoe kwam ik van Carl af? De kinderen zagen hem als vader, hij was elke dag nadat hij ging werken trouw thuis en was een huisvader. Waarom zou ik hem laten gaan? Omdat de ingrediënten waren er maar weer die twijfels.

Op een stapavond - ik was bijna elke avond in de stad - vroeg ik Joost bij mij te komen slapen, wat ook gebeurde. Carl sliep niet in mijn bed, ik had een slot op mijn slaapkamer dus daar liet ik hem niet in. Toen ik in de ochtend Carl zag, zei ik tegen hem: Joost ligt in mijn bed. Nou, Carl stormde mijn slaapkamer in en sloeg Joost het bed uit. Maar ja, Carl had het ook aan zichzelf te danken. Toen ik zeven maanden zwanger was kregen we ruzie omdat hij tegen mijn wil zijn moeder in Canada weer zat te bellen. Met een uitkering en elke maand proberen rond te komen wilde ik niet dat hij zijn moeder weer uren zat te bellen en dat zei ik hem ook. Nadat ik een zwangerschapsslaapje had gedaan zei ik hem dat ze gauw moesten ophangen omdat zij zat hem weer te bellen. Zijn onvolwassenheid, hij kon geen nee zeggen, en dat bracht ruzie. Ik liep via de slaapkamerdeur weg en toen hij me achterna kwam zei ik: het is uit. Toen zei hij: als ik het kind niet kan krijgen dan jij ook niet. Hij wilde in mijn buik slaan, gillend en mijn ongeborn kind beschermend gooide ik mezelf tegen de grond. De burens kwamen om de boel te sussen en zijn zus werd opgehaald. Ik heb drie dagen in bed liggen huilen. Wat moest ik doen? Ik ging verder met mijn leven hopende dat ik een gezond jongetje zou krijgen - getint in de huidskleur omdat zijn vader van Indonesische afkomst is - en dat gebeurde ook. Carl was een goede vader en

ik wist niet hoe verder. Als je denkt dat je weinig keuze hebt, ga je vaak door en houdt je gevoel in. Nu weet ik beter, alles heeft zijn tijd zo ook deze ervaring.

Tijdens de bevalling, die ingeleid werd, had ik een gevoel van: ga even om de hoek kijken en in dat ene moment zag ik dat Jeffrey uit een volle gebruikte pot met allemaal vervuilde spuitjes wilde drinken. Hij had dorst en net op tijd greep ik in. Boos ben ik gaan bevallen. Ik moet altijd overal aan denken en moet altijd alert zijn. En ja, na de bevalling moest ik 24 uur huilen. Ik hilde en hilde en was ontroostbaar. Na thuiskomst dacht ik: hier ga ik van genieten. Maar daar kwam niets van, omdat mijn kind werd geel. Ik kreeg een koortslip en moest met mondkapje hem opzoeken en daar lag mijn zoon. Ik stond er gevoelsmatig in twijfel in, was net weer moeder geworden en had weer twijfels.

Kans op kans kreeg ik om dat te doorbreken en dat moment kwam in de slaapkamer toen hij Joost eruit sloeg. Ik ging bij Joost slapen en kwam in de ochtend terug. Ik liet Carl het huis overnemen en ik vertrok naar het nieuwe huis. Maar ja, niet ik deed de deur open in het nieuwe huis maar Joost en daar begonnen weer de dagelijkse ruzies. Joost was suïcidaal en had al twee pogingen achter de rug voor mijn tijd en in mijn tijd om de zoveel tijd, wilde hij weer dood. Ik zat wachtend naast de telefoon tot het bekende telefoontje kwam maar nee, hij dreigde alleen, vertrok dan met touw en alles en kwam weer terug.

Toen ik net mijn tweede au-pair uit Zuid-Afrika had, kreeg hij weer zo'n aanval. We waren net getrouwd denkende dat trouwen zekerheid zou geven. Ik kwam thuis en boos dat hij was liep ik weg en keek vanuit de tuin naar binnen en zag hem op de grond. Naar binnen rennend trof ik hem aan met bloedende polsen. Ik hield hem vast en zei: jij sterft niet in mijn armen. Toen de ambulance kwam en hij zo graag wilde dat ik meeinging zei ik: als je jezelf open kan snijden kan je zelf ook naar het ziekenhuis. Uren later lag hij voor mijn deur, in verband gewikkeld en ik kreeg de slappe lach, toen ik met de nieuwe au-pair de situatie bekeek. Het bloed lag overal

en wij maar schoonmaken. Hij bleef buiten en na een week en poging zoveel heb ik hem weer toegelaten.

Dat deed ik tien maanden tijdens ons huwelijk en tien maanden voor ons huwelijk en toen was de maat vol. Na een mislukt verjaardagsfeestje voor Jerony zei ik: nu is het genoeg. Ik ga bij je weg en neem afscheid. Dat afscheid heeft zoveel verdriet gegeven. Ik viel kilo's af en wilde de verzorging van de kinderen haast overdragen. Ik wilde niet dat de drie jongens in dit verdriet zouden opgroeien maar ik hield vol en de stem in mij zei: het komt goed. Ook wilde de oma van de oudste jongens en een tante van de jongste mij ontlasten maar mijn angst was te groot om hen te verliezen dus koos ik om door te zetten en dat deed ik.

Mannen bleven me aantrekken tot ik de juiste beslissing nam en op reis ging met de camper en drie kinderen. Ik maakte de relatie uit, die er was en ging naar Portugal. Met een camper waar ik nooit in gereden had en de route niet wetende kwam ik na een week aan bij mijn verraste ouders die mij aankeken vol verbazing. Nog verrassender waren de toevallen die zich aandienden toen ik op het punt stond om Portugal te verlaten. Ik kon er niet meer tegen om steeds de hongerige blikken van mannen naar mij te zien kijken en wilde daarom vertrekken. Maar God besloot anders en ik kreeg toeval op toeval en dat toeval gaf de opening naar de vader van Angel. Ondanks dat ik nee zei op zijn versierpogingen bezweek ik toen ik in de laatste vijf dagen van de vakantie een pistool tijdens het uitgaan op mijn hoofd gezet kreeg en we beroofd werden en ik op een schuimparty aangerand werd. Sergio stond voor mijn neus en bracht me naar de camper en toen zoende hij me en ik bracht de laatste drie dagen van mijn vakantie met hem door. Hij wilde mee naar Nederland maar ik dacht: nee, dat werkt niet, zo'n persoon denkt alleen maar dat het leven beter is in Nederland dan in Portugal. Ik vertrok en hoorde niets van hem, maar toen kwam hij op vakantie, stil en wel dacht ik: hoe moet ik drie weken deze nog geen 17 jaar jonge man bezighouden? Ik hoopte dat hij gauw weer naar huis ging. Maar toch werd ik verliefd, we verloofden ons en hij ging terug. Maanden later zou ik naar hem toegaan maar zover kwam het niet. Hij stuurde me een fax en wilde naar mij toekomen en ik gaf toe. Hij kwam en bleef acht jaar en maakte van A tot Z

mijn leven mee als beginnend medium. Hij zag mij van die vrouw naar deze vrouw veranderen, die ik nu ben. Veilig was het, hij thuis en ik mijn mediumschap opbouwend. We waren gelukkig en kregen Angel en hij was de rustige man in mijn leven maar ook hem moest ik laten gaan voor de ervaring Wybe, wat doe je nou? Over dit onderwerp hoef ik niet uit te wijden omdat hierover heb ik al een boek geschreven met de titel Wybe, wat doe je nou?

Mijn leven sloeg om van acht rustige jaren naar gekheid, alcohol, seks en agressie. In de tussentijd groeide en groeide mijn spiritualiteit en ook mijn mensheid, het was alles in één. Het waren tijden van honderd procent geluk en liefde. Ik had alles en weer trok ik een ervaring tot mij om associaties op te doen en om te zijn wat ik nu ben.

Ik bid veel en dank God voor elk kind en elke man die mij heeft gegeven wat ze konden geven. Ik ben rijp geworden, heel rijp. Ik ben niet meer de dromer, niet meer afhankelijk, ik ben gewoon Tresi Barros. Ik heb vier kinderen levend die goed in de maatschappij staan. Alles hebben ze gezien, wat hen sterker heeft gemaakt. Onze banden zijn goed. Zolang ik hen begrijp en hun evolutie toelaat en hen geef wat ze nodig hebben om ook later net als ik terug te gaan naar huis, naar mijn Meester Isaak. En dat ze kunnen zeggen: mijn moeder was anders, gek zo vaak, maar mijn moeder was vader en moeder tegelijk, mijn moeder heeft haar gevoel gevolgd en ons gegeven wat ze kon met haar kracht en doorzettingsvermogen en wij zijn trots op onze moeder, als voorbeeld van hoe het niet moet en hoe het wel moet. Onze moeder heeft nooit alimentatie gevraagd of welke bijstand dan ook, ze heeft het gedaan met haar geloof, geloof in het onzichtbare en we kennen onze moeder, vier huwelijken verder en veel verdriet verder, maar onze moeder gaat door omdat ze gelooft en nu geloven wij ook.

Omdat ook mijn kinderen weten heel goed het verschil te zien tussen mama of medium, mama of Isaak, haar Meester. En als de Meester spreekt, is onze moeder weg en dan zeggen mijn kinderen Meester tegen mij en geloven ze dat Meester Isaak ook hun Meester Isaak is omdat het geloof heeft het resultaat laten zien. Zoals eerder gezegd gedachten, woorden en daden, dat

zijn de drie magische krachten van ieder van ons. Ik voeg daaraan toe: luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. God zegen mijn ziel en ook van ieder die ervoor bidt. Volg je gevoel.

Seks

Zeven jaar was ik toen ik in aanraking kwam met de energie seks door twee oude mannen in de straat. Eén van de mannen was rond de 48 jaar en de ander 78 jaar als ik me nog goed kan herinneren. De oudere man was de vader die helemaal vergroeid was in zijn lichaam. Zijn onderlichaam was net een menspaard wat men weleens in die films ziet. Van boven had hij een smal kopje en van onderen was hij mega breed en dan vergroeid. Van de ene ruimte naar de andere ruimte kon hij zich voortbewegen, doordat de ruimtes zo smal waren dat hij zich kon vasthouden aan de ruimtes. Hij had maar één tand in zijn mond en stonk naar urine en omdat er ook geen douche aanwezig was kon hij zich niet douchen.

Mijn hartsvriendin kwam daar jaren en het woord kinderlokker kende ik toen nog niet. Maar dit was typisch zo'n geval van kinderlokken. Er waren vele kinderen en ze waren allemaal gelokt. De redenen wist niemand van elkaar. Ik kwam daar zeer timide en bang en toch na het eerste bezoek kwamen er dagelijkse bezoeken. Ik kreeg er twintig Belgische Frank, wat een gulden of nu 45 eurocent waard is. Ik werd dus misbruikt. Er werd gekust op mijn kinderlichaam en ik voelde trillingen en schaamte die ik niet eerder kende. Ik weet wel dat er geen penetratie plaats heeft gevonden omdat ik te klein en te jong was om een volwassen lichaam in mij te krijgen. Dus die pogingen die er gedaan werden zijn mislukt. Wel kende ik een persoon, Lucia, die al een vrouw was en dan keek ik verstoep onder een stoel mee hoe zij bespeelt werd. Ze aaiden over haar volwassen borsten en smeerden crème op haar vagina. Ik werd steeds opstandiger en dreigde het aan mijn ouders te vertellen. Maar ik kreeg alleen maar nog meer angst omdat als ik dat zou vertellen zouden mijn ouders hiervoor gaan boeten en zou ik het huis uitgezet worden. Dus koos ik ervoor om agressief te zijn. Ik gooide de kat uit het raam of stak hem in de fik. Ik bond Lucia aan een boom vast en keek op een afstand hoe ze bang was en dan maakte ik haar weer los. Op school vocht ik en thuis was ik onuitstaanbaar. Ik pakte de kippen en smeed ze in de rondte en eiste de aandacht op, negatief. Opeens maakte ik iets, wat ik gemaakt had dan kapot voor de neus van mijn moeder, een stamboom uit

klei, een trui waar ik vier weken mee bezig was geweest. Of ik gooide een schaar naar haar toe en schrok dan als een klein kind als ik zag dat er bloed uit haar been kwam. Niets zeggen, niets voelen en zwijgen. Weken werden maanden en maanden werden jaren. Ik haatte mijn leven en wilde daar weg. Mijn broer had mij in de steek gelaten. Mijn allerliefste broer ging ook opeens aan me zitten. In bad werd er doktertje gespeeld en ook hij vond mijn lichaam interessant. De pastoor in de kerk had ook liefde voor mij en na de dienst reed hij een extra rondje met zijn auto en dat vond ik heerlijk, even uit dat klotedorp en dan ging zijn hand over mijn knie. Seksenergie herkende ik uit duizenden. De arbeiders voor de deur floten ook als ik langs liep terwijl ik pas twaalf jaar oud was.

In Portugal als ik als straatkind over straat liep met mijn zus had zij er geen last van maar ik wel. Ze kwamen mij achterna met hen verrotte scooter en spraken me aan. Toeterden steeds weer en dan spraken ze me aan. Ik was nog een kind. Mijn haar was lang, heel lang, dus verstopte ik mijn haar onder een pet, dan voelde ik me veilig in jongensachtig kleding. Echte vriendinnen hoefde ik niet. Ik hield van twee mensen, mijn nichtje en een meisje die me bij die oude mannen had gebracht. Al gauw werd er van alles op straat gezegd dus die kinderen mochten niet met mij spelen en dus liet ik ook geen vriendschappen toe. Mijn broer wist het en ooit toen ik zonder zijn toestemming zijn fiets had geleend gilte hij op straat: waarom ga je je niet laten misbruiken en vraag je er geld voor? Dat hakte er zo in dat ook mijn broer verleden tijd was. Krijg allemaal de klere zoals Danny de Munck zei. Ik kende Danny de Munck toen nog niet maar nu wel en dat paste bij mij. Ik werd een Ciske de Rat. Niemand had meer de zeggenschap over mij en mijn leven en ik dacht: ooit ben ik hier weg. Het duurde lang dat ik hier weg was.

Ik kreeg een heupafwijking en omdat ik niet sprak en in de groei was en niemand het ook opviel dat ik mank begon te lopen, beschadigde ik ook mijn andere heup. Op een dag heb ik toch mijn moeder gevraagd of ik naar de huisarts mocht en toen ging het snel. Het ziekenhuis maakte foto's en ik mocht er niet meer op leunen en moest wachten tot ik werd opgeroepen.

Ik haatte in die tijd ook iedereen, waar was de liefde? De oproep kwam en ik

werd in het ziekenhuis gedumpt en hoorde in de verte zeggen, dat ik nooit meer zou kunnen lopen. Heerlijk vond mijn vader het dat hij deze controle over mij had. Ik lag aan bed gekluisterd, met gewichten om alles wat rechter te trekken. Ik lag daar in een kamer met een meisje, die alleen maar bezoek en liefde kreeg. Ik draaide mijn gezicht dan om en hilde mezelf in slaap zonder geluid en vouwde dan mijn handen en bad. Om de dag kwamen mijn ouders mijn pyjama omwisselen en gingen dan weer daar ze niets wisten te zeggen en ik ook niet. De operatie volgde en er werden drie lange pinnen in elke heup gezet en ik moest een jaar lang revalideren. De krukken deden het goed om als wapen te dienen en bij ontslag uit het ziekenhuis ging ik naar de oude mannen en zei: ik kom hier niet meer. Jaren zei ik dat ik dat zou doen, en nu vijf jaar na onze eerste ontmoeting, wist ik het zeker. Thuis zeurde ze: waarom je krijgt er toch zoveel? Nou alles wat ik kreeg spaarde ik en daar kocht ik kerstcadeaus voor onder die lelijke zelfgemaakte boom en dat gaf ik dan aan mijn familie. Ik hoefde zelf niets. Die keer dat die jongere man, Norbert, samen met mijn ouders mij kwam opzoeken en mij snoep kwam brengen was het voor mij die bekende druppel die de emmer deed overlopen.

Ik was vrij van die oude mensen en de schaamte was groot. Ik was eenzaam en stortte al mijn liefde op dieren en die verzamelde ik dan ook. Daisy en haar zoon Sukkeli, waren twee katten en ik had een witte konijn. Bapsy mijn hamster, parkieten en nog meer. Ik had een hamster, katten en zelfs een hond. Maar niets mocht ik lief hebben. Mijn vader vond dat die ene seconde van het plezier van klaarkomen hem het grootste blok aan zijn been heeft gegeven, mij dus. Dus mijn dieren werden doodgemaakt. Bapsy werd met een klap van de slipper neergeslagen alleen maar omdat ik de soep niet wilde eten. Later gooide mijn vader mijn hamster in de open haard, zo'n haard waar mijn moeder op kookte, zo'n gieten ijzeren oud ding. Mijn hond leefde nog een halve dag en werd de volgende dag begraven in de tuin. De katten volgde, behalve Daisy die leefde nog. Mijn konijn zat ik op een zondag zelf op te eten, niet wetende dat het mijn dier was. Toen ik mijn vader vroeg hoe het met haar was omdat we hadden vele konijnen en kippen om op zondag te eten zei mijn vader: je zit haar op te eten.

Ik mocht niets lief hebben en kreeg dus duidelijk last van bindingsangst, verlatingsangst en vernietigingsdrang en dat werd mijn systeem. Niets mocht mij pijn doen maar het bleef pijn doen elke keer weer. Tot de dag van vandaag ben ik een emotioneel kind die gewend is dat alles tijdelijk is maar toch doet het pijn. Het doet zoveel pijn dat eten, drinken, slapen en vluchten in seks mijn toevlucht werd. Nu ben ik 45 jaar oud en weet ik, dat alles te overwinnen is met de kracht van willen. Bekijk het, voel het en laat het los. Loslaten is moeilijk maar wel zo noodzakelijk.

Noot: Ten tijde van het schrijven van dit hoofdstuk was ik 45 jaar oud. Nu drie jaar later heb ik de leeftijd van 48 jaar bereikt.

Mijn droom om mijn moeder liefde te geven moest ik loslaten omdat ik wilde vrijheid. Vrij zijn van dominantie. Vrij zijn van pijn en schaamte en opnieuw beginnen. Ik verliet het huis op mijn 16de levensjaar, twee weken nadat de pinnen uit mijn heupen waren gehaald en mijn vader uit woede me weer sloeg, puur uit onmacht en die onmacht gaf mij de macht om voor mezelf te kiezen. Ik heb die oude mensen losgelaten, ik heb mijn broer losgelaten. Ik heb zoveel mensen losgelaten en ik hield één voor één diep van ze allemaal, maar ik moest ze loslaten.

Mijn eerste huwelijk heeft in relatie 5 jaar geduurd en door loslaten werd ik een bang mens. Alles moest uit mezelf komen, ik had geen vangnet, geen geld, geen vrienden, geen familie maar ik had wel hoop. Ik ging uit en we waren elf dagen uit elkaar en die date heeft mij na afloop op bed gesmeten en al zei ik: Walter nee, werd ik toch verkracht. Drie dagen werd ik vastgehouden, hij ging niet meer weg. Ik moest ergens in een keuken wat bijverdienen en hij zou oppassen en toen kwam mijn angst dat ook hen wat was aangedaan. Na zes maanden van piekeren ben ik uiteindelijk naar de huisarts gegaan en die schreef een recept voor en zei: maak je niet druk dan had je wel iets gemerkt. Toen kwam mijn angst voor ziektes. Ik dacht: als ik doodga wat moet er dan met de kinderen gebeuren? Test op test wees niets uit maar toch bleef ik precies tien jaar lang die angsten houden. Hypochondrie werd een feit. Noem een angst of fobie op en ik zeg tegen jullie: die ken ik, dat heb ik bekeken, veel bekeken, veel gevoeld en ook

losgelaten. De genezing kwam pas na vele huwelijken en mannen en ook pijn verder en uiteindelijk kwam het moeilijkste wat ik ooit kon doen en dat was acceptatie. De acceptatie dat alles wat ik meegemaakt heb tot in het kleinste detail bedoeld was als een associatie om te herkennen. De helderziendheid, -horend, -voelend, -ruikend, -proevend en praten met overledenen en natuurlijk mijn Meester Isaak toe te laten, dat was puur luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. Die vijf waar ik mij aan moest overgeven en dat is mijn genezing geworden maar eerst het volgende.

Meester Isaak was een stem in mij, een duidelijke stem. Hij bracht me overal en vertelde me direct en als ik de drang niet meer kon weerstaan gaf ik toe en dan kreeg ik de ruimte om te geloven en hem te vertrouwen. Die onbekende stem die ik wilde verbergen, niemand mocht het weten en 28 jaar lang heb ik het goed voor mezelf kunnen houden tot hij mij genas. Hij begon bij de angst. Toeval bestaat niet en ik kwam op een festival, een eigentijdse festival. Er was daar een zweetritueel en toevallig was er nog plek voor mij en Sergio, de vader van Angel. Angel was er toen nog niet maar ze zou komen, ze was al twee jaar eerder voorspelt. Daar zaten we dan bloot in een kleine ruimte, iemand leidde de ceremonie, een Sjamanistische ceremonie. Ik was bang, ik wilde daar zijn en ook weer niet maar ik wist dat ik moest. Tijd kende ik op dat moment niet, ik voelde alleen maar de energie van die aanwezigheid van geesten. Ze waren zo duidelijk aanwezig voor mij. Ik kreeg trillingen, genezingen en verloor de controle over mezelf. Geluiden kwamen uit mijn lichaam en ik hoorde mezelf op afstand. Toen we ergens bij de vier windrichtingen kwamen, werden er meer hete stenen binnengebracht en dat waren de enige momenten dat de tent openging. Opeens moesten we iets teruggeven aan Moeder Aarde. Ik pakte aarde in mijn hand en vroeg om mijn angsten weg te halen. Ik begon een sensatie over mijn hele lichaam te voelen en te huilen. Ik kreeg mijn hand niet meer open en zei: dit wil ik niet meer. De ceremonie Meester zei: geef aan mij, de deur werd opengedaan en ik kroop naar buiten, snakkend naar adem en zocht een boom op en knielde en biddend en huilend gaf ik mijn angsten terug aan Moeder Aarde, het hoorde niet meer bij mij. Opeens ging mijn hand open en ik legde de aarde bij de boom. Windkracht, zoveel over mijn lichaam. Het weer was omgeslagen in een heftige windkracht. Ik ging op mijn rug liggen en lag daar naar de hemel

kijkend en voelde verlichting. Het leek net alsof er een kanon een gat in mijn buik had geschoten. Ik kon me alles nog herinneren maar de pijn en emoties waren weg. Sergio, zo onschuldig als hij was, wist niet hoe hij moest kijken en denken, ik ook niet. Alles werd afgelast omdat de wind was te heftig. Onderweg naar huis, met een oude camper stopte we omdat het te gevaarlijk was. Ik weet nog dat ik in zijn armen lag te rusten en dacht: zo direct komt het toch niet weer terug en toen hoorde ik die stem, de stem van: zet andere energie in die plek terug, positieve energie. Ik was genezen en met de tijd moest ik het afleren om negatief te denken, voelen, zijn en moest ik mezelf opnieuw programmeren en dat is gelukt met tijd en succes maar niet zonder hard te werken en niet zonder geloof, maar met geloof. God zegen mijn ziel.

De Dood

Ik ben niet bang voor de dood, omdat in jaren tijd heb ik gesproken met de andere wereld en ik weet uit eigen ervaring dat doodgaan puur doorgaan in transformatie van het zijn is, van je gevoel. En dat al hetgeen wat je fysiek bezig heeft gehouden alleen maar een tijdelijke ervaring was. De mens zit vanaf het begin tot het einde puur in de kennis van bewustwording. Bewustwording in zijn graad van begrijpen, weten en voelen. De mens neemt de wet van oorzaak en gevolg tot zich in deze graad. De keuzes die men maakt geeft hem/haar het inzicht en de ruimte om beter te weten door de ervaringen van: ik ben.

De dood is vaak een onderwerp dat men het liefst niet bespreekt uit angst voor de werkelijkheid. De werkelijkheid dat het allemaal tijdelijk is en eigenlijk een geschenk is om deze levenslessen door te mogen maken. Velen zien het leven als: ik overleef. Ook ik ken dat gevoel. Geld verdienen voor je gezin, familie, kinderen, zorgen en de liefde vinden en zoeken in dit tijdelijk bestaan. Weer anderen zoeken troost in een kerkgemeenschap en sluiten zich aan bij het geloof, hopende dat het werkelijkheid is en wordt en dat ze na de dood verlost zijn.

De vraag voor mij is: waarom wil je verlost zijn? Geniet en leef, volg je kracht en vervul je dromen en wees niet passief in het leven door te leven via de ander, maar leef vanuit jezelf. Zoek de waarheid bij jezelf, zoek je geluk bij jezelf, zoek je behoefte bij jezelf. Wat wil je zijn in deze tijd van het nu? Wat wil je zijn in de tijd van je toekomst? Wat geeft jou passie? Wat geeft jou innerlijke rust? Wie ben jij buiten de kaders van oplegging? Niemand kan jou zijn of jouw innerlijke wezen vervullen voor altijd maar wel in momenten van zijn. Leef vanuit je behoefte en laat de ander het ook ervaren in zijn mogelijkheden. Inzicht kan de ander tijdelijk door jou verkrijgen maar het blijft tijdelijk. Als jij weer jouw levenspad op bent gegaan, is er misschien weer iemand anders die tijdelijk jou weer een les geeft, negatief of positief. Het is jouw leermeester omdat het leert je wat. Wees dankbaar voor deze leermomenten. Ik hoor in de praktijk vaak, dat de mens de schuld geeft aan

derden en deze mens ziet zichzelf dan als slachtoffer en dan zeg ik tegen deze mens: maar waarom zie jij jezelf als slachtoffer? Dan komen de *maar's* en elke *maar* is een excuus om de rol van slachtoffer vast te houden omdat ik weet dat God liefde is en dat God onze gebeden hoort en pas als wij bereid zijn om te luisteren naar wat God innerlijk terug zegt worden we geholpen. Ik weet ook dat God geen makkelijke is, met zijn leermomenten naar ons toe maar dat hij ons geeft wat wij nodig hebben om verder te komen, maar dan moeten we leren luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid aan God geven en niet onze vrije wil steeds weer inzetten en dan pas weer aan God gaan vragen als we weer aan het einde zijn van ons weten.

Dankbaarheid dat God ons de dood geeft en ook ons de transformatie geeft om ook in fysiek leven de dood, dus de transformatie, toe te passen en daar hoort afscheid ook bij, omdat afscheid is vooruitgang. Oordeel nooit vooraf maar achteraf. Zie je iemand als een voorbeeld neem dat voorbeeld tot je en maak het jouw levensles en je doel om deze ervaring te ervaren tot je er genoeg van hebt. Omdat deze les is misschien nodig voor de volgende bewustwording en evolutie.

De dood van mijn biologische vader, heeft mij de bewustwording gegeven dat ik hem dit liever levend had verteld en dat ik hem had willen bedanken voor de lessen die hij mij heeft gegeven en dat ik het als zegen zie dat ik in dat huis ben geboren. En dat ik om vergeving kom vragen aan hem dat ik toen niet inzag dat ook hij zijn best deed, om zijn kinderen en zijn vrouw op zijn manier en kunnen te geven wat hij in zijn mogelijkheden kon geven en dat ik hem als kind zijnde niet begreep, zijn evolutie niet begreep, zijn onmacht niet begreep en zijn liefde niet begreep, puur omdat hij moeite had met liefhebben. Mijn vader die nu in zijn sfeer is, is mijn vader die nu zijn nieuwe leven tegemoet is gegaan en ik bid tot God dat dit leven hem gaat geven wat hij op aarde heeft gezocht en niet heeft gevonden. Zijn taak was volbracht en de mijne is pas volbracht als mijn dood mij de transformatie gaat geven die ik nodig heb om te weten waarom ik eigenlijk werkelijk heb geleefd. God zegen mijn ziel, namasté.

Godslastering

Toen ik in Nederland kwam wonen, hoorde ik vaak de woorden: God vergeef me bij het schrijven hiervan. Ik hoorde het woord godverdomme heel veel en ik was niet gewend om te vloeken en ik ben ook niet van plan het aan te horen. Het deed pijn in mijn ziel en ik wist niet zo goed wat dat woord betekende en vroeg wat het betekende. Toen ik hoorde dat het betekent dat je God uitscheldt, deed dat pijn, heel veel pijn. Ik begreep dat niet en heb mijn kinderen dat woord verboden, ze mochten dat woord niet gebruiken en ikzelf ook niet. Hoe kun je God belasten op deze manier? God die liefde is. Ik zeg ook niet: verdomme de liefde. Ook het woord kanker was voor mij een belast woord. Ook dat mocht niet gezegd worden en ik begrijp en snap niet dat anderen dat wel willen zeggen. Vele miljoenen mensen zijn hun geliefden kwijtgeraakt aan kanker. Mijn vader is ook doodgegaan aan kanker. Hij had darmkanker en bij het plaatsen van de stoma tijdens de operatie bleef hij in coma. Later kwam hij uit het ziekenhuis en kreeg een verbod op drinken. Het werd hem opgelegd maar hij dronk gewoon verder in zijn eenzaamheid. Mijn moeder zei ooit: hij had mij toch? Blijkbaar was dat niet genoeg moeder. Dat begreep mijn moeder niet.

Ik voorvoelde zijn dood, drie maanden eerder. Toen mijn broer mij belde om het telefoonnummer van mijn zus te vragen, vroeg ik nog: is er iets met vader? Maak je niet druk er is niets. Maar mijn gevoel sprak anders. Ik voelde dat er iets was. Met oudjaar en nieuwjaar is mijn vader in coma geraakt. Hij was ziek geworden door het drinken. Op 16 maart kreeg ik dat telefoontje, dat mijn vader dood was. Ondanks dat ik geloof in het leven na de dood en ondanks dat ik niet bang ben voor de dood, klapte ik in en liet midden in de voedselbank mijn urine lopen en gilte nee. Trillend werd ik naar de keuken gebracht en huilde en huilde. Kun je rijden naar de andere winkel, ashram de Vinkenbaan? Werd mij gevraagd. Daar stonden liefdevolle mensen mij op te wachten. Mijn dochter kwam eraan om mij te troosten en de keuken stond vol. Ook zei ik tegen Chantal: ga met mij mee nu. De tickets werden geregeld en Angel, Sky, Chantal en ik vertrokken naar Portugal.

Ik was in een onwerkelijke wereld terechtgekomen. Mijn vader, de sterkste man die ik kende, was fysiek dood. Mijn geloof was sterk maar mijn geloof ging pijn doen omdat ik zag mijn vader in de mooiste rouwkist ooit liggen. Het was een mooie, fijne begrafenis en vele mensen kwamen hem de laatste eer geven. Ik, die mijn vader uit de vrieskist voor het eerst na zijn dood moest herkennen als mijn vader, zo kil in een ruimte, werd zoals het voor mij leek net of er een oven la opengemaakt werd. Daar lag die kleine man van 1.48 meter gewikkeld in een wit laken. Ik zag hem en kuste hem op zijn voorhoofd en moest huilen. Het huilen klopte voor mij niet omdat juist overgaan is verlichting, maar ik had verdriet. Ik heb koud afscheid van mijn vader moeten nemen en niet warm.

Nooit heeft hij mijn gave willen erkennen terwijl ik deze gave uit de familie heb geërfd. Alleen ik ben de persoon die eraan toe durfde te geven ondanks dat het godslastering is in het geloof van hun opvoeding en ook van de kerk. Terug thuis na de hele gebeurtenis ging het als een onwerkelijkheid langs me heen. Ik was oké, maakte foto's van mijn vader in de kist, wat tot ergernis een echte ruzie veroorzaakte. Ik heb later die foto ingelijst en bij mijn grote Meester Jezus beeld neergezet. Samen met mijn moeder nuttigden we onze eerste maaltijd die ik mij kan heugen na al die jaren. Die dag dat ik mijn moeder voor het eerst zag, zijn mijn moeder, Angel, Sky en Chantal en ik gaan lunchen. Dat was in mijn leven een grote herinnering en die foto had ik ook ingelijst.

Een jaar rouw moest er zijn en na een jaar rouw, ik denk eigenlijk eerder, heb ik uit boosheid de foto's weggemeten. Ik had er genoeg van te rouwen om de dood. Ik wilde dat mijn vader iets kwam vertellen en dat lukte niet. Pas na ongeveer drie maanden voelde ik een energie en de woorden in mijn hoofd: dood is dood, morte is morte. Dat kon ik wel begrijpen omdat mijn vader was bang voor de dood. Weer een tijd later had ik wel contact en was het goed zo en kon ik het loslaten.

Als laatste reis ben ik samen met Chantal, Sky en Najib naar het graf gegaan, hij had inmiddels een steen gekregen en bij zijn graf gaf ik hem de laatste eer. Ook ben ik met zijn foto naar Fatima gegaan en in dit bedevaartsoord heb ik

zijn foto neergezet met zijn overlijdensbericht en in respect afscheid genomen. Ik was er klaar mee.

Wat ook nog zo mooi was om te vertellen, gaat over mijn broer Victor, de oudste zoon. Ik ben de jongste dochter. Mijn zus kwam niet naar de begrafenis, ze durfde het niet om die reis te maken. Mijn broer had de plek naast mijn moeder en mijn broer leek veel te zijn in rang, belangrijker te zijn dan ik. Ergens stak dat mij wel en op een andere manier had ik ook zoiets van: dan wordt er goed voor haar gezorgd. Mijn moeder is doof en met gebroken bril waar net door de kat op was getrapt, was ze op de begrafenis. Mijn moeder die, zolang als ik leef, altijd afhankelijk was van mijn vader. Mijn moeder die niets zonder mijn vader kon beslissen en analfabeet is. Ze kan niet lezen en schrijven. Die moeder moesten wij achterlaten helemaal alleen in Portugal. Nee, mijn broer zou voor haar zorgen. Alles was geregeld en ik had geen mening, ik moest me erbij neerleggen, wat ik ook deed. Maar nu het wonderlijke verhaal. Mijn broer en mijn moeder hadden een mooi bloemstuk, een soort rond bloemencorso van mooie bloemen op een standaard bij de kist. Mijn bloemstuk, dat ik in de rit naar de begrafenis even snel ging kopen, werd mij aangewezen in mijn gevoel. Ergens lag dat stuk, niet echt in het zicht en het was niet een stuk dat meteen goedgekeurd werd door degene die de bloemen aannam. Het werd dus onder de kist geschoven. Ik maakte er foto's van. De week erop toen de mis er was ter ere van mijn vader werd mijn vader vergeten om in de biecht meegenomen te worden door de pastoor. Mijn terugreis naar Nederland had ik daarop afgestemd. Maar daar stond ik oog in oog bij het graf, mijn broer aan een kant van het graf en ik aan de andere kant. Ik keek hem verlegen aan, zijn dominantie was misschien nooit bedoeld maar zo voelde het voor mij wel. Ik voelde me zo klein bij zijn aanwezigheid. Opeens zei hij: waarom hebben ze de bloemen weggehaald? Het enige bloemstuk dat niet dood was gegaan en op het graf lag was mijn afgekeurde bloemstuk. Het zag eruit alsof dit bloemstuk vandaag gekocht en neergelegd was. Er ontstond een vreugdesprong in mij en ik dankte God.

Godslastering is voor mij zo erg. Elke keer als ik verkeerd denk, zeg ik automatisch: God zegene mijn ziel. Elke gedachte, woord en daad is maar één

ding en dat is dat ik zuiver blijf en dat mijn gebed als kind nog steeds gehoord wordt. Ik bad als kind dit: God, vergeef me mijn gedachten, woorden en daden en maak me zo wit als pasgevallen sneeuw waar niemand op heeft getrapt. Elke nacht kon ik in vrede slapen en was blij met een dag erbij om mijn levenslessen te volbrengen. Ik wil mijn taak op aarde volbrengen en een kind van God zijn tussen al deze nemers en een gezegend kind zijn en dat God mij vergeeft en dat ik mezelf vergeef en dat ik de mensheid vergeef, en dat ik die ware liefde die zuiver is zoals ik dat voel als God mij in liefde omarmt. Die liefde vind ik hier niet, bij geen enkel mens maar wel bij de wereld die mijn Meester Isaak heet en die ik Jezus noem en die ik het Al noem. Meester Isaak geef mij de kracht, de liefde in mij, dat ik als de Schittering, zoals jij mij noemt, mag schitteren en dat ik ook de mensheid mag helpen op de manier zoals de Bron der Wijsheid het wenst. God zegen mijn ziel, namasté.

Mediumschap

Hoe ontwikkelt zo'n onzichtbaar gegeven? Wanneer weet je dit gevoelsleven is niet van mij maar van degene waar ik mij mee verbind? Hoe weet je dat de gedachtes niet van jezelf afkomen, maar van de Goddelijke wereld? Hoe weet je dat je niet gewoon gek bent? Dat is een strijd van jaren van voelen, horen, en weten. Alle zintuigen worden letterlijk open gezet. Alleen je moet weten wanneer het uit je mens zijnde komt en wanneer uit je geestelijkheid zijnde.

Toen Meester Isaak zich aan mij liet zien, geestelijk, was ik daar niet tevreden over, omdat ik wilde hem zien fysiek, wat onmogelijk is omdat Meester Isaak geen fysiek leven heeft. Ik dacht nog dat hij Jonathan heette, omdat iemand op een spirituele beurs dat ooit zei. Mijn Meester zei toen simpel terug: ik weet toch hoe ik heet. Ik was op bezoek bij iemand, die Jan heette. Ik weet niet waarom ik daar heen moest gaan maar het voelde als een drang. Jan kende ik uit een eigentijdsfestival waar ook weer die drang was om daar heen te gaan. Toeval en meer toeval overviel me steeds. We hadden geen nummers of adressen uitgewisseld maar ik wist: ik ben nog niet klaar met Jan. Op een ochtend thuis belde ik die organisatie en ze zeiden simpel: we mogen geen info geven, en er waren zoveel Jan's op dat festival. Maar toch kreeg ik - weet niet waarom - een adres, hopende dat het deze Jan was. Ik moest een eind rijden naar Beuningen. Ik zocht me rot en belde aan en toen stond die grote jongeman voor me en omarmde me en dit was het begin van een vriendschap en door Jan kwam ik de schakel tegen die mijn aura, mijn energieveld, openstelde voor het ontwaken van wat ik was, een medium. Hij magnetiseerde en ik reageerde altijd heftig en snapte niet hoe en wat. Ik had er nooit van gehoord, maar mijn lichaam deed raar en werd wakker.

Ook die bewuste dag liep mijn relatie thuis niet goed en ging ik naar Jan toe. We wandelden wat en ik dacht nog steeds: het heeft een reden dat ik hier ben, maar welke? Toen ik naar huis wilde gaan, zei Jan: kom, ik magnetiseer je nog even en weg was ik in een onbekende gevoelswereld. Ik was mezelf niet en ik klapte in mijn handen en wilde niet meer stoppen en hoorde de

woorden: luisteren, geloven, vertrouwen, gehoorzaamheid en overgave. Ik bleef maar huilen en schaamde me en wilde dat dit stopte. De laatste twee woorden wilde ik niet accepteren: gehoorzaamheid en overgave aan wie? Toen was Isaak daar en ik voelde zijn liefde, zijn geestelijke lichaam en was zo ontroerd, maar ook zo eigenwijs. Ik zei: laat je echt zien of ga weg. Ik zag blauw licht en daar werd gezegd: deze mensen wachten op je. Er zat een gat in het blauwe licht en ik snapte er niks van. Toen kwam er zwart licht meteen en daar werd ik van weggehouden en er werd gezegd: je bent beschermd hiervoor. Opeens raakte ik in trance, zo diep dat het pijn deed. Ik dacht: mijn lichaam gaat ontploffen en toen hoorde ik uit mijn mond een gesprek. Isaak sprak via mij en ik stelde vragen. Het duurde uren. Jan verliet de ruimte en ik bleef alleen en kon er niet uitkomen. Alles werd me uitgelegd en verteld en toen ik naar huis ging, wist ik niet hoe ik dit aan mijn vriend moest vertellen. Hij wist wel ondertussen dat er iets met mij was, maar wat? Ik nam letterlijk aan dat ik al klaar was om te beginnen, maar nee, een jaar lang moest ik oefenen. Yoga, gesprekken en oefenen op mensen die vreemd waren. Steeds meer toeval kwam naar mij toe tot er uiteindelijk geen weg meer terug was, ik was een medium en moest luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid tonen. Maar vijf regels, die oh zo zwaar waren maar uiteindelijk kwam het uit. Meester Isaak zei: jij gaat voor mij werken en oordeel niet vooraf maar achteraf. Dat deed ik.

Boeken

Als kind zijnde hield ik steeds een dagboek bij. Ook die drang vernietigde ik. Ik was bang dat iemand die dagboeken, mijn geheimen zou lezen.

Meester Isaak zei: er komen boeken. Boeken uit zijn hand geschreven, zoals hij het wilde. Alles werd live in trance verteld. Hoe dat gebeurde? Meester Isaak zorgde voor lezingen, helderziende waarnemingen, workshops en sessies. Steeds werd alles opgenomen en hij zorgde voor mensen die zijn woorden op schrift konden zetten. Na de trance was ik alle informatie kwijt. Meester Isaak gaf mij associaties, lessen, die ik kon ontcijferen en hij sprak en sprak vele uren, dagen, maanden en jaren. Ik werd steeds zekerder. Hoe kon ik dit allemaal weten? Ik, die niet geleerd was, een moeilijk kind was, een moeilijke jeugd had? De verhalen klopten steeds weer. De lessen waren zwaar. Ik kon de drang niet weerstaan. Meditaties op meditaties. Yoga, zo niet lenig dat ik was, kon Isaak gebruiken van mijn lichaam. Dan zat ik in houdingen die ik onmogelijk zelf kon, omdat ik was niet sportief. Mijn kinderen waren mijn getuigen vanaf kinds af aan, mijn ex-man, de vader van Angel, ook.

De eerste titel van het boek werd bekend gemaakt 'Bekijk het, voel het en laat het los'. Ik dacht: wat een rare titel. Achteraf begrijp ik de titel wel. Hoe moeilijk is het niet, om te bekijken, voelen en los te laten? Met dat boek gingen Elise en ik, de eerste schrijfster, in het land Nederland en België lezingen geven. Daar kwam ik dan, onzeker, werden de blikken op mij gericht en ik moest mijzelf laten zien als Meester Isaak. Zittend op een stoel, niet kunnen bewegen, behalve mijn bovenlichaam met ogen dicht en dan begon Meester Isaak een onderwerp aan te snijden en te vertellen. Ik had alleen maar overgave en hopelijk als ik terug kwam uit trance begrip voor deze ervaring. Ik snapte de onderwerpen niet, ze waren voor mij te zwaar van stof. Mensen stelden hun vragen en er kwam weer een boek met de titel 'Mijn naam is Isaak'.

Op dit moment zijn er 16 boeken, ook Engelse vertalingen. Ook is er een meditatie cd en zijn er luisterboeken. Op dit moment worden er nog meer boeken uitgetypt en bij goedkeuring kan Meester Isaak ze vrijgeven. Lees, voel zelf en oordeel achteraf.

Noot: In de tussentijd is er weer een boek geschreven, mijn 17de boek met de titel 'De ontdekking van je ziel en goddelijkheid'

Eén boek heb ik zelf mogen vertellen, al rijdend en bellend met Chantal aan de telefoon ging ik na afloop van een lange avond tijdens een vaak twee uur durende rit naar huis haar bellen. Ik belde Chantal, zij typte en ik vertelde mijn ervaringen wat voor vele lezers pijnlijk was. Hoe kan een medium dit allemaal toelaten in naam van de liefde? Als de liefde goed is en de omstandigheden niet, behoud de liefde en verander de omstandigheden. Dat was ook gezegd.

Nu schrijf ik zelf dit boek, omdat wie kan beter weten dan ikzelf wat het verhaal achter Tresi Barros is dan ikzelf? Ik schrijf en Chantal corrigeert en ik geef het op social media vrij voordat het in boekvorm uitgegeven wordt. Simpel met het verzoek, oordelen is makkelijk, bekijk het, voel het en laat los is moeilijker.

Geduld?

Mijn Meester Isaak, degene die vele mensen tot heden heeft geholpen waar ook mogelijk was, is de enige die nog over is en waar ik mee kan praten over mijn leven dat volgens mij volledig niet meer onder mijn controle was. Ik had het zoals de ogen het waarnemen goed voor elkaar, drie grote jongens die zelfstandig zijn en niet op het verkeerde pad terecht zijn gekomen, juist het tegenovergestelde. Eén zoon, de oudste, is nu bijna 28 jaar en zit op de universiteit, de andere twee zijn bedrijfsleider op de locatie Kreek en Jacob, zoals we dat noemen en Chantal, mijn hartsvriendin van 13 jaar, was de bedrijfsleider van de Vinkenbaan en ik, medium, heb een mooi huis waar we in wonen aan het water, ik heb een mooie cabrio Mercedes en vijf busjes die het eten ophalen bij supermarkten en leveranciers. En niet te vergeten mijn prachtige puber van bijna 16 jaar. Alles was in het oog goed maar voelde in het hart knagend. Mijzelf kennende ga ik niets uit de weg. Ik blokkeer juist de weg, ik moet weten wat hangt er boven mijn hoofd, wat is er? De waarheid kreeg ik snel te horen via mijn innerlijke zelf en dat was geduld en de tijd geeft je antwoorden, dat zei Meester Isaak. De antwoorden waren hard, ik moest kiezen en ik koos voor mijzelf.

Noot: ik heb dit hoofdstuk twee jaar geleden geschreven, de genoemde leeftijden kloppen dus niet meer. We zijn inmiddels een jaar verder.

Chantal was 13 jaar in mijn leven en langzaamaan ging ik mijzelf afhankelijk en steeds meer afhankelijk opstellen. Ik was de verkenner en Chantal de binnen mens, ze deed de back-up en ik voerde het uit. Dat hield in dat ik nergens meer echt inzage in had en niet op de hoogte was van wat Chantal uitvoerde, behalve dat wat ik zag. Nou, ik zag jaloezie steeds meer en het werd me duidelijk, terwijl ik duidelijk in de ontkenningsfase zat. Ja, ik wist wel dat ze geen enkel mens, man of vrouw, goed genoeg voor mij vond en ik wist dat als die persoon te dichtbij kwam, ze alles deed om het te saboteren. Ik kende haar streken en zei ook tegen iedereen: krijg Chantal niet tegen je. Ik kon ook terugdenken in de tijd toen Meester Isaak ooit tegen Chantal zei in groepsverband, stille wateren diepe gronden, nou het waren echt diepe

gronden, die ik nooit eerder gezien had en ik heb vele mensen gezien in mijn leven, zeker als je medium bent. Maar zo'n mens als Chantal was er maar één. Ze deed alles voor mij, ze boekte mijn agenda, stuurde mij door het hele land en ze was 24 op 7 volledig beschikbaar voor mij. De verkenner en het moeilijk opvoedbare kind, als die weer eens in de problemen zat. Ze troostte mij als ik weer liefdesverdriet had of mij weer helemaal ziek had gedronken en niet wilde geloven dat juist ik de uitverkorene was om voedselbanken in Rotterdam neer te zetten. Keer op keer werd ik geduwd zowel negatief als ook positief. Toen ik op het getal rond de dertig kwam van verlies van geliefden, dacht ik stop, dit wil ik niet meer en toen kwam de andere gedachte: als ik dit niet meer wil, gaat het ten koste van veel. Maar mijn gevoel had er genoeg van en wilde vrijheid. Het symbool arend wilde ik niet alleen op de busjes van mijn voedselbanken maar wilde ik ook in mijn hart. Ook het geestelijke slaan werd ook van haar naar mij toe fysiek slaan omdat ze toch wist Tresi Barros doet niets terug, ze is te lief en gelooft teveel in God. Ze had gezien van die of die in het verleden die geweld als macht zagen en mij als slachtoffer wilde maken, voor die macht wat nooit hielp omdat God mij ooit zei: neem de hand van God en laat nooit meer los. God is voor mij liefde, dat betekent: neem de hand van liefde en laat nooit meer los. Dat ik niemand pijn wil doen en mezelf bescherm zo goed mogelijk in die situatie is meer dan bewustwording. Maar overstijg je eigen zelf omdat het is zo makkelijk om over te gaan tot geweld. Daar kies ik niet voor.

18 augustus was dat punt bereikt van nu is het genoeg, mijn geduld is op. Mijn verdriet was nog steeds aanwezig omdat ik had Najib, mijn liefde, in geduld moeten laten gaan en hij zocht zijn wereld op. Ondanks telefonisch contact was er geen elkaar zien, voelen, tegen hem aankruipen en meer. Het was een groot gat van nadenken van waar is het ook van mijn kant fout gegaan. Nou, zoals ik al zei, ik was de uitverkorene in mediumschap en voedselbanken, maar ook allergisch voor drank, alcohol. Als ik drink, word ik ook zo ontzettend prikkelbaar, gevoelig, open en nog meer helderziend dan in normale toestand. Ik word onuitstaanbaar, als de energie negatief is op dat moment, of juist super geweldig als de energie positief is op dat moment. Het hangt van de sfeer af, omdat ik sfeergevoelig ben, dat is wel een feit. Mijn vluchtgedrag om te vergeten was weer mijn manier van

verwerken en ik ging dus toch maar weer reizen en weg was ik. Maar 18 augustus kwam ik terug uit Portugal, mijn biologische land, en met veel gedoe kon ik op tijd zijn. Wat ik aantrof, was alles wat ik juist niet wilde, wat ik had aangegeven. Dronken vrouw op de stoep, politie erbij, ambulance erbij. Ik zag wiet in de monden van mensen en ik werd boos en viel uit tegen Chantal en zei: jij doet dit altijd, dat je tegen mijn regels ingaat, altijd voer je drama op en zijn mensen om je heen of dronken of drama. De avond eindigde in drama, ze verliet het pand met haar zoon die opeens niet meer mijn achtjarige zoon was die we samen ter wereld hadden gebracht met een spermadonor en waar ik de vaderrol en moederrol voor speelde waar het mogelijk was. Ze verliet de Vinkenbaan en liet de deur open en ik stapte in de taxi, gewond omdat weer was ze tot slaan overgegaan en ik had mijn geduld verloren en haar ontslagen. Het mooiste van dit alles is de reis daarheen tot dit besluit viel en die reis duurde 13 jaar. Het viel mij op dat het getal 13 de laatste tijd wel heel veel in mijn leven terugkomt. Het huis waar ik woon heeft het getal 13. Dit huis had ik binnen een week gevonden zoals ik het in mijn dromen zag, met de meubels en alles wat erbij hoort. Ik zag in dat er steeds bijzondere gebeurtenissen waren met het getal 13 en mijn zoon zou acht jaar worden over zeven dagen en Isaak & de Schittering had net de 5-jarige viering gehad. Bij alles kwam de bewustwording van 13 is het getal dat mij wat duidelijk wil maken, ommekeer misschien? Verhuizing naar nummer 13 was een grote ommekeer. Die andere zogenaamde toevalligheden waren ook ommekeer. Ik ben geboren op 8 mei dus 8 en 5 is 13. Grote ommekeer voor mijzelf en degenen die mij als Tresi Barros kennen, en mij nu de Schittering noemen, kunnen maar één ding zeggen: geduld en je leert haar beter kennen. Mijn geduld is op naar Chantal, verdriet heeft plaatsgemaakt voor opluchting, gemis heeft plaatsgemaakt doordat ik heel veel met Meester Isaak ging praten en Meester Isaak steeds op mijn vraag over Najib zei: geduld en de tijd geeft je antwoorden en ook daar heb ik antwoord gekregen. Ook zijn we voorzichtig, er is weer een opening zonder Chantal en misschien dat het nu anders kan zijn, omdat geen Chantal betekent geen alcohol meer omdat de link van even een terras pakken weg is en dus ook de behoefte en dat betekent dat ik, de Schittering, met mijn eigen ikke, mijn eigen

waarnemingen kan waarnemen : wat is nu goed voor mij zonder beïnvloeding van wie en wat dan ook. Namasté.

Als je schrijft kunnen vele antwoorden tot je komen gewoon door de pen te laten schrijven en puur het geloof is belangrijk. Daarom beginnen vele zinnen met geloof en dan weet ik dat het mijn Meester Isaak is die via mijn pen schrijft, de Schittering.

Noot: het volgende gedeelte is geschreven in automatisch schrift tussen de Schittering en Meester Isaak.

Isaak: Geloof de mens heeft de ervaringen nodig om te groeien in zijn leven hier ter aarde. Geloof kind, jouw liefde voor God en je liefde voor Najib is blijvend. De liefde is niet weg, zoals God niet weg is. Weet dat, geloof dat. De mens kiest vaak een weg, die noemt hij zijn weg. Die weg is altijd tijdelijk zoals het leven tijdelijk is. Wees niet bang dat Najib jou vergeten is of dat het bij hem geen indruk heeft gegeven. Weet dat Najib altijd eerst aan zichzelf denkt en die liefde staat boven elke liefde. Houdt Najib nog steeds van jou? Kind, liefde is nooit zomaar uit iemands leven of systeem, het is altijd verborgen ergens in. Op dit moment is zijn liefde verborgen in willen bereiken, de wereld van deze mensen trekt hem weer omhoog, gelooft hij, denkt hij. In Den Haag is hij uitgestoten en nu gelooft hij dat deze kans hem rijkdom, geld, roem en aanzien gaat geven. Alles wat hij denkt, is puur illusie omdat weet de wereld waar hij zich nu in bevindt, is geen wereld van naastenliefde, is puur behoud van geld, luxe en illusie. Ga niet over tot pijn van verlies, laat hem voelen dat jij liefde bent maar niet hem gaat onderhouden en ook jouw geld, ons geld, ga jij behouden voor het welzijn van Isaak & de Schittering. Jouw leven mag in rijkdom zijn, samen met je geliefden, je kinderen, je naasten die jou lief hebben, Isaak & de Schittering lief hebben. Ga alstublieft niet jezelf meer pijn doen dan nodig. Jij hebt veel geleden met Najib, zie het nu als verleden. De pijn mag niet meer jouw leven kapotmaken, er moet nu geborgenheid komen, zachtheid, liefde en samenzijn. Bid tot God, bid tot Jezus, bid tot mij, je Meester Isaak en weet dat jouw leven te vaak in gevaar is gekomen en het geweld naar jou toe, naar ons toe, mag niet meer in je bestaan zijn. Geloof in loslaten van pijn, verdriet, eenzaamheid. Kom terug in jouw vorm van zijn zoals jij bent, zoals

jij hoort te zijn. Wees een goed mens voor je naasten en toon je liefde. Wees niet agressief naar jezelf toe of je naasten, dat heeft geen nut omdat liefde dat is God. Haat is negatieve energie die duivel heet. Wees liefde kind en omarm liefde. Geloof in gezamenlijk zijn in het heden met de liefde van ons tussen jouw heden en toekomst.

Schittering: Meester ik ben bang dat ik veel kapot heb gemaakt. Ik ben gezegend maar ook zo verdrietig.

Isaak: Geloof kind dat elke zegen gegeven is omdat jij ons helpt om de mens tot bewustwording te brengen dat God, die liefde is, bij ieder mens aanwezig kan zijn. God zegent jou, jouw kinderen en iedereen puur omdat de mens vraagt en ontvangt. Geloof kind dat de inspanningen, de lessen van verleden juist jou hier hebben gebracht in deze kerk, schrijvend met mij, jouw Meester, omdat God weet dat jij liefde doorgeeft.

Schittering: Eigenlijk had ik moeten beginnen met: ik zit in de kerk, Sacre Coeur, het heilige hart, en ik zit vooraan en ga bidden voor de liefde, voor gezondheid, voor de juiste beslissingen. Het is genoeg geweest God, de pijn die ik heb ervaren in het verleden. Wilt u mij helpen om de juiste beslissingen te nemen? Het is één van mijn moeilijkste periodes in mijn bestaan en ik schaam me er niet voor omdat waarom zou ik mij moeten schamen voor liefde? Liefde koop je niet, liefde kan je niet afdwingen, liefde is er opeens zonder verklaring en ook zonder kunnen tegenhouden. Ik weet dat ik zo vaak niet van Najib wil houden en daar ben ik mij bewust van, maar kan er gevochten worden tegen iets wat zo voelt? Ja, met je gedachtes kun je zeggen: dat wil ik niet, dat ga ik niet voelen, maar hoe is het met je hart? Kunnen gedachtes het winnen van je hart? Ja, je kunt jezelf dwingen om op andere gedachtes te komen door afleiding te zoeken, maar dat is tijdelijk, omdat als die afleiding weer weg is, komen de gevoelens weer omhoog. De beelden van vroeger, de emoties van die beelden, alles is opgeslagen en op die opslag zit geen wis knop, alleen een opslagknop die door de tijd op de achtergrond raakt maar nooit gewist wordt, niet in dit leven en ook niet in de dood. Wij mensen zoeken de betekenis van God en de betekenis van liefde, wat het betekent is onvoorwaardelijk geloof en onvoorwaardelijk houden

van, ook tegen je eigen principes en grenzen in. Ja, en zwakheid is kracht. Ik ben zwak tijdens het vertellen van al deze verhalen door in openheid te vertellen maar toch put ik ook hieruit mijn kracht en zet ik een grote betekenis in mijn liefdesverhaal en liefdesverdriet Najib en Tresi Barros, De Schittering. Namasté.

Noot: onderstaand gedeelte is twee jaar later geschreven dan het bovenstaande.

Voor de lezers en de nieuwsgierigheid van de mens wil ik, de Schittering, toch even doorvertellen over het woord geduld. Inderdaad geduld heeft mij antwoorden gegeven. De relatie tussen mij en Chantal is op een andere energievorm verdergegaan. Haar ontslag bij Isaak & de Schittering is blijvend gebleven, nu een jaar geleden, maar met veel uitleg en communicatie en uren en dagen elkaar horen en spreken uit eigen ervaring, zijn wij een andere weg ingeslagen. Omdat elke letter die in dit boek is terechtgekomen, is in dankbaarheid van ons naar Chantal toe gegeven, omdat zij typt letterlijk de woorden van Meester Isaak uit en mijn woorden brengt ze ook aan jullie over terwijl ik mijn woorden loslaat die ook pijnlijk voor haarzelf kunnen overkomen. Bedankt Chantal, dat jij toch, ondanks onze turbulentie van bewustzijn en groei, na precies een jaar weer ja hebt gezegd van: ik ga Meester Isaaks woorden weer in boekvorm weergeven zoals vroeger. Namasté.

Wat Najib betreft was er een afscheid van een paar maanden en ook hij kwam terug in mijn leven en ook wij proberen nog steeds een weg te vinden om samen de liefde te behouden en de omstandigheden te veranderen, maar blijkbaar is het woord geduld hier nog voor honderd procent aanwezig. Zal ik Najib kunnen overtuigen dat liefde mogelijk is en dat het verleden verleden kan zijn? Zou Najib zich kwetsbaar op kunnen stellen en de zachtheid worden en ik, de Schittering, die de naam eer aan wil doen en kan hij de naam die hij van Meester Isaak heeft gekregen, de Zachtheid, misschien eer aandoen? De weg is blijkbaar nog lang en dagelijks vraag ik God en Meester Isaak: God zegen mijn ziel en geef mij de kracht om geduldig te zijn in de lessen van nu en toekomst. Namasté.

Toen ik hem zag

Een gedicht uit het hart voor jou.

Toen ik hem zag, wist ik niet wat ik nu weet.

Toen ik hem zag, was ik puurheid in mijn hart.

Toen ik hem zag, wilde ik meer dan wat ik nu weet.

Mijn hart was weggeven aan hem meteen toen ik hem zag.

Angst, verdriet, pijn, drank, eenzaamheid, wantrouwen, jaloezie, verlatingsangst, vernietiging, tranen, vluchten, wanhoop, al hetgeen wat er was kwam puur omdat ik dacht: als de liefde goed is en de omstandigheden niet, verander de omstandigheden en behoudt de liefde. Dat dacht ik altijd, vanaf het moment dat ik hem zag.

Jaren later denk ik: toen ik hem zag, hoe zag hij mij?

Interviews Meester Isaak

Interview 17 november 2018

Narcisme

Isaak: Welkom. Namasté.

Namasté.

Isaak: We zijn uitgenodigd. Nou, we voltooien eigenlijk altijd onze afspraken. Op het moment dat we uitgenodigd zijn komen we graag op uitnodiging. Een tijd geleden...

Ja zeker.

Wie gaat er beginnen?

Ik denk dat het handig is om te beginnen met kijken waar we met dit boek heen moeten.

Isaak: Het verhaal achter Tresi Barros. Dat is de juiste titel.

Dat wordt ook de titel van het boek?

Isaak: Dat is de juiste titel. Dat betekent er is altijd een verhaal, het ontstaan van ons instrument, het medium Tresi Barros. Wie is Tresi Barros? Waarom is Tresi Barros ter aarde gekomen en waarom heeft zij besloten, om haar toewijding aan de goddelijke wereld te geven, aan mij, haar gids Meester Isaak, de Lachende. Hoe komt het dat een instrument zodanig overtuigd raakt dat ze een instrument kan zijn en de medemens kan helpen met hetgeen wat eigenlijk voor vele mensen een onzichtbare wereld is of een illusie of desnoods een desillusie. De waarheid achter Tresi Barros, het ontstaan van ons instrument is voor vele mensen een mysterie maar voor ons is het bekend.

Dat zijn al een heleboel mooie vragen.

Daar kunnen we volgende keer mee verder gaan.

Isaak: We staan tot jullie beschikking.

Zijn er ook nog andere onderwerpen die we moeten behandelen behalve narcisme en het verbaal achter Tresi Barros?

Isaak: Het woord narcisme is eigenlijk een woord dat aards gezien in jullie midden is gekomen. Het woord narcisme is een woord, een spelling van een woord. Karaktereigenschappen zijn voor vele mensen krachteigenschappen. Je bezit karaktereigenschappen. Je hebt negatieve eigenschappen en je hebt positieve eigenschappen. Je hebt persoonlijkheidsstoornissen. Op het moment dat je een persoonlijkheidsstoornis hebt dan stoort jij een persoon, je stoort eigenlijk de andere persoon. Je stoort niet je eigen persoon omdat je hebt op dat moment een karakter, een eigenschap die jij eigenlijk ziet als jezelf. Op het moment dat jij een persoonlijkheidsstoornis van iemand aantrekt, dus je trekt het aan, dat betekent dat je altijd naar jezelf moet gaan kijken. Waarom heb je in eerste instantie die persoon aangetrokken? Wat heeft jou bewogen? Waarom heb je ja gezegd en geen nee gezegd? Wat was het gevoel dat je kreeg bij die persoon dat jij steeds maar verder bent gegaan ondanks dat je eigenlijk actief in die energie was en niet passief in het ontvangen was van die energie. Die persoon heeft zich kenbaar gemaakt in zijn manier van zijn keer op keer. Waarom heb jij als mens zijnde het toegelaten en waarom ga jij na jaren opeens zeggen: die persoon is een narcist, die persoon is ziek? Waarom zeg je dat niet vooraf? Als je eigenlijk vooraf en elke dag dat je met die persoon bent eigenlijk die persoon ervaart. Dus jij bent medeschuldig aan die persoon zijn stoornis.

Medeschuldig?

Doordat je met iemand omgaat, geef je iemand de gelegenheid om zo te zijn. Bedoelt u dat?

Isaak: De persoon heeft een stoornis. Hij stoort eigenlijk jouw energieveld. Hij stoort eigenlijk andermans energieveld. Dus dat is zijn stoornis, dat bestempelen jullie zo. Die persoon ervaart het niet als stoornis, die persoon ervaart het als zijn zijn. Net zoals iemand heel erg grappig kan zijn, of heel erg ingenieus kan zijn of iemand die heel erg spontaan kan zijn. Spontaniteit kan op dat moment heel irritant zijn voor bepaalde mensen als je niet tegen spontaniteit kan. Iemand die eigenlijk een bepaald karakter heeft die stoort jouw persoon en toch blijf jij er als mens zijnde in hangen. Waarom? Zou je eigenlijk bij jezelf als vraag kunnen stellen. Waarom word jij afhankelijk van zo'n persoon? Waarom, laat je die persoon toe? Waarom verbreek je niet meteen het contact als jij waar kan nemen dat die persoon eigenlijk jou een onprettig gevoel geeft? Als die persoon jou een prettig gevoel geeft dan stoort hij niet jouw persoon. Dan ben jij prettig in energie. Waarom verlang je dan om nog verder te gaan? Dus die persoon die dus in contact is met zo'n narcist zoals jullie dat zeggen, heeft zelf een probleem omdat de persoon heeft altijd nog de vrije waarde in haarzelf of hemzelf om dus te zeggen van: hier kies ik niet voor. Dus eigenlijk moet je gaan kijken naar het slachtoffer. Waarom gaat het slachtoffer hiermee voort? Waarom laat een slachtoffer het toe? Dat is een goede vraagstelling. De vraagstelling, wat beweegt het slachtoffer om dus ermee door te gaan?

Waarom doet een slachtoffer dat dan?

Isaak: Een slachtoffer die dat toelaat, kan simpelweg in eerste instantie verliefd zijn, verloren in de energie. In tweede instantie hoop hebben dat de persoon verandert door je eigen energie, dat jij hem kan veranderen of dat jij haar kan veranderen. Dus het slachtoffer vult eigenlijk de waarheid in. Dus jouw waarheid van het slachtoffer projecteert het slachtoffer naar de andere persoon en hoopt dat verliefdheid genoeg is, dat hoop genoeg is en dat de persoon die een stoornis heeft gaat veranderen door de inzet van je eigen energie. Dus jij zegt eigenlijk simpelweg: ik verander de persoon die narcist is, ik geef meer van mezelf weg, ik accepteer zijn persoonlijkheidsstoornis,

ik ben dus eigenlijk zijn redding. Jij denkt dat je de persoon kan redden. Je kan de persoon redden maar dan zou de persoon gered moeten willen worden. Maar als de persoon steeds meer slachtoffers kan maken en steeds de slachtoffers zichzelf in zijn energie of haar energie één maken, dat de slachtoffers eigenlijk toegeven aan zijn persoonlijkheidsstoornis, dan gaat het slachtoffer alleen maar nog meer slachtoffers maken, en laat je die persoon los dan gaat de dader zoals men dat noemt eigenlijk verder om slachtoffers te zoeken. Dus hij weet niet beter, hij heeft niet anders geleerd. Dus er moet iemand zijn tussenin die dus de dader tot werkelijkheid brengt. Want de werkelijkheid is: zo werkt dat niet, dit is geen goede eigenschap, dit is een slechte eigenschap en dat het slachtoffer zodanig krachtig zal zijn om bij haarzelf te blijven of hemzelf te blijven dat er geen slachtofferrol ingevuld gaat worden alleen maar een rol van samen zijn we samen maar ik verlies me niet in jouw stoornis.

Een vraag kan dan zijn: hoe komt een narcist tot zelfinzicht?

Isaak: Een narcist komt alleen tot zelfinzicht als hij dat zelf inziet en een narcist wil dat niet graag inzien omdat een narcist heeft voeding nodig en de voeding is dus steeds maar voeding. Zoals jullie eten en drinken, jullie hebben dat nodig, dat is een verslaving. Een verslaving van een narcist is om slachtoffers te maken omdat zijn ego, zijn ikke, wordt eigenlijk steeds bevestigd. Hij wordt niet een halt toegeroepen. En omdat een narcist simpelweg voor zichzelf opkomt en niet voor de ander opkomt gaat hij eigenlijk door naar het volgende slachtoffer, behalve als de narcist zodanig verbonden is met degene die op dat moment zijn halt is dat hij zegt: ik roep mezelf tot halt, ik wil die persoon niet verliezen dus ik ga zelf tot verandering. Dus ik ga in therapie of ik ga tot bewustwording komen dat ik niet deze persoon kwijt wil en ik ga zelf mijn eigenschap veranderen van negatief naar positief en dat is puur zelfbewustzijn en ook ik wil.

Maar de therapieën die er zijn, zijn die dan wel effectief?

Isaak: Nee, omdat een therapie is eigenlijk vertellen. Het slachtoffer dat werkelijk naar therapie gaat, voelt zich slachtoffer en wil geholpen worden. Een narcist voelt niet dat hij slachtoffer is intern. Extern zegt hij wel: ik ben een slachtoffer van de partner, ik ben het slachtoffer van de maatschappij maar intern voelt hij zich nog steeds compleet. Hij projecteert niet de werkelijkheid die op dat moment ontstaan is. Hij ziet alleen zijn verlies. Dus een narcist zoals jullie dat noemen ziet alleen wat hij verliest. Hij ziet niet wat hij wint op het moment dat hij verandert. Op het moment dat hij zou overgaan tot werkelijk verandering dan krijgt hij alleen maar een winsituatie want als zijn slachtoffer van hem houdt, wil ze eigenlijk harmonie, wil ze saamhorigheid, een opbouw van een gezonde relatie. Maar een narcist weet niet wat een opbouw is voor een gezonde relatie, hij ziet alleen maar zijn opbouw en dan krijg je heel vaak het woord macht. Macht over het slachtoffer. Ik wil macht hebben over de situatie. Ik wil macht hebben over het geld. Ik wil macht hebben over mijn woonplek, over de werksituatie. Altijd het woord macht. Op het moment dat je niet de macht krijgt dan voel jij jezelf onmachtig. Een narcist wordt agressief bij het woord onmachtig. Verbaal agressief, fysiek agressief, omdat hij wil dat gevoel niet voelen. Dus hij onderdrukt het gevoel van onmachtig en hij schept weer een machtige situatie door het feit dat hij weer overgaat tot manipulatie. Hij manipuleert zodanig of het slachtoffer of de werksituatie dat hij weer het gevoel krijgt: ik heb weer macht over de situatie. Hoe kan jij iemand op dat moment veranderen, of beweegredenen krijgen om te bewegen, of een andere reden simpelweg om volhardend te zijn? Om vol te houden in jouw eigen macht. Dus jij blijft bij je eigen macht. Dus jij zegt: mijn macht geef ik niet weg aan jou. Doordat jij zegt: ik geef niet mijn macht weg aan jou, heeft de narcist op dat moment geen zeggenschap meer over die situatie. Dan zijn er twee dingen die een narcist kan doen, of hij neemt die onmacht en hij zegt: die onmacht voel ik en ik ga toch door omdat er nog veel winsituaties zijn in zo'n situatie, of ik stop met die situatie en ik zoek eigenlijk een nieuwe situatie op, die mij weer voeding geeft.

Dus eigenlijk weet een narcist precies wat hij doet?

Isaak: Een narcist is volkomen bewust wat hij doet. Een narcist is juist niet een slachtoffer. Daarom als je hulp gaat zoeken moet je eerst een slachtoffer zijn om hulp aan te nemen. Maar als een narcist zichzelf niet als slachtoffer voelt, alleen maar het inzicht heeft gekregen dat zijn werksituatie eronder lijdt of zijn vriendsituatie eronder lijdt of zijn relatiesituatie eronder lijdt, dan is het dus extern, en vult het niet meer. Vrienden blijven weg, werksituatie blijft weg, de relatie loopt stuk, dan krijgt hij extern een gevoel van: dit klopt niet. Maar intern, in zijn hart, in zijn gevoel, is de schuld niet zijn schuld.

Maar ooit verandert die behoefte.

Isaak: Het kan. Het kan zo zijn dat een narcist ooit zegt: ik wil niet meer zo leven, ik wil zien hoe het is om mijzelf anders neer te zetten en dan krijg je weer het woord bewustwording en groei. Jij bent bewust van je situatie en je groeit eigenlijk door die situatie heen. Jij zegt: ik wil anders. Dus jij deprogrammeert jezelf en je programmeert jezelf opnieuw. Dus een narcist kan zelf genezing toepassen door zijn eigen wilskracht en dan kan hij in therapie gaan, maar toch is een narcist veel te sterk om dus aan te nemen wat een therapeut zegt omdat zijn wetenschap in de loop van de jaren is zijn wetenschap geworden. Dus hij moet een nieuwe wetenschap eigenlijk gaan scheppen om dus opnieuw een nieuw bestaan neer te zetten.

Dus het is puur wachten tot het in het innerlijke van een narcist vanuit zichzelf de tijd is om te veranderen?

Isaak: Ja. Ja, en dat is dus de grote vraag voor ieder die slachtoffer is. Kan een narcist veranderen? De wetenschap zegt nee, wij zeggen ja. Wij weten dat een narcist kan veranderen. Maar een narcist moet zodanig tot bewustwording komen dat hij zijn eigen wereld schept. Dat hij de wet van oorzaak en gevolg draagt. En als hij dat weet of zij dat weet kan hij volkomen overgaan tot nieuwe projecties en nieuwe

bewustwordingen en nieuwe creaties van een nieuw bestaan van heden naar de toekomst.

Hoe ontstaat narcisme? Is het ontstaan uit een aangeboren afwijking of trauma's?

Isaak: Een narcist is niet geboren met deze persoonlijkheidsstoornis. Een narcist is gestoord geraakt door de contacten van zijn maatschappelijk zijn, wezen. Zijn wezen in de maatschappij is niet gestimuleerd om empathie te hebben. Omdat men heeft dus niet gevoeld dat men empathisch naar hem toe was of haar toe was, dus dat men haar of hem eigenlijk in de steek heeft gelaten, is een narcist overgegaan tot het overlevingsinstinct. En het overlevingsinstinct is: ik overleef door de jaren heen. Mijn ik gaat niet meer lijden onder de ik van anderen. Dus niemand gaat mij pijn doen. Dus zijn jeugd, zijn traumatische jeugd, dat is dus de veroorzaker van de narcist.

Het ontstaat in de jeugd?

Isaak: Het ontstaat in de eerste levensjaren, van zijn bestaan en dat gaat door tot de puberteit en in de puberteit kan de narcist eigenlijk gaan kijken van: wie ben ik? Dan wordt zijn karakter eigenlijk geschapen. En als hij 'wie ben ik' niet aangaat en hij zegt: ik ben dit, dan schept hij op dat moment dat karakter, dan wordt hij eigenlijk een overlever, en een narcist is een sterk overlever, heeft ook een sterke intuïtie. Een narcist weet precies zijn prooien uit te kiezen. Een narcist weet precies zijn slachtoffers uit te kiezen en waarom? Een narcist heeft daar gewoon een intuïtieve wetenschap voor. Hij weet het in zijn wetenschap.

Wat is dan de tegenhanger van de narcist? Wat is de aantrekkingskracht van de narcist voor een ander? Dus welke mensen worden aangetrokken tot narcisten?

Isaak: Iedereen kan aangetrokken worden tot een narcist. Iedereen. Omdat een narcist kan een volkomen aardig mens zijn. Een narcist kan heel erg manipulatief zijn in het gezelschap van anderen. Betekent

een narcist kijkt eigenlijk goed uit wat er om zich heen afspeelt. Dus hij is objectief en hij is absorberend en hij is ook heel erg gecharmeerd door aandacht. Een narcist heeft heel veel aandacht nodig. Dus op het moment dat jij in zijn aurasysteem terechtkomt en hij geeft jou de juiste voeding, kan het zijn dat jij verliefd wordt. Verliefd zijn is verliezen. Betekent dat jij op dat moment eigenlijk simpelweg met die persoon verdergaat. In de loop van de tijd merk jij dat er veel eigenschappen van die persoon jou niet aangenaam aanvoelen, dat je dat onprettig vindt. Doordat jij constant het gaat vertellen, gaat de narcist zorgen dat jij gaat twifelen aan jezelf doordat hij zichzelf krachtiger gaat maken in zijn woordspelling. Hij geeft jou het gevoel dat jij eigenlijk het probleem bent, niet dat hij het probleem is. Hij verzwakt jouw systeem. Hij verzwakt jouw wetenschap van al die jaren die jij hebt opgebouwd. Hij ontnemt jouw levensvreugde en een narcist zorgt dat jij eigenlijk heel erg in contact staat met zijn energieveld. Dus hij eet jouw positieve energie en hij stopt negatieve energie in jou, dat je anders in het leven gaat staan tot de graad dat je niet meer volledig jezelf bent en dus niet meer objectief kan redeneren, beredeneren en kan denken. Dus je denkt eigenlijk in zijn energievorm omdat jij jezelf hebt verloren in verliefd zijn.

Maar dan maakt hij dus een slachtoffer kapot.

Isaak: Ja, als het slachtoffer niet tot bewustwording komt dat het eigenlijk een nee moet zijn. Nee, nee, nee. Als zij steeds maar of hij steeds maar een ja gaat geven dan stopt een narcist niet met zijn manier van zelf zijn en dat betekent dat de andere een destructie krijgt en eigenlijk een afbreuk van zijn eigen zelf zijn.

Wat moet een slachtoffer dan doen om daaruit te komen?

Isaak: Een slachtoffer moet in zijn eigen macht blijven en in zijn eigen kracht blijven. Dat betekent dat een narcist dus niet zijn zin moet krijgen. Dus als het slachtoffer steeds blijft bij zijn eigen waarheid en ook zijn of haar eigen levenswijze eigenlijk volbrengt en voltooit, en

niet overgaat tot akkoord, constant het hem naar de zin maken of haar naar de zin maken. Dus zeg je: nee, ik kies hier niet voor, dat betekent dat de narcist geen voeding krijgt. Betekent dat hij overgaat tot nog meer geweld. Kan zijn tot fysiek geweld, kan ook zijn tot volledige destructie maar hij heeft op dat moment of zij heeft op dat moment absoluut geen macht over het slachtoffer. Het slachtoffer moet geen slachtoffer willen zijn. Dus het slachtoffer moet gaan afkicken van de projectie wat ze eigenlijk hoopt bij de narcist te bewerkstelligen. Dus het slachtoffer wil graag dat er harmonie is, dat er een samenzijn is, dat er een ideale situatie is, dat hij meedoet met de vriendengroep of meedoet in de gezinssituatie of meedoet in de werksituatie, dus het slachtoffer wil graag dat hij haar hart of zijn hart vervult zoals zij dat eigenlijk in haar eigen zelf heeft gecreëerd, bedacht. En keer op keer gaat het slachtoffer over haar eigen grenzen, dus er blijft steeds minder over van die creatie, dus ze geeft steeds meer toe aan de grillen van een narcist. Dus stel dat een narcist zegt: ik wil met je trouwen, voorbeeld, dan zegt een narcist op dat moment: ik wil jou bezitten. Omdat op het moment dat hij met je trouwt, heeft hij volledig de controle over jou omdat je bent dan zijn vrouw of zijn man, dus hij bezit jou in het dagelijkse zelf. Zou een narcist niet met je trouwen dan weet hij dat hij jou niet volledig bezit omdat jij een eigen leven hebt naast een narcist. Dat betekent dat een narcist ook weet: ik heb een leven naast het slachtoffer, ik leef mijn eigen leven dus ik ben niet alleen maar gericht op het slachtoffer, ik ben ook nog gericht op mijn eigen leven. Dus dan leven ze ook hun eigen leven en ze komen naar het slachtoffer wanneer het hen uitkomt.

Als iemand zijn hele leven lang een narcist blijft en hij overlijdt, wordt hij dan weer als narcist geboren?

Isaak: Nee, nee. Op het moment dat ze weer reïncarneren beginnen ze weer opnieuw. Maar doordat ze niets hebben geleerd in dit bestaan van zijn, zal hun energievorm natuurlijk niet geëvolueerd zijn omdat werken is evolutie. Ze hebben niet aan zichzelf gewerkt, dus dat

betekent dat ze eigenlijk volledig weer opnieuw beginnen. Dus als ze dan geen positieve opvoeding krijgen dan wordt het weer een narcist.

Hoe herken je nou eigenlijk een narcist?

Isaak: Je herkent in eerste instantie niet meteen een narcist. Een narcist die wordt naarmate de tijd met jou en hem verstrekt, wordt eigenlijk een narcist steeds duidelijker naar jou toe omdat hij begint steeds of zij begint steeds meer te laten zien dat zij eigenlijk de macht heeft over jou. Dus zij of hij willen gewoon geen tegenspraak en op het moment dat er geen compromis meer gesloten kan worden, dan herken je een narcist, omdat een persoonlijkheidsstoornis die wil eigenlijk altijd zijn eigen persoon neerzetten en wil niet gestoord worden in zijn eigen wetenschap, in zijn persoon, dus zijn wil en wet is hetzelfde.

Zijn ze meestal gewelddadig?

Isaak: Nee, een narcist hoeft niet fysiek gewelddadig te zijn maar zijn wel bijna altijd verbaal gewelddadig. Hoeft niet zo te zijn met hoge tonen, met hoge noten, maar gewoon met spreekwoordigheid van de zinnen. Dus ze willen gewoon eigenlijk hun gelijk. Ze willen hun gelijk, en hun gelijk halen ze met woorden.

Is dat dan geestelijke mishandeling?

Isaak: Het is geestelijke mishandeling omdat ze mishandelen jouw geestelijkheid, ze mishandelen jouw gevoel. Dus jij bent een slachtoffer omdat je gevoel wordt dus niet gehoord. Dus hoe kan je een narcist eigenlijk wakker maken? Eigenlijk simpelweg laten zien aan een narcist dat hij geen macht meer over jou heeft en op het moment dat een narcist de macht over jou gaat missen, dus hij mist eigenlijk jouw karakter, je persoonlijkheid, je liefdadigheid of je liefde, kan het zo zijn dat een narcist eigenlijk jou weer in zijn energie wil hebben, dus hij zoekt contact op met jou. Maar dat betekent ook dat jij als mens

zijnde wel bij je eigen macht moet blijven, dat je niet meer over moet gaan om de narcist te behagen. Dus een nee is een nee en een ja is een ja. Dus een narcist heeft ook geen geweten, omdat hij niet weet, voelt hij ook niet beter. Dus hij weet niet wat hij doet. Dus hij is niet eens bewust wat hij doet. Dus hij denkt ook nooit bij na wat hij doet. Dus hij doet het en hij weet ook niet het woord ik heb verkeerd gedaan. Pas als hij ziet de reactie om zich heen, dat iedereen eigenlijk wegvalt en niemand hem meer moet, dan gaat een narcist even erbij stilstaan: waarom zijn die mensen weg? Waarom willen zij mij niet meer? En dan gaan ze gewoon eigenlijk zoeken naar nieuwe mensen om gewoon niet alleen te zijn, omdat een narcist kan heel moeilijk tegen alleen zijn.

Als het slachtoffer ermee wil stoppen, kan het dan gevaarlijk worden?

Isaak: Het kan gevaarlijk worden ja, omdat een narcist kan zodanig een slachtoffer kapot hebben gemaakt in de zin van zelfvertrouwen, in de zin van kracht, dat een slachtoffer volledig niet meer zelf kan redeneren en beredeneren en kan zijn. Dus een slachtoffer is eigenlijk in de energievorm minderwaardig geworden en dat betekent dat een narcist het slachtoffer geestelijk kapot kan maken, dat een slachtoffer het nut van het leven niet meer inziet en ook niet meer kan meedoen in de maatschappij, dus eigenlijk niet meer zichzelf kan manifesteren in de maatschappij. Of overgaat tot kalmerende middelen om dus te kunnen functioneren in de maatschappij. En als de narcist dus het slachtoffer eigenlijk kwijtraakt en werkelijk niet meer weet hoe hij het slachtoffer moet behouden, kan het zijn dat hij overgaat tot geweldpleging omdat dan wil de narcist niet dat het slachtoffer zijn geluk weer gaat ervaren bij iemand anders en dan pleegt hij geweld. Dan moet dat geweld wel bij die narcist eigenlijk huizen. Dus de narcist moet een gewelddadig persoon zijn. Dus een narcist hoeft niet een gewelddadig persoon te zijn in geweld, maar wel in zijn verbale agressiviteit, maar niet in de fysieke agressiviteit, dat hoeft niet. Stel dat hij wel de agressiviteit fysiek heeft gedaan in verleden tijd, kan herhaling wel plaats gaan vinden, dat hij er weg van is gekomen en dat hij de straf die er gelegd is eigenlijk best wel mee vindt vallen, dat hij

zegt: het valt allemaal wel mee. Dat hij zegt van: nou, ik heb één keer dat doorstaan, ik doorsta het nog een keer en ik beroof de persoon bij wijze van spreken nog een keer van het leven, dat kan.

Zijn er veel narcisten in onze bevolking?

Isaak: Er zijn ontzettend veel narcisten omdat heel veel mensen hebben dus een verstoorde opvoeding. Doordat die opvoeding niet in harmonie is geweest, kan het kind dat opgevoed wordt een overlevingssysteem gaan creëren, scheppen en dan krijg je een persoonlijkheidsstoornis. Je hebt heel veel graden van narcisme. Je hebt ook lieve narcisten. Maar hun persoonlijkheidsstoornis is nog wel aanwezig maar het zijn liefdevolle ouders, zijn liefdevolle vaders, moeders, maar in de partnerschap zijn het gewoon agressieve partners. Dus je hebt ontzettend veel verschillende narcisten.

Je hebt ook een gesloten narcist. Dat is het tegenovergestelde van de narcist die we net bespraken. Een gesloten narcist is iemand die volledig in de slachtofferrol gaat zitten.

Isaak: Een gesloten narcist of een narcist is voor ons volledig hetzelfde omdat je hebt niet verschillende narcisten. Je hebt een narcist en je hebt verschillende persoonlijkheidsstoornissen. Dat is een andere manier van werkwijze. Een gesloten narcist zoals men zegt die herken jij niet meteen, die is misschien sluwder dan een open narcist. Een open narcist is ook heel vaak gewoon dom. Omdat hij zo adrem is en zo snel is met zijn daden, met zijn gedachten, woorden en daden, heeft hij niet zo snel in de gaten wat hij om zich heen bewerkstelligt, hij gaat gewoon zijn eigen gang. Een gesloten narcist is gewoon wat voorzichtiger, die heeft zijn plan eigenlijk al klaarstaan en die laat langzaam en langzaam meer zien van zijn geaardheid. Hij wijkt ook niet af van zijn plan. Hij heeft een doel en dat is mijn plan, dat ga ik volbrengen. Dus die persoonlijkheid van die gesloten narcist is op dat moment eigenlijk voor de maatschappij, voor de medemens, gevaarlijker omdat je het niet meteen in de gaten kan hebben. Er kan

een tijd overheen gaan tot je eigenlijk opeens observeert van: dit klopt niet, hier is iets goed mis. Maar doordat er een bepaalde band is ontstaan tussen jou en de persoon, bij wijze van spreken een partner, vrienden of familie dat je dus eigenlijk de persoon op een bepaalde manier goedpraat, dat je zegt: ach, ach, ach en dat je het eigenlijk niet meteen activeert bij jezelf van: hé het is een narcist, ik moet eigenlijk inspringen, ik moet iets doen. Dus je laat een gesloten narcist eigenlijk heel lang zijn gang gaan en een open narcist wordt heel vaak eigenlijk ja, ja zoals jullie dat noemen, de mond ook gesnoerd of wordt desnoods heel gauw in de steek gelaten omdat een open narcist is een domme narcist. Omdat hij verlangt van zijn maatschappij zoveel en hij kan niet invoelen dat de maatschappij op dat moment slimmer eigenlijk is dan hij of zij dat de maatschappij hem door heeft. Behalve bij het verliefd zijn, behalve bij als het zijn ouders zijn, dan is er een band ontstaan, maar een wildvreemde zegt al misschien meteen: nou, ho maar, jij bent niet goed bij jezelf, je bent gek, ik moet jou niet. Dus je stoot die persoon af. Dus een open narcist maakt heel vaak zijn omgeving eigenlijk onleefbaar. Pas als er een onthechting is gekomen tussen een open narcist en de maatschappij kan dus de medemens eigenlijk nog langer geduld hebben. Maar een narcist wint bijna nooit niks in een gezonde maatschappij, hij is altijd een verliezer. Hij is altijd een verliezer. En een gesloten narcist ook, is altijd een verliezer op de lange duur, alleen de gesloten narcist heeft meer credit opgebouwd omdat er een band is ontstaan tussen hem en zijn medemens.

Hoe is dat dan in de werksituatie?

Isaak: In de werksituatie met welke narcist?

Een narcist aan het werk.

Isaak: Een open narcist is gewoon meteen duidelijk in de werksituatie, die laat eigenlijk meteen duidelijk zien: dit zijn mijn regels, dit zijn mijn wetten en die voelt zich ook heel vaak superior aan de medewerkers dus hij is meer waard dan de medewerkers, hij voelt zich beter. Dus hij

wil eigenlijk letterlijk ook meer kunnen zeggen dan de rest. Hij voelt zich meer geliefd dan de rest. En ook een werknemer die narcist is, die eigenlijk een goed contact heeft met de werkgever dan slaat ie eigenlijk alle werknemers over en dan plaats hij zichzelf letterlijk aan de rechterhand van zijn werkgever en dan zegt ie: ik ben nu eigenlijk een stukje werkgever. Dus hij slaat eigenlijk alle functies over en die voelt zichzelf op dat moment gewoon de baas. Dus een werkgever met een werknemer wordt ontzettend moeilijk om in een werksituatie te handhaven omdat een narcist die dus eigenlijk de werknemer is zal de werkgever willen vertellen dat hij de baas is en een werkgever moet op dat moment zijn grenzen gaan stellen en zeggen van: nee, ik ben de baas.

U zei net dat er heel veel narcisten zijn. Dan ben ik toch wel benieuwd hoe dat zit in al die huwelijken en relaties omdat een narcist is toch wel een heel dominant iemand.

Isaak: Een narcist is maatschappelijk niet in staat om in te voelen wat hij bewerkstelt bij de ander.

Geen inlevingsvermogen.

Isaak: Ja, het ikke is groter dan het wij. Het wij is een normaal iets. Wij zijn samen. Ik ben samen. Dus een narcist is altijd met zijn ikke bezig. Ik heb dat nodig. Ik heb dat nodig. Ik heb dat nodig dus zoals aandacht, zoals liefde, zoals spullen. Dus eigenlijk ik, ik, ik en daar gaat ie weer en de rest kan stikken.

Lijkt wel een beetje op een egoïst.

Isaak: Een narcist is altijd een egoïst. Een egoïst is een narcist.

Een egoïst is altijd een...?

Een narcist is altijd een egoïst.

Andersom, dus een narcist is altijd een egoïst maar een egoïst is niet perse een narcist?

Isaak: Is wel narcist.

Is wel ook?

Isaak: Altijd. Altijd. Alleen je noemt het anders. Omdat een egoïst voelt eigenlijk op dat moment alleen zijn ego. Een narcist voelt ook alleen maar het eigen ego. Een egoïst heeft ook geen empathie anders voelt hij niet alleen maar zijn ego. Een egoïst zegt op dat moment: ik, ik, ik en een narcist zegt ook: ik, ik, ik. Een narcist zal ook nooit een narcist aantrekken. Die trekt nooit zijn eigen soort aan. Die kan niet met de eigen soort overweg. Een narcist kan ook niet werken met iemand die dus superior is aan de narcist. Dus de narcist zoekt iemand op die gevoelsmatig minder is. En als degene die minder is gaat groeien in de jaren van relatie met een narcist krijgt een narcist op dat moment eigenlijk een bewustwording: ik raak mijn controle kwijt, ik raak eigenlijk de zeggenschap kwijt en dan probeert de narcist op dat moment simpelweg degene die eigenlijk minder was weer minder neer te zetten. Want stel dat degene die minder was zich niet meer minder wil gaan neerzetten en hij zijn functie niet wil gaan afstaan of zijn evolutie niet wil gaan afstaan dan komen er heel veel ruzies. Dus een narcist ruziet met de mindere en de mindere ruziet terug omdat die wil niet meer overschaduwd worden of overschreeuwd worden en die zegt: genoeg is genoeg, ik ben nu superior aan jou, ik wil niet meer dat jij zegt wat ik moet doen, ik wil dat je me laat. En als een narcist dat niet accepteert dan verbreekt de relatie omdat dus de mindere die superior is geworden zegt: ik wens dat niet meer. Dat wil niet zeggen dat de mindere op dat moment die dan breekt geen verdriet heeft en geen compassie meer heeft, nee de mindere kiest op dat moment voor anders en dan moet de mindere eigenlijk loskomen van de narcist. Je moet eigenlijk zeggen van: ik ga genezen en dat kan een heel lang traject zijn.

Hoe moet iemand dat doen?

Isaak: Genezen bedoel jij?

Ja.

Isaak: Eigenlijk zijn eigen leven weer opbouwen. Langzaam en langzaam eigenlijk zijn eigen identiteit in de maatschappij neerzetten dat is heel belangrijk. De maatschappelijke positie van wie ben ik in de maatschappij. Hoe ziet de maatschappij mij? Omdat de narcist heeft dat allemaal weggehaald en door de affirmaties van verleden tijd kan jij maatschappelijk minder sterk gaan zijn maar door de nieuwe affirmaties in dit heden tijd kan het zo zijn dat je steeds meer geluksmomenten gaat voelen en meer gaat inzien wat jou aan is gedaan, wat jij jezelf eigenlijk hebt aangedaan. Dat je zegt van: goh, ik heb mezelf mee laten slepen door een narcist en ik heb mezelf kapot laten maken door een narcist. Dus een slachtoffer van een narcist die krijgt zijn rol in de maatschappij pas weer terug als hij zegt of zij zegt: ik ben weer waardig, ik heb weer waardigheid, en zijn waardigheid uit de maatschappij gaat halen en niet uit de narcist.

Wilt u zelf nog iets vertellen over dit onderwerp? Heb ik iets gemist over narcisme en narcisten?

Isaak: Iets gemist? Hebben jullie geen vragen daarover?

Mijn vragen over dit onderwerp zijn eigenlijk wel beantwoord.

Isaak: Nou, daar staan goede vragen op.

Isaak wijst naar het papiertje waarop de vragen van de Schittering staan die ze voorafgaande aan dit interview had gegeven.

Isaak: Als jij wilt weten of mijn instrument in handen is gevallen van een narcist en of hij een persoonlijkheidsstoornis heeft, dat is uiteraard

een volkomen ja. Hij is een narcist in persoonlijkheidsstoornis. Maar wij houden die twee woorden echt duidelijk uit elkaar bij elk mens. Wij noemen niet globaal het woord alleen maar narcist, omdat een persoonlijkheidsstoornis is veel breder dan alleen een woord narcist. Een persoonlijkheidsstoornis kan heel veel stoornissen hebben op een persoon. Op jouw persoon, op andermans persoon, op je eigen persoon. Hij heeft een grote stoornis gehad op mijn instrument. Daar zijn geen geheimen over, dat mag ook natuurlijk gewoon verklaard worden omdat the story behind Tresi Barros op z'n Engels, maar we houden het op de Nederlandse vorm, het verhaal achter Tresi Barros. Mijn instrument is een slachtoffer van een persoonlijkheidsstoornis van een narcist zoals men dat zegt en waarom? Mijn instrument is te goed voor jullie maatschappij omdat mijn instrument heeft dus alles behalve geen empathie. Zij heeft overal een empathie op. Dus zij voelt eigenlijk alles haarfijn aan en ze associeert het ook met de wereld, haar eigen belevingswereld, de buitenwereld, alles wat ze heeft opgepikt in haar levenswijsheden. Dus zij probeert de wereld een mooiere plek te maken voor jou, voor de naasten, voor iedereen en dat noemen ze ook hypergevoelig. Dus mijn instrument is een hypergevoelig mens. Dus zij voelt eigenlijk duizend keer meer het gevoel van iemand anders dan jullie dat voelen. Daar kunnen jullie je niets bij voorstellen wat duizend keer meer betekent. Laten we niet meteen alle één, twee, drie cijfers op gaan noemen maar we noemen het veel meer keren. En waarom? Omdat ze dus eigenlijk zelf een persoonlijkheidsstoornis heeft omdat ze geen persoonlijkheid heeft, dus ze heeft een stoornis. Ons instrument is geboren zonder persoonlijkheid. Ze is geboren met een aangemeten persoonlijkheid. Ze is gewoon aangemeten op jullie maatschappij. Ze neemt eigenlijk jullie maatschappij aan en dat wisselt nogal en daarom zijn alle mensen om haar heen verschillend omdat ze klikt niet alleen maar op één soort mens. Ze kan zich op elk soort mens gaan klikken en hun persoon aannemen en dat voelt goed of dat voelt niet goed. Het voelt tijdelijk goed of het voelt tijdelijk niet goed. En omdat ze dus eigenlijk een helper is en wij ook helpend zijn denkt ons instrument heel vaak in: ik ga helpen. Dus dan verliest zij zichzelf in die andere persoon. Dus de andermans energie overschaduwde haar

energie. Als dat doordringt in haar menszijn dan kan dat gewoon een energie van destructie neer gaan zetten. Zou zij zichzelf letterlijk kunnen onderscheiden tussen werk en privé, van: dit is een werksituatie, het is een opdracht van hogerhand, van ons, dan zou ze gewoon die situatie aankunnen, dan is ze gewoon therapeut, dan is ze gewoon een helper. Helper verbindt zich en ontbindt zich weer, werkt en gaat weer haar leven leven. Maar in dit stukje, in dit verhaal, is mijn instrument volledig overgegaan tot overgave. Ze is dus gaan luisteren. Ze is dus gaan geloven. Ze is dus gaan vertrouwen. Ze is dus gaan geloven en ze is dus overgave gaan scheppen. Dus die vijf eigenschappen die ze dus eigenlijk hoort te hebben om voor ons te werken heeft ze dus gegeven aan de narcist. Dus ze is gaan luisteren naar hem. Ze is gaan geloven in hem. Ze heeft vertrouwen gekregen in hem, overgave en gehoorzaamheid. Dus die vijf heeft ze weggegeven, dus ze heeft al hetgeen wat zij eigenlijk heeft in macht, heeft ze dus weggegeven. Dus al haar macht is in één keer wegegeven. Dus wij hebben dat geconstateerd, wij hebben dat gezien, wij hebben dat een tijd toegelaten en toen hebben wij gezegd van: nu moeten wij al die vijf weer terugkrijgen. Ze moet gaan luisteren naar ons. Ze moet gaan geloven in ons. Ze moet vertrouwen in ons, overgave en gehoorzaamheid terug naar ons dan is zij weer volkomen instrument. Dat was mijn opdracht naar haar. Macht en geld is hetgeen wat hij heel graag wil. Hij wil geld, hij wil macht over haar. Dus op het moment dat zij zegt: ik geef geen macht meer, ik geef geen geld meer, wat blijft er nog over? Dat is dus de grote vraag. Zou hij in zijn zelfbewustzijnsniveau zodanig hebben ervaren wat zij buiten macht en geld aan hem heeft gegeven, dan zou hij op dat moment een groot gemis gaan krijgen. Dan zegt hij: macht en geld is op dit moment niet belangrijk alleen het gevoel wat ik nu mis is belangrijk. Ik wil haar terug, zonder macht en zonder geld, wat ze mij geeft, geeft ze me en wat ze me niet geeft, neem ik voor lief omdat ik hou van haar. Als hij onder die laag gaat pruttelen of frutten of zichzelf gaat stribbelen, tegenkomen en niet meer gaat vluchten in het woord macht en geld maar letterlijk gaat voelen van: hé zonder macht en geld is mijn leven onaangenaam omdat ik haar mis, haar persoon mis ik, haar energie mis

ik. Als ie dat gaat voelen dan komt ie bij haar terug zonder macht en geld. Dan zou ie gewoon zeggen: al zijn we arm, jou wil ik niet kwijt, al moet ik naar je luisteren dan luister ik naar jou. Dat is dan de grootste overwinning die op dat moment bewerkstelligd wordt. Wil de ex-partner zonder macht en geld met haar zijn? Hij denkt als hij macht heeft en geld heeft dan kan hij in balans komen met haar macht en geld. Dan denkt hij: als ik geld heb en macht dan hoef ik niet meer zo te azen op haar macht en geld. Dus hij kan alles kopen, hij kan alles doen, hij kan zich bewegen in de maatschappij en zij beweegt ook in de maatschappij en dan heeft hij minder problemen met haar maatschappelijk positie omdat hij kan zichzelf vervullen met zijn eigen macht en geld. Dat denkt hij. Dat is niet zo. Dus hij hoopt dat het zo is dus hij verwacht dat het zo wordt. Dus hij wacht dan eigenlijk tot het zo wordt. Maar wachten, ja de tijd gaat door, is ook vaak gewoon de energie gaat door. Je verliest iemand met wachten. Als je te lang wacht dan kan de persoon eigenlijk doorgaan naar het volgende station en dan kan je wel gaan zoeken naar de persoon, waar is de persoon eigenlijk, jouw station gepasseerd. Dus hij moet tot bewustwording komen dat mijn instrument verdergaat met haar leven en dat hij de macht en geld die zij bezit niet meer bezit. Zij moet bewustwording krijgen dat zij haar macht en geld niet aan hem moet uitdelen maar aan haarzelf moet gaan uitdelen. Dat betekent dat zij gaat inzien dat het ook prettig is om jezelf dus te verwennen en niet steeds maar een narcist te verwennen omdat een narcist blijft maar vragen, maar jezelf verwennen. En als je jezelf verwent dan krijg je dus een goed gevoel. Als jij jezelf verwent met een mooi etentje of fijn etentje of genegenheid dus je bent in genegenheid met iemand anders of je koopt iets voor jezelf waar jij ook genegenheid in voelt of jij bent blij dat je het kan doen of je zet jezelf op een bepaalde energie met je eigen geld, dan genees je sneller. Omdat er is op dat moment een wisselwerking want geld is eigenlijk een ruilmiddel. Je ruilt je middel voor iets. Je gaat eten met een vriendin en dan geeft geld eigenlijk je de energie van het eten. Dus iemand betaalt het uit eten dus je hebt uit eten en je hebt op dat moment een leuke avond. Of je hebt een mooi huis of je hebt een mooie auto, dus jij geeft jezelf. Maar mijn

instrument moet gaan leren dat eigenwaarde oké is, dat het oké is om voor jezelf op te komen. Dat het oké is en niet onder het woord narcisme valt of onder het woord egoïsme valt maar dat het gewoon onder het woord eigenliefde valt. Dat je eigenliefde hebt omdat mijn instrument geeft alles weg. Als wij haar niet tegen zouden houden dan zou ze alles weggeven. Waarom? Omdat zij kent niet het woord egoïsme, ik, ik, ik, ik, ik, omdat er is geen ikke. Er is een persoonlijkheidsstoornis zonder ikke. We hebben wel een aangemeten persoonlijkheidsstoornis aangemeten maar die is verschillend. Constant kan ze verschillen met mensen. Maar zij heeft dus een aangemeten persoonlijkheid en daar kan ze heel lang op teren maar ze wisselt ook met haar persoonlijkheid, met de contacten die je legt. Dus stel dat je haar zet op een groep minder, dan gaat ze minder zijn. Gaat ze met een groep hoogbegaafden, is ze hoogbegaafd. Kijkt ze veel tv en zij pakt de energieën op van hoogwaardigheid, dan slaat ze dat op en wij kunnen op dat moment even selecteren wat wij nodig hebben en wij strooien het weer uit. Dus zij eet energie op, wij selecteren energie en wij gebruiken het weer. Zij maakt toevalheden mee en wij kijken naar toevalheden en wij associëren weer. Dus zij is letterlijk een instrument, een bruikbaar instrument, die we constant in bepaalde situaties neerzetten en die ervaart zij letterlijk, zoals jij die ook ervaart als mens zijnde omdat er is mens en bloed. Er is ook een geest in die mens, er is een ziel in de mens dus die ervaart ze heel heftig omdat ze supergevoelig is. En die supergevoeligheid is nodig, dat zij in deze maatschappij beweegt. Zonder supergevoeligheid zou ze altijd een instrument zijn met mij. Dus als ik mij terug trek en ik ben in mijn wereld bezig met werken dan is haar supergevoeligheid nog steeds actief ondanks dat ik niet aanwezig ben maar dan prikt ze eigenlijk haar aura, haar systeem met alle energieën en die absorbeert ze en ik kan op dat moment mijn huiswerk gaan doen en gaan kijken: wat is bruikbaar op dit moment, hoe kan ik verdergaan in mijn werkzaamheden. Wat kan ik gaan gebruiken? Wat heeft ze nu allemaal weer meegemaakt? Welke mensen heeft ze weer aangetrokken? Welke shit moet ik weer gaan opruimen, als je dat even zo in de Nederlandse taal zegt. Letterlijk opruimen van troep. Wat heeft mijn kind weer

allemaal doorstaan? Hoe moet ik mijn kind weer bruikbaar maken? Hoe moet ik mijn kind weer schoonmaken? Welke energieën hebben haar weer uit haar systeem getrokken, uit haar normale systeem van rust, regelmaat en reinheid? Dus dan heb ik weer werk te doen en natuurlijk niet alleen ik, maar ook de begeleiders.

Iedereen begint boven met een levensboek voordat hij naar beneden gaat. Uw instrument is natuurlijke geestelijke voordat ze aan dit leven begon, heeft ze dan ook nog een levensboek?

Isaak: De levensboek van mijn instrument, het enige echte levensboek van mijn instrument is een instrument zijn. Betekent dat wij haar boek bezitten in het woord instrument. Als wij zien wat mijn instrument nodig heeft om te kunnen zijn tussen jullie midden, en wij zien dat mijn instrument constant energieën aantrekt die ook gewoon haar wijsheden geven, associaties geven, wijsheden geven, blokkades geven, verdriet geven en ongenoegen geven en ontzettend veel ongenoegen, en wij zien dat mijn instrument daar weer doorheen is gegaan en wij zien dat mijn instrument ook daar weer kapot is gegaan, hebben wij maar één doel, dat is mijn instrument weer repareren en elke keer moeten wij weer overgaan tot reparatie. En dat is heel zwaar omdat mijn instrument is een heel krachtig wezen, dus zij wil ook vaak niet gerepareerd worden. Dus dat betekent, stel dat zij dus heel erg hecht aan iemand en wij zeggen: wij gaan jou repareren en wij gaan jou door laten stromen naar de volgende opdracht, het is nu genoeg geweest, jij gaat hier niet verder, jij zit in hetzelfde, in hetzelfde, in hetzelfde, jij groeit niet naar het volgende level. Jullie hebben van die spelletjes, die levelsystemen, gamespelletjes, daar moet je in groeien. Stel dat je continu in hetzelfde level zit dan zeggen wij: het wordt tijd dat je gaat groeien naar het volgende level. Eigenlijk moet je het zo zien dat ons instrument iedere keer hetzelfde spelletje zit te spelen en daar hebben wij op een gegeven moment genoeg van. Dat we zeggen: de tijd gaat verder en we hebben nog veel te doen dus jij moet verder. Maar als mijn instrument zich gaat hechten dan moeten we haar onthechten en daar heeft ze weer haar vrije wil op. Zij mag dus kiezen, om niet

onthecht te worden. Dat betekent dat ik, en mijn naam is Isaak, mijn instrument niet mag beïnvloeden op haar vrije wil. Dus stel dat zij dus iemand wil behouden en zei zegt: ik wil die persoon behouden ten koste van wat, dan hebben wij een heel groot probleem. Waarom? De vrije wil van ons instrument is ingezet, ik heb mijn vrije wil ingezet wat betreft ik mag haar niet beïnvloeden. Dat betekent we hebben alle twee geen wil meer. Ik geen wil op haar en zij geen wil meer op mij omdat ze luistert niet naar mij omdat ik mag haar niet beïnvloeden. Dus wat kan ik dan doen? Dan gaan wij naar de Bron der Wijsheid en gaan wij even onze hoofden, onze energieën, even in beraad zetten en dat kan een tijd duren omdat wij even moeten gaan kijken naar het script van ons instrument. We moeten gaan kijken naar alle wetten van gevolg van haar levensopbouw en we moeten gaan kijken hoe belangrijk is het voor ons dat ons instrument eigenlijk tevreden is. Als zij zegt: ik wil die persoon niet kwijt. Hoe belangrijk is het voor haar om daarin te blijven hangen? Dan moeten wij doorbladeren, dan moeten wij letterlijk raad krijgen van hogere energievormen, omdat stel dat zij nog een aantal lessen moet doormaken die belangrijk zijn in deze evolutie en zij houdt vast aan die persoon en dat blokkeert die evolutie, dan moeten we kijken: hoe kunnen wij die persoon waar ze aan vasthoudt op een andere manier in haar leven neerzetten dat ze wel de evolutie door gaat maken, dat we haar verder krijgen in haar evolutie, dat we haar kunnen gaan gebruiken als instrument en dat ze tevreden is met de situatie. Als ze dus van iemand houdt - zoals ze van haar ex-partner houdt, ze houdt heel veel van hem - dan moeten we rekening houden met haar menselijke liefde. Dan kunnen wij een situatie scheppen in haar ex-partners leven dat hij berouw gaat krijgen. Dan kunnen wij een situatie gaan scheppen dat hij geen macht en geen geld krijgt ergens anders, dat hij eigenlijk arm blijft, dat hij steeds maar terugkomt bij haar en wij haar in de tussentijd sterk maken dat ze dus macht en geld behoudt. Dus wij kunnen daarin manipuleren. Moeten we natuurlijk ook gaan kijken in de Bron der Wijsheid of dat niet over de grens heen is. Dus niet iemand bestraffen. Stel dat bij iemand eigenlijk in zijn script staat van ergens rijkdom en wij halen dat weg, ja, dan moeten we daar rekening mee houden. Dus we moeten constant

gaan bekijken hoe we het voor elkaar krijgen. En dat zegt eigenlijk het verhaal achter Tresi Barros wat we nu vertellen. Vertelt eigenlijk jullie dat er maar één is zoals zij en als wij die ene zoals zij dus kwijtraken dan raken wij ons doel kwijt. Dus het kind heeft op dat moment een puinzooi maakt, laten we het zo zeggen, met de mensen die zij aantrekt, dat kind willen we niet kwijt. Dus die puinzooi moeten we oprapen. Het kind is beschadigd geraakt dus we moeten het kind opknappen. Dus wij gaan het kind heel veel energie geven. Dus we gaan kijken: wat maakt haar blij. Het is letterlijk zoals jullie doen met jullie kinderen met sinterklaas. Wat maakt haar blij? Als we dat niet doen dan raakt ze in een depressie. Dan raakt ze verslaafd of dan gaat ze eigenlijk gewoon letterlijk van de koers af. Dus hoe houden we haar blij? Dus wij sturen steeds maar positieve mensen op haar weg. We geven haar situaties waar ze dus eigenlijk door tijd heengaat. Zoals jullie eigenlijk weten tijd heelt alle wonden. Dus doordat ze energie krijgt van mensen krijgt ze energie om dus verder te gaan. Dus wij geven haar situaties die haar blij maken en dan vergeet ze eigenlijk die narcist op dat moment. Hij leeft nog wel in haar energievorm maar ze vergeet het even. Op het moment dat wij stoppen met haar blij te maken dan komt de associatie weer terug, dan is er gemis. Dan heeft ze heel gauw de neiging om weer terug te gaan en alle goede voornemens eigenlijk als goede voornemens te laten en de narcist weer tot zich te nemen. Dus wij moeten er steeds voor zorgen dat zij letterlijk actief blijft met haar dagelijkse zelf. Op het moment dat wij een stukje rust willen dan leggen we haar tot slaap. Dan maken we haar moe en dan kunnen wij even tot rust komen.

Hoe is die slaap voor haar? Is dat een andere slaap dan dat wij slaap hebben?

Isaak: Op het moment dat ik haar tot slaap breng dan is die slaap een behoefte. Een behoefte is hetzelfde dat je behoefte hebt om te eten, te drinken, alle behoeftes die ze kent. Dus ze heeft behoefte om te slapen. Dan hoeft ze ook geen slaapmiddel, het is geen menselijke behoefte, is een geestelijke behoefte, haar geest is vermoeid. Dus hoe maak ik haar moe? Ik zorg dat er teveel geestelijke impulsen zijn, dat

ze leegloopt en dat ze dus in de accu moet, in de generator die liefde heet en dat zijn wij. Dus wij nemen haar mee in de geestenwereld, geest op geest, nemen we haar mee en dan laden we haar op. Dus op het moment dat ze terugkomt is ze weer positief, is ze weer opgeladen, kan ze weer voort met haar leven, dan is ze ook even de situatie vergeten, omdat ze dus opgeladen is, ze heeft al die negativiteit bij ons achtergelaten maar natuurlijk heeft ze nog steeds alle herinneringen maar de negativiteit hebben we eigenlijk gezuiverd. Je kan het zo zien als je bloed even verschoond wordt, dus je wordt eigenlijk verschoond, je energie wordt verschoond. Ze komt terug en ze weet nog alles maar ze is verschoond dus ze reageert anders, of ze is weer actief, ze is weer blij, ze is weer gelukkig, heeft energie, ze voelt zich weer sprankelend omdat ze verschoond is. Elke keer als we zien dat ze weer beladen wordt dan brengen we haar tot slaap en brengen haar weer terug. Krijgen we haar niet tot slaap dan hebben we nog het laatste middel en dat is dus de levensenergie, dat noemen we de spuit, de levensspuit.

Wat is dat precies?

Isaak: De levensspuit is dus een fysieke spuit. Dat betekent het wordt ingegoten in het fysieke lichaam. Dus wij materialiseren een geestelijke spuit naar een fysieke spuit, dus het vindt echt letterlijk plaats. Een fysieke spuit kost ontzettend veel energie, dat betekent dat wij eigenlijk iets moeten materialiseren, we moeten dus vloeistof materialiseren omdat de geestelijke spuit is: wij zetten haar in het geestelijke niveau, de fysiekheid is niet meer actief, ze slaapt en wij kunnen ons werk doen. De fysieke spuit is eigenlijk dat we haar nog steeds niet hebben, ze slaapt niet, ze zit niet in dromenland, ze zit niet in een ander niveau, ze zit hier. Wij moeten dus op dat moment de bloedaderen gaan vinden, de slagaderen. De bloedaderen waar we dus eigenlijk in het lichaam spuiten. Ze krijgt een fysieke spuit. Betekent dat haar bloed gereinigd wordt met onze geestelijke energie. Dus we spuiten eigenlijk liefde in haar aderen. Dus al die Meesters die hebben dus haar lief en die zorgen dat een fysieke spuit gewoon geactiveerd wordt, gemaakt

wordt uit liefde. Dus je materialiseert liefde in een fysieke spuit. Het is onwerkelijk maar waar.

Toch een beetje toveren.

Isaak: Het is onwerkelijk maar waar. Dus al die Meesters die gaan zoals jullie hier zitten zichzelf beraden en die zien dat het kind eigenlijk aan het sterven is, kind trekt het niet meer, het lichaam trekt het niet meer, misschien kan het hart gaan stoppen, misschien kunnen haar levensorganen het opgeven door misbruik van drank of misbruik maken van misbruik, dat je het fysiek niet meer aankan, dat je hart de stress te hoog is, dat je op bent geraakt fysiek omdat het is en blijft een fysiek lichaam. We kunnen dus met voedsel het niet meer bewerkstelligen, we kunnen het niet meer met water bewerkstelligen, we kunnen het niet meer met liefde bewerkstelligen, dan is er nog één optie en dat is werkelijk de broeders. Dan ga ik naar de Bron der Wijsheid, dan ga ik naar al mijn broeders en dan leg ik het verzoek neer, dan zeg ik: mijn instrument is stervende. En als ik dat zeg dan is dat ook waarheid. Mijn instrument schrikt ervan bij het horen van deze woorden. Dus ze is zelf eventjes tot schrik gekomen, dan weten jullie dat want ze hoort dit gesprek. Dus haar emoties moet ze dus even opzij zetten want ik ben aan het woord. En op dat moment als ik niet ingrijp dan zal ze sterven. En ik kom dan met mijn verzoek bij de Bron der Wijsheid en dan laat ik eigenlijk zien het boek van mijn instrument en dan laat ik ook nog zien wat er moet komen en ook laat ik zien wat voor energieën zij eigenlijk al heeft opgebouwd en hoeveel positiviteit en hoeveel karma zij aan ons al heeft gegeven. Ik laat zien waar ze vandaan is gekomen en ik laat ook zien wat ik eigenlijk allemaal voor mekaar heb gekregen en hoe zwaar het ook voor mij is geweest als Meester om dat voor elkaar te krijgen en degenen aan wie ik het laat zien zijn mijn superieuren, dus ik ben afhankelijk van hen en zij moeten bepalen of ik gelijk krijg ja of nee. En als ik gelijk krijg dan wordt het in haar ingegoten en die energie die dan op dat moment ingegoten wordt geneest haar fysiek, maar geneest niet haar geestelijkheid. Dus de energie is op materie afgesteld, de geestelijkheid

moet genezen door wat we net allemaal hebben verteld, bezighouden etc. Vragen erover?

Ja, hoe vaak is die spuit al voorgekomen?

Isaak: In totaliteit hebben wij tot vier keer toe deze spuit gegeven.

Eén keer was tijdens jouw geestelijk trouwen weet je nog toen was ze ook zo ziek.

Isaak: Vier keer toe.

Welke momenten waren dat?

Isaak: Eén moment is letterlijk wat het kind zegt, dat is wel een belangrijk moment en de andere momenten zijn gewoon ook geweest maar daar hebben jullie geen associaties mee, dat jullie zeggen dat en dat moment, waren jullie niet aanwezig op dat moment.

Heftig.

In het begin zei u dat haar boek eigenlijk is dat ze instrument is. Je zou dan zeggen u schrijft het boek helemaal...

Isaak: Wij schrijven het boek.

Ja, u in meervoud. Haar boek is instrument zijn maar wel met de vrije wil erbij?

Isaak: De vrije wil heeft ieder mens.

Dan zou je zeggen dat die situaties niet voorkomen.

Isaak: Dat klopt. Maar de vrije wil heeft ieder mens. Ieder mens heeft de vrije wil omdat de mens is tweevoudig. Zij heeft via geboorte dat lichaam gekregen, dus zij heeft eigenlijk lichamelijk ja haar lichaam, dus ze mag meemaken, ze mag gewoon leren, schrijven, associëren, ze

mag ervaringen opdoen menselijk, maar ze heeft ook een taak en die taak is wij. Maar wij mogen het kind niet bezitten in haar menselijkheid. Ze mag ook kind zijn. Ze mag tot evolutie gaan van spelen, verliefd worden, verdrietig zijn, vrienden maken, ze mag door die fases heengaan. Stel dat ze dan in de tussentijd verliefd wordt op iemand en zij wil die persoon niet kwijt, dan krijg je deze schetsing. Als wij in die situatie terecht komen dat zij zegt: ik wil die persoon niet kwijt en zij gaat ermee voort, dat was bij 'Wybe, wat doe je nou' heel erg van toepassing. En meer situaties waar dat echt van toepassing is. Dan moeten wij op dat moment haar ergens inwilligen, we moeten haar ergens in steunen en wij hopen dat zij dan menselijk gezien zelf het inzicht krijgt dat het niet werkt. Dus bij Wybe kwam ze er opeens achter dat het toch niet werkt, dan komt ze terug en zij kwam tot de ontdekking dat het niet werkt. Zoals jullie dat weleens hebben dat jullie zeggen: ik ga toch ermee door, en na een tijd zeg je van: nou, het was het toch niet. Hetzelfde met mijn instrument, dat ze zegt: het was het toch niet.

Over het stukje 'Wybe, wat doe je nou', in die tijd had ze last van aanvallen. Die aanvallen kwamen op een gegeven moment en verdwenen na een hele tijd ook weer en nu heeft ze daar geen last meer van. Wat gebeurde er met het fysieke en geestelijke lichaam van het instrument op dat moment?

Isaak: Ja, ons instrument was toentertijd in de relatie tot Wybe, was ze nog niet sterk genoeg om dus zichzelf eigenlijk ja te handhaven. Dus het werd haar teveel en haar energie kon het niet aan en haar lichaam bleef liggen en het werd haar gewoon teveel. Er is ook heel veel geweld geweest en alcoholgebruik geweest dus er is ook heel veel beïnvloeding geweest dus haar lichaam was sowieso al verzwakt omdat ze niet tegen alcohol kan. Alcohol verzwakt haar systeem dus die twee spelen natuurlijk een grote rol. En naarmate de tijd verstreek en zij Wybe, wat doe je nou heeft overleefd is ze veel sterker eruit gekomen zoals men dat zegt en zij krijgt niet meer die aanvallen maar ze heeft er nog wel heel veel last van. Dat ze gewoon moe is en niet meer wil, ze is niet blij, haar gemoedstoestand is nihil, heeft er geen zin meer in,

dan moeten wij weer zorgen dat ze weer door die fase heen komt, dat ze weer moed krijgt, weer zin in krijgt etc. en dan pakken we haar weer op. Ze heeft wel één keer gehad dat ze wel een epileptische aanval heeft gekregen, dat is dus eigenlijk een fysieke stoornis. Met Wybe, wat doe je nou, was een geestelijke stoornis omdat het lichaam was volledig aanwezig, het lichaam lag op de grond en zij kon niet meer in contact komen met het lichaam, ze was letterlijk naast het lichaam, dus als een dode keek ze naar het lichaam maar het koord was nog niet geknipt, ze was nog levend en die twee energieën moesten weer bij elkaar gebracht worden. Bij de epileptische aanval was het een fysieke kortsluiting. Dus dat is niet een geestelijke kortsluiting, was een fysieke kortsluiting. Dus de geest heeft zoveel te lijden dat het fysieke breekt. Zoals wij net hebben gezegd kun je hartkwalen van krijgen, daarom die geestelijke spuit, die levensenergiespuit, omdat het teveel wordt fysiek dus je kan sterven. Als wij nu dit lichaam verlaten moeten wij haar weer terug laten komen omdat als wij het verlaten en haar niet terug laten komen dan is het lichaam niet beziel, dan is het een onbeziel lichaam. Dat willen we natuurlijk niet want dat mag niet. Dus wij gaan heen en zij komt geleidelijk terug. Dus de transformatie tussen mijn heengaan en haar terug laten is dus op het moment dat ze drinkt. Dus op het moment dat ze dus water krijgt dan kan ik met dat water, wat energie is, verdwijnen. Dus krijgt ze geen water dan weet ik ook niet hoe ik moet verdwijnen. Dus zij laat mij dan toe en water is mijn middel om mijn energie in het water te gaan laten stromen en dan verdwijn ik. Daarom deed ik vroeger in de tijd water instralen. Omdat ik heb wat met water, ik verbind me met water, ik stop mijn positieve energie in water, ik word eigenlijk water.

Hoe voelt het dan voor u om in het lichaam te gaan?

Isaak: Als ik in het lichaam ben dan voel ik de fysieke ongemakken van dat lichaam. Het is voor mij heerlijk om tijdelijk even tussen jullie midden te mogen zijn, dan ben ik niet meer onzichtbaar. Maar ja kind, het is een lichaam en ja je moet je handen kunnen bewegen, je moet je benen kunnen bewegen, maar je kan niet alles tegelijk. De benen die

bewegen niet, zijn niet echt leefbaar op dit moment. Ik zou ook niet weten hoe ik moet bewegen. Dan zou ik als water moeten gaan stromen naar de benen. Dus mijn energie moet die kant op gaan. Gelukkig heeft het lichaam 80 procent water dus ik kan stromen door het lichaam. Dus vochtophoping is ook stress vasthouden. Dus loslaten is ook vocht loslaten. Dus eigenlijk kan je mij zien als water. Maar je kan mij eigenlijk ook zien in de vier elementen van het bestaan. Dat is water, vuur...

Aarde.

Isaak: Aarde...

En lucht.

Isaak: En lucht. Alle vier kan ik dus mee spelen. Alle vier zijn mijn krachten en bewerkstelligt wat ik wil bewerkstelligen met die vier elementen. Ik kan zorgen dat het element vuur bij mijn instrument bewerkstelligd wordt. Vuur en vuur kunnen op dat moment niets met elkaar. Als zij vuur is, kan ze ook door het vuur heengaan geestelijk zowel als fysiek. Lucht kan zichzelf lucht maken en dan is ze mij. Is ze lucht dan laat ze alles door haar heengaan, laat ze mij ook door haar heengaan, is lucht, dan praat ze met lucht, energie. Is ze aarde dan is ze volkomen aards en dan heb ik aards en dan kan ik mijn aardse energie met de aarde verbinden. Dus zij is een aardeteken omdat ze is een stier dus zij bezit eigenlijk al het element aarde en ik ben eigenlijk een luchtteken omdat ik bezit aarde niet. Dus aarde en lucht is het tegenovergestelde, dus wij zijn compleet. Dus wij kunnen samen werkelijk heel veel bereiken, maar het element aarde is mijn tegenhanger dus ik krijg last van aardse energie omdat mijn luchtigheid gaat overal luchtig heen en het aardse gaat aards heen. Dus zij wil overal aards heen en ik wil overal geestelijk heen. Daarom heb ik ook niet gekozen om nog aards te worden, ik heb gekozen om gewoon geest te zijn. Maar ja, ik ga mezelf wel aards neerzetten als ik met het

fysieke zelf van mijn instrument werk, omdat ik op dat moment zichtbaar ben. Toch blijf ik een luchtteken.

Hoe moet ik het in trance gaan zien? Is het dan zo dat u naast haar staat en tijdens de adembaling als het ware in het lichaam floept?

Isaak: Op het moment dat ik bezit neem in deze vorm van trance, dat zij mij wordt of ik haar word, het is zoals je het ziet en wilt zien of wilt ervaren, wij zijn één. Ik zorg dat ik aan het spreken ben en ik zorg dat mijn energie, mijn zelf, mijn ziel, mijn zelf haarzelf wordt. Dus ik word zij, dus zij wordt mij, dus wij zij één, daarom zijn wij wij. Wij zijn dus volkomen samengesmolten in één. Het is niet zo kind dat zij ergens op de achterbank zit, je kan het gewoon zo vergelijken, maar nee, het is dat ik mijn energie op dat moment boven haar energie zet. Dus met toestemming van haar laat ze mij gebruikmaken van haar fysieke voertuig. Doordat ze zegt: oké, kom maar Meester Isaak, ik laat het toe, dan smelt ik in haar en ik ontsmelt in de fles water, in het water. Daarom is het voor haar heel genezend om in water te liggen. Als zij het element water tot zich neemt zoals een bad of drijven in water, dan gaat haar lichaam op dat moment tot een andere bewustwording. Kan zijn dat ze heel veel flashbacks krijgt en heel veel herinneringen krijgt, dus alles wordt geactiveerd. Dus het water stroomt dan door haar heen en verschoont dus eigenlijk negativiteit, want door het verschonen van negativiteit wordt het eerst in de hersencellen actief, dus je gaat het allemaal weer ervaren en als je erin blijft hangen, krijg je weer de pijn. Dat doen we ook tijdens een trancereis dat je in een trancereis door pijn gaat. Dus water is wel een element van schoon worden. Dus op het moment dat ze niet meer het element water kiest, dat ze niet meer wil gaan douchen of niet meer in bad wil dan wil ze het niet kwijt. Dus ergens weet ze dan in haar bewustzijnsniveau: ik wil gewoon vuil zijn. Dus zij laat zichzelf in de pijn zodanig vervuilen, fysiek vervuilen, dat ze gewoon niet wil douchen. Ze wil niet schoon worden. We kunnen haar geestelijk wel schoonmaken maar ze moet ook gewoon douchen. Dus als mensen vies zijn, fysiek vies zijn, dan zorgen ze niet goed voor zichzelf. Een mens moet altijd zorgen dat ze

fysiek schoon is en dat je omgeving schoon is. Als het niet schoon is, al die energieën van de omgeving bezielen jou. Kan je het nog volgen?

Ja, ik vind het fantastisch.

U zei net dat er maar één is zoals zij. Laatst liet ze een filmpje zien op youtube met daarop een vrouw die ook in trance iemand door kon laten komen en daar herkende het instrument wel iets in. Maar waarom is er nou niet exact zo iemand als zij?

Isaak: Zij bezit alle acht elementen. Wat zij dus zag, de energievorm van degene die op dat moment spreekt, die vrouw noemde het Abraham. Wij hebben het ook gezien. Alles wat zij meemaakt maken wij in eerste instantie ook mee, dus ze hoeft het niet te verwoorden, dus alles wat zij meemaakt is bij ons bekend. Het is eigenlijk al bekend voordat ze het meemaakt überhaupt omdat er bij ons geen tijd en ruimte is. Daarom heeft ze zoveel moeite met tijd en misschien is dat een hele goede vraagstelling over tijd om daar eventjes wat aandacht aan te geven. Waarom de tijd, wat mankeert er met jullie tijd, hoe zit het met de tijd? Oké. Dus die vrouw die laat dus Abraham spreken, ze gebruikt dus het collectieve bewustzijn van Abraham en ze spreekt heel rap, vlug, spreekt ze dus waarheden wat op dat moment waarheid is. Dat raakt de mens. Maar mijn instrument is ook een fysiek instrument. Dus zij beweegt zichzelf tussen jullie, ze werkt met de minderbedeelden, dat is ook haar taak om de minderbedeelden ook eigenlijk toegang te geven tot de geestenwereld. Dat de minderbedeelden via het fysieke eigenlijk voelen dat er wel liefde is door het voedsel, zoals wij eigenlijk zeiden, we doen het via water maar we doen het ook via voedsel omdat voedsel is energie. Elke hap die ze nemen van onze voedsel heeft een stukje van Isaak & de Schittering. En daarom het woord tijd. Besteed aandacht aan het woord tijd. Wat betekent dat? De zielen die dus eigenlijk minderbedeeld zijn hebben een heel andere tijd dan de geestelijke wereld. Wij hebben een heel andere tijd omdat wij zijn eigenlijk door de tijd heen gegroeid. Wij hebben geen tijd, wij hebben jullie tijd. Dus

het kan heel lang duren voordat een minderbedeelde de bewustwording krijgt dat wij bestaan. Maar de eerste tijd die wij aan hen besteed hebben is de juiste tijd. Dus alles wat ze eten en drinken is bezield door Isaak & de Schittering, het heet ook Isaak & de Schittering. Dus elke naam die geestelijk aan jou gegeven is, is jouw bezieling, dus eigenlijk heb ik jou bevoodd Barmhartige. Bevoodd is energie, positief bevoodd. Ik heb jou Barmhartige gemaakt, dus ja iedere naam heeft een soort lading. De Schittering, de lading Schittering. De Lachende Gids ben ik met de lading Lachende Gids, komt ook omdat ze moeten heel veel om mij lachen. In de andere wereld moeten ze heel veel om mij lachen. Jullie ook wel maar daar meer. Ze vinden mij de Lachende dus zo hebben ze mij genoemd. Dus al het voedsel is bezield omdat jullie hebben daar energie ingestopt. Daarom gaan mensen naar heksen en zij stoppen energie in kruiden of spreuken en dat werkt. Nou, bij ons werkt het ook. Dus de minderbedeelden worden minderbedeeld omdat ze negatieve energie hebben opgebouwd en ze worden meerbedeeld omdat ze energie van ons krijgen. Het kan zijn dat ze maatschappelijk meer krijgen doordat ze meerbedeeld zijn, meer geld en geld is weer materie, kunnen ze meer functioneren, maar dat is een heel traag proces, plus ze lopen op de vloeren van mijn huis, dus constant komen ze ook mij tegen, mijn energie Isaak & de Schittering, de vrijwilligers, de taakstraffers, de werkmensen die daar zijn, ze worden daar eigenlijk aan blootgesteld. Als je elke keer in de kerk gaat, word je blootgesteld aan de energie van de kerk. En als je elke keer naar het graf gaat van iemand dan word je blootgesteld aan het graf en elke keer als je blootgesteld wordt aan iemands tempel dan word je blootgesteld aan iemands tempel. Elke kroeg die je meemaakt word je blootgesteld aan die kroeg. Dat is zo. Het is gewoon een feit. Ze worden ook blootgesteld aan ons, ze zijn er niet bewust van. **Onhoorbaar 1 uur en 29 minuten,** Ze denken alleen maar aan voedsel maar ze eten wel van ons voedsel. Wat was de vraagstelling nou weer?

Hoe werkt de tijd? Wij hier op aarde hebben tijd en buiten de aarde is er geen tijd meer?

Isaak: Nee, in onze wereld is er geen tijd. En hier op aarde hebben jullie tijd gemaakt. Ergens vroeger in de tijd zijn jullie jezelf gaan afstemmen op de maan, wat jullie de cyclus van de dag noemen. Astrologen hebben zichzelf gevestigd op het maanstelsel. Dus de maan is heel belangrijk. De zon gaat af en de zon komt op. Zo hebben jullie een beetje het heelal eigenlijk bestempeld en gezegd van nou dan komt er tijd bij. Zonsondergang is die tijd, zonsopgang is die tijd. Dan heb je ochtend, middag, avond, nacht, dus jullie hebben gewoon vier tijden gemaakt. De vier seizoenen ook, vier tijden gemaakt.

Maar dat was er al, de zon of de maan gaat rond de aarde.

Isaak: Maar dat heeft niets met de gevoelstijd te maken. Dus de tijd heeft ermee te maken dat de zon opgaat en dan is er gewoon een heldertijd. Dus de zon staat hoog, en de maan in de lucht dus het is een heldertijd maar het heeft niets met de gevoelstijd te maken. De gevoelstijd maakt niet uit in welke tijd je leeft, het gevoel is constant aanwezig. Het gevoel wordt wel wat afgestemd op wat je ziet. Dus als het donker is, word je misschien wat anders dan dat je midden in de zon hangt en je denkt dat je alleen maar vitamine d naar binnenkrijgt. Dus de gemoedstoestand wordt beïnvloed door je omgeving, door wat je ziet. Maar de gemoedstoestand is eigenlijk altijd aanwezig of het nou in de nacht is of in de dag is, je gemoedstoestand is constant aanwezig. Doordat je denkt het is vijf uur, nu is het tijd om te gaan eten, geef je jezelf de impuls om dus honger te hebben en dus te gaan eten omdat het vijf uur is. Het is nu tien uur, ik moet gaan slapen. Dus je geeft jezelf om tien uur slaapopdracht dus jij beïnvloedt jezelf fysiek gezien van tijd. Tijd naar bed, tijd om te eten, tijd om een borrel te nemen, tijd om naar de kerk te gaan, tijd om naar een verjaardag te gaan. Alles hebben jullie afgestemd op het woord tijd. Maar in onze wereld is er geen tijd. Helemaal niks. Dus alles is afgestemd op het moment. Wij zijn tijdloos. Dus op het moment dat er een reïncarnatie is geweest is

ie in de tijdloosheid gereïncarneerd. Dus je bent gevallen als een ster gevallen is, is er allang niet meer en dus jij bent gewoon in tijdloosheid gevallen, dus je kan het noemen miljoentijd. Daarom is er geen tijd en er is geen ruimte. Wij zijn overal. Wij zijn constant om jullie heen maar wij zitten in een andere dimensietijd. We zitten in een andere gevoeltijd. Pas als jij je gevoel voor ons opent dan pak je onze tijd, gevoeltijd. Dus wij komen in jouw fysieke tijd in je gevoeltijd. Beïnvloeden wij jouw gevoel.

In het heelal is er toch wel zeg maar de natuur?

Isaak: Het kind begrijpt het niet.

Nee, ik begrijp het niet.

Isaak: Nou, wij leven door jullie heen. Dat betekent jij stapt in een andere dimensie, dat is de dood. De dood is een andere dimensie. Dus jouw tijd is nu deze tijd en wij zijn gevoeltijd. Dus betekent wij verbinden ons met jouw gevoel. Dus wij komen in jouw fysieke tijd, komen we binnen, en dan word jij onze gevoeltijd. Daarom ben jij tijdloos. Een voorbeeld: als je dus een workshop bij ons komt doen, de tijd gaat heel anders, je hebt het gevoel dat er geen tijd meer is omdat de gevoeltijd beïnvloeden wij op dat moment. Dus jij eet op dat moment heel veel omdat je hebt fysieke energie nodig om te kunnen zijn, dus het lichaam krijgt honger. Dus als je met ons werkt, moet je heel veel eten omdat je hebt fysieke energie nodig, wij teren op jullie fysieke energie. Maar als je met ons werkt, raak je niet vermoeid in onze tijd omdat er bestaat geen tijd bij ons. Dus omdat het lichaam vermoeid kan raken, moet je dus eigenlijk jezelf opladen. Dus wij zijn allang dood. Maar wij hebben geen tijd, dus wij weten alleen maar via jullie tijd wanneer wij zijn gestorven. Dus we weten niet wanneer we nog hebben geleefd, behalve in jullie tijd, in jullie agenda's etc. Wij moeten ons steeds maar afstemmen op jullie tijd. Dus als ik terugkom in mijn gevoeltijd dan ben ik gewoon onzichtbaar voor jullie, maar toch zit ik in jullie bestaan, maar ik ben

gewoon ver van jullie vandaan omdat ik in mijn gevoelstijd zit en dat is een heel groot verschil. Fysieke tijd en gevoelstijd.

Waarom wordt het gevoelstijd genoemd?

Isaak: Omdat als wij met jullie spreken, spreken wij met jullie gevoel en wij ontnemen jullie de fysieke tijd, betekent dat jullie eigenlijk niet meer tijdsbewust zijn als jullie ons ontmoeten. Jullie zijn dus volledig onze tijd. Daarom als iemand een bijna-dood ervaring ondergaat kan het zo zijn dat hij tien minuten dood is maar in zijn gevoelstijd is hij een eeuwigheid dood geweest. Omdat gevoel heeft geen tijd. Dus in die tien minuten heeft ie zoveel waarnemingen meegemaakt dat in jullie tijd jullie denken: we moeten reanimeren anders sterft ie, is een beperking. Maar ja anders krijgt ie fysieke dood, de hersenen sterven af, maar geestelijk wordt ie eigenlijk wakker. Dus een bijna-dood ervaring betekent dat er een stilstand komt in jullie fysieke tijd, hij sterft eigenlijk op die tijd, puur flatlijn, hij is dood en wij nemen de tijd over. Doordat wij hem of haar meenemen in onze tijd kunnen wij hem of haar op dat moment onze wereld laten zien in heel snelle tijd. Dus we laten in een heel snelle tijd zijn aardse leven passeren, dat hij gewoon herinneringen krijgt en dat gaat heel snel, in een paar tellen is hem alles bewust. Dus alles wordt in zijn bewustzijnsniveau even geactiveerd en dat is heerlijkheid omdat ie beseft eigenlijk op dat moment dat hij zichzelf heeft verbonden met aardse tijd en alles aards moeilijk heeft gemaakt en dat ie verlicht kan zijn en van alle aardse pijnen eigenlijk los kan komen, dus hij kan aards loskomen van al zijn pijnen. En hij ontmoet in de geest ons, wij, het licht, de energie. De kleuren zijn anders, wij zijn anders, de harmonie, de zang, op dat moment krijgt hij of zij heel veel energie van ons en dan wordt het tijd dat ie weer teruggaat in de fysieke tijd en dan hebben we de bijna-dood ervaring eigenlijk meegemaakt samen en hij of zij kan op dat moment bewuster door het leven gaan leven en zijn tijd niet gaan verspillen hier op aarde. Dus het tijdsniveau is voor jullie verspillingsniveau, jullie verspillen jullie niveau door het tijdsniveau, doordat jullie afgestemd zijn op jullie fysieke tijd gebruiken jullie niet

volledig jullie tijd. Jullie slapen teveel, jullie stemmen alles af op tijd, wat is jouw tijd, wat is mijn tijd, kunnen wij een tijd afstemmen. Jullie gaan op tijd naar bed, morgen weer fris en fruitig in de ochtend weer wakker zijn, indien je eigenlijk met weinig slaap ook de dag door kan komen. En je kan eigenlijk als je helemaal geestelijk bent helemaal zonder slaap, het fysieke heeft eigenlijk het nodig. Ja, jullie verspillen jullie tijd. Dus elke keer zijn jullie voor ons de zandloper. Dus jullie tijd loopt af en niet op en onze tijd loopt nooit af.

Waarom heeft de aarde dan geen gevoelstijd?

Isaak: De aarde heeft wel een gevoelstijd dat is Moeder Aarde. Maar Moeder Aarde is een planeet. Dus de planeet aarde krijgt allemaal mee te maken met jullie energieën. Moeder Aarde uit zichzelf in het gevoel dat er een aardbeving komt of dat er een overstroming komt of mensen worden gewoon vernietigd op een bepaalde tijd. Moeder Aarde is er dus gewoon niet blij mee. Moeder Aarde is niet rustig, dus dan komt er een vulkaan. Moeder Aarde uit dan ook de vier elementen van: water, vuur, aarde en lucht.

Maar waarom leven wij dan zo in de tijd?

Isaak: Omdat jullie zijn geboren in de tijd. Tijdens de geboorte is jullie tijd eigenlijk komen stil te staan bij ons. Op moment dat jullie dus geboren zijn, begint jullie aardse tijd. Op die tijd ben je geboren en bij ons ben je doodgegaan. En bij jullie als jullie tijd sterftijd is, dan komen jullie bij ons weer in de geboortetijd, zijn jullie weer tijdloos.

Jullie hebben dus geen tijd maar hoe zit het met de andere planeten? Hebben zij net als wij een tijd of is het net als bij jullie een gevoelstijd?

Isaak: De andere planeten hebben ook geen tijd. De enige tijd is jullie tijd. Zolang jij fysiek bent heb je tijd. Ben je niet meer fysiek ben je gewoon energie, en je gewoon energie.

In tijdsloosheid, maar toch wel in het heelal? Het heelal beweegt toch continue?

Isaak: Dat heeft niets met tijd te maken.

Als iets draait...

Isaak: Het heeft geen tijd. Het draait omdat het een element is. De aarde is gewoon één element van het heelal. Dus al zijn wat er is, is al zijn wat er is. En jullie hebben een planeet aarde met al hetgeen wat er is. Er zijn duizenden planeten.

Wat ik bedoel is: het dijt toch uit het heelal? Het wordt toch steeds groter?

Isaak: Het is eigenlijk altijd al geweest, de kennis wordt voor jullie groter. Er is geen begin en geen eind.

Is het een status quo?

Isaak: Nee, het is gewoon één groot bewustzijnsniveau. Hoe hoger je gaat hoe hoger je bewustzijnsniveau. Het is gewoon alles wat er is. Jullie zijn de onderbewuste mensen. Jullie zijn niet bewust. Dus jullie zijn de onderbewuste mensen. Dus je onderbewustzijn is eigenlijk wat er is bij jullie, en jullie zijn bewust van jullie bewustzijnsniveau maar wij noemen jullie de onderbewuste mensen. Je kan het ook zeggen de levende doden. Dus als wij hier ter aarde komen dan zeggen we: we gaan naar de onderbewuste mensen. Dus jullie bewustzijn vertelt eigenlijk veel. Als jij in jouw bewustzijn beter gaat staan dan vertelt jou onderbewustzijn jou dat wij bestaan. Je onderbewustzijn moet eerst bewust worden voordat je bewustzijn er bewust van is. Dus als wij in jullie droomwereld komen dan gaan we in het onderbewustzijn eigenlijk werken. Je onderbewustzijn vertelt je een droom maar jouw bewustzijnsniveau maakt die droom op een bepaalde manier met associaties actief. Dan moet jouw onderbewustzijn jou die droomuitleg geven. Als wij een droomuitleg geven dan moeten we bij jouw onderbewustzijn gaan raadplegen: hoe werkt jouw systeem?

Wat betekent het.

Isaak: Ja, dus daarom is er absoluut geen droomuitleg boek nodig om droomuitleg te geven omdat een droomuitleg boek is dus geschreven door degene die het gedroomd heeft. Het is zijn boek, haar boek. Het is haar droomuitleg, haar associaties, haar werkelijkheid. Jullie werken gewoon anders. Dus iedereen is uniek wordt weleens gezegd. Ja, dat is ook zo. Miljarden, miljarden geesten zoals jullie leven op planeet aarde.

In het vorige boek 'De ontdekking van je ziel en goddelijkheid' vertelde u over de chakra's dat het overeenkwam met de sferen. Dat vond ik heel leuk om te weten. Toen dacht ik het is echt zo boven zo beneden. Wij zijn dus eigenlijk in het klein 1,2,3,4,5,6,7.

Isaak: Dat klopt. Jullie zijn afgestemd op jullie energievelden. Iemand die heel spiritueel bezig is zet zichzelf eigenlijk heel erg in de geestelijke energievorm, alles is geestelijk, alles is gevoel, alles is liefde, dus je bent een open geest. Als je jezelf afstemt op de eerste chakra, wij noemen de eerste chakra de stuitchakra, dan is alles afgestemd op de aarde. Dus betekent al die andere energiebronnen worden dus ondervoed. Dus het gevoel wordt ondervoed. De zonnevlecht wordt ondervoed. Het hart wordt ondervoed. De keel wordt ondervoed. De helderziendheid ondervoed en de kosmische wereld ondervoed. Dus je teert alleen maar op de eerste graad. Dus op het moment dat jij heel aards bent dan teer jij vanuit je stuitchakra. Je teert niet vanaf het hogere zelf bewustzijnsniveau. Hoe hoger je wordt hoe gevoeliger je komt. Dus eigenlijk noemen ze dat ook de kundalinstroom, je bent puur energie. Het is heel belangrijk om jezelf naar je gevoelschakra te stoppen. Dat is eigenlijk al moeilijk: wat voel ik, hoe kom ik erbij? Het is ook heel belangrijk om open te staan voor de zonnevlecht, alles binnen te laten komen, alle energieën van iedereen binnen te laten komen en het zuivere in jouw bewustzijnsniveau zegt: dat is goed voor mij, dat is niet goed voor mij. En het hart, liefde, Jezus liefde, hij wijst naar het hart, laat het hart kloppen. Een hartstilstand kan ook zijn dat

liefde bij jou stopt. Jij wilt gewoon dood en je laat echt het hart stoppen. Dus je kan ook echt letterlijk sterven doordat je je hart laat stoppen. Er zijn heel veel technieken daarvoor, dat jij je ademhaling zodanig reduceert en je hart laat stoppen en een natuurlijke dood sterft jij. Dus er zijn mensen die sterven aan hartzeer.

En die hebben het echt zelf gedaan?

Isaak: Die hebben het zelf gedaan. Het hart heeft zoveel zeer gedaan dat je de stress zo erg hebt opgebouwd op je hart, dat het hart dus stil komt te staan. Het bestaat werkelijk. Je kan gewoon in meditatieve toestand gewoon jezelf dood laten gaan of zodanig je hartslag zo laag zetten dat het dus lijkt of je dood bent. Dan moet je uitkijken dat men jou niet gaat begraven als de levende dode. De Maya's konden dat heel goed, zichzelf eigenlijk gewoon ja onzichtbaar maken.

Hoe deden ze dat dan?

Isaak: Training. Zij verplaatsen zichzelf in de geest, dus het lichaam wordt letterlijk gewoon als een voertuig gezien maar ze verplaatsen zichzelf buiten het voertuig. Dus ze kunnen eigenlijk astraal reizen en zich losmaken van het voertuig. Dus het lichaam, het voertuig, is nog, hij is niet beziel, als er goede begeleiders zijn die zorgen dat het voertuig niet beziel wordt door een ander, anders ben je bezeten. Dus ze kunnen gewoon reizen. Er zijn heel veel spirituele leiders die gewoon even op bezoek komen en die zijn nog letterlijk levend maar ze zijn even gaan reizen. Mijn instrument reist ook. Ze kan in jouw dromen terecht komen, je kan ook over haar dromen. Op het moment dat je een droom hebt over haar dan kan ze letterlijk haar energie in jouw droom hebben gezet. Mijn instrument komt heel veel bij ons, komt heel veel astraal naar ons toe en ze volgt mij. In het beginstadium van haar bewustzijnsniveau moest ik mijzelf verbinden met haar, dat ze alleen met mijn energie kon volgen. Sinds de graad van het bewustzijnsniveau van de zesde graad, dat ze cum laude geslaagd is, mag ze zichzelf bewegen in de astrale wereld. Ze mag ook

gewoon zelf naar de Bron der Wijsheid en dat heeft ze ook gedaan, buiten mij om, en daar hebben we toch nog wel een kleine discussie over gehad, omdat ze mij heeft blootgesteld bij de Bron der Wijsheid en ik ook geroepen werd bij de Bron der Wijsheid omdat ze over mij ging spreken omdat ze het dus niet eens was met mijn besluit en de Bron der Wijsheid heeft in haar voordeel dus gepleit en mij ongelijk gegeven omdat ik het hogere plaatje niveau had. Ik wilde alleen maar verder in mijn evolutie, verder met Isaak & de Schittering, verder met hetgeen wat ik eigenlijk in opdracht heb gekregen, maar de Bron der Wijsheid houdt overal rekening mee.

Mogen we al meer weten over het doel?

Isaak: Het doel is het doel, is een doel van het doel. Het grote doel is: bereik je doel. Het grote doel is het bereiken van het doel en dat is het doel. Dus het bereiken van het doel dat is mijn opdracht. Daarom wat we net zeiden, de opdracht houden we als het grote doel en het bereiken van het doel kan zijn dat ik als Meester zijnde bepaalde besluiten neem om het doel te bereiken. Dus op het moment dat je het dan in goed en slecht gaat zien, kan het zo zijn dat je het als goed en slecht bestempelt maar het is de fysieke mens die dat beoordeelt. Maar mijn bron is puur liefde dus ik heb mezelf afgestemd op het doel, dus ik zal daar niet in wijken. Mijn liefde is werkelijk voor ieder en je zal mij nooit kunnen aantijgen op mijn liefdesenergie. Je zou me wel kunnen aantijgen op mijn manier van werkwijze, dat mijn werkwijze jou niet zint omdat ik het doel weet, en het doel laat ik niet beïnvloeden, nooit. Dus als ik daar mensen in moet teleurstellen of ik moet daar mensen in kwijtraken of moet ik een situatie zodanig manipuleren voor het doel, dan heb ik daar de toestemming voor. En moet ik verbaal agressief zijn of moet ik je teleurstellen en jouw vertrouwen in mij weg laten gaan, dan is het nog steeds het doel. Dus het doel heb ik dan in het oog en dan niet jouw doel. Dus op het moment dat ik wie dan ook in de maatschappij pijn heb gedaan met het doel, dan weet ik dat ik mijn doel nog steeds bereik. Maar zou ik mij teveel verbinden met jouw doel en met wat ik weet over jou en de

kennis van jou ergens in mijn energie neerzet en het bekijk en voel en bekritiseer, dan is die kennis in mijn Meesterschap zo, dan heb ik de wet van oorzaak en gevolg altijd gecalculeerd vooraf ik jou bestempel van goed of slecht. Op het moment dat ik jou heb bestempeld in goed en slecht dan heb ik alle aspecten van mijn instrument eerst bestudeerd en mijn doel is mijn instrument te kunnen gebruiken omdat zonder mijn instrument kom ik niet bij het doel. Dus op het moment dat ik mijn instrument moet gaan beschermen dan is mijn instrument mijn doel en alles wat er omheen is mag op dat moment komen te vervallen als mijn instrument maar intact blijft, zelfs mensen die haar heel lief zijn. Natuurlijk hou ik jaren en jaren rekening met al hetgeen wat ze lief heeft maar als ik werkelijk niet meer weet hoe ik verder moet gaan met het doel dan moet ik handelen en er is mij ooit een terugfluit gegeven, heug ik mij, ik kan niet zeggen de rest van mijn leven omdat zou wel heel erg cryptisch zijn omdat er is geen rest van mijn leven, maar ik zal me het heugen zolang ik energie ben, dat is lang, dat ik bij de Bron der Wijsheid ben geroepen ooit en het was een zware tijd voor mij toen. Ik ben geroepen en ik ben aangetegen op mijn Meesterschap omdat ze vonden mij de Lachende gids natuurlijk en daar lachen ze ook graag om, maar op dat moment konden ze niet meer lachen met mij. En ik heb een tijd lang mezelf terug moeten trekken en ik moest die tijd in de Bron der Wijsheid al mijn elementen van mijn geversenergie en mijn gebruik van mijn instrument, moest ik een tijd even bezinnen. De conclusie was dat ik een te zachte Meester was. En de conclusie was dat ik mij liet overschreeuwen door mijn studenten. En de conclusie was dat mijn instrument mij ook overschreeuwde en dat ik mijn instrument eigenlijk vaak gelijk gaf. En dat ik niet handelde volgens mijn Meesterschap en dat ik te ver met mijn instrument mee ben gegaan in haar vraagstellingen, in haar wensen. En natuurlijk weet ik dat mijn instrument heel veel mensen tot zich heeft getrokken waar ik het niet mee eens was en zoals ik het weleens heb gezegd de andere kant op keek. Ik liet het haar ervaren. Dus heel vaak laat ik mijn instrument de ervaring opdoen, maar ik moet me niet laten overschreeuwen door hetgeen wat ze wil ervaren. Terugkomend op de narcist, ik weet dat mijn instrument heel veel

verdriet heeft. Ik voel haar verdriet dagelijks en ik ben verdrietig op dat moment. Mijn liefde voor mijn instrument is zo ontzettend groot dat we dat onvoorwaardelijkheid noemen. Onvoorwaardelijk wil ik mijn instrument gewoon gelukkig zien. Ik wil dat ze alles heeft wat haar hartje begeert. Al moet ik haar verblijden met de mooiste auto's die er zijn, de mooiste huizen die er zijn en haar vervullen met materie wat ze ook wenst en een vakantie geven aan haar ex-partner, al moet ik volledig de Bron der Wijsheid overtuigen dat mijn instrument dat nodig heeft en dat zij de credit moeten geven en niet de debet moeten geven, dan zal ik dat doen. Al zou ik mijn instrument even mogen vervangen, een paar dagen en haar volledig in stilte kunnen zetten en alleen mijn energie in haar zetten en ik zou leven in haar lichaam dagen achtereen tot ze genezen zou zijn, dan zou ik dat doen. Dat gaat helaas niet. Ik heb maar korte tijd dat ik in haar mag zijn. Ik mag in deze korte tijd mag ik haar via mijn energievorm verblijden, mijn woorden en ik hoop dat ik in korte tijd tot haar bewustzijnsniveau kom, dat zij weet wat ik zeg en dat ik haar troost wil bieden en dat ze hoopt en dat ze blijft hopen dat ze ook in haar aardse bestaan als mens zijnde haar geluk kan vinden. Ja, ze heeft tot heden misschien mij niet gevonden in een fysiek mens omdat ja ik besta niet in het fysieke maar als ik met haar verbonden ben zo dan zijn we één en ons geestelijk huwelijk is uitgesproken voor haar geboorte en geestelijk huwelijk hebben wij bewust gevraagd bij de Bron der Wijsheid voor de geboorte omdat we wilden elkaar niet verliezen. Zoals mijn belofte naar jou toe dat wij jou weer terugbrengen bij de Krachtigste, is dat ook een belofte die ik haar heb gemaakt dat ik haar weer terug zou brengen bij mij. Dus dat was andersom, ik moest haar weer terugbrengen bij mij en dat heeft heel veel jaren gekost. Maar ja, dan weer over tijd gesproken, er is geen tijd. Ze is altijd bij mij geweest, maar ze wist alleen niet meer wie ik was, ze had de herinneringen niet meer. Dat kan ook zo gebeuren met jou en jouw Krachtigste, dat ze zich jou niet meer kan herinneren, dat je haar weer wakker moet maken. Maar ik vergeet nooit dat ze mij hebben aangetegen op mijn Meesterschap, omdat ze vonden mij een te zachte Meester en dat ik dus een belofte moest maken en de belofte heb ik ook moeten maken,

dat ik mijn doel niet uit het oog verlies en dat ik mijn instrument ook wel toe moet spreken af en toe en dat ik mijn studenten ook moet toespreken. En waar mijn instrument voor kiest en als ze daarvoor kiest en ik ben het er niet mee eens dat ik het moet zeggen dat ik het er niet mee eens ben. En dat ik mijn instrument niet teveel credit moet geven in haar keuzes van mensen die niet goed voor haar zijn. Dat ik in moet grijpen op het moment dat ik echt in moet grijpen voor het te laat is. Mijn instrument heeft zelf ook eigen kinderen, fysieke kinderen, die haar natuurlijk weer lief zijn en ook zelfs dat moet ik gewoon zien als onafscheidelijk, ze zijn onafscheidelijk, maar toch moet ik daar een scheiding kunnen trekken tussen mijn doel en haar moederschap. Dus op het moment dat we dus de Emotionele roepen en die krijgt een gesprek, dan is dat gesprek op dat moment belangrijk en dan moet de moeder op dat moment, het instrument, moeder en instrument, op dat moment dealen daarmee en dan moet ik dan optreden naar mijn instrument toe en ik moet haar dwingen om haar moederschap te vergeten en haar instrument alleen maar toelaten, en ik haar pijn voel tijdens dat ik spreek en ik voel haar moederhart kloppen en haar tranen voel ik ook. Haar fysieke tranen die dan misschien nog wel tot uiting komen voel ik en dat doet mij zo zeer om mijn instrument dat aan te doen, maar ik weet dat mijn doel, het doel, mij ter verplichting roept om dat te voltooien. Ik weet dat mijn instrument uiteraard ontzettend veel pijn zou hebben als het uit de hand gaat lopen en ik dan bij wijze van spreken de Emotionele tot ontslag moet dwingen en dat heeft kort geleden nog plaatsgevonden, dat hij keerde op het moment dat hij de ruimte wilde verlaten en ik moet op dat moment mijn instrument dwingen om zo te spreken en dan spreek ik op dat moment via de lichte vorm van trance en dan is ze niet eens volledig mij. Ik dwing haar op dat moment om mij te gehoorzamen en ik ben een goede geestelijke echtgenoot maar op dat moment ben ik niet de goede omdat ik op dat moment een dwingende echtgenoot ben. Ik dwing op dat moment respect van mijn instrument. Dus wij communiceren wel veel, het instrument en ik, en als zij behoefte heeft om mij te horen dan hoor ik haar en dan kom ik tot haar en dan troost ik haar en ik wil overal gehoor aan geven en natuurlijk wil ik graag dat

ze haar geluk vindt met de ex-partner, ik mag hem niet. Ik kan het je nu wel vertellen kind, ik mag hem niet, omdat de pijn die hij mijn instrument heeft aangedaan tot heden toe vind ik ontoelaatbaar, maar ik laat het wel toe, omdat mijn instrument kiest ervoor en als zij de ex-partner weer toe wil laten in Isaak & de Schittering, dan zal ik hem ook weer toe moeten laten, maar ik mag hem niet omdat zijn ziel is zodanig negatief dat elke keer als zij zichzelf met hem bezielt zij weer zich verliest en dat ik de tranen zie en de wanhoop zie en verdriet zie en mijn werk weer zo actief moet maken dat ze even de tijd verliest en met mij bezig is en hem vergeet. En als zij stervend was en ze was bij mij dan was ze hem allang vergeten. Maar omdat ze nog het fysieke heeft, is dat eigenlijk meer kwaal dan winst, dus ja er is een tijd geweest in jullie tijd en jullie getuigenis van mijn tijd dat ik als Meester werkelijk mij heb moeten verdedigen bij de Bron der Wijsheid, dat ik het doel in het oog houd en mijn studenten toespreek als het moet. Al moet het dan zo zijn dat mijn instrument woorden zegt via mij of door mij of via mij, door mij, is hetzelfde, die de student op dat moment zodanig beledigen dat de student mij niet meer moet, maar als ik het doel dan nog in het oog hou, dan kies ik liever voor het doel dan dat de student mij niet meer moet. Als ik dan op dat moment bedreigend overkom en op dat moment niet meer als Meester overkom dan weet ik juist dat ik gewoon op dat moment het doel in acht heb genomen en niet jouw doel. Ik denk dat we het hierbij houden en dan spreken we heel gauw af. Doe jullie huiswerk kinderen en tot volgende keer. Namasté.

Namasté.

Interview 24 november 2018

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Goedemiddag.

Goedemiddag Meester Isaak.

Isaak: Wij zijn op de hoogte van jullie bezigheden hier in de maatschappij. We willen eigenlijk een klein beetje spreken over het feit waarom jullie zo'n grote heisa maken over Sinterklaas. Wij begrijpen jullie tradities niet meer. Jullie scheppen een traditie en dan op dat moment zijn jullie ontevreden over hetgeen wat eigenlijk als traditie geschiedenis heeft gemaakt. Sinterklaas bestaat niet, het is alleen maar het gevoel dat jullie scheppen om dus Sinterklaas te vieren als volwassenen naar de kinderen toe. Jullie hebben pret en de kinderen hebben pret. Jullie hebben voorpret en de kinderen hebben spanningspret omdat Sinterklaas komt. En op dit moment zien wij alleen maar dat jullie de pret, de voorpret en de spanning, alleen maar hoger opvoeren. Daarom willen wij graag uit de wereld, die jullie de onzichtbare wereld noemen, zeggen: stop ermee. Stop met het vernielen van pret. Stop ermee en zorg dat jullie Sinterklaas vieren in de traditie zoals het ontstaan is, omdat jullie weten toch beter kinderen. Jullie weten toch dat Sinterklaas niet bestaat en jullie weten ook dat Zwarte Piet een geschminkt iemand is, dus dat ie niet zwart is. Dus er is absoluut geen sprake van racisme. Het racisme zit in jou of in jou die dat eigenlijk projecteren door hetgeen wat jullie zelf zien. Jullie zien een Zwarte Piet en jullie projecteren eigenlijk discriminatie. De hele wereld is puur discriminatie. Op het moment dat iemand jou afkeurt op je gelaat dan zeg je meteen: het is discriminatie. Maar heel veel zwarte mensen hebben in jullie maatschappij al hoge functies gehad en nog steeds hebben heel veel mensen in de maatschappij hoge

functies, dus wij begrijpen niet waarom jullie zo op het oog meteen oordelen. Laat de pret voortgaan omdat de kinderen zijn nog kinderen en die kinderen geloven in Sinterklaas en door jullie geruzie worden de kinderen eigenlijk meteen in het ongeloof gezet en zij kunnen niet meer genieten van jullie dag, die jullie eigenlijk Sinterklaas noemen.

Dank u wel, ik zal het naar een krant sturen.

Waarom is dat eigenlijk nu ineens ontstaan? Sinds een paar jaar beginnen ze erover dat Zwarte Piet niet meer mag.

Isaak: Kind, wij weten het niet. Wij weten niet waarom er oorlogen tussen jullie zijn of is. Wij weten niet waarom de mens niet gewoon kan zijn in samenhang van kleur. Wij weten niet waarom de rijken niet de armen accepteren en waarom de armen zichzelf eigenlijk gediscrimineerd voelen door de rijken. Wij weten niet hoe jullie werken omdat wij bezitten dat niet, we kunnen het alleen maar weten doordat wij ons met jullie één maken en we voelen dus jullie discriminatie en we voelen jullie woorden en jullie gelijk in jullie gelijk, maar wij weten dat jullie ongelijk hebben omdat zo werkt het niet. Alles heeft met evolutie te maken en toentertijd jullie besloten hebben om Sinterklaas eigenlijk te gaan vieren, zaten jullie in een hele andere evolutie dan deze tijd. Maar als jullie zo voortgaan komt Sinterklaas in de geschiedenisboeken te staan zoals eigenlijk alle goedbedoelde bedoelingen. Zoals Meester Jezus eigenlijk zijn boek heeft kunnen schrijven doordat jullie hem eerst hebben vermoord en dan een boek over hem hebben geschreven, de Bijbel, en zo gaan jullie maar voort. Achteraf, achteraf, achteraf, zonde van jullie tijd hier gezamenlijk. Dus wij hopen dat Sinterklaas blijft leven omdat als Sinterklaas niet blijft leven dan weten wij dat deze maatschappij eigenlijk in die dag, één dag, in die dag een minder leuke dag is voor de kinderen. We hebben zoveel blijde gezichten gezien in gene zijde hoe jullie de voorpret hebben gehad en hoe jullie de maatschappij hebben verrijkt ook door de sinterklaasdagen, dus ook de commercie gaat achteruit door jullie besluit om dus geen Zwarte Pieten meer te hebben. Maar jullie weten

niet meer moeten het gekleurde pieten zijn, moeten het gestreepte pieten zijn of moeten het blanke pieten zijn. Wij zeggen gewoon simpelweg, en nu spreken wij uit de Bron der Wijsheid: laat de geschiedenis eigenlijk in herhaling voortgaan.

Dank u wel.

Isaak: Nou, wij hebben ons verheugd om weer terug te komen. Wij hopen dat jullie veel hebben geleerd na het af luisteren van hetgeen wat wij hebben verteld.

Absoluut.

Isaak: Mooi.

Ik wil heel graag even terugkomen op het vorige interview. Na afloop van dat interview werd het instrument ontzettend ziek en ik vroeg me af wat er met haar gebeurde.

Isaak: Wij hebben haar uitgeput door het feit dat wij haar hebben gebruikt om hier te midden van jullie te spreken, hebben wij eigenlijk een besluit genomen om ons weer te laten zien naar degene die jij heet. Dat betekent dat wij eigenlijk gewillig hebben toegegeven om onze préséance hier neer te zetten. Dat is eigenlijk ook al een emotionele aanslag op het gevoelsleven van ons instrument omdat wij hebben verteld dat ons instrument heel gevoelig is, meer gevoelig dan de meesten van jullie, hypergevoelig. Dat is de eerste aanslag. De tweede aanslag is het vertellen van onze waarheden. Dus al hetgeen wat wij hebben verteld slaat natuurlijk ook in haar onderbewustzijn in, in haar bewustzijn in, en daar raakt ze nogal van slag van. Dat betekent haar fysieke energie neemt af en dan moet ze weer fysieke energie tot zich nemen zoals eten. Door het feit dat zij op vrij lege maag eigenlijk zichzelf heeft laten zien aan jullie en aan degenen die de lezers zijn heeft haar dus op dat moment ja vermoeid, en van slag gebracht. Daarom is voedsel heel belangrijk. Je moet goed eten. Als je niet goed

eet dan raak je in disbalans omdat je lichaam is een kachel en moment dat je kachel niet goed in brandstof is dan raak je op. Dus eten is belangrijk. Dus zet jezelf niet op regime als je geen regime moet gaan voeren, omdat je hebt voedsel nodig en als je jezelf te dik voelt, kijk dan even naar je voedselpatroon. Eet je ongezond voedsel en word je daardoor dik, verminder ongezond voedsel en zorg dat jij gezond blijft in lichaam en geest. Geef jezelf geestelijk de juiste voeding doordat je met positieve mensen omgaat, dan zul je zien dat je nog langer leeft.

Zullen we het eerst over narcisme hebben of over het verhaal achter Tresi Barros? Wat wilt u?

Isaak: We willen graag de spanning even afsnijden, laten we beginnen bij de laatste vraag.

Over narcisme?

Isaak: De laatste vraag staat op die bladzijde.

Oh ja sorry, dat is de vraag van het instrument zelf. De vraag is natuurlijk moet zij de ex-partner weer toelaten in Isaak & de Schittering? En wat is dan voor haar hart het beste om te doen op dit moment?

Isaak: Ja, meteen de spanning stijgt op het moment dat ze alleen maar de vraag al hoort. Betekent dat het een heel gevoelig onderwerp is en ook een gevoelige vraagstelling, wat we ook natuurlijk begrijpen aangezien het verleden dat zij heeft gehad en eigenlijk het verleden is ook nog het heden heeft met degene die wij dus de ex-partner noemen of degene met een persoonlijkheidsstoornis noemen. Op het moment dat zij hem terugneemt in het bedrijf neemt ze de stoornis ook terug. Dus de persoon is niet veranderd. Betekent dat de persoon in eerste instantie het inzicht moet gaan krijgen of hij tot verandering over wil gaan. En we begrijpen wel de gedachte achter de gedachte van mijn instrument en het is een liefdadige gedachte in eerste instantie. Dus de gedachte dat zij hoopt dat hij zal veranderen als hij ziet dat er om haar

heen en om jullie heen positieve mensen zijn die niet vallen in gestoorde energieën zoals criminaliteit of zoals mensen die eigenlijk alleen maar negativiteit spuien. Dus zij hoopt dat als hij werkt op de werkvloer en positiviteit ziet en de inspanning ziet van al degenen die werken op dat moment voor Isaak & de Schittering, dat hij gaat veranderen. Dat is haar hoop. Dus de gedachte achter de gedachte van mijn instrument is ook dat zij denkt als zij hem terug zou nemen dat er misschien een persoonlijkheidsstoornis verandering is. Zij denkt en zij hoopt en zij bidt daarvoor. Dat gebed hebben we gehoord en die gedachten hebben wij gehoord dus wij weten dat. Maar wij weten ook dat hij pas tot verandering komt als hij narcisme erkent. En erkenning betekent dat je moet gaan zeggen: ik ben een narcist. Dat betekent: ik ben ziek, ik heb een persoonlijkheidsstoornis, ik stoor dus de hele werkvloer door mijn narcisme, door mijn ziekte. En als je dat weet en erkent en toelaat in jouw bewustzijnsniveau en onderbewustzijnsniveau, dan wil jij misschien, en laten we het accent leggen op misschien, veranderen. En als je gaat veranderen dan moet je inzicht krijgen in welke manier wil jij jezelf weer neer gaan zetten in de maatschappij en hoe wil jij overgaan tot veranderingsproces en hoe wil jij een gever worden in plaats van een nemer, omdat een narcist is een nemer en geen gever.

Het is een egoïst.

Isaak: Precies. Dus de gedachte achter de gedachte en de gevoelens van mijn instrument zijn ons uiteraard duidelijk. Zij mag besluiten, dat hebben we ook al gezegd. Mijn besluit laat ik aan haar over omdat zij heeft gekozen om deze persoon in haar leven toe te passen ondanks dat ze weet hoe hij is, wat hij met haar teweeg heeft gebracht in al die jaren van samenzijn. En wij geven constant een kleine flashback in haar geheugen dat ze overgaat tot herinneringen van dat moment dat ze werkelijk weer zichzelf herinnert hoe het was, in de negatieve zin daarvan, niet in de positieve zin daarvan. Dus als we zien dat het kind geslagen werd, misbruikt werd geestelijk en ook fysiek, dat het kind in verbale communicatie nooit tot uiting mocht komen en letterlijk

monddood werd gemaakt zoals jullie dat zeggen en dat het kind alleen maar over moest gaan tot het overlevingsinstinct bij hem en niet in het genieten van samenzijn. Dat het kind niet meer kon zijn zoals ze eigenlijk werkelijk is, de Schittering, mijn Tere Bloem, mijn instrument en een liefdevol mens naar de mensen toe. Dat hij constant negatieve energie uitte over ieder mens die zij liefhad en niemand in zijn ogen goed genoeg was. Iedereen was een dief, of een oplichter of had iets negatiefs over zich heen wat hij eigenlijk zelf in zich heeft. En als we zien dat mijn instrument gebroken ledematen heeft overgehouden, vele ziekenhuisopnames heeft gehad, drankmisbruik is gaan voeren en ook letterlijk de wanhoop nabij was dat ze liever dood dan levend was. En dat wij zien dat mijn instrument Isaak & de Schittering in gevaar heeft gebracht en veel vluchtwegen heeft gezocht om bij hem te zijn, om hem te beschermen tegen de criminaliteit en de wereld die hij constant projecteerde in haar bewustzijnsniveau dat zij in angst in de uren bleef hangen. En als wij zien dat mijn instrument ook lichamelijk in samenzijn wat jullie liefde bedrijven noemen eigenlijk de onderdanige was en dat hij haar niet plezierde maar alleen maar zichzelf in frustratie neerzette. En als wij zien dat hij elk besluit dat zij nam namens mij, Meester Isaak, eigenlijk denigreerde en zijn besluit boven mijn besluit zette. En als wij zien dat de busjes allemaal in gevaar gingen lopen omdat hij het bus onderhoud zou moeten gaan doen en hij ook de inkoop van nieuwe bussen tot verantwoordelijkheid zou gaan dragen en die verantwoordelijkheid niet heeft gedragen en het bus onderhoud ook niet heeft onderhouden omdat hij weer over is gegaan tot vluchten. En als wij zien dat hij keer op keer haar een bepaalde situatie schetste of liet aanvoelen dat mijn kind eigenlijk niet kon zijn zoals ze eigenlijk hoort te zijn. En dat zij alles op alles heeft gesteld wat in haar vermogen was letterlijk en figuurlijk om hem gelukkig te maken. En dat zij zelfs haar rijbewijs dat zij zo nodig heeft om te kunnen bewegen en zo nodig heeft om dus te kunnen gebruiken om de aanschaf van de bussen te kunnen blijven aanschaffen en de verzekeringen te kunnen blijven verzekeren. En al dat heeft hij in gevaar gebracht, puur omdat hij eigenlijk een narcist is.

Als wij dat allemaal bij elkaar optellen zijn we nog niet klaar met de lijst.

Dat is moeilijk om zelfs aan te horen dus hoe kan de Schittering dan nog twijfelen?

Isaak: Zij is liefde. Misschien hebben jullie dat nog niet zo extreem gevoeld zoals ik dat voel en zoals ik dat weet, maar mijn kind is puur liefde. Natuurlijk heeft ze een fysieke gedaante. En natuurlijk heeft ze een aangemeten persoonlijkheid. En natuurlijk is ze soms een beetje gek. En natuurlijk heeft ze paniekstoornissen gehad en aanvallen gehad, dat ze dus even niet meer haarzelf kon zijn en dus haar lichaam verliet. En natuurlijk heeft zij vaak tussen hemel en aarde gezweefd omdat ze dan op dat moment niet bij mij was maar op aarde, maar toch is ze een volhouder. Alles kan je aantijgen maar één ding kan je niet aantijgen en dat is haar kracht. Hoe zwak ze ook soms is, hoe krachtiger ze ook terugkomt, waar of niet?

Dan toch blijft de vraag: heeft het zin?

Isaak: Of het zin heeft? Ja kind, dat is zo'n ingewikkelde vraag, omdat als jij met ja of nee antwoordt dan ontnem je heel gauw de vechtlust van iemand. Dus als wij zeggen: ja, dan maak je iemand het makkelijker, dan zegt de persoon: ja, hij geneest wel dus ik hoef er niets meer voor te doen en als we nee zeggen dan is het dat jij kan zeggen: nou, dan geven we het maar op want het heeft toch geen nut. Dat is jullie makkelijke denkwijze. Mijn instrument denkt niet zo. Mijn instrument denkt verder dan jullie. Mijn instrument denkt altijd in liefde. Dus zij denkt als hij liefde krijgt in wat voor vorm dan ook, door haar en via haar en door haar omgeving en door al die externe mooie energieën van verjaardagsfeestje, uitje hier, uitje daar, dat hij wakker wordt, dat hij letterlijk gekust wordt van kikker tot prins. Van koude kikker tot prins kan ik beter zeggen bij deze. Dus haar hoop is daar wel maar zij hoopt niet dat hij gelukkig wordt met een ander. Zij hoopt dat hij gelukkig wordt met haar. Dus als we dat overwegen, dan

zien we niet de onvoorwaardelijkheid daarin. Dus ze is niet onvoorwaardelijke liefde, dus eigenlijk onvoorwaardelijk willen hebben. En wij weten dat wij onvoorwaardelijke liefde zijn, maar we weten ook dat de fysieke mens niet onvoorwaardelijke liefde heeft maar voorwaardelijke liefde heeft. Dus dat stukje aspect is dus menselijk gezien, is niet geestelijk gezien. Is in onze wereld niet kenbaar, hoort ook niet in mijn instrument kenbaar te zijn, maar is er nog wel. Dat zegt je overigens dat zij toch nog veel te veel verbonden is met materie en aarde en eigenlijk jullie gemakken of ongemakken. Dus zij heeft liefde nodig van de man, die is fysiek, dat is materie. Ik ben de geestelijke man, ik ben niet fysiek, maar ik ben liefde, onvoorwaardelijke liefde, en ik geef haar materie. Ik geef haar de man als ze dat wil. Ik geef haar hetgeen wat ze wenst omdat ik wil dat mijn instrument mijn instrument blijft in gezonde toestand. Ik wil haar niet ziek zien, ik wil haar niet in tranen zien, ik wil haar niet zodanig in wanhoop zien, dat ik in wanhoop raak, want als ik in wanhoop raak dan heb je het wel ver geschopt bij mij. Dat betekent dat ik mijzelf zodanig niet neer kan zetten in jullie maatschappij dat ik het niet ver kan schoppen. Ik wil simpelweg mijn instrument niet kwijt. En ja, we moeten heel veel hulptroepen dagelijks naar de aarde toezenden, alleen maar kleine simpele dingen, de toevalheden constant creëren om mijn instrument blij te maken of voor haar de oren te zijn en de ogen te zijn, omdat zij op dat moment blind en doof is. Dus wij moeten zorgen dat zij niet verongelukt. We moeten zorgen dat ze gewoon simpelweg geen slechte beslissingen neemt en niet in zeven valkuilen tegelijk loopt. Dus eigenlijk een groot kind in een menselijk lichaam. Ergens is ze de wijste van jullie allen maar omdat ze geen persoonlijkheid heeft, is ze ook de kindste van jullie allen, dus dat ze nog heel simpel kan zijn. Ze is naïef, ze gelooft heel gauw, zij hoopt ook heel gauw dat het waar is wat men zegt. Dus ze kijkt niet zwart, ze kijkt altijd schitterend en jullie kijken altijd met een frons, ja, ja, ja, eerst zien dan geloven. Jullie zijn niet zo toegewijd om te luisteren en te geloven en te vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. Ja, die vijf bezit ze goed. Soms is het een voordeel en soms ook een nadeel. Want dan luistert ze alleen maar naar zichzelf, luistert ze alleen maar naar

zichzelf, luistert ze alleen maar naar zichzelf en luistert ze niet naar mij. En de Lachende Gids ben ik en gelukkig kan ik nog steeds in jullie midden lachen, omdat zoals jullie nu zien is mijn instrument oké, maar emotioneel is ze nog niet los. Dus zou ze hem op de werkvloer neerzetten dan zou ik, en mijn naam is Isaak, simpelweg weer moeten gaan afwachten wat hij weer teweeg gaat brengen in de gevoelsenergie van mijn instrument. We begrijpen wel dat ze wil helpen. Maar ook denkt zij ergens: als hij geld heeft dan gaat ie niet geld zoeken. Maar haar angst is ook aanwezig dat ze bang is dat ie het geld van ons gaat misbruiken. We begrijpen wel dat ze daar bang voor is omdat ze gunt het hem niet dat hij ons geld misbruikt, indien mijn kind eigenlijk een gunner is. Ze gunt iedereen het beste. Ze is nooit jaloers op de welvarendheid van jou, zolang zij het bezit, is ze niet jaloers op jou. Bezit ze het niet kan ze wel jaloers zijn maar dan krijg ze het en dan is de jaloezie ook weer weg omdat je bent alleen maar jaloers op iets wat je zelf wilt. Maar als je het krijgt dan ben je niet meer jaloers, is de energie weg. Dus wij zorgen voor haar welvarendheid, emotioneel, fysiek, geestelijk en natuurlijk tussen de broeders. Dus ja kind, morgen in jullie tijd, het staat geschreven in de officiële agenda, zal ik hem ontmoeten, omdat hij heeft een gesprek met mij. Mijn instrument heeft dat als voorwaarde gezet. Tsja, misschien zal ik nog iets kunnen gaan bereiken in dat gesprek wat twee kanten op kan gaan, of hij geeft het op en zegt: daar valt niets te halen en ik kan de Meester niet aan, wat natuurlijk ook zo is, hij kan mij niet aan. Of hij gaat schikken en luisteren en gehoorzamen omdat hij geld wil. Hij denkt als hij geld heeft, kan hij weer geld halen in Marokko omdat hij daar gewoon een erfenis denkt nog te kunnen halen. Laten we zeggen: hij denkt dat hij het nog kan halen, maar of ie het gaat halen? De kans is zo klein. En dan zou het eigenlijk letterlijk gegeven moeten worden aan hem om hem stil te houden en de hele heisa van die erfenis kwestie ja te onderbouwen en oude koetjes niet uit de sloot te halen. Maar ja, als je gewoon zoveel jaren na datum eigenlijk gaat opeisen dat het jouw eigendom is, ja zoveel jaren achterhalen van het is mijn goed, wordt wel moeilijk en zeker in het systeem van corruptie hè. Dus laten we zo

zeggen: als hij geld krijgt dan is het meer omkoperij geld dan eigenlijk recht geld.

En dat gesprek morgen met Najib, moet dat ook opgenomen worden en toegevoegd worden aan dit boek?

Isaak: Oh, zover hebben we nog niet gedacht kind.

Lijkt me wel leuk voor de lezers om te weten hoe dat gesprek is gegaan.

Daar moet hij toestemming voor geven.

Isaak: Ja, hij zal ook geen toestemming geven op dit gesprek hier. Ja, hoe zouden we dat voor elkaar kunnen krijgen? Hij is heel erg wantrouwig. Ik denk niet dat hij dom is als er een toestel op de tafel ligt en hij ziet dat er een toestel meeloopt. Dus wat dat betreft zou een toestel eigenlijk verstopt moeten gaan worden om het dus op te nemen, maar zo ver gaan we niet. Wij vertellen jullie wel het resultaat.

Hoor ik nu een beetje dat de Schittering hierin een vrije wil heeft? Omdat u zegt dat u niet zelf voor haar kiest.

Isaak: We kennen haar pijn en omdat we haar pijn kennen weet ik dat ik haar pijn doe op het moment dat ik hiervoor zou kiezen. Dus dan geef ik haar bewust pijn omdat ik weet dat ze pijn heeft. Dus als ik het bij haar laat dan ben ik niet degene die de pijn veroorzaakt. Dan is zij degene die ervoor kiest om dus door de pijn heen te gaan. Dat is eigenlijk simpelweg waarom wij nog niet ja of nee hebben gezegd, we hebben onze mening gezegd en dat is onze mening.

Duidelijk.

Vorige keer zei u dat er veel verschillende soorten narcisten zijn en ook dat er veel gradaties van narcisten zijn. Ik wil u vragen of u enkele voorbeelden daarvan wilt noemen en ook in welke categorie de ex-partner van de Schittering valt.

Isaak: Gradaties van de narcisme, begrijp ik dat goed?

Ja, u zei vorige keer dat er graden of gradaties zijn van narcisme en ook dat heel veel verschillende soorten narcisten zijn.

Isaak: Ja, in de situaties. De persoonlijkheidsstoornis blijft een persoonlijkheidsstoornis. Dus de situaties scheppen dus eigenlijk het narcisme. Dus het narcisme komt voort uit de situatie, dus hij stoort de situatie. Dus elke situatie is weer anders dus daarom is er een persoonlijkheidsstoornis op de situatie keer op keer. Laten we een voorbeeld noemen. Het kind groeit op, het kind is een gezond kind, is blij, is vrolijk, doet mee aan de maatschappij, gaat naar school, is trots op zichzelf, houdt zich keurig aan de regels. Op het moment dat er een vader of een moeder aanwezig is, die narcist is, persoonlijkheidsstoornis, stoort hij of zij de evolutie van het kind. Dus het kind kan niets goed doen. Het kind kan niet zichzelf uiten. Het kind wordt constant bekritiseerd, gedenigreerd en eigenlijk in een zwart daglicht gezet. Het kind durft opeens niet meer zichzelf te zijn, het kind wordt stiller. Het kind durft niet meer zijn vriendjes of vriendinnetjes thuis te brengen omdat hij bang is dat de vader of moeder op dat moment gewoon ja gemeen is voor de vrienden of de vriendinnetjes of hem ten schaamte brengt of haar ten schaamte brengt. Dus het kind is constant op de hoede, leeft dus niet meer vrijuit. Dus dat is één schetsing van persoonlijkheidsstoornis van vader, moeder naar het kind toe. Dan heb je nog een situatie dat het kind eigenlijk een narcist is geworden. Dus het kind heeft de situatie eigenlijk geschetst in zichzelf en kiest voor narcisme en niet voor samenhang, dus het kind wordt een jaloers kind tussen zijn broers of zussen en het kind wil eigenlijk alle aandacht. Hij eist ook alle aandacht op, vermoeit de vader en moeder. Zorgt voor heel veel externe problemen, schoolproblemen, werkproblemen als ie stage loopt of in de werksituatie zichzelf bevindt of relatieproblemen, maatschappelijke problemen. Hij kan heel veel heisa buiten gaan schoppen dat er weer instanties bij komen kijken zoals politie etc. Kan een dief zijn, kan spanningen opzoeken, houdt zich niet aan de regels

van het thuis. Komt thuis wanneer het hem zint. Schopt herrie wanneer het hem zint. Eet wanneer het hem zint. Drinkt wanneer het hem zint. Dus alles draait om hem. Dus die andere kinderen in het huis worden dus overschaduwd, overschreeuwd en voelen dus eigenlijk zichzelf niet meer veilig tussen die broer of die zus die dus narcisme heeft. Dan heb je dus partner narcisme. In eerste instantie is er niets aan de hand. Je wordt verliefd op elkaar en je houdt van elkaar en de narcist doet eigenlijk zogenaamd zijn best om eigenlijk een relatie op te bouwen. Dus we zeggen: je houdt van elkaar. Een narcist kan zeggen tegen jou: ik hou van jou en dat meent hij op dat moment ook: ik hou van jou. Maar hij zegt eigenlijk: ik hou van mezelf of zij zegt: ik hou van mezelf. Dus dat betekent alles gaat vanaf de ik-vorm. Dus ik hou van jou zolang jij doet wat ik wil en zolang wij in de maatschappij ogen alsof we verliefd zijn, is er niets aan de hand. Dus de maatschappij mag hier niets van weten dat ik eigenlijk een tiran ben naar jou energieveld en wezen. Dus de vrouw of partner, laten we het even partner noemen, gaat dus eigenlijk keer op keer voelen: iets klopt niet, ik voel me minder prettig, ik ga niet meer zo graag naar huis of ik ga niet meer zo graag met jou in gesprek of discussie of ik vertel je niet meer zo graag wat ik eigenlijk voel of waar ik mee bezig ben of wat ik nog allemaal wens in het leven, omdat ik weet dat het allemaal gedenigreerd wordt, wordt overschreeuwd, wordt overschaduwd, ik doe het toch niet goed. Ik word fysiek gedenigreerd, ik ben misschien te dik of ik ben te dun of ik ben te lelijk of ik ben te groot of te klein. Er wordt altijd iets gezocht wat min is en niet positief is en al hetgeen wat de partner doet is niet goed omdat de narcist wil dus jouw leven eigenlijk. Hij wil jouw leven. Begrijpen jullie dat kinderen? Hij maakt je misschien niet dood, maar hij maakt je wel geestelijk dood, gevoelsmatig dood en dat sluipt in. Het is letterlijk een sluipmoordenaar zoals kanker een sluipmoordenaar kan zijn. Het gaat in je cellen. Kanker gaat in je cellen, het verspreidt zich en opeens ben je uitgegeten. Dus een narcist eet de partner op. Jullie noemen het ook weleens een parasiet. Wij noemen het eigenlijk een bewuste eter. Hij eet bewust jou op, dus hij is niet onschuldig. Op het moment dat je zodanig in energie bent beland dat je dus een narcist in je dagelijkse

zelf hebt, dan kun je niet meer helder denken. Je denkt altijd namens hem of haar. Wat hij zou vinden, zijn goedkeuring, zijn blijde gezicht, hij vindt het goed, zijn aanschouwing. Hij schouwt aan dat je geweldig ergens in uitblinkt. Je wilt dat hij jou een applaus geeft, je wilt dat hij zegt: goed, wow je kan dit, ik ben trots op je. Hij keurt je vrienden goed, hij zegt: wat heb je fijne vrienden, wat heb je een fijne Meester. Dat ben ik, met betrekking tot mijn eigen instrument. Wat heb je lieve kinderen, wat zijn je kinderen succesvol geworden, wat heb je een mooie auto, wat heb je een mooi huis, goh, je wordt oma gefeliciteerd daarmee. Dus een narcist kan dat niet. Een narcist die gaat dus alles in de andere kant zetten. Oh, jij wordt oma dus eigenlijk zeg je indirect: je bent nu een oud wijf.

Meester Isaak moet lachen.

Isaak: Vergeet niet erbij te zetten dat ik lach. We moeten zo lachen als iemand zo spreekt, wat bezielt iemand om zo te spreken? Het is puur gemeen.

Jaloezie misschien ook.

Isaak: Als je zegt tegen iemand: je bent een oud wijf, alleen het woord al is lachwekkend. Dan zeg je dat omdat jij wilt dat de persoon niet kan genieten van oma zijn. Dus eigenlijk ontnem je de vreugde eigenlijk vooraf om dus oma te worden, maar wat doe je dan met dat oude wijf? Dat is dus de vraag die eigenlijk de nuchtere mens moet gaan stellen. Wat doe jij met de persoon die jij zo bekritiseert? Waarom zeg jij tegen de persoon: ze is lelijk of ze is dik of ze is gehandicapt of ze is een debiel. Waarom zeg je dat ze geen goede vrienden heeft of het niet voor elkaar heeft als jij nuchter kan zien dat het wel zo is. Je ziet toch die mooie auto, je ziet toch haar kinderen, je ziet toch een mooi huis, je ziet toch de vrienden, je ziet toch de moeder, dus dat is toch realiteit. Hoe komt dat in jou op om die realiteit zo negatief te schetsen? Dat is een persoonlijkheidsstoornis. Dus de persoon weet precies dat het niet zo is maar wil jouw reactie

zien, dus wil jou storen. Stel dat jullie in gesprek zijn, jullie zijn intieme vriendinnetjes aan het doen en jullie voelen jullie vriendinnetjes in het gevoel en dan komt hij en hij stoort het en dan gaat hij gewoon iets zeggen over jou en iets zeggen over jou en dan gaan jullie gewoon gestoord naar elkaar reageren en daar geniet hij van.

Is ook jaloezie.

Isaak: Is jaloezie, maar het is ook een sport. Bepaalde mensen vinden het een sport om dus te trainen daar krijgen ze een bepaald gevoel bij, een soort adrenalinestoot.

En ook weer de aandacht trekken.

Isaak: Ja, dus hij spoort niet dan, maar hij spoort er wel op. Dus hij vindt het oké dat hij niet spoort want hij ziet heus wel jullie reacties. Maar het gevoel dat hij krijgt door jullie reacties, jullie zijn de voeding. Als jullie ongestoord door gaan praten en doen alsof deze papegaai niet bestaat dan wordt hij alleen maar bozer, dan loopt hij natuurlijk weg en gaat ie liever naar andere slachtoffers zoeken. Dus een narcist is heel vaak druk aanwezig. De stille narcist niet. De stille narcist is gewoon een rustige narcist en heeft alles gewoon in de gaten en calculeert ook elke situatie en zoekt zijn slachtoffers keurig uit. Een open narcist, ja die gooit zijn energie maar even los en hoopt op een bepaalde reactie en daar geniet ie van.

Nu moet ik gelijk denken aan een tijdje geleden dat was een fase dat de Schittering bijna als een hondje achter haar ex-partner aanliep.

Isaak: Het was niet bijna, het was.

Het was als een hondje?

Isaak: Het was. Het was. Als jij de situatie hebt gezien die ik heb gezien was het.

Ik heb bijna met open mond zitten kijken hoe zij zich toen gedroeg.

Isaak: Zij verloor eigenlijk haar aangemeten persoonlijkheid volledig. Dus haar aangemeten persoonlijkheid verliezen is eigenlijk nog heftiger omdat als je een persoonlijkheid hebt dan weet jij wie jij bent, maar als je geen persoonlijkheid hebt dan weet je op dat moment niet meer wie jij bent. Dus hij gaf haar codes zoals wij eigenlijk haar codes geven. Dus zij reageert op codes. Zij reageert op intuïtieve overdracht. Dus als je intuïtief iets overdraagt dan reageert ze daarop. Omdat zij vangt jouw gedachtes op zonder dat zij op dat moment in de werksituatie zit. Zij vangt jouw gevoel op, dus ze reageert daarop. Doordat hij constant intuïtief codes uitstraalt gaat ze daarop reageren, dan verliest ze zichzelf volledig in de situatie. Dan raakt ze dus eigenlijk verstrikt in zijn energieveld en weet ze absoluut niet hoe ze eruit moet komen, behalve als er een extern iemand komt die nuchter is en haar weer een andere code toezendt en dat zijn jullie. Jullie zijn dus op dat moment de redding van mijn instrument, omdat ik kan op dat moment niet meer bij komen. Op het moment dat mijn instrument volledig in verdriet is en volledig in angst is of in paniek is, het enige wat ik kan doen is haar meenemen naar de Bron der Wijsheid of naar dromenland. Ik kan haar meenemen en haar slaap geven zoals wij eerder verteld hebben. Maar ik kan op dat moment niet in nuchtere staat, in fysieke staat laten we het zo zeggen, kan ik niet meer tot haar doordringen. Omdat ze is dan niet meer met mij verbonden omdat haar geest laat ze niet meer opengaan naar mij toe. Ergens in haar hoofd weet ze nog: Meester Isaak, Meester Isaak, Meester Isaak en dan roept ze mij wel maar ze ontvangt mijn antwoorden niet meer omdat ik verwijderd ben in haar gevoelsleven.

Dat heeft de Schittering ook veleens gezegd dat ze dan op zo'n moment geen contact met u kon krijgen.

Isaak: Nee, dat klopt omdat ik ben er nog. Ik zie het allemaal wel, maar ik kan haar niet meer bereiken omdat ze is dan letterlijk verdwenen in andermans energievorm. Je moet het zo zien alsof jullie

in een groep zijn met elkaar, jullie zijn met z'n twintigen en ik sta buiten die groep en ik zie jou ergens midden in de groep en ik wil tot jou komen, maar die twintig mensen pakken jouw energie. Dan kom ik er niet meer bij, je hoort mij niet meer. Als twintig mensen tegen je praten, hoor je alleen maar geruis en geroezel maar je hoort mij niet meer.

Is ze dan eigenlijk aards geworden op dat moment?

Isaak: Op dat moment is ze niet aards geworden want ze blijft een geestelijk instrument en ze zal ook altijd een geestelijk instrument blijven tot haar dood toe en ook naar het volgende leven toe. Dus ze zal nooit of te nimmer niet geestelijk zijn, maar ze is wel verloren in de fysieke mens. Dus ze is te ver meegegaan en dat hebben wij ook verteld als je dus meegaat in de geestenwereld en je komt bij ons en jij daalt met ons naar de lage sferen, kun je maar een tijd daar blijven omdat op een moment wordt het je teveel, jouw energie neemt af, neemt nooit toe en na een tijd moet je Meester je weer meenemen anders, als de Meester jou niet in de gaten heeft, kun je daar blijven, dan zijn we je kwijt. Begrijp je de ernst daarvan?

Ja.

Isaak: Dus wij hebben studenten en die zitten op een bepaalde sfeer, geestelijke sfeer, en wij ontwikkelen die studenten om dus hun taak ter aarde te volbrengen, als ze terug willen komen. Dus ze zijn gevoelsmatig goed bezig, ze zijn geestelijk bezig, ze hebben mij, ik ben natuurlijk geestelijk bezig, ze zijn mijn broeders dus ze zijn natuurlijk geestelijk bezig, dat is een natuurlijkheid, dat is niet onnatuurlijk. Wij gaan met hen collectief, dus met velen gaan we dus een opdracht vervullen bij ons. Er wordt heel veel geschreeuwd, het stinkt heel erg en mensen zijn onverzorgd. Het stinkt naar urine, het stinkt naar uitwerpselen, het stinkt naar drank, het stinkt naar verderf. Omdat die mensen zijn zo overgegaan. Dat zijn de lage sferen kinderen. En die mensen zijn monsterlijk, zij zijn net honden, ze ruiken energie, dus ze

ruiken onze schoonheid, ze ruiken onze zuiverheid, onze liefde en ze speuren ons op. Wij zijn het lichtje waar letterlijk jij op afkomt omdat je duisternis bent. Ze komen echt in één keer, heel snel, en opeens zien ze ons en wij stemmen ons af, collectief samen, in één keer, dat jij ons kan waarnemen. Dus jij kan ons waarnemen, jij bent negatief en collectief laten we jou even voelen dat wij liefde zijn. Als wij het samen doen is het niet zo ernstig omdat wij zijn gebundeld, maar op het moment dat wij één kind loslaten en hij gaat zelf op onderzoek uit en hij gaat het kind bij ons - hij gaat, laten we in de hij-vorm spreken - spreken met degene die lager is, die gaat dat kind van alles waarmaken of wijsmaken. Dus zijn waarheid waarmaken en het kind moet bij zijn waarheid blijven. En als het kind steeds maar probeert te overtuigen van: kom naar het licht, kom naar het licht, kom naar God, wij zijn God, kom naar het licht, kom naar het licht. Hoe meer de energie gaat vibreren bij de negativiteit en opeens kan er werkelijk een oplossing komen dat de persoon meegaat, dus dan zijn ze bekeerd en dan nemen we ze ook mee. Dus wij kunnen ze redden. Dus wij laten ze niet achter op het moment dat ze zeggen: we willen geholpen worden. Natuurlijk komen ze niet in onze graad thuis, we brengen ze naar de tussensfeer. De tussensfeer is de sfeer waar ze allemaal opgepakt zijn, zijn allemaal dezelfde zielen, dezelfde energievorm en ze krijgen dus les van degene die dus weet wat ze moeten doen met dit soort mensen, geestelijke mensen. Maar het kan ook zijn dat wij opeens eentje missen en dan moeten wij ons verbinden met zijn ziel om hem te vinden, waar is hij nou en dan volgen wij het energiespoor van zijn zelf en dan vinden we hem en kan het zijn dat de andere energie eigenlijk hem al heeft geabsorbeerd en dan moeten wij de andere energie dus eigenlijk beïnvloeden: kom naar God, kom naar God, kom naar God. En wij blijven bij die persoon hangen tot die persoon een moment van zwakte heeft en dan pakken we die energie weer terug en dan nemen wij die persoon uitgeput weer terug in de geest en dan komt hij terecht in de behandelingsruimte om weer opgeladen te worden.

Als wilde dieren eigenlijk.

Isaak: Ja.

Even terug naar het moment dat de Schittering als een hondje achter haar ex-partner aanliep, hadden wij toen moeten ingrijpen?

Isaak: Je had niet kunnen ingrijpen. Het enige wat jij hebt kunnen doen en wat jullie ook hebben gedaan is haar niet loslaten. Zoals wij net dat voorval hebben verteld wat ook werkelijk bij ons gebeurt wij laten niet los.

Blijven.

Isaak: Blijven. En we blijven tot de persoon zwak wordt en dan halen we weer het kind mee. En dat hebben jullie ook gedaan, jullie zijn doorgegaan. En mijn instrument moest wakker worden zelf. En natuurlijk heeft ze hellen meegemaakt, dat weten wij. We weten dat zij van alles in haar geest heeft beïnvloed en ze heeft in haar geest waarheden gezien die onwaarheden waren. Ze heeft de hellen gezien hier op aarde indien er eigenlijk geen licht was daar, maar wel licht was, maar ze zag het licht niet. Dus eigenlijk dezelfde transformatie die we net als voorbeeld hebben verteld, maar dan aards. Dus zij was letterlijk verslingerd in zijn energievorm. Ze liep achter hem aan en dat voelde voor haar normaal. Ze liet zich slaan, ze liet zich vernederen en ze liet haar geld pakken en ze liet eigenlijk nog meer van haar geven zien. Ze liet zich seksueel behandelen op een graad die wij niet noemen dit is liefde. En ze bleef maar geven en als wij niet uit zouden kijken dan zou ze bij wijze van spreken teveel geven en ons in schade gaan brengen, dus ze was zichzelf kwijt.

En hoe heeft ze zichzelf weer gevonden?

Isaak: Hoe vind jij het levenspad van vreugde weer terug? Mijn kind heeft het levenspad van vreugde weer teruggevonden door het feit dat zij ergens in zichzelf wist er is God, dit is geen God, en via de ogen van haar kinderen kon zij hun pijnen zien en voelen. De pijn die ze hen heeft aangericht door zich te verliezen in drank en zich weer te verliezen in de ex-partner zoals jullie hem noemen. En zij zag de pijn

en haar moederschap, haar intuïtieve moederschap, heeft haar wakker geschud. Zij kon niet haar moederschap verwaarlozen omdat het is een oerinstinct, dan word je dus tot kracht gebracht om te bewegen. Vroeger in de tijd toen zij nog heel jong was en al moeder was, waren de kinderen haar redding. Door de kinderen is zij nu wat ze is. Is positief karma. De kinderen hebben haar naar mij toegebracht. Ik heb door de kinderen mijn instrument gekregen. Waren er geen kinderen geweest dan was ze allang meegegaan door de aardse energieën en had zichzelf aards vermaakt. Maar doordat er kinderen waren en de ogen van de kinderen haar beïnvloedden en haar moederinstinct eigenlijk wakker werd, kon zij niet loslaten. Ze kon haar kinderen niet loslaten. Ze kon de kinderen bij wijze van spreken niet afgeven, ook niet in armoede. En ze kon niet aanzien dat de kinderen geen Sinterklaas hadden. Ze kon niet aanzien dat de kinderen in armoede zouden opgroeien. Ze kon niet aanzien dat de kinderen in een relatie opgroeiden die negatief was voor haar en ook voor de kinderen. Dus elke keer als zij het verdriet in de ogen van de kinderen zag, een tekortkoming die de kinderen kregen door haar besluit om van iemand te houden, werd zij wakker en dan ging ze door de pijnen heen en dan liet ze die mannen gaan. Dus al die mannen die gepasseerd zijn hebben dus eigenlijk het station gepasseerd omdat mijn instrument zei: ik kies niet meer hiervoor. En zij heeft van ieder echt identiek gehouden en liefdesverdriet gehad. Maar de kinderen waren haar levensenergie, haar bron en doordat zij is gaan vechten voor geluk voor de kinderen en goed welzijn is ze ook gaan werken en heeft ze dus de leermomenten in de maatschappij gekregen. En toentertijd, laten we eventjes opnoemen de tijd die heel indrukwekkend was in vijf jaar van haar periode, dat was dus de verzekeringswereld, constant in contact staan met de mensen, aanvoelen en eigenlijk niet weten wat je verkoopt maar heel intuïtief bezig zijn, dus je intuïtie gebruiken en ook geliefd zijn aan de tafel van de klanten. Gaf haar weer positieve energie. De salarissen die dan uitgerekend werden of uitgekeerd werden, gaven haar ook weer positieve energie omdat ze kon Sinterklaas vieren, ze kon een vakantie geven, ze kon mooie kleding kopen voor de kinderen, dus ze leefde eigenlijk omtrent de kinderen.

Heeft u dan, of de geestelijke wereld, in haar levensboek gezet dat ze kinderen zou krijgen? Omdat u heeft van tevoren waarschijnlijk geweten dat zij haar redding zouden zijn.

Isaak: Uiteraard. Uiteraard wat denk je zelf kind?

Ik denk het wel ja.

Isaak: De kinderen hebben zelf bij ons het verzoek ingediend, allemaal één voor één, om bij haar geboren te worden. Dus al die kinderen hebben karma met haar en al die kinderen hebben dus bij ons een opdracht gekregen om te voltooien in het leven van ons instrument. Zelfs jouw kind.

Aan welke soort karma moeten we dan denken?

Isaak: Karma hè. Aan karma.

U zegt ze hebben allemaal een opdracht, wat is die opdracht dan?

Isaak: Om mijn opdracht te voltooien.

Om mee te helpen.

Isaak: En daardoor gaan zij door hun eigen karma heen, zoals de Emotionele, hij komt ook voor in het boek hè. Hij heeft ook best wel veel karma opgebouwd en dat zal je ook aan de lezers kunnen uittypen straks. Het wordt duidelijk gemaakt. Is privé-sessie die hij openbaar wil maken godszijdank. En al die andere kinderen ook. Al die kinderen hebben dus een persoonlijk verhaal met het instrument en Sky Isaak Romeo, het Geschenk, heeft ook zijn verhaal. Het verhaal is simpel, Sky is haar kind en de opdracht van Sky is dus om een energie eigenlijk... Hoe zeggen we dat zonder dat we je meteen verdriet brengen. We weten niet of je dat aankan.

U mag het gewoon zeggen, ben wel nieuwsgierig.

Isaak: De opdracht van Sky, voor zijn geboorte, was om geboren te worden aan de zijde van het instrument, via jou. En de opdracht van Sky was dus eigenlijk te gaan leren van het instrument hoe hij zichzelf zou kunnen ontwikkelen, spiritueel zou kunnen ontwikkelen, hoe hij zou kunnen groeien in de maatschappij spiritueel gezien en geen aards mens zijn, maar een geestelijk mens worden. Dat was de opdracht van Sky.

Dus moet hij dichtbij het instrument zijn?

Isaak: Omdat waar je mee omgaat, word je mee besmet. Dus als jij opgroeit in de kerk, krijg je sowieso de kerkklanken met je mee. En als je opgroeit in het leven van het instrument, ga je het niet zo waanzinnig gek meer vinden later in de levensjaren. Dan denk je: oh, dat deed mijn moeder ook, dan is het niet meer zo ver weg als je het gewoon dagelijks meemaakt dat er levenden zijn en doden zijn en dat jouw moeder of aangenomen moeder, zoals je het ook wilt noemen, gewoon een gave heeft, dan is het niet meer zo mysterieus.

Dus zegt u dat het goed zou zijn als Sky meer tijd met het instrument door zou brengen of begrijp ik het niet goed?

Isaak: Er is veel gebeurd, dat moeten we wel in rekening houden, deze vraag is dus uiteraard niet te beantwoorden omdat er is veel gebeurd en dat heeft ook allemaal te maken met de persoonlijkheidsstoornissen van beide kanten, iedereen was verstoord op dat moment in de persoonlijkheidsstoornis of aangemeten persoonlijkheid of situatie. Maar Sky was nooit geboren geweest, nooit. Nooit was Sky in jouw energieveld gekomen, nooit kind, als mijn instrument geen karma met het kind had gehad. Dus al die jaren die jij hebt met Sky is jou echt als een geschenk gegeven, daarom heet hij het Geschenk.

Maar wat moet er nu dan met Sky gebeuren?

Isaak: Sky moet niet bang zijn van het instrument in eerste instantie, omdat mijn instrument heeft Sky nooit iets gedaan, behalve toentertijd dat ze hem terug heeft gestuurd en heeft gekozen voor abortus en niet voor een levend kind. Dat was het enige kwaad dat ze heeft gedaan omdat hij is niet geboren uit haar energieveld, uit haar buik, maar wel uit haar energieveld van het geestelijke niveau, maar niet uit het fysieke niveau. En Sky moet gewoon simpelweg niet bang zijn en dan kan hij haar leren kennen zoals jullie haar hebben leren kennen in de simpelheid van dien. Sky moet gewoon het instrument ook zien als het verhaal dat hij eigenlijk allang kent en ook toelaten. Dus Sky moet zich niet afsluiten voor het instrument, gewoon toelaten. Al is het gewoon via dankbaarheid, al is het maar gewoon via een blik of een knuffel of een kus of simpelheid zoals mensen simpel met elkaar om kunnen gaan. Dus het hoeft niet hoogdravend te zijn. Dat is het begin. Als je ergens bang voor bent, ja, dan kom je nooit op de schoot van Sinterklaas. Dus ja, jullie willen allemaal het kind op de schoot van Sinterklaas, jullie willen allemaal die foto van het kind op Sinterklaas daarzo, zo gelovig zijn jullie ook hè. Hè, het kind op de schoot van Sinterklaas. Zo aandoenlijk. En ja, dat is ook zo als je dus op de schoot zit van iemand dan heb je de genegenheid. Sky hoeft niet bang te zijn voor de genegenheid. Natuurlijk is ze misschien strenger in de opvoedkundigheid dan jij maar misschien kan je ook wat leren van de strenge opvoedkundigheid omdat mijn instrument heeft haar kinderen goed opgevoed ondanks haar verleden, dat heeft haar toch wijsheden gebracht en leermomenten gegeven en ingegrepen waar nodig. Zij heeft er eigenlijk al vier opgevoed en ze heeft ook nog andermans kinderen opgevoed en daarom noemen jullie haar ook de moeder van velen. Ze voedt alle kinderen nog dagelijks op, al zijn jullie misschien nog ouder dan zijzelf. Dus zij kan wel opvoeden. Ze weet wel het verschil te trekken tussen goed en slecht. Dus ze weet wel: dit is goed en dit is slecht. Soms kan zij een bepaald shockeffect geven. Dat heeft ze ook bij de Emotionele gedaan. Maar soms heb je ook wel een shockeffect nodig, anders word je nooit wakker. Als je lekker in bed ligt te doezelen en te slapen en die wekker die klikt maar en elke keer klik je hem maar uit en je wordt weer wakker gebeld en alarmknopje

gaat af en bij jou komt het alarmknopje niet, ja, dan opeens moeten we gewoon een hamer pakken of een emmer water van: word wakker, dat is een shockmoment. Dan zijn we misschien minder aardig, maar we bedoelen het goed.

Wat is de opdracht van Sky dan precies?

Isaak: Dit was zijn opdracht.

Dat hij dus meer met het instrument moet omgaan?

Isaak: Wij hebben meer verteld dan dat. Hij wilde geboren worden weer, dus hij kreeg voorrang. Hij kreeg voorrang om geboren te worden in de levenstijd van mijn instrument. Hij is dus kort na zijn overlijden weer geboren, dus hij is in dezelfde reïncarnatie van mijn instrument. Dus niet in de volgende, maar in deze reïncarnatie. Dus hij mag op dat moment in de energiestroming, mag hoeft niet, stroming van mijn instrument leven. In eerste instantie was dat ongestoord omdat het gewoon vloeibaar ging, maar opeens werd het gestoord door de persoonlijkheidsstoornis narcisme die daartussen kwam en al die verhalen daaromheen, ja, dan draag je de wet van oorzaak en gevolg. Maar in eerste instantie was er geen vuiltje aan de lucht. Hij groeide op en hij maakte mee, hij werd gecorrigeerd, hij bleef wel aan jouw zijde, hij was jouw kind en hij beschouwde jou als moeder maar het verhaal wist hij, hoe hij ter aarde was gekomen.

U zei net dat uw instrument een instrument is in dit leven maar dat het ook doorgaat naar het volgende leven. Mag u daar iets over vertellen?

Isaak: Volgende leven? Nou, laten we eerst even dit leven goed afmaken.

Ik had nog één klein dingetje over narcisme. Ik begrijp dat narcisten geen empathie hebben voor anderen. Vorige keer zei u dat narcisten ook liefdevol kunnen zijn naar hun kinderen.

Isaak: Liefdevol, ja dat klopt.

Dat vond ik een beetje moeilijk te begrijpen omdat ze kunnen agressief zijn naar de partner maar liefdevolle ouders zijn, dus ik dacht hij of zij kan dus wel van zijn eigen kinderen houden of is dat een ander houden van?

Isaak: Ja, dat is een goede vraagstelling die je stelt. De ex-partner zoals jullie hem noemen, wij noemen hem bij de naam ex-partner, maar wij noemen hem niet graag bij het woord, bij naam. Of het nu ex is of geen ex is, degene die we nu op dit moment bedoelen als ex-partner, heeft ook een liefdevolle verhouding naar ons instrument gehad. In heel veel momenten heeft zij gewoon liefdevolle energie gevoeld, maar wel altijd met een voorwaarde. Dus het was niet stromend. Op het moment dat jij met elkaar bent, ben je stromend liefdevol, dus niet dat je constant denkt: dit moet ik doen om de liefde weer beantwoord te krijgen. Maar jij, de ontvanger van de narcist, denkt: hé kijk, ik ontvang liefde, het is vol van liefde. Dus een voorbeeld: het instrument haalt herinneringen op die wij dan ook weer zien, zoals toen hij heeft gezorgd dat ze haar rijbewijs kwijt is geraakt en hij is liefdevol om in de ochtend haar weg te gaan brengen naar de cursus om haar rijbewijs terug te halen. Dus dan denkt ze: kijk hoe liefdevol hij is, hij brengt me toch weg om mijn rijbewijs weer terug te halen, maar hij is de veroorzaker van überhaupt de hele situatie. Dus hij zegt: kijk hoe liefdevol ik ben. Maar hij is niet empathisch op het feit waarom is ze überhaupt daar beland. Of een voorbeeld: ze heeft haar arm gebroken en hij verbindt liefdevol omdat ze zegt: wil jij mijn arm even verbinden omdat ze weer het gips eraf heeft gehaald en hij verbindt dan liefdevol volgens haar, maar voor hem is het dan: ik moet het verbinden anders hangt die arm er ook maar slap bij en zij ontvangt dan alleen maar: kijk, hij verbindt mijn arm. Een slachtoffer van narcisme ziet eigenlijk veel sneller van: kijk wat hij voor me heeft gedaan, dan van kijk wat hij voor me heeft gedaan in de slechte zin daarvan. Dus ze camoufleert heel gauw zijn agressiviteit van goedpraten, dus de negativiteit goedpraten, dus de positiviteit die hij geeft, houdt haar in leven bij hem. Dat gebeurt heel veel met de

slachtoffers van narcistische mensen. Dus ja, een vader kan liefdevol zijn naar de kinderen toe maar zal niet consequent liefdevol zijn, het zijn momenten zoals we net hebben opgenoemd.

Dus het is geen echt houden van?

Isaak: Nee, het echte houden van is dat je altijd het welzijn van je kinderen boven je eigen welzijn zet. Zoals we net hebben verteld over het strijden van prestatie en mijn instrument naar mij toe is gegroeid doordat de kinderen eigenlijk haar ogen deden openen. Dus het welzijn van de kinderen bracht haar dichterbij mij. Dus zonder de kinderen had ik haar niet gekregen.

Is een narcist en/of egoïst van binnen eigenlijk wel in staat tot echt houden van?

Isaak: Ja, zij zijn wel in staat om echt te houden van. De ex-partner houdt ook nog steeds oprecht van het instrument. Misschien had ik dat niet moeten zeggen, maar we weten wel dat hij haar mist. Hij mist haar onbevangenheid, hij mist haar creaties, hij mist de uitjes, hij mist haar geld natuurlijk ook, hij mist haar warmte. Mijn instrument, als je werkelijk haar kent, is altijd vol pleziertjes, ze heeft altijd ideeën, ze heeft altijd spontaniteit, ze is niet te lui en ze is niet te moe en ze heeft altijd energie en ze is nog grappig ook. Ze kan je laten lachen, ze kan je laten huilen, ze kan paranormaal begaafd zijn, ze kan op dat moment ook nog waarheden vertellen, dus eigenlijk alles in één en dat is hij allemaal kwijt. Dus hij mist haar wel maar zijn ego, zijn ego, zijn ikke, houdt al dat gemis buiten de deur maar dat gemis klopt aan de deur. Dus jullie laten jullie Zwarte Pieten buiten de deur.

Meester Isaak moet lachen.

Isaak: We kunnen het niet laten. Het is bijna zover, de intocht is geweest, dus wij tochten ook even in. Maar de Zwarte Pieten willen het cadeau brengen, dus dan komen ze via de schoorsteen, dan komen ze dus binnen, hoe dan ook. Er komt een tijd dat jij naar buiten toe

gaat en er staat een Zwarte Piet voor je neus. Het is eigenlijk een goede vergelijking. Zelfde met de energie van mijn instrument. Je kan haar wel buiten de deur houden maar ze leeft voort in jou omdat je bent besmet geraakt door haar energie. Dus jij hebt gegeten, zoals hij dat zou noemen, van de verboden appel of van de duivelse krachten zoals hij dat zou noemen of van Satan noem maar op. Je hebt gewoon gegeten van de Bron der Wijsheid. Je hebt gegeten van mij. Dus hou de duivel buiten de deur maar hij vindt wel een weg om ergens weer binnen te komen. Omdat je kan dan een vervanging gaan zoeken en denken: ik vind mijn geluk in de armen van een andere vrouw, maar die andere vrouw heeft misschien één aspect van al die aspecten van mijn instrument. Dus dan teer je alleen maar op dat ene aspect, maar dan ga je al die andere aspecten missen en dan is weer de duivel voor je deur. Dus het wordt veel moeizamer voor jou om een gezonde relatie met iemand op te bouwen op het moment dat je je hart hebt gegeven aan ons instrument en zeker als je narcist bent. Niet als je gewoon een fysiek mens bent, dan kun jij opeens zeggen van: oké, de relatie is verbroken, ik ga door. Maar een narcist heeft al een persoonlijkheidsstoornis, hij komt al heel moeilijk bij zijn gevoel en als je daar eenmaal bent terechtgekomen en als ze eenmaal de poort heeft opengemaakt en jou heeft laten huilen en jou heeft laten voelen wat liefde is, ja, dan kun je de poort dichtgooien maar ze is wel daar in blijven huizen.

Dat is dus best wel een goede ontwikkeling.

Isaak: Dat is zeker een goede ontwikkeling, maar de tijd geeft dus antwoorden. Gaat hij de vonk in zichzelf voeden en zeggen: oh, het brandt daar wel, het gemis is groot, ik mis haar, ik wil haar terug of ik ga veranderen. Is die vonk zodanig krachtig dat ie het narcisme breekt, vanaf de kern, vanaf de grond, of blijft hij gewoon in die boosheid en in desillusie van: ja, ik heb alles gegeven en ik ben als slachtoffer achtergebleven et cetera, dat hij de rollen omdraait. Welke kant kiest hij? Kiest hij voor de goede kant of de slechte kant? En dat weegt dus ook mee bij mijn instrument van: zou ze hem terug laten op de

werkvloer ja of nee? Dat is ook nog een groot struikelblok voor haar als er nog een mogelijkheid is.

Dan weet ik nu al wat ze gaat doen.

Het hangt natuurlijk ook wel af of hij morgen überhaupt op het gesprek komt. Dat is wel de voorwaarde.

Isaak: Hij komt, hij wil geld.

Er wordt gelachen.

Ik heb nog een vraag over narcisme. Hoe gedraagt een narcist zich bij een scheiding? Hebben de kinderen daaronder te lijden?

Isaak: Ja, ja, ja, ja. Dat is een hele goede vraag. Jij stelt uiteraard hele goede vragen. Jij ook kind.

Dank u.

Isaak: Zij heeft een andere energievorm. Kinderen zijn slachtoffers, ja. Op het moment dat een narcist in jouw leven is geweest... Mijn instrument is ook een slachtoffer van een narcistische vader. Mijn moeder, of haar moeder, mijn moeder eigenlijk, noemen we mijn moeder, omdat zij leeft en zij houdt van de moeder zo ontzettend. Dus mijn moeder heeft dus veel pijn geleden. Zij heeft veel pijn geleden en ik heb veel pijn geleden doordat ik mijn kind heb gezien in de narcistische vorm van een vader. Dus de vader heeft dus mijn moeder, haar moeder, onze moeder kapotgemaakt. Mijn moeder...

De vader heeft zijn vrouw kapotgemaakt?

Isaak: Ja, en waarom noem ik haar mijn moeder? Omdat zij is een oprechte moeder en in de tijd dat ik geen toegang had tot mijn instrument was zij ook mijn moeder omdat ik moest eigenlijk mijn

moederschap - eigenlijk heb ik haar moeten opvoeden – volledig over moeten dragen aan haar. Dus zij moest de volledige opvoeding van het kind gaan opvoeden. En wat is een moeder? Een moeder is dus iets wat voedt. Dus zij heeft mij gevoed indirect om dus te blijven hopen dat ik mijn instrument zou terugvinden hier ter aarde. Dat ze zo zuiver op de graad is, die vrouw, en zo eerlijk en zo oprecht en zo schoon, was zij wel mijn hoop dat die narcistische man niet mijn kind zou vernietigen. Omdat zij heeft volgehouden. Zij is tot zijn dood bij hem gebleven. Ze heeft volledig haar leven weggecijferd. Ze heeft geprobeerd de kinderen nog een bepaalde jeugd te geven. Als hij er niet was dan gaf ze meer dan als hij er wel was. Als een kind geboren wordt in de wereld van een narcist ben je wel afhankelijk van, zoals we nu zeiden, mijn moeder, de kern, het moederbord.

Dus de moeder is ondanks dat ze zichzelf heeft weggegeven wel blijven staan?

Isaak: Zij is heel erg blijven staan zelfs. Jij bent moeder van ons Geschenk, maar mijn instrument noemde jou ook moeder. Dus dat je de vraagstelling vraagt waarom ik haar mijn moeder noem, zij noemde jou mijn moeder, precies hetzelfde omdat jij op dat moment het moederbord was voor haar en zij dus die energie transporteerde. Dus haar kinderlijke taal heeft ze dus op dat moment gewoon vertaald. En die vrouw die haar leven weg heeft geofferd, heeft geen leven gehad en toch heeft zij waardevolle kinderen ter aarde gebracht. Toch heeft zij de Barros stam intact gehouden. En alle drie kinderen zijn dus door het leven heen gegaan. Ja, eentje heeft het leven verloren, maar daar heeft ze geen zeggenschap op gehad omdat die was nog niet in opvoeding. Maar die andere drie kinderen heeft zij zonder hem, ja in angst, toch proberen een leven te geven. Daardoor heeft ze ook haar eigen leven opgeofferd want zij had weg kunnen gaan bij die man, maar als ze weg was gegaan bij die man in jeugdige leeftijd van mijn instrument dan had mijn instrument nooit ofte nimmer die erkenning, die link kunnen leggen tussen het narcisme van nu en het narcisme van toen. Dus mijn boek wordt wel in verband gebracht door de associaties van mijn instrument. En die man, die gestorven is, die haar

vader is, die was een volkomen honderd procent narcist. En hij was zodanig narcistisch dat hij een gevaar was voor alle kinderen. Emotioneel gevaar, fysiek gevaar, hij was een gevaar voor de vrouw. Dus zij heeft constant het gevaar afgeleid. Dus constant heeft zij gezorgd dat zijn blik gericht was op haar. Zij heeft nooit tegen zichzelf gezegd: stop. Omdat ze wilde dus die kinderen niet in gevaar brengen. Dus was zij uit zijn energieveld gestapt en gaan scheiden, was ze gewoon heel erg bang, ze was bang om de kinderen leed aan te doen.

Wat zou er met de kinderen zijn gebeurd?

Isaak: Ja, de kinderen zouden dus gelukkig zijn opgevoed door haar, liefdevol. De kinderen zouden niets tekort zijn gekomen. De kinderen zouden ook een simpele jeugd hebben gehad. Die vrouw was een goede vrouw en is een goede vrouw nog steeds, omdat ze levende is, maar die kinderen hadden niet die kracht van die Barros tot zich genomen. Omdat deze narcistische man heeft wel de kracht Barros. Dat is een hele sterke bron. In onze wereld kennen wij de Barros en die Barros energie is heel krachtig en gaat voort, maar is ook in verleden tijd al heel krachtig geweest, omdat die naam Barros komt ergens van.

In vorige levens bedoelt u?

Isaak: Nee, in jullie maatschappij. De kracht Barros is gewoon een energie die bestaat, dus de naam Barros is verder gegaan en dat betekent dat er een collectief bewustzijn is van Barros, dus je bent een stukje van Barros. Is simpel. Er is ontzettend goede kwaliteit Barros drank.

Ja, port dacht ik.

Isaak: Dus betekent: iemand heeft ooit Barros geheten. Als we weer kijken in deze tijd, drank heeft een grote rol in de Barros energie, dus als we dat even lachend bekijken. Dus maakt niet uit of het de

voorouders zijn, maakt niet uit hoe oud die Barros is, misschien is het een tweehonderd jaar fles port ofzo, maakt niet uit, gaat om de naam. De naam leeft voort en dat is de krachtige bron en daar is ze een afstammeling van en daar is die man, die narcist, een afstammeling van en hij is dus verkeerd in het narcisme terechtgekomen door zijn opvoeding. Hij heeft precies dezelfde opvoeding gehad als elke reguliere narcist, dus hij is echt een slachtoffer van zijn opvoeding. Dus die splitsing is gekomen toen, maar die splitsing is niet gekomen bij mijn instrument. En waarom? Door mijn moeder. Dus de liefde van de moeder was zodanig groot, al was het onzichtbaar, dat die man niet die kinderen kapot heeft kunnen maken. Ze hebben er wel wat trauma's aan overgehouden en natuurlijk die zijn zichtbaar en duidelijk, maar ze zijn geen narcisten geworden, geen enkele van de drie. En heel vaak, een narcist voedt een narcist later op. Dus heel vaak krijgt een narcist een kind dat narcist wordt.

Dat is ook wel logisch omdat het natuurlijk een verstoorde relatie is.

Isaak: Ja, ja, ja, zo houdt het ook niet op hè.

U zei net dat de naam Barros een hele sterke kracht heeft, betekent het dan dat iedere naam een bepaalde kracht heeft?

Isaak: Dat klopt ja. Dan moet je eigenlijk teruggaan in de stam, in de stamboom even gaan bekijken of daar bepaalde energiekrachten in zitten waar jij vanaf stamt. Misschien kom je nog wat tegen. Misschien kom je juist het tegenovergestelde tegen, dat je gewoon een hele zwakke boom bent en dat de bladeren eraf vallen. Dat kan ook kind. Dan kan jij eigenlijk simpelweg jouw energieboom gaan worden en een nieuwe stam gaan scheppen. Of je geeft de stam door of je doorbreekt die lijn en je bouwt een nieuwe stam, dat kan ook. Dat is ook een goede om even tot onderzoek te komen. Dus stel dat je in een boom valt – dat is misschien een hele goede voor jou lieve Barmhartige – stel dat je nu in een boom valt en jij ziet terug in jouw verleden en nog meer verleden, ja je ziet iedereen heeft een beetje

hetzelfde probleem. Iedereen zijn haren vallen bij iedereen in de stamboom uit of hebben allemaal pech en het lukt allemaal niet, ze zijn allemaal minderbedeeld, allemaal onsuccesvolle mensen, ja allemaal niet zo IQ-achtig of EQ-achtig en nu, wat is er nu met die boom aan de hand? En dan kan het zo zijn dat daar ergens een stam is, een kern, die zo'n grote invloed heeft op de hele generatie en dat jij één stukje van die generatie bent en jij bent wel bewust en je denkt hé daar ligt het probleem. En dan kap jij met die generatie en dan zeg je: ik ben dus geen stam meer daarvan, geen drager meer daarvan, ik draag niet meer het DNA, geestelijke DNA, ik kap het af en dan moet je echt letterlijk iedereen uitbannen en dan een nieuwe stam neerzetten, dus een nieuwe productie neerzetten. Dus je vermoord eigenlijk geestelijk ieders energie en dan bouw je nieuwe energie op met eigen creatie.

Ingewikkeld. Dus eigenlijk krijgt een mens wel heel veel invloeden zoals de naam, de maan, de sterren, de opvoeding.

Isaak: Ja, ja, ja, daarom duurt het ook zolang voordat jullie eindelijk bij ons zijn. Ja, jullie denken dat jullie school ingewikkeld is, dat is kinderspel. Wij vertellen dit in gemak.

Isaak moet lachen.

Werd de moeder van het instrument ook geslagen door die vader?

Isaak: Ja, ze werd geslagen en ze werd heel vaak geslagen omtrent de kinderen. Ze heeft het ook altijd verborgen gehouden. Dus een narcist kan niet tegen een driehoeksverhouding.

Ja, dat zei u al.

Isaak: Ja, dus een narcist heeft echt last van een driehoeksverhouding. Dus het maakt niet uit wie, of het nu een vriendin is of een buurvrouw is of je eigen kinderen, die haat hij. Dus hij haatte ook die kinderen.

Dus zij probeerde een stukje opvoeding te geven, een stukje liefde te geven en in angst en beven deed ze dat maar altijd rekening houdend met de boze boeman die thuiskwam. Kun je dat voorstellen kinderen? Dus altijd loop je gewoon letterlijk in angst door het leven. En als hij iets opmerkte en zij was dus niet gecalculeerd of ze liet desnoods een klein stukje vallen, wat hij weer oppikte, ja dan was het huis te klein. Dan brak hij alle huizen weer af die zij had opgebouwd. Dus zij bouwde eigenlijk alle kinderen hun huizen een beetje op en dan brak hij in één keer alles af. Dus ja, ze heeft heel veel met tranen zichzelf in slaap gehuild of achter het gasfornuis of het kookfornuis eten gekookt en letterlijk ook geen uitweg zag omdat ze dus analfabeet was en niet geleerd was en eigenlijk niet wist hoe ze met financiën om moest gaan en hij haar eigenlijk letterlijk vertelde, wat dus niet klopte. Hij vertelde haar informatie die zij als waar aannam, maar het klopte niet omdat als zij zou gaan scheiden had ze dus recht op de helft en dan was zij niet minderbedeeld achtergebleven. Ja, die narcist wilde natuurlijk niet scheiden, maar hij wilde wel constant haar die angst geven dat hij wilde scheiden. Dus elke keer was hij weer bang dat hij haar zou verlaten.

Hij was bang?

Isaak: Hij was bang dat zij hem zou verlaten excuseer. Ja, ja. Dus zij was bang dat hij haar zou verlaten maar andersom was het ook zo.

Zij was zijn bezit?

Isaak: Ja.

En hij was jaloers op haar relatie met de kinderen?

Isaak: Ja, was zeker jaloers. Een narcist is altijd bang. Mijn instrument vraagt me een aantal vragen, dat horen jullie niet. Mijn instrument vraagt wat de angst is van de moeder omdat zij wil dat natuurlijk ook weten. Ze snapt een aantal termen niet die ik heb uitgesproken. Zij

vraagt mij waarom ik zeg: zij was bang of hij was bang om haar te verlaten. Ze kwam ertussen daarom even die schommeling. Zij kwam even zich met haar energievorm bemoeien. De narcist was bang, dus haar vader was bang dat de moeder hem zou verlaten en de angst was omdat hij bezat haar. Als hij niet meer zou bezitten dan komt er een grote leegte dus hij zorgde dat zij gewoon in angst leefde, dat zij letterlijk niets had waar zij informatie kreeg dan van hem. Dus hij was de informatiegever. De kinderen konden ook geen informatie geven. Mijn instrument heeft heel vaak geprobeerd haar te vertellen van: moeders ga bij hem weg, moeders dit, help ons, red ons en daar was ie giftig op als hij dat ter ore kreeg. En andersom gaf hij steeds de informatie dat hij haar zou verlaten en dat hij een andere vrouw zou nemen en nog een kind erbij zou nemen. Dus hij ging die angst scheppen. En mijn instrument had het allang door dat dit onzin was want hij zei: ga ik een vrouw halen ergens in het buitenland. Eigenlijk precies hetzelfde verhaal als bij het instrument nu. Dat beseft ze nu ook tijdens het uitspreken. En daar ga ik dus een kind mee maken, een jonge vrouw, dus mijn instrument staat met verbaasde oren te luisteren. Een narcist gedraagt zich eigenlijk identiek hetzelfde. Mijn instrument is een beetje verbaasd omdat zij zag haar vader wel als gemeen maar ze zag de ex-partner niet - we noemen hem nu bij naam – niet zo gemeen. En dat komt omdat zij was dus eigenlijk de moeder, eigenlijk nam mijn instrument de aangemeten persoonlijkheid van haar moeder, mijn moeder, dus die liefdesenergie. Ja, de moeder heet ook Maria dus dat komt goed overeen. Dus zij nam die link en zij wist wel dat ze ooit in de vroege jaren sprak en zei: mama, waar hou je van? Dan zei de moeder: ik hou van hem. En dan zei het kind bijdehand: waar hou je van, hou je van die klappen, hou je van die energie en hou je niet van ons? Dus elk kind wordt beschadigd maar het zijn geen narcisten geworden.

En waarom zijn zij geen narcisten geworden? Alleen maar door de moeder?

Isaak: Mijn instrument is geen narcist geworden door mij. Ik heb haar steeds maar beïnvloed om bij mij te blijven al was ik niet zichtbaar.

Maar ik was weer de associatie met God en was weer de associatie met Jezus. En de moeder hield ze en houdt ze nog ontzettend veel van maar ze leed ook ergens. Ze leed omdat de moeder leed. Ze voelde haar leed. Zij voelde haar pijn zo identiek alsof het haar pijn was. En mijn instrument heeft een tijd, in de puberteit, wel narcistische trekken gehad. En narcistische trekken wil nog niet zeggen dat je narcist bent. Maar zij heeft weleens geen empathie gehad op bepaalde situaties en zij heeft weleens gemeen gedaan naar bepaalde mensen toe, in de jeugdige jaren. Maar toen kwam ik natuurlijk altijd en ik liet altijd in spiegelbeeld zien wat het met de ander doet en hoe de ander zich voelt. Dus zij ging constant die energie voelen van het andere kind die zij eigenlijk pijn had gedaan en dat raakte haar en ik liet het narcisme niet groeien. Het is net zoals je een gezwel niet laat groeien, dus je kapt het af. Het is net zoals jouw kind even wat gaat stelen in de supermarkt en je ziet het en je kijkt niet met lede ogen aan dat hij een grote crimineel wordt, je grijpt in. Je kan ook toekijken en wachten tot hij een grote crimineel wordt. Dat is dus wat gebeurt met narcisten, die worden niet behandeld in de jeugdige jaren. Dus als jij een narcist kind hebt en jij herkent je hierin als lezer, breng je kind in therapie zolang het kind nog niet de volwassen leeftijd heeft. Dan betekent dat jij de zeggenschap nog hebt over zijn opvoeding. Dus al sluit je hem op, al leer je hem wat liefde is, doe er wat aan. Dus je kan zelf ouder zijn en dit kind redden.

Ja, door te zorgen dat hij geen overlevingsstrategie gaat kiezen.

Isaak: Ja, door te leren dat hij niet een narcist wordt maar de trekken even erkent en ook de fouten van die trekken erkent en dus zegt: ik wil niet zo zijn. Een narcist is een heel ongelukkig wezen. En een narcist heeft heel vaak stimulerende middelen nodig, zij drinken heel vaak of ze gebruiken drugs of ze gebruiken seks of ze gebruiken mensen om hun stimulering in het leven te zijn. Of ze zijn werkverslaafd, ze gaan helemaal in hun werk over en hebben dat nodig om te kunnen zijn. Een narcist besteedt ook heel weinig tijd aan bewustwording, eventjes bewust zijn van de situatie. Het bewust zijn van de ruzie die ontstaan

is en de schuld te betrekken bij jezelf en niet meteen voelen: ik moet het goedmaken. Een narcist gaat maar door. Hij wil er niet bij stilstaan want als je stilstaat, voel je ook pijn en moet je sorry zeggen. Een narcist kan bijna nooit sorry zeggen, oprecht sorry. Wel als er wat tegenover staat. Als je er een vakantie tegenover zet, gaat het wel makkelijker of een auto of een huis.

Isaak moet lachen om zijn eigen uitspraken.

Isaak: Leer je er wat van kind?

Ja.

Isaak: Vind je het interessant?

Heel interessant. Ik vraag me ook af hoe het voor de moeder zelf is geweest en hoe zij hierop terugkijkt.

Isaak: Ooh, die arme vrouw. Als jij terugkijkt in hoe oud is dit kind nu? Misschien 70 of?

74.

Isaak: 74 was het getal toen hij stierf. Haar vader is gestorven op 74.

77 dan.

Isaak: Ja klopt, dus ze zijn even oud. Nou, 77 jaren niet geleefd. En toch leeft ze nog en toch is het nog steeds een goed kind. Ze is nog steeds intact. Ze is ouder geworden, maar ze is nog intact lief, intact oprecht. En natuurlijk vertrouwt ze niet de wereld en natuurlijk vertrouwt ze haar geld ook niet aan jou toe of aan jou toe. Ze is heel erg op het geld nu want ja, daar heeft ze haar leven voor moeten bekostigen hè. Ja, dus ze kan wel nu het geld gaan gebruiken maar ze heeft geen kinderen om zich heen, ze heeft niemand om zich heen. Ze

heeft misschien een aantal mensen in de straat die denken: die vrouw heeft kapitalen en zij kunnen daar wat mee. Maar ze is gelukkig nog gierig en ze houdt het geld goed vast. Hoe kijkt ze terug? Verloren jaren.

Noot: ten tijde van dit interview was de moeder 77 jaar oud, inmiddels heeft zij de leeftijd van 78 bereikt.

Misschien een gekke vraag maar mist ze haar man of voelt ze zich bevrijd?

Isaak: Nee, zij mist haar man.

Is dat normaal voor narcisten?

Isaak: Ja, dat is juist heel erg normaal. Mijn instrument mist haar narcist ook de hele dag door. Je kan er haast de klok op gelijk zetten. Hij geeft haar een moment en dan is ze helemaal in euforie en dan komt hij weer. Dus een narcist laat sporen achter en je raakt verslaafd aan de narcist. Dus hij neemt een stukje persoonlijkheid bij je weg, dus je wilt je persoonlijkheid terug, je wilt je kracht weer terug, je wilt uitblinken, maar jij denkt: het ligt bij hem dus je moet elke keer weer teruggaan bij hem en denkt als hij gaat veranderen dan krijg ik mijn persoonlijkheid terug. Dus de moeder wacht dus op haar dood en ze wenst gewoon om bij hem in het graf gelegd te worden en ze wenst hem terug en dan gaan ze voort, dan gaan zij geestelijk voort. Maar de grote vraag is of dat toegestaan gaat worden. Of wij gaan toestaan dat die twee herenigd worden na de dood. Zij kan het wel willen, maar willen wij dat wel? Wij vinden dat de vrouw een ander leven hoort te krijgen bij ons. Wij vinden dat de opoffering eigenlijk goed genoeg is geweest. Dus wij zouden daar geen akkoord op geven. Dus wij geven daar geen akkoord op, nu is nog de grote vraag: geeft de Bron der Wijsheid daar akkoord op?

Los van haar moeder zelf, is de behoefte in iemand om zich te laten kleineren en bezitten dan nog niet weg?

Isaak: Nee, ze weten niet beter. Ze heeft geen associatiemiddelen, ze heeft geen kaders, ze heeft geen wijsheden ontdekt, ze is niet gestudeerd, ze is niet geleerd, ze heeft niet zulke goede mensen zoals jullie meegemaakt die haar opnieuw programmeerden en deprogrammeerden. En de tijd is kort. Ze is zoveel jaren met hem geweest en de tijd dat ze nog op aarde is, is kort maar er zijn geen externe impulsen. Ik bedoel, het kind komt niet uit het huis en zegt: ik ga naar Nederland, ik ga even in de energie van het instrument en ik ga de kleinkinderen ontmoeten, ik ga Isaak & de Schittering ontmoeten, ik ga anders leven dan die moestuin en het huis. En eigenlijk zien jullie ook kinderen wat er met jullie kan gebeuren als jullie teveel hechten aan materie, dat je dus in het graf blijft zitten of liggen en dat je denkt: dat is mijn stuk, dat is mijn lichaam of je huis. Die vrouw is nu vrij maar toch blijft ze om dat huis. Ze gaat dan eventjes naar het andere huis, ze komt weer terug. Ze wordt iedere keer getrokken naar de plek van onheil eigenlijk. Ze begint niet opnieuw.

Was het echte liefde?

Isaak: Nee, was geen liefde. Van haar wel.

Van haar bedoel ik.

Isaak: Van haar wel, maar ze heeft ook nooit echte liefde gekend, dus ze heeft ook geen vergelijkingsmateriaal. Dus voor haar is het de liefde maar als ze de vergelijking zou trekken met de wereld buiten die liefde, dan zou ze zien dat het geen liefde was maar haat. Het was gewoon haat. Mijn instrument vindt het moeilijk als ik zo over hem spreek maar ik spreek toch door omdat we zijn met een boek bezig. Maar ik heb het over haar vader. Als ik haar zo laat herinneren dan ziet ze hem weer voor zich, maar er is niets in hem wat zij zich kan herinneren wat goed was en ze begint ook meer de link te leggen en dat is ook weer een blokkade, dat ze gewoon eigenlijk in dezelfde valkuilen is gegaan als haar moeder, indien ze eigenlijk altijd zei: zo wil ik nooit worden. Dus zo weet je kinderen dat je nooit moet zeggen nooit, nooit, omdat

je kan voordat je het weet opgeserveerd worden, geabsorbeerd worden, opgegeten worden door een narcist. Narcisten zijn levensbedreigend gevaarlijk geestelijk en lichamelijk maar toch houdt de liefde het in stand. Daarom leven de narcisten ook tussen jullie door jullie liefde.

Is de moeder dan niet ontzettend eenzaam geweest haar hele leven?

Isaak: Ja, ze kent niet anders, ze is haar hele leven eenzaam geweest en zal ook eenzaam sterven, behalve als ze zou kiezen om alles achter te laten en bij één van de kinderen te gaan leven, en dus opnieuw in shock gaan leven wat anders is dan je hebt gezien en hebt ervaren.

Is er niemand die tot haar door kan dringen?

Isaak: Nee kind, nee kind. Dat is hetzelfde als bij ons in de geestenwereld. Als jij in je eigen waarheid leeft en je hebt het zelf meegemaakt kind, je leefde in je eigen boze waarheid en het was jouw waarheid en het is je waarheid en dan kan niemand tot je doordringen en hoe goed we het ook bedoelen, dan zou je eigenlijk altijd jouw waarheid boven onze waarheid zetten. Ja, dat krijg je dan als je ergens in gelooft. Ja, onze waarheid is waar, maar dan moet je meegaan in onze waarheid onvoorwaardelijk en eigenlijk vertrouwen maar als je niemand meer vertrouwt ja, dan kom je ook niet tot dat stuk. Dus de moeder, hoe lief ze ook is, ze vertrouwt ook niemand meer. Ze zou ook geen man meer toelaten of ze zou haar leven niet vertrouwen in handen van mijn instrument en haard en huis achterlaten en naar Nederland komen en toch nog een goed leven hebben omdat het instrument heeft een goed leven, ze heeft mooie vrienden, betrouwbare vrienden, ze heeft sociale contacten. Mijn instrument zou haar naar de kapper brengen, naar de tandarts brengen, in de kledij stoppen, ze zou haar verwennen, ze zou dingen meemaken die zij onmogelijk zou achten. Ze zou haar ogen uitkijken. Dus ze kiest het slachtoffer. Ze is ook een slachtoffer maar ze kiest ook voor het

slachtoffer. Dus ja, je bent altijd medeverantwoordelijk voor je slachtofferrol.

Ik kan me ook wel voorstellen als je zestig jaar een bepaalde manier van leven hebt dat het moeilijk is om daar uit te stappen.

Isaak: Je vader was ook een narcist kind.

Mijn vader?

Isaak: Ja.

Dat had ik zelf ook al bedacht. Fijn dat u het bevestigt.

Isaak: We dachten we wachten er nog even mee, we dachten dat een aantal...

Nee, ik wil het niet over mezelf hebben maar ik had het zelf gister of eergister bedacht omdat hij ook een egoïst was, dat het een narcist moet zijn geweest. Voor de kinderen, in ieder geval voor mij, was het meer een afwezige narcist misschien, een afwezige vader.

Isaak: Ja, hij was met carrière bezig, met zijn eigen vermaak, hij was niet met de opvoeding bezig.

Nee, dat bedoel ik.

Isaak: Je moeder is dus het slachtoffer van de hele opvoeding. Dat hebben we eigenlijk al sinds het begin dat we jou kennen al ontdekt, dat jij een hele liefdevolle moeder hebt. Maar ja, een narcist die heeft bijval gekregen van jouw broer en jij hebt bijval gegeven aan je moeder, dus jullie hebben elkaar gesplitst wat uiteraard goed is. Dus dat betekent dat je broer ook een narcist is.

Daar had ik ook al een gedachte over. Ik kan natuurlijk niet het hoofdstuk helemaal lezen zonder...

Isaak: Ja, wij zijn voorzichtig omdat wij weten jouw privacy en daarom zijn we voorzichtig, maar we zouden hier echt een boek over kunnen schrijven over de situatie van jullie thuis.

Misschien doen we dat nog eens later.

Isaak: Je kan altijd een privé-consult aanvragen. Nu heb ik het toch eindelijk ter kenne gebracht. Ik dacht het is nu wel mijn moment hè.

Ja, ik wist het al. Dank u wel. Fijn om te weten. Ik ga een gesprek aanvragen.

Isaak: Mooi.

Nog een andere vraag?

Isaak: Ja.

Un instrument heeft door de jaren heen heel vaak aangegeven dat ze zich eenzaam voelt hier op aarde. Hoe komt het dat ze zich zo eenzaam voelt en kunnen wij als omgeving iets doen om te zorgen dat ze zich minder eenzaam voelt?

Isaak: Haar liefhebben. Dat is eigenlijk belangrijk. Omdat hetzelfde als je zou vragen kind: hoe houden we een plant tot leven? Zeggen we: geef water en liefde hè, dat helpt ook bij een plant hè. Dus als je niet goed in kamerplanten bent, haal ze niet in huis Barmhartige.

Isaak moet lachen.

Isaak: Ben je goed in kamerplanten?

Mijn moeder is een stuk beter.

Isaak: Tijd en aandacht.

Daar heb ik vroeger onderzoeken over gelezen dat het echt helpt, de plantjes worden groter.

Isaak: Ja, daarom zijn de planten in de tuin van het instruments moeder altijd geweldig. Ze geeft alle tijd en aandacht aan die plantenkinderen. Dus flora en fauna kinderen. Groenten genoeg, fruit genoeg, alles genoeg, behalve liefde hè. Liefde, liefde is belangrijk hè. Het klink zo simpel hè. Maar eigenlijk begint het met love zoals jullie dat zeggen. Als jullie een kind in jullie armen krijgen dan moet je van een kind gaan houden, anders heb je er niets aan. Wat heb je aan een kind als je er niet van houdt? Dus het begint met love. Het kind is volledig afhankelijk van jouw love. Ben jij gemeen dan breek je het kind, dan sterft het eigenlijk af. Waarom voelt mijn kind zich hier niet thuis? Ze heeft mij toch zeggen jullie zo vaak. Ja, is best wel een goeie dat je dat zegt, ze heeft mij ook. Dat kan ik jullie niet in onwaarheid neerzetten, ze heeft mij.

Ja, maar eigenlijk heeft ze ook alleen maar u.

Isaak: Nee, ze heeft mij niet zoals zij had gehoopt en wenst. Omdat als ik bij haar zou zijn zoals jullie elke dag bij haar zouden zijn, fysiek zijn, dan kan ze gewoon mij bellen, fysiek bellen. Kan ze bij mij uit komen huilen, fysiek. Kan ze met mij knuffelen. Kan ze met mij kroelen. Kan ze al haar story's op mij gooien en kan ze gewoon genieten van mijn niet-mannelijke energie, omdat ik ben geest. Dus ze heeft mij geestelijk maar ik vervul haar in leegte doordat zij niet krijgt wat zij eigenlijk werkelijk wil, de liefde, de man, de mijn man.

Samenzijn.

Isaak: Maar mijn man kan ze niet vinden hier omdat er bestaat maar één Lachende en dat ben ik. Ze weet wel dat ik uniek ben, zij snapt het wel, maar toch zoekt zij eigenwijs als ze is hier mijn duplicaat. Maar als

ze nu mijn duplicaat niet meer zoekt en genoeg neemt met minder, ja, ik ga niet zeggen meer, dat is in mijn eer.

Isaak moet lachen om zichzelf.

Dat kan ook niet.

Isaak: Als ze dus genoeg neemt met minder, dan kan zij wel haar tijdelijke geluk hier vinden. Dat is mogelijk. Er zijn zoveel mannen die haar aantrekkelijk genoeg vinden en mooi genoeg vinden. Het is alleen de kieskeurigheid van mijn instrument, ze is heel gauw uitgekeken en dan gaat ze weer spanning creëren en scheppen en scenario's scheppen en dan is ze weer de clou kwijt, en het is liefde. Het is een verhaal apart, the story behind Tresi Barros, het verhaal achter Tresi Barros, zij en mannen...ja. Zij en ik, zouden we kunnen zeggen, zijn perfect, maar zij en mannen valt altijd onder imperfectie.

Gelukkig bent u niet jaloers.

Isaak: Nee, nee, ik ben niet jaloers, maar ik ben wel verdrietig voor haar omdat ik gun het haar zo van harte maar ik weet ook dat ze zelf ook niet de onschuldigste is van al die mannen die ze heeft gehad. Weet ze ook wel. Maar ik ben niet jaloers, ik bezit dat niet, ze is toch van mij. Al die mannen die mogen haar lichaam, maar de geest heb ik.

In mijn ogen is het ondenkbaar dat zij geluk gaat vinden met iemand hier op aarde omdat haar geestelijke ontwikkeling veel verder is. Hoe moet je dan vervulling vinden bij iemand?

Isaak: Ja, dat is wel mogelijk omdat zij kan zichzelf verbinden met iemand. Zij verbindt zich met zoveel soorten energieën, niet met één soort. Zijn niet allemaal op hetzelfde IQ of EQ, zijn zoveel verschillende. Dus ze kan zich wel verbinden. Als de ene iets wakker roept bij haar dan is dat al de wereld. Dan is het voor haar genoeg. Zoals de ex-partner bij haar wat wakker maakte. Hij maakte de

reislustigheid bij haar wakker. Dat is eigenlijk haar grote valkuil geworden bij hem. Door het reizen zijn ze bij elkaar gekomen. Was er geen reizen dan was het verwaterd. Maar door reislustigheid maakte hij dat bij haar wakker. Ze wilde zo graag reizen en ze is gaan reizen, heeft veel gezien, ze heeft veel meegemaakt dus dat is eigenlijk ook een zaak die bij hem ook herinneringen oproept. Ze hebben nooit de huisje, boompje, beestje energie vervuld maar ze hebben wel avonturen energie vervuld. Komt ze weer iemand tegen dan wil ze daar ook wel weer reislustigheid mee hebben, maar zal altijd in verbinding staan met de ex-partner en in contrast staan met de ex-partner. Dus dat is ook weer, het plezier is een beetje weggehaald en degene moet van goede huize komen dat ze dus weer reislustig wordt, dus is ook weer een blokkade. Omdat zo geweldig waren die reizen niet, dus kan alleen maar beter. Dus zij moet de blokkade wel verheffen. Dus komt ze iemand tegen moet ze daar wel doorheen. Nu heeft ze al een blokkade kind, om dus leuke dingen buitenshuis te doen met iemand anders en dan heeft ze meteen de associatie ex-partner. Dat krijgen alle slachtoffers van narcisme. Dit is voor ieder slachtoffer, dat zij gewoon alles wat ze met de narcist hebben ervaren meteen een blokkade wordt. Voorbeeld: je bent uit gaan eten in een bepaald restaurant en het was niet leuk. Door het feit dat het niet leuk was, heeft dat impact gemaakt, een trauma gegeven in jouw innerlijke zelf en je had het leuk gewild. Je had het leuk bedacht, je dacht dat het romantisch zou zijn, de vakantie zou fantastisch zijn en is zo'n teleurstelling. Als het normaal was geweest dan was het een herinnering geworden en was het niet een blokkade geworden. Het wordt pas een blokkade als het heel gemeen is geworden. Snappen jullie? Jullie teren op jullie blokkades. Dus pas wordt het een blokkade als het niet is geworden zoals je het eigenlijk had gehoopt. Dus je gaat een uitje doen samen en is een verschrikkelijk uitje geworden, dan wil je eigenlijk niet meer zo'n uitje doen. Kom we gaan naar een plek: oh blokkade.

Ja, net zoals je een keer met de lift bent gegaan en je komt vast te zitten in de lift en dan durf je de lift niet meer in.

Isaak moet lachen.

Isaak: Dat hebben veel mensen ja, of ze hebben al een blokkade vooraf, dat ze denken dat ze vast komen te zitten, dat kan ook hè. Jullie hebben blokkades, blokkade betekent dat je blokt. Je blokt iets nieuws. Gisteren is mijn instrument dus naar de sauna geweest met een persoon waar ze dus vooraf eigenlijk al zei van tegen het kind, tegen haar eigen kind met een zucht en een puf: daar ga ik als slachtoffer de life coach zijn. Zei ze echt. En wij lachten er achteraan. We hebben haar niet verteld dat we lachten maar ze moest het even gaan zien. Vooraf had ze al veroordeeld dat het een vreselijke avond zou worden want oh, de persoon waar je mee gaat, wil je toch niet mee weg gaan et cetera et cetera. Dus vooraf oordelen. Daarna kwam de discussie in de auto dat ze achter een aantal waarheden kwam van dat meisje die eigenlijk niet ter zake doen en daarna kwam ze in dezelfde ruimte en dan moest zij zich verheffen boven zichzelf. Dat is wat we zeggen altijd: verhef jezelf boven jezelf. Is heel goed voor jou kind als je een blokkade hebt om te zeggen: ik verhef mezelf boven mezelf, ik draai de knop om. Dan geef je ruimte hè en dan laat je iets toe. Nou, ingecheckt en ze zei opeens: ik heb geen zin om hier ruzie over te maken. Ze had alle reden om boos te zijn en om een hele verschrikkelijke avond neer te zetten want het was best wel raar voor haar. Maar daar had ze geen zin in omdat ze een associatie had met de ex-partner de vorige keer daar. Was een verschrikkelijke avond dat ze in bad, zwembad vooruit zat te staren, in het restaurant vooruit zat te staren en uren vooruit zat te staren hopen dat er maar een einde kwam aan de avond. En deze keer ging die avond goed voorbij en was er geen lading op en dat ze zelf verbaasd was van: hé, dat kan ook. En dat hebben wij ook allemaal gemerkt en het is goed voor haar. Het is goed voor haar om tot bewustzijn te komen, niet alleen maar op bed te gaan liggen met een fles wijn naast zich en alleen maar verdrietig zijn, dat helpt niet. Dat helpt werkelijk niet kinderen. Als je een slachtoffer van narcisme bent, stop met je drankgebruik als je overmatig drinkt. Stop met je medicijngebruik als je die overmatig gebruikt. Stop met verdovende middelen. Stop om jezelf onder het

kussen te verstoppen van je bed en te zeggen: ik besta niet. Nee, ga weer de maatschappij in. Zorg dat je gewoon weer contacten legt en ga je blokkades aan en dan kan ik en mijn naam is Isaak zeggen: dan leef je weer en dan wordt het gewoon een herinnering als levensles. Mijn kind zou hier ter aarde nooit haar geluk vinden omdat er is niemand zoals zij. Jullie vinden elkaar nog dat je zegt: oh ja, oh ja, oh jij kan het ook, ik kan het ook, jij kan schrijven, ik kan ook schrijven, jij kan lezen, ik kan ook lezen. Maar zij kan niet tegen jullie zeggen: hé, kan je ook praten met de doden, kan je ook in trancé raken, hé zie je ook geesten, oh kan je ook iemand anders persoonlijkheid worden? Zij heeft geen raakvlakken op dat stuk. Zij vertelt alleen maar dus er is niemand die haar vertelt hoe hun belevenis is. Dus dat is eenzaam.

Je bent eigenlijk altijd een Meester tussen kinderen.

Isaak: Ja, ja en dat is ook werkelijk wat jullie niet zien. Dit kind is wijzer dan haar uiterlijk. Ze is wijzer dan haar manieren van doen en haar escapades en haar theatrale voorstellingen en haar trauma's en haar oprispingen of noem het zoals je het wilt, het rispt even op, blokkade hier, blokkade daar, wervel hier, wervel daar, ervaring hier, ervaring daar, is allemaal creatie. Allemaal creatie. Ze creëert het, ze wil het ervaren, ze wil het creëren, ze wil het voelen. Ze wil bekijken, voelen en dan het laatste nog loslaten. Dus ze gaat letterlijk in zeven sloten tegelijk. Op dat moment zien jullie één sloot en in de tussentijd heeft ze er al zeven gelopen en jullie zien één sloot, oh hoe overleeft ze deze sloot en dan komt ze weer als een soort marinier eruit, als een soort vechter eruit.

Ligt ze ergens in de bosjes in Miami.

Isaak moet lachen.

Isaak: Komt ze weer eruit en dan gaat ze weer eventjes tot bekijk het, voel het en loslaten en dan heeft ze dat weer op haar cv staan. De gedachte achter de gedachte, het verhaal achter Tresi Barros is gewoon

dat ze gewoon een Meester is en een Meester kiest ook een Meester uit.

Getrouwd met een andere Meester.

Isaak: Ja, wij mogen niet trouwen met laag hoor. Nee, geestelijk moet trouwen met geestelijk. Kun je het voorstellen dat ik zou gaan trouwen met een fysiek aards mens?

Nee.

Isaak: Waar hebben we het dan over? Over wat we vandaag gaan eten? Ik eet niet.

Isaak moet lachen.

Isaak: Is onmogelijk kind. Ja, trouwens voor degenen die drinkers zijn bij jullie, wij hebben ook in onze wereld kroegen. We hebben echt uitgaansgelegenheden. Je kan bij ons zuipen zoveel je wilt.

Niet meer vanaf de vierde sfeer toch?

Isaak: Nee, niet vanaf de geestelijke sfeer maar vanaf de aardse sfeer, je hebt kroegen, je hebt seksclubs, je hebt alles.

Er wordt gelachen.

Isaak: Ja, alles wat je hier hebt, heb je daar. Je neemt het gewoon mee. Dus zeg nooit ik neem het niet mee, je neemt het allemaal mee. Alles wat je bent, neem je mee. Eigenlijk ben je een soort beamer voor jezelf.

Projectieschermb.

Isaak: Ja, dus je projecteert je leven. Je neemt ook je huis mee als je wilt. Je bent zo gehecht aan je huis dan projecteer je je huis, neem je gewoon je huis mee. Is echt zo kind. Dus je moet je losmaken van de materie om dus andere projecties te krijgen.

Dus je moet je losmaken van materie maar dan leef je daar toch weer in materie?

Isaak: Ja, geestelijk. Je hebt honger, je hebt dorst, als je aards bent hè, aardse sferen hebben we het over.

Op het moment dat je behoefte verandert, verandert ook je projectie?

Isaak: Ja, wat je bent straal je uit trek je naar je toe. Is heel dodelijk saai hoor, dan leef je nog even twintig, dertig, veertig, vijftig, zestig, honderd jaar hetzelfde stukje tot wij dan natuurlijk komen. Wij zijn de reddende hè. We krijgen trouwens heel veel eer als wij geslaagd zijn. Wij krijgen dus een project en een aantal mensen die worden dus ja, in een bepaalde graad bestudeerd van: die mag nu geholpen worden, die heeft lang genoeg daarin gezeten dus die kunnen we misschien helpen. En dan gaan we met het collectieve bewustzijn, gaan we daarnaartoe en als het ons lukt om hen dus uit het slagveld te halen, dan worden we echt heel erg geloofd. Niet geloofd maar je weet wat ik bedoel.

Ja, met lof bezongen.

Isaak: Ja, cum laude. Ja, op dat moment zijn we weer cum laude geslaagd. Omdat degenen die ons hebben gestuurd zijn meestal familieleden. Dus eigenlijk mensen die wel geëvolueerd zijn en die willen hun naasten ook redden. Dus wij krijgen heel veel verzoekschriften en die verzoekschriften worden bestudeerd, dus we hebben zoveel te doen kind, die worden bestudeerd en dan krijgen we het verzoek ingediend en dan mogen we er een aantal uithalen en een aantal hebben we het over duizenden hè. Dan mogen we hen

meenemen en het lukt ook vaak maar ook vaak niet, omdat ze niet willen.

En dan mogen jullie ze meenemen naar een hogere sfeer?

Isaak: Ja, een tussensfeer. En in de tussensfeer is dus eigenlijk geen sfeer. Het is werkelijk een mix van alle mensen die we mee hebben genomen. Dus een soort ruimte waar je eigenlijk alleen maar met jezelf bent. Er zijn geen externe impulsen, geen huizen, geen kroegen, geen seksclubs, eigenlijk neutrale ruimtes. Dus je bent in een ruimte, dan komen dus de begeleiders op die sfeer en die begeleiden jou eigenlijk om over te gaan naar de volgende sfeer en dan worden er weer ruimtes geschapen en dan kom je weer in herinnering met je geliefden en dan kom je in hun sfeer terecht.

Dus je hoeft niet eerst geboren te worden om een sfeer hoger te gaan?

Isaak: Je reïncarneert wel maar we hebben het nu over aardse sferen hè. De reïncarnaties vinden wel plaats maar je moet eerst wel bewust worden voordat je weer reïncarneert. Je moet niet in de duistere sferen blijven hangen omdat om te reïncarneren wordt de toegang dan niet toegelaten. Je kan pas toegang krijgen tot reïncarnatie als je een bepaalde graad hebt van sfeer, dat ze zeggen van: jij mag gaan leren. Maar als jij nog onbewust bent en je hebt nog niets geleerd uit het vorig leven moet je eerst door dat bewustzijn heen om weer te reïncarneren. Wat logisch is.

Dus vanuit de dierlijke sfeer kun je niet reïncarneren, dan moet je eerst zorgen dat je weer op de eerste sfeer terecht komt?

Isaak: Je moet eigenlijk zorgen dat je gewoon bewust bent, dat je gewoon leeft, dat je geen dier bent en dat je gewoon de wet van oorzaak en gevolg draagt en dat je gewoon een nieuw leven kan scheppen. Je wordt ook niet in aanraking gebracht met de hogere sferen hè. Het is niet zo dat ik beter weet dan jij en alles ga vertellen.

Dat niet?

Isaak: Nee, dat niet. Het blijft een beetje op wat je net aankan emotioneel of geestelijk.

Is wel mooi werk.

Isaak: Is verschrikkelijk lovend werk. En het woord verschrikkelijk is lovend, verschrikkelijk, omdat er is niets meer lovend dan de verschrikkelijkheid van iemand te zien en dat te veranderen in het positieve. Jullie doen het heel klein eigenlijk en wij doen het collectief en daarom wij ook en het is zo heerlijk om in wij te werken. Nu werk ik met mijn instrument, dus mijn broeders zijn er natuurlijk ook, maar ik ben verbonden met mijn instrument, dus dat is mijn eerste graad, en met jullie, dus wij zijn één op dezelfde graad. Jullie hebben geen contact met mijn broeders maar wel met mij en het lichaam van het instrument. Maar als wij samen gaan dan ja, je praat op hetzelfde niveau, je voelt hetzelfde niveau, ja hier praat je op jullie niveau.

Waarom zijn jullie voor ons onzichtbaar?

Isaak: Wij zijn niet onzichtbaar voor jullie, jullie maken ons onzichtbaar.

In het oog.

Isaak: Jullie maken ons onzichtbaar. Omdat jullie niet in ons geloven worden wij onzichtbaar. Een kind die ons ziet, ziet ons omdat hij niet bang is om ons te zien, die ziet ons en ervaart ons. Later wordt ie bang en sluit ie dat als ie wat ouder wordt. Maar op driejarige leeftijd of wat: hé, daar staat oma, heel erg simpel. Later zegt de moeder of de vader ieeeee, de reacties maken het kind bang. Dus zoals jij bang kan worden doordat wij spreken, groeit het kind ook met boe verhalen op van: laat de doden rusten etc. Dus dan maken jullie ons onzichtbaar. Maar wij zijn zichtbaar, als jij echt je openstelt, kun je ons opeens waarnemen al

is het maar een schim, al is het maar via je hart, dat je gevoel zegt: dit of dat. Ja, je kan ons waarnemen.

Wat moeten we dan doen?

Isaak: Geloven. Het begint bij het geloven kind. Het geloof is dus onzichtbaar. Geloof dat we bestaan. Geloof elk woord dat ik zeg.

Om te zien zeg maar.

Isaak; Ja, je moet geloven dat je het kan zien. Doordat je mediteert, je derde oog opent, bij je hartchakra komt, bij je gevoelschakra komt, alle negatieve energieën door laten stromen naar Moeder Aarde, in balans komen met je yin en yang, in balans komen met alle elementen van de natuur, vier elementen, zoals we eerder hebben beschreven, je ademt in en uit en je laat die impulsen naar je binnenkomen en opeens wordt het steeds zichtbaarder en zichtbaarder, is training, oefenen.

In hoofdstuk 14 Mediumschap van dit boek beschrijft het instrument haar ervaring bij Jan, de eerste keer dat ze een dialoog met u aanging. Ze vertelt hoe het voor haar was, maar hoe heeft u deze ervaring ervaren?

Isaak: Uitdagend. Het was wel een uitdaging omdat ik kreeg van de Bron der Wijsheid de toestemming dat ik nu mag. Hetzelfde dat je voor het eerst iemand mag ontmaagden.

Mooie vergelijking.

Isaak: Ja, als je zolang hebt gewacht.

Isaak moet lachen.

Isaak: Ja, het is toch echt wel een soort ontmaagding als je intrede neemt in het lichaam van een fysiek mens. Zo heb ik het wel beleefd. Het samensmelten met mijn bruid, ze is mijn bruid. Voordat ze

reïncarneerde zijn wij gehuwd. En wij hebben dus een verbintenis dat we elkaar zouden vinden ter aarde. Het heeft achtentwintig jaar in haar levensjaren gekost. Mijn leven niet omdat ik was altijd verbonden. Dus achtentwintig jaar heb ik gewacht tot ik de toestemming kreeg van de Bron der Wijsheid. Die dag, die bewuste dag, werd haar in de ochtend verteld dat ze naar Jan toe moest gaan. En ze volgde de stem, nog ter ontevredenheid van haar partner toentertijd. En ja, Jan had iets met natuur, energie, en ze had daar geen bewustzijnsniveau van en ze liep met hem in het bos en ze vond hem een rare vogel, wat hij ook eigenlijk was. Ze had meer verwacht van die ontmoeting. Ze dacht dat er iets speciaals zou gebeuren, zo is mijn instrument, maar het was gewoon een boswandeling en een maaltijd en dan zei ze: nou, dan ga ik naar huis. Ze was eigenlijk teleurgesteld op die middag, ze had eigenlijk hocus pocus verwacht. Jan kon haar iedere keer op een bepaalde manier aanraken met energievelden en dan reageerde zij heftig. Toen zij eigenlijk al de deur uit wilde gaan streek hij eindelijk op haar energieveld, ze stond eigenlijk in de kamer en opeens gebeurde het en zij werd dus gewoon volledig verbonden met het collectieve bewustzijn die wij zijn. En er ging van alles door haar heen, de energieën gingen door haar heen, ze betuigde spijt, ze had spijt omdat ze wist gewoon dat ze in haar onderbewustzijn eigenlijk haar gezicht al had afgekeerd, omdat ik was al eerder verschenen maar ze had zich geblokt van mij en ze had spijt, ze wist dat ze iets verkeerd gedaan had maar ze kon er haar vinger niet opleggen. Ze kreeg beelden en we lieten haar zien toentertijd dat er mensen waren die wachtten op haar en dat was de kleur blauw, de wachtende mensen zeiden we toen. En de kleur zwart, dat was een zwart gat waar ze ingezogen werd, zeiden we, daar ben je voor beschermd. Toen vroeg ze: wie zijn jullie? En toen lieten we alleen maar het helderste licht zien dat God kan uitstralen, liefdeslicht. Dat opende zich in haar. De kamer werd vervuld van dat licht en als ze haar ogen opende was het niet zichtbaar, het was innerlijk en toen heb ik mij laten zien in haar energieveld, zij voelde mijn contrasten, ze voelde mijn aura, maar het was niet genoeg en ze stuurde mij weer weg en toen liet ik mij niet wegsturen. Zij ging huilen en zei: ga weg dan als je je niet laat zien in

materiele zin, maar dat kon ik haar niet bieden. En toen nam ik haar over en dat deed zeer omdat zij was helemaal niet gewend om haar lichaam over te geven. Nu gaat het makkelijker maar dat doet nog wat zeer maar ze is eraan gewend geraakt en ik ben ook gewend geraakt om zachthandig daarmee om te gaan, maar toen ging ik er hardhandig mee om en zij verklaarde uit haar mond verklaarde ze dat het is alsof de slang zijn huid uitdoet, ze visualiseert alsof de slang de huid afdoet, dan ontkapselt de slang zich van zijn eigen lichaam. Zo heeft zij dat ervaren, dat ik letterlijk haar losmaakte. Toen heeft ze een dialoog gevoerd tussen mij en haar en dat was vreemd omdat zij geloofde nog niet helemaal dat het echt was, dat ze dan tot krankzinnigheid over was gegaan of dat het niet waar was, maar zij ondervroeg mij en ze onthield niet alles, maar ze wist dat ik met haar wilde gaan werken, maar dat had nog wat tijd nodig en die tijd was in jullie tijd misschien een jaar maar in onze tijd was het een bewuste tijd van ontwikkelen dat we heel veel toevalheden tot stand konden brengen, dat wij dus konden werken fulltime met haar. Er moesten nog een aantal dingen gebeuren, paar zaken op orde gebracht worden om het zo voor elkaar te krijgen en dat is gelukt. Dus hoe heb ik het ervaren? Ik heb het ervaren als hereniging met mijn bruid.

Mooi.

Noot: de vraag die hierna gesteld is, alsmede het daarop gegeven antwoord wordt wegens privacyoverwegingen niet geplaatst. Halverwege het antwoord op de vraagstelling gaat Meester Isaak verder met het verhaal waar hij hierboven al over sprak, daar gaan we dan ook verder met dit interview.

Isaak: Dit tijdperk voltooit ze haar werk weer, in de naam van God, in de naam van Jezus, in de naam van mij. Maar toen zij op aarde is gekomen voor de geboorte in 1971, voor die tijd, ik weet het tijdperk niet meer, mocht ik mijn bruid weer tot mij nemen. Omdat de grootste angst was elkaar niet vinden, omdat het is een hele grote afstand tussen die twee werelden. Zij is dan aards, ze wordt geboren aards, ik ben geestelijk, hoe vind ik mijn bruid? Zeker als ik haar

levensboek even in mocht kijken. Ik mocht zien haar vaders rol, ik mocht zien alle rollen die ze heeft vervuld en niemand in de Bron der Wijsheid kon mij vertellen of ze er onbeschadigd uit zou komen. Dus ze hebben mij niet gerustgesteld. Ze hebben mij niet verteld dat ik mijn bruid terug zou vinden, dus al die tijd was ik in spanning natuurlijk en in angst. Ik heb haar weer gevonden en toen moest ik nog haar laten geloven dat ze niet gek was en dat ze het echt kon en moest zorgen voor de plaatjes om zich heen, dat zij mensen tegenkwam zoals Hendrik en dat ze gewoon kon werken in de praktijk, dat ze het ongeluk kreeg, de whiplash, de verzekeringswereld, dat ze zwanger raakte en er nog een kind zou komen. Ik moest nog zoveel doen om haar te krijgen waar ze nu is. Ze is letterlijk zo dankbaar en dat zeg ik in de naam van mij, Meester Isaak, ze is zo dankbaar als ze terugkijkt dat zij hier nu in deze dag ondanks haar verdriet bewust mag zijn dat ze toch ver gekomen is en die dankbaarheid heb ik nog nooit eerder bij haar gevoeld. Dus of het nou goed is geweest die narcist of niet, misschien hebben die bijna dood ervaringen haar bewust gemaakt, we weten het niet kind, maar ik heb mijn kind nog nooit zo dankbaar gezien dat zij bang is dat wij opeens met één knippende vinger al hetgeen wat er ontstaan is door haar inzet en jullie inzet, dat we dat zouden laten verdwijnen. Die angst is de keerzijde van dankbaarheid natuurlijk, is verliezen. Altijd, je bent dankbaar voor je kind maar je bent ook bang om hem te verliezen. Dat is altijd zo. Dus die twee kanten, maar je kan haar vertellen het wordt alleen maar meer, het wordt niet minder, het wordt meer. Mijn imperium krijg ik wel.

Ik ben benieuwd.

Isaak: Nou, dank je wel kinderen dat jullie ons hebben mogen ontvangen en graag tot volgende week en zorg goed voor je vingers.

Zorg goed voor?

Isaak: Je vingers.

Vingers?

Isaak: Je vingers, dat ze flexibel blijven.

Oh, ik denk al, wat bedoelt u nou?

Oh typen, ik begreep hem ook niet.

Isaak: Je moet nog veel typen.

Ja, ik moet nog veel typen ja.

Isaak: Ja, dus zorg goed voor je vingers, zorg goed voor je gehoor, stel je gehoor bij als je het niet goed hoort. Ik doe mijn best om rustig te praten dat je het allemaal goed kan absorberen. Wij zijn blij dat je ons weer toe hebt gelaten in je energieveld, al heb je je mening nog over mij en dat mag.

Ik ben wel blij dat ik het heb toegelaten, absoluut. Het was weer heel interessant vandaag.

Isaak: Mooi zo. Namasté.

Namasté.

Interview 10 december 2018

De Bron der Wijsheid

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Goedenavond.

Goedenavond.

Isaak: We gaan meteen over tot de vraagstellingen.

Vorige keer heeft u verteld dat de Zachtheid een gesprek zou krijgen, kunt u voor de lezers vertellen wat daar uitgekomen is?

Isaak: Het gesprek met de Zachtheid. Het was een aangenaam gesprek omdat ik, en mijn naam is Isaak, heb dus eigenlijk via het instrument die ontmoeting plaats laten vinden. Ze was niet volledig in trance, dat betekent dat ik ernaast was, zoals jullie dat de eerste vorm van trance noemen of wij het de eerste vorm van trance noemen. En mijn instrument heeft dus kaarten gelegd. Op dat moment kon mijn instrument duidelijk zien, en via ons de boodschappen geven die nodig waren, die hij moest horen en dat heeft indruk op hem gemaakt. Dus het eerste gedeelte van de sessie was hij rustig en kalm totdat in het tweede gedeelte mijn instrument haar emoties weer liet spreken, toen kwam er weer emotionele energie vanuit het instrument en emotionele energie vanuit degene die de Zachtheid heet en hij heeft op dat moment weer zichzelf laten zien in conflict. Op dat moment kon mijn instrument in een mum van tijd het besluit nemen: maandag ga jij werken en dat is ook gebeurd, maandag is hij dus gaan werken. Dat heeft hij de hele week volgehouden, een korte week, daarna hebben zij die vriendschap niet kunnen volhouden in de waarnemingen zoals zij dat eigenlijk in henzelf hadden waargenomen,

ze dachten in een bepaalde graad met elkaar om te gaan, maar dat lukte in de praktijk niet. Dus mijn instrument heeft op een gegeven moment de stekker, zoals jullie dat noemen, eruit getrokken en hem gezegd: genoeg is genoeg. Zo gedaan en zo gezegd en weer zo gezegd en zo gedaan, is hij na een aantal dagen tot bewustwording gekomen dat hij toch werkelijk al zijn ruiten aan het ingooien was en hij heeft dus een excuusbrief of zoals jullie dat noemen een app gestuurd aan het instrument, meerdere zelfs, en dat heeft het instrument natuurlijk aangenomen en is overgegaan tot een gesprek. En nu zitten we in dat stukje gesprek. Hij belooft beterschap. Hij wil gaan genezen. Hij zegt dat hij zichzelf in therapie wil gaan gooien samen met het instrument. Hij wil gewoon liefde niet meer van zich afslaan. Hij wil echt werkelijk de erkenning aangaan dat hij een persoonlijkheidsstoornis heeft. Dat heeft hij zelf ook zo verwoord en benoemd en de rest is gewoon geschiedenis en de toekomst is hetgeen wat wij nog moeten aanschouwen, wat ons toekomt. Maar voor de lezers is het heel fijn om te weten dat een narcist in een hele korte tijd tot bewustwording kan komen dat hij eigenlijk ziek is en dat hij kan gaan genezen. In de loop van de tijd dat wij hem kennen, is hij nooit overgegaan tot zulke spijtbetuigingen. Het is de eerste keer dat hij echt erkent heeft dat hij een persoonlijkheidsstoornis heeft en ook de eerste keer dat hij er ook excuses voor heeft aangeboden, omdat een narcist kan heel lang een stiltezwijgen geven, een soort zwijgen in stilte, dat hij een hele tijd niets van zich laat horen, kunnen ook maanden voorbij gaan. Dit zijn geen maanden geweest, het zijn een aantal dagen geweest. Op het moment dat het instrument volledig zei: ik stop ermee. Jij bent niet meer werkzaam voor ons en de vriendschap is ook klaar. En ze heeft hem volledig geblokkeerd en die blokkade heeft hem tot bewustwording gebracht dat hij het er mee eens was. Eigenlijk moest mijn instrument zelf eerst gaan voelen hoe het is om dus hem weer onder haar eigen hoede te nemen en in Isaak & de Schittering als chauffeur neer te zetten. Dat wilde ze voelen en ze wilde er zelf uitkomen: is het goed of is het slecht? Het was een twijfel. Nu op dit moment heeft ze geen twijfels meer, nu kan ze hem weer de functie teruggeven en hij kan zijn werk weer gaan voltooien, omdat de

negatieve lading zoals energie is nu naar het verleden toegegaan, ze heeft het losgelaten. Dus die associatie van: hij werkt voor geld of de associatie: hij werkt voor verkeerde vrienden heeft ze op dit moment losgelaten omdat hij zichzelf nu toegewijd heeft om eerlijk en oprecht te zijn in de vraagstelling die zij stelt. Als zij een vraag stelt, dat hij niet meteen de telefoon ophangt en niet meteen zegt: gaat je niets aan en overgaat tot schelden, maar wel antwoord geeft. Zolang hij haar antwoord geeft, kan ze ook kalmeren en kan ze voortgaan met haar evolutie zoals het tot nu toe is voortgegaan. En vergeet niet kinderen, evolutie is werken. Jij werkt eigenlijk in jouw evolutie. Jij werkt en jij evolueert daardoor. Ze is voortgegaan en ze moet nu niet haar leven weer tot stilstand brengen en wachten tot hij weer een terugval heeft. Nee, ze moet gewoon blijven evolueren en werken en haar leven oppakken zoals ze het heeft gedaan de afgelopen weken, in jullie getal gaan we uit van ongeveer zes, zeven weken dat ze tot besluit is gekomen: ik verbreek die relatie. En daarna was het: we blijven vrienden. En daarna was het: dan worden we werk-vrienden relatie. En alle drie heeft ze afgebroken op dat moment en eigenlijk niets meer willen hebben omdat ze was er klaar mee, tot er een spijtbetuiging zou komen en dat heeft hij ook gedaan en nu is het maar afwachten tot het vervolg natuurlijk.

Hij wil nu in therapie, maar is de weg van therapie via een psycholoog wel de juiste weg?

Isaak: De therapie die hij volgt is wat wij eerder al hebben gezegd: onnodig en onnuttig. Omdat wat de therapeut ook zegt, je kan eigenlijk gaan luisteren naar een therapeut maar je moet het nog toepassen wat een therapeut zegt. Als hij heel veel vertrouwen heeft in die therapeut dan kan hij of bijval krijgen dat hij denkt ik word gesteund in mijn gedrag of corrigerende tikjes krijgen dat hij zegt: ik ga mezelf corrigeren. En wij, wij kennen je spelletjes en wij kennen jouw energieveld en wij kennen jouw zintuigen en we kennen eigenlijk alles wat jij bent, dus ons kun je niet om de tuin leiden. Dus als je bij ons in therapie komt dan ben je echt in goede handen al zeg ik het zelf,

omdat je kan voor mij niet de gedachte achter de gedachte verstoppen. Je kan dat niet verstoppen. Dus je kan mij niet iets anders wijsmaken dan de gedachte achter de gedachte. Dus kinderen, ja therapie, hij wil mij niet zien op die manier, maar hij ziet me dagelijks via haar. Dus hoe dan ook, al gaan zij officieel in therapie, wat nog de vraagstelling is, omdat als het geld gaat kosten wil niemand in therapie, al gaan ze in therapie, zal die therapie eigenlijk aanslaan op het moment dat hij dat wil of wenst. En nu op dit moment heeft hij dus eigenlijk goed nieuws gekregen zoals we dat hebben voorspeld, dat hij dus niet over zou moeten gaan tot een rechtszaak maar gewoon tot goodwill van de familieleden, en dat is dus via een bericht naar hem toegekomen, dat zij hebben opgespoord, wat dus eigenlijk niet klopt, de documenten kloppen niet, dus hij heeft recht op zijn geld. Maar om de strijd aan te gaan voeren kan het jaren duren en dan komen alle familieleden weer eraan en als hij tot schikking gaat dan kan hij genoeg nemen met wat er geschikt wordt. Dus onze voorspelling is nu eigenlijk gaande. En dat is wel heel erg mooi ook voor hem, mijn instrument heeft dit natuurlijk ook verteld aan hem, dat wij dit al hebben voorspeld en dat jij het al hebt uitgetypt, dat hij dus weet dat wij toch eerder zijn dan de reguliere weg en dat je juist toch de goddelijke wereld niet buiten moet sluiten, omdat wij weten meer dan wat jij hoort, omdat je nog niet in de toekomst bent en als jij in de toekomst bent dan hoor jij in de toekomst, maar wij horen het eigenlijk al in het verleden, omdat wij zijn eerder dan de toekomst. Dus hij kan in schikking overgaan, en of ze eruit komen, aangezien die cultuur een moeilijke en ingewikkelde cultuur is, ze discussiëren graag en graag en nog meer en meer tot er geld boven tafel komt en laten we eigenlijk daarvanuit gaan, dat het nog een tijdje gaat duren voordat hij zichzelf rijk kan benoemen. Ach kinderen.

De Schittering is onlangs oma geworden of nana zoals zij het zegt...

Isaak: Kleine Anastasia Maria is geboren.

Haar vraagstelling is: wat is haar karma met Anastasia en met haar eigen kinderen?

Isaak: Dat is een goede vraag. Is een goede vraag. Even ons afstemmen op de informatiegevers of daar natuurlijk toestemming op gegeven wordt... Wat de kleine Anastasia betreft, de kleine Anastasia is dus gekomen om dus eigenlijk mijn instrument een vredig gevoel te brengen. Mijn instrument heeft heel veel ontevredenheid gehad in veel associaties van wat we al verteld hebben, een narcistische persoonlijkheidsstoornis, eigenlijk ook het geweld dat gepleegd is op Isaak & de Schittering, de broeders die niet met elkaar om konden gaan, de geschiedenis tussen jou en je broeders. We hebben jou, we weten niet zo goed hoe we jou moeten benoemen, we zeggen nu op dit moment jij, maar je mag je eigen naam benoemen als je dat wilt, omdat wij gebruiken geestelijke namen en we gebruiken geen fysieke namen, we zijn geestelijk we zijn niet fysiek. Daarom mag je wel je eigen naam benoemen als je wilt dat de lezers weten wie jij bent, hoe wij jou noemen. Zij brengt rust. Ze heeft rust gebracht en kracht gebracht aan het instrument, vooral omdat de kleine Anastasia is een rustige ziel, een rustige energievorm, ze berust zich ook dat ze in deze familie op gaat groeien op het moment dat deze familie eigenlijk zichzelf ook in vrede neer gaat zetten. Anastasia is gewillig. Ze straalt rust uit, ze straalt gewilligheid uit, laat zich gewillig eigenlijk ja liefkozen, ze laat zich gewillig liefhebben door de omgeving. Degene die dus de ouders zijn van Anastasia moeten die gewilligheid natuurlijk niet blokkeren. Op het moment dat een kind eigenlijk zuiver is en ze kan in jouw armen troost geven, in jouw armen troost geven, bezit het kind niet, het is nooit aan jou gegeven volledig, het is jou even gegeven als ouder zijnde, dat je het kind ter wereld brengt en een toekomst geeft hier ter aarde, begin van een lang reïncarnatieproces. En mijn instrument zoals jullie dat weten heeft hele zware tropen jaren achter de rug en Anastasia gaf haar weer de kracht om dus gewoon weer de Schittering te worden en weer de rust te vinden en ook door te denken en niet meteen impulsief weer het land te verlaten en gewoon weer te gaan reizen en zichzelf te vernederen in de persoonlijkheidsstoornis

die jullie, ja, de ex noemen, maar nu kunnen we ook niet meer het woord ex noemen omdat laten we hem gewoon de Zachtheid noemen. Dus laten we die naam even benoemen. Het is belangrijk dat jullie weten dat elke reïncarnatie plaats heeft gevonden in het karma. Het karma is de wet van oorzaak en gevolg. Ieder van jullie draagt de wet van de oorzaak en gevolg. Anastasia heeft gekozen voor dit gezin, ze wilde gewoon in de reïncarnatie gaan van wat er eigenlijk in de wet van oorzaak en gevolg staat. Wat staat er in de wet? Wat is een wet? Weten jullie wat een wet is?

Een regel.

Isaak: En wie maakt die regel?

De overheid.

Isaak: De Bron der Wijsheid bij ons. Wij maken de regels, wij maken de wetten, omdat wij hebben dus andere regels dan jullie. Jullie regels zijn lang niet zo secuur als onze regels, jullie wisselen nogal van regels. Dus de regel van de oorzaak en gevolg. Dus op het moment dat je dus reïncarneert bij iemand dan is er eigenlijk altijd het karma. Betekent dat de wet eigenlijk zegt: daar mag je voor kiezen, dit karma of dat karma. Dus je hebt meerdere levens, er zijn ook meerdere reïncarnaties, dus je reïncarneert eigenlijk in een zielengroep. Dus eigenlijk ga je niet verder dan die zielengroep. Dus je hebt in jouw levensreïncarnaties, heb je veel zielengroepen opgebouwd, en dan mag je gewoon de zielen uitkiezen waar je wilt gaan geboren worden. Dus je moeder die zou je daar kunnen herkennen, ze is een goede vriendin geweest of een schoolmaatje of iemand waar je een warm gevoel bij hebt gehad. Hoe herken je de zielengroep of de persoon waar je eigenlijk mee bent? Is een soort herkenning, ik herken jou ergens van, dat gevoel geef jij bij mij, ik voel mij zo bij jou. Dat betekent dat jij dat gevoel eigenlijk positief of negatief moet gaan zien. Is het een negatief gevoel, dan is het geen goed karma, is het een goed gevoel, dan is het een goed karma. Betekent dat je dus eigenlijk opbouw van energie

hebt gehad in een vorig leven en dat voelt goed, dat geeft rust. Dus stel dat een ziel goed geboren wordt en hij komt met rust ter aarde en hij kiest jou uit, brengt ie gewoon rust en vrede mee. De ziel is in rust, heeft genoeg uitgerust in de geest en is gewoon blij en content dat hij mag komen. Dus de kleine Anastasia heeft gekozen om te reïncarneren in deze zielengroep. Dus ze heeft ook gekozen om te reïncarneren bij ons. Ze heeft ook gekozen om te reïncarneren bij de Schittering en natuurlijk bij de Vurige en natuurlijk ook bij degene die dus de ooievaar is geweest, dus degene die dus het sperma brengt, dat noemen wij eigenlijk gouden ooievaar. Op het moment dat het kind daar geboren wordt, is ze eigenlijk altijd overgedragen aan de moeder, nooit aan de vader. Dat is de grote fout die jullie maken, dat jullie denken: het kind is overgedragen aan de vader. Nee, je geeft het kind eigenlijk ter adoptie aan. De moeder is dus de uitverkorene. De vader is degene die dus DNA brengt en ook eigenlijk brengt wat het nodig heeft. Kan ook zijn dat je bepaald karma met de vader hebt, kan ook, en dan kies je de juiste vader uit. Maar de vader is niet zo belangrijk in de opvoeding als de moeder. Het klinkt heel discriminerend, maar het is wel zo. Dus ben je een alleenstaande moeder zonder de opvoeding van de vader, dan moet je gewoon zeggen: het is goed zo, ik heb het kind voor mij gekregen, het kind heeft mij uitgekozen en de vader heeft tijdelijk deze reis met me mee mogen maken. Dus blijf ook nooit voor de kinderen bij elkaar. Wat af is, is af. Je kan gewoon gaan scheiden en het kind lijdt er niet onder omdat jij lijdt hieronder. Het kind lijdt er alleen maar onder als jij tot besluit gaat om dus het kind af te staan. Dus je biologische moeder is heel erg belangrijk om terug te vinden. Je biologische vader is een soort associatie, een soort denkvermogen, ik heb nog ergens een vader. Op zich is daar geen binding mee, behalve het DNA, de blauwe ogen misschien die je mee hebt gekregen, even duidend op het Geschenk.

Het Geschenk wil zelf eigenlijk wel zijn biologische vader ontmoeten.

Isaak: Zal hem alleen teleurstelling geven. Omdat een vader kan niet zichzelf bestempelen als vader. Een vader kan wel denken: oh, dit is

mijn kind. Hij kan het zeggen maar moet het ook voelen. Op het moment dat je dus vader bent, moet je gewoon je levensjaren met het kind hebben gedeeld. Heb je dat niet gedaan dan heb je alle belangrijke fases eigenlijk niet meegeleefd. Het woord is meegeleefd, je hebt het niet beleefd. Dan heb je eigenlijk niets. Je kan wel een plakboek geven en zeggen van: kijk naar de foto's, maar dan ben je gewoon verbaasd wat je ziet in die foto's, maar ja, dan heb je er nog steeds geen emoties bij. Waarom zeggen we dit? Omdat we willen dat de mens eigenlijk niet zo vasthoudt aan de vader. De vader brengt wel, de vader brengt ook DNA. Zoals de Barros energie ook via de vader is gekomen, heeft mijn instrument de kracht gebracht, maar hij heeft nooit echt de vaderrol gespeeld. De moeder was een belangrijke rol en zijn kracht heeft hij meegegeven in het DNA, dat is goed, maar meer dan dat is er niet nodig. Was het kind opgevoed door de moeder was het DNA ook meegegaan. Als jij een bruine kleur hebt, gaat ie ook mee, al ben je niet in die opvoeding.

Dus het beschadigt het Geschenk niet als ik hem nu niet in contact breng met zijn biologische vader?

Isaak: Eigenlijk zouden we je afraden om dat te doen, omdat het Geschenk gaat dan eigenlijk in een sentimenteel gevoel zitten, een romantisch gevoel. Hij zit nu tegen de puberteit aan, de prepuberteit, en hij ziet dan vaders voetballen met de kinderen, spelen met de kinderen, en hij denkt als ie een vader heeft gevonden dat het ook gaat gebeuren. Dat gaat niet gebeuren omdat die vader heeft zoveel kinderen. Als hij het contact zou moeten gaan onderhouden dan zou het heel gauw afgelopen zijn met die vader. Dus dat is eigenlijk een verslaafde vader. Verslaving in vrouwen zwanger maken en zijn DNA overall versproeien, net zoals de katten eigenlijk hun geur versproeien. Dus ja, Sky Isaak Romeo, is uitgekomen uit die spuit en dat is gewoon een feit. Hij is niet belangrijk voor die man en andersom hoeft het ook niet belangrijk te zijn voor het kind. Dus geef hem die voeding niet. Dus al hetgeen wat je hebt gesproken ooit met mijn instrument met een glaasje teveel op, laten jullie die glaasjes maar staan en luister naar

hetgeen wat ik zeg en zeg gewoon het is goed zo. Wil je gewoon een vader, dan heb je pech, het is er gewoon niet.

Hij heeft ook een andere moeder.

Isaak: Hij heeft twee moeders uiteraard, en daar moet hij gewoon zichzelf meer voor openstellen en dat hebben wij ook gezegd, en niet meer bang zijn daarvan. Het zou ook gewoon goed zijn als hij gewoon bij wijze van spreken mee gaat eten aan de tafel en eigenlijk zichzelf als een familielid beschouwt aan die tafel, en ook over die blokkades heengaat. Hij is in al die jaren veel onder jouw hoede geweest, onder jouw energievorm, onder jouw achternaam heeft hij geschild. De achternaam van mijn instrument is gewoon Barros. Op het moment dat je in de Barros terechtkomt, ben je een Barros, betekent dat ze daar heel veel waarde aan hechten. Jullie hechten misschien niet zoveel waarde aan jullie achternaam, maar Barros hecht veel waarde aan de achternaam en hoe dat komt zit ook gewoon in het DNA. Het is gewoon simpelweg ergens in het gevoel herrezen ooit in de tijd: we zijn de Barros. Dat hebben jullie ook weleens, dat je zegt van: dat is een bekende zanger, dat is een Hazes.

Hoor ik u nu een beetje zeggen dat hij beter Sky Barros kan heten?

Isaak: Nee, dat hebben we niet gezegd. Wij zeggen eigenlijk dat je gewoon in de energie Barros jezelf kan voeden. Het is puur voeding. Als je ziet de chaos van de Barros, de openheid van de Barros, de familiegevoelens van de Barros, ondanks dat het allemaal volwassen kinderen zijn in leeftijd, is het toch een toevoeging op je leven, je hebt wel broers, je hebt wel een zusje, je hebt familie. En als je ziet in de Vries energie....

Wat?

Isaak: In de Vries energie, familie.

Oh jij.

Isaak: Jullie achternaam energie, ja, jullie zijn wel bewust van elkaar maar jullie binding is nogal op losse schroeven, laat ik het zo netjes zeggen. Het is alsof jullie er voor elkaar zijn, maar aan de andere kant, de echtheid is bij ons anders. De echtheid is eigenlijk gewoon familie, je viert verjaardagen samen, je viert de kerst samen, je viert de belevenissen, beleef je niet alleen maar omdat je tijd daarvoor hebt, maar omdat het een soort regel is geworden in jouw levensstijl van regels en wet. Wij doen dat gewoon punt. En daar wijk je niet vanaf. Het kan zijn dat je ruzie met elkaar hebt, maar toch schikken we even voor die regel en wet. Dat heeft natuurlijk de moeder ook gedaan. De moeder heeft dat meegegeven aan opvoeding. Zouden de kinderen die opvoeding niet hebben gehad, dan zou ieder kind eigenlijk los zijn, omdat ze hebben geen vader. De moeder is eigenlijk de kern van de opvoeding. Aangezien Sky Isaak Romeo twee moeders heeft, heeft hij ook twee kernen. Jullie verschillen duidelijk, zoals jullie van normen en waarden verschillen, verschillen jullie ook van huidskleur en haren, jullie verschillen ontzettend veel van elkaar, jullie zijn toch wel twee kernen. Jouw kern is goed, het instrument kern is goed, maar het is verschillend. Maar als hij heen en weer kan gaan in verschillende kernen kan hij ook twee verschillende kernen ontmoeten. En natuurlijk moet je niet bang zijn dat de voorgeschiedenis eigenlijk meteen een bescherming zou moeten zijn voor Sky Isaak Romeo, dan gedraag je je hetzelfde als degene die net vader is geworden, dat ie vooraf eigenlijk het kind over beschermt, terwijl je eigenlijk alleen pas kan beschermen als bescherming nodig is. Je moet een kind nooit teveel beschermen, anders kan hij er niet tegen straks in de maatschappij. Een beetje wind en een beetje kou en je zit al te bibberen van de wind en de kou. Het kind moet eerst zelfstandig gemaakt worden. Dat is wel belangrijk, dat Anastasia ook wel de opvoeding krijgt en in een rumoerig gezin opgroeit en niet op haar kamertje in stilte haar middagdutje hoeft te doen en avonddutje en tussendoordutjes en alleen maar dutjes. Het is belangrijk om simpel te zijn. Als je simpel bent, dan straalt je ook simpelheid uit. Ben je

ingewikkeld, dan straal je ingewikkeldheid uit. Natuurlijk heb je normen en waarden. Je hebt ook je verplichtingen, je hebt ook je normen en waarden. Je hoeft niet te streng te zijn.

De kinderen van de Schittering hebben gevraagd naar hun vorige levens, wilt u daar iets over vertellen?

Isaak: Over hun vorige levens. Ach, we gaan door naar een andere vraagstelling.

Regelmatig gaat de Schittering naar de Bron der Wijsheid, ik vroeg me af is dit de zevende sfeer? En wat doet de Schittering daar, wat gebeurt daar? Kunt u een omschrijving geven van de Bron der Wijsheid?

Isaak: Ja, de Bron der Wijsheid, de Bron, eigenlijk moet je het zien als, stel dat je je zou visualiseren de aarde, en de aarde zou een opening hebben, een trechter. En de trechter daar zit eigenlijk alle licht, alle energie in die trechter. Je zou aan de kant van die trechter staan en je kijkt naar die energie, en je voelt de zwaartekracht, je voelt de elementen, je voelt alles wat er is, dat noemen we het Al, in die Bron, dat is de Bron der Wijsheid. Dus in visualisatie, dan moet je de aarde zo zien en jullie hebben dus een trechter en daar wordt alles in één keer naar beneden getrokken en onderin heb je de Bron, net zoals de vulkaan, hebben we de Bron. Dus je staat boven de vulkaan en je kijkt naar de Bron. Omdat het heet Al Wat Het Is. Het is alles wat er is. Alles zit daar in die Bron. Alle informatie zit daar. Elk leven. Iedereen is bekend van alles wat er is in de Bron. En de Bron splitst zich af in sferen. Dus de Bron der Wijsheid heeft afstemmingen. Dus de sferen zijn afgestemd met de Bron der Wijsheid. Dus stel sfeer drie heeft dus allemaal mensen van de Bron der Wijsheid van drie. Wij zitten op de zesde sfeer, wij hebben dus de zesde graad, dus we moeten nog een sfeer. Dus de Bron der Wijsheid is de Bron van onze wijsheid. Maar wij zijn nog niet op de zevende sfeer. De zevende sfeer is de God sfeer, wat jullie God noemen dus eigenlijk Meester Jezus sfeer, is eigenlijk de allemachtigste, is ook de einde sfeer, als je daar maar

eenmaal gepasseerd bent, los je op naar de andere planeten en dan begin je eigenlijk opnieuw met nieuwe levensenergievormen. Dus na de zevende sfeer ben je eigenlijk opgelost. Waarom noemen wij de Bron der Wijsheid? Dat is de hoogste sfeer van ons maar je kan niet hoger gaan dan je licht gaat verdragen.

De hoogste sfeer van de zesde sfeer?

Isaak: De hoogste sfeer van de zesde sfeer. Dus je moet nog een sfeer. Ons instrument moet ook nog een sfeer. Ik ga met haar mee in de sfeer. Ik ben hier, zij is hier, samen bouwen we onze energie, bundelen we onze krachten. Dus ik bundel mijn krachten met haar sfeer, aardse sfeer, omdat ze fysiek leeft en zij bundelt de krachten van mijn geestelijke sfeer. Samen bundelen wij twee sferen. Twee geestelijke mensen worden dus één, laat staan miljarden mensen. Miljarden mensen zitten in de Bron der Wijsheid sfeer.

Alle energieën van alle mensen van het hele aardestelsel?

Isaak: Zitten in de Bron der Wijsheid. En dat dat is alleen maar energie. Dus alle wijsheden, zijn niet tastbaar. Is hetzelfde, kan jij het licht tastbaar maken? Kan jij – je zit al in het licht – maar kan jij het tastbaar maken? Het is niet te meten. Ja, 220 watt, desnoods wat anders, maar de tastbaarheid van de Bron, van dat kleine bolletje dat is ontastbaar. Dus wij stemmen ons af, dus wij zijn ook geestelijke mensen in de Bron der Wijsheid, niet in dat gat maar letterlijk in ruimtes. En daar gaan we heen, we gaan naar onze Meesters toe, omdat zij niet bezig zijn met reïncarnaties, omdat zij eigenlijk allang klaar zijn, zoals ik allang klaar ben, stemmen we ons af. Zij hebben dus hun taken, hun verplichtingen, dus zij kunnen dus letterlijk in één keer alle wijsheden gaan lezen over jou leven. Ze weten jouw vorige levens, ze weten jouw dilemma's. In één wenk kunnen ze jou volledig eigenlijk lezen. Hier hebben jullie stapels van boeken, voordat we kennis hebben over wie jij bent Barmhartige en daar is het in één wenk. Dus wij komen daar en we vragen dus om de informatie en dan gaan we

met elkaar in beraad of de informatie prijsgegeven mag worden, omdat elke wet van oorzaak en gevolg telt op dat moment. Als wij teveel vertellen dan gaan jullie eigenlijk beïnvloed zijn, dan gaan jullie niet meer leven volgens jullie karma. Als jullie heel slim zijn en je zou steeds maar naar een instrument gaan die verbonden is met het hogere zelf, zoals ik een Meester ben, en je pakt die informatie steeds, dan kan je een heel goed leven op de aarde hebben. Omdat eigenlijk wij geven jou constant de informatie hoe je de beste beslissingen moet maken. En als je volgbaar bent dan heb je een rijk leven hier. Financieel zal je niets meer mankeren omdat wij vertellen hoe je financieel eigenlijk met één swipe tot rijkdom kan brengen omdat wij weten de kwaliteiten van jou kunnen. Nu klungelen jullie nog en vinden jullie wat uit en weten jullie niet hoe het op de markt gebracht gaat worden en wij weten met één swipe eigenlijk de juiste energieën te zoeken en te vinden, als je die ontmoet en die ontmoet.

Isaak laat zien op een mobiele telefoon hoe je moet swipen. Swipen is het heen en weer switchen tussen schermen.

Isaak: Jullie hebben informatie, wij hebben ook informatie. Jullie swipen en wij swipen. We weten alles in één keer. Wij hoeven niet de dossiers te lezen.

Het is dus een soort vergadering van zielen?

Isaak: Het is een vergadering van zielen. Je hebt ook broeders. Dat betekent dat mijn broeders in de Bron der Wijsheid, zijn mij ook toegedeeld. Dus ik heb broeders. Ik heb studenten maar ik heb ook broeders. Ik heb het Meesterschap. Omdat ik het Meesterschap heb op de zesde graad, heb ik ook broeders en die broeders zijn alleen maar bezig om mijn werk in de gaten te houden. Dus ze proberen eigenlijk alles te sturen. De broeders zijn dus verbonden met Isaak & de Schittering, zijn verbonden met het instrument, zijn verbonden met de levens van de kinderen van het instrument en de levens van jullie, die onder het instrument vallen. Eigenlijk zeggen wij, ik en het

instrument, en mijn naam is Isaak, mijn instrument en de broeders zijn alleen maar gericht daarop. Dus wij hebben het collectieve bewustzijn verbonden met het werk Isaak & de Schittering. En wij stippelen de toevalheden bij mekaar. Wij zorgen dat jullie eigenlijk energie krijgen. Het instrument geeft jullie veel fysieke aandacht en wij zijn bezig om het instrument constant te sturen om alles bij mekaar te houden om dus verder te kunnen komen zoals de vierde ashram nog steeds in de grote planning zit bij de Bron.

Ik weet niet of het klopt maar ik kreeg een tijdje geleden de indruk dat er ook meningsverschillen zijn in de Bron der Wijsheid.

Isaak: Ja, dat klopt. Dat klopt. We zijn het niet altijd eens met elkaar, omdat je hebt wat zachtaardige zielen en je hebt wat dominante zielen. En ik ben een zachtaardige ziel. Ze vinden mij ook zachtaardig. Ze noemen mij altijd de Lachende en ik laat het instrument ook graag lachen. Waarom zou je niet lachen en waarom zou je niet zachtaardig zijn, als je toch ziet dat het allemaal kinderen zijn die in een leerproces zitten? Maar er zijn wat serieuze zielen en die zijn wat strenger en die houden zich strikt aan de regels en die willen gewoon dat de vierde ashram er is. En er zijn wat fouten begaan, er is een fout dat ik eigenlijk te zachtaardig ben geweest, en dat ik niet alles bij elkaar heb kunnen houden en dat er bepaalde zielen weg zijn gevallen, bepaalde mensen weg zijn gevallen. Dat ik niet, in hun ogen, mijzelf streng heb toegesproken om hen bij mekaar te houden. Maar ik laat graag iedereen vrij. En dat kunnen ze niet verplichten. Ze kunnen mij niet verplichten dat ik jou zodanig bij mij houd dat jij mijn instrument eigenlijk geeft wat ze nodig heeft en mij geeft wat ik nodig heb om verder te kunnen gaan in mijn evolutie. Ik heb tijd genoeg, ik ga sowieso naar de zevende sfeer ooit in de tijd. Dus ik ben de zachtaardige. Anderen hebben wat minder geduld.

Ik vond dat toch verrassend om te horen want ik heb altijd gedacht als je verder komt, dus steeds hoger in liefde gaat, dat het besluit hetzelfde zou zijn.

Isaak: Nee.

Ik vind het apart om u te horen praten over zielen van de zesde sfeer, zo hoog al, zo ver al, waarvan de één zachter is en de ander strenger, dominanter.

Isaak: Wij zijn geesten. We houden onze persoonlijkheden. En vergeet niet de aardse energiesfeer, zolang wij werken met de aardse energiesfeer, wij ondanks dat wij veel hoger staan dan jullie nog steeds in hetzelfde evolutieproces zitten van werken. Wij werken nog steeds aan onze evolutie. Als je de zevende hebt bereikt, ben je ook vrij. Ben je ook vrij van werken aan je evolutie. Je bent vrij en dan op dat moment kun je gewoon andere planeten ontdekken en dat weten we nu nog niet. Je hoort van elkaar maar je hebt het nog niet beleefd van elkaar, elkaar nog niet daarin ontmoet, dus je hoort van elkaar. Dus er zijn genoeg intelligenties bij ons die dus wel verbintenis hebben met de andere energievormen, maar wij hebben daar nog geen voet op de grond, wij mogen daar nog niet heen.

Het is toch zo dat u ons ook kunt optillen naar de eerste geestelijke sfeer op een gegeven moment? In de boeken van Jozuf Rulof staat dat je altijd met een Meester die hoger is dan jij mee kan liften als je maar in bescherming blijft.

Isaak: Ja, in bescherming van Alcar. Die kennen wij, daar werken wij ook mee samen.

Zit hij in de zesde sfeer?

Isaak: Ja, hij hoort bij mij.

Lenk, ik heb echt genoten van die boeken.

Isaak: Hij is ooit in de tijd, en eigenlijk is dat een voorteken geweest, dat hij onder mijn bezieling was. Hij is ooit in de tijd in Prinsenbeek in het lichaam van mijn instrument geweest, in het oog van andere mensen. Dus wij hebben toen, nog helemaal in de begintijd van mijn

instruments evolutie, hebben wij Alcar haar laten bezielen. Het was een ervaring in Prinsenbeek en mensen herkenden hem omdat het waren devoties, hij kwam ook voor hun broeders. De broeders die gek op Alcar waren en hij bracht hen bij elkaar. Alcar is een Meester en Jozuf Rulof was eigenlijk een ontdekker. Hij was geen Meester, hij was een instrument, ze zijn bij elkaar in energievorm.

Mijn vraag is: dan zou ik verwachten dat u met iemand van de zevende sfeer ook al daar bent geweest.

Isaak: In de andere planeten?

Nee, in de zevende sfeer.

Isaak: De zevende sfeer is dus de laatste reïncarnatie en dan los je op.

Oh, er is natuurlijk geen zevende sfeer, zodra je die raakt dan...

Isaak: Dan los je op. Dan los je op. En dat is wat we eigenlijk willen weten, wat gebeurt er met ons? Dat is waar we geen informatie over hebben direct. Indirect hebben we wel van alles gehoord maar niet ervaren.

U heeft nog wat gezegd over Jezus in het vorige boek, dat hij een Meester van een andere categorie is en dat hij altijd op zijn plek zal blijven en volgens mij noemde u hem de koning van de sferen.

Isaak: Dat klopt. Dat heb je heel goed gehoord. Omdat hij is verbonden met de aardse sfeer. Zolang hij in de geschiedenisboeken levend gehouden wordt, zal hij niet zichzelf laten oplossen. Omdat hij geschreven staat in de Bijbel en geschreven staat in heel veel huizen en hij nog daar aanbeden wordt en zijn moeder ook, Maria, aanbeden wordt, dat betekent dat hij niet gaat oplossen. Hij blijft zijn werk doen tot de aarde vergaan is.

Betekent dat toen hij zevende sfeer werd dat hij toen heeft gekozen om koning van de sferen te zijn?

Isaak: Hij is de koning van de sferen omdat hij heeft dus eigenlijk het christendom, hij heeft dus eigenlijk het geloof hier ter aarde gebracht. Dus in de sfeer waar wij ons bevinden is hij de koning van de sferen. Maar laten we even erbij vertellen dat er nog veel andere koningen zijn van de sferen. Zelfde dat jullie veel koningen hebben in jullie continenten. Koning van Nederland, koning van België, dus hij is de koning van de sferen, van onze sferen.

Van het christendom?

Isaak: Van het geloof wat wij zijn. Hij verkondigt simpelweg het geloof. Het geloof. En het geloof is algemeen. Hij is ook voor het moslim geloof, hij is ook voor het hindoe geloof, zolang er maar het woord liefde bij komt.

Wat bedoelt u dan met andere koningen?

Isaak: Er zijn genoeg sferen die wat laag zitten en dan noem jij mij koning, jij vereert jouw koe. Jij vereert jouw Shiva of jij vereert een bepaalde ja, Egyptische staat. Dan moeten wij niet denigreren, moeten wij niet zeggen: dat mag niet. Wij weten dat wij de koning zijn van alle geloven, dan horen die daar ook bij, maar is een aftakking van ons, is een soort aftakking. Maar ja, Jezus is de belangrijkste profeet ter aarde als dat is wat je zegt. Jezus is de belangrijkste profeet ter aarde gekomen. In het oude testament waar genoeg profeten in voorspeld waren, maar hij was werkelijk de zoon van God.

U zei Jezus lost nog niet op en zijn moeder ook niet.

Isaak: Jezus lost pas op van de sferen als de aarde vergaan is.

En zijn moeder ook begreep ik?

Isaak: Dat betekent als er geen licht op aarde meer is, dan zal Jezus oplossen. En de moeder zal zichzelf toewijden aan Jezus. Dat betekent zij zal zich terug laten keren bij zijn sfeer en daar zal ze gaan afwachten tot ze allemaal op gaan lossen, op het moment dat de aarde vergaan is. De moeder Maria, heeft dus haar taak hier ter aarde te voltooien en volbracht. En Meester Jezus hetzelfde, dus die twee hebben een pact met elkaar en dat pact zal je niet kunnen verbreken.

Verandert de samenstelling van de Bron der Wijsheid dan ook steeds of blijven het continu dezelfde geesten?

Isaak: Ja, het verandert wel. Het verandert steeds. Dat is een goede vraagstelling trouwens. Ja, we kunnen niet zeggen we zijn ze gewoon zat, dat is niet zo. Maar het is wel zo dat op een gegeven moment wij de een veranderen voor de andere intelligenties. Wij noemen ze intelligenties. Dat andere intelligenties eigenlijk ook wel waardevol kunnen zijn. Omdat wij evolueren en de intelligenties stemmen ook af op onze evolutie. Dus wij weten wel de afstemming. We weten: we hebben een aantal graden behaald in de evolutie van de zesde sfeer en ons instrument is wat wijzer geworden, ze zit niet meer in die fase, dan horen die intelligenties ook niet in die fase. Omdat ja, stel dat wij intelligenties hebben die heel erg gericht zijn op bepaalde aspecten van het leven van mijn instrument, ja, dan gaan wij daar heel veel informatie vragen en als mijn instrument dat allang heeft doorlopen dan hoort hij daar niet meer op die zetel te zitten en dan gaan we naar een hogere intelligentie. Excuseer het woord hoger, maar op dat moment wat hoger omdat ons instrument wat hoger is gegaan. Dus eigenlijk moet je het zo zien als juffen in de klas, ze veranderen, elke juf is even belangrijk maar als het kind verandert, heeft het hogere intelligentie nodig. Dus ja, het verandert uiteraard maar ik kies ze uit. Ik mag mijn intelligenties uitkiezen. Daar ben ik altijd heel erg blij en verheugd om, dat betekent dat ik nieuwe broeders ga maken, nieuwe vrienden broeders ga maken, en ik leer daarvan. De intelligenties hebben wel een voordeel en dat is wel ze werkelijk zuiver zijn met hun beslissingen en ik ga nog veel te veel mee met de emoties en capriolen

van mijn instrument, en ik zit ook veel op de aardse sfeer. Ik leer jullie taal, ik leer jullie accenten, jullie woordenschat, ik word wat menselijker als ik hier ben en daar ben je volledig zuiver. Niet dat ik niet zuiver ben, maar ik beweeg me graag tussen jullie.

Waar je mee omgaat, word je mee besmet.

Er wordt gelachen.

Isaak: Maar je wordt meteen wel weer gewoon gereset als je daar bent. Op het moment dat we even in de Bron mogen komen, moet je letterlijk gewoon even resetten. Je mag de informatie wel hebben, wat je hebt vergaard op aarde, je draagt het mee, het zit ook bij je, dus ze kunnen eigenlijk aflezen in de swipe wat je allemaal hebt ervaren en daar gaan we ook over vergaderen en evolueren, en ze gaan ook mij aanstippen in mijn onperfectie en mijn perfectie en mijn handelen, ze laten me ook zien de wet van oorzaak en gevolg. Als ik zo had gehandeld was dat het gevolg. Als je jezelf tevreden wilt stellen, ik ben letterlijk gewoon teleurgesteld geraakt door het feit dat eigenlijk de vierde ashram al een jaar geleden had moeten zijn, dus ja, ik heb wat tijd verspild blijkbaar. Tijd is voor mij betrekkelijk.

U zei eerder ook dat elke sfeer ook tussensferen heeft.

Isaak: Ja.

Bedoelt u dan dat er binnen in een sfeer als het ware meerdere klassen zijn?

Isaak: Ja, eigenlijk zie je dat als een gebouw, dat is sferen. Wij zijn eigenlijk een groot gebouw en een gebouw is oneindig. Op het moment dat je dus denkt dat je het einde hebt bereikt, dan heb je nog zoveel gebouwen erachteraan, omdat je ziet eigenlijk alleen maar waar je mee verbonden bent. Op het moment dat je weer verbindt met de volgende, komt er weer een gebouw, weer een gebouw en weer een gebouw en dat zijn eigenlijk allemaal energieën. Eigenlijk zijn wij

simpelweg de manifestatie van wat je uitstraalt, dus onze energieën. Wij leven wel intens. Wij leven via weten. Wij weten dat het waarheid is en dat we alles kunnen projecteren. Dus als jij bij wijze van spreken in onze sfeer veel kracht bezit om dus jezelf te manifesteren, de plaatjes komen erbij. Dus je kan zo een reis maken naar je toekomst en weer terug. Je gaat echt in de tijd, je gaat ook naar verleden tijd, je gaat ook naar vorige levens tijd. Alleen het gevaar ervan is dat je ook je verleden wordt. Dus als wij ons terugtrekken naar een tijd, ik word weer white feather dan ben ik eigenlijk indiaan, dan ben ik vergeten deze tijd van Meester Isaak, en dan moet ik weer terugkomen naar mijn tijd anders blijf ik als een indiaan hangen in 1230 en die tijd is al verstreken. Dus ja, dat is dus alle energieën leven in jou. Mijn instrument heeft het letterlijk meegemaakt dat ze dus terugging in de tijd, daarom kon ze haar leven weer even voelen en waarnemen zoals jullie dat noemen. Het woord waarnemen is: je neemt het waar, het is waar voor je en niemand anders kan zeggen dat het niet waar is. Jij hebt het waargenomen. Jij zegt nog tegen jezelf: het is krankzinnig, nee, mijn instrument, al die levens die ze heeft verteld is honderd procent waar, elk leven, ook het grootste leven.

Maar je kunt niet het verleden veranderen?

Isaak: Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee. We kunnen wel het verleden weer ervaren en dan maak je het weer mee. Je maakt de dood weer mee, je maakt de geboortes van je vrouw of kinderen mee. Je kan gaan kijken waar ze vandaan kwam. Dus je kan overal terug. Stel dat je een ontmoeting hebt met je vrouw en je wilt gewoon weten hoe haar geboorte is geweest vooraf. Dus je ontmoet haar op haar twintigste en je wilt weten hoe ze was toen ze nog baby was. Dan kan jij teruggaan naar de babytijd. En dan beleef je wel de vrouw door de kennis. Dan had je misschien een aantal schoonheidsfoutjes niet gedaan omdat je eigenlijk weet wat voor vrouw je hebt gekregen en wat voor blokkades ze mee heeft gemaakt in de opvoeding en wat voor vlees je in de kuip hebt eigenlijk.

Is iedereen waar u bent samen? U heeft een geestelijke vrouw maar zijn alle mensen samen met iemand?

Isaak: Nee, nee, nee helemaal niet kind. Er zijn heel veel intelligenties die willen juist niet samen zijn. Nee, je hebt getrouwde stelletjes en je hebt ongetrouwde stelletjes en je hebt ook vrijwillig ongetrouwde stelletjes die willen niets anders dan gewoon oplossen. Die willen niets anders dan oplossen en eigenlijk gewoon kijken hoe de andere werelden zijn. En dat is een groot verlangen. Hoe dichterbij je komt hoe meer jij in verlangen bent en dan wil jij niet iedereen meenemen. Nou, mijn karma is anders en mijn besluit is ook anders en ik vind het heerlijk zo, maar mijn gemoedelijkheid...

Gemoe...?

Isaak: Gemoedelijk. Ik ben gemoedelijk en ik ben een familiemens. Ik hou van mijn kinderen en ik hou van de natuur, ik hou van samenzijn. Eigenlijk ben ik best wel een romantisch iemand. En dat hou ik in stand. En ja oplossen, ja, wat moet ik daar gaan doen? Ja, ik heb geen idee wat ze gaan doen met het oplossen, dat zien we dan wel. In eerste instantie weet ik toch dat ik niet verder ga dan de zevende sfeer, omdat ik wacht gewoon tot de aarde eerst oplost en dan zie ik wel weer verder. Dan kunnen nog eeuwen en eeuwen voorbij gaan.

Honderden?

Isaak: Ja, dus we zitten eigenlijk vast in de zevende sfeer. Maar als we in de zevende sfeer zijn, hebben we de rijkdom bereikt en hebben we Jezus ook dichtbij en nu kunnen we hem wel zien. We kunnen Jezus wel zien, maar we kunnen hem nog niet vasthouden, omdat hij projecteert zich in de Bron der Wijsheid. Dus als wij daar bij elkaar zijn, komt hij dus eigenlijk letterlijk naar voren, en is het letterlijk alsof hij uit het niets herrijst, en je ziet hem en je kan hem ruiken, je kan hem proeven, je hebt het gevoel dat je hem vast kan pakken. Eigenlijk heb je hem vast in je hart. Maar je hebt nog niet de sfeer bereikt, maar

je bent zo dichtbij. En hoe lager je bent hoe onduidelijker het beeld is en hoe dichterbij je bent hoe duidelijker het beeld is. Dan zie je Jezus en hij geeft een lezing, en hij gaat vertellen en hij vertelt eigenlijk over de liefde en hij vertelt over zijn leven ter aarde en daar kunnen we nooit genoeg van krijgen. Hij vertelt over al die emoties en hij vertelt over al die oorlogen en hij vertelt over alles wat hij teweeg heeft gebracht en hoe hij geschiedenis heeft gemaakt en hij laat het verband zien van verleden tijd naar heden tijd en je blijft alleen maar verbazingwekkend luisteren naar alles wat hij te vertellen heeft, omdat hij vertelt zoveel waarheid. Omdat alles is gewoon verbonden met vroeger en nu, heden, toekomst, alles in één. En dan luister je ernaar en dan ga je tot rust komen omdat de informatie die hij geeft brengt wel onrust met zich mee, omdat zoveel informatie dat zelfs ik, die wijs ben, op dat moment even tot kalmte moet komen om het te laten bezinken. En die bijeenkomsten zijn echt afgestemd, we stemmen af en we weten wanneer Meester Jezus komt en wij zijn op dat moment alleen maar aan het wachten tot hij komt en hij komt met het mooiste gewaad aan en hij draagt zijn gewaad in sierlijkheid en hij komt letterlijk zoals jullie hem kennen als Jezus. Hij komt in sandalen en hij komt letterlijk met zijn gewaden aan zijn kruis gehangen en hij laat zijn handen zien en je ziet nog steeds de spijkers in zijn handen, de fysieke spijkers in zijn voeten, en je ziet eigenlijk en als hij zich manifesteert, in die tijd, laat hij zichzelf zien hoe hij gezeseld is en hij laat zien hoe hij geslagen is, en dan mogen we de geluiden horen, en het zweet voelen wij van zijn lichaam druppelen en wij proeven het bloed in zijn mond en al hetgeen wordt voor ons zo duidelijk dat we nog harder gaan werken na afloop.

Iedereen blijft het beeld van zijn laatste aardse leven dragen?

Isaak: Nee, hij laat dat zien alleen maar als een les. Maar hij laat ook zien hoe hij is geboren in de wieg. Hij laat ook zien hoe eigenlijk het christendom is ontstaan, hoe Kerstmis is ontstaan, hij laat alles zien. Hij laat ook de laatste strijd zien. Doordat hij het laat zien weten we dat het niet geschreven is in de boeken, maar omdat de Meester het

aan jou laat zien. Hij laat zich zien zoals ik mij aan jou laat zien, dat jij mij hoort via de energie van mijn instrument, en mijn waarheden jou eigenlijk bereiken en zijn waarheden bereiken mij, en hij laat zich zien zoals wij eigenlijk op dat moment in de geschiedenisboeken hem hebben herinnerd. Zo ziet hij er op dat moment uit. Hij heeft blauwe ogen.

Hoe ziet u elkaar dan? Ik heb zelf altijd gedacht: het zullen wel pastelkleurige bolletjes zijn boven.

Isaak: Wij zijn geen bolletjes. Wij hebben een hekel aan het woord bolletje.

Nou, bollen.

Isaak: Dat jouw verloofde jouw bolletje noemt, jouw echtgenote. Laat ons eventjes als entiteit, wij zijn intelligenties. Ja, wij zijn energievorm en jullie nemen het waar met jullie ogen als een bol, maar wij zijn energie. Maar eigenlijk kunnen we lange energie zijn, we kunnen korte energie zijn, we kunnen ook manifestaties zijn, we kunnen ook een lichaam zijn. We kunnen letterlijk in jouw slaap treden en dat jij ons ziet zoals jij ons herinnert. We kunnen ons jong laten zien, zoals jij ons herinnert in jouw jeugd. Stel dat jouw oma was overleden toen jij twaalf was en dat jij haar ziet op die leeftijd, zoals ze is overleden toen jij twaalf was, terwijl ze eigenlijk verder is gegaan. Zij verouderen niet meer, dat is het juist, het verouderingsproces is gestopt bij het overlijden. Je veroudert niet meer. Je wordt wel jonger. Jij wordt jonger als je jeugdige leeftijd tussen dertig, veertig, ouder zie je er niet uit. Maar sterf jij op jonge jaren dan moet je groeien, dus je wordt volwassen bij ons. Maar dertig, veertig is eigenlijk de middel fase van de belangrijkste levensjaren, is de ontdekking van je ziel. Dertig, veertig is de ontdekking van je ziel. Je ontdekt je ziel, je ontdekt je belangrijkheid, tussen dertig, veertig, is allemaal fases. Met veertig moet je eigenlijk jezelf hebben ontdekt. Moet je weten wie je bent. Moet je weten waar je voor staat. Fundamenten, bouw je je huis op, na

je veertigste dan neemt eigenlijk jouw leven af. Dan word je vijftig en dan word je zestig, zeventig begin je eigenlijk over te gaan naar ouderdom, dat je oud wordt. In de vroege tijden haalden jullie die tijd niet meer en rond zestig, zeventig, tachtig is eigenlijk nabijheid van de dood, steeds maar prikkelen: wanneer ga je, wanneer ga je heen? De eerste levensjaren zijn belangrijk. De kindertijd, de eerste kind tijd, de zuiverste tijd is tot zes, zeven jaar en daarna begin je gewoon eigenlijk in de prepuberteit te komen en dan ben je in de puberteit en dan kom je tot de ontdekking: ben ik narcist of ben ik geen narcist. En dan ga je gewoon het maken in de wereld, ik ga studeren en ik ga wereldreizen maken, ik ga het maken, ik ga trouwen, ik ga kinderen krijgen, hangt af van wat jou bezielt op dat moment en dan ga jij gewoon jezelf ontdekken tussen de twintig en dertig daarin, ouders worden et cetera en dan zo rond dertig en veertig is dus de bezieling en bij veertig moet je staan. Jullie noemen het menopauze, penopauze, maar wij noemen het identiteit. Het is jouw identiteit, al dat was eigenlijk een voortraject om jezelf te zelfontdekken. Binnenkort is jouw tijd.

Er wordt gelachen.

Ik heb nog een ander vraagje. De Schittering moet allerlei ervaringen opdoen zoals weten hoe het is voor ons mensen om in een bepaalde situatie te leven. Omdat zij geestelijk is en al het aardse los heeft gelaten weet zij niet meer hoe het is en moet zij het opnieuw ervaren. Als zij in zo'n ervaring zit, hoe kan zij dan nog de wijsheid behouden? Want hoe kun je een situatie ervaren als je al veel meer weet en wijzer bent?

Isaak: Ja, is hetzelfde als dat je geboren wordt in de sluier van vergeetachtigheid. Je begint opnieuw maar de wijsheid is gegrift in jou. Jouw vorig leven leeft in jou. Dus je moet de links leggen. Je moet jezelf kunnen linken met je vorige levens. Op het moment dat mijn instrument haar vorige levens zou gaan optellen, zou ze precies begrijpen waarom ze nu hier is. Zij zou eigenlijk al haar behoeftes kunnen vervullen nu omdat ze weet precies: oh, daarom ben ik dat, daarom weet ik dat, daarom hield ik daarvan, daarom was ik dat. Alles

wat je mee hebt gemaakt in de kern van belangrijk komt voort in dit leven en jij ontdekt het weer en je gaat het herontdekken omdat jouw intelligentie, jouw hersenen hebben je geblokkeerd omdat je bent benaamd als Anna Theresa Barros en iemand zegt jij bent geboren in 1971 en niet eerder en je moet jezelf volledig gaan ontdekken en je kan het pas ontdekken als je weer teruggaat in de tijd met meditatie of met herkenning dat je jezelf herkent in dat leven en dat je ook de link kan leggen: wat heb ik nog behouden van dat leven? Heb ik een trauma overgehouden? Ben ik een oorlogsslachtoffer geweest? Ben ik daarom traumatisch op oorlogen? Ben ik een kunstenaar geweest? Ben ik een zangeres geweest? Ben ik een bekend iemand geweest? Ja, misschien wel. Maar dan moet jij kunnen zien waarom jij jezelf daarmee verbindt, zie in je hart. Waarom verbind ik mij daarmee? Waarom heb ik iets met dat land of die muziek of met die piano of misschien ben ik wel Mozart geweest of waarom heb ik iets met monniken? Waarom heb ik iets met de natuur? Waarom heb ik iets met Jezus of waarom heb ik iets met het Anne Frank huis? Waarom ga ik graag naar Amsterdam? Waarom, waarom, waarom? Beantwoord de vragen en niemand anders zal je tegenspreken, behalve jij, omdat jij weet de waarheid en de rest kan het allemaal in onwetendheid neerzetten, en dat is nou het gevaar van het collectieve bewustzijn omdat er zijn heel veel Anne Franks hier op aarde, omdat heel veel mensen zichzelf collectief bewust hebben gemaakt met de echte Anne Frank. Dus de echte Anne Frank die geschiedenis heeft gemaakt, heeft haar boeken uitgezonden en ieder leest en voelt empathie en voelt de energie van Anne Frank levend in zichzelf. Maar zijn geen Anne Franks, er is maar één. Ze heeft gewoon gezaaid, wat je oogst is energie dat zoveel mensen van Anne Frank houden. Hetzelfde met Maria, hetzelfde met andere heiligen. Zij heeft een bepaalde energie laten groeien in jullie harten dat jullie een associatie hebben en een strijdlustigheid hebben, dat jullie die eren. Heel veel mensen in het katholicisme eren hun beelden en zij voelen die strijdlustigheid van het beeld, de energie van het beeld komt tot hen. Een voorbeeld: Jeanne d'Arc. Heel veel mensen zijn strijdlustig maar Jeanne d'Arc, gewoon een jong meisje die zichzelf als jongen neerzette, die eigenlijk de koning te rijk heeft

gemaakt, en haar lijdensweg en toen werd zij gewoon doodgemaakt en het is een waargebeurd verhaal. Waarom eren jullie dat? Heeft het iets in jullie wakker gemaakt? Haar kracht, haar doeltreffendheid, haar geloof, eigenlijk in die tijd ook haar krankzinnigheid. Niemand geloofde haar behalve zichzelf en ook zij sprak met een geest en ook zij kreeg de informatie zoals mijn instrument de informatie krijgt en dat is waar, maar zij wist niet dat het eigenlijk simpelweg was als dit is, een instrument.

Eigenlijk is Jeanne d'Arc dus een instrument?

Isaak: Ja.

Een aangemeten persoonlijkheid?

Isaak: Ze werd dus eigenlijk ter gehoorzaamheid gebracht om dus de koning ter rijke te brengen. Jeanne d'Arc is eigenlijk op dat moment simpelweg in dat korte leven ter aarde gekomen om dus de revolutie in Frankrijk...

U heeft ooit gezegd dat zij moest zorgen dat Frankrijk bleef bestaan toch?

Isaak: Ja, ja, ja, dat is ook zo. Je kan ook de associatie leggen in de vele aspecten. Waarom heb je soms een hekel aan een land? Waarom heb je een hekel aan dat soort herkenningspunt? Misschien ben je daar weleens geweest? Misschien heb je die strijd meegemaakt. Misschien heb je een hekel aan de Franse taal of misschien spreek je vloeiend de Franse taal. Er zijn zoveel vraagtekens die nooit zomaar vraagtekens zijn.

Alles komt ergens vandaan.

Isaak: En als jij dus teruggaat naar helemaal in het begin van jouw reïncarnaties, je gaat terug naar de eerste kern en stel jij bent door een hoge Meester bestempeld ooit in de tijd, ga je niet in minder.

Ga je nooit...?

Isaak: In minder. Jouw eer die je hebt gekregen in de geestelijke vorm gaat nooit in minder. Je maakt alleen maar nog meer stappen. Je gaat alleen maar sterker worden. Eigenlijk de eerste levens die eigenlijk bekend zijn bij mijn instrument, die zijn niet minder gegaan, zijn alleen maar gevorderd gegaan. Dus degene die dus het eerste leven is, dat is dus een belangrijk leven, is jullie bekend, en daarna zijn er alleen maar nog meer belangrijke levens gekomen, zoals nu, en de volgende...

Zoveel wijsheid in het instrument...

Isaak: De sluier van vergeetachtigheid. Ik ben degene die het wakker maakt. Ik ben haar prins die kust haar wakker.

Maar haar gevoel is zo zuiver en ze weet al zoveel en dan toch...

Isaak: Ze mag niet alles tegelijk weten. Op het moment dat ze het mag weten, ben ik de bepalende factor die het op dat moment actief maakt. Op het moment dat ik vind dat ze genoeg heeft verteld dan zet ik haar gewoon in het onwetende, omdat dan gaat ze weer functioneren als een kind die dus letterlijk gewist is. Ze gaat weer naar het volgende moment en alles is gewoon geabsorbeerd in haar geheugen, onderbewustzijn, zoals we het gister hebben benoemd, het kistje, de koffer met informatie. De koffer wordt steeds meer en wij stoppen die koffer eigenlijk op dat moment weg en zij kan weer naar de volgende les toe. Pas bij het verlaten van het lichaam gaan we alle koffers pakken en dan mag ze al die koffers laten zien aan de Bron der Wijsheid en dan wordt ze bestempeld en geridderd en dan wordt ze in ere neergezet en dan zeggen we: goed gedaan of misschien niet goed gedaan, hangt af hoe ze het afmaakt. We krijgen een ceremonie op het moment dat we dus eigenlijk, ja geërd worden. Natuurlijk ik ook, wij zijn twee, wij worden met zijn tweeën gebracht, en dat is een hele mooie herinnering omdat we werken voor Meester Jezus, dus wij worden bij hem gebracht. Maar dan niet in de zevende sfeer maar wel

zodanig zo dichtbij dat wij eigenlijk een privé-seance krijgen met al onze broeders die ons hebben geholpen. En dus hij praat in het algemeen voor ieder die het wil horen en hij praat dan gericht naar mij en gericht naar mijn instrument en gericht naar de broeders die over zijn gegaan op dat moment, als ik eigenlijk die eer ga krijgen. Die broeders gaan met mij mee. Dus als jij een tijd met mij geweest bent, mag je het aanschouwen, mag je allemaal meenemen. Al die uitnodigingen worden uitgestuurd en we mogen ze allemaal meenemen en dan kan je pas zien, als je gaat kijken, hoeveel mensen je hebt vergaard in positiviteit om nu in aangezicht bij Meester Jezus te zijn. Al duurt het een tijd, die tijd komt ooit dat ik voor Meester Jezus kan zijn en dat hij naar mij gericht is en dat ik geërd word voor de strijd die ik heb geleverd samen met mijn instrument, hier ter aarde heb voltooid wat ik heb moeten voltooien en al jullie gaan mee met mijn hand en mijn liefde.

Dat is een prettig vooruitzicht, mooi vooruitzicht bedoel ik.

Isaak: Daarom ook het geestelijk getrouwd zijn, je neemt ook weer mee, echt gewoon misschien achter was gebleven. Wees blij dat je gehuwd bent. Daarom mag mijn instrument ook niet tussen het huwelijk komen tussen die twee kinderen die wij geestelijk gehuwd hebben, die Anastasia hebben gekregen. Ze moet zichzelf eigenlijk corrigeren op dat moment, niet overgaan tot fysieke behoeftes, fysieke boosheid, eigenlijk gewoon het saboteert omdat daar is ze ook heel goed in als ze die energie wakker maakt. Ieder van jullie kan alles wakker maken. Jullie bezitten allemaal de duivel in jullie zelf en jullie bezitten allemaal de hemel in jullie zelf, jullie bezitten de yin en yang, de goeie kant en de slechte kant. Eigenlijk zijn jullie zo multifunctioneel en jullie gebruiken maar jullie koppigheid. Heel vaak gebruiken jullie koppigheid of jullie ego of jullie teleurstellingen of jullie wijzen naar vroeger. Wijs niet naar vroeger, wijs naar de toekomst. Kijk naar het doel wat ik net heb verteld, wat een mooi doel is. Hou vol en je komt daar met mij.

Nou, dat wil ik wel.

Isaak: Anders mag je nog vele levens gaan voordat je daar komt. Iedereen wordt ooit toegesproken door hem. Maar dan moet je echt werken in liefde, hij is liefde. Dus je komt alleen maar daar als je in liefde hebt gewerkt, anders kom je niet daar. Je hebt Meesters en Meesters nemen altijd hun studenten mee en hun broeders. Wees blij als je ooit de titel krijgt: Meester. Je krijgt wel een heel uitdagend leven, of op aarde, of bij ons. Als je Meester bent, heb je veel verantwoordelijkheid. Je staat niet alleen maar voor jezelf, je staat voor al die zielen die je meeneemt. In de tussentijd kunnen we zeggen dat zijn er veel geweest in het leven van mijn instrument, heel veel broeders zijn gekomen maar er zijn er ook heel veel gegaan, en toch zal die uitnodiging uitgestuurd worden van: je hebt Meester Isaak leren kennen via het instrument Tresi Barros en het instrument Tresi Barros is dood, is getransformeerd in de sferen, is terug naar Meester Isaak zoals Alcar terug is. Alcar en Jozuf Rulof zijn bij elkaar en hebben elkaar ontmoet. Op het moment dat het uitgezonden wordt en de zielen vangen dat op, dan willen ze graag bij die ceremonie aanwezig zijn. Als ze nog op het juiste liefdespad zijn gebleven. Liefdespad liefde.

Is er ook mooie muziek?

Isaak: Wij hebben de mooiste muziek die je jezelf voor kunt stellen. Onze muziek heeft niets met house te maken.

Isaak moet lachen.

Isaak: Nee, onze muziek is, de klanken zijn zo helder dat jullie klanken niet eens in de buurt kunnen komen van onze klanken, zijn helder, sereen, liefdevol en afgestemd op elkaar. Ze hebben niet eens geoefend om te zingen, ze zingen eigenlijk alleen maar in glorie en passie en saamhorigheid, ze zingen correct hetgeen wat je wilt horen omdat ze weten precies wat je afstemming is en waar je van houdt, ze

zingen het juiste liedje voor je. En de kinderen, de kinderen komen ook en je krijgt dus je kinderen en je kleinkinderen, al hetgeen te zien wat eigenlijk over is gegaan en al die familieleden krijg je om je heen tijdens die eer. Je zal ze misschien niet meteen hebben gevonden na het verlaten van je lichaam omdat het andere sferen zijn, maar ze zijn allemaal uitgenodigd, iedereen die verbonden is, komt bij elkaar als ze de acceptatie van liefde aanvaarden.

Alle mensen van alle levens die je hebt geleefd?

Isaak: Nee, het leven van dat laatste leven, van Tresi Barros, waar ik deel aan heb genomen, deelgenomen, geleefd. Mijn vorige levens, daar heb ik mijn taak al volbracht en heb ik mijn eer gekregen. Die ceremonie is mij bekend, daarom ben ik zo verheugd op het moment dat die tijd weer mag komen. En het zal nog een hele tijd duren, we hebben nog veel te doen, maar ik heb eigenlijk al mijn titels al vergaard. Jij hebt twee keer doctorandus gehad, ik heb veel meer. Je krijgt titels bij elk gestreden leven, mag je dus dichterbij Jezus komen en hoe verder je bent hoe dichterbij hij komt. We zijn heel benieuwd hoe dichtbij hij is, omdat eerstens als jij op de derde sfeer bent, is het nog troebel, nog ver weg, en hij wordt steeds helderder, hij komt steeds dichterbij.

Dus elke keer dat u naar de volgende sfeer ging heeft u een ceremonie gekregen?

Isaak: Met mijn instrument, omdat ik ben niet meer gereïncarneerd na 1230 dus heb ik geen recht meer om dus eigenlijk via reïncarnatieprocessen de familieleden allemaal te verzamelen. Ik heb mijn geestelijke mensen, die mogen wel komen, die hebben vrij toegang, die horen bij mij. Maar het is een eer voor haar leven omdat zij heeft gekozen om de moeilijkste school tegemoet te gaan en eigenlijk heb ik gekozen voor de makkelijkste school, al lijkt het andersom, dat is niet zo. Omdat wij hebben geen fysieke pijnen, wij hebben geen fysieke behoeftes. Zij gaat door de fysieke pijnen heen en ook door de fysieke behoeftes en zij gaat door afscheiden heen en ze

gaat het kruis dragen zoals Jezus dat ook heeft gedragen, daar heb ik geen last van kind. Haar ceremonie in bijzijn van mij omdat ik ben haar Meester en wij verbonden zijn in de reïncarnatievorm dan vinden wij elkaar, dan zijn wij bij mekaar en strijden het laatste leven samen en daarna komen we samen weer terug.

Strijden het laatste leven samen?

Isaak: Laatste leven, daarna komen we samen weer terug. Dit is niet het allerlaatste leven, dit is het laatste leven van de zesde sfeer.

Dus de volgende keer zeg maar?

Isaak: Laatste leven van de zesde sfeer.

Dus het volgende leven is dan de zevende?

Isaak: Nee, dan ga je weer terug en vanaf de aarde mag je naar de zeven.

Maar dit is het laatste leven...?

Isaak: Maar je moet weer terug, je wordt weer opnieuw geboren. Je moet jezelf weer vinden.

Dus na het volgende leven gaat ze naar de zevende sfeer?

Isaak: Nee, als zij zichzelf niet vindt, de strijd wordt alleen maar moeilijker. Omdat je reïncarneert en dan vind je je eigen afstemming weer terug. Je moet terugkomen om dus je afstemming te behouden. Je gaat weer door het stof heen. Je moet jezelf weer terugvinden zoals ik mijn instrument heb terug moeten vinden, moet je jezelf weer terugvinden. Het is niet zo dat je zes hebt en zes behoudt bij reïncarnatie. Nee, je gaat door de sluier van vergeetachtigheid weer en je begint eigenlijk de bewustwordingen weer te krijgen: wie ben ik? Je

moet bewust worden van mij. Je moet bewust worden van dit leven. In het volgende leven...

Ook weer opnieuw. Dat geldt dan voor de Schittering nu?

Isaak: Daarom duurt het lang om een sfeer te bereiken, omdat je kan in een volgend leven verdwalen. Dus je zakt niet als je voelt wie je bent, je zakt alleen maar als je niet meer voelt wie je bent. Als je onderbewustzijn meegaat, dat moet weer bewust worden. Kijk naar baby Anastasia, op het moment dat je haar ziet, is ze niet meer bewust maar er zitten heel veel levens in. Ze moet bewuster worden naarmate haar jaren. Het is niet zo dat je alleen maar weet in volwassen levens wie jij bent, in kleinheid kan je het ook al weten.

Heeft ze al een geestelijke naam?

Isaak: Nee, ze heeft nog geen geestelijke naam.

Dit geldt dan niet voor uzelf, u blijft aan de geestelijke kant?

Isaak: Ja, ik en de Schittering, wij leven twee verschillende werelden.

Het risico van terugzakken is er bij u niet?

Isaak: Nee, maar ik heb wel mede de verantwoordelijkheid om haar weer terug te brengen.

Dus dat komt wel goed.

Isaak: Dat is deze keer goed gekomen en laten we ervanuit gaan dat deze keer een voorbeeld is voor volgende keer, en je moet haar weer bewust maken en ze moet jullie ook weer gaan herkennen als jullie in haar zielengroep weer reïncarneren.

Zij moet ons gaan herkennen, ik denk eerder andersom.

Isaak: Ja, maar zij jullie ook. Zij is de verteller en jullie zijn de ontvanger. Zij is een Meester, jullie nog niet.

Daarom.

Isaak: Zij moet haar studenten herkennen. Zij wordt ook geboren in de sluier van vergeetachtigheid dus zij moet steeds bewuster worden dat alles wat ze zegt eigenlijk waarheid is en dit leven wat ze nu vertegenwoordigt eigenlijk een dimensie is die nu nog laag is, vergeleken met de volgende dimensie.

Maar haar sluier van vergeetachtigheid is toch veel dunner dan die van ons?

Isaak: Ja, gelukkig wel maar hij is nog dik genoeg.

Achtentwintig jaar dik.

Isaak: Ja, en nu is ze zevenveertig jaar, en pas nu begint ze nog sterker uit te komen dan toen ze begonnen is. Vijf jaar geleden was ze anders dan tien jaar geleden en tien jaar geleden was ze weer anders dan toen ze net mij leerde kennen, weer opnieuw. Dus er is wel een transformatie in die tijd. Er zijn heel veel doden gekomen in haar innerlijke zelf. Ze heeft veel afscheid moeten nemen. Bepaalde mensen zijn weggegaan en weer nieuwe mensen teruggekomen. Ze heeft heel veel afscheiden moeten nemen en heel veel mensen moeten toelaten en weer loslaten. Een zielengroep betekent dat je een ziel hebt in een groep en die ziel is positieve energie. Ieder heeft zijn eigen bestaan buiten die zielengroep en je komt elkaar weer tegen in de innerlijke zielengroep en dan voelt dat goed.

De zielengroep is er dan al vanaf het begin, vanaf het allereerste vonkje?

Isaak: Nee, nee, nee, dat is een onmogelijkheid omdat je reïncarneert wel met een aantal zielengroepen die je heel na zijn, maar er zijn ook heel veel mensen waar je dus eigenlijk letterlijk gewoon negatief karma

mee hebt opgebouwd en die dus uit je leven zijn verdwenen, waar je het niet mee hebt opgelost. Maar je wilt het ook niet oplossen. Dus dat betekent dat je dus dat karma ergens anders gaat halen of ergens anders gaat oplossen. Dus je gaat voort in je reïncarnatie. Dus stel dat jij iemand hebt leren kennen en die heet Jan en Jan en jij zijn uit elkaar gespat, betekent niet dat je Jan nog terug wilt in een volgend leven, zoals jij je vader niet terug zou willen in je volgende leven. Is uit elkaar gespat. Kan wel zijn dat jouw vader jou zodanig karma heeft gegeven dat je het ergens terug herkent bij iemand anders, dat je zegt: hé, die lijkt op mijn vader. Kan in dit leven zijn maar kan ook in het volgende leven zijn. Dus je leert altijd van alles wat je hebt geabsorbeerd.

Dus de zielengroep verandert door de evolutie heen?

Isaak: Bepaalde mensen wil je houden en bepaalde mensen wil je niet houden. Dus heel veel mensen zijn onbekend voor je, ze zijn niet belangrijk geweest. Zoals je eigenlijk op de Vinkenbaan veel mensen ziet en de ene sluit je vriendschap mee en de ander niet. Misschien heb je er duizend gezien en pak je er één uit en zeg je: dat wordt een vriend. Je kan ze niet alle duizend vriend maken. Daarom is vriendschap heel belangrijk, maar de essentie van een vriendschap moet eerst geanalyseerd worden. Maar als je geen essentie hebt dan heb je gewoon een illusie, dan heb je gewoon tijdvermaak.

De essentie van een vriendschap wat is dat bijvoorbeeld?

Isaak: De essentie van een vriendschap is de waarheid van een vriendschap. De kern van een vriendschap. De atma van een vriendschap. De ziel van een vriendschap. Is het werkelijk een vriendschap of is het een illusie? Dus de essentie, niet de absentie.

Hoe ziet dat eruit?

Isaak: De waarheid. De waarheid, je hebt twee zielen die elkaar dus... bewaarheden, ze smelten door elkaar heen, ze worden één, ze voelen

elkaar. Natuurlijk zijn ze fysiek, dus ze moeten communiceren via de woordenschat. Maar op het moment dat ze dus werkelijk vriendschap hebben en je zou geen fysieke meer hebben, dan zou je jezelf via telepathie overbrengen, dat je gevoelens overbrengt, dat is vriendschap. Dus jouw gedachten zijn mijn gedachten, dus ik voel wat je voelt, ik ben één met jou. Dat is als het fysieke lichaam weg is. Op het moment in het fysieke lichaam dan heb je gewoon vriendschap maar die is wel diep, is wel een echte vriendschap, je kan niet zonder elkaar, je wilt niet zonder elkaar. En ondanks dat je gewoon onenigheden hebt met elkaar, wil je toch niet zonder elkaar. Jullie vergeven elkaar niet zo snel, jullie zijn slecht in vergeven, heel erg. Omdat je voedt een kind op, hoe vaak moet je niet op een dag een kind vergeven voor alle fouten die een kind doet, heel vaak, misschien tien keer per dag misschien nog meer, dat het kind gewoon eigenlijk stout is, je vergeet. Je gaat toch niet opschrijven al hetgeen wat ie heeft gedaan en eind van zijn opvoeding zeg je: hier heb je het boek mee, zo vaak heb ik je moeten vergeven. Je moet gewoon vergeven.

U zegt net dat ze nu niet meer is wat ze vijf of tien jaar geleden was. Betekent dit dat ze bijvoorbeeld over vijf jaar niet meer hoeft te mediteren als ze in tweede trance gaat?

Isaak: Ze heeft nu niet gemediteerd en zij hoeft niet te mediteren als ik dat niet opdraag. Als ik het opdraag dan mediteert ze omdat dan wil ik gewoon op haar accu kunnen teren. Ik wil deze informatie zuiver aan jullie brengen. Blijkbaar heeft ze goed gegeten, dat zijn gewoon genoeg voedingsstoffen voor mij, ondanks dat ze wel iedere keer dorst heeft omdat ze heeft teveel zout gebruikt denk ik, maar we mogen niet drinken. Jullie weten wat er met mij gebeurt, ik ga terug naar de fles. Zij pakt de fles, ik ga terug in de fles, we hebben ook gelijkenissen.

Er wordt gelachen.

Isaak: Toentertijd toen zij mediteerde, in de vroege tijd, was het nodig, ze was vermoeid, het kostte heel vaak haar energie om mij te zijn

constant, omdat ik teerde op haar accu en zij moest eigenlijk haar verstandelijkheid constant aan de kant zetten en constant moest ze weer het vertrouwen hebben dat ze dus gewoon tweevoudig kon zijn. Mij zijn, die de informatie geeft en waarnemingen neemt, en waarnemingen nemen kost heel veel energie. Kost meer energie dan dit wat ik nu zeg. Omdat wat ik nu spreek, is veel makkelijker, het leek eigenlijk moeilijker maar het is andersom. Omdat waarnemingen betekent dat je te maken hebt met de fysieke mens, die zendt constant energie uit en dan moet ze eigenlijk weerkaatsen. De energie moet ze kunnen weerkaatsen in mij, dat ik kan waarnemen voor haar en samen geven we respons. Jij weerkaatst constant energie en zij vangt het op en samen werken we snel om dus het antwoord te geven op je behoefte, wat je nodig hebt om te weten en dat valt onder de categorie: we helpen je. Eigenlijk ook in de categorie promotie, om dichterbij mij te komen, promotie. Elk optreden dat ze geeft, valt onder de categorie: we helpen je, maar ook onder de promotie categorie, je promoot mij. Omdat in deze vorm zou ik de zalen niet zo snel kunnen bereiken. Als ik mijn intelligentie zou laten zien zouden ze zeggen dat ik eigenlijk slim ben in de naam Tresi Barros, terwijl als ze Tresi Barros zouden kennen zoals jullie haar kennen, zij kan deze slimheid en intelligentie niet weergeven. Dat kennen ze niet. Omdat je hebt kinderen die zo intelligent zijn, maar ze is en blijft een instrument. Dus daarom mediteerde zij heel veel en tijdens meditatie stopten wij letterlijk in de schoen, zoals Sinterklaas de schoen vult, vulden we haar met informatie en dan was ze altijd blij verrast dat de schoen gevuld was en dat ze dus zekerheid kreeg dat ik werkte met de kaartlegging, de waarnemingen, de overledenen. Dus het waarnemen op zich, het werkelijke waarnemen, kost meer energie dan eigenlijk simpelweg jezelf neerleggen en mij laten spreken.

Dus bijvoorbeeld de helderziende waarnemingen avond van morgen, dan moet ze weer wel mediteren?

Isaak: Op het moment dat ik die opdracht geef, gaat ze mediteren. We stemmen onszelf af en dan kijken we naar de energievorm die ze op

dat moment heeft. We willen altijd een volle accu. Hetzelfde dat jij gaat rijden met je auto, ga je eerst tanken voordat je gaat rijden, omdat je weet in jouw intelligentie: zoveel kilometer kan ik ermee afleggen. Wij weten ook zoveel kilometers kunnen wij met ons instrument afleggen, dus zij mediteert. Is ook goed voor d'r, wordt ze rustig van, is ze uitgerust. In de korte slaapmeditatie, is eigenlijk een slaapmeditatie, komt ze volledig tot rust. En we kunnen eigenlijk van alles mee. We kunnen alle informatie erin stoppen en dan wordt ze wakker en dan heeft ze geen benul van wat we hebben gedaan en wij zitten gewoon als toeschouwers letterlijk ons te vermaken en zij is het doorgeefluik. We vinden het heerlijk om te doen. Maar wij weten wel dat zij constant alert moet zijn omdat zij transformeert mijn woorden, mijn gedachtes op dat moment in de menselijke woordenschat, zij neemt waar van jou en zij zendt weer uit en dat moet heel rap en snel omdat je hebt niet zoveel tijd bij één persoon, want geeft ze een half uurtje aan jou dan worden heel veel mensen boos. Dus ja, liefst hebben we op zo'n avond zeker twintig waarnemingen die we kunnen brengen, dat we twintig mensen blij kunnen maken en die andere mensen kunnen informatief op de hoogte gesteld worden van mij en ook de boeken lezen. Daarom worden de boeken ook weggegeven, dat ze mij leren kennen. Als ze mij leren kennen, leren ze ook ja, Jozuf Rulof kennen, en leren ze ook de blik in het hiernamaals kennen. Als ze mij leren kennen, leren ze ook de Bijbel kennen, omdat ik verkondig alleen maar wat waarheid is.

Gewoon als boek in de kast, geeft dat ook al een bepaalde energie in je huis?

Isaak: Ja, ze roepen je. Energie, ze roepen je. Ze willen dat jij eigenlijk hen leest. Dus boeken kunnen je roepen. Net als jouw mobiel je roept en wil dat jij je apps leest, roepen de boeken je. Maar ja, misschien ben je te lui aangericht en je denkt: ach, moet ik dan uren gaan zitten lezen? Maar ze roepen je. Het is goed voor je om te lezen. Het is goed voor je om te mediteren. Het is goed voor je om te sporten. Je weet eigenlijk dat zoveel goed is voor je, maar je vindt het zo vaak een moeizaam gedoe om allemaal toe te geven aan hetgeen wat goed voor

je is en je verspilt zoveel tijd. Wij vertellen jullie allemaal kinderen die ons lezen, als jij je tijd aan ons geeft, zal je je tijd niet verspillen, je komt dichterbij de Bron.

Dat is ook de bedoeling.

Het gaat wel steeds dieper.

Isaak: Ja, werd tijd ik begon me te vervelen in de informatie boeken.

Schittering heeft nooit boeken mogen lezen, waarom niet? Ze gaat wel naar de film.

Isaak: Ja, de films die zij kijkt zijn romantische films, geplakte films, zijn niet echt informatief of realiteit. Het zijn geen films waar ik veel baat bij heb tijdens mijn werkzaamheden. Ze houdt van even ontspanning, ze gaat graag naar de film. Laat haar naar de film gaan. Ze kijkt geen tv omdat op het moment dat ze tv kijkt dan is het tijdsverspilling. Omdat jullie kijken dan niet bewust. Als je naar een film kijkt dan kies je bewust een film uit, een boek uit. Je gaat ervoor zitten, je beleeft een bepaalde tijd en je gaat naar huis. Je eet je popcorn op en je gaat naar huis. Je hebt even vermaak gehad. Maar als we zien hoe de mensen eigenlijk tv-programma's verkrachten, ze gaan van tv naar tv-programma, dan krijgen ze zoveel informatie maar ook zoveel ruis. Ja, dan ben je vermoeid. Je kan dus niet tegen mij zeggen: ik heb er veel van geleerd. Als je een documentaire wilt zien, wees selectief daarin, selecteer jouw informatiebron, denk daar kan ik wat mee. Bijvoorbeeld misschien over narcisme, verdiep je over narcisme of verdiep je in de Bijbel of de culturen, wees niet zo in ruis. De tv, als je daar binnenkomt en je komt bij mensen op bezoek en de tv is aan, is afleiding, je hoeft niet met elkaar bezig te zijn. Je komt binnen, in eerste instantie kom je kil binnen, kom je op bezoek, je kan wel warm zijn maar je moet nog iets maken van deze avond, is net gestart en je komt binnen maar ja als je tv kijkt dan vragen we ons af: wat kom je doen hè? Kom je een potje tv kijken of kom je voor mij? Zet de tv uit. Maar ja, je raakt ook vermoeid van al die afleidingen, automatisch gaat

jouw energie kijken. Dan kan het je wel boeien en interessant zijn puur omdat je ernaar kijkt, maar als je er niet naar kijkt weet je ook niet dat het voorbij is gegaan. Mijn instrument hoeft geen boeken te lezen, ik ben het allergrootste boek voor haar. Ik weet alles wat ze hoort te weten en als ik het niet weet, ga ik het mijn broeders vragen en dan weet ik het ook weer.

Ja, dus in die zijn zou een boek lezen ook tijdsverspilling zijn voor haar.

Isaak: Zij is gewoon zelf één groot boek en zij maakt andere boeken en er komen nog veel meer boeken, dan moet je niet de trap afvallen hè kind.

Er wordt gelachen.

Een lamp vervangen doe ik nooit meer.

Isaak: Ja, het is wel donker buiten.

Dan ga ik niet naar buiten.

Isaak: We zijn blij dat je wat feller licht hebt genomen.

Klopt, dat zijn trouwens spaarlampen.

Isaak: Ja kind, spaar op je ogen zou ik zeggen. Dit zijn wel goede felle lampen voor mensen die wat donker blind zijn, zijn het goede felle lampen, maar voor mijn ogen best wel gevoelig. Zijn meer bouwlampen.

Er wordt gelachen.

Daar kun je het mee vergelijken.

Isaak: Je hebt de hoogste graad van voltage gepakt.

Eerlijk gezegd wel ja.

Hebben we nog tijd?

Isaak: We zijn bijna op de twee uur, kleine twee uur.

Bijna twee uur.

Isaak: We denken dat we nu genoeg informatie hebben om die éénpoot te laten werken.

Er wordt gelachen.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Interview 17 december 2018

Isaak: Namasté broeders.

Namasté.

Isaak: Daar zijn we weer.

Gezellig.

Isaak: De week ging snel voorbij of is het geen week?

Het is precies een week.

Isaak: In jullie tijd is het een week, bij ons was het eigenlijk gewoon simpelweg een gevoel. Dat is dus ook wat tijd met je doet. Tijd in het gevoel bestaat niet. Tijd in jullie uren zijn lange uren en zeker als je de tijd moet uitzitten. Er zijn genoeg kinderen hier ter aarde die zitten hun tijd uit, desnoods hun hele leven lang. Ze kijken naar de tijd wanneer het avond wordt, dan hebben ze de rusttijd of de ochtendtijd of ze zien tegen de tijd op, dat ze nog de hele dag voor de boeg hebben. De grote vraagstelling van ons naar jullie toe: waarom maken jullie je zo druk om de tijd?

Ja, waarom maken we ons er druk om?

Isaak: Ja?

Ja, je zit in dat systeem van tijd.

Isaak: Dat je op tijd moet zijn ergens dat begrijpen we wel, dat is eigenlijk ook een gevoelsmatig iets. Ik moet op tijd zijn en dan ga je op tijd naar dat gesprek. Dus ergens weet jij precies in jouw gevoel: zo laat moet ik daar zijn. Toentertijd in onze tijd, in 1230 tijd, hadden wij

geen kloktijd, we hadden wel een gevoelsmatige tijd. Dat betekent dat ons gevoel zei: het is ongeveer de tijd om daar te zijn, en als je dan wachtte op elkaar, dan was het ook gewoon tijd die je met elkaar besteedde. Jullie bezitten eigenlijk een haastige tijd, jullie hebben haast omdat jullie weer naar de volgende tijd moeten gaan. Constant zetten jullie jezelf onder druk.

Ja, dat komt ook door de jachtige manier van leven van de laatste tien, twintig, dertig jaar.

Isaak: Dus helaas eigenlijk. Dat betekent dat jullie nooit tijd hebben, altijd zijn jullie gehaast. Tijd voor meditatie is er nauwelijks en dan zeggen jullie tegen ons: wij zijn gehaast. Neem de tijd om te mediteren. Neem de tijd om dus jezelf af te stemmen op andermans tijd, dat jullie elkaar ontmoeten in afstemming van elke tijd van zijn innerlijke zelf. Als jij er voor elkaar bent dan ben jij gewoon gevoelsmatig zonder tijd. Ben je er niet voor elkaar dan ben je gevoelsmatig met tijd, dan is die tijd eigenlijk verloren tijd. Dus jullie verliezen jullie tijd omdat jullie verplicht bij elkaar op bezoek gaan en eigenlijk is dat bezoek een verplichting en verplichtingen zijn belastingen. Je belast jezelf weer met een tijd en dan raak je in de tijd overspannen en dan heb je weer een overspannentijd, een vermoeibare tijd. Vele kinderen die wij kennen zijn nooit uitgerust omdat ze nemen niet de tijd om te rusten. Dan heb je nog een rusttijd, zoals je de baby ter rust zet of dat je zegt: even niks, ik zet mezelf in non-actief tijd, ik en de ruimte waar ik in zit. Tijd is zo belangrijk bij ons, maar als jullie zouden weten dat jullie veel tijd verspillen en dat jullie energie verloren gaat in het niets, dan zeggen wij: kies voor de juiste tijd en dat is alleen de gevoelstijd, de innerlijke tijd. De innerlijke tijd vertelt jou gevoelsmatig wat het juiste is. Nu heb ik zin in jou, nu niet. Nu bel je elkaar op en zeg je: heb je tijd voor mij? Stem jezelf af op de broederschap van hart naar hart, dat noemen wij namasté. Op het moment dat er geen broederschap is, wat is er dan? Niets. En niets is alles wat er is, is ook niets. Dus alles wat er is, is ook altijd niets. Dus gebruik de niets tijd om alles te zijn wat je bent, niets. En je gaat over in het niets en dat is ook weer de eeuwige

tijd. Je hebt de eeuwige tijd om niets te zijn en dan ook weer alles te zijn. Helaas zouden wij nog jaren moeten prediken om jullie terug te brengen naar de oorspronkelijke tijd en de oorspronkelijke tijd is het zijn, ik ben. En als jij het woord kan zeggen: ik ben in het hier en nu, dan verspil je nooit de tijd van nu en dan zit jij nooit in de verledentijd en ook niet in de toekomsttijd. Vanaf nu ga jij naar de toekomst en nu maak jij de toekomst zoals we nu dit boek eigenlijk maken en nu is onze toekomst omdat we weten dat wij geen tijd verspillen en daarom hebben we straks weer een mooie toekomst en dat zijn weer materiele tijden. Dus materieel hebben we deze tijd materieel gebracht, en dan brengen we jullie weer naar de maatschappijtijd en de maatschappijtijd is weer onze tijd omdat wij de onzichtbare tijd verbinden met jullie tijd en dan zijn wij weer de maatschappijtijd en de maatschappij gaat voorbij en eeuwen en eeuwen verder is onze tijd nog steeds levend door de boekentijd en de boekentijd blijft altijd geschreven zoals elk boek dat eigenlijk de verledentijd en hedentijd en toekomsttijd in één tijd vertegenwoordigt en dat is tijd.

Hoe ging dat dan bij de indianen vroeger? Jullie keken naar de standen van de maan toch?

Isaak: Ja, we hielden van de maan, we hielden van de wolven, we hielden van de natuur, we hielden eigenlijk van alles wat levend was. Wij voeden ons met alle elementen van hetgeen wat er was en er was een innerlijke tijd, een innerlijke rustgevende tijd. De ene kon de maan lezen en de ander weer niet. De een kon spreken over de maan en dan had je weer de mensen die luisterden naar onze verhalen. Maar wij konden goed vertellen omdat wij zijn goede vertellers. En onze voorouders waren ons heilig en die vertelden en wij herinnerden ons de voorouders. Dus op het moment dat we bij elkaar waren, gingen we de verleden tijd in de heden tijd brengen doordat wij over onze voorouders, onze vaders, onze kinderen, hetgeen bespraken wat ons eigenlijk nog bezighield, de geschiedenis van waar we vandaan kwamen en wat we zijn. We waren dicht bij de natuur en de natuur is de prachtigste tijd ooit omdat in de natuur loop je geen gevaar. Je

denkt dat je gevaar loopt maar je loopt geen gevaar, behalve als je het gevaar opzoekt. Als je de natuur goed kent, weet je precies hoe de gevaren te omzeilen en dan ga je niet spelen met gevaar. Jullie lopen gevaar als jullie de natuur ingaan omdat jullie kennen de natuur helemaal niet meer, dus jullie weten niet wat giftig is, jullie weten niet meer wat gevaarlijk is, dus jullie lopen in zeven sloten tegelijk. Jullie experimenteren ook graag met het gevaar. De ene komt heelhuids terug en de ander weer niet. Ja, onze tijd was de heerlijkste tijd die er ooit is geweest, in mijn tijd. Toen ik koos om niet meer terug te komen zag ik dat mijn tijd over zou gaan naar de materiele tijd en dat stond ook geschreven in het maansysteem, dat jullie harder zouden worden en sneller zouden gaan evolueren. Dat jullie technologie heel snel zou gaan en dat jullie jezelf verloren zouden laten gaan in hetgeen wat jullie handig noemen.

We zouden onszelf verliezen?

Isaak: Ja.

In het vermaak?

Isaak: Ja, dat noemen jullie handig. Het is ook handig, maar het is ook gevaarlijk. Door het feit dat je zo makkelijk je handigheid kan bereiken, doordat je elkaar bereikt met een telefoontje of een app, dan ben je eigenlijk niet meer productief bezig met elkaar leren kennen vanaf de energie van wat je nu bent op dat moment. Dus je leeft niet meer in de realiteit, maar eigenlijk wat er op dat moment bij je opkomt en dat is een momentopname van schrijven. Je communiceert impulsief en je verspilt heel veel tijd en aangezien de kinderen haast altijd beziggehouden worden met de technologie, zijn de kinderen niet meer ja, collectief bezig met hun spiritualiteit of het vinden van hun eigen ziel in jonge leeftijd en ze verliezen zichzelf in het grote industriegebied wat jullie productief noemen, maatschappij, geld, prestaties en dan worden ze steeds maar nietiger en nietiger en nietiger, omdat ze niet meer contact hebben met hun innerlijke ziel en

niet meer contact hebben met de mens tot mens, en dat is heel erg jammer kinderen.

Dus dan wordt de eenzaamheid ook steeds groter.

Isaak: De eenzaamheid wordt steeds groter, ja. Kinderen, het is een logica dit, als je gewoon geen tijd meer besteedt aan jullie computersystemen, behalve voor handig zijn, dat je werkt daarmee en verder communiceert doordat je op bezoek gaat, heb je wel bezoek met elkaar. Dus je bezoekt elkaar. En als je dus de eenzame ouderen eigenlijk spreekt, ze willen niet dat je hen belt, ze willen gewoon echt lichamelijk contact, ze willen jou in lichamelijke aandacht en als die er niet meer is omdat je weer geen tijd hebt, ja dan vereenzamen ze gewoon en ooit zal jouw tijd komen dat jij ook daar zit op die stoel of in die situatie en dan zeg je: wat is er gebeurd met de vroegere tijd toen er nog heel simpel maar drie kanalen op tv waren en dat je alleen maar keek wat noodzakelijk was, zoals het nieuws, maar verder niet jezelf laten vermaken constant. Omdat er zijn miljoenen energie uitzendingen door de hele wereld die jullie eigenlijk hier in jullie tv's binnen laten komen. En hoe willen jullie dan jezelf ontdekken in jullie eigen zelf als je dus eigenlijk jezelf zou verbinden met al deze miljoenen energieën? Omdat jullie hebben zoveel kanalen en jullie hebben zoveel manieren om tot kanalen te komen, ver voor jullie uit. Wat maakt het jullie nou uit wat er gebeurt in China of Australië of noem maar een land op. Wat maakt het nou uit of daar een crisis is ja of nee. Maakt het jouw crisis minder?

Nee.

Isaak: Daarom vorige keer spraken we over continenten. En daarom is het belangrijk om elk continent eigenlijk te beschouwen als jouw thuis. Want als je op vakantie bent dan ben jij op bezoek en dan deel je mee een kleine korte tijd in die vakantietijd en jij bent dan een toerist en geen terrorist. Een toerist, dat jij even bezoekt en terrorist is dat je hen zou terroriseren in hun normen en waarden. Dat bestaat ook. Dat

jouw cultuur eigenlijk zo'n andere cultuur is dat je hen wil wijsmaken dat hun cultuur achterloopt en dat je in de rimboe gaat vertellen hoe ze met mes en vork moeten gaan eten en hoe ze eigenlijk uit een glas kunnen drinken, terwijl ze zich prima hebben vermaakt al die tijd voor jouw tijd. Dus bemoei je niet met andermans levensstijlen, bemoei je met je eigen levensstijl en wees een gelukkig mens hier in jouw tijd.

U zei net dat er in de indianentijd al stond geschreven in de maanstanden dat we naar een materiële wereld zouden gaan, maar waarom zijn we naar de materiële wereld toegegaan?

Isaak: Omdat jullie geld willen. Vroeger in de tijd gingen mensen zoeken naar goud, naar de goudmijnen. Jullie gingen gewoon ergens werken in de goudmijnen of lieten mensen werken in de goudmijnen of in een andere tijd was het... We hopen dat we het woord - omdat het instrument kent het woord niet zo goed - maar we hopen dat te kunnen visualiseren, katoen...

Katoenplantage?

Isaak: Ja, dat. Die bolletjes waren heel kostbaar en de slavernij is daarop gebouwd. En hoe meer zij oogstten daarvan hoe meer geld de slavendrijvers hadden van de slavernij. Dus de geldsituatie loopt eigenlijk al zolang het mogelijk is. Sinds er geld ter wereld is geroepen is er gewoon een destructie van de mens. Voor die tijd, voordat er geld was, was er geen destructie op die manier. Het was dit is van mij, dit is van jou, dit is mijn grond, dit is mijn erf en die deel ik met jou. Je mag deelnemen aan mijn grond, aan mijn erf, je mag eten aan mijn tafel als ze een tafel hadden überhaupt. En nu is het zo dat jullie gewoon machtiger worden. Hoe meer geld, hoe meer macht en hoe machtiger je wordt hoe meer macht je ook gaat uitdelen aan degenen die zich schikken aan jouw macht. Dus je krijgt heel andere systemen. Dus je hebt armoede, je hebt middelmatig of je hebt rijk. Maar die middelmatigheid is voor de middelmatigheid soms eigenlijk te middelmatig en waar zijn ze tevreden? Als je veel spiegelmetaal hebt

en je ziet dat andere mensen over jouw rug rijk gaan worden, geeft dat jaloezie. Dus de middelmatige mensen die dus nog middelen hebben om uit de middelmatigheid rijkdom te vergaren, proberen omhoog te klimmen, en de rijken proberen jou weer terug te duwen en dan gaan ze weer allemaal technieken en allemaal belasting trucs et cetera de wereld inroepen om jou middelmatig te houden. En de armoede, ja als je eenmaal armoede bent geworden moet je echt uit goede kringen komen om daaruit te komen. Je moet goede mensen hebben omdat een armoede iemand heeft heel vaak niet eens de middelen meer om tot rijkdom te komen, omdat ze arm gehouden worden. Want als jij zonder huis bent en zonder inkomen bent, hoe moet je dan jezelf verplaatsen in de dag? Hoe kom je dan een supermarkt in zonder dat ze meteen denken dat je een dief bent? Hoe kom je eigenlijk in de maatschappij als je niet een broeder hebt die jou ondersteunt in het traject om van arm naar middelmatig te gaan, heb je geen toekomst, dan sterf je af. En daarom hebben wij Isaak & de Schittering neergezet en dat is ook de gedachte achter de gedachte, we hopen dat we de armoede bestrijden. Dus de middelmatigheid hoeven we niet te bestrijden, omdat daar zijn middelen. Maar de armoede als we die bestrijden, maken wij ze middelmatig en dan maken wij de machtigen eigenlijk minder machtig omdat als je meer middelmatigheid hebt, heb je minder macht maar dat is een lange strijd te gaan. Maar ja, als de kinderen maar eigenlijk al een fijne kerst hebben en als de kinderen eigenlijk al een mooie maaltijd op tafel kunnen zetten en een heerlijke lekkere maaltijd en gezellig bij elkaar kunnen zijn en simpelweg kunnen genieten van dat stukje kerst, dan vinden wij dat Kerstmis een goede tijd is, al is het niet het geboortjaar van Meester Jezus, al is het niet de geboortemaand van Meester Jezus, is het wel een mooie kerst en collectief hebben jullie dat kerst gemaakt. En collectief hebben jullie oud en nieuw gemaakt, ja dat is allemaal collectief bedacht, zoals jullie taal is bedacht, jullie geld is bedacht, alles is bedacht. En waarom bedenken jullie zoveel? Om macht te hebben. Jullie proberen macht te hebben over jullie aardse bestaan en hoe meer macht jullie proberen te hebben over Moeder Aarde, hoe minder macht jullie gaan krijgen, omdat Moeder Aarde gaat zich afzetten, omdat Moeder Aarde vindt

het niet prettig meer hoe jullie, de kinderen van Moeder Aarde, eigenlijk misbruik van haar maken, van haar gastvrijheid en zij teert op jullie en jullie beïnvloeden haar negatief. Zij wordt warmer, dus de klimaatverandering is eigenlijk al op gang. Jullie zorgen dat eigenlijk de aarde ook minder beschermd is van de zon. Jullie zorgen ervoor dat Moeder Aarde eigenlijk het simpelweg niet meer prettig vindt. Dat jullie zo collectief bezig zijn om je te verrijken over haar rug. Dus ook haar geduld raakt opeens op en ook haar licht dooft opeens. Dat kan misschien nog eeuwen duren wat te hopen is voor jullie reïncarnatie, maar het is wel zo dat als jullie zo voortgaan dan bestaat Moeder Aarde opeens niet meer.

Wat staat er dan nu in de maan geschreven? Want ik zie niet hoe dat zomaar zou kunnen gaan keren.

Isaak: Nee, nee, dat klopt. Er waren Maya's en die Maya's hebben een hele tijd geleden voorspeld dat de wereld in een andere dimensie zou gaan. Weet je nog het jaartal?

In het jaar 2012.

Isaak: Ja, dat klopt en de Maya's hebben ongelijk gekregen. Dat betekent dat al die sterrensystemen en al hetgeen wat afgelezen is door de profeten, die Maya's heten, eigenlijk op dat moment beïnvloed is geraakt door jullie, jullie hebben gewonnen van de Maya's.

Dat is niet iets om trots op te zijn.

Isaak: Dat is niet iets om trots te zijn. Maar wij geven nog steeds niet op omdat wij, de onzichtbare wezens, zijn nog steeds aanwezig elke dag weer. Ook de buitenaardse wezens zijn hier op aarde om jullie tot bewustwording te brengen en jullie eigenlijk wakker te schudden dat er meer is dan het oog laat zien. Helaas hebben wij weinig instrumenten die ons eigenlijk, ja kunnen vertegenwoordigen op deze graad. Je hebt nog wel een ander soort instrumenten waar helaas ook veel charlatans

tussen vallen. Maar er zijn nog genoeg mensen hier op aarde die kleine groepen beïnvloeden zoals wij ook kleine groepen beïnvloeden en bij die groepen moet je jezelf aansluiten. Je moet niet een volgeling zijn van blindelings. Volg alleen je hart, wat goed voelt. Voel ik goed voor je, dan ben ik je Meester. Voel ik niet goed voor je, dan ben ik niet je Meester. Omdat een Meester is iemand die lesgeeft, is niet iemand die jou eigenlijk ja, het leven niet gunt. Het is iemand die juist het leven jou gunt, dat je alle levenservaringen opdoet en dat je alle reïncarnaties goed benut en dat jij doodgaat in transformatie en niet bang bent om bij ons weer thuis te keren.

Zijn er ook instrumenten die in contact staan met buitenaardse wezens? Zoals u nu het instrument heeft, zijn er ook instrumenten die buitenaardse wezens als gids hebben?

Isaak: Er zijn geen instrumenten die contact hebben met buitenaardse wezens. Er zijn mensen die dus beïnvloed worden door de buitenaardse wezens. De buitenaardse wezens hebben contact met die mensen maar dat zijn geen bruikbare instrumenten. Dus het kan zo zijn dat jij onder invloed staat van de buitenaardse wezens en dat heb je niet eens in de gaten. Het kan zijn dat je over hen droomt of dat je gefascineerd bent door hen en dat jij eigenlijk hun materie tot je wilt nemen en dat je gewoon heel veel interesse hebt. Het kan ook zijn dat de geesten jou hebben beïnvloed en dat je dus ja, een geestendrijver wordt en dat jij jezelf daarmee verbindt, dus dat kan. Maar dat komt omdat zij dat willen. Zij willen met jou eigenlijk ja, aan de slag en door jou kunnen zij weer mensen beïnvloeden of wakker schudden maar jij kunt niet in jouw energievorm bij hen komen. Zij kunnen bij jou kunnen. Mijn instrument kon ook niet zonder mij bij de Bron der Wijsheid komen toentertijd, nu wel. Nu kan ze wel daarheen. Ze kan daarheen, het is niet zo dat ze daarvoor kiest, maar haar energie is groot genoeg om die kant op te gaan. Mijn instrument kon mij niet tot zich roepen, ik riep haar weer tot mij. Ik beïnvloedde haar, ik contacteerde haar, dus de hoge machten kunnen altijd naar lagere machten.

Heb ik goed begrepen uit het vorige boek De ontdekking van je ziel en goddelijkheid dat de buitenaardsen de aardse sferen doorlopen hebben? Dat zij mensen zijn geweest die de zevende sfeer hebben bereikt?

Isaak: Klopt. De buitenaardse wezens hebben zich losgemaakt van het reïncarnatieproces. Dus dat betekent dat ze ook wetenschappelijk eigenlijk weten hoe jullie eenmaal werken en dan gaan ze dus eigenlijk ver terug. Omdat ze dus de graad overstegen zijn, dat ze vrij zijn van de reïncarnatie, kennen ze jullie beter dan jullie jezelf. Dus hun hoogontwikkelde intuïtie is hoogontwikkeld.

Dus dan zijn ze in principe heel liefdevol.

Isaak: Ja, dat klopt. De buitenaardse wezens zijn leermeesters. Betekent ze hebben geleerd op aarde. Ze doen jullie uiteraard geen kwaad. Ze vinden het wel fijn om op jullie te experimenteren. Dus het kan zo zijn dat ze jou een tijdje meenemen, in je slaap, dat maak je niet bewust mee. Dus zij drogeren je eigenlijk en jij wordt dus in slaap gezet en in je slaaptijd, wat jij dus benut, zoals acht uur slaap, ben je onder hun hoede. Jij slaapt eigenlijk, jij voelt alsof je slaapt en je bent eigenlijk zoals jullie dat noemen onder narcose, in een diepe slaap en zij gaan eigenlijk op je experimenteren. Ze gaan kijken wat ze dus eigenlijk voor nieuwe instrumenten uit kunnen zenden voor jullie genezingsprocessen. Dus jullie zijn hun menselijke proefkonijnen.

Over wat voor instrumenten heeft u het dan?

Isaak: Medische instrumenten. Ze willen gaan kijken of er genezing is op een aantal aspecten van jullie. Dat betekent de antibiotica komen allemaal uit de buitenaardse wezens. Al jullie remedies die hier ter aarde ter beschikking zijn, komen uit de hogere machten, de buitenaardse wezens.

Dus dan hebben zij eigenlijk de artsen geïnspireerd?

Isaak: Jullie wetenschap is wat dat betreft een laag niveau. Als jullie denken dat jullie het hebben uitgevonden is het bij jullie achtergelaten in jullie systemen. Zij hebben jullie beïnvloed en jullie hebben dus de energie gekregen van hun geest. Hun geest heeft jullie naar de waarheid gebracht om dat medicijn uit te vinden of dat instrument uit te vinden. Jullie röntgenapparatuur komt allemaal uit hen voort omdat ze hebben röntgenogen. Ze kijken door jullie heen. Ze hebben jullie verteld hoe jullie eigenlijk door mensen heen kunnen kijken. Alles wat hier op aarde is, wat jullie gebruiken, medisch gezien, komt van de buitenaardse wezens.

Hoe helpen ze ons dan geestelijk? Na uw hele verhaal zojuist hebben we nu misschien meer nodig dat mensen zich anders gaan gedragen dan dat ze heel oud gaan worden.

Isaak: Dat klopt. Wat is je vraagstelling?

Hebben ze er ook technieken voor dat ze ons zodanig kunnen beïnvloeden dat we niet alleen maar aan geld en macht denken, en de aarde kapotmaken?

Isaak: De buitenaardse wezens zijn hooggeleerd, ze houden zich bezig met jullie fysieke lichamen, ze houden zich bezig met jullie gezondheidstoestand. Dat betekent dat zij jullie ook langer laten leven. Dat doen ze wel. De liefdeswereld houdt zich bezig met jullie innerlijke toestand, dat zijn wij. Dus wij houden jullie bezig met het geloof, met het spirituele. Als je spiritueel heel erg gevorderd bent dan kun je eigenlijk langer levend zijn, zeker in combinatie met de hooggeleerden, en je lichaam doet het nog een tijd en je spiritualiteit is helemaal oké, dan kun je gewoon heel erg oud worden. Je kan boven de honderd jaar gaan worden. Er komt in de toekomst dat mensen alleen maar verouderen door de technologie, dat eigenlijk heel veel ziektes uitgebannen gaan worden. Dus je sterft niet meer omdat je lichaam is eigenlijk een voertuig en het voertuig kan heel lang mee als er geen ziektes optreden. Dus voor elke ziekte proberen ze een

remedie aan jullie toe te zenden, dat jullie gewoon heel oud worden. Boven de honderd jaar is minimaal ooit in de tijd.

Dus zij zijn puur gericht op het fysieke?

Isaak: Op het fysieke ja, daar zijn ze heel erg geavanceerd in.

En de technologie en zo, komt dat ook van de buitenaardsen?

Isaak: Dat is weer een andere planeet.

Welke planeet is dat dan?

Isaak: Ja kind, de namen zijn ons bekend maar dat is jullie niet bekend. Maar er zijn andere planeten. Elke planeet heeft dus een functie. Dus de aarde heeft de reïncarnatiefunctie en elke planeet heeft een functie. Dus jullie hoog technische zaken, zoals jullie grote uitvindingen, komen dus weer door hooggeleerden die zich gewoon gespecialiseerd hebben in dat stukje, zoals jullie vliegtuigen, jullie raketten, al hetgeen wat jullie menselijk niet voor elkaar hebben gekregen, zoals jullie mobiele telefoons. Het is werkelijk waar, elke planeet heeft zijn functie. De functie van de aarde is reïncarnatie, dat is de enige functie. Loskomen en dan ga je naar die andere planeten. Dus jij bent los en dan ga je kiezen zoals jij eigenlijk de studie gaat kiezen, gerichte studie. Word jij een hooggeleerde, medisch gezien, word je iemand die met technologie bezig is, word je iemand die eigenlijk simpelweg andere aspecten van de planeten wil gaan beïnvloeden, dus niet de aarde maar de andere planeten. Ze lopen ook op Mars, ze lopen ook op alle andere planeten, alle planeten zijn bewoond, er is er geen enkele niet bewoond.

Al die miljarden planeten, alles is bewoond?

Isaak: Alles is bewoond maar het is zo onzichtbaar voor jullie. Al kunnen jullie duizenden astronauten die kant op sturen, geen enkele zouden jullie ontmoeten.

De aarde, als voorbeeld, is beziëld.

Isaak: De aarde is beziëld met het fysieke zelf en de andere planeten zijn op een andere manier beziëld. Dus je hebt bepaalde planeten, ze hebben gewoon een constructie van alleen maar energieën. Is gewoon puur energie, zoals eigenlijk ja, ontastbaar voor jullie, maar het is wel tastbaar en nodig. Maar dat is ver geavanceerd voor jullie.

Dus iedere planeet heeft een ander doel eigenlijk, zo moet je het zien?

Isaak: Elke planeet is dus het al wat er is.

Het bundelen van dezelfde type energie?

Isaak: Ja, al wat het is noemen jullie eigenlijk de big boem. De big boem. De big boem is eigenlijk al hetgeen wat eigenlijk er is. Er is niet een big boem geweest, is altijd geweest. Er is alleen een evolutie geweest. Zoals jullie reïncarneren, reïncarneren alle planeten. Wij hebben jullie verteld in de vorige sessie dat ook mij ter ore is gekomen hoe het daar eigenlijk allemaal is, maar ook ik heb me nog niet losgemaakt en daar mezelf eigenlijk in bewogen, dus ik weet het zelf, als Isaak, niet maar ik weet wel van horen zeggen door de andere intelligenties hoe het eigenlijk is. Waar zij de informatie vandaan hebben, daar hebben ze ook allemaal hun Bron der Wijsheden van. Dat maakt het zo mooi. Wij bezitten geen haastigheid. Wat wij ter oren krijgen nemen wij voor wel en daar dromen we wel van en dan zijn we blij, dat we niet alleen maar in de eenzame strijd zijn om jullie te helpen maar dat er veel meer is, ook voor ons, wat eigenlijk ook niet zichtbaar is voor ons.

Dat je al die hulp hebt, en op de aarde is de macht en het geld in handen van waarschijnlijk een hele grote groep narcisten...ja.

Isaak: Wat zou er gebeuren met jullie wereld als er geen macht en geld meer zou zijn? Grote chaos.

Nou, wat ik bedoel is, stel dat het niet voor het grootste gedeelte mannen, alfa mannetjes, mannelijke narcisten, zouden zijn maar dat allemaal vrouwen die posities zouden hebben.

Isaak: Als Moeder Aarde haar dochters terug zou krijgen in de vorm van macht, zou Moeder Aarde tevreden zijn. Omdat Moeder Aarde krijgt dus het tegenovergestelde van haar energievorm, krijgt alleen maar zonen en zonen zijn heel destructief voor Moeder Aarde. Als jullie het voor elkaar krijgen om vrouwen aan de macht te zetten, dan verandert ook de Moeder Aarde energie, omdat de vrouwelijke energie zou eigenlijk de mannelijke energie heropvoeden. Nu zijn de mannen het machtigst van de aarde en dat hoort niet zo omdat Moeder Aarde is een vrouw. De vrouw is Moeder Aarde. Maria, de moeder van Jezus, is ook een vrouw. De belangrijkste mensen zijn de energieën van de vrouwelijkheid. En de belangrijkste geesten, die wij zijn, zijn dus geen vrouw of man, is geestelijkheid, omdat wij bezitten niet meer de macht, wij hebben de macht losgelaten, wij zijn onmachtig en wij schikken ons aan hetgeen wat eigenlijk ter aarde komt. Dus wij schikken ons. Maar de mannelijke macht hier ter aarde vindt het moeilijk om zichzelf te schikken aan de vrouwelijke macht. Ze zetten zich nog steeds af terwijl ze wel hebben gezogen aan de borst van de moeder en zichzelf hebben laten opvoeden. En toch proberen ze de vrouw te denigreren en eigenlijk klein te houden. En als een vrouw aan de macht komt te staan, voelt de man zich aangetast in zijn ego, hij voelt zichzelf onrechtig behandeld. En dat is niet onrechtig, is juist het recht van de vrouw.

Ja, misschien omdat de man het sterkere geslacht is.

Isaak: In wat voor vorm? De man is het zwakste geslacht dat er is.

Ja, nou ja, in lichamelijke kracht.

Isaak: Ze kunnen misschien meer kilo's optillen dan een vrouw, als een vrouw er niet voor getraind heeft, maar het is geen sterke ziel. Een man is niet sterker in de ziel, in de energie, dan de vrouw. Juist een vrouw is de sterkste van alle twee omdat de vrouw baart. En als jij niet baart dan breng jij geen leven tot leven. Wij weten dat wij nu heel erg discriminatie overbrengen aan degenen die de lezers zijn en dat mannen het niet fijn vinden om dit te horen. Maar onthoud ik ben ook een man en ik heb mezelf ook geschikt aan deze wet.

Maar waar is dat dan ooit ontstaan, dat mannen eigenlijk de macht hebben gekregen?

Isaak: Dat is een heel goede vraag, weet jij dat kind?

Nee.

Isaak: Weet jij dat kind?

Misschien door het logische denken, dat zij het geld gingen verdienen en goed waren in het uitbuiten van iedereen.

Isaak: Het komt door de liefdevolle energie van de vrouw. De vrouw baart, zit eigenlijk in de liefdevolle energie van baring. Ze geeft leven aan een kind, aan een zuigeling, en die zuigt haar leeg en de moeder krijgt dus de nesteldrang, gaat zich nestelen in familiale zin, krijgt de beschermende factor zoals een aap eigenlijk het kleine aapje tegen de borst aandrukt of een dier. In de dierenwereld zie je dat de moeder is heel zorgzaam voor het kind, voor de baby, voor hetgeen wat haar gegeven is. En de man krijgt dus eigenlijk meer mannelijke energie en denkt dat hij dus voor de vrouw kan zorgen, voor het kind kan zorgen en ging dus jagen. Dus hij ging dus zorgen voor het voedsel.

Toentertijd kon dat geen kwaad omdat ze jaagden op wild, je haalde vissen en je gaf gewoon te eten aan je familie. Maar later is dat voortgegaan dat de man steeds meer ging jagen, jagen in geld. En geld en macht zijn twee slechte factoren. Macht is een slechte factor en geld is ook een slechte factor. Macht kan een ruilmiddel zijn, je ruilt je macht. Dus dat betekent dat jij eigenlijk goederen terug wilt krijgen voor je macht in liefde, niet in destructie. En geld kan liefde ook zijn. Je ruilt geld voor een bepaalde macht in liefde. Als jullie het aspect liefde erbij zetten is er niets aan de hand met geld en macht, maar zetten jullie het aspect: ik wil, ik moet, ik beheers, rijkdom en macht, dan geef je jezelf niet over aan het onmachtige gevoel en dan ga je niet je geld en macht delen. Word je steeds machtiger en steeds rijker en je vergeet één ding: je sterft.

Waarom is die verandering ooit ontstaan dat er geld kwam?

Isaak: Dat hebben jullie ter leven geroepen. Jullie hebben gewoon de macht eigenlijk in geld gezet, daarom noemen wij die twee ook in één woord, geld en macht. In twee woorden dan, geld en macht, maar in één zin omdat die twee horen bij mekaar. Ooit in de tijd wilden jullie niet alleen meer overgaan tot ruilen. Jullie wilden gewoon geld. Jullie wilden gewoon goud en jullie wilden gewoon iets tastbaars, een zak goud, een zak munten en het kon gewoon niet op. Dus dat betekent dat jullie gewoon rijkdom hebben gemaakt. Want als jij iets tastbaar maakt in geld, dan heb je een zak geld, dan maak je een ander persoon hebzuchtig. Dus ik heb een zak geld door jou gekregen, ik wil er graag twee, ik wil er graag drie, dus je gaat steeds maar zorgen om meer zakken te krijgen. En dan krijgen jullie de banken, dus gingen jullie de banken rijker maken. Dus de machten, dus geld en macht, die werden steeds machtiger door jouw geld. Je ging weer ruilen. Je gaf je geld aan de bank en de bank gaf weer wat terug. En de bank ging met jouw geld weer geld maken en zo zijn jullie in een soort vicieuze cirkel terechtgekomen, een soort piramide cirkel gekomen, dat jullie kasten hebben gemaakt op geld en macht. In het boeddhisme maak je kasten in het reïncarnatiesysteem en jullie maken kasten eigenlijk in rijkdom.

Jullie leren je kinderen om goed te studeren, niet om een goed mens te worden met een studie, en liefdadigheidswerk te doen, maar om gewoon hun huizen te kunnen betalen, hun auto's te kunnen betalen en reizen te kunnen betalen, om een goed leven te hebben, een machtig leven te hebben. Dus dat voeden jullie al in. Jullie geven deze voeding al vanaf het begin. Dus als iemand arm is dan kijken jullie als jullie middelmatig zijn eigenlijk met opgeheven hoofd naar die persoon en zeggen jullie: jij bent arm, jij bent niets meer waard. Dus jullie rekenen af op de vorm van arm of rijk.

Maakt het nog uit of een land communistisch is of kapitalistisch of op een andere manier georganiseerd is?

Isaak: Nee, het maakt niets uit. Elk land dat eigenlijk een land is, heeft gewoon te maken met geld en macht. Zolang dat niet eerlijk verdeeld wordt, blijft de strijd van oorlogen bestaan. Een oorlog kun je alleen maar voeren met macht en geld. Dus op het moment dat jullie willen stoppen met oorlog voeren dan moeten jullie er eigenlijk uitkomen. Dan moeten jullie de armen gewoon niet meer arm laten zijn. Geef hen eten, geef hen drinken, geef hen de basisbehoeftes. Geef hen niet alleen maar het noodzakelijke zoals jullie uitkeringen. Die uitkeringen houden dus eigenlijk ook de armoede in stand. Doordat jullie die uitkering geven, gaan zij dus afhankelijk zijn van de staat. Dus de staat evolueert niet omdat degenen die dus eigenlijk betaald worden om thuis te blijven die gaan niet zorgen voor een betere maatschappij. Dus de rijken worden rijker en de armen blijven arm en de middelmatigen zijn de mensen met een normaal inkomensvermogen, maar jullie prijzen zijn zo hoog. Dus al verdien jij goed is er niets meer over eind van jullie maand omdat er eigenlijk best wel lasten zijn zoals jullie dat zeggen. De lasten zijn hoog. Dus iemand heeft verzonnen om de prijzen van de huizen zo hoog te maken en de elektriciteit zo hoog te maken. Maar het zijn allemaal winstgevende bedrijven, het zijn geen non-profit bedrijven, zijn niet bedrijven die het niet goed hebben financieel, er zijn miljoenen bedrijven die het goed hebben door jou en jou.

En dat willen ze graag zo houden.

Isaak: En waarom is de grote vraag?

Ik denk omdat in die bovenste lagen van de allerrijksten ontzettend veel macht is en zij hebben contact met elkaar, een paar duizend mannen, en zij regelen de belangrijke dingen.

Isaak: Dat klopt. Wat eigenlijk ook zo is, is eigenlijk het tegenovergestelde van deze machten, armoede. Omdat als jullie zien wat wij zien, en wij zijn echt alleen een druppel op de gloeiende plaat. Als jullie zien dat jullie allemaal druppels zijn op deze gloeiende plaat en Moeder Aarde, die dus eigenlijk minder boos gaat zijn en minder destructief zou zijn. Ze zou de aardbevingen tegenhouden, ze zou de overstromingen tegenhouden, ze zou zorgen dat er niet zoveel kinderen zouden lijden door haar macht, doordat zij jullie dood laat gaan, doordat ze iets teweeg gaat brengen ergens, uit boosheid en jullie sterven. Ze stuurt jullie eigenlijk terug, misschien ten bate van jullie zelf, misschien ook gewoon niet. Maar het gaat erom op dat moment is Moeder Aarde het volkomen zat. Als jullie zouden zien dat jullie rijkdom zoveel is dat jullie de aarde kunnen voeden, gelijkmatig, op de hoge stand van middelmatig voor iedere ziel hier op aarde. Dat ieder hier op aarde nooit meer armoede zou kennen, nooit meer honger zou hebben en nooit meer zonder kleding zou hoeven lopen. Dat jullie eigenlijk allemaal mooi erbij zouden lopen, goed geurend, geen geldproblemen meer zouden hebben, als jullie eerlijk jullie gelden zouden delen. Dan is werkelijk Moeder Aarde stil en dan kunnen jullie je concentreren op waar het werkelijk om draait, op jullie innerlijke zelf. Omdat je hoeft niet meer te strijden om jezelf in leven te houden. Je hoeft niet meer te strijden om je dag door te komen en bezig te zijn met: hoe betaal ik mijn huur? Het is allemaal betaald. Ja, en dan komt er liefde voor terug. Als dus de rijken zichzelf laten dalen en eigenlijk mens worden, weer mens, dan komt er liefde voor terug, dan komt er echtheid voor terug en dan gaan jullie je focussen op het natuurbehoud, gaan jullie je focussen op de economie dat het niet

allemaal zo snel gaat. Dan zouden jullie je niet erop focussen om nog duurdere telefoons te halen, omdat de ene telefoon is toch goed genoeg. Dus de telecommunicatie neemt af, alles neemt af, de prijzen nemen af. Maar als jullie in deze snelheid doorgaan dan is de middelmatigheid straks armoede. Dus dan bestaat er helemaal geen middelmatigheid meer, dan bestaat er alleen maar armoede en rijk.

Ja, die machtige bovenlaag wil dat volgens mij, die willen niet gewoon als productiemedewerkers...

Isaak: Het zijn slavendrijvers. Eigenlijk zijn we teruggegaan in de historie, omdat het zijn slavendrijvers. Dus jullie zijn hun slaven. Maar het zijn moderne slavendrijvers, jullie zitten niet aan de ketting, jullie zitten wel geestelijk aan de ketting. Jullie werken jezelf helemaal suf om hen rijker te maken. Wat is het verschil tussen vroeger in de tijd van slavernij en nu in deze tijd? Is nog precies hetzelfde. Alleen maar jullie geven er gewillig aan toe omdat jullie hebben niet eens in de gaten dat jullie gewoon letterlijk in de slavernij terecht zijn gekomen.

Ja, ook al zie je het wel in, wat kun je doen?

Isaak: Wat je kan doen, is je afzonderen van hun wetten. Dus je leeft je leven samen met je familie en je vrienden en je bouwt een leven in deze maatschappij, buiten de wetten van de reguliere wereld. Dat betekent dat jij eigenlijk bij wijze van spreken je eigen landbouw bent, je eigen inkomstenbron bent, je eigen familie bent, je eigen stichtingen bent. Je zet eigen stichtingen op, non-profit organisaties. Je zet eigenlijk in broederschap wat op en je gaat delen onderling. Je gaat weer terug in de tijd. Hoe het vroeger is gegaan probeer je nu in kleine kringen weer wakker te maken. En zo kunnen jullie de aarde weer gaan beïnvloeden, dat je niet alleen maar rijkdom hoeft te hebben om rijk te zijn.

Bent u misschien in elk land aanwezig met zo'n soort stichting?

Isaak: Mijn broeders wel. Mijn kennissenkring en mijn collega's kring en mijn broeders wel, maar ik heb Nederland tot mij gekregen. Mijn taak is in Nederland te volbrengen hetgeen wat mijn doel is. Dus Nederland is het land dat ik toegewezen heb gekregen, allang voor de geboorte van mijn instrument. Dus Nederland is mijn land, dus mijn kind heeft gehoorzaamd en is dus uit haar land vertrokken en Nederland ingegaan. Komt voort uit haar karma. Ze heeft een karmisch leven in Nederland, dus ze is eigenlijk een ja, een semi-Nederlands kind geweest, ooit in de tijd. Ze heeft haar leven niet af kunnen maken en in dit leven mag ze het wel afmaken. Ze mag boeken schrijven in dit leven namens mij en dat is ook haar grootste wens geweest, een droom, boeken schrijven. En ze schrijft boeken namens mij en via jullie. Een instrument via een ander instrument, jullie instrumenten. Dus wij hebben Nederland tot ons gekregen, daarom houden we ons kind ook hier. Elke keer wil ze gewoon Nederland ontvluchten en dan gaat ze een tijdje weg, maar elke keer komt ze weer als een verdrietig kind terug omdat ze mist de grond van aarde Nederland. Nou, het kan wel zijn dat één van jullie je aangetrokken voelt tot een ander land, dat betekent dat jullie hier niet thuishoren. Dat jullie hier tijdelijk wel thuishoorden en dat jullie moeten vertrekken en ergens anders een nieuw leven op moeten bouwen. Volg jullie intuïtie, volg jullie gevoel. Natuurlijk zijn we niet alleen in deze strijd, we hebben ook onze legers zoals we vorige keer hebben gezegd en ook wij zetten ons positief in, omdat we willen gewoon de aarde behouden en we hopen in Gods zegen dat het ons zal gaan lukken om jullie harten rein te houden, jullie geweten rein te houden en dat jullie geen slachtoffers meer gaan zijn van Moeder Aarde, maar ook niet van de aardse mensen die in de machten zouden zijn. Als wij levend zouden zijn en wij zouden werkelijk de machten uit de macht kunnen halen, dan zouden we dat heel graag doen. Maar wij zijn niet levend, dus wij kunnen dat niet. Maar wij begrijpen niet waarom jullie stemmen op deze mensen, omdat als jullie niet stemmen is er geen stem. En als niemand zou stemmen dan kan er ook geen stemming uitgebracht worden.

Ik denk door valse beloftes en onderbuik gevoelens dat mensen geen migranten binnen willen halen en dat sommige partijen dat aan mensen beloven.

Isaak: Ja, de vluchtelingen die jullie landen binnenkomen, die vluchten gewoon een beter leven tegemoet. Dus ze vluchten ergens vandaan.

Ja, armoede.

Isaak: Nou, als jullie zeggen: er is geen plek meer en ze komen hier allemaal naar binnen en er is geen plek meer, dan vluchten ze weer terug. Dus je hoeft ze niet uit te roeien of in de gevangenis te zetten of in een asielzoekerscentrum een lange kostbare procedures op te starten, omdat als zij hier niets vinden, geen geld en geen eten, dan vluchten ze wel weer naar het volgende land. Dat deden we in onze tijd ook. We trokken met onze families heen en weer tot we vruchtbare grond vonden om ons tijdelijk te huizen en dan gingen wij ons kamp opzetten en dan bleven wij een tijd, tot we dat kamp hadden opgegeten en er niets vruchtbaars meer was en dan trokken we weer weg naar het volgende en dat waren wij. Dus ja, wij pionierden heen en weer en dat kunnen de vluchtelingen nu ook doen. Maar laat ze dan langs passeren, wat kunnen ze doen? Ze kunnen jullie winkels niet gaan beroven. Jullie zijn bang dat ze jullie fietsen gaan beroven en jullie winkels gaan beroven. Oké, misschien zijn er aantal die dat doen, maar misschien hebben ze zoveel vluchtmateriaal op hun rug al dat ze die fiets er niet bij kunnen hebben. Dus jullie zijn bang voor angst. Jullie zijn angstig voor angst. En jullie zijn bang voor de angst die het brengt als de emigranten jullie aarde binnenkomen zonder toestemming van de hoge machten. Maar het is oneerlijk, waarom mag de ene wel binnenkomen en de ander weer niet. Jullie weten zelf jullie regels vaak niet eens meer, zeker de machten niet. De ene keer is een ja en de andere keer is het een nee. Dus net als in het kamp Auschwitz, daar werden de vrouwen één kant opgestuurd, de mannen één kant opgestuurd, kinderen die kant opgestuurd. De één bleef leven en de ander weer niet. Dus het werd uitgeroeid en het werd niet uitgeroeid. Werd gewoon willekeurig uitgekozen, die mag wel en die

mag niet. Het waren gewoon simpelweg soldaten die even uitpikten. Dat is hetzelfde hier, als je dus aan de grenzen staat waar al die vluchtelingen binnen willen komen, die mensen zijn niet getraind die daarzo staan, zijn gewoon simpel mensen die gewoon een legerpak aan hebben en die kiezen uit. Ze weten zelf heel vaak niet eens meer wat ze doen, uit druk die uitgeoefend wordt door de hoge machten. Ze zijn zelf bang voor de hoge machten. Ze zijn zelf bang om de kogel te krijgen, dus ja, hun leven boven andermans leven. Dus ja, wat zou ons advies zijn: de grenzen openstellen en laat ze maar binnenkomen. Ze blijven niet als er niets meer is. Ja, jullie hebben niet zulke vruchtbare bomen waar ze sinaasappels uit kunnen plukken en peren uit kunnen plukken, dus dan moeten ze diefstal gaan plegen maar dan zijn ze gewoon snel weer klaar met diefstallen want dan worden ze gestraft. Maar vooraf hen eigenlijk elimineren en deze reis niet mogen meemaken, het is een zware reis om hier te komen. Dus de asielzoekers die jullie wel toestemming geven om hier te zijn maken een zware tocht om hier te zijn, maar ze hebben heel veel familieleden die achterblijven en als ze eenmaal de status hebben van verblijf dan komen de familieleden er toch achteraan. Het is toch niet tegen te houden. Dus eigenlijk zorgen jullie juist dat er heel veel buitenlanders binnenkomen doordat jullie je aan de rechtssystemen houden en de wetten en ze zijn geduldig en hebben niets te verliezen. Ze laten zichzelf even opsperren in de asielzoekerscentra en wachten tot ze de status krijgen en ze gaan het hele traject in en ze worden weer opnieuw geprogrammeerd om jullie maatschappij in te gaan, maar toch blijven het asielzoekers, en toch blijven ze verbonden met hun landen zoals de Marokkanen, zoals jullie dat eigenlijk nu Marokkanen noemen, maar toen waren het gewoon geschikte arbeiders.

Ja, we laten vluchtelingen toe, mensen die hun land ontvluchten omdat ze in gevaar zijn. We laten geen economische vluchtelingen toe dus mensen die puur weggaan om economisch een beter leven te krijgen.

Isaak: Ja, maar jullie laten niet alle vluchtelingen toe die in gevaar zijn. Heel veel vluchtelingen raken jullie gronden niet, ze sterven eigenlijk al

in de tocht hiernaartoe. Ze sterven op de boten, ze sterven in geweld, ze worden uitgebuit. Ze moeten heel veel geld neerzetten en er zijn heel veel mensen die dus echt werkelijk rijk zijn geworden in de tijd van oorlogstijd. Dus er is oorlog gevoerd en dan zijn er weer een aantal kwaaien tussen die denken dus weer rijkdom, macht en geld te krijgen. Dus ze vervoeren jouw kinderen. Jij staat je kind af, je legt je kind op de boot, je neemt afscheid van het kind en je hoopt dat het kind een beter leven krijgt in een ander land, en het kind wordt dus eigenlijk in de overlevingsstand gezet, overgeleverd aan de machten en je hoopt dat je je kind nog terug zal zien. Je hoopt dat het kind jou terug gaat halen in het land. Dat is dus het afscheid dat de moeder met het kind doet. Heel veel kinderen zijn eigenlijk afgestaan en de moeders mochten niet mee en het kind wel. Dus het kind is in de hoede van iemand anders hier gekomen, in jullie landen. En het is vreselijk om aan te zien, de schreeuwende blikken van de kinderoogen van: moeder, laat me niet gaan. Het is hetzelfde als jij Sky Isaak Romeo op de boot zou zetten en je zou zeggen: ga een beter leven tegemoet en jij blijft achter, hopende dat hij jou ooit terughaalt.

Daar moet ik niet aan denken.

Isaak: Maar dat is liefde dan, liefde van de moeder. De moeder wil gewoon het kind een beter leven geven. Maar dat is geen beter leven, heel vaak haalt het kind het niet eens. Het transport, het slaventransport, zoveel kinderen komen illegaal jullie wereld in. Jullie denken dat jullie vangst hebben gehad. Elke dag is er vangst. Als jullie goed uitkijken kunnen jullie elke dag een vangst opeisen, ergens in de boot, ergens in de vrachtwagen, ergens verstopt komen de illegalen jullie landen in.

Wat je veel hoort, is dat je de situatie daar in die landen moet verbeteren zodat mensen daar kunnen leven.

Isaak: Dat zou een heel goed legers werk zijn. Dat zou een goed legers werk zijn. Op het moment dat je de legers zou gaan trainen om de

armoede te bestrijden, niet de armoede eigenlijk nog armoede maken doordat je hun gronden plat gaat maken, doordat je hun huizen vernietigt, maar als je werkelijk gewoon het Rode Kruis zou willen zijn, het kruis zou willen dragen van die mensen, en jullie zouden al jullie legers daarvoor inzetten, dat ze werkelijk een taakstraf zouden hebben. Taakstraf, niet alleen maar de begrenzingsen zouden tegenhouden, maar gewoon zichzelf gaan bewegen. Niet om de orde te behouden maar ook gaan werken daar om huizen weer op te bouwen en hen dus eigenlijk een salaris te geven voor werk en handel en hen vertellen daar, de armoede mensen, armoedige mensen, vertellen wat armoede eigenlijk inhoudt in jullie ogen en hoe ze het kunnen verbeteren. Als jullie je daarop zouden focussen dan zouden jullie zien dat ook hun wereld sneller gaat. Dus jullie bezitten al die kennis. Hetzelfde als wij, wij bezitten die kennis, wij brengen die kennis aan jullie over maar jullie kunnen ook die kennis overbrengen, jullie hoeven maar een vlucht te nemen. Ja, zou een goede zijn. Je hebt uitzonderingen. Een kind zet iets op en die neemt de verantwoordelijkheid voor het bestrijden van armoede, haalt de kinderen uit de mijnen of andere organisaties richten ze op. Dus er is een blanke, een Nederlander of een Amerikaan of een Australiër, maakt niet uit, die dus eigenlijk geïnspireerd is om ten strijde te gaan en die zet het op zoals Isaak & de Schittering opgezet wordt, maar er zijn er te weinig. Het grote struikelblok van deze mensen, die eigenlijk goede bedoelingen hebben en echt werkelijk goede bedoelingen hebben, die komen weer geld tekort. Dus als dan de machten eigenlijk zo lui zijn en zeggen van: we geven je even een miljoen of twee of drie of vijf, zet het op, het is jouw verantwoordelijkheid, hier heb je gewoon even conto en wij trekken ons terug en wat is de schade dan? Geen enkele schade, ze missen die cijfers echt niet. Je mist geen cijfers als je miljarden op je rekening hebt en morgen er weer miljarden bijkomen. Als de rijken alleen maar één procent zouden weggeven aan de armen, één procent, dan zouden de armen geen honger meer hebben. Dus één procent is niets.

Nee, verwaarloosbaar.

Isaak: Dan hebben ze nog 99 procent zelf.

Geldt ook voor de overheid, ze gaan de btw nu weer verhogen met drie procent.

Isaak: Dat is belachelijk. Ze weten niet wat ze doen. Ze vernietigen jullie aarde. Wat wij al zeiden, de middelmatigheid wordt dus niet meer middelmatig, wordt armoede. Omdat ze halen het niet meer op het eind van de maand. De schulden worden steeds meer. Jullie krijgen steeds meer mensen met schulden, die beginnen al heel jong. Dat was vroeger in de tijd niet. Vroeger in de tijd had je gewoon geld en dat gaf je uit en je woonde thuis. Je hoefde niet te betalen zoveel voor studie, je kreeg studie, je werd geholpen overal, nu word je overal tegengewerkt. Het is net of jullie niet mogen bestaan.

Nou ja, maar dat kan toch niet goed blijven gaan?

Isaak: Dat gaat ook niet goed kind. Als jullie zo doorgaan dan zijn jullie terug bij af om niets. De rijken zijn rijk en jullie zijn arm en jullie zijn slaven van de rijken.

De meeste studenten beginnen hun leven ook met een schuld.

Isaak: Dat is niet goed. Een kind moet gewoon eigenlijk schuldvrij gepleit worden, standaard. Dus de rijken moeten gewoon de kinderen de studies gratis geven. Dus elke studie zou gratis moeten zijn. Er zijn landen die dat doen, waar kinderen kunnen studeren, omdat kinderen moeten studeren. Als jullie de oudere bevolking levend willen houden, moet er gewoon geld binnenkomen, maar niet als jullie de kleine bevolking die startend zijn eigenlijk al vernietigen. Dus ja, pleit de schuld vrij. Als de kinderen hebben geleerd en ze hebben hun diploma gekregen van het leren, waarom zou je niet belonen met schuldvrij.

Ja, dat geldt wel voor hun schoolgeld maar niet voor hun leningen die ze hebben moeten afsluiten.

Isaak: Nou, daar zijn we niet voor. We zijn er niet voor dat jullie zo destructief zijn met jullie kinderen. Eigenlijk is het heel simpel, stel dat je het kind in huis hebt, die woont bij jou, je rekent elke dag wat het kind kost en eind van de rit, als het kind uit huis gaat, geef je de schuld mee, hoe moet het kind beginnen? Je kan ook gewoon zeggen: je hebt gewoond in mijn huis, je bent nu vrij, bouw je leven op. Dat is pas liefde. Dus als de scholen eigenlijk, je hebt leraressen nodig en Meesters nodig, die hebben geleerd om school te geven, om onderwijs te geven, die heb je toch daar zitten. Nou, de staat heeft geld genoeg. Heeft echt geld genoeg. Dus jullie maken het jullie steeds onmogelijker doordat jullie de kosten omhoog maken, door al die uitkeringen en asieluitkeringen en toevoegingen et cetera moet de middelmatige mens steeds meer geld gaan verdienen om al die andere mensen ook in leven te houden.

Dan krijg je wat u net zei: waarom stemmen mensen op die partijen? Omdat ze zelf steeds minder geld krijgen en ze zichzelf gaan beschermen en ook uit een soort egoïsme..

Isaak: Nou, wij zijn voor het geven van jullie gelden omdat als jullie op de lange termijn gaan kijken, blijft de aarde langer leefbaar, en als jullie gaan delen wat jullie hebben, dan is er eigenlijk genoeg. Wat jullie nu doen is heel veel fouten maken. Jullie maken heel veel fouten in jullie systemen. Jullie krijgen dus zogenaamd gaten, schulden, landschuld. Zeg maar heel veel geld wordt geïnvesteerd in oorlog maken en als jullie niet meer zouden gaan investeren in oorlog maken omdat er geen oorlog meer gaat komen, dan houdt het op. Jullie weten allemaal dat de laatste oorlog de laatste oorlog zou zijn. Als de wereldoorlog uit zou breken is de wereld weg. Waarom zou je daar het geld in investeren als je weet dat je eigenlijk gewoon naar het einde gaat. Het is echt letterlijk de laatste oorlog. Er komt geen vierde oorlog, als de derde komt, is het game over voor jullie allemaal, is er geen herstel meer mogelijk.

Prettig gesprek. Daar word ik moedeloos van.

Isaak: Ja, dus eigenlijk is de investering toch verkeerd. Die miljarden gelden in kanonnen en et cetera. Jullie investeren dus in het grootste vuurwerk ooit.

Het zijn meer die enkele duizenden mannen die eigenaar zijn van al die wapenfabrieken en die ergens een conflictje opstoken zodat ze weer spullen kunnen verkopen, tanks en mortiergranaten en wat heb je allemaal.

Isaak: Maar dat is toch geen liefde.

Nee, maar misschien 98 procent van de wereldbevolking lijdt onder die paar procent van de mensen die de macht hebben en alles bepalen.

Isaak: Dat klopt en hoe komt dat? Omdat jullie hen op de macht hebben gezet.

Dan zijn we weer terug bij hoe krijgen we ze eraf?

Isaak: Hoe krijgen we ze eraf? Niet meer stemmen.

Helemaal niet stemmen?

Isaak: Niets. Als jullie collectief zouden weigeren om te stemmen, dat jullie echt werkelijk zouden weigeren om te stemmen, dan gebeurt er niets. Even een klein voorbeeld. Mijn instrument heeft net dat filmpje laten zien aan jullie. Wij hebben ook meegekeken. We zijn nog niet helemaal informatief op de hoogte van wat er gebeurd is, maar wat wij zagen was dat er gewoon eigenlijk in geen echt multifunctioneel land, multifunctioneel dorp, was gewoon een simpel dorp, waren er opstandigheden. Was groot opgezet. Het ging over één huis. Eén vrouw in het dorp heeft dus alles voor mekaar gekregen in minder dan communicatie, omdat het is gewoon een achterwijk, geen WIFI, heeft voor elkaar gekregen om dus een uithuiszetting dus niet te laten volbrengen. Dus de machten, de agenten, hebben die vrouw niet uit dat huis kunnen krijgen. Waarom? Omdat de dorpelingen het gewoon

hebben tegengehouden. Hetzelfde met jullie. Als jullie dus gaan stemmen en jullie stemmen tegen de stemmingen en niemand gaat naar de stembus, ja hoe willen ze dan de stemmen tellen? Dat is de macht.

Hoe krijg je al die mensen zover dat ze niet gaan stemmen?

Isaak: Dat is dus hetgeen wat jullie probleem is. Jullie denken dat de machten jullie gelukkig maken. Dus jullie zijn blind. Jullie zien het niet. Blijkbaar zijn degenen die dus eigenlijk stemmen voor de machten, zijn echt de onmachtige mensen die hopen dat de machten hen uit de problemen halen. Uit hun uitkeringsproblemen en hun problemen, met al die beloftes, omdat de machten beloven veel tijdens stemrechten. Ze zeggen tegen jou wat je allemaal gaat krijgen. Jij hoort alleen maar: ik ga dit krijgen, ik ga dit krijgen, ik ga dit krijgen, dus jouw uitzichtloze situatie wordt eigenlijk lichter, dus jij hoopt dat die persoon echt in de macht gaat komen, omdat jij hoopt dat hij jou uit deze situatie haalt, maar jij geeft eigenlijk letterlijk jouw zetel weg.

De telling was ook niet goed hè.

Isaak: De vrouw had op de stemming moeten zijn, zoals wij eigenlijk hebben voorspeld. Mevrouw Hilary had gewoon de stem.

Hilary Clinton?

Isaak: Ja, zij had dus de stem maar jullie vertrouwden haar vrouwelijke energie net zo min, terwijl zij een goed stemrecht had. En werkelijk zij had veel meer gepresteerd in de tijd dat zij nu op de zetel zat dan deze heer, als we het een heer kunnen noemen. Dus dan zie je eigenlijk hoe corrupt jullie wereld is. De vrouw komt bijna aan de macht en ze wordt van de macht afgehouden en waarom? Omdat de mannen krijgen angst. Dus al de mensen die eigenlijk dit tegen hebben gehouden waren allemaal mannen. Dus de mannen hebben de vrouw eigenlijk laten struikelen. En wat kan de vrouw doen? Ze krijgt nog

gelijk, het wordt bewezen dat het onterecht is, en toch laten jullie die persoon op de zetel. Hetzelfde dat je onschuldig wordt verklaard en je moet toch nog dertig jaar gevangenis uitzitten. Is dat recht?

Nee.

Isaak: Dus praat niet over recht hier op aarde als jullie alleen maar onrechtig eigenlijk leven. Jullie bedriegen tijdens het verkondigen. Tijdens het debat verkondigen jullie eigenlijk alleen maar leugens. Maar wat komt ervanuit? Ja, de heer die aan de macht staat, meneer Trump, wil al de asielzoekers eigenlijk gewoon letterlijk buitenhouden en grote muren gaan plaatsen et cetera et cetera. Ja, waar zijn jullie muren dan? Het is onbegonnen werk wat hij allemaal verkondigt, hoogmoedswaanzin.

Dat is in Nederland ook zo.

Isaak: Ja, Nederland, jullie land, is nog een klein land vergeleken met die grote landen. Dus jullie hebben al problemen om jullie land eigenlijk schuldvrij te maken en dat rond het continent. Als jullie je continent je eigen continent maken, dan is eigenlijk alles wat gewoon voor jullie is, je import en alles wat je aan export doet buiten jullie is jullie transactie. Ja, jullie, het kleine land hoeft niet een groot land zoals Amerika te steunen of Rusland of China. Jullie zijn niets. Jullie miljoenen zijn niets waard aangezien er zoveel miljoenen nog volgen.

Nu gaat in Nederland per 1 januari de armoede toch weer stijgen omdat de uitkeringen worden niet hoger maar de producten worden wel duurder.

Isaak: We kunnen jullie vertellen, en dat is geen racisme - de kinderen gaan het misschien niet appreciëren als we dit zeggen, dus dat zeggen we vooraf - als de kinderen geen doel meer hebben hier in jullie landen, dus eigenlijk gepensioneerd zijn en ook gewoon uitgewerkt zijn, we hebben het over de immigranten, dus de mensen die hier zijn gekomen om werk te verrichten. Als je hier geen werk meer verricht,

zou er eigenlijk simpelweg een uit land geplaatst regel gezet moeten worden, ga terug naar je eigen land omdat je hebt daar niets meer te zoeken. Omdat je voegt niets meer toe in dit land. Dus als jullie je land zouden beschermen en jullie zeggen: wij zijn Nederlanders, maak het dan ook Nederlands land. Jullie Nederlandse vlag moet niet overschaduwd worden door al die vlaggen die jullie binnenlaten. Dus het moet gewoon jullie thuiswedstrijd nog steeds blijven. En als je een wedstrijd gaat doen in de arena en 60 procent is buitenlander en jij bent maar 40 procent, dan is het een zware strijd om te strijden. Dus op het moment dat ze dus niet meer toereikend zijn, dan kan je onder schuilen in racisme, maar je kan ook onder schuilen in logica. Er is geen logica meer als je hier bent en gebruikmaakt van deze uitkeringen. Ga weg en krijg dus eigenlijk een gelden mee. Stel dat je zegt: je hebt hier aantal jaren dienstbaarheid getoond, hier heb je een aantal geld. Dus geld gaat mee in de dienstbare jaren. Is hetzelfde dat je voor een bedrijf hebt gewerkt, je hebt tien jaar gewerkt en je krijgt tien maanden mee, elke maand een jaar, dan heb je gewoon een beloning. Beloon ze en met hun gelden in hun land kunnen ze misschien veel meer doen maar dan zijn jullie ze kwijt en kan weer de Nederlandse energie door jullie aderen gaan en niet ja, de buitenlandse energie is heel groot in de steden. Ze gaan niet in de kleine dorpen maar in de steden.

U zei net wel zet de grenzen open.

Isaak: Ja, laat ze binnenkomen, maar als er niets meer te halen valt, als er geen uitkeringen meer zijn dan lopen ze wel door.

Ja, dus alleen als ze kunnen werken, hebben ze reden om te blijven?

Isaak: Als zij gewoon hier werk kunnen verrichten en jullie hebben bate ervan en er komt een goede arbeid en die kan gewoon jullie landen eigenlijk een toevoeging geven, waarom zou je niet een contract geven tot jullie ze niet meer nodig hebben. Het is eigenlijk

hetzelfde als met vee. Als wij zeggen: laat de sluizen open, laat het vee binnenlopen, ze gaan hier niet grazen op straat.

Niet...?

Isaak: Grazen op straat. Ze gaan geen gras eten op stenen. Het kan wel zijn dat er even een hindernis is en dan stuur je ze gewoon door naar de grens, dat je even de weg wijst hoe ze dus wel voedsel kunnen vinden. Dus stel dat hier de buitenlanders binnenkomen en ze komen hier en ze kunnen hier niets vinden, waar moeten ze heen? Op straat slapen? Als er geen huizen zijn die opvanghuizen heten en hier geen familieleden zijn waar ze kunnen schuilen, waar moeten ze heen? Juist doordat jullie ze binnenlaten, hen asiel geven, komt dus die andere bevolking erachteraan, al is het met boot, al is het zonder visum, dus dan zijn ze illegaal hier, ze schuilen en dan vinden ze wel een weg om ergens nog een huwelijk voor elkaar te krijgen en toch hier te blijven. Dus hoe dan ook, waar is het begin en waar is het eind?

Eigenlijk zouden ze hun energie moeten steken in het opbouwen van hun eigen land.

Isaak: Dat klopt. Dat klopt en eigenlijk zouden jullie organisaties moeten opzetten daarvoor. Dus als jullie paar wapens zouden gaan verkopen kunnen jullie eigenlijk al starten. Die wapens zijn betaald, dan heb je gelden. Het gaat zelfs zo erg dat jullie zelfs de drugs nu in eigen controle willen houden, dat jullie zelfs de pillen, de xtc-pillen, gewoon legaal willen maken, zelfs dat. Dus jullie willen gewoon ook de drugswereld eigenlijk in eigen hand hebben, dat de criminelen niet meer zo crimineel actief kunnen zijn dat jullie ook dat in handen gaan nemen. Dus eigenlijk pakken jullie alles af, waar nog een beetje brood aan te verdienen valt. Jullie bestrijden de wietplantages, dat mag ook al niet meer, mensen gaan zitten. Dus eigenlijk de machten roeien jullie allemaal uit als gestapo's.

Tegenwoordig gaan ze meer naar België, daar is het makkelijker, minder controle.

Isaak: Jullie regels zijn niet onze regels. We zouden ons nooit schikken aan jullie regels. Omdat als wij ons zouden gaan schikken aan jullie regels geven wij de macht en controle af van de regels die wij eigenlijk hebben en dat is ons doel. We willen ons doel behalen en gewoon goed behalen, niet kwaad behalen. Wij doen alleen maar goed werk, we doen geen slecht werk. We helpen ze juist uit de crisis en jullie brengen ze in de crisis. De uitkeringen die jullie verspillen elke maand, die uitkeringen zouden dus voor de mensen moeten zijn die hier wonen, die hier geboren zijn en eigenlijk in de crisis terecht zijn gekomen en niet tot werk zijn gekomen. Maar de mensen die hier zijn gekomen als arbeiders en de buitenlanders en ze zijn hier komen rusten, waarom? Rust in je eigen land, geef hen een premie mee en noem het desnoods oprotpremie, maar laat ze dan weggaan. Het is geen discriminatie, het is realiteit. Als ze niets meer kunnen teweegbrengen hier en ze missen altijd hun land, de grootouders, de opa's en de oma's, die missen hun kleinkinderen en ze zijn nog verbonden met hun eigen gronden, waarom zouden ze jullie vasthouden hier? Voor de uitkering. Dus ze zijn zo gewillig geworden om dus hun leven weg te geven voor de uitkering. Maar jullie hebben er niets aan. Jullie komen huizen tekort, woningnood, alles is in nood en jullie klagen steeds maar en dan komt er iemand die spreekt en die noemen jullie Wilders of Pim Fortuyn en die wordt uitgeroeid, maar die is niet in zijn ongelijk. En wij zijn zelf simpelweg voor geen enkele religie, maar wij zien wel de realiteit.

Net als de oudere n, die lijden er ook onder.

Isaak: Ja, jullie land moet blank blijven omdat jullie zijn blanke bevolking. Vroeger in de tijd deden jullie dat met ons ras, indianen ras, we werden uitgeroeid omdat we een kleurtje hadden. En de blanken wonnen van ons en dat was ook niet goed. Jullie hadden ons gewoon moeten laten gaan. We waren gewoon pioniers, we gingen van de één naar de ander, we deden jullie geen kwaad. We wilden absoluut jullie leven niet beroven. Jullie waren bang dat wij jullie gingen beroven. Maar wij waren alleen maar bezig met onze eigen overleving en met

onze eigen kinderen. Natuurlijk waren er een aantal kwaaien tussen, dat waren krijgers. Maar jullie hebben ook soldaten. Die soldaten zetten op de krijgers en dan krijg je oorlog. Ja, we werden uitgeroeid, jullie hebben gewonnen en de indianen zijn eigenlijk ja, letterlijk in reservaten gezet en niet meer vrij in beweging. Misschien één of twee leven nog ergens maar nu eren jullie ze ook met beelden, klanken en muziek en jullie hebben een warm hart naar de indianenwereld, maar eerst hebben jullie ze uitgeroeid zoals jullie dat altijd doen met alles.

Ja, degenen die over zijn, zijn nu aan de drank omdat ze geen leven meer hebben, geen bestaan.

Isaak: Ja, dus jullie vernietigen eigenlijk altijd hetgeen wat goed is. Kijk naar al de voorgeschiedenissen die jullie in de geschiedenis hebben. Tsja alles, in de voorgeschiedenis, geschiedenis is dus vernietigd. Laten we gewoon simpelweg de helden noemen die jullie hebben gehad. Ze worden allemaal geëlimineerd, allemaal, zelfs jullie president hebben jullie neergeschoten.

Kennedy?

Isaak: Ja, waarom eigenlijk? Wat heeft hij gedaan? Zelfs jullie goeie zanger, die was dus ook gewoon gehuwd met een spirituele leider, één van de Beatles...

John Lennon.

Isaak: Ja, ook die en zijn muziek draait nog steeds tussen jullie midden en ook die heeft het leven moeten laten. Waarom is Nelson Mandela eigenlijk op die manier...

Gewoon gevangen gezet.

Isaak: Waarom? Waarom?

Een bedreiging voor de macht.

Isaak: En dan is het wel heel machtig wat je doet? Je zet iemand levenslang vast. En Mahatma Ghandi schieten jullie neer en hij zegt alleen: ik strijd niet terug. Jeanne d'Arc wordt ook doodgemaakt. Constant maar dood en verderf, dood en verderf. En dan moeten jullie gelukkig zijn hier op jullie planeten als je constant ziet dat de mensen die je lief hebt doodgaan. Hoe moeilijk wordt het dan om echt te zijn? Hoe moeilijk is het dan voor jullie om gewoon lief te zijn voor elkaar, als jullie altijd maar denken: die persoon kan me verraden. Jullie vertrouwen jullie gelden in jullie portemonnee niet aan iemand anders omdat je denkt: die is arm, die gaat me bestelen, wat ook gebeurt elke dag weer, bij Isaak & de Schittering gaan ze er vandoor met goederen. Wij doen goed werk en ze gaan nog stelen ook, dus ja, waarom doen ze dat? Omdat ze vinden gewoon dat ze er recht op hebben om dat te doen. Dus de dieven weten niet beter. Ze hebben nooit een programmering gekregen wat eigenlijk wij zijn en wij verkondigen: liefde brengt liefde, dat ze niet hoeven te stelen, ze hoeven het maar te vragen.

Hoe zouden de regels of de wetten van een gemeenschap die u zou oprichten eruitzien?

Isaak: Als wij hier ter aarde zouden zijn, en ik zou al mijn broeders meenemen die dezelfde afstemming zouden hebben als ik, zou ik zorgen dat er geen honger meer zou zijn en geen dorst meer zou zijn, dat alle kinderen ter scholen zouden gaan en dat alle universiteiten gratis zouden zijn en ik zou zorgen dat er geen koningen meer zouden zijn...

Geen...?

Isaak: Koningen meer zouden zijn, geen prinsessen meer zouden zijn, het is allemaal geschiedenisboeken. Ik zou zorgen dat eigenlijk de machten die in de zetels zitten spirituele leiders zijn, die vanaf de

spiritualiteit jullie zouden gaan leiden om dichterbij jullie essentie te komen en dat jullie vertrouwd zijn met jullie spirituele leider, hem ook vertrouwen en de spirituele leiders eigenlijk andere leiders hebben die individueel met jullie bezig zijn om geen programmatie te hebben van jullie maatschappij. Jullie programmeren jullie maatschappij opnieuw. Jullie zijn niet meer bang van ons. Jullie zijn niet meer bang voor de spirituele leiders, ze gaan jullie leiden naar de weg van toekomst. Ze gaan jullie lijden weghalen en jullie laten leven. Jullie hoeven niet meer bang te zijn om elke maand niet rond te kunnen komen omdat jullie dan een verzoek zouden kunnen indienen bij ons: we komen tekort en dan krijgen jullie uit de pot van de spirituele leiders geld om uit de schulden te komen, genoeg om gewoon weer een waardig leven op te bouwen. Jullie zouden van ons een startsom krijgen om jullie leven te gaan starten bij het begin van het starten van jullie leven in onafhankelijkheid van jullie ouders. Dat zouden wij doen.

Gaat dit ooit gebeuren, deze ideale wereld?

Isaak: Wij hopen het. Wij hopen het.

Laten we positief...

Isaak: Maar dan kunnen wij maar één ding, bidden, omdat wij kunnen ons niet transformeren in het lichaam, alleen maar via reïncarnaties maar ik kom niet terug in het lichaam. Betekent dat we alleen maar kunnen transformeren via jullie. Dat jullie de verteller zijn hoe het wel kan en dat er misschien een aantal mensen zijn die het weer uitzenden naar andere mensen. Zoals jij het hebt uitgezonden, ons artikel over Sinterklaas en Zwarte Piet, dat het misschien toch een verschil maakt. Maar weet wel, mensen die leiders zijn, die lijden onder hun eigen leiderschap.

Alleen weten ze dat nog niet.

Isaak: Nee, omdat ze hebben alle wensen die vervuld kunnen worden, behalve één wens: liefde is niet te koop.

Dus dat is wat u bedoelt met ze lijden er zelf onder.

Isaak: Ja, liefde is niet te koop. Liefde verdient je. Je verdient liefde doordat je liefde bent. Doordat mijn naam Isaak is en ik in liefde bij jullie kom, in jullie aardse niveau, ontvang ik ook liefde terug. Jullie werken voor mij. Jullie zorgen dat ik Isaak & de Schittering neer kan zetten in samenwerking tussen geest en lichaam, maar dat komt omdat ik met liefde kom, niet met dominantie en ik ga jullie niet straffen als jullie niet luisteren, ik laat jullie gaan en ik wacht in liefde af of jullie terugkomen. Ik heb maar één doel, is helpen. Ze noemen mij de Lachende Gids en ik lach graag en ik lach nog meer als ik zie dat mijn kinderen lachen en niet huilen. Omdat als kinderen huilen, huil ik ook. En misschien als elke leider zou gaan huilen en lachen, zoals ik dat zou doen, zou zijn hart zacht gaan worden en dan zou hij zijn macht positief gaan gebruiken. Hij zit op de zetel, gebruik het dan ook goed. Beïnvloedt al die mensen die jou vertellen anders en zeg: ik ben de leider, ik ben de kapitein, ik zorg dat dit schip goed gaat varen op de juiste kant. Ik ga niet meedoen met overeenkomsten van nucleaire wapens en et cetera. Waarom zou ik? Waarom zou ik mijn kinderen, kleinkinderen, de dood injagen? Waarom zou ik mijn broeders de dood injagen? Waarom zou ik planeet Aarde de dood injagen, dat ik doodga en misschien nog een aantal jaren te gaan heb, wil niet zeggen dat er nog geen evolutie achteraan komt. Zover duidelijk?

Ja. Mag ik iets vragen over Moeder Aarde? Moeder Aarde trekt het op een gegeven moment niet meer en dan gebeurt er een ramp. Meestal gebeurt dit in een ontwikkelingsland, waarom is dat?

Isaak: Omdat deze kinderen toch niet geholpen worden dus ja, Moeder Aarde kan het lijden van die kinderen niet meer aanzien en ze verlost hen eigenlijk uit hun lijden.

Voor de mensen die daar achterblijven is de ravage wel ontzettend groot.

Isaak: Ja, maar we weten ook dat op het moment dat er zo'n ramp gebeurt, dat jullie weer wakker worden en dan gaan jullie allemaal diensten sturen. Dan wordt er weer geld gestuurd, dan wordt het weer bekeken, dan komt het weer op het nieuws, dan wordt er weer eigenlijk een soort wakker moment geschapen en jullie gaan dus daar weer hulpverlening naar sturen. Er wordt gewoon gewerkt, anders creperen ze daar toch. Maar Moeder Aarde kiest wel uit waar ze haar woede uitspuwt. Zolang jullie hier veilig zijn in jullie gronden, stel dat het hier zou gaan gebeuren in jullie Nederlandse grond, wat voor grote ramp zou dat zijn? Jullie worden in één keer keihard arm. Maar Moeder Aarde heeft dat nog niet uitgekozen in haar bestemmingsplan, maar ja het is wel zo dat jullie simpelweg wel moeten weten wat jullie hebben is heel kostbaar. En jullie hebben ondanks dat jullie jezelf arm noemen geen armoede hier. Jullie hebben geen armoede hier. Omdat armoede is letterlijk drie, de derde wereldlanden, het getal drie. Dat is armoede, als je werkelijk niet weet hoe je moet eten. Hier kun je nog een supermarkt inlopen en nog wat stelen, maar daar is geen supermarkt te vinden. Hier kun je nog echt gaan bedelen en als je gewoon op de grond ligt en je hebt niets meer te eten word je echt wel opgeraapt. En als je gewoon een nachtje in de cel wilt hebben, doe je gewoon een kleine diefstal plegen en je hebt ook weer de andere dag...

Een gratis maaltijd.

Isaak: Dus het is niet zo ernstig als in die landen. Want in die landen als er alleen maar droogte is en je ziet je kinderen verdorsten. Dus ja, de dood is op dat moment eigenlijk alleen maar een verlossing en dan komen ze wel in de rij te staan om weer te reïncarneren en dan hopen we dat de wereld er wat beter uit zal zien voor die kinderen. Dus in liefde doet Moeder Aarde hen dood laten gaan. Is hetzelfde als jij ziet dat je kind zou lijden en je kind vermagert, keer op keer ontstekingen, hoest bloed, kan niet meer functioneren, kan niet eens meer naar het

toilet en je ziet dat als moeder zijnde, misschien zou je ook kiezen om het kind te verlossen van het leven wat eigenlijk op dat moment geen barmhartigheid meer zou zijn.

Maar als ze dan opnieuw reïncarneren worden ze dan niet meer geboren in een ontwikkelingsland?

Isaak: Nee, dat hoeft niet. Het hoeft niet. Ze kunnen gewoon op dat moment wel in een ander land zichzelf manifesteren, dat kan, maar ze moeten wel dat land aankunnen. Omdat als zij werkelijk nog geen kennis hebben, is de kennis ook niet in het bewustzijn. Ja, dan komen ze in reïncarnatie hier en dat noemen jullie de zwakbegaafden.

U zei vroeger dat het te maken heeft met hoe ver je bent.

Isaak: Ja, dus jullie hebben gewoon eigenlijk mensen die jullie verstandelijk beperkt noemen en dat noemen jullie zwakbegaafden, maar ze kunnen gewoon nog steeds normaal zijn maar jullie noemen ze zwakbegaafden. Hun ziel is niet geëvolueerd, dus die geeft geen informatie aan het lichaam. Dus jullie noemen ze lopen achter, ze zijn gewoon zwakbegaafd. Maar heel veel mensen die eigenlijk helemaal geen evolutie hebben meegemaakt in de derdewereldlanden, hebben niet die informatie. Ze komen in deze Westerse landen en hun informatie is er ook nog niet. Dus ze zijn gereïncarneerd, ze worden opgevoed door de ouders als kind maar ze lopen achter, ze zijn traag. Dat betekent dat ze dus eigenlijk een andere ziel bij zich dragen. Niet een ontwikkelde ziel. Het tegenovergestelde heb je ook, hoogbegaafde kinderen, goh wat een hoogbegaafd kind. Het kan zijn dat deze reïncarnatie een hoogbegaafde ziel is die al veel verder is in de evolutie en weer in het kind terecht is gekomen. Dus je hebt twee kanten.

Dus zwakbegaafd zijn heeft dan niet te maken met een chromosoomafwijking?

Isaak: Dat hoeft helemaal niet kind. Je hebt een chromosoomafwijking, dat noemen ze het syndroom van Down, dat is

zichtbaar, dat is een afwijking, maar daar kan ook gewoon een zwakbegaafde inzitten. Dat kan, dan is het gewoon eigenlijk een natuurfout, maar dan zit er een zwakbegaafde in. Maar je hebt ook gewoon verstandelijk beperkte mensen, die zijn op een bepaald niveau ontwikkeld en verder dan dat niveau gaan ze niet. Dan zeggen jullie: er is iets fout gegaan daarzo. Het kan zo zijn dat hun ziel gewoon niet meer informatie kan opnemen dan deze informatie.

Dan zou je bijna zeggen, dan kunnen ze beter in het land waar ze uit afkomstig waren in hun vorige reïncarnatie daar weer terugkomen?

Isaak: Nee, omdat die landen nog niet ontwikkeld zijn en komen ze daar terug dan begint hun ellende weer opnieuw.

Ja, maar die landen hebben toch ook steden waar het ook beter is?

Isaak: Dat klopt, dat klopt. Maar deze transformatie naar de Westerse landen is op dat moment, ja via de Bron der Wijsheid wel een toevoeging geworden voor hen. Ze hebben wel een stap verder gemaakt. Als je in Westerse landen geboren wordt, zijn er heel veel mensen die daar eigenlijk ja, kritiek op uitoefenen dat we zulke woorden uitspreken, maar als je geboren wordt in de moderne economie dan ga je eigenlijk in energie omhoog. Omdat je hebt leiders in de derdewereldlanden, zij zijn leiders, en zij kunnen wel met een andere energievorm daar leider zijn geworden, die blinken uit, ze zijn geen lage geesten, zijn gewoon leiders. Maar collectief heb je heel veel laaggeschoolden, laaggeschikten, ze zijn niet ontwikkeld. Als je één van deze bent en je wordt westers geboren, dan gaan ze omhoog in de klassengang. Ze krijgen eigenlijk een cadeautje. Dus ze krijgen moderne schoenen aan en moderne technieken en moderne opvoeding. Hetzelfde dat jullie een kind uit een andere economie, arme economie adopteren, het kind wordt opgevoed hier, krijgt dus westerse culturen aangeleerd, maar het bloed, DNA, is eigenlijk afkomstig ergens anders van. Dus je kan wel transacties voeren op deze manier en hen laten transformeren. Dus in onze kosmos voeren

we dus een akkoord en we geven dus toegang dat het kind jou als moeder uit zou kiezen of via adoptie of via reïncarnatie dichtbij.

Maar dan moet de ziel al wel een bepaalde graad hebben bereikt?

Isaak: Dat hoeft niet perse. Je hebt ook gewoon aantal kinderen die werkelijk niets kunnen, die dus gewoon simpel moeten zijn, die niet uit de rolstoel kunnen komen en dus letterlijk gewoon gehandicapt zijn en alleen maar kunnen communiceren met hun energieniveau, met hun aura, met hun etherische lichaam en toch de harten van de moeder of de vader of de omgeving raken en ook weer op tv komen, nieuws brengen en hoogbegaafd zijn buiten het fysieke om. Dat ze toch wat kennis brengen op een andere manier. Er zijn zoveel wonderen kinderen, als jullie zouden stoppen met oorlogen en niet altijd in het veld van oorlog zouden zijn, zouden jullie zien hoeveel schoonheid jullie eigenlijk bezitten.

We hebben veel gesproken. We hebben veel gesproken over narcisme en we hebben veel gesproken over het verhaal achter Tresi Barros. We hebben gesproken over de ex en later hebben we de Zachtheid genoemd en de Zachtheid probeert nu zacht te zijn, hij doet zijn best om zacht te zijn. Het valt niet mee om zacht te zijn, is werkelijk een programmatie. Maar wij hebben ook gezegd dat narcistische mensen heel goed zijn in manipuleren, zijn sluwe vossen, dus deze narcist die probeert mij dus eigenlijk nu uit. Betekent dat hij mij wil spreken. Nou, dat doen wij graag. We hopen dat hij een luisterend kind is en dat we hem ergens kunnen bereiken, dat hij voortgaat in zijn positieve evolutie. Dus eigenlijk wat we nu hebben verteld in het groot proberen we dus bij één persoon uit. Hij weet niet eens dat hij nu in de boeken terechtkomt en dat hij eigenlijk een voorbeeld is voor narcistische mensen, dat hij kan zeggen tegen de narcisten: er is een mogelijkheid. Een mogelijkheid om via een instrument mij te spreken en mijn energie tot zich te nemen en misschien tot genezing te komen. En als wij dat kunnen gaan vertellen aan de lezers dat een narcist die echt een

narcist is - in een hoge kwaliteit van - zichzelf kan bekeren tot mij, ja dan kunnen jullie dat met alle narcisten.

De Schittering wilde daar zelf nog iets over weten. Hoe moet zij daar in gaan staan?

Isaak: Laat mij mijn werk doen.

In welke vorm van trance moet ze dat doen?

Isaak: In deze vorm.

Volledig in trance?

Isaak: Ja, eigenlijk een gesprek aangaan en ik zorg dat ik haar overschaduw en misschien doe ik daar het gehalte van overschaduw tijdens het gesprek steeds sterker maken. Is eigenlijk net als een infuus, je stopt er energie in en zonder dat ze het weet is mijn instrument volledig overschaduw, al indien nodig. Maar ik heb geen behoefte in de bemoeizuchtigheid van dit kinderspel tussen die twee zielen en dat betekent dat ik graag de controle wil houden. Dus in deze vorm heb ik volledig de controle over het spreken van mijn waarheid en nou ja, aangezien het ook gewoon wel duidelijk moet zijn omdat wij toch een boek op het oog hebben, het verhaal achter Tresi Barros boek, willen we graag dat het een toekomst zal zijn wat betreft wat de mensen toekomt. Hoe dit gesprek is verlopen en die kennis brengen wij graag naar jullie. We hoeven het gesprek niet op te nemen, maar ik onthoud de kennis wel.

Wat vindt u er eigenlijk zelf van dat de Zachtheid bij u in therapie komt?

Isaak: Hadden we niet anders verwacht. Nee, omdat simpelweg geld en macht. We hebben tegen het instrument gezegd, als les, behoudt je geld en behoudt je macht, dan kap je eigenlijk de bron af. Dus jij trekt jezelf terug, je houdt geld en macht in eigen beheer en op dat moment

als er nergens meer geld en macht te halen valt, wat we al eerder besproken hebben, ze zoeken altijd naar geld en macht, komen ze terug naar de bron. Is hetzelfde als je een waterbron ergens in het dorp hebt, iedereen die gaat naar de bron omdat ze dorst hebben, dus we hadden niet anders verwacht. Maar we hadden gehoopt dat die persoon simpelweg eerder zou komen omdat de tijd is toch verstreken en als we gaan kijken in de relatietijd tussen deze twee zielen is er in jullie tijd wel vijf jaar heengegaan. En mijn instrument heeft in die vijf jaar tijd veel moeten lijden en ze heeft in die vijf jaar tijd heel veel energie in hem gestopt en het heeft niets gebracht, behalve wat het heeft gebracht. Maar het heeft geen genezing gebracht op het proces, want hij heeft een persoonlijkheidsstoornis. Het heeft gebracht wat het heeft gebracht maar het heeft geen genezing gebracht, dat is wat we bedoelen met het heeft niets gebracht. Nu gaan we voort naar het volgende stukje en we gaan kijken of we deze narcist eigenlijk een toekomst kunnen geven in rust, innerlijke rust en normaliteit. Een normaal leven is niet zo erg. Eigenlijk moet je het zo zien: heel veel mensen zijn gewend in gevangenschap. Ze zijn gevangen dertig jaar, veertig jaar, in een bepaald regime te wonen, op het moment dat ze weer vrij zijn in de maatschappij weten ze hun weg niet te vinden. Dus iemand die beïnvloed is in zijn eigen narcisme is ook eigenlijk in gevangenschap, ze weten de weg niet te vinden in de normale maatschappij. Hoe is het om interactie te hebben met je mensen, met je broeders. Nou, dat willen we hem heel graag aanleren. Dat hij gaat leren luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid, die simpele vijf, als we dat voor elkaar kunnen krijgen zijn we eigenlijk al tevreden.

De Schittering wilde heel graag weten wat haar karma is met Faith July.

Isaak: Met Faith July, het kind met het syndroom van Down. Ja, het karma, het kind heeft niet gekozen om deze simpele ziel eigenlijk ter aarde te laten komen omdat het kind had het syndroom van Down en ze zat in een relatie die dus eigenlijk niet een toevoeging was op haar leven en het boek is: Wybe, wat doe je nou? Wybe, wat doe je nou,

wilde dus het kind niet en mijn instrument wilde het kind wel en ze heeft het kind eigenlijk ter dode gebracht door abortus en het kind is dus heengegaan en is teruggekomen bij ons maar het kind is niet gebleven.

Er valt een stilte.

Isaak: Het kind is niet gebleven bij ons.

Het kind is dus al teruggekomen?

Isaak: Het kind heeft zijn weg weer teruggevonden ter aarde.

Moeten we de naam noemen nu?

Isaak: Ik denk niet dat het een heel blij nieuws voor bepaalde mensen zou zijn, maar het kind is weer terug in de omgeving van mijn instrument.

Waarom zou het geen blij nieuws zijn?

Isaak: Ja, mensen bezitten haar.

De ouders.

Ja.

Als het instrument het zelf maar weet toch?

Isaak: Mijn instrument weet het nu pas. En haar hart klopt als een beest en ze is verbaasd en ze weet niet zo goed wat ze met dit nieuws moet.

Ze heeft het zelf al een paar keer gezegd.

Isaak: Haar intuïtie is sterk, van mijn instrument.

Sorry?

Isaak: De intuïtie is sterk.

Ja, ze heeft het echt al een paar keer gezegd.

Isaak: Is voorgevoel, hebben jullie allemaal last van. Jullie hebben allemaal zo'n bruin vermoeden. Een bruin vermoeden noemen jullie dat, we snappen nog niet waarom dat bruin is maar helder vermoeden zou ik zeggen.

Als we naar jou kijken, is een soortgelijke gebeurtenis geweest...

Isaak: Als jullie vragen hebben...

Moet het in het boek?

Isaak: Om privacy redenen willen we dit nog eigenlijk in intermezzo houden om even te kijken wat dit nieuws teweeg gaat brengen, in eerste instantie voor mijn instrument. Maar nu het toch eigenlijk verteld is kunnen jullie gewoon doorvragen. Ze is van de shock niet hersteld maar...

Wat zou ze willen weten?

Isaak: Anastasia daar willen jullie over weten.

Komt Angel dit te weten?

Isaak: Mijn instrument heeft altijd geroepen dat Anastasia haar rust geeft. Mijn instrument is gestopt met drinken tijdens het horen van de geboorte van Anastasia. De naam was eigenlijk al bepaald. Mijn instrument, toen ze zwanger was, heeft ze dus simpelweg altijd gezegd:

het is een meisje en eigenlijk lichamelijk was het een jongen. Maar mijn instrument voelde altijd dat het een meisje was.

Waarschijnlijk was het een jongen?

Isaak: Faith July was een jongen. Het was een jongen DNA. Mijn instrument heeft altijd de energie gehad van een meisje. Dus daar is het eigenlijk al fout gegaan. Dus tijdens het mengen van het geslacht was het een jongen geworden en het moest eigenlijk een meisje zijn. Dus Faith July was eigenlijk een meisje. En Anastasia, wat is de betekenis van het woord Anastasia? Zoeken jullie de betekenis even op, het betekent wedergeboorte en de naam heeft mijn instrument niets mee te maken gehad. Dus Anastasia heeft blijkbaar de ouders zodanig beïnvloed dat de ouders zelf hebben bepaald om het kind zo te benoemen. Dus eigenlijk moeten jullie gaan googlen op de naam Anastasia. Ik weet niet of jullie...

Op onze telefoons staat het internet uit anders kunnen we het interview niet opnemen.

Isaak: Mijn instrument heeft mij verteld hoe het moet. Hier heb je jullie technieken waar je het opzoekt. Ja, wij gaan mee met jullie tijd, jullie gaan met onze tijd mee, maar jullie tijd is wel ingewikkeld.

Ik weet niet hoe een iphone werkt, hoe krijg ik het toetsenbord?

Isaak: Hier kind. Het toetsenbord is hier, daar moet je toetsen en daaronder heb je...

Ja.

Klinkt een beetje Russisch.

Volgens mij is dat het ook. Alstublieft hier staat het.

Isaak: Wij kunnen het niet lezen.

Griekse meisjesnaam. Wederopstanding staat er. Anastasia is een Griekse meisjesnaam met de betekenis wederopstanding.

Isaak: Wij denken toch dat dit nieuws verteld moet worden aan de ouders. We denken dat dit wel heel snel ter woorden moet gaan komen, mijn instrument wil niet...

Het is ook een naam uit het Christendom.

Isaak: Nee, mijn instrument is een beetje van slag en ze zegt daar gaat ze niet mee leren leven. Dat betekent dat mijn instrument wel wil dat in mijn woordenschat, omdat ze zou niet weten hoe ze dat over zou moeten brengen in haar woordenschat, dat wij gaan vertellen wie Anastasia is.

Wilt u bellen?

Dat u gaat vertellen wie Anastasia is.

Isaak: Niet bellen, moet uitgetypt worden. Misschien een beetje voorrang aan geven.

Heeft dat ermee te maken dat ze zo ontzettend voorzichtig is?

Isaak: Ja ook. Ze is bang dat ze Anastasia wat aandoet.

Om dat eerste?

Isaak: Ja, zo zie je dat alles gewoon gegrift is in de ziel. Ach, mijn instrument is aan het huilen. Ze hoeft niet te huilen, ik hoor haar ziel wel.

Wat ik ook kan doen is het opnemen met mijn toestel dan heeft ze het gelijk.

Isaak: Ja, je kan het nieuws brengen maar mijn instrument schaamt zich. Ze is bang voor de reacties.

Het is mooi nieuws.

Isaak: Omdat ze willen het kind bezitten. Wat voor nieuws is dit? Maar het is de werkelijkheid, Anastasia heeft gewoon gekozen om weer terug te komen.

Hoe vond jij dat?

Ik vond het juist heel mooi om te horen dat Sky haar abortuskindje was. Wij hadden zelf toen al het gevoel dat het daarmee te maken had.

Isaak: Ach ja, we hebben eigenlijk altijd gezegd, niemand reïncarneert zomaar in de omgeving van onze Meester. Vergeet niet ons instrument is een Meester. Al ziet ze eruit als simpelweg geklede vrouw, ja de ene keer wat minder dan de andere keer.

Er wordt gelachen.

Isaak: Is ze toch nog een Meester. En een Meester kan je niet in jullie wereld zien in de kledij. In onze wereld wel in de kledij. Wij hebben bepaalde drachten die we eigenlijk speciaal aantrekken en dan kunnen wij elkaar zien door de kledij, van die afstemming hebben ze of die feestelijke gebeurtenis gaan ze tegemoet. Ja, eigenlijk toeval bestaat niet, het valt je toe. Het is goed dat je die vraag stelt en misschien helpt het haar om dus de angst los te laten omdat Anastasia gaat ze niets aandoen. En ze zal ook niet de moederrol tot zich nemen. Dat kun je ook tegen de kinderen, even veiligheid geven. Ze hoeven niet met het kind te vluchten zoals Maria met Jezus is gevlucht uit angst voor vernietiging of uit angst dat iets aan het kind gedaan zou worden. Het kind is veilig. Maar het is wel zo, reïncarnatie vindt plaats met de wens. Je wenst om daar geboren te worden. Ja, hoe dichterbij kan je komen?

Nee, niet veel dichterbij nee.

Isaak: De enige dochter. De enige dochter, een zoon zou natuurlijk weer anders zijn, omdat dan krijg je de dochters die baren, de moeders zijn de baas. Dus de ene dochter is, dus de enige dochter is die simpelweg de ingang is van een wedergeboorte en dan kiezen ze zelf de naam uit ook nog, terwijl ons instrument er niets mee te maken had. Dus ook Angel is beïnvloed geweest. En dan gebruiken ze ook de naam van de oma ook, Ana en Maria, Anastasia Maria, alle twee de namen worden nog gebruikt. Anastasia Maria. Ana Theresa heet zij maar Ana is haar eerste naam en Maria is jullie ook bekend, dat is ook de naam van haar eigen moeder en ook nog een eerdere naam.

Sorry?

Isaak: Eerdere naam. Meerdere namen in meerdere levens.

Maar wat zegt dat dan over Anastasia?

Isaak: Nou, Anastasia heeft gewoon de naam aangenomen van de oma.

U zei laatst dat ze geen geestelijke naam heeft, neem je die automatisch mee in een nieuw leven?

Isaak: Nee, de geestelijke naam krijg je van mij, ik doop je.

Stel je voor ik ga dood en ik ga naar huis en ik kom weer terug, zou ik dan weer de Barmhartige zijn?

Isaak: Wij kennen jou als de Barmhartige. Dus als ik jou weer hier vind en jou weer terugkrijg in mijn devotie om mijn werk te voltooien, dan zou ik jou de Barmhartige noemen of ik zou je opnieuw moeten dopen.

Als u zegt ze heeft geen geestelijke naam, wil dat dan wel of niet zeggen dat ze in haar vorige leven een geestelijke naam had?

Isaak: Nou ja, ze heeft eigenlijk een geestelijke naam gekregen voordat ze überhaupt geboren is, ze kreeg de naam Faith.

Dat is haar geestelijke naam?

Isaak: Faith betekent hoop. Het woord July weten we niet. July was meer afgestemd op de maand nemen we aan.

July was de maand dat hij geboren zou worden.

Isaak: Ja, dus hoop op de maand.

Faith was toch de naam?

Faith July was de naam.

Isaak: Faith betekent hoop. Je hebt hoop, je hebt faith.

Is dat niet meer vertrouwen?

Isaak: Ja, is ook hoop. Ja, Hope hebben jullie ook, die naam. Maar Faith is voor ons hoop, vertrouwen. Is eigenlijk Faith.

Dus eigenlijk heeft het instrument de juiste keuze gemaakt toen ze abortus pleegde anders had het kind in dat lichaam terechtgekomen.

Isaak: Dat klopt, dat heb je wel goed gezien. Omdat dat is waar. Het was gewoon eigenlijk een ongelukkig kind geworden. Zoals in DNA van lichaam en DNA van de ziel en de ziel is de vrouwelijke ziel en is eigenlijk in de mannelijke ziel terechtgekomen, mannelijk lichaam terechtgekomen, evolueerde mannelijk, dus betekent dat het eigenlijk dubbelop zou zijn. Dus de keuze om het kind weer terug te sturen is

geen verkeerde keuze, maar het valt toch nog onder het woord abortus.

Maar in dit geval een goede keuze.

Isaak: In dit geval een goede keuze. Maar deze keuze was sowieso al gelegd na de geboorte van Angel, omdat Angel wilde altijd het laatste kind zijn en het werd ook altijd gezegd tegen mijn instrument: Angel is je laatste aards geboren kind. Alle andere kinderen, het waren er ook vier, hebben het leven niet gehaald. Dus ze heeft er vier gekregen en ze heeft er vier gehouden. En als je de numerologie gaat uitzoeken van mijn instrument, is het getal vier, haar numerologische getal.

Er wordt een berekening gemaakt.

Isaak: Nou, ze zegt heel vaak dat ze iets heeft met het getal dertien en vier, vier ashrams, vier kinderen, vier huwelijken.

Geen vijfde huwelijk?

Isaak: Nee, ze gaat geen vijfde keer huwen, helaas voor d'r maar vier is genoeg. Geestelijk huwelijk is eigenlijk al bezet. Dus eigenlijk wat we willen zeggen kind: alles is kosmisch, zelfs numerologie is waarheid, astrologie is waarheid, yin en yang is waarheid, de elementen zijn waarheid, stenen hebben energie, is waarheid. Zoveel waarheden, zoveel prachtige waarheden die jullie niet meer benutten omdat jullie ver van de waarheden vandaan zijn door jullie snelle levenswijze en natuurlijk jullie oorlog voeren en zelfbehoud.

De aarde is bezield door een vrouwelijke ziel...

Isaak: Mijn instrument komt even tussen, mijn instrument zegt: daarom begrijpt ze haar woedeaanval toen ze niet meer bij het kind mocht komen. Die dag van de cursus is mijn instrument overstuurd gekomen naar de cursus omdat ze een mededeling kreeg via jullie

techniek weer, de apps, dat mijn instrument zichzelf terug moest trekken en dat ze vier kinderen had gehad en dat ze dus de kans moest geven aan Angel en de vader om dus eigenlijk hun rol te vervullen in hun ouderschap. Mijn instrument trok zich toen terug. Dat was de eerste reactie, was terugtrekken en boos zijn. Daarna hebben we nog een aantal interviews gegeven. Eentje op de cursus zelf en eentje in jouw huis. Toen werd mijn instrument wakker en toen kwam het overlevingsinstinct weer en toen kwam het shockeffect, omdat ik had gezegd in die cursus waar jij aanwezig was alles of niets. Het ging over een onderwerp alles of niets, shockeffect. Zoals we werken met shockeffect.

Ja, een soort thema.

Isaak: Mijn instrument heeft het shockeffect gecreëerd en toen is er thuis wat bewogen en toen kreeg mijn instrument weer toegang tot haar kleinkind. Het raakte haar zo diep, ze kreeg haast een hyperventilatieaanval toen ze het nieuws eigenlijk hoorde. Ik moest haar rustig houden, ze moest die cursus gaan doen.

Was het zo vers?

Isaak: Het was net gebeurd. Het was net gebeurd kind. Ja letterlijk net gebeurd. Ze wilde eigenlijk alles afzeggen maar dat mocht van mij niet. Natuurlijk had ik nog mijn zeggenschap, ik wilde graag jullie toespreken. Nou kan zij omdat zij nu na kan denken over wat er plaats heeft gevonden - daarom stoort ze mij tijdens het spreken - omdat ze gaat haar hersenen gebruiken en als ze alles op een plek zet, begrijpt ze ook waarom ze zo reageerde. Heel heftig.

Ja, het is eigenlijk teveel.

Isaak: Ja, ja, dus eigenlijk was het ontzettend slecht nieuws. We weten wel dat de kinderen heel erg nieuwsgierig zijn in mij, zeker de dochter is heel erg nieuwsgierig in mij. Maar de dochter hoeft geen angst te

hebben omdat mijn instrument heeft haar taak te vervullen, zij wil werken en werken is evolutie. Dus zie het als evolutie. Maar weet wel dat de kinderen die kiezen om te reïncarneren om haar heen, ook hun evolutie, dat ze daar ook aan willen werken. Natuurlijk hebben ze nu een andere moeder uitgekozen, zoals Sky Isaak Romeo jou heeft uitgekozen, maar eigenlijk willen ze graag evolueren. En dat is ook wat we allemaal vertelden hierzo, de oorlogen die klein plaatsvinden en groot plaatsvinden, dus de machten creëren en scheppen grote oorlogen maar jullie hebben eigenlijk in jullie huiskamer groepen, in jullie familie groepen, in jullie simpele kleine groepen, hebben jullie zoveel oorlog al, alleen al met een meningsverschil of aanwijzing, terechtwijzing, ja veroordeling zoals jij schone vrouw, eigenlijk kind moet ik zeggen, jij bent heel erg boos op kinderen. En dat is eigenlijk de grote oorlog die je voert binnenin jezelf omdat die oorlog zal je niet winnen. Omdat als je boos blijft, is het alleen maar verderf in jezelf en het brengt je helemaal niets, vergeving brengt je wat. Dus als iemand jou werkelijk pijn heeft gedaan of jou heeft beschadigd, vergeef die dader omdat dan vergeef je ook in jezelf dat je die pijn hebt gevoeld en jezelf eigenlijk in die energie hebt terecht laten brengen en dat je jezelf hieruit tilt en zegt: ik wil niet het slachtoffer zijn van hetgeen is gebeurd. Want je moet het plaatje zien: alles wat er is, is ook alles wat er is en dat zijn ook wij. Ondanks alles wat je meemaakt is dat alles wat het is. Maar toch is de gedachte achter de gedachte altijd de gedachte die telt. En toekomst is hetgeen wat je toekomt, dus het komt je toe. Dus het is een voorspelling in de geschriften, vroeger in de tijd, dat men eigenlijk voorspelde wat je toekwam. Dus er was een helderziende die kon zien in helderheid hoe je leven zou zijn. Wij zijn helderziend, wij wisten dat dit jou toe zou komen. Wij wisten ook dat er nog boeken zouden komen en dat was allang een voorspelling. Dat jouw weg is gegaan op die manier, dat je deze pijn hebt moeten dragen, heeft mee te maken met karma, aards karma, niet geestelijk karma. Jullie hebben aards jullie leven wat onmogelijk gemaakt en ieder reageert, de ene slaat en de ander slaat terug. Jullie reageren en op een gegeven moment is de strijd gewonnen. Of de ene zegt gewonnen en de ander zegt verloren, maar voor ons is het eigenlijk

altijd gewonnen omdat iedereen heeft zijn eigen positie gekregen en niemand is minder geworden. Misschien in geld maar niet in macht. Omdat jij hebt je leven weer in eigen hand, je hebt weer de macht over je eigen bestaan. Je hoeft jezelf niet druk meer te maken wat de broeders van je vinden, jij moet je druk maken wat jij over jezelf vindt, wat jij over mij vindt en wat jij over haar vindt en wat jij over het instrument vindt, wat jij over de mensen vindt die dicht bij jou zijn, niet de broeders die ver van jou vandaan zijn gegaan en als ze jou hebben uitgestoten in hun hart, weet wel ook jij hebt ze uitgestoten in je hart. Dus jullie hebben allebei elkaar uitgestoten, dus wie is de eerste of doet het ertoe wie de eerste is? Het gaat om overwinning. Jij hebt gewonnen wat je wilde en zij hebben gewonnen wat ze wilden. En nee kind, en mijn naam is Isaak, ze hebben niet mijn instrument beïnvloed, ik heb mijn instrument beïnvloed omdat ik heb gezorgd dat wij verder gingen in evolutie. Dus ik ben degene die overal de schuld mag dragen, mijn instrument is zuiver in de graad en deze mensen hebben alleen maar het instrument willen redden maar ook weer door mijn beïnvloeding.

Ze hebben vooral zichzelf willen redden.

Isaak: Nee kind, geloof me maar, we zouden niemand in het leven van het instrument laten die vernietigend zou zijn, halen we weg, omdat wij hebben het doel onder het oog. Dus als je mij vertrouwt, dan vertrouw je ook op mijn woorden. Wij beïnvloeden mensen zodanig dat ze komen en dat ze ook gaan en zij hebben gestreden. En nee, ze hebben mijn instrument niet beïnvloed, de enige beïnvloeding was ik. Ik heb mijn instrument zodanig laag in energie gezet met al haar lessen van narcisten en al haar lessen om terug te komen in haar kracht, om nu te kunnen spreken in deze dag van vandaag. Dus ik heb gezorgd dat ze de hellen heeft gevonden toentertijd en de hallucinaties heeft gezien toentertijd en ik heb gezorgd dat ik haar weer hier tussen jullie twee neerzet. Ik heb gezorgd dat ik je terug heb gehaald, door haar hebben we dit verzoek ingediend en dit verzoek is goedgekeurd door haar, niet door mij, omdat toentertijd was ik nog steeds bezig om alles

bij elkaar te houden, omdat alles viel eigenlijk letterlijk uit elkaar en ik heb op dat moment het dossier afgedragen van jou en zij heeft het dossier weer teruggehaald. Mijn instrument heeft jou teruggehaald.

Dat wist ik wel maar...

Isaak: En achteraf ben ik dankbaar dat ze het heeft gedaan omdat mijn zicht was niet meer gericht op jou en mijn zicht was gericht op Isaak & de Schittering en het behouden van het leven van mijn instrument, dus ik heb me laten afleiden daarin. Maar toen mijn instrument weer opgeknapt was, was mijn zicht weer in jouw dossier en toen kwam ik weer voort in het maken van de boeken, omdat mijn instrument heeft veel met mij gesproken in de Bron der Wijsheid toen ze weer opgeknapt was, omdat ze is heel veel mee geweest tijdens haar ziekteproces en ze heeft gesproken in de geest en ze heeft mij gewoon voorgehouden hetgeen wat ze eigenlijk wist, dus zo dom is mijn instrument niet. Ze heeft gewoon gezegd: Meester, Meester, je wilt toch schrijven, waarom gebruik je haar niet? Het is werkelijk zo kind.

U zei vorige keer of de keer daarvoor, het doel gaat voor, het grote doel. Dat moet een leider ook...

Het gaat ook om de manier waarop.

Isaak: De manier waarop is voor dit wat het nu is. Dat is de manier waarop. Als iemand gaat strijden en men strijd in een veldgebied, de manier waarop is misschien niet handig, is misschien niet liefdevol, maar het resultaat is waar het om gaat. Soms moet je mijnen eigenlijk doorlopen en soms moet je levens opofferen.

Het ging op een gegeven moment niet meer goed.

Isaak: Het ging uiteraard niet goed. Dus mijn instrument moest weer haar leven in eigen controle houden en ze moest weer de Schittering worden. Ze moest eigenlijk al die lessen doorlopen en ze was zichzelf

kwijt. Als wij niet hadden gehandeld zoals wij hebben gehandeld dan was zij nog steeds in de schaduw gaan lopen en dan had ze misschien het lichaam nu al verlaten. Dus we moesten mijnen inzetten en wij hebben dus hardhandig gehandeld, puur voor het behoud van het doel. Na de rustpauze van het doel is behaald, mijn instrument is veiliggesteld, toen konden we jouw dossier weer bestuderen en mijn instrument heeft dus eigenlijk simpelweg jou weer naar voren geduwd. Zoals ze dat weleens vaker hier ter aarde heeft gebracht dat ze jou even stuurde als je in het donker niet zag of eigenlijk even blindgestaard was op een feit. Ze kon jou niet bereiken, jij kon haar niet meer bereiken, jullie konden elkaar niet meer bereiken. Jullie konden niet meer communiceren zonder geweld in woorden of daden. Jullie waren ver heen, alle twee waren destructief bezig. En mijn naam is Isaak, ik zag dat gebeuren en er moest iets gebeuren. En nu zijn de ogen gericht op de Prachtigste of de Explosieve, maar de Prachtigste en de Explosieve zijn eigenlijk simpelweg min in hetgeen wat ik heb gedaan. Ze hebben alleen maar gezorgd dat...

Min?

Isaak: Min. Min in beïnvloeding. Het enige wat ze hebben gedaan in beïnvloeding is dus in het behoud van het vallen van de Meester, het behoud van Isaak & de Schittering. Dus ze hebben gehandeld namens Isaak & de Schittering om het te behouden. Ze hebben mijn instrument medicijnen gegeven om af te kicken. Ze hebben het instrument op een bepaalde manier ook gezien en meegemaakt, dat mijn instrument volledig in de war was. Ook voor hen was het heel frustrerend om te zien dat ze geen grip hadden op het instrument. Het instrument was of in jouw huis of in het huis van de Zachtheid, de narcist en ze was weer verdwenen. Mijn instrument was geen moeder op dat moment. Ze was volledig ook geen instrument op dat moment, ze werkte niet meer met mij, dus ze was kwijt. Ze is terug en dat niet ten koste van jou, wel ten bate van jou. Omdat jij hebt nu niet Isaak & de Schittering maar zelf heb je zelf geroepen dat je Isaak & de Schittering niet meer wilde.

Dat komt door die kut mensen.

Isaak: Maar ondanks deze mensen zou het sowieso zijn gebeurd. Waarom? Omdat mijn instrument moest op de zetel komen en niet jij. Dus deze mensen, al waren ze komen te vervallen, zou nog steeds de oorlog tussen jou en het instrument niet zijn gestild omdat zij wilde haar plek terug en zij moest haar plek terugkrijgen volgens onze wetten, maar mijn instrument wilde alleen maar vluchten en schuilen onder jou en de drank. En daarom hebben we ingegrepen. Dus het was een strijd tussen jou en haar, was niet een strijd tussen jou en mensen. Wat ik al zeg: ik heb alle schuld hierin omdat ik heb gezorgd dat deze strijd gevoerd zou worden en dat ik zou behalen op deze datum van vandaag, jullie datum is de zeventiende vandaag, deze 17de december 2018 heb ik gezorgd dat ik dit gesprek met jou aanga terwijl jij nooit had verwacht dat ik jou nog onder het oog zou zien. Jij had mij vervloekt en toch ben ik hier en waarom? Omdat mijn naam is Isaak en ik ben de Lachende Gids en ik heb geduld en mijn instrument heeft uren en uren besteed met mij om mij te overtuigen dat jij nog waardig was om terug te komen in de groep. Al noem je hen kut mensen, zij zijn gekomen uit de kut maar het zijn broeders. Dus let op je taal omdat het is geen mooie taal om zo te spreken.

Ik heb zo'n bekel aan die mensen.

Isaak: Laat die mensen heengaan omdat je zal nooit je gelijk krijgen daarin, omdat mijn gelijk is mijn gelijk. En als ik nu verkondig in deze boekvorm dat ik eigenlijk de schuldige ben van het handelen deze mensen en gedachtes en de bescherming, neem ik volledig de schuld op mij, omdat ik weet dat ik niet lieg. Mijn waarheid staat nu boven jouw waarheid kind, omdat ik lieg niet, werkelijk waar niet. Ik wilde mijn kind terug op haar zetel. Ik wilde haar weer de Schittering hebben. En misschien is heel veel weggegaan in het geheugen dat je niet meer weet wat er allemaal is gebeurd tussen jou en het instrument. Er is veel gebeurd. Jullie waren niet meer broeders naar elkaar toe, jullie waren vernietigend, zij naar jou toe, jij naar haar toe. Als jullie zo

door waren gegaan hadden jullie allemaal vernietigd geweest, zowel zij, zowel jij. En dat hebben we niet toegelaten. We hebben een breuk toegelaten en rust en tijd.

Het heeft wel veel beschadiging toegebracht.

Isaak: Er is geen beschadiging meer, het is alleen een herinnering meer met littekens. Maar jij noemt het beschadiging kind omdat je vasthoudt in haat en als je haat loslaat, krijg je ruimte en je bent bang voor die ruimte. Als je ruimte hebt dan ben je overgegaan in vergeving. Maar je hoeft ze niet uit te nodigen in deze ruimte. Je hoeft ze nooit meer te zien, je hele leven niet, maar je hoeft niet te sterven in haat. Ooit in de tijd zal jij als jij een volgeling gaat worden in mijn stem hen ontmoeten in de sferen maar ze zouden aan mijn zijde gaan zitten. Er zal een tijd komen dat je aan mijn zijde gaat zitten, omdat ik heb je geestelijk gehuwd en mijn belofte zal ik na moeten komen en ook hen heb ik geestelijk gehuwd dus jullie komen elkaar sowieso tegen na het verlaten van dit lichaam, al zou het maar één ontmoeting zijn. En als jij meegaat in de geest en jij zou jezelf toewijden en ik mijn belofte aan jou zou geven dat ik jou terugneem in de sfeer van geestelijkheid dan zou je hen ook gaan ontmoeten. Wij werken niet met haat.

Er is gewoon teveel gebeurd.

Isaak: Er is vele levens veel gebeurd. Maar elk leven is waardig om geleefd te zijn kind. En we willen jou niet overtuigen, we willen je alleen maar zeggen: je hoeft ze nooit meer onder het oog te zien, het enige wat jij moet weten dat als je iemand moet haten, ben ik het wel. En ik ben de schuldige van a tot z van de hele scenario's van het verhaal achter Tresi Barros. Namasté.

Namasté.

Interview 4 maart 2019

Aanvulling op narcisme

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Barmhartige.

Namasté.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Welkom.

Dank u wel.

Isaak: Het was even stil aan onze zijde, dat betekent wij zijn weer uitgenodigd om dus een vervolg te gaan geven op het verhaal achter Tresi Barros. De vraagstelling kwam uit jullie voort en natuurlijk hebben wij dat bekeken en hebben wij eigenlijk besloten dat een aanvulling wel op zijn plaats zou zijn. Een aanvulling van hetgeen wat we tot toentertijd hebben verteld, wat ook toentertijd toepasselijk was, maar wat ook weer veranderd is op een andere energievorm. De mens die kiest altijd zijn eigen levenskarma. De mens heeft eigenlijk altijd een vrije wil en keuze. Op het moment dat de mens kiest kan er een tijdelijke keuze zijn of een definitieve keuze. Een definitieve keuze betekent dat jij achter je woord staat en achter je keuzes. Maar mensen die ziek zijn, die zichzelf eigenlijk simpelweg niet in de maatschappij kunnen zetten in regelmaat en rust en reinheid, die mensen kunnen eigenlijk niet voorspelbaar zijn. En uiteraard is een narcist niet voorspelbaar, omdat hij is ziek, een narcist heeft een

persoonlijkheidsstoornis en betekent hij hoort zichzelf te bekijken en te veranderen. Uiteraard is een narcist ook heel erg manipulatief en hij manipuleert heel graag de werelden waar hij mee speelt. Hij manipuleert graag mij en hij manipuleert graag jullie en de mensen die hij op dat moment ontmoet of waar hij in aanraking mee komt. Ons instrument is de grootste manipulatie in zijn energievorm, omdat hij wil natuurlijk zijn waarheden neerzetten en zijn energie eigenlijk neerzetten en dan maakt hij gebruik van de overgevoeligheid van ons instrument. En de mensen om hem heen krijgen uiteraard ook altijd mee te maken, met de onvoorspelbaarheid van een narcist. Welke vragen hadden jullie nog als aanvulling?

Nou eigenlijk, we zijn nu tweeënhalve maand verder en we horen dat Najib nog steeds losse handjes heeft en dat er nog steeds heel veel ruzie is, dus in mijn ogen is er geen of weinig vooruitgang. De vraag is: wat vind u ervan?

Isaak: Wij hebben hetzelfde geconstateerd, dat de tijdelijke opbloeien en het tijdelijke besluit om zichzelf in therapie te zetten en aan zichzelf te gaan werken, eigenlijk een manipulatie was om terug te komen in het leven van ons instrument en tijdelijk terug te komen in het leven van Isaak & de Schittering. Omdat hij onvoorspelbaar is en constant wisselt van stemmingen, kunnen wij daar nooit een houvast aan geven en ons instrument kan daar ook nooit een houvast aan geven. Dit is niet tijdelijk deze aandoening, het is een levenslange aandoening omdat een narcist geneest pas op het moment dat een narcist erkenning heeft van zijn eigen narcisme en natuurlijk zichzelf wil gaan veranderen in beterschap. Deze narcist vindt dat zijn leven eigenlijk hem aangedaan is en dat hij in het leven staat, dat hij recht heeft om ook zo in het leven te staan. Gelukkig, het woord gelukkig kent hij niet zoals vele mensen het woord geluk wel kennen is het voor hem niet een onvoorwaardelijke geluk, het is een voorwaardelijke geluk. Betekent er zit eigenlijk altijd een voorwaarde aan zijn geluk. Geld en macht is één van de primaire geluksvormen van hem. Op het moment dat hij geld heeft, heeft hij ook macht en als hij macht heeft denkt hij dat hij nog meer geld kan krijgen door zijn machtitstraling en dat

mensen zich gaan schikken aan zijn eigen wil. Dat heeft hij nodig. Hij heeft het nodig dat mensen zich schikken aan zijn wil. Op het moment dat mensen tegenin gaan van hetgeen wat hij wil, dan krijg je dus eigenlijk die explosiviteit, die boosheid en die vernietiging en dan gaat hij over tot verbale boosheid, over tot waanideeën en natuurlijk tegenover onwaarheden en onzin dat hij op dat moment praat en uitkraamt, puur omdat hij op dat moment zijn zin wil hebben en jou op dat moment onmachtig wil laten voelen en zichzelf machtig wil laten voelen. Mijn instrument heeft toentertijd de beslissing genomen om hem weer toe te laten in vergeving, omdat hij daarom vroeg. Ze was geraakt toen hij om vergeving vroeg. Op dat moment was het ook menens. De vergeving kwam ook voort uit het verlies van het instrument en het verlies wat hij op dat moment ook had. Naarmate het instrument zich weer volledig opensteld voor hem, dan gaan de herinneringen van verlies weer weg en dan voelt hij zich weer in de machtspositie. Doordat het instrument op dat moment in de moeilijke periode van haar leven staat en stond, aangezien zij privéproblemen eigenlijk kreeg wat betreft haar kind en kleinkind en er ook andere zaken eigenlijk op orde gezet moeten worden, ging hij zichzelf weer machtiger voelen. En natuurlijk, een normaal gezond mens zou op dat moment juist empathie tonen en meelevend zijn en zichzelf dienstbaar stellen in de goede zin van het woord. En hij heeft gemanipuleerde empathie getoond, zich dienstbaar gesteld, maar in ruil voor macht en geld. Dus een narcist is niet te genezen en de Zachtheid zoals wij hem noemen, wil niet genezen. Hij denkt dat hij vanzelf een beter leven gaat krijgen op het moment dat het geld van de erfenis naar hem toekomt en dat hij zich verrijkt heeft. Dus zijn hoop is nog steeds daarop gericht, geld en dan heb ik macht, en dan ben ik een gelukkig mens. Maar geld maakt niet gelukkig, geld is een ruilmiddel, betekent je hebt geld nodig om te kunnen ruilen, maar daar koop je geen liefde voor. Je kan een bepaalde persoon voor kopen, maar dat is geen liefde. Die persoon blijft bij jou voor geld, kan op dat moment zich liefdevol neerzetten, maar dat betekent dat de persoon jouw innerlijke zelf volledig moet accepteren, puur omdat je dus geld en macht hebt, niet omdat de persoon verliefd op je is of jou zo prachtig vind in je

schoonheid van je ziel. Helaas kunnen wij niet constateren dat Najib vooruit is gegaan tijdens het vertellen van dit boek, tijdens het uittypen van dit boek en tijdens het verloop van de tijd die verstreken is. We hadden hoop omdat het gesprek verliep goed, maar de hoop was dus eigenlijk niet in onze handen, was in zijn handen en hij heeft de hoop weer bij ons ontnomen. Wat kunnen wij doen? Toekijken. Toekijken hoe hij zijn verdere bestaan ter aarde leeft en overleefd en verdergaan met onze werkzaamheden zoals dat in de bestemming ligt. Dat is het enige wat wij kunnen doen.

Betekent dat dat u Najib loslaat?

Isaak: Wij waren nooit verbonden met Najib zodanig dat wij eigenlijk het woord loslaten toe moeten passen. Hij was een persoon in het leven van het instrument en hij is een persoon in het leven van het instrument. Dat staat buiten mij. Wij hebben hem begeleid op het moment dat hij daarom vroeg. Maar wij hebben hem nooit gezien als een student. Dus daarom hoeven wij hem ook niet los te laten, omdat wij hem niet hebben gezien als onze student, als een kind die eigenlijk wil evolueren in de sferen. Hij heeft daar niet voor gekozen. Hij blijft altijd deze persoon. De Zachtheid, zoals wij hem noemen, blijft verbonden met het aardse, de materie, met geld. Dus hij zal zichzelf niet in de sferen gaan ontwikkelen voorlopig. Dus als zijn dood intreedt dan zal hij zich thuis gaan voelen in de sfeer die hij in zich heeft en als dat macht en geld is, dan zal hij zichzelf daar ook in verbinden, ook in het hiernamaals zoals jullie dat noemen. Wat het instrument betreft, zij heeft zelf de vrije wil en de keuze om zich los te maken en zichzelf te verbinden met nieuwe energieën die een toevoeging kunnen zijn in haar spirituele groei. Of ze dan zichzelf nog steeds vast kan houden aan deze persoon, omdat zij de herinneringen heeft van de afgelopen jaren met deze persoon en dat zij zegt: ik geef niet op, of dat ze zegt: ik heb herinneringen mee en daar hou ik mezelf aan vast, of ze zegt: ik mis hem teveel als hij weggaat of ik hou van hem of misschien dat ze zegt van: misschien, misschien, misschien, dat ze het aan de tijd overlaat. Dat ligt bij het instrument. Maar het

instrument weet wel en heeft ook wel de bewustwording dat hij niet veranderd en dat hij ook niet in de toekomst gaat veranderen. Dus als zij voor kiest om hem in haar leven te hebben dan kiest ze ook voor het volledige verleden wat hij eigenlijk tot heden heeft teweegebracht. Omdat hij gaat niet veranderen. Hij zal altijd een narcist blijven en onvoorspelbaar zijn en geweld hoort bij hem, bij macht. Dus er zal altijd fysieke en verbale geweld zijn. Mijn instrument heeft in de afgelopen tijd veel geleerd, omdat ze hem nauwkeurig heeft onderzocht en bestudeerd en ze heeft eigenlijk de duivel in hem gezien en de duivel is zo negatief dat ze bang is geworden van zijn energievorm. Dus ze heeft zichzelf ook fysiek losgemaakt, omdat wij hebben altijd gezegd: als je jezelf verbind in de seksuele zin dan gaat de energie door je lichaam heen. Dus ze heeft daar een aantal pogingen gedaan om zichzelf daar eigenlijk los van te maken. Dus dan voelt ze ook dat stukje gemis, maar ook de afstand die op dat moment eigenlijk komt, omdat je geen intimiteit meer toont. Maar zoals we nu eigenlijk staan op dit moment van de tijd, staan we eigenlijk met een grote raadsel voor ons, wat gaat ons instrument doen? Gaat mijn instrument eigenlijk loslaten of gaat mijn instrument vasthouden? Mijn keuze is hij nooit geweest, dus ik zal niet mijn keuze daarin gaan verdedigen, omdat dat weet ze eigenlijk wel. Ik ben de Leider der Volkeren, dus ik leid mijn instrument altijd overal doorheen en ik leid jullie overal doorheen en ik zal haar ook hier doorheen leiden zowel positief als negatief. Wat belangrijk is voor mijn instrument is dat ze haar eigen energie absorbeert, dat ze haar eigen energie niet deelt en dat ze zichzelf losmaakt van hem door het feit dat ze dus niet teveel in zijn energieveld leeft. Op het moment dat zij samen weer op pad zijn dan is er geen vlucht meer, dan ben je steeds maar in elkaars aura en dan opeens zonder dat je het weet ben je niet meer jezelf, ben je jezelf kwijt. Daarom is het belangrijk dat mijn instrument haar eigen plek heeft en haar eigen vrienden, haar eigen bezigheden heeft, haar eigen werk, dan bouwt ze haar eigen energie weer op en dan kan ze eigenlijk nuchter kijken naar hem en eigenlijk de liefde desnoods dood laten bloeden en dat heeft tijd nodig. Natuurlijk als mijn instrument weer geraakt wordt door cupido in haar hart, dat maakt het voor haar een

stuk makkelijker. Maar zij is wel een persoon die hecht aan iemand. En ze kan daar heel trouw en loyaal heel lang in zijn, in die hechting, dus ze kan zich moeilijk onthechten. Omdat ze heeft eigenlijk bindingsangst en op het moment dat ze zichzelf eigenlijk bindt en dan heeft ze ook nog last van verlatingsangst en natuurlijk ook van vernietigingsdrang. Dus die drie energieën die lopen eigenlijk dagelijks door haar heen, dat ze het eigenlijk wil loslaten, dan weer niet loslaten, dan weer willen vernietigen, dan weer niet vernietigen, ze wil zich ontbinden, dan weer niet ontbinden en ze is ook bang om dus eigenlijk gewoon verlaten te worden en dan wil ze vooraf eigenlijk het zelf kapotmaken. Dus die strijd leeft eigenlijk de hele dag door haar heen. Wat wij kunnen doen, de Bron der Wijsheid, is letterlijk ons instrument nieuwe energieën geven. Betekent dat ze dus niet vervalt in zijn energie, dat ze hem niet steeds weer opzoekt en bij hem eigenlijk blijft hangen en het leven op stilzet. De moeilijke tijd van de afgelopen tijd heeft ze doorgemaakt en die tijd moet nog overgaan tot volledige acceptatie van die tijd en ook genezing van die tijd. En weer terugkomend op die kracht die eigenlijk levend is maar door al die paniektoestanden wat gesust is, moet in balans gaan komen. Maar we weten dat mijn instrument een sterk instrument is en dat ze ook hier weer uitkomt met mij, met jullie, met de broeders en natuurlijk met de werkzaamheden. Dus daar zijn we niet bang voor. Het verhaal achter Tresi Barros is eigenlijk in grote lijnen neergezet, het menselijke stukje van Tresi Barros, voor ons de Schittering, ervaren hoe het is om dus als instrument ter aarde te komen. En als instrument ter aarde komen is een eenzame strijd, omdat je kan jezelf niet verbinden met iemand gelijker als jij. Is hetzelfde dat jij de enige vrouw zou zijn en de andere zouden mannen zijn, dan zou je je wel kunnen verbinden met de mannenwereld maar toch zou jij je een vreemde eend in de bijt voelen, dat je het gevoel hebt van: ik hoor niet hier thuis. En dat gevoel heeft mijn instrument altijd, dat zij zichzelf niet hier thuis voelt omdat er niemand is die op de geestelijke niveau hetzelfde niveau is. En het fysieke niveau verlaagt ze zichzelf wel in, maar is niet bevredigend op de lange duur. Daarom heeft ze altijd weer mij nodig en de

geestelijkheid van mij, de geestelijkheid van het werk om dus gewoon weer terug te komen in haar energievorm die eigenlijk geestelijk is.

Maar is het project Najib bij deze dan ook klaar nu het boek klaar is?

Isaak: Het project Najib, wat mij betreft is klaar, omdat alles heb ik verteld wat betreft hem en zijn manier van zijn. Hij is een narcist en nu weet mijn instrument ook dat hij een narcist is, omdat zij het ten lijve heeft ondervonden, dus zij hoeft niet meer over te gaan tot twijfels van: is er nog misschien een bepaalde andere generatie in hem die leeft buiten narcisme? Nee, er is een generatie van narcisme en onvoorspelbaarheid en agressiviteit, manipulatie. Deze heer kunnen wij niet redden. Of mijn instrument hem kan redden, dat is een grote twijfel natuurlijk omdat als hij niet gered wil worden dan gebeurd dat niet. Maar mijn instrument moet wel weten dat er in de werelden veel meer mannen zijn die haar kunnen gaan begrijpen op haar niveau en die haar liefde kunnen geven, op die niveau dat zij eigenlijk nodig heeft om dus een aangenaam bestaan te hebben hier ter aarde, in de liefdesenergie, omdat wat zij nu allemaal heeft gezien is en blijft zo. Omdat hij zal niet veranderen, omdat dan zou hij volledige naar de oorsprong en naar zijn eigen zelf gaan kijken en dat doet hij niet. Hij dwaalt af. Op het moment dat hij een besluit maakt dwaalt hij steeds maar af van het besluit. Het is zeer vermoeiend voor ieder die daar in aanraking mee komt omdat je kan dus niet bouwen op iemand die steeds maar wisselt van besluit en mening en van woorden en die eigenlijk jou laat twijfelen aan hetgeen wat je hebt gehoord, of heb ik het wel goed gehoord, ligt het aan mij? Dus je gaat steeds maar zelf bekijken en voelen omdat je denkt: misschien ben jij degene die aandeel heeft aan deze switch van energieniveau. Dat is niet zo. Een narcist die switch vanzelf. Het maakt niet uit of jij het bent, jij het bent of jij het bent. Op het moment dat hij het comfort heeft van: hier kan ik het doen, dan zal hij overgaan tot het comfort. Natuurlijk weet een narcist heel goed waar hij het wel kan doen of niet kan doen of bij wie hij moet zijn. Hij kiest zijn slachtoffers nauwkeurig uit, dus dat betekent: grote manipulatie. En door deze energievorm die narcisme

heet, is er uiteraard veel schade verricht, ook naar ons toe en naar ons instrument toe en die schade moeten wij natuurlijk herstellen, wat we ook uiteraard doen. Maar het had punt moeten zijn en geen maar. Maar we zitten daar wel mee.

U zei net: hij is nooit een student geweest. Maar de naam de Zachtheid is dat dan wel een geestelijke naam?

Isaak: De naam de Zachtheid hebben wij toentertijd gegeven op het moment dat hij was bij de werkbepreking. Wij hebben hem de Zachtheid gegeven, omdat we hoopten dat die naam eigenlijk bewerkstelt zou worden. Dat hij die naam actief zou maken. En hij heeft veel zachtheid in zich, maar dat is eigenlijk puur op het moment dat hij dat wenst. Via de narcisme kan hij zichzelf zacht neerzetten. Of het oprecht is? Het kan oprecht voelen, maar door zijn explosiviteit is het maar een tijdelijke oprechtheid. Alles wat Najib zegt is tijdelijk. Het is niet gebouwd in fundamente van de sterkte. Het is niet eens gezaaid. De woorden die vloeien uit zijn mond en agressiviteit, past hij maar toe, te onpas en te pas als het hem uitkomt. Hij weet precies waar hij moet slaan en hoe hij moet slaan en wanneer hij moet slaan. Hij weet precies de boel te manipuleren. Het geeft geen veiligheid voor een persoon om in zijn omgeving te leven, omdat je nooit weet wat hij doet of hoe hij gaat reageren. Plus een narcist is ook een leugenaar, die liegt eigenlijk alles bij elkaar ten bate van zichzelf en die zou letterlijk iemand ten schande brengen als het nodig is of iemand verraden als het nodig is, als hij daar beter van zou worden. Dus de gevaar die hij aan mijn instrument heeft gegeven de afgelopen tijden, doordat hij steeds over is gegaan tot geestelijke manipulatie en bedreigingen, is wel een gevaar die goed is blijven hangen bij mijn instrument. Ze is gelukkig goed uitgekomen, doordat ze heeft geluisterd naar mijn woorden die ik schreef via automatisch schrift en ook doordat ze naar jou luisterde kind. Maar anders had ze gewoon de benen genomen en was de schade eigenlijk tot wraak overgegaan en was ie groter geweest dan dat ze even vol heeft gehouden en zichzelf in Nederland heeft gesetteld en zichzelf weer huiswaarts heeft laten

keren, om in haar eigen energiebron weer te zijn. Als je te lang met een narcist leeft en bent verbrokken jouw energieveld af. Jouw bewustzijnsniveau wordt beschadigd omdat waar jij bewust van bent, een narcist weet precies waar hij jou in moet manipuleren en hoe hij je moet hersenspoelen. Hij pakt eigenlijk jouw zwakheid op dat moment en dan maakt hij jou krachtig of maakt hij zichzelf krachtig. Maar hij maakt jou ook krachtig. Op het moment dat jij die zwakheid omdraait en jij gebruikt jouw kracht door te zeggen: mij krijg je niet kapot. Mijn instrument heeft opeens dat wel gedaan. Ze heeft op een gegeven moment die zwakheid getoond maar ze is wel krachtiger gaan staan in haarzelf, zonder communicatie, maar wel in bewustwording van: dit wil ik niet, dit accepteer ik niet, ik wil niet met je samenwonen, ik wil niet met je trouwen, ik wil niet met je verder leven op deze manier. Dus zij zit nu in die fase dat zij het woord: ik wil dit niet meer eigenlijk vasthoudt. En aangezien hij weer binnenkort teruggaat naar Marokko, indien hij eigenlijk zei het is weer de laatste keer, zoals hij al eerder zei, heeft zij weer de ruimte om gewoon zichzelf te worden en te voelen hoe het is om zonder die overschaduw van iemand die manipulatief is en constant als het grote oog eigenlijk haar in de gaten houdt, hoe het dan is voor haar om een ander leven te hebben, buiten hem om. Ja, daar verheugen wij ons op, omdat dan kunnen wij eigenlijk toevalheden toeval laten zijn en misschien kan ze dan op dat moment nog duidelijker worden voor haarzelf, wat zij nog wilt of niet wilt.

Het instrument vroeg zichzelf af of ze goed heeft gehandeld naar Najib toe in het stukje geld?

Isaak: Ehm, is een moeilijke vraag omdat als we het geven en nemen tegenoverstellen, dan weten we dat hij heel veel heeft gegeven en dat hij heel veel heeft genomen. Dus hij had deze daden kunnen verrichten uit dankbaarheid voor al hetgeen wat we tot die dag eigenlijk voor hem hebben betekent. Maar hij wil altijd maar meer, het is nooit goed genoeg, hij is onverzadigd. Dus dat zij over is gegaan tot het geven van stukje geld, heeft ze dus gedaan op dat moment omdat ze toch alweer hoopte dat hij dan in rust zou zijn en niet over zou

gaan tot agressiviteit en dat de bedoelingen die eigenlijk bedoeld waren, die reis naar Marokko, dan zouden slagen. Het is niet geslaagd wat betreft waar het geld heen is gegaan, omdat dat is eigenlijk simpelweg weggooien omdat hij gooit steeds maar geld weg in de hoop dat er dus eigenlijk geld uit gaat komen, wat betreft zijn advocaten, maar hij heeft helemaal geen kennis van de regime daar in Marokko en de corruptie daar in Marokko en de omkoperij daar in Marokko en de machten die hun familie heeft in Marokko. Dus eigenlijk is Najib steeds maar aan het hopen, aan het hopen, aan het hopen. Maar de rechtssystemen te winnen, de kans is echt klein.

Zonde, is gewoon weggegooid geld.

Isaak: Ja, het is natuurlijk zonde, maar ja, als Najib iets in zijn hoofd heeft dan heeft hij het ook werkelijk in zijn woorden en ook in zijn daden. Dus gedachtes, woorden en daden, is hij daar niet weg te houden. Op het moment dat mijn instrument niet had geholpen, had hij haar ook niet geholpen. Dus ja, welke keuze had ze? Gelukkig heeft zij dus de rem opgezet, dat ze dus eigenlijk wel streng is geweest naar hem toe en niet meer heeft gegeven dan wat zij heeft gegeven. Omdat de vraagstelling was natuurlijk alleen maar meer en de bedreigingen waren ook groot, dus mijn instrument heeft wel heel veel angsten beleefd in de afgelopen tijd en dat vergeet ze niet zo gauw. Omdat als jij iemand boos maakt dan loop jij opeens met de energie met jou mee, dan vind je het erg dat je iemand boos hebt gemaakt en dan wil je sorry zeggen, dan wil je het goedmaken. Maar Najib ziet nooit wat hij heeft gedaan. Hij ziet nooit de wet van oorzaak en gevolg. Hij ziet het pas op het moment dat hij opgepakt is of door de politie of hij krijgt een boete of hij wordt gestraft, dan zegt ie: oh. Dan nog vind hij dat hij onterecht behandeld wordt op dat moment. Dat is dus de ziekte van geen empathie hebben voor de ander, ik, ik, ik, ik, ik. Dus mijn mening is gezegd. Mijn mening is dat wij niets hebben kunnen bijdragen in zijn spirituele groei. We hebben wel wat bij kunnen dragen in zijn fysieke groei, dat hij fysiek een goed bestaan heeft gehad in de tijd dat hij met het instrument was en vele landen heeft mogen

bezoeken en veel profijt heeft gehad van hetgeen wat zij aan hem heeft gegeven. Dat heeft hij wel gehad en die herinneringen zullen natuurlijk niet doodgaan, maar de geestelijke groei is absoluut niet gegroeid, nee.

Dus bij Najib is het niet gelukt om te genezen, maar op zich is het wel mogelijk om te genezen?

Isaak: Een narcist...

In het eerste stuk van het boek heeft u dat wel gezegd.

Isaak: Ja, een narcist moet willen genezen en dat is heel moeilijk omdat een narcist erkent heel vaak niet dat hij een narcist is. Een narcist ziet het niet zoals jij het ziet. Hij kijkt in de spiegelvorm, betekent hij projecteert eigenlijk zijn narcisme naar jou toe, dus eigenlijk ben jij degene die dus hem de wanhoop brengt, dus jij hebt het gedaan. Maar er zijn uiteraard mensen die echt narcistisch zijn en wel opeens willen genezen en dus overgaan tot therapie. Er zijn mensen die zichzelf therapeutisch laten behandelen en ook echt willen en dan kunnen ze het af gaan leren, dat ze dus wel rekening gaan houden met de medemens en dat ze zich gaan verplaatsen in de medemens. En als Najib dat zou gaan doen, zich verplaatsen in de medemens, dan zou hij heel veel woorden niet vertellen. Dat is juist de grote struikelblok, hij kan zich niet verplaatsen.

Dus hij ziet nooit wat hij veroorzaakt?

Isaak: Nee, nee, hij ziet wat jullie hebben veroorzaakt en hij is eigenlijk het slachtoffer van wat jullie veroorzaken. Hij is dus eigenlijk niet de nemer, maar jullie zijn de nemer. Maar als hij één klein ding voor jou doet dan telt het voor hem alsof hij eigenlijk de wereld voor jou gered heeft, indien hij niet gaat tellen voor al hetgeen wat hij eigenlijk heeft ontvangen van jullie, al is het maar de gastvrijheid. Hij is uiteraard niet zo gastvrij, op het moment dat het hem niet zint dan gooit hij jullie het

huis uit of foetert hij jullie uit. Dus hij heeft niet de gastvrijheid en hij heeft niet de vriendschap, hij heeft niet de broederschap, hij heeft niet: ik ben een goede zoon, ik ben een goede echtgenoot. Hij heeft al die aspecten niet. Een goede vader, een goede verzorger. Hij activeert zichzelf om even een goede zoon te zijn, maar dat komt dus niet uit zijn zelf maar dat komt uit de bewustwording van manipulatie. Manipuleren naar zijn zin.

Geen vragen?

Isaak: Nou, dan zeggen wij tot de volgende keer. Namasté.

Namasté.

Privé-consulten Jeffrey, de Emotionele

Privé-consult de Emotionele 21 november 2018

Schittering: Ik ben Tresi Barros, ze noemen mij de Schittering. Ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Meester Isaak wilde graag zichzelf vandaag laten zien omdat hij eigenlijk vindt dat jij een bepaalde begeleiding nodig hebt voor je eigen volwassenheid, je eigen levensstijl. Ik hoef niet volledig in trance te gaan omdat wij zijn zodanig op elkaar afgestemd. Hij zegt: in deze hoedanigheid kunnen we zorgen dat alleen mijn waarheid naar voren komt, maar dan hoeft mijn instrument niet volledig haar energie kwijt te raken. Wij noemen jou de Emotionele, die naam heb ik jou gegeven zegt Meester Isaak, omdat wij vinden dat je emotioneel bent. Iemand die deze naam draagt is dus twee wegen: of hij is emotioneel van zichzelf, uit zichzelf, of hij is zodanig gesloten in het leven dat hij geen emoties kan tonen. Welke van die twee ben jij?

Emotionele: Ik ben de eerste.

Schittering: Oké, dat heb je goed geraden. Dat was niet zo moeilijk hè. Meester Isaak zegt: dat is eigenlijk wat wij met jou graag te werk willen stellen. Wie ben ik? Wie is Jeffrey Barros? Wie is de Emotionele? Wie ben jij in de kern van jouw bestaan? Let goed op het woord zegt Meester Isaak: kern van je bestaan, omdat hij bestaat niet als jij niet de kern bent. Dus jij bent de kern en dan telt het bestaan. Zelfde met de kern van een appel, de appel wordt gemaakt door de kern en dan is de appel eigenlijk wat hij is. Als jij dat weet, als jij weet hoe het is om de kern te zijn van je bestaan zegt Meester Isaak, weet je ook hoe je moet bestaan, weet je ook hoe je moet leven. Je mag mij een getal geven van 0 tot 36 omdat toeval bestaat ook niet.

Emotionele: 22.

Noot: tijdens een privé-consult maakt de Schittering gebruik van haar Mystieke Lenormand tarotkaarten.

De Schittering telt de kaarten tot aan het getal 22, het getal dat de Emotionele zojuist aangaf.

Schittering: Nou, deze kaarten zijn van mij, deze zijn van jou. Is één van de mooiste in de kaartlegging, is de kaart van mogelijkheid hè, de sleutel hè. De zakelijke kaart, de onafhankelijke kaart en de sleutel. Op het moment dat dat je uitgangskaart is zegt Meester Isaak, betekent dat je dus daarvan uit moet gaan. Dus je gaat vanuit dat je de sleutel in je handen hebt. Je gaat vanuit dat je de macht hebt. Je gaat vanuit dat je eigenlijk alles mogelijk kan maken, je hebt de kaart van mogelijkheid. Je gaat van uit dat je alles geboren kan laten worden, zoals een uil eigenlijk een geboorte is. Dus je kan eigenlijk alles teweegbrengen zegt Meester Isaak. Dus is heel belangrijk dat je deze kaart heel goed absorbeert, heel goed begrijpt en heel goed absorbeert, omdat Meester Isaak zegt: als jij de sleutel hebt van al hetgeen wat jij wil bereiken, is er niemand die de sleutel van je af kan pakken, behalve jijzelf. En op het moment dat je een emotioneel karakter hebt dan moet je je emoties goed gebruiken met de kaart van mogelijkheid, omdat een gesloten karakter is voor ons niet toegankelijk. Iemand die gesloten is hebben we niet zoveel aan. We hebben juist iemand nodig die emotioneel is. Dus is eigenlijk een profijt. Is geen slechte eigenschap maar een goede eigenschap. Als jij de emoties eigenlijk goed gaat neerzetten in de maatschappij, dan ga je zien dat je heel veel mogelijkheden naar je toetrekt. Vorige keer toen wij in gesprek zijn gegaan zegt Meester Isaak, in de groep, toen kwam eigenlijk naar voren dat je dus eigenlijk zei in een bepaald moment - we noteren het voor je voor het geval je het niet hebt onthouden - ik voel me alleen hè, dat was één van de uitspraken die je deed. Jij hebt ook een uitspraak gedaan van: ik heb geen vrienden. Meester Isaak zegt: je hebt ook gezegd dat je niet zo goed weet hoe je met de maatschappij om moet gaan en wat je plek hier is in de maatschappij. Je hebt je eenzaam uitgesproken, dat je eenzaam bent. Je hebt je onbegrepen uitgesproken, dat je niet

begrepen wordt. Je hebt je schuld eigenlijk gewoon letterlijk naar jezelf toegekeerd van: nou, ik ben schuldig van al die klotezooi om me heen, dus eigenlijk kom ik niet meer voorruit, dan zijn het gedane zaken met me. Nou, dat is uiteraard niet zo zegt Meester Isaak. Waar je wel schuldig aan bent, is dat je al die mogelijkheden die daar liggen niet pakt. Eigenlijk is het heel simpel. Je hebt dus gewoon mogelijkheden, benoem ze maar, maakt niet uit welke. Je zegt: geluk, pak ik. Spontaniteit, pak ik. Vriendschap, pak ik. Eigenlijk hebben wij jou een dagboek gegeven, moet je op gaan schrijven, hoop niet dat je op hebt gegeven met schrijven, je moet op gaan schrijven: wat wil ik pakken? Omdat het leven en het besluit daarop is een creatie van wat jezelf neerzet. Is werkelijk een volledige creatie, wat je zelf neerzet. Nu vraagt Meester Isaak aan jou: wil je creëren of niet?

Emotionele: Dan begint het al meteen: wat wil je creëren?

Schittering: Hij zegt alleen wil jij creëren ja of nee?

Emotionele: Ik weet niet wat ik wil creëren.

Schittering: Daar komen we tijdens deze sessie wel uit, maar hij vraagt alleen het begin, is eigenlijk al moeilijk voor jou.

Emotionele: Ja, ik moet kiezen tussen iets creëren en niet creëren.

Schittering: Het kan twee kanten op, niet creëren betekent overleven, creëren betekent leven.

Emotionele: Dus keuze tussen leven en niet leven.

Schittering: Ja.

Emotionele: Ik zat te denken: je moet bewust creëren om dat te doen. Je kan wel elke dag met dezelfde sleur meegaan, maar op een gegeven moment houdt het ook op. Creëren wil ik wel.

Schittering: Ben je lui of ben je niet lui?

Emotionele: Ik ben lui.

Schittering: Dan wordt het moeilijk creëren.

Emotionele: Ik weet.

Schittering: Je kan wel zeggen: ik bouw dit huis maar ik leg geen stenen, dan komen de stenen niet van de grond. Dan kan je wel heel erg focussen: ik ga creëren, ik ga creëren, maar gaat hem niet worden. Dus Meester Isaak zegt: gedachtes, woorden en daden. Dus wat je zegt, wat je denkt, wat je doet. Dus als je tegen mij nu zegt: ik wil creëren, krijg je het laatste nog.

Emotionele: Ja, ik moet zeggen dat de laatste periode het voor mij zo is van: denken dat ik het wil, zeggen dat ik het wil en zeggen dat ik het ga doen, maar dat het bij mij altijd stopt bij de eerste. Daar heeft het dagboek me wel mee geholpen. Ik heb opgeschreven en elke keer herinner ik me eraan, dat mijn scooter de grootste hindernis is. Dat ik denk: ik moet mijn scooter doen en dan de stap nemen dat ik het ga doen. Bijvoorbeeld: morgen wil ik na werk naar de dealer gaan, maar mijn probleem was dat ik niet kon omdat hij sluit als ik daar aankom. Daarom heb ik bedacht dat ik een half uurtje eerder over wordt genomen en dan kan ik een half uurtje eerder weg, dan kan ik naar huis en dan kan ik kijken naar de scooter. Ik ben een treuzelaar en uitsteller van dingen, maar op een gegeven moment is het zo dat als ik het te lang uitstel, dat ik super geïrriteerd wordt van mezelf en dan moet ik iets doen.

Schittering: Dat klopt, maar dat is niet de Jeffrey die zich irriteert, dat is de kleine innerlijke kind in jou die zich irriteert omdat Meester Isaak zegt: jij hebt eigenlijk nog heel weinig kennis opgelopen of aangenomen dat je eigenlijk tweevoudig bestaat. Dus je bestaat eigenlijk door de hogere zelf. De hogere zelf noemen we nu Jeffrey, ik ben de hogere zelf, dus ik weet precies wat ik doe. Maar jouw ikke weet precies wat hij wenst. En je hebt de onder zelf, dat noemen we

eigenlijk het kind in jou of het onderbewustzijn. De hogere zelf heeft heel vaak de neiging om alles in eigen controle te houden en de onderbewustzijn wordt heel vaak onder gedumpt, die wordt eigenlijk niet aanvaard. Meester Isaak zegt tegen jou: op het moment dat je weet dat jij je onderbewustzijn kan gaan gebruiken als jouw macht van creatie en schepping, en eigenlijk al hetgeen wat jouw toekomst zal zijn, dan zal je onderbewustzijn dat voor je neer gaan zetten en dan zal je zien dat je een heel gelukkig man wordt. Meester Isaak zegt: dat is dus de sleutel, geluk. Geluk hier op aarde met al hetgeen wat jij wenst en wilt. De ene wenst weinig en de ander wenst veel. Daarom is het heel erg belangrijk zegt Meester Isaak om wensen neer te zetten en op schrift te zetten en ook te zeggen in je dagboek: dat wil ik hebben. Nu zeg je tegen ons: ik wil de scooter. Nou, dat is eigenlijk iets wat je al een tijdje heen en weer naar de toekomst hebt geschoven. Nou, nu zeg je: de toekomst is morgen, morgen ga ik ervoor. Morgen is nooit te laat, maar op het moment dat jij vanaf nu de lessen van mij krijgt zegt Meester Isaak, dat jij zegt: ik besluit altijd in het nu en meteen tot actie overgaat, dan trek je het ook meteen naar je toe. Omdat op het moment dat je nu zegt: ik wil graag een scooter, dan gaat de energie zo erg in je innerlijke zelf wakker worden dat hij geen maars meer tolereert. Hij toleert niet meer een maar. De energie vloeit en de grote Jeffrey die heeft helemaal geen controle meer over de kleine Jeffrey. Dus dat is eigenlijk hetzelfde wat wij doen met je moeder. Wij creëren dus eigenlijk een switch tussen bewustzijnsniveau moeder en het bewustzijnsniveau wat wij eigenlijk gebruiken, is haar gave. Dus wij zorgen dat de energie die kant opgaan en zij wordt dan een spreekbuis voor mij. Je kan het ook op de andere trance doen, zoals je wel vaker hebt gezien, dat ik er volledig inga, maar dan is het dus eigenlijk een andere setting. We willen je laten zien dat het mogelijk is om dus eigenlijk de spreker te zijn van jezelf zonder denken. Zou je moeder nu gaan denken, dan zou ik niet meer kunnen spreken en dat doe jij ook met je innerlijke zelf. Doordat jij gaat denken, wordt het kind in jou in twijfel gezet, dus hij kan niet meer spreken. Dus hij kan jou niet meer de weg wijzen. En jij moet gaan leren als je wenst, we hebben net de vraag vooraf gesteld, wil jij een ander leven hebben buiten wat jij nu

hebt? Dat is dus extra. Dus jij hebt Isaak & de Schittering. Je hebt een grote rol in Isaak & de Schittering. Je hebt een partner. Maar wens jij nog meer levensenergie? Ja, dat wens jij, dat weten wij dat je dat wenst. Maar, daar komt ie, jij onderdrukt jouw wensen. Dus jij wenst het en dan komt die grote ikke, die onderdrukt het. Dus hij heeft altijd maars. Dus als jij al die wensen hebt, krijg je al die maars meteen achteraan. Maar stel dat je al die maars even wegdenkt en alleen kijkt naar de wensen, dan zou je blij moeten worden. Dat betekent dat je dus eigenlijk letterlijk gaat kijken met een wenslijst en daar wordt je blij van. Ik wens dit, ik wens dat, ik wens dit, ik wens dat. Dus op een gegeven moment wordt je focus op je wensenlijst gezet, je maakt minder kans om eigenlijk je focus weg te halen ondanks dat ze er nog zijn. De maars blijven er, hou er rekening mee. De maars kunnen wij opnoemen, de negatieve energie voor jou, de duivel in jou, de tegenhouder van de wensenlijst voor jou. Elke keer als er een maar komt zegt de duivel tegen jou iets wat niet uitkomt.

Emotionele: Waarom heeft de mens dat überhaupt dan? Beetje een grote "flau" moet ik zeggen.

Schittering: Ja, dat is nog vele levens verder ter ontdekking, maar we kunnen je wel vertellen: dat is de aarde. De aarde is beïnvloed met de duivel. Dus de aarde heeft dus die lage trilling. Wij bezitten dat uiteraard helemaal niet. Wij moeten zorgen dat de trilling van de mens omhoog gaat en die komt dan dichterbij zichzelf en dan kunnen wij ook dichterbij hen komen. Dus mensen die in de lage sferen zijn, bij God, zoals je het wil noemen, die voelen zich daar thuis. Het is niet zo dat je je niet thuis voelt, je voelt je thuis, maar je hebt geen evolutie. Dus als je sterft in negativiteit zal je leven in de dood negatief zijn, zoals je hier op aarde was. Dus de schepping van aarde gaat voort. Maar als jij geholpen wordt door een Meester en door jezelf en je schept positiviteit, zal je sterven meteen in een andere energielevel. Dus je zit eigenlijk meer in het licht. Doordat je in het licht zit kunnen wij meer met je, kunnen we je sneller door de processen reïncarnatie brengen en kom je minder vaak weer terug en betekent ook dat je

minder hel meemaakt. Omdat naarmate de aarde voltooid komt er steeds meer hel op aarde.

Emotionele: Wordt het leven op aarde steeds harder dan?

Schittering: De aarde gaat snel, betekent dat de evolutie snel gaat, dus de mensen gaan steeds meer zichzelf kwijtraken hier op aarde omdat ze weten niet meer zo goed hoe het is om gewoon te zijn. Vroeger, in een hele lange tijd geleden, in mijn tijd, waren we gewoon. Wij leefden in onze stammen, we hadden onze behoeftes, we voltooiden in onze behoeftes, we waren gewoon één met de natuur, we waren één met elkaar en we waren gewoon gelukkig. Dus nu zitten jullie in de materiele wereld.

Emotionele: Ja, dat gevoel had ik ook altijd, dat ik tegen mezelf zei om één of andere reden: vroeger was het beter. Ik had nooit enig idee waar het vandaan kwam, maar dat dacht ik, dat het vroeger makkelijker was terwijl ik niet weet hoe het vroeger was.

Schittering: Ja, nou je onderbewustzijn weet het ergens wel, omdat je leven houdt niet op bij dit leven en houdt eigenlijk nooit op. Er zijn genoeg levens in jouw systeem die jou eigenlijk beïnvloeden. Op het moment dat je dichtbij komt beïnvloed het je nog meer om hier ter aarde een positief leven te hebben. Het nadeel zegt Meester Isaak, is dat de mens ter aarde zijn geloof eigenlijk kwijtraakt. Hij gaat op een gegeven moment geloven in materie, hij gaat geloven in spelletjes, hij gaat geloven in films, hij gaat geloven in wat hij ziet in zijn geest, maar hij gaat niet meer geloven in wat hij is.

Emotionele: Van buiten naar binnen blijft hangen, van binnen naar buiten niet.

Schittering: Ja precies, dus eigenlijk gaan de mensen naarmate de jaren verstrijken heel erg gauw opvallen, die paranormaal zijn, of heel erg intuïtief zijn, of heel erg liefdadig zijn. Die gaan heel erg opvallen omdat de negativiteit zal groter zijn dan de positiviteit.

Emotionele: Klinkt leuk voor de toekomst.

Schittering: Ja, dat zal nog vele levens zo zijn, maar op dit moment zit je wel in het reïncarnatieproces voor die levens. Dus er komt een tijd dat je ook die levens meemaakt. Dus nu jij hier werkt zou jij in de latere stadium van je reïncarnatie daar last van gaan krijgen. Dus je investeert eigenlijk in een betere toekomst voor later.

Ja, ik denk af en toe aan hoe het zou zijn als ik dood zou zijn, maar als ik heel dichtbij het onderwerp kom dan schrik ik, als het licht opeens uitgaat en je niets meer weet.

Schittering: Nou, de dood is wat je eigenlijk bent, dus eigenlijk heb je dus geen auto meer. Is net als je je voertuig hier beneden niet meer hebt en jij wil in het voertuig gaan stappen maar hij is er niet meer. Dus je hebt geen voertuig meer. Dus jij beweegt nog, maar je hebt het lichaam niet meer, dus je moet het lichaam hebben om hier ter aarde te kunnen zijn. Dus er is geen verschil tussen jou met het voertuig of zonder het voertuig.

Kijk ik denk van: als ik geen voertuig heb dan loop ik wel. Het is meer dat ik wel geloof in reïncarnaties en de verhalen en zo maar als ik denk: het is klaar dan is het ook klaar. Het is reïncarnatie maar het is ook weer geen reïncarnatie want je weet niets meer. Dat is de angst ervan. Ik heb geen zin om opnieuw te beginnen.

Noot: in het stukje hieronder geeft de Schittering een uitleg op de door haar gegeven kaartlegging aan de Emotionele.

Schittering: Dat klopt, zijn energieën, dat is echt zo. Dit is de gelukkaart, de klavertje vier en dit is de basis. De basis van het leven en de basis van het bestaan is deze kaart, gelukkig zijn. Iedereen zegt graag: ik wil graag gelukkig zijn. Iedereen zegt: ik zoek mijn geluk, maar de basis van het geluk is deze kaart, is gewoon zijn, ik ben. Dus ik krijg dus eigenlijk problemen met de maatschappij, werkproblemen, relatieproblemen, dus allerlei problemen zegt Meester Isaak en op een

gegeven moment moet je altijd hier terugkomen. De basis van mijzelf is geluk. De basis van mijzelf is geluk, ik moet gelukkig zijn, ik moet gelukkig zijn. Op het moment dat je heel erg gelooft in geluk, moet je ook geloven dat je de duivel kan overwinnen. Dus dat spontane moet dan weer volledig kunnen zijn. Betekent dat je dus eigenlijk niet meer wacht tot het geluk bij je komt, maar zorgt dat het geluk jouw geluk is. Een voorbeeld, stel dat je zegt: die vrouw maakt mij gelukkig, dan zorg jij dat die vrouw blijft staan. Op het moment dat er problemen zijn, dan ga je de problemen niet uit de weg maar dan zorg je dat de problemen opgelost zijn omdat het brengt jou geluk. Hetzelfde met werk. Werk brengt mij geluk op een bepaalde graad, ik zorg dat ik gelukkig ben op mijn werk, ik zorg dat ik gewoon alles uit mijn werk haal, ik ga gewoon zorgen dat ik een goed leven heb in de uren dat ik werk. Vriendschap sfeer, ik zorg dat ik vrienden maak, ik wil vrienden maken, dus ik zorg. Ik, ik, ik, ik, ik, dat is scheppen. Dus op het moment dat jij wil scheppen en je verankert met het woord scheppen, dan zal je zien dat jouw spiritualiteit eigenlijk verankert gaat worden. Dat al hetgeen wat komt eigenlijk steeds makkelijker gaat worden. Eigenlijk wordt je wat onzichtbaarder, het gaat langs je heen, niet omdat je je af hebt gesloten maar puur omdat je weet: ik wil gelukkig zijn. Dus de situaties die ongeluk brengen, die laat je niet naar binnen toe komen. Niet omdat je geblokkeerd ben, maar puur omdat je zegt: hier kies ik niet meer voor, ik kies niet meer om ongelukkig te zijn, ik kies om tweevoudig te zijn. Ik ben trouw aan mijn spiritualiteit en ik ben trouw aan mijn menselijkheid. Dus het menselijke aspect is simpel, energie. Jij bent energie. Zorg dat jouw energie, jouw kracht, eigenlijk altijd honderd procent gebruikt wordt. Betekent dat je niet opraakt, jij wordt niet moe. Je kan wel aantal vermoeidheidsmomenten hebben, dan ga je weer mediteren, dan ga je in meditatie, jij mediteert, je ademt in, je ademt uit, je ontspant en je neemt een kwartiertje tot half uurtje om alleen maar met jezelf te zijn. En je vraagt jezelf af: wie ben ik op dit moment, waarom voel ik me op dit moment niet meer lekker, wat is er met mij aan de hand, dus dan ga je in dialoog, ik heb het niet over monoloog, maar ga je in dialoog met je innerlijke zelf. Zo heb ik je moeder getraind. Ik heb je moeder getraind om dus

tweevoudig te zijn. En de geestelijke wereld, dus werken vanaf het geestelijke zelf, openstaan, pakken uit je geestelijke zelf zeggen we dan, indien ze ook menselijk is. Dus zij moet steeds in balans komen met spiritualiteit en met haar menselijkheid en dat is heel veel huiswerk.

Kost veel training.

Schittering: Ja.

Heel veel mensen hebben alleen al moeite met alleen menselijk zijn.

Schittering: Ja, maar alleen menszijn is niet genoeg en waarom? Omdat alleen menszijn betekent eigenlijk de klok, dan ben je letterlijk alleen tijd.

Ik had het toevallig met iemand over tijd. Dat is ook zoiets van vroeger, dat had je vroeger ook nooit, tijd. Je deed wat je deed. Je ging slapen wanneer je ging slapen, je stond op wanneer je wilde. Je ging jagen wanneer je wilde jagen, je ging feesten wanneer je wilde feesten, daar werd geen tijd voor bedacht.

Schittering: Nee, de tijd is gewoon een heel moeilijk onderwerp en daar gaan we ook over spreken in het volgende boek. Tijd is nu beperkend voor de mens. Nu hebben jullie weer hele andere tijd ingesteld, dus iedereen moet zich weer opnieuw gaan programmeren in deze tijd. Dus deze tijd vermoeit ook de geest, omdat eigenlijk maken jullie de dag korter door de tijd, omdat het klopt niet wat je ziet en hoe de dag eruit ziet. Op het moment dat het nog helder zou zijn buiten, de tijd zou heel anders zijn, dan voelt het heel anders. Nu is de tijd eigenlijk teruggedraaid, is het sneller donker.

Eigenlijk zouden we allemaal eerder op moeten staan en dan zou de dag eerder beginnen. Je zou je niet aan de tijd moeten houden. Het is nu eerder donker toch. Normaal gesproken zou je om negen uur opstaan, als je nou om zeven op had gestaan dan had je nog steeds dezelfde aantal lichturen.

Schittering: Dat klopt, en daarom kunnen bepaalde mensen niet tegen een jetlag, omdat je dus zo met de tijd zit. Eigenlijk is dat ook hetgeen wat je moeder doet, omdat ik haar dat geleerd heb natuurlijk, omdat moment dat ze uitgeslapen is zorg ik dat ze uit bed gaat. Dan zeggen wij: nu is je tijd afgelopen wat betreft je slaaptijd. En dan kijken mensen heel gauw naar de klok, dat is het nadeel van tijd, je kijkt naar de klok en je denkt: vijf uur dus het is niet logisch om om vijf uur op te staan.

Emotionele: Dan blijf je liggen.

Schittering: Dan blijf je liggen, maar dan ga je eigenlijk over tot vermoeidheid. Want je bent eigenlijk uitgerust en als je gaat liggen dan rust je niet meer echt uit, dan wordt je weer vermoeid omdat je accu is eigenlijk gevuld en je zou van alles kunnen doen in die tijd, tot je weer vermoeid raakt en dan kan je weer zeggen: nou, ik ben weer even vermoeid dus ik wil even de tijd om een kopje koffie te nemen of een thee of een cola, ik neem even de tijd om tot mezelf te komen, maar dan benut je de tijd goed. Dus het uitslapen is volkomen onzin.

Emotionele: Ja, hetzelfde als je teveel eet dan wordt je ook moe.

Schittering: Ja, omdat vol is vol.

Emotionele: Ik snap niet waarom mijn lichaam uitslaapt ook als ik uitgerust bent.

Schittering: Je bent negatief.

Emotionele: Ja, ik heb last van de klok.

Schittering: Ja, en negativiteit eet tijd. Negativiteit eet tijd. Het kost je tijd. Dus positiviteit geeft tijd. Een voorbeeld: je komt in een negatieve omgeving en je komt en je bent positief en je stapt in de negativiteit van iemand anders, dan wordt je negatief, dus het eet je tijd, dus jij wordt vermoeid. Dus stap je in een positieve omgeving is er geen tijd.

Emotionele: Als je teveel slaapt wordt je lui.

Schittering: Precies. Jij, niet mij. Jij moet vanaf jij spreken. Jij bent vermoeid omdat jij kiest op dat moment om jezelf vermoeid te laten raken door negatieve energie, door negativiteit. Je brengt negativiteit naar de andere mensen en je raakt vermoeid.

De Emotionele moet gapen.

Schittering: Elke keer als wij met jou spreken moet je altijd gapen. Betekent dat je negativiteit hebt. Wij zijn positiviteit dus onze energie geeft jou energie om jezelf weer te verhogen. Wij weten dat jij een heel erg energievul kind bent van oorsprong, maar door negativiteit ben jij gewoon niet positief in jouw tijd.

Emotionele: Ik zei vandaag ook tegen iemand dat ik niet snap dat ik zo moe ben. Normaal als ik te weinig heb geslapen ben ik nog steeds niet moe maar nu ben ik moe, misschien omdat ik ouder wordt.

Schittering: Nee, je bent nog niet zodanig in leeftijd dat je zegt: het valt onder ouderdomsklachten.

Emotionele: Nee, dat niet maar...

Schittering: Nee, nee, nee, maar je kan wel heel snel verouderen op het moment dat je zo doorgaat. En het jammere van alles, als wij nu niet zouden ingrijpen, is dat wij toeschouwer zouden zijn van jouw destructie van jezelf. Dus jij maakt je leven kapot. Ooit in de tijd was je moeder jong zoals jij. Ik kende haar al maar ze kende mij nog niet. Ik zag dat ze geen energie had, ze was depressief, ze was altijd in angst, altijd in zorgen en ze wist niet hoe ze de dag door moest komen. De dag was een grote verveling en de dag was een grote overleving en nergens voelde ze zich thuis. Dat wisten wij, wij zagen het, wij waren er ook en wij moesten dus zorgen dat dit kind eigenlijk een soort omschakeling zou krijgen en de omschakeling was het geloof. Dus de

spiritualiteit die ze dus tot haar achtentwintigste in jullie tijd, tot haar heeft genomen, heeft haar hele leven veranderd en niet alleen haar leven maar ieder om haar heen is veranderd doordat zij is veranderd. En misschien is het heel goed dat dit gesprek plaatsvindt omdat zoals je weet vertellen we het verhaal achter Tresi Barros, dat is je moeder. En wij gebruiken altijd onze tijd goed. Dus ook jij bent een hele goede studiemateriaal om tegen mensen te vertellen hoe ze dus eigenlijk hun leven er beter vanaf kunnen brengen. Dus graag willen wij de toestemming om jou te gebruiken voor ons volgende boek.

Emotionele: Oh oké, welk boek is dat? Wie is Jeffrey?

Schittering: Nee, het verhaal achter Tresi Barros. Wij hopen dat deze apparatuur heel goed opname heeft omdat dit moet doorgestuurd worden naar Chantal en zij moet natuurlijk gaan typen. Dus wij doen nooit iets zonder reden.

Emotionele: Psychologie wat ik toen volgde zou ook ooit nog uitgetypt worden.

Schittering: Er komt nog genoeg, maar wij zien dat jij een voorbeeld bent voor vele anderen.

Emotionele: Hoe het niet te doen.

Schittering: Om dus te genezen. Dus als jij nu die voorbeeldfunctie tot je neemt van: mijn verhaal kan mensen tot bewustwording brengen of tot groei brengen, en dan zal jij zien dat het jou heel veel positiviteit gaat brengen. En jij moet gaan leren kind dat de spirituele, jullie noemen het ook weleens God, nooit ofte nimmer jullie de rug toekert. God zal nooit ofte nimmer jullie de rug toekeren. Jullie gaan in de duisternis zitten. Jullie zeggen: ik ben duister. God zegt: ik ben licht. God zegt: kom naar mij. Jullie zeggen: ik ben duister. Jullie herhalen steeds hetgeen wat jullie zijn. Jullie moeten zeggen: ik ga naar het licht, dus ik stap uit het patroon duister en ik ga leven. Maar jullie moeten dan ook letterlijk de glimlach op gaan zetten en zeggen: ik leef.

Hetzelfde als een kind van een bijna dood ervaring weer terugkomt in het leven en het heel jammer vind dat ie niet dood is gegaan omdat het licht is daar ontzettend geweldig, maar hij komt hier voor een doel. Je komt hier voor een doel. Op dat moment krijg je de bewustwording: je gaat terug, je hebt nog wat te doen. En jij hebt ook nog wat te doen Jeffrey Barros, jij moet leren om je leven betekenisvol te maken omdat je bent niet voor niets in het systeem of in de aura of in de levensenergie geboren via de Schittering. Jij hebt gekozen voor je moeder. Jij hebt gekozen om de evolutie met ons mee te maken. Jij hebt mij eigenlijk ook uitgekozen om je Meester te zijn, al voor dit leven, omdat in de Bron der Wijsheid krijg jij eerst een kijk waar jij geboren word en ook de kijk van je moeder en je moeder van je moeder en ook de ervaringen van je moeder, en dat vond jij superinteressant toentertijd. Je kon niet wachten tot je geboren werd, misschien daarom ook waarom je zo snel geboren bent, omdat je had haast. Je wilde gewoon de weken in die buik overslaan en je wilde meteen aan de slag. Dus je was heel erg opgewonden om te leren. Ergens ben je negatief geworden. Je hebt de zelfkennis van de Bron der Wijsheid weggestopt en je bent negatief geworden. Je bent eigenlijk jezelf gaan missen.

Emotionele: Toen u het uitlegde waarom ik dat besloten had werd ik wel emotioneel. Ik dacht bij mezelf: zou het zijn dat wat u bevestigd dat het zo is en ik daarom misschien zo ben geworden. Dat ik misschien juist hier vanaf wou komen in het leven hiervoor en dat ik daarvoor gekozen heb om bij ma te komen om daardoorheen te komen.

Schittering: Ja. Ja, emoties heb je niet zomaar.

Emotionele: Ik vraag me dan toch af waar het fout is gegaan.

Schittering: Ja, jij hebt een vorig leven gehad waar jij jezelf naar de klote hebt laten gaan kind. Jij kon niet tegen het verlies. Daar kan je nog steeds niet zo goed tegen. Jij kon niet tegen de veroordelingen, dat mensen jou gingen veroordelen.

Emotionele: Daar heb ik zo'n bekel aan als mensen dat doen. Ik heb echt een bekel aan als mensen mij gaan veroordelen als het echt niet zo is. Dan wordt ik laaiend.

Schittering: Dat weten we. Jij kon daar niet tegen en toentertijd wist je geen uitweg en die uitweg was eenzaamheid en opsluiting. En daarom heb je die neiging om terug te vallen keer op keer naar die uitweg. En dat is hetgeen wat heel belangrijk is om te weten kind, dat jij eigenlijk niet een herhaling moet gaan krijgen.

Emotionele: Dan heb ik het in het volgende leven weer.

Schittering: Oh ja kind, het gaat door en na dit leven ook.

Emotionele: Maar dat leven wordt dan beter dan het leven daarvoor neem ik aan.

Schittering: Alle levens zijn met mekaar verbonden.

Emotionele: Waren ze allemaal negatief?

Schittering: Nee, ook positieve levens, anders was je niet waar je nu bent, is positief.

Emotionele: In welke vorm?

Schittering: In eerste instantie ben jij geen domme geest. Je bent een negatieve energie voor jezelf, maar je bent niet een negatief mens, je bent ook niet een negatieve geest. Jij maakt jezelf kapot zoals je dat ooit hebt gedaan. Ooit in de tijd heb jij je kind verloren door eigen schuld, dat heb jij jezelf nooit vergeven, daarom wil je in dit leven ook geen kinderen.

Noot: de Schittering doelt hiermee op een vorig leven van de Emotionele.

Emotionele: Dat heb ik nog niet besloten.

Schittering: Laten we even hopen dat je anders besluit.

Emotionele: Dat hangt een beetje van mijn partner af.

Schittering: Nee, dat hangt van jou af. We gaan het niet meer die kant opgooien. Jij wil kinderen, als de partner niet wil en jij wil kinderen, dan moet jij de partner loslaten om kinderen te krijgen. We zitten niet in een opofferingsleven, we zitten in een leven leven.

Emotionele: Vroeger zei ik altijd ik wil geen kinderen.

Schittering: Ik zal je vertellen, de sleutel voor zijn in de maatschappij komt heel vaak door de ogen van de kinderen.

Emotionele: Dat de kinderen je ogen openmaken?

Schittering: Ja, dat heeft eigenlijk ook bij je moeder zo gewerkt, daarom hebben we haar heel snel moeder gemaakt, omdat het moest. Het paste heel goed in het scenario van het script, omdat het moest. De evolutie paste ook precies, want alles is gewoon perfect aan elkaar aangesloten. Maar had je moeder jullie niet gehad, had ik haar ook niet gehad. Omdat zij ging juist in de overlevingsinstinct leven voor de kinderen, omdat zij wilde de kinderen een beter leven geven dan zij had gehad. Dus ze wilde verschil maken in de levens van de kinderen. Doordat zij de energie ging pakken van alle depressies, ga ik mij niet kapot laten maken, alle negativiteit en alle echtgenoten die zijn niet de grote factor, mijn kinderen zijn de grote factor. Dus ondanks dat zij verschrikkelijk in depressies heeft gezeten en het leven echt niet zag zitten, waren het de kinderen ogen die haar lieten leven. Dan heb ik het over jonge jaren kind. Dus jullie zijn heel vroeg in haar leven getreden. Door jullie is ze in leven gebleven en door jullie heb ik haar kunnen krijgen. Dus mijn tijd was letterlijk afwachten tot zij rijp was. Dus eigenlijk zijn wij jou ook dankbaar dat jij in haar leven bent gekomen. Dus eigenlijk hebben wij goede karma, dus zullen we je een beetje helpen of een beetje veel helpen, omdat ik ben een Meester. Jij

hebt mij ook geholpen om je moeder in leven te houden, dus daarom kan ik met je spreken, anders hadden we heel moeilijk kunnen spreken.

Emotionele: Ik heb niet het idee dat ik iets heb gedaan.

Schittering: Nou, dat is het juist, je hebt veel gedaan zonder dat je wist dat je het hebt gedaan.

Emotionele: Ik heb het niet gedaan om die reden.

Schittering: Je hebt gewoon je moeder gekozen omdat je het interessant vond om mij te ontmoeten.

Emotionele: Ja, maar dan is het toch meer dat je het doet niet uit je eigen ego of hebberigheid maar voor jezelf en dat daarmee een ander geholpen wordt is bijzaak neem ik aan?

Schittering: Het is altijd een wisselwerking. Dat is juist het mooiste van het hele leven. Alles is gezamenlijk ik, dus dat noemen wij wij. Wij zijn eigenlijk ik en wij samen. Jij bent ik, ik ben jou, wij. Dus op het moment dat wij in het leven komen, in jouw bestaan, dan ben ik ik. Als ze in gesprek is spreekt ze in de ik-vorm, dan is ze jou. Als ze gewoon in sessie iemand voor zich heeft dan zegt ze al ik. Dus zij is eigenlijk de ander, is weer wij. Even terugkomend op het kind. Als jij ooit zou besluiten om vader te worden dan maak jij je karma kapot uit je vorige leven.

Emotionele: Hoe bedoel je? Dat ik dan een nieuwe kans heb om het opnieuw te doen?

Schittering: Ja, ja, ja, dat is zeker weten.

Emotionele: Dan ga ik daar ook weer karma mee maken.

Schittering: Ja, dat is dus je angst, maar wie beter weet wie beter doet. Die angst komt weer in de maar. Dus eigenlijk moet je die maar niet meer gebruiken. We gaan het afleren die maar. Hetzelfde als kinderen hier op aarde, die horen we weleens spreken: ja maar. Waarom zeg je: ja maar? Bepaalde woorden hoef je niet meer te gebruiken zoals de maar. Zou gewoon een woord moeten worden, is geen maar, is gewoon een punt. Ik ga gewoon studeren punt. Ja maar. Die maar klinkt al heel negatief. Maar dit, maar dat en oh het woord morgen. Morgen, morgen, is ook eigenlijk al een verkapte maar.

Emotionele: Soms kan je het pas morgen doen.

Schittering: Je kan alles vandaag doen. Je kan het misschien morgen ten uitvoer brengen.

Emotionele: Ja, je wilt het waarschijnlijk maken en het doen.

Schittering: Je hebt een agenda, dus we hebben over een aantal dagen een aantal sessies, maar vandaag hebben we eigenlijk al besloten dat het in de agenda staat, we moeten ons huiswerk gaan doen, we moeten up-to-date zijn, maar vandaag is dus eigenlijk het morgen. Dit is schoon schip maken. Huiswerk. Dit is heel erg terug in de tijd hè kind. Je hebt een paar jaar overgeslagen onze studie hè. Je zou in de boeken moeten gaan treden. Eigenlijk moeten we lachen omdat jij hebt een grote maar. Maar, grote maar, nog steeds. Ik zal je eigenlijk een kleine tip geven hoe je het beste kan lezen. Hardop.

Emotionele: Hardop lezen? Even Smusi leren.

Noot: Smusi is de papegaai van de Emotionele.

Schittering: Misschien gaat ie dan praten.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Zou wel een leuke zijn. Ik vind het wel grappig. Isaak stelt de vergelijking dat jij gaat voorlezen en dat die vogel met je gaat praten. Ik moet het even uitleggen. De vogel praat niet Meester Isaak.

Emotionele: Dat is een probleem. Hij moet kunnen praten maar hij praat niet.

Schittering: Jij zei ooit dat de vogel kon praten, maar hij kan niet praten. Als je tegen hem praat, misschien gaat hij dan praten. Meester Isaak zegt dat het wel mogelijk kan zijn. Is hetzelfde als je praat met kinderen, ze nemen ook eigenlijk alles over van de ouders.

Emotionele: Er staat letterlijk een klein boxje bij mij op de tafel die om het uur zegt: what the fuck, what the fuck en dat staat maanden aan en hij zegt de woorden: what the fuck nog steeds niet. Je hoort het letterlijk in mijn stem en daarna Nadja haar stem achteraan en dat staat al maanden aan en hij zegt het nog niet.

Schittering: Ja, hij is goed getraumatiseerd.

Emotionele: Ja, dat is jammer, ik zou heel graag willen dat hij wat kon zeggen. Het enige wat hij doet is brabbelen.

Schittering: Kind, even ter zijde van deze sessie, jouw vogel is gewoon werkelijk getraumatiseerd en een getraumatiseerd iemand die heeft heel veel aandacht nodig en heel veel begeleiding nodig. Er zijn werkelijk fysieke kinderen hier op jullie aarde die ook niet meer gaan praten na een trauma, die sluiten gewoon de praatstelsel. Zijn eigenlijk gewoon niet meer spraakzaam. Is net of je niet meer over de blokkade heen kan komen.

Emotionele: Het is een mimiek.

Schittering: De vogel verstaat je precies.

Emotionele: Ja, maar als hij mijn woord nazegt is het niet alsof hij het zegt in woord. Ik maak een grappig geluid, is niet dat ik weet wat ik zeg, is dat ik het leuk vind klinken, omdat ik iets grappig vind. Ze hebben ook geen stembanden, ze hebben alleen maar spieren. Hoe ze het leren is dat jij hen een keyword leert en daar moeten hun op reageren en dat is hun ding en dan weten ze dat ze dat moeten doen. Dus als ik zeg: doe! weet hij niet wat het betekent.

Schittering: Een vogel is eigenlijk gewoon een getraind wezen. Op het moment dat je een vogel traint, dat hebben wij met de arend gehad. Toentertijd had ik een arend ter beschikking van mij. Die arend was gewoon letterlijk in bezit van mij zegt Meester Isaak. Die arend deed ook gewoon op commando ook al hetgeen wat wij deden. Als ik dit deed vloog ie en als ik dit deed kwam hij terug. Een arend kan niet praten. De arend was wel mijn beste maat, mijn grote vriend. Ik hield van de arend en hij hield van mij. Jouw vogel is gewoon een vogel die eigenlijk in de DNA van de vogel, laten we zo zeggen, in de ziel, in de energie van de vogel, eigenlijk wel kan praten. Dus als je op google zoekt, zoals jullie dat doen, is hij een pratende vogel. Op het moment dat hij niet meer kan praten, betekent dat hij een beschadigde vogel is. Dus jouw vogel is beschadigd. Dus zijn fout is hem toegedaan, dus dat hij geblesseerd is betekent dat er veel geweld heeft moeten plaatsvinden tot het verminken van die vogel. Dus je weet ook niet hoe dicht hij eigenlijk bij de dood was. Dus vanaf geboorte is deze vogel niet geaccepteerd. Al zijn levensjaren heeft hij overleefd maar niet geleefd. En misschien is het eigenlijk ook wel een hele goede symbool deze vogel voor jou. Omdat jij hebt je ook een beetje niet geaccepteerd gevoeld. Je vader heeft jou ook in de steek gelaten, die heeft zich nooit als vaderfiguur in jouw leven gezet, dus je bent opgegroeid zonder vader. Jij was de middelste kind, dus je zit ergens een beetje tussenin. Als er drie zijn, ja de jongste krijgt de meeste aandacht en de oudste is eigenlijk de bewondering van het eerste kind en de tweede moet zich daartussenin bewegen. Dus ja, je bent eigenlijk in jouw beleveniswereld tussenin komen te zitten, tussen: wie ben ik? Ben ik de grootste broer? Nee. Ben ik mijn kleinste broer? Nee. Wie ben ik dan? Waar is mijn vader? Waar is mijn rolmodel? Waar is

degene waar ik me aan vast kan houden? Kan ik naar papa toegaan: papa, ik weet het even niet meer, kan je me even helpen, kan ik even jouw mannelijke energie tot mij nemen? Er was geen vader dus er was ook geen mannelijke energie waar je je vast aan kon klampen. Er was een moeder en de moeder die was zelf in problematiek met zichzelf, ze zat nog volledig in het overleven. Je moeder zat er ook echt zo in tot ze mij in haar leven zette, honderd procent in haar leven zette, toen pas begon het proces van leven dus dat is nog niet zo heel erg lang.

Emotionele: Nee, dat is in principe al zo dat ik mezelf als kind al alleen voelde.

Schittering: Ja, dat heeft je moeder ook. Dus je moeder was als kind vaak alleen. Je hebt dus eigenlijk een stukje gevoel meegekregen, maar jij bent nog geboren met een grote blokkade. Je bent gestorven van: niemand houdt van mij.

Emotionele: Dan kom je in een familie waar je hetzelfde gevoel krijgt. Niet perse van de hele familie. De oudste wordt meestal als eerste geprezen en krijgt alles als eerste en de laatste ook omdat die de laatste is. Johnny was de slimste en Jerony was een speciaal kind en moest extra aandacht krijgen en ik deed maar mijn ding. Het was maar overleven en het beste was dan maar om naar mijn kamer te gaan. Omdat ik vroeger al niet iemand had waar ik naartoe kon stappen heb ik dat nu ook niet. In principe is het een kopieerverhaal maar dan twintig jaar verder.

Schittering: Dat is nu geen excuus, omdat je moeder was nog een aantal jaar verder tot ze mij leerde kennen. Jij hebt nu in een vroege stadium mij leren kennen, dus jij kan sneller overgaan tot een welvarend bestaan met mij als jouw Meester, je hebt de lijn.

Emotionele: Daar ben ik al blij mee. Niet met het geloof zelf maar met het geloof vasthouden, gebruiken en geloven. Niet lullig maar ma heeft Isaak altijd en ik heb dat gevoel dat dat idee alleen al fijn klinkt voor mij, dat er iemand is waar je continu mee kan praten.

Schittering: Dat is wel zo, dat ik er altijd ben, maar ik ben niet altijd actief. Dus ik ben ook heel vaak passief omdat ik veel andere dingen te doen heb buiten de energieveld van dit scenario, dat ik werk met de mensen, maar ik ben ook werkende met de geest en natuurlijk alles bij elkaar houden en de studenten hebben mij ook nodig. Dus ik ben er wel en zij kan me altijd contracteren met telepathie en ik zal ook indien het mag, want een aantal zaken wil ik dat ze zelf oplos, wil ik haar gewoon ondersteunen en helpen maar ik kan dan herhalen, herhalen, herhalen en krijg steeds dezelfde vraagstelling van vragen, vragen, maar dan komen we nog steeds niet naar de toekomst. Dus het is heel belangrijk om het gewoon zelf te doen. En ik ben er altijd voor de mens, dus betekent op het moment dat er bij mij aangeklopt wordt en er wordt gevraagd om mij, zal mijn agenda meteen blootgesteld worden aan de vraagstelling. Dat is wat ik eigenlijk ben. Dus het troost je moeder wel dat ze weet dat ze mij heeft. Maar ik hoop dat jullie ook weten dat jullie mij ook hebben, omdat er is geen verschil tussen jou en je moeder. Als ze mijn hulp nodig heeft dan heeft ze mijn hulp nodig. Het is alleen het verschil, ik werk met je moeder voor anderen. Dan is het voor anderen dat ze eigenlijk een seance doet en je moeder moet eigenlijk werken.

Noot: hieronder gaat de Schittering verder met de uitleg op de kaartlegging.

Schittering: De sluwe vos die weet precies hoe hij in zijn energievorm kan komen. Maar de sluwe vos heeft heel gauw de neiging om in de schaduw van het leven te staan. Dit is de zon. Is hetzelfde kind dat we hier een scenario schetsen en je hebt dus zon en je hebt de schaduw. De zon die brand een beetje, het wordt een beetje heet op je lijf en dan zoek je heel gauw de schaduw op. De schaduw op dat moment is je redding, mijn lichaam kan de temperatuur aan. Dit is eigenlijk als een vergelijking. Op het moment dat jij steeds weer gaat werken met jezelf, innerlijk gaat werken, gaat het branden. Dus de neiging om in de schaduw terecht te komen is groot. Omdat het gaat zeer doen om jezelf te erkennen. Het gaat zeer doen om te zien dat je jezelf hebt verwaarloosd. Het gaat zeer doen om te weten dat je dus eigenlijk een

bewustwording krijgt van: ik leef het oude leven weer. En dan moet dus de krijger van onrust in jou dus willen strijden. Maar omdat jij een heel kort leven hebt gehad, vorig leven, jouw leven was kort, toentertijd. Je had een kort leven op aarde en je had ook een korte reïncarnatie. De tijd bestaat bij ons niet. In jouw gevoel was het kort. In jouw gevoel was de reïncarnatie dat je bent gekomen kort. Het kan een eeuw zijn geweest of twee eeuwen, dat weten we niet omdat de tijd hebben we niet. Is kort. Als jij weet dat jullie aards leven bij ons kort is. Omdat wij hebben alleen energie dus wij zijn energie, er zit geen tijd bij. Dus jij leeft lang of je leeft kort, is het kort. Dus jouw belevenis was kort omdat je niet bewust gestorven bent. Je was zo ongelukkig. Je bent te kort op aarde gebleven in de zin van geluk en heel kort daarna moest je dan op aarde komen en je geluk weer vinden. Begrijp je het?

Emotionele: Ja.

Schittering: Dit is harmonie en dit is kerker. Dit is geboorte en dit is dood. De mens heeft altijd een keuze. Ga ik hierin, ga ik hierin of ga ik hierin. Kies ik voor harmonie en kies ik voor de wijsheid van Meester Isaak, dit ben ik, deze kaart hebben ze voor mij gemaakt. Kies ik voor rust, kies ik om de boodschap te nemen, kies ik om bergen te verzetten en los te laten wat negatief is, dat betekent dat ik kies voor positiviteit en dat betekent dat ik huiswerk ga doen. Dus jij investeert in jezelf. En dat is een moeilijk iets. Investeren in jezelf is huiswerk en investeren in jezelf is discipline. Investeren in jezelf is willen. Investeren in jezelf is ervaringen opdoen. Investeren in jezelf is eigenlijk het tegenovergestelde doen dan dat je gewenning jou verteld.

Emotionele: Zijn letterlijk alle dingen waar ik slecht in ben, allemaal mijn zwakke plek.

Schittering: Ja weet ik, daarom zei ik: ga veranderen.

Emotionele: Het veranderen kan ik begrijpen omdat je dingen beseft die pijnlijk zijn om te weten over jezelf. Dat is waarom mensen zo gezegd hun tv aanzetten en hun oren dichtdoen en hun kop in het zand steken. Ik ben er zelf ook één van omdat je het niet door heb. Stel dat ik het nu wel door heb, dat ik precies hetzelfde doe, dat merk ik ook nu pas omdat we het erover hebben. Iets wat pijnlijk is, is niet zo'n slecht iets. Ik heb al genoeg pijn gehad. Ik heb wel gemerkt dat als je pijn hebt dat je erdoorheen gaat en dan voel je je sterker. Dat is niet iets wat perse brandt.

Schittering: Alles wat ik heb gezegd gaat branden. Als je even terug gaat trekken en gaat bestuderen alles waar je slecht in bent, wat ik net zei gaat branden.

Emotionele: Ja, dat gaat branden daar heb ik waarschijnlijk meer moeite mee dan het feit wat ik heb gedaan.

Schittering: Dus jij zou eigenlijk veel moeten gaan investeren in Jeffrey Barros, in de Emotionele, en je zou kaders moeten doorbreken. Je zou een nieuwe visie moeten aannemen, je zou nieuwe ervaringen moeten opdoen zonder vooroordelen vooraf, pas achteraf nadat je je huiswerk hebt gedaan kan jij tegen mij vertellen hoe het was om anders te leven dan dat je gewend bent in de jaren dat je leeft. Wij kunnen je vertellen toentertijd heb je gekozen om te sterven, die tijd was een ontzettende eenzame tijd en die eenzaamheid leeft nog in jou en die eenzaamheid moet je overwinnen doordat je je niet meer terugtrekt van de maatschappij. Je moet leren om één te worden met de maatschappij. Dus niet alleen maar je werk doen en zeggen van: ik ben nu één, maar ook in de privé-maatschappij, dat jij jezelf ervaart privé en ook voelt wat het met je doet privé. Om je ongemakkelijk te voelen, om niet de leukste te zijn, om eigenlijk boze energieën te voelen omdat iemand je irriteert of boos maakt, omdat je kan heel gauw heel snel geïrriteerd raken. Je plek vinden, dus je hoeft niet de luidruchtigste te zijn of de leukste te zijn, je moet alleen jezelf zijn. Eigenlijk wat je daarstraks zei: knip en plak, dat is wat je moet doen. Je knipt en plakt de mooiste weg en de rest laat je liggen. Je wilt de mooiste scooter, dat knip je en plak

je en je neemt niet genoeg met minder en geen maar achter zetten. Al hetgeen wat wij nu bezitten, indien wij niet eens fysiek bestaan maar door het instrument bezitten, heeft mee te maken met willen. Als wij jou gebruiken als instrument was dat ons niet gelukt omdat jouw kracht was overschaduwd. Jouw kracht was angst, jouw kracht was geld, jouw kracht was zorgen, omdat je kracht was duivelse kracht.

Emotionele: Waarom had ik geen kracht?

Schittering: Je kracht is destructie heel vaak. Doordat je vaak iets niet durft aan te gaan dan maak je een situatie onmogelijk, dan maak je een situatie kapot. Een voorbeeld: gisteren op het laatst, toen jij het huis wilde verlaten zei jij tegen je moeder en je familieleden over wat voor cadeau zal ik gaan geven aan mijn geliefde. Dat is opgenomen, we kunnen meekijken, wij hebben ook een tv-programma. Wij voelen jouw pijn van het één en ander, maar elke keer als jij met iets komt, komt er ook een tegenhanger van dat iets. Maar al hetgeen wat je zegt zou fantastisch zijn. Al hetgeen wat jij op dat moment zou kiezen zou honderd procent fantastisch zijn omdat het cadeau en de insteek van: ik geef jou dit, overschaduwd eigenlijk al het negatieve. Dan zou de ontvanger van jouw cadeau juist in die positieve energie moeten gaan stappen van: ik heb iets gekregen van mijn geliefde, ik maak er iets leuks van. Dus jij moet je niet druk maken of het nou Ierland moet zijn of de Lion King moet zijn of iets anders moet zijn. Je moet je helemaal daar niet druk om maken omdat het kind dat het krijgt is al blij vooraf alleen al bij het feit dat ze het krijgt.

Emotionele: Ik maak me zorgen dat het niet leuk is.

Schittering: Jij maakt je zorgen over omdat jij je zorgen maakt, maar je moet je geen zorgen maken. Kan je voorstellen, je hoeft je geen zorgen te maken. Maar ja heer, ik maak me zorgen, maar hoe kan je je nou zorgen maken als je nog helemaal niet in de situatie bent.

Emotionele: Het is een kans om iets leuks te doen en ik wil er dan ook alles uithalen om iets te doen.

Schittering: Je kan vooraf niet weten hoe die kans uit zal pakken omdat toeval bestaat niet. Het valt je toe maar het besluit maakt de toeval. Dus als je gaat leren om minder te zorgen in je hoofd en meer om te doen, dan geef jij ons de ruimte om je te helpen.

Emotionele: Ik besef nou net iets. Tijdens de spirituele reis had ik met de Kiezer de hand vastgehouden en geschreven en ik weet nog dat ik voor de Kiezer schreef wat de reden was waarom ze de Kiezer heet en nu zit ik bij mezelf na te denken dat ik van precies hetzelfde last heb en dat ik overal over twijfel. Toen ik de Kiezer zag toen zag ik dat ze overal vraagtekens bij had en twee kanten uitging en dat was zo vermoeiend en nu zie ik dat ik precies hetzelfde doe en dat ik misschien daarom zo vermoeid ben. Als ik iets denk dan gaat er overal gelijk iets overheen, zoals een maar, een nee of ik weet niet. Als ik gewoon iets had gekocht dan was ik klaar en dan was ik blij en dan had ik het kunnen neerleggen, dat is ook mijn probleem. De weg ergens heen is zo zwaar en als ik het eenmaal heb en ik kan het neerleggen dan is het weg uit mijn hoofd en dan zijn de zorgen weg en dan ga ik me daarna beseffen dat ik me toen al irriteerde over iets waar de Kiezer last van had. Toen zei ik: ik ben blij dat ik dat nooit heb, want toen had ik er echt geen last van. Ik heb nu in principe hetzelfde.

Schittering: Ik ben blij voor deze bewustwording tijdens deze sessie. En zo moet je straks meerdere dingen gaan opschrijven en wij willen dat als je thuiskomt, in de versheid van je geheugen, gaat opschrijven omdat wij kunnen je gaan helpen om een heel mooi leven te hebben zoals wij het instrument hebben geholpen om eigenlijk een heel mooi leven te krijgen, ondanks al die zware lessen tussendoor is ze nog steeds een bruikbaar instrument, is ze nog steeds een voorbeeld voor vele. Als je dat kan doorlopen en eigenlijk keer op keer jezelf kan verheffen boven jezelf en keer op keer alles kan loslaten en opnieuw in je kracht komen te staan vergt dat echt moed en kracht, ondanks de pijnen ervan, ondanks de teleurstellingen. Dan kan jij jezelf op een hogere graad neerzetten. Het menselijke aspect blijft altijd Jeffrey

Barros. Maar je kan jezelf verheffen boven jezelf. En wij weten heel goed hoe de psychologie werkt, wij zijn psychologen. Dus wij weten hoe jou Nadja werkt. Het kind is al blij met een lolly. Als jij het goed inpakt is ze al blij met een lolly. Ze is gewoon blij, omdat zij dat in haar heeft. Zo zit ze in elkaar, zo is haar wereld, ze is blij. Natuurlijk heeft ze een aantal aspecten die gewoon ja uitmuntend zijn, dat zeggen we positief. Intern is ze een heel goed kind. Als jij dit of dat doet heb je een verplaatsing. Als jij hier een feest doet of een zaal, al die mensen die hier komen, komen hetzelfde in de zaal. Misschien in jouw hoofd denk je in een zaal moet het leuker worden dan thuis, dat is helemaal niet waar, omdat jij bent de energie die een feestje maakt. Dus het maakt niet uit of we uit gaan eten of romantisch aan tafel eten. De setting is anders maar je vergeet de setting sowieso omdat je helemaal verbonden bent met elkaar. Maar de setting van samen energie, je let eigenlijk bijna niet meer op je omgeving als je helemaal geabsorbeerd bent naar elkaar toe. Natuurlijk zien jullie oog gezelligheid. Jullie hebben een mooie fysieke maatschappij, mooie gelegenheden, mooie uitgaansgelegenheden, mooie energieën waarin je jezelf mee één kan zijn. Mooi, wij ook. Wij hebben geen fysieke dus we hebben die materie niet meer, maar wij zorgen wel dat we niets tekort komen. Als wij bij elkaar zijn en iedere geest die bij elkaar is die wil op dat moment een bepaalde setting neerzetten. Dus eigenlijk bouw je op dat moment een setting. Dus je bouwt je hele leven. En jij moet niet zo bang zijn om geld uit te geven, omdat geld is materie en materie koop je met materie. Geld is geen gevoel. Gevoel is eigenlijk wat jij van binnen bent. Doordat je materie koopt koop je ook weer gevoel. Dus je krijgt een prettig gevoel als je dus dingen koopt, dan wordt je weer blij.

Emotionele: Ik ken het gevoel. Ik heb ook momenten gehad dat het heel goed ging, dat ik dingen ging kopen zonder me zorgen te maken of om mezelf te verwennen. Ik denk dat het komt door mijn negatieve gevoel, als ik me slechter voel dan gebeurd het ook niet meer. Net als met die schoenen bijvoorbeeld, dat er gisteren gezegd werd: Jeffrey, zo kan je er toch niet bijlopen. Ik heb die schoenen gezien en ik zat nog te denken: ik kan ze in principe zelf kopen. Laatst heb ik ook schoenen gekocht voor 70 euro. Als ik er blij van wordt dan kan ik het toch doen.

Schittering: Kind, alles is echt aan te nemen. Stel dat jij voor kerst een paar schoenen krijgt, heb jij energie gekregen van degene die aan jou heeft gedacht. Dat is echt zo. Maar als jij heel erg gefocust bent op die schoenen en de ander heeft gewoon eigenlijk iets anders willen geven, dan heb je een hele slechte kerst. Maar als jij al gevuld ben van binnen – luister wat ik zeg – en je hebt niets nodig, is alles extra. Stel dat je een prachtige schoen krijgt, wat je ook gelooft dat je krijgt, heb je twee paar schoenen. Stel dat je vier paar schoenen zou krijgen, heb je vier paar schoenen. Betekent dat dat je niet van die vier paar schoenen kan genieten? Als iemand zwanger raakt en hij krijgt er meteen drie, wil dat zeggen dat ie die andere twee niet moet? Drie brengt meer plezier.

Emotionele: Ja, dat is mijn angst. Stel dat ik nu schoenen ga kopen en dan krijg ik ze met kerst ook.

Schittering: Dan heb jij meerdere schoenen. En eerlijk is eerlijk, is dat geen luxe om te kunnen kiezen tussen meerdere paren schoenen? Stel je hebt kledij en deze past erbij, daar heb ik zin in, ik voel me prettiger in deze schoenen vandaag dan gisteren. Dus je hebt een keuze. Als jij in de supermarkt bent, ben je zo blij dat je mag kiezen uit de rekken. Vandaag hoef ik niet alleen maar stampot te eten, ik kan ook pasta eten. Stel dat je geen keuze hebt dan wordt je ongelukkig.

Emotionele: Als je teveel keuze hebt wordt je ook ongelukkig.

Schittering: Jij wordt ongelukkig omdat jij niet kan kiezen.

Emotionele: Wat is de reden dat als mensen zoveel keuze krijgen dat ze twijfelen?

Schittering: Niet als je gefocust bent. Als jij gefocust bent dan gaat je gevoel naar iets uit. Als jij in de supermarkt loopt en jij kijkt, dan weet je intuïtief: dat wil ik niet, dat wil ik niet, dat wil ik niet.

Emotionele: Is dat hetzelfde met mensen die altijd hetzelfde kiezen?

Schittering: Die kunnen zich gewoon niet overgeven aan nieuwe keuzes. Die gaan elk jaar naar hetzelfde oord op vakantie. Die gaan steeds weer terug. Dan hebben ze dertig jaar verspild, dit ken jij, dit ken jij niet.

Emotionele: Nadja neemt altijd hetzelfde eten. Als we ergens heengaan voor de tweede of derde keer neemt ze altijd hetzelfde gerecht.

Noot: Nadja is de vriendin van de Emotionele.

Schittering: Je moet variëren.

Emotionele: Ik zei al: het is stom, je hebt een hele kaart vol.

Schittering: Dat is stom, is werkelijk stom.

Emotionele: Ik probeer altijd iets anders uit.

Schittering: Dat is juist goed, omdat het is goed om te variëren, omdat je energie wil graag leren. Hoe proeft dat, dat is ook leren. Hoe voelt dat, is ook leren. Hoe proeft die drank? Stel dat jij nooit die drank proeft, kan je ook niet vertellen hoe het proeft.

Emotionele: Ik ben een persoon die het interessant vind om te proeven.

Schittering: Ja, dus mensen moeten leren om flexibel te zijn. Energie is flexibel. Leer van mij, jouw Meester, leer om anders te doen dan je gewend bent, dat zal heel apart zijn, maar op de lange termijn wordt je een ander mens. Mijn naam is de Lachende, zegt Meester Isaak, dat betekent dat ik graag mensen aan het lachen breng. Betekent dat ik graag lachende energie breng. Dus eigenlijk hoef je nooit bang voor mij te zijn, omdat ik wil je aan het lachen maken, blij maken. Maar ik weet beter, het is alleen dat ik niet ga opscheppen met hetgeen wat ik weet, dus ik probeer nog steeds simpel het te brengen, in jullie

kinderlijke taal, alleen soms moeten we ietsjes feller zijn omdat anders luisteren jullie niet.

Noot: hieronder gaat de Schittering weer verder met de uitleg op de kaartlegging.

Schittering: Dit is jouw maatschappij, dit is de dood.

Emotionele: Ik dacht dat die zwarte kaart de dood was.

Schittering: Wat zeg jij?

Emotionele: Ik dacht dat die zwarte kaart de dood was.

Schittering: Ik begrijp je niet.

Emotionele: Ik dacht dat dat de dood was.

Schittering: Deze is ook de doodskist, ja en dit is de definitieve kaart. Dus deze kaart is de definitieve kaart. Definitief kies ik voor de maatschappij. Dus de dood is dus eigenlijk definitief. De dood noemen wij de transformatie.

Emotionele: Ik wist niet dat het twee betekenissen had.

Schittering: Deze kaart betekent ook voor jezelf opkomen, herrijzen. Dit is je levenspad, dit is jouw wereld en dit is de vruchten plukken en dit is je blokkades aangaan, loslaten en dit ben jij. Nou, vroeger zou je heel erg gefascineerd zijn van kaarttrucen. Waar is die jongen gebleven.

Emotionele: Ik heb het laatst geprobeerd op te pakken, de kaarttruc, maar ging niet zo snel.

Schittering: In je hoofd is het zwaar.

Emotionele: Ik snap niet hoe het komt. Het is interesse, dat gaat er heel snel in en dan ben ik er helemaal in en dan is het weer weg. Ik hou het niet vol.

Schittering: Omdat het niet deert.

Emotionele: Het deert me wel.

Schittering: Nee, jij bent heel vaak alleen. Doordat jij niet deelt. Als jij samen interesse deelt, daarom vind jij computers fijn, omdat je deelt virtueel iets met elkaar, indien je elkaar niet ziet, op afstand ben je met elkaar. Een kluisenaar die nooit iemand heeft om zich heen, die wordt gek in zijn hoofd. Je moet delen je energie. Net zoals je warmte uit je lichaam, moet eruit. Als je alle warmte bij jezelf houdt dan stik je in jezelf. Het is belangrijk dat je deelt. Dus als jij een cursus hebt en je doet het met anderen, dan komt er energie los. Dus de opdracht is dat je meer jezelf gaat delen in de maatschappij en dat je gewoon heel erg gaat bekijken en voelen en gaat loslaten. Wat negatief is laat je los en wat goed is ga je absorberen. Ga daar je huiswerk op maken. Stel dat je iemand leert kennen die een bepaalde interesse heeft, dan ga je vragen of je die persoon kan bellen. Dan ga je vragen: kunnen wij misschien iets afspreken of je gaat appen desnoods. Je gaat meer uit de kerker stappen. Dus Nadja is niet verantwoordelijk voor jouw welzijn. Jij bent verantwoordelijk voor je welzijn. Hoe meer jij openstaat voor de wereld, hoe meer de wereld openstaat voor jou, hoe meer Nadja daar natuurlijk ook profijt van heeft. Nadja stapt in jouw wereld als ze hier komt wonen.

Emotionele: Ja, dat weet ik wel. Ik moet uit de situatie stappen en zij stapt er een beetje in. Mijn huis wordt dan ons huis. Dan komt ze hier in Nederland en dan zit ze met een persoon die nooit het huis uitgaat. Zij is ook een persoon die ook heel veel op mij lijkt natuurlijk. Ik was ook weleens bang dat ze het zat zou worden. Toen dat gesprek in de groep was, heb ik er ook bijgezet en opgeschreven dat ik een goede partner voor haar wil zijn en haar niet naar beneden wil halen als een anker. Toen zei ze ook van: dat doe je toch niet en toen zei ik ook dat wil ik

ook niet, maar ik heb het ervaren dat als ik zo zal blijven dat ik dat wel zou doen.

Schittering: Ja, dat klopt. Op het moment dat zij deze kant op komt – dat heb ik al eerder gezegd – in jullie continent komt te wonen zegt Meester Isaak, dan kan ze mij ook opzoeken. Ik wil ook graag mijn wijsheid bij haar brengen omdat ik heb gekozen voor deze transformatie, doordat ik mezelf transformeer via mijn instrument, en ik hou graag woord. Omdat het werkt beide kanten. Mijn evolutie, zoals jullie zeggen een bepaalde graad, omdat ik ben een Meester en ik ga het werk niet voltooien zonder studenten.

Emotionele: Ik denk dat het voor Nadja ook goed zou zijn.

*Schittering: Dit is de simpele en de makkelijke kaart, is in eerste instantie inzicht. Inzicht hebben we je gegeven. Inzicht dat je nu met spiritualiteit aan de slag gaat en liefde gaat voelen. Spiritualiteit is geen geloofsovertuiging, dat is dus een hele mooie wijsheid, omdat heel veel mensen denken: Isaak & de Schittering spiritueel centrum, spiritueel...

Emotionele: Dan krijg je meteen oh...

Schittering: Nee, wij zijn geen sekte, wij zijn gevoel. Dus spiritualiteit is eigenlijk wat je zou moeten zeggen: de echtheid van wat je bent. Zijn allemaal zielen. Dus wij zijn zielen. Spiritualiteit verheft eigenlijk alles. De relatie die men in de maatschappij heeft met de pijn en het gevoel, zeggen wij simpelweg: laten we eerst beginnen om de muizen dood te maken. Dus alles wat knaagt bij jou moet eerst geëlimineerd worden.

Emotionele: Ik heb er eentje doorgemaakt, letterlijk.

Schittering: We hebben het over jouw muizen. Dus betekent dat je gewoon zelfstudie moet gaan doen en dus in deze tijd moet leren om voor jezelf te gaan kiezen. Dus je krijgt opdrachten en die opdrachten

brengen jou naar iets anders, naar het volgende gesprek, die heel erg van jou afhankelijk is.

Emotionele: We zullen het zien. Volgende week weer.

Schittering: Elke keer als wij jou spreken zijn wij afhankelijk van jou, wat wij jou duidelijk kunnen maken.

Emotionele: Dan moet ik eerst vooruitgang boeken, eerder kunt u me niets nieuws vertellen.

Schittering: Nee, anders wordt het een heel saai boek. De eerste huiswerk is: ontdek je ziel, wie ben ik? Dit is jouw boek en je hoeft aan niemand te vertellen uit het boek wat je wilt, we zullen nooit een letter gaan lezen uit het boek, maar misschien kom je tot bewustwording. Je gaat elke dag de tijd nemen om te schrijven, een week, en dan doe je eigenlijk je wensenlijst opschrijven en je schrijft de maars ernaast. Wensenlijst en maars ernaast. En je gaat kijken of je de maars in de loop van de tijd kan afvinken. Dat de maars niet de winnende zijn van wat jij wenst. Dus stel dat je zegt: ik wens iets en het is best groot, ik zeg maar iets, ik wens het, iets belangrijks en je kan je niet voorstellen dat je dat kan krijgen, dan heb je een maar. Ja maar, ik heb geen geld voor, maar dit, maar dat, of ik ben bang wat Nadja ervan vind. Dan krijg je dat hè. Die maars, dan krijg je een beetje een bladzijde van Einstein, dan krijg je dus eigenlijk vinkjes, dan krijg je een verhaal. Oké, ik weet dat dat ver gezocht is maar hoe krijg ik het voor elkaar? Maar dat hoort bij de wens. Dus als jij wenst dan ben je de magneet van je eigen wens. Je bent een magneet van je wens, je trekt het naar je toe. Wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe. We hebben ooit een start gemaakt van een tv-programma, dat heet het magneet van zijn, maar wij wisten wel dat de setting niet de juiste was, wat betreft de personen die het wilde gaan produceren, de persoon die als copresenator neergezet zou worden. Daar gaat het niet om, het gaat om de ervaring. De magneet van zijn was een positieve ervaring van: laten we het even proberen. Dus altijd positief naar kijken, omdat het zit

wel ergens altijd in jouw geschiedenis om een programma neer te zetten van het magneet van zijn. Maar de titel van magneet van zijn gebruiken we nog steeds. Er werd gevraagd hoe zal het programma heten? Het magneet van zijn, dus we pakken die titel. Dus we kunnen alles één maken en jij ook. Jij moet jezelf verwennen, dus jij moet gaan zorgen dat je tevreden bent, niet alleen maar met je lichamelijke verzorging, maar met je energieniveau. Luiheid gaat weg bij activiteit. Dus ben jij vermoeid dan moet jij juist tegenovergestelde doen. Dus dan zou jij gewoon voor jezelf moeten gaan zeggen: ik ga fietsen of hardlopen. We kunnen je vertellen, dan komt de luie zweep eruit. Daarom moet jij nu niet mensen gaan manipuleren.

Emotionele: Dat zou ik ook niet doen.

Schittering: Dat je zegt: ik ben moe en dan komt er weer heel veel op Nadja terecht. Dus je moet die negatieve shit uit gaan werken. Dus als jij zegt: ik kom thuis, ik heb gegeten, ik heb gedronken, ik heb de gewenning om gewoon te gaan liggen om even vier, vijf uur van mijn avond niets te doen eigenlijk, niet productief te zijn en dan zeg je: nou, nu ga ik even sporten, ik ga even energie opdoen. En hoe meer je dat gaat doen komt er een stof uit je lichaam, dat is niet geestelijk maar gewoon een fysieke stof, die jou een verslaving geeft, dan wil je ook gaan sporten. Omdat je voelt je goed na het sporten. Je voelt je nooit goed voor het sporten maar altijd na het sporten. Degene die zich goed voelt voor het sporten zijn sporters.

Emotionele: Ja, ik heb wel dat gevoel dat je je na het sporten energievoller voelt, meer volstaat.

Schittering: Ja, nou kijk naar je schone broer, die is dus heel actief en hij blijft actief. Op het moment dat wij gesproken hebben dat hij niets meer te doen had zat hij daar. Dus je moeder is ook geen sporter, maar ze is wel een persoon die gewoon wel haar energie kwijt wil, dus zij beweegt heel veel en gaat veel externe dingen doen. Ze doet veel externe dingen. Op het moment dat wij haar in het water zetten dan

komt ze tot rust. Water is een soort meditatie. Water verschoond ook h . Als je weet dat er vier elementen -   n ervan is water - zijn, ja dan kom je tot reiniging met jezelf. Mensen die niet douchen worden vuil. Waarom douche je niet meer? Het is heerlijk om een douche te nemen, het is heerlijk om jezelf in het water te zetten, het is heerlijk om te zwemmen, het is heerlijk om te zweten.

Emotionele: Ik voel me altijd een stuk beter als ik een douche heb genomen. Ik weet dat als ik een slechte dag heb gehad en als ik niet gedoucht heb en naar bed ga, dat ik slecht uit mijn bed kom. Als de dag dan voorbij is en ik kom thuis dan denk ik: ik heb niet gedoucht. Maar ik weet als ik douche dat ik me een stuk fijner voel al weet ik dat het psychisch is.

Schittering: Het is niet psychisch. Een baby wordt eigenlijk niet voor niets in een badje gestopt. Een baby vindt het heerlijk om lekker in het water te spartelen.

Emotionele: Weet ik. Ik heb douchen altijd fijn gevonden.

Schittering: Vroeger in de tijd als wij ons jou kunnen heugen, je was gewoon een waterratje, je was gewoon een heel actief jong, je was niet stil te krijgen. Dus als wij jou nu zien en zeggen dat is dezelfde persoon, dan zouden we zeggen: is een ander persoon, waar is dat kleine opdondertje gebleven die in een fantasiewereld alles fantaseerde en eigenlijk gewoon ervoor ging? Je was te snel voor je eigen voetjes bij wijze van spreken. Nu ben je een grote massa geworden. We gaan dat kleine jongetje daarzo weer blij maken en dan wordt de grote man ook blij. Zelfde effect als een moeder en kind of vader en kind, willen bij het kind blijven. Dus jij moet bij je innerlijk kind blijven.

Emotionele: Ik zat er tijdens het gesprek ook aan te denken van: ik weet niet welk punt het was, maar vroeger was ik als ik de kamer binnenkwam dan ook zo dat ik alles naar me toe trok. Dan ging ik als een acteur op het podium in de spotlight staan. Ik ging altijd gekke en rare dingen doen en dan was ik vrolijk en ging ik veel praten. Die dingen zijn allemaal weg. Ik wil niet meer in de spotlight staan, ik

word er moe van zagezegd. Het idee alleen al dat ik iedereen zijn aandacht moet trekken, daar wordt ik moe van. Als je kijkt naar vroeger en nu, zijn twee verschillende werelden. De ene wou het heel graag en deed er heel veel energie in steken en de ene wil het niet meer, die vind het veel te vermoeiend zagezegd.

Schittering: Toen was je wilder.

Emotionele: Dat geloof ik ook wel. Ik weet dat ik humor heb maar laat ik het zo zeggen na het groepsgeprek doe ik het nooit meer. Op mijn werk laat ik humor zien, dat merk ik ook aan mezelf, dat voelt ook fijn aan, dus dat is ook iets wat ik graag terug wil, op de camera gekke dingen doen. Ik zie dat niet als moe worden.

Schittering: Mensen doen je na. Op het moment dat je mensen naar je hand krijgt en laat lachen, die maken jou actief. Op het moment dat wij ons laten zien aan het publiek, wij brengen ontzettend veel humor. Waarom? Om hen te ontdooien. Elk mens die daar komt heeft een bepaalde verwachtingspatroon, ze hebben allemaal blikken die kunnen doden en wij zetten dan ons kleine instrumentje neer en zij moet de geestenwereld vertegenwoordigen maar dan moet ze eerst ontdooiing laten plaatsvinden. Dus de eerste helft is daar heel erg gericht op. Dus jij geeft haar de boodschappen, maar jij geeft ook gewoon humor. Mensen gaan lachen. Als ze eenmaal gaan lachen kunnen ze niet meer chagrijnig gaan doen. Zij hebben eigenlijk al gelachen. Maar mensen die gaan huilen laten ook zien dat we goed zijn. Dus we zorgen dat de emoties zichtbaar zijn. Dus als jij opeens gaat huilen en iemand ziet dat jij huilt, hè ik wil ook een boodschap, blijkbaar is de boodschap goed, heb je ook nog iets voor mij? Wij weten dat jij ontzettend emotioneel bent geweest in de psychologie van de mens. Je wilde weten hoe het was om met mensen te spelen, je was zo'n levenslustig kind. Lees nou het boek psychologie, hoeft werkelijk niet in een week uit. Maar als jij zegt: ik lees een kwartier tot twintig, half uur max desnoods, dat je zegt letterlijke tijd, mee bezig. Misschien wil je een uurtje lezen. Lees en schrijf op de kernpunten van wat je hebt gelezen. Dus als je leest schrijf kernpunten op en kijk of jij bepaalde klik

momenten krijgt, dat je het begrijpt, dat je de psychologie begrijpt van de mens. Dat je geen psycholoog wordt is wat anders, maar psychologie kan je wel heel goed gebruiken in de maatschappij en zeker met de mensen waar je mee werkt.

Noot: Schittering bedoeld met het boek psychologie haar zevende boek 'Isaak en zijn wijsheid over psychologie'.

Emotionele: Dus ik wordt sowieso geen psycholoog?

Schittering: Als jij de hele dag op een stoel moet gaan zitten en de mensen aan moet gaan horen en hen de weg moet gaan wijzen, dan zou jij niet echt tot je recht komen. Jij kan al moeilijk achter de kassa zitten. Jij moet bewegen. Je wil tien dingen tegelijk op het moment dat je energie stroomt. Niet als je in een luie of slechte bui bent, maar als het stroomt dan ben je actief. Als jij mijn werk zou doen en heel veel moet praten en heel veel problemen van anderen moet aanhoren en hen advies moet geven en mensen komen na jaren terug en ze zitten precies in hetzelfde gebeuren, dat is frustrerend.

Emotionele: Dan vraag ik me af wat is dan de juiste plek voor mij?

Schittering: Jouw plek op dit moment is jouw plek.

Emotionele: Dat kan ik ook niet mijn hele leven blijven doen.

Schittering: Nee, maar dat is toekomst. Laten we eerst even jezelf ontdekken.

Emotionele: Ja start, begin bij het begin.

Schittering: Trouwens, wie zegt dat je niet je hele leven iets niet kan doen? Hetzelfde dat je nu niet kan zeggen dat je je hele leven met Nadja zal blijven. Je gaat ervan uit, vanaf nu, dat het je leven is, daar zet je geen tijd bij maar als jij tijd bij zet is nooit fijn. Als wij tegen jou

zouden zeggen: jij en Nadja blijven vijf jaar bij elkaar, zou je die vijf jaar geen fijne tijd hebben. Dus wat jouw werkfunctie bij Isaak & de Schittering betreft, zet daar geen tijd bij. Want misschien veranderen jij zodanig dat jij het werk van Isaak & de Schittering heel anders in gaat kleden in jouw leven dan wat jij nu eigenlijk doet, dat je op een andere graad gaat komen. Mijn instrument werkt al zoveel jaar met mij, wij gaan eigenlijk al achttien, negentien jaar mee, en er is altijd een wisseling geweest van haar werk. Ze bleef altijd medium, instrument, maar ze heeft heel veel verschillende wegen ingeslagen met nog steeds medium zijn. Jij blijft nog steeds Jeffrey Barros, je kan eigenlijk vanaf jouw kern heel veel wegen af gaan slaan en een goed leven hebben en dat is toekomst. Dus vind eerst je kern dan weet je ook wat je toekomst zal zijn. Want als je nu gaat vluchten in iets anders zonder de kern, dan vlucht je in leegte.

Emotionele: Ja, zit nu wel in mijn hoofd.

Schittering: Zonder kern vlucht je in je hoofd. Maar vul eerst je leegte. Zie Isaak & de Schittering als een werkvloer die jij eigenlijk kan maken en aan jou is gegeven. Dus je kan daar de juiste energie uithalen omdat er is niemand op de werkvloer die op dat moment de zeggenschap heeft over jou, behalve jij. Nou, als jij de zeggenschap nu gaat veranderen zit je eigenlijk op de perfecte werkvloer. Jij bezit nog niet de capaciteiten om je eigen zaak neer te zetten, dus daar houdt het ook al mee op, dus dat is ook een nee. Nou, werken voor een baas zal heel moeilijk voor je worden, zeker als je die vrijheid hebt.

Emotionele: Teruggaan is geen optie.

Schittering: Nee, daar moet je niet in verder kijken. Nu moet je gewoon zorgen dat je situatie goed is. Zelfde als jouw plek, je woonplek, je huis, dat je zegt: oké, ik heb dit huis, zou beter kunnen desnoods maar ik ga deze energie van het huis tot mijn energie maken, ik ga het naar mijn smaak maken, ik ga het naar mijn zin maken daar. Dus als ik niet lekker kan douchen, dan zorg ik dat ik lekker kan

douchen. Dus jij investeert al is het tijdelijk voor die tijdelijke energie. Elke vakantie die jij voert, weet je dat er een einde aan komt, maar je gaat niet zitten mokken de hele vakantie dat er een einde aan komt.

Emotionele: Nee, je maakt er de beste tijd van.

Schittering: Precies, dat doe je ook met je eigen huis, dat doe je ook met je relatie, dat doe je ook met je werk, doe je ook met je vrienden, dat doe je met alles, dat je alles eruit haalt. Als je dan nog niet gelukkig wordt, dan geef ik het op.

Emotionele: Ik heb niet het gevoel dat ik mijn tijd aan het uitzitten ben.

Schittering: We zeggen dat alleen als voorbeeld. Is een voorbeeld.

Emotionele: Ik moet uitzoeken wie ik ben, ik moet boeken lezen.

Schittering: Mediteren.

Emotionele: Mediteren.

Schittering: Sporten.

Emotionele: Sporten, alles opschrijven.

Schittering: Jezelf weer als een vriend neer gaan zetten. Ja, je kan ook een vriend zijn met familieleden.

Emotionele: Ik moet zeggen toen we met familieleden wat gingen doen en bij elkaar komen, dat ik dat fijn vind.

Schittering: De schoonzoon die is op zich een hele fijne energie, hij heeft natuurlijk ook zijn mikken en zijn kuren maar hij is een prettig persoon omdat hij is positief afgestemd, laten we zeggen: God zegen zijn ziel. Jouw zus krijgt een kind. Dus ga niet meer als toeschouwer

zijn, je wilt toch altijd op de eerste rang zitten bij een theatervoorstelling? Vroeger wilde je ook vooraan zitten, je bent een rang gezakt, je bent in het publiek gaan zitten. Nou willen wij dat je gewoon weer teruggaat in je eigen theatervoorstelling, dat je zegt: ik ben dus eigenlijk mijn voorstelling. Wat ik mij voorstel dat ben ik. Dus mensen kijken naar jou en zeggen: wow, kijk wat hij voorstelt. Dus de kleine jongen van vroeger, die kan weer tot leven komen en die ene chagrijnige man die jij ooit ben geweest, die eenzaam en alleen gestorven is, na het overlijden van zijn eigen kind, die moet je laten gaan.

Emotionele: U zei dat ik ook moet investeren in Jeffrey Barros, dat klinkt voor mij makkelijker dan investeren in mezelf. Ik weet niet hoe het komt dat het ene beter klinkt dan het andere. Jeffrey Barros klinkt voor mij als mijn leven, kan ik daar dan de vruchten van plukken?

Schittering: Je moet investeren in Jeffrey Barros.

Emotionele: Klinkt meer als ik investeer in Jeffrey Barros dat ik dat geleidelijk mooi maak en dat ik daar weer wat voor terug krijg.

Schittering: Ja, je moeder was eigenlijk slimmer dan ja vele anderen. Ze heeft volledig haar naam opnieuw geschetst. Ze wilde niet Ana Teresa zijn, dus ze heeft zichzelf Tresi Barros genoemd. Betekent dus gewoon een leven aangenomen en ze heeft het ouderlijk huis Barros verlaten en ze heeft het leven gepakt van Tresi Barros. Elke keer als zij Tresi Barros hoorde, alleen de naam Tresi Barros, geeft energie omdat ze het onder haar eigen controle had, omdat ze had haar eigen leven onder controle. Ze was niet meer Ana Teresa Barros, de vaders energie, de moeders energie, ze was haar eigen energie geworden. Tresi Barros kan ze claimen. Tresi Barros die heeft een bepaalde karakter neergezet wat we net vertelde over die acteur, je speelt karakters en toen is de Schittering gekomen en de Schittering is de liefste versie van Tresi Barros. Tresi Barros is de energie die is opgebouwd en de Schittering is een andere verantwoordelijkheid. Dus

wat ging ze weleens doen, ze ging zich schuilen en ze liet Tresi Barros naar voren komen. Tresi Barros is de associatie met drinken, feesten, mannen, de lak hebben aan veel, omdat ze dus een groot overlevingsinstinct heeft gekregen sinds kind. De Schittering is degene die ik eigenlijk heb gedoopt zoals ik jou heb gedoopt, de Emotionele. Ik ben verantwoordelijk voor de Schittering en Tresi Barros is een aards stukje van haarzelf, daarom het verhaal achter Tresi Barros. Het is belangrijk dat zij de Schittering blijft omdat ze moet schitteren, ze moet verantwoordelijkheid nemen om aan mijn zijde te schitteren en mij te laten schitteren door haar en Tresi Barros is dus eigenlijk werkelijk de persoon geweest die de Schittering heeft gemaakt. Dus Tresi Barros heeft dus een sterke wilskracht om door depressies heen te gaan, door al die onzekerheid heen te gaan. Waar jij instaat is voor haar bekend. Nog vragen?

Emotionele: Nee.

Schittering: Oké, dus kopje erbij.

Emotionele: Ga ik doen.

Schittering: We spreken je volgende keer, je hebt huiswerk.

Privé-consult de Emotionele 29 november 2018

Schittering: Welkom. Nou, even kijken welke beginkaart we gaan gebruiken. Noem een getal.

Emotionele: Vier.

Schittering: Eén, twee, drie, vier, dat is de inzichtkaart. Ik weet niet of je het inmiddels een beetje geleerd hebt, dat je inzicht hebt gekregen. Meester Isaak vraagt welk inzicht?

Emotionele: Nou, ik merkte tijdens het werkoverleg dat veel van de onderwerpen die Meester Isaak aandroeg tijdens het werkoverleg dat ik dat al had gehoord tijdens de sessie privé en stiekem in mijn hoofd antwoorde ik daar al op van: dat klopt, dat klopt. Daardoor was het wel makkelijker om aan te horen, omdat ik hoorde veel mensen zeggen: ik snap het niet, ik snap het niet. Als je heel veel dingen krijgt te horen die je niet snapt dan is het lastiger dan dat je dingen al weet, dan kan je dat al skippen.

Schittering: Dat is hem ook opgevallen zegt ie, dus dat is goed. Je zat niet als een passief iemand tijdens dat werkoverleg maar als een actief iemand, een actieve houding zegt hij. Dat is goed.

Emotionele: Oké, cool.

Schittering: Daar moet je wat voor doen. Dat betekent dat op het moment dat je jezelf actief neerzet, dat je uit je innerlijke schulp komt, dat je gewoon eigenlijk laat zien: ik ben Jeffrey, de Emotionele, dit ervaar ik zo, dit vind ik zo, dit ken ik ook, dit herken ik ook. Op het moment dat je deze gedachtes deelt dan heb je eigenlijk al een connectie, heb je al een binding. Op het moment dat je je alsmat terugtrekt, zoals een schildpad zich terugtrekt met zijn hoofdje in het huisje, schildpad in het huisje is eenzaam in het huisje, op het moment

dat de schildpad zijn hoofdje durft uit te steken, neemt hij een klein beetje risico. Hij kan altijd overreden worden, hij kan altijd aangevallen worden desnoods. Dus op zich ben jij, als jij je negatieve kant loslaat, ben je eigenlijk een heel positief mens, een actief mens. Maar een schildpad die gewoon heel vaak in zijn huisje keert, wordt vanzelf een beetje depressief, hij wordt vanzelf negatief en hij ziet ook niet de rest om zich heen, het is gewoon lekker donker daarbinnen. Het is goed, zegt Meester Isaak, het is goed dat je dit inzicht van ons hebt gekregen, dat je een beetje harmonie binnen hebt gebracht, dat je toch een beetje harmonie in je levenspad hebt gebracht. Dat wil zeggen harmonie, als je zo doorgaat en bergen gaat verzetten in deze sessies dan komt er innerlijke rust. Het begint eigenlijk altijd bij de inzichtkaart. Zonder inzicht blijf je hangen. Als je iets niet weet dan kun je het ook niet beter doen. Heel veel mensen willen geen inzicht, die zeggen: laat mij gewoon de schildpad zijn, het is lekker daarzo, het is veilig daarzo, ik neem geen risico's en ze laten hun leven aan zich voorbijgaan. Een schildpad leeft eigenlijk niet, is eigenlijk een overlever. Dus rust is heel belangrijk en het lezen van de boeken natuurlijk ook. Wat heb je opgestoken van het lezen van de boeken?

Het eerste wat erin voorkomt was dat Isaak vertelde hoe je het beste met mensen kan omgaan: wat moet je als eerste doen? En wat is psychologie? Waar het op neerkomt is dat jij jezelf moet insteken in een ander, dus je moet het vanaf hun perspectief zien en niet vanaf jouw perspectief, niet vanaf jouw idealen en wat jij hebt geleerd en meegemaakt vroeger. Nee, je moet je inleven en zien in wat voor situatie iemand zit en feedback teruggeven hoe het moet. Toen dacht ik bij mezelf dat is iets wat ik goed kan, inleven in een ander. Dat heb ik ook gedaan. Toen moest ik ook denken aan de spirituele reis met de Kiezer, toen ik mijn handen op haar moest leggen en zeggen wat zij dacht en opschrijven en dat was in principe allemaal raak. Toen ik dat las, was ik wel een beetje blij omdat ik wist dit kan ik, dit kon ik of dat kan ik, dat inleven in een ander en terug spiegelen. Dat wil niet zeggen dat het makkelijk gaat. Die eerste persoon Joël ofzo, rare naam voor een vrouw, en die vrouw vertelde over een cliënt van haar, die was depressief en kon geen baan vinden en die deed er niet genoeg moeite voor. De psychologe die haar op sessie had, was vaak te aardig, te lief voor haar. Ik dacht zou ik dat dan ook

zijn? Zou ik ook te lief zijn voor mensen? Dan denk ik dat ik te soft ben. Dat is me bijgebleven van het werkoverleg, dat als mij iets dwarszit, dat als er veel mensen zijn, dat je niet negatief altijd moet zijn maar als het binnenkomt dat je het wel moet vertellen. En dat doe ik dus niet, ik doe juist het tegenovergestelde, dat ik nagedacht heb over iets dat ik beter niet uit kan spreken omdat dan gooi je het eruit en dan is het allemaal negatief en dan zit die persoon ermee en heeft een slechte dag, dus zo. Dus ik dacht je moet de slechte dingen voor je houden en alleen de goede dingen eruit gooien. Toen kreeg ik te horen dat het andersom moet en dat je alles eruit moet gooien als je het maar op een goede manier doet, dan is het oké. Dat is eigenlijk ook mijn probleem, omdat sommige dingen moet ik gewoon zeggen die ik niet durf te zeggen.

Noot: De Emotionele doelt met het verhaal over de psychologe op de case die Lous in het boek 'Isaak en zijn wijsheid over psychologie' aandroeg. Met de naam Joël bedoelt hij dus Lous.

Schittering: Ja, dat klopt dat is eigenlijk vergif. Op het moment dat je gedachtes, woorden en daden hebt en je gedachtes spreek je niet uit, dan ga je naar binnen toe slaan en dan vergiftig je eigenlijk je ziel en dan vergiftig je je energie en vergiftig je ook je geest, eigenlijk het gevoel in jou. Het is heel belangrijk, zegt Meester Isaak, om altijd gedachtes, woorden en daden uit te spreken. Maar heel vaak worden de woorden die je spreekt verkeerd geïnterpreteerd. Mensen hebben een bepaalde gedachtegang en dan kom jij met je gedachtes en dan raakt dat in de war en dan raak je in discussie. Wij zijn nooit voor discussie, wij zijn altijd voor de waarheid. Op het moment dat jij zegt: oké, dit is mijn waarheid, zo vind ik eigenlijk dat jij doet en zo vind ik dat jij mij raakt, zo vind ik dat jij mij pijn doet, is dat mijn waarheid. Bij discussie zeg je aan de persoon: dat is helemaal niet zo, ik doe jou helemaal geen pijn, ik wil jou niet beïnvloeden, bla, bla, bla. Op dat moment, zegt Meester Isaak, moet je gewoon terugkomen bij jezelf en zeggen van: nee, ik heb geen zin in discussie, ik wil alleen dat je begrijpt dat dit mijn waarheid is. Op het moment dat jij je waarheid uitspreekt, krijg je het woord opgelucht. Op het moment dat je niet je waarheid uitspreekt krijg je bezwaardheid. Bezwaardheid is ook weer

vergif. Dus dan ga je steeds meer bezwaard door het leven. Zoals jij vorige keer zei van: ik heb het gevoel dat ik heel veel zwaartekracht op mijn schouders heb, is negatieve energie. Dus positieve energie geeft positieve energie. Dus doordat jij positief gaat spreken over je innerlijke zelf krijg je positieve energie. Als jij zegt wat jij voelt, ben je positief bezig. Alles wat jij negatief zegt, is negatief. Dus jij zorgt ervoor dat het kind in jouzelf, de kleine Jeffrey, zorg jij dat je die gelukkig maakt. Dus niets gaat boven het geluk van de kleine Jeffrey. Dus kleine Jeffrey zegt: ik ben boos, dat mag. Ik ben verdrietig, dat mag. Ik ben ontevreden, dat mag. Ik weet niet wat ik met je moet, dat mag. Dus kleine Jeffrey vertelt aan grote Jeffrey: dat gaat niet lekker daarzo. En grote Jeffrey zegt gewoon: ik kom hier niet uit, ik moet niet gaan beledigen, ik kan het niet vertellen. De grote Jeffrey is eigenlijk de dominante van de kleine Jeffrey. De kleine Jeffrey is niet dominant, is lief, is spontaan, is grappig, houdt van harmonie, wil gezelschap, wil gewoon leven. De kleine binnenste van jou, zonder die grote jij, dat noemen we ego, die kleine ikke is eigenlijk voor ons het belangrijkste. De grote ik is wat je moet laten varen.

Emotionele: Laatst had ik wel een soort overwinning in de discussie met die twee, als ik er nu over nadenk. Ik had best wel een druk weekend met Nadja en we hadden best wel leuke dingen gedaan en de maandag hadden we een luie dag, dat we niets wilden doen. We wilden wel iets doen maar we zouden naar de sauna gaan maar het weer was slecht en ze wilde niet met nat haar gaan en toen zei ik maar doe en zijn we thuis gebleven. Toen zouden we dinsdag gaan maar dinsdag moet ik studeren voor woensdag. Als ik dinsdag niet studeer, kan ik woensdag niet het huiswerk maken voor hier. Toen merkte ik dat de grote Jeffrey een smoes ging gebruiken om de dinsdag voor mezelf te nemen. Toen dacht ik: moet ik weer weggaan, weer tijd besteden, ik kan net zo goed thuisblijven, ik moet ook nog een ding voor Marianne doen en ik moet gaan studeren. Maar die twee dingen kun je in principe heel snel klaar hebben. Als je wilt, kun je een boek in een uur lezen en dat ding voor Marianne in een half uur doen en dan heb je de rest van de dag over. Dus ik had die hele discussie gehad en toen op een gegeven moment heb ik bedacht laten we toch maar gaan. Ik heb zeker vijf keer door de dag heen gedacht: ga ik nou wel, ga ik nou niet, ga ik nou wel, ga ik nou niet.

Schittering: Zonde van de tijd, zonde van de energie. Wij zeggen eigenlijk altijd: aanpakken. Dus moment dat je een seintje krijgt en de trein komt, je weet er komt weer een andere trein ergens, maar is een gemiste trein. Op het moment dat je een trein ziet en je staat op het perron en je kan instappen en je gaat verder met de reis, dat is aanpakken. Wat heel veel mensen doen is verspilling van hun tijd. Ze zetten alles naar een tweede trein, naar een derde trein, naar een vierde trein, maar ze pakken wel aan, dan rekken ze tijd. Tijd is betrekkelijk en beperking ook omdat je beperkt eigenlijk je dag. Dus pak je nu aan ben je sneller op je bestemming. Wacht je tot het laatst kom je ook op je bestemming maar heb je al die tijd tegen de bestemming aan zitten hikken.

Emotionele: Je hebt niets gedaan in die tijd.

Schittering: Nee, dus wij stellen altijd voor om dus meteen via je gevoel te gaan werken, dus je gevoel, maar's die moet je dan afleren en al die maar's moet je dan opzij gooien, dan is het pak het aan en dan is het klaar. Dat is met alles zo. Dus met verhuizing ook, dat je zegt: ik ga verhuizen dus ik pak het meteen aan, dat je niet op de laatste dag eigenlijk je blindstaart. Ook gewoon met opstaan, dat je zegt: ik ben nu wakker dus ik sta op. Heel veel mensen zijn wakker maar hebben nog tien minuten en zeggen: ik draai me om, maar in die tien minuten val je weer in een bepaalde slaap en dan heb je weer gewoon tijd verspild. Dus Meester Isaak zegt: het is heel belangrijk om je gevoel boven alles te zetten, niet andersom. Dus je verstand is niet hetgeen waar we naar luisteren maar je gevoel. Je gevoel heeft het altijd juist. Je verstand heeft allemaal associaties, allemaal prikkels, heeft allemaal dat meegemaakt, herinneringen meegemaakt en je verstand zegt tegen je gevoel: dit, dat, zus, zo. Dus eigenlijk de grote ikke zegt tegen de kleine ikke: jij moet naar mij luisteren. En de kleine ikke wordt steeds kleiner, kleiner, kleiner, kleiner en zegt: nou, ik heb niets meer te zeggen.

Emotionele: Dus dan is de kleine ikke puur.

Schittering: De kleine ikke is eigenlijk de natuur van jezelf.

Emotionele: Is puur, geen associaties, geen beïnvloedingen, puur hoe jij bent maar de grote ikke ziet alles wat je hebt meegemaakt, alle associaties, alle veroordelingen, alle maar's in principe?

Schittering: Meester Isaak zegt zo: de kleine ikke is eigenlijk de Jeffrey die hij was toen hij vier, vijf, zes jaar was. Dat hij zegt: mama kijk, een ballon en de grote Jeffrey zegt: nou, ik ben al veel te oud om te zeggen: kijk een ballon. Eigenlijk gaat jouw kinderlijkheid weg door jouw volwassenheid. Maar je ziet ook de ballon en misschien vind je een ballon nog steeds leuk en dan zeg je gewoon: kijk die ballon en dan zeg je gewoon tegen iemand: heb je die ballon gezien? Doordat je dat doet heb je al een interactie met de persoon. Mensen die gaan zwijgen, willen te gauw volwassen zijn en ze willen eigenlijk ook gewoon niet lastig zijn, niet denken als ik over een ballon ga praten wat is dat voor onderwerp? Dus zij zijn kieskeurig met praten. Ze gaan overwegen dit mag wel gezegd worden, dit mag niet gezegd worden.

Emotionele: Ik merk dat ik dat vaker doe.

Schittering: Ja, ja. Meester Isaak zegt spontaniteit moet je kennen, intuïtiviteit moet je kennen. Heel veel scenario's worden weggedrukt omdat als je dus gewoon niet in die wagon stapt, weet je niet wat er in de wagon was. Dus jij weet wel dat het de vierde, vijfde wagon was, maar misschien was de eerste wagon wel de juiste wagon en de andere was niet voor jou bedoeld. Dus de kleine ikke noemen we jouw intuïtie, die weet gewoon: stap in. Elke keer dat je die *maar* doet, en er komt een *maar* dan moet je die *maar* wegdrukken. Geen *maar* maar punt.

Emotionele: Ik heb de laatste tijd heel sterk het gevoel dat ik iets wil halen voor mezelf. Dan komen die maar's van het is te duur, ik heb er ruimte voor nodig. Ik kom het steeds tegen, ik denk eraan. Het is zo'n bril met een handdingetje dat je een spel kan spelen en dan zit je in het spel. Ik vind het altijd te duur. Zondag was

ik ergens met Nadja gegaan en daar was een proef en toen hebben we ons aangemeld en dat vonden we allebei superleuk in de demoruimte. Het kost zeshonderd euro en dan heb je nog geen spelletjes of niets. Je hebt een grote kamer nodig om dat neer te zetten, met camera, en daar had ik ook een gesprek over met Nadja van: in welke kamer moet ik dat doen? Toen zat ik helemaal te denken hoe we onze hele woning opnieuw konden inrichten om dat te kunnen doen. Toen dacht ik: dit is stom want ik weet dat ik er helemaal in op ga en is een associatie met de verslaving die ik heb. Toen zei ik ook: laat maar. Doordat ik zei: laat maar werd ik down omdat iets in mij wil dat proberen, het is mooi en dat wil ik proberen en daar word ik enthousiast van, omdat je moet heel erg springen en druk zijn. Maar dan komen al die dingen erbij en de grootste is mijn verslaving omdat ik probeer er alles aan te doen om mezelf niet bezig te houden met mijn verslaving. Gister heb ik een spelletje gespeeld en vandaag doe ik een puzzel zodat ik niet op de computer ga zitten.

Schittering: Een verslaving is eigenlijk iets dat het overheerst. Een verslaving is dat je verslaafd bent en dus niet meer jezelf uit de verslaving kunt halen, dus het overheerst eigenlijk je dag. Dus alles wordt om die verslaving heen gebouwd. Bijvoorbeeld iemand die rookverslaafd is, zegt: nou, stel dat ik moet vliegen, moet ik gewoon op dat moment zoveel uren niet meer roken en dan neem ik nog een peuk en de hele reis wacht hij tot hij weer mag roken. Betekent dat je verslaafd bent aan roken. Het geeft niet als het een normale verslaving is, dat je het aankan. Dat je gewoon in het vliegtuig kan zitten en denkt: straks heb ik mijn peuk. Maar dat je dus niet al die uren daar zit te stressen en zit te denken: zijn we er nog niet, zijn we er nog niet, ik wil mijn peuk, ik wil mijn peuk, dan word je agressief. Je wordt agressief omdat je het niet krijgt. Je krijgt dus niet de externe impuls, je krijgt je verslaving niet. Maar als jij om kan gaan met je verslaving, dat je gewoon bij wijze van spreken een drinker bent. Dus je hebt een wijnkelder. Heel veel mensen hebben een wijnkelder. Vroeger in de tijd hadden ze een wijnkelder, meestal in het buitenland, een chateau in Frankrijk. Wil niet zeggen dat jij je matras naast de wijnkelder zet en dat je zegt: ik open een glaasje wijn en ik zuip. Nee, je hebt een wijnkelder en nu neem ik een wijntje. Dat is gewoon gezond. Op dat

moment ben je gezond aan het drinken. Op het moment dat je dus gewoon drankbehoefte hebt en niet meer functioneert en de hele dag wijn drinkt, ben je ongezond. Dus eigenlijk moet je zo gaan kijken zegt Meester Isaak: ben ik zodanig verslaafd dat ik geen controle heb op mijn dagelijkse bestaan? Dat ik niet meer ga functioneren en dat ik mijn hele biologische klok op de kop gooi? Dat ik niet meer tot werk kom, dat ik niet meer sociaal bezig ben, dat ik niet meer mijn agenda ga vullen met nevenactiviteiten omdat ik de hele tijd in dat kamertje wil zijn om te spelen? Is dat een ja, dan ben je er niet aan toe om dat aan te schaffen. Zeg je nee, ik kan daar best wel mee omgaan, ik kan mijn agenda inplannen, ik kan gewoon mijn etentje in de familie voltooien, ik kan met Nadja buiten de deur wat doen, ik ga gewoon werken, ik zit niet op het werk te stressen van: ik moet naar huis om te spelen. Op het moment dat je dat onder controle hebt, is er niets aan de hand.

Emotionele: Laat ik het zo zeggen, mijn ergste dagen zijn dat ik naar mijn werk ga en ik doe mijn werk, ik ga naar huis en ik probeer dan zo snel mogelijk iets te eten te maken en dan ga ik gamen, gamen, gamen en dan ga ik slapen en dan de volgende dag weer. Dat zijn mijn ergste dagen. Dan probeer ik er niets tussen te bouwen zodat ik aan één stuk door kan gamen. Dit is een hele goede training om het niet te doen, omdat ik kan nu niet naar huis gaan en gelijk de computer aandoen. Ik ben nu naar huis gegaan, heb een pak cakejes opengemaakt, ik heb naar de prullenbak gekeken, ik heb de afwas gedaan, heb het eten opgezet. Als ik dat niet doe, wordt de verslaving erger, dan ga ik niet naar buiten, ik doe niets.

Schittering: Mensen die alcoholistisch zijn die worden depressief op het moment dat ze de fles niet hebben. Mensen die verslaafde rokers zijn kunnen ook niet zonder het roken. Als je een gezonde manier hebt om jezelf onder controle te houden dan is er niets aan de hand. Dus je hoeft jezelf niet te kastijden en te zeggen: ik mag mezelf geen pleziertjes geven, maar je moet ermee leren omgaan. Er zijn ook mensen die zijn seksverslaafd, die kunnen de hele dag niets anders doen dan seksen of denken aan seks. Dat betekent dat die mensen uitgeput raken omdat ze aan het begin van de dag seks hebben, dan is

hun energie al weg en moeten ze de energie weer opbouwen. Dus ze moeten eigenlijk zichzelf de tijd en ruimte geven van: het is mijn finishing touch van mijn dag. Dus eind van de dag geef ik mezelf een beurt en dan ben ik gewoon lekker weer rustig en ik ga slapen en de volgende dag heb ik weer mijn dag, dan is er niets aan de hand. Je moeder, vroeger in de tijd, toen ze in de zalen ging werken, ging ze de hele dag werken en ze kwam thuis en ze opende een fles wijn en ze dronk anderhalf glas en dan ging ze lekkerder naar bed, kon ze lekker slapen en de volgende dag was ik weer aan de beurt. Het is een soort ik verwen mezelf op de dag.

Emotionele: Voor jezelf.

Schittering: Ja. Later toen door de vrienden en door de energieën van stress het een verslaving werd, kwam het steeds meer in de dag voor en in onze woorden moeten. Je moet wat tot je nemen om de dag door te komen, dan gaan de alarmbelletjes branden. Het sluipt er op een gegeven moment in dat je niet meer functioneert. Jij hebt het woord niet functioneren gehad, dat je je hele biologische klok op zijn kop hebt gegooid en dat je alleen maar bezig was met je game, dat je eenzaam was, dat je geen sociale contacten had, dat je geen contact had met je familie, dat je eigenlijk gewoon verslaafd was. Maar dat heb je gereduceerd. Je bent er wat normaler mee omgegaan. Het is niet helemaal weg maar je kan ermee omgaan. Dus als jij met jezelf een afspraak maakt in je bekende dagboek en jij geeft jezelf de ruimte om dus te spelen met dat spel, is dat een soort beloning. Dus je hebt een bucked list van: vandaag heb ik dit te doen, dat te doen, dinsdag heb ik een etentje en die dag kan ik gewoon een aantal uren of desnoods een hele dag mezelf even verwennen of je zegt: even voor ik naar bed ga, ga ik twee uur spelen. Dat kan. Dan heb je gewoon een extra op je dag, niets mis mee.

Emotionele: Oké, dus als ik dat ding zou willen hebben dan moet ik er gewoon voor gaan en proberen...

Schittering: Je moet wel controle hebben over de situatie. Een alcoholist hoeft van ons niet, als hij gezond is, zijn lever doet het nog goed, alles doet het nog goed, hoeft hij voor ons niet volledig te stoppen. Maar hij moet zodanig krachtig zijn dat ie weet, nu drink ik teveel en nu drink ik gewoon, nu ben ik een gezelschapsdrinker of nu ben ik echt mijn verdriet aan het wegdrinken. Dus als jij gewoon een rotdag hebt en je zegt: ik moet naar mijn kamertje, ik moet naar mijn kamertje, ik moet naar mijn kamertje, ik vergrendel de deuren, ik ben in mijn kamertje, ik ben niet bereikbaar voor de wereld, dan moet jij jezelf herroepen en zeggen van: nee Jeffrey, dat is dus een verslaving, een soort associatie. Dus jij krijgt een flashback van: zo deed ik het vroeger. Dan moet jij jezelf op dat moment straffen en zeggen van: morgen pas weer. Als morgen alles weer in orde is, ik ben happy, ik voel me weer goed, dan geef ik mezelf dat extra. Dus dan wordt het positieve energie, dan voel je je ook niet rot tijdens het spel.

Emotionele: Ik heb dat op zondagen. Zondag of maandag. Zaterdag moet ik werken en dan is de dag voorbij en dan ga ik gamen en dan ga ik laat naar bed en dat is veel gebeurd op zaterdagavond en dan word ik zondag heel laat wakker en dan heb ik hetzelfde probleem. Dan word ik wakker en ga ik weer slapen en dan word ik om twee uur wakker en dan voel ik me gelijk klote, depressief klote en omdat ik me ziek voel, ga ik gelijk weer gamen en blijf ik gamen.

Schittering: Dit is geen uitzondering wat jij nu zegt, is eigenlijk een regel. Je hebt vier slaapritmes, je hebt ze allemaal gehad, je bent eigenlijk uitgeslapen en als je door gaat slapen dan ga je je klote voelen. Wij zijn er niet voor om te zeggen: het is zondag. Wij zijn ervoor dat je gaat luisteren naar je lichaam. Ben je moe? Heb je nog extra energie nodig? Heb je zo zwaar gewerkt dat je er nog een uurtje extra aan wil plakken? Dan doe je dat. Maar als jij de dag doorslaapt dan komt het onderbewustzijn naar voren, dat je eigenlijk de wijzende vinger hebt van: ja Jeffrey, je hebt weer de hele dag naar de klote gebracht Jeffrey, je hebt weer niets voor elkaar, de hele planning die je had gaat weer niet voort. Jeffrey zegt: nou, het is toch al een klote dag dus laat ik er een klote dag van maken. Dus dan ga je in de depressie zitten. Dus

eigenlijk moet je met jezelf afspreken, met je dagboek, zo zie ik mijn week, een soort begeleiding, zo zie ik mijn week. Dus je begeleidt jezelf door de week heen. Slaap niet uit omdat je weet wat het met je doet. Slaap uit dat je zegt: goh, ik ben wakker. Als je eenmaal het gevoel hebt: ik ben wakker en je voelt je fit, je gaat douchen, je zet een ontbijtje neer en je hebt nog geen doel voor de dag dat je zegt: ik weet nog niet wat ik ga doen, wil niet zeggen dat je weer de dekens ingaat. Dan ga je zeggen: de dag is voor mij dus ik kan nu alles doen.

Emotionele: Ja, mijn probleem is als ik slaap en ik doe geen wekker aan dan slaap ik ook te lang. Ik heb er geen grip op dus ik moet de wekker zetten. Soms word ik wakker. Vorige keer was ik heel laat naar bed gegaan, om vier uur, en toen was ik de volgende dag heel laat opgestaan en ik had een depressieve dag en toen was ik om zeven uur naar bed gegaan, in de ochtend. Toen werd ik de volgende dag wakker gemaakt omdat er kwam een meneer en toen moest ik om half twaalf mijn bed uit om de man binnen te laten en toen kon ik niet meer mijn bed in omdat ik weet als ik mijn bed in ga dat mijn avond is verpest en ten tweede ik voelde me op zich goed genoeg om de dag door te komen. Toen vond ik de dag zo lang en dat ik zoveel kon doen en dat ik zoveel tijd had, terwijl ik maar een uurtje of twee uurtjes eerder was opgestaan dan normaal als ik een slechte dag had, maar de dag voelde wel heel lang. Als ik dat altijd doe en mezelf dat aanleer dan heb ik meer aan mijn dag dan mezelf op mijn kop geven, dat voelt niet fijn.

Schittering: Nee. Wat wij eigenlijk met jou willen afspreken is dat je gewoon jezelf gaat deprogrammeren en programmeren. Dus jij weet alle antwoorden en wij weten de antwoorden omdat we het bij jou afpakken. Dus jij weet wat goed is en wat niet goed is. Dus jij weet precies het verschil tussen goed en slecht. Dus ik weet bij wijze van spreken als ik een sessie heb dat ik mezelf moet terugtrekken en eventjes een meditatie moet doen. Dus dan kom ik even tot rust en dan laat ik de energie van de hele dag even los, ik rust even uit en ik kan er weer uren tegenaan. Dat noemen ze een powernap, je pakt even een paar minuten voor jezelf, desnoods een uurtje max, max een uurtje. Dan ga je gewoon weer uit bed, we gaan wat doen, dan heb je een lange dag. Als een mens langer slaapt dan zes/zeven uur dan is de

dag zo kort. Dus de mens heeft op zich maar zes/zeven uur nodig om de dag door te komen positief. Maar waar je altijd mee uit moet kijken is het woord ritme. Op het moment dat je de klok iedere keer gaat verschuiven dan krijg je een soort biologische stoornis. Dus dan raak je uit ritme. Daarom is het ook belangrijk dat je zegt doordeweeks ga ik zo laat naar bed, dan plak ik er zes/zeven uur aan en dan is het tijd om op te staan. Op het moment dat jezelf tekort geeft, ben je de hele dag bagger. Geef je jezelf teveel ben je ook de hele dag bagger. Dus eigenlijk moet je gewoon weten: zoveel slaap heb ik nodig om fit te zijn. Hetzelfde als je op de loopband bent. Dus als je de loopband afstelt dan moet je zeggen: dat is net mijn snelheid die ik lang vol kan houden. Op het moment dat je zegt: nou, ik zet hem wat harder dan ben je meteen uitgeput na twee of drie minuten omdat het gewoon boven je niveau is. Dus Meester Isaak zegt dat jij bij jezelf te rade moet gaan en jezelf moet bestuderen, dat is de bedoeling van deze sessies, dat je gaat kijken van: wie ben ik? Ik ben Jeffrey, ik hou van gamen. Nou oké Jeffrey, je houdt van gamen. Net als een klein kindje, je houdt van gamen oké, papa schaft wel een game voor je aan. Maar papa heeft wel regels voor die game. Als jij de hele dag niet naar school gaat en niets doet, gaat papa die game van je afpakken. Dus jij moet eigenlijk met jezelf in dialoog gaan, alsof jij een papa-kind relatie gaat opbouwen. En dan gaat het kind een beetje stampen van: ik wil er nog een snoepje bij. Dan zeg je: nee, ik ben de strenge van ons twee, het is niet goed voor je. Stel dat je zegt drie snoepjes, het zijn er geen tien. Dat doe je heel goed op de Jacob, dat je zegt: nee eentje mag, twee misschien mag wel maar daarna oprotten. Dus je moet wel rust, regelmaat en reinheid aanhouden. Dus als je de drie r hebt, rust, ik heb rust, ik heb regelmaat en ik heb reinheid. Dat je zorgt dat je huis schoon is, dat jij schoon bent, dat je een schoon bed hebt, dan geeft dat rust, regelmaat en reinheid in je hoofd. Als die rein is en rustig is dan ben je niet zo onrustig en dan val je ook niet zo gauw in depressie.

Noot: De Schittering doelt met het woord Jacob hierboven op de locatie Jacob Loisstraat 24-30 te Rotterdam. Jeffrey oftewel de Emotionele is daar de

bedrijfsleider. De locatie Jacob zoals deze wordt genoemd is één van de drie voedselcentra van Stichting Isaak & de Schittering.

Emotionele: Ik merkte wel hoe fijn ik het vond toen ik een nieuwe stofzuiger had. Ik weet niet waarom. Ik ging dat ding meteen uitpakken en kijken of ie het deed en ik deed hem meteen aan en het beviel me goed qua hoe de stofzuiger het deed en ik ging meteen de beneden verdieping stofzuigen. Het heeft een lampje en daar kan je alle stof mee zien. Ik had het licht uitgedaan dan kon ik het beter zien waar de stof lag en ik heb heel de keuken gedaan, heel de woonkamer en heel het tussen woonkamer gedeelte. Op een gegeven moment was dat ding leeg, was de batterij op en heb ik hem teruggezet. Maar ik vond het fijn. Alles ligt op mijn bureau en ik heb de neiging om dat allemaal op te laten stapelen. Ook als het een klein beetje rommel is, heb ik de neiging om het te laten opstapelen. Als het een klein beetje rommel is en ik pak het niet aan, dan wordt het alleen maar groter, groter, groter totdat ik me irriteer en dan ruim ik het op. Ik moet het eigenlijk altijd opruimen, gelijk als ik thuiskom of wanneer ik het zie en gelijk weghalen. Ik weet niet...

Schittering: Dat geeft ruimte. Laten we het even anders vergelijken. Je komt in een huis bij iemand binnen en dan voel je al meteen de troep bij jou. Jij komt binnen en dan is het niet van: oh, wat ziet het er hier rein en schoon uit, is meteen van: oh, is wel heel erg troepelijk hier. Dus je stapt eigenlijk in andermans troep en dat is energie. Alle spullen hebben energie die op dat moment bij jou gaan plakken en dan voel je je niet meer comfortabel. Daarom vinden mensen het fijn om gewoon op vakantie te gaan, om opnieuw energie op te bouwen, andere omgeving, ander huisje, andere insteek en dan voel je je goed omdat het anders is. Dus je moet altijd zorgen dat je huis zodanig opgeruimd is dat je zegt van: nou, het is opgeruimd, alles heeft zijn plekje, alles gaat ook weer op zijn plekje. Pak ik iets uit de kast dan gaat het gewoon de prullenbak in, dan is het weer opgeruimd. Zo'n handeling kost bijna niets. Zo'n handeling is zo klein maar als je die handeling keer op keer opstapelt dan heb je een hele grote handeling waar je tegenop ziet. Je kijkt er tegenop van: oh, ik moet nog zoveel doen. Alleen al dat gevoel van: oh, ik moet nog zoveel doen, is de energie al minder. Maar als je dit pakt en je zegt: ik heb een glas en dat gooi ik

straks in de vaatwasser, is er niets aan de hand. Heb je hier twintig glazen maar die twintig glazen zijn van jou, dus heb je twintig dagen je glas laten staan. Dus twintig dagen heb je de energie tot je gekregen van: Jeffrey is wel een lui iemand, hij heeft niet opgeruimd, Jeffrey kan het niet. Dus dan is er een negatief stemmetje, een duivel die ontevreden is met jou en jij drukt het duiveltje weg, maar opeens word je ontevreden.

Emotionele: Ik weet niet hoe het komt. Ik zie iets, het irriteert me en ik laat het liggen.

Schittering: Luiheid.

Emotionele: Ja, maar vandaag ook zoiets waar letterlijk iedereen over praat. Ze zijn bijvoorbeeld aan het klagen over iets, dan willen ze iets doen maar dan doen ze het niet. Dan gaan ze erover praten terwijl ze het op dit moment zouden kunnen doen. Ik dacht Jeffrey laat het over je beengaan. Ik zocht een meetlint en ik wist dat lag boven op de kast op het bureau in de kamer, maar ik wou niet naar boven lopen dus ik liep naar beneden. Dus ik ga kijken in de kast met mijn kist met gereedschap maar ik kon dat meetlint niet vinden. In de tussentijd had ik allang naar boven kunnen lopen om dat meetlint te pakken. Uiteindelijk ben ik naar boven gegaan en heb toch dat meetlint gepakt.

Schittering: Ja, dat is luiheid. Luiheid komt voort uit gemak. Als iemand aan ons vraagt: hoe kom ik zo lui? Gemak. Dan heb je gemakzuchtigheid van dat komt straks wel. Hoe meer gemak je hebt hoe minder productieve energie je krijgt. Daarom mensen die gaan rennen die krijgen een soort stof, die maakt iets bij hen wakker en die maakt energie. Een hamster rent omdat hij uit zijn energie wil komen. Hij zit de hele dag opgesloten in zijn kooi en dan gaat hij rennen, een soort trainen. Je bent eigenlijk een generator van jezelf. Jij genereert je eigen energie. Heb je negatieve gedachtes, energie weg. Heb jij positieve gedachtes, energie omhoog. Als jij zegt: binnenkort heb ik een feestje, verheug ik me, energie. Nee, ik moet naar dat feestje toegaan, heb ik zo geen zin in, energie weg. Dus eigenlijk manipuleert

de mens puur zijn eigen gedachtes. Daarom zeggen wij heel simpel: achteraf, achteraf, achteraf, achteraf. Dus verhef je toch. Dus kan geen kwaad om daar naartoe te gaan. Dus je zegt: ik voel me op mijn gemak, ik blijf zitten of je gaat simpel de uitdaging aan. Dus zie het als een uitdaging. Op het moment dat je daar bent, laat je je energie even wakker worden. Iedereen heeft zijn eigen energie meegenomen en op een gegeven moment wordt het wakker en krijg je een feestje. Begin van de avond is de energie altijd wat anders dan einde van de avond. Op een gegeven moment leer je elkaar beter kennen en dan weet je waar je aan toe bent en dan heb je het leuk tot de energie afzakt en dan ga je weer naar huis. Dus jij moet gaan leren om eigenlijk jouw intuïtie de leidraad te laten zijn. Dus als jij die computer wilt dan zegt jouw kleine ik: ik wil de computer. Maar de grote ik is bang voor de kosten, het moet ingericht worden, voor al die maar's.

Emotionele: Verslaving.

Schittering: Verslaving maar die verslaving is een overwinning. Als jij met jezelf een afspraak maakt bijvoorbeeld: ik heb een fles wijn, ik ga na die fles wijn absoluut niet meer de deur uit om er nog eentje te halen. Dan ga je eigenlijk een gevecht aan met je verslaving. Hetzelfde met gamen, klaar ik doe hem uit.

Emotionele: Het is bijna een soort teken. Het blijkt dat het ding voor de stress en ontspanning is, ook voor voetballers. Ik was op de Jacob en er kwam een klant, een hele relaxte gozer, bij de kassa en hij zei: vind je dat leuk? Ik zei: ja. Hij werkt bij een winkel waar ze dat verkopen en hij zei: ik kan kijken of ik het voor jou tegen inkoopprijs kan krijgen. Door die situatie heb ik zoiets van: ik kom het overal tegen en als ik het nu ook nog goedkoper kan krijgen, is het echt een lokkertje.

Schittering: Eigenlijk is het de eerste trein.

Emotionele: Die ik in moet stappen?

Schittering: Ja, de eerste trein. Dus jij stapt spontaan in de eerste trein. Als mijn instrument niet zou luisteren naar de impulsen die ik zou geven dan denkt ze: is het waar, is het niet waar? Dus betekent dat ze zoveel treinen voorbij zou laten gaan van: ik durf het niet, het kost me teveel geld. Zij heeft geleerd om op haar intuïtie af te gaan en ik heb geleerd om de prikkels te geven. Dus wij prikkelen intuïtief, er komt een vonkje uit en zij geeft meteen toe aan het stukje. Stel dat je dus een emotie hebt dan ga je er niet over nadenken: waar komt dat vandaan? Nee, je weet gewoon ik heb een emotie en dan geef je meteen toe aan de emotie. Dus gedachtes moet je leren uit te schakelen. Gedachtes gebruik je voor logische dingen. Een voorbeeld, ik moet nu logisch nadenken. Geef me een logisch voorbeeld.

Emotionele: Verkeer.

Schittering: Ja, dat is een logisch voorbeeld. Ik moet naar links en naar rechts kijken, ik moet uitkijken, dat is logisch.

Emotionele: Je moet rustig aan doen.

Schittering: Stel dat je niet logisch nadenkt en je gaat onlogisch doen, dan loop je gevaar. Dus de logica redt jou voor gevaar. Het gevoel redt je van het gevaar dat je gaat lopen als je niet gevoelsmatig leeft, dan ga je over tot het woord overleven.

Emotionele: Dus je gevoel beschermt je tegen het gevaar van niet naar je gevoel luisteren?

Schittering: Nee, dat je gewoon naar overleven gaat. Dus je gaat niet leven, je gaat overleven. Dus je gevoel zegt gewoon: ik wil dat. Dus jij weet helemaal niet hoe het zal zijn om het huis klaar te maken en hoe het is om daar te zitten in de speelkamer. Dus eigenlijk ontnemen jij iets wat vrolijk kan zijn, wat ontspannend kan zijn. Dus jij beloont jezelf niet op je harde werk. Je hebt hard gewerkt, je hebt er geld voor gespaard, dus je beloont je niet om gelukkig te zijn. Je mag gelukkig

zijn maar je moet niet jezelf tot verslaving over laten gaan. Het is hetzelfde dat je zegt: ik heb een buik, daar zit een maag in, die moet eten. Je hebt die hele koelkast, je doet de koelkast open en je kan er alles van opeten. Maar je gevoel gaat meteen naar een bepaald product toe, daar heb je zin in. Dan zeg je: nee, vandaag is het dinsdag, vandaag moet ik dit en dat eten. Op een gegeven moment zeg je: nee, ik hoef dat niet, ik wil dat eten. Nee, ga zitten en je geeft jezelf die maaltijd en je zit er eigenlijk van: nou, het is dat ik moet eten, het is dat ik honger heb maar ik moet overleven dus ik geef me deze energie, maar je hebt het niet naar je zin op dat moment. Dus op het moment dat je zegt: wat kan mij het schelen, het is mijn gevoel en die zegt dat ik dat wil eten, dan ben je met een blij gezicht aan het smullen. Dus wees lief voor jezelf. Dus heb je de hele koelkast volgegooid met producten die op dat moment eigenlijk niet naar je toe willen komen, dan zeg je gewoon: ik ga iets zoeken, niet in gemakzucht of luiheid omdat ik het moet maken, maar ik ga iets zoeken waar ik blij van word al is het een boterham met pindakaas, daar heb ik gewoon zin in. Daar zijn we voor. Je eet wanneer je honger hebt en niet wanneer het tijd is. Eigenlijk heb je geen zin om te eten, je zit nog een beetje vol en dan zeg je: ga gewoon eten. Dus je bent gewoon een slechte opvoeder voor dat kind, dat kind krijgt alleen maar trauma's.

Emotionele: Ik heb dat niet zozeer met eten. Ik ken wel heel veel mensen die dat doen. Op mijn werk eet ik altijd in de ochtend. De enige tijd dat ik rustig kan eten in de keuken ga ik eten. Om tien of elf uur maken de collega's eten en dan vragen ze me: Jeffrey wil je eten? Zeg ik: nee, ik heb al gegeten. Dan vragen ze me twee uur later weer: Jeffrey: moet je eten? Ik zeg dan: nee, ik heb nog geen honger. Dan is het van: je moet echt gaan eten Jeffrey, het is al zo en zo laat, maar ik heb geen honger dus waarom moet ik eten?

Schittering: Nou, dat is goed. Je moeder doet dat ook. Ze eet wanneer ze zin heeft, al is het midden in de nacht, dat ze een ijsje gaat eten. Dat mag. Ze is zich altijd wel bewust van de calorieën.

Emotionele: Dat is bij mij de laatste tijd ook.

Schittering: Dus ze is bewust daarvan. Dus het is wel belangrijk dat je een heel goede opvoeder gaat zijn. Een opvoeder die voedt het kind op naar het kind zelf, niet naar je eigen zelf. Dat je zesentwintig jaar van je leven van alles hebt geleerd en dat kind heeft zesentwintig jaar zijn gemak gehouden van: oké, ik mag dit niet, ik mag dit ook niet. Dus het kind weet niet meer om dus te zijn in de oorspronkelijkheid van zijn energie. Maar als jij gaat deprogrammeren en je luistert eerst naar het kind en dan naar je verstand, naar je logica, krijgt het kind vaak gelijk.

Emotionele: Dus ik moet mezelf zien in deze situatie in twee dingen, het innerlijke kind en mezelf. Dus ik moet eigenlijk het heel zwart-wit bekijken en de baas zijn van mezelf.

Schittering: Ja.

Emotionele: Dus net zoals iemand een eigen kind heeft en die moet alles wat het kind wil zo goed mogelijk meegeven. Dat ik een soort vader van mezelf moet spelen. Dat als het kind wil sporten, dat ik hem leer om te gaan sporten, niet omdat ik het wil maar omdat zijn innerlijke kind dat wil.

Schittering: Ja, dat is de enige basis die we kunnen aanreiken omdat jij hebt zoveel redeneringen om niet te gaan sporten. Het kind geeft alleen een impuls, een gevoel. Is net zoals je een emotie krijgt, ik voel wat, dan ga je een potje huilen. Dat is gewoon een prettig bestaan. Betekent dat je gewoon intern gaat worden en niet extern. Dus als je een grapje wilt vertellen in gezelschap, dat komt bij je op een leuk grapje van jezelf, je geniet van het grapje. Dan kijk je naar je omgeving en je ziet allemaal saaie mensen, ik heb een grapje maar ik denk niet dat ie aankomt hierzo. Maakt niet uit. Elk kind moet een grapje kunnen maken. Op het moment dat een mens niet gaat reageren is het voor jou eigenlijk een bevestiging van: wij durven niet meer naar ons eigen kind te luisteren. Kinderen vinden een grap eigenlijk altijd leuk, kinderen vinden het altijd plezierig. Maar volwassen mensen gaan gewoon over tot de overlevingsmodus, zijn aan het overleven, maar

gaan niet naar het spontane zelf. Een voorbeeld: je bent thuis en die persoon schiet door je hoofd en je denkt: waarom denk ik aan die persoon en je gaat de persoon bellen. Op het moment dat je dat impuls pakt, krijg je steeds meer leven omdat dat kind gaat steeds meer met jou spelen, het kind wordt een beetje spontaan en zegt: ja, als we toch gaan, kunnen we ook een potje zwemmen, oh, we kunnen ook nog naar een pretpark toe. Dus het kind gaat steeds meer pushen om leuke dingen te doen omdat het kind zegt tegen jou: je hebt gewoon een saai leven, ik zit gevangen in dat saaie lijf en nu ga jij naar mij luisteren en ga je leven. Dus het kind is altijd de persoon die geluk brengt. Dus op het moment dat je dus in een situatie komt en de situatie verandert van een gelukkige naar een ongelukkige situatie, dan gaat het kind huilen en dan krijg je emotie en dan zeg je: ach, het kind heeft een emotie. Dan zeg je ook gewoon: dat mag omdat het hoeft niet altijd lang leve de lol te zijn. Het enige wat eigenlijk moet, is gewoon plezier hebben. Dus dit plezier is dus gewoon niet zo leuk, maar ik heb er wel wat van geleerd. Dat betekent dat jij altijd bij jezelf de balans even gaat trekken van: leef ik of overleef ik? Leven betekent: teleurstelling meemaken, scheidingen meemaken, verlies meemaken, alles wat met leven te maken heeft. Overleven betekent eigenlijk gewoon terugtrekken zoals de schildpad.

Emotionele: In principe heb ik altijd al een beetje moeite gehad met mijn kleine ikke. In mijn vorige relatie was het ook altijd van: Jeffrey, waarom gaan we niet dit doen, waarom blijf je alleen maar thuiszitten? Die strijd was er al tussen mij en Freya. Freya zei: waarom ga je niet naar buiten, waarom doe je dit niet? Die impuls had ik niet. Ik dacht op een gegeven moment echt: ik ben niet zo'n persoon, ik heb die dingen niet.

Schittering: Dat is niet waar.

Emotionele: Ik heb het wel maar ik heb het verdrukt.

Schittering: Je hebt echt een ontzettend lief, spontaan, ondeugend, actief jongetje in jou zitten. Maar al dat is afgenomen door die

opvoeding. Dus jij hebt jezelf gedeprogrammeerd slecht, dus dan word je depressief. Dus het kind zit gevangen in het lichaam maar eigenlijk hoor ik niet bij deze persoon omdat ik heb zoveel spontaniteit en ik kom niet tot mijn recht. Dus stel dat je nu letterlijk een kind zou hebben en dat kind is bij jou en jij zou dat gedrag ook letterlijk naar dat kind geven, dan zou het kind een ongelukkige jeugd krijgen. Papa, we gaan nu naar de kinderbioscoop. Dan zeg je: nee, daar ben ik veel te oud voor. Papa, ik wil naar de speeltuin. Nee, die tijd ligt achter me. Maar papa... Eigenlijk offer je jezelf op aan het kind. Als je letterlijk het kind opvoedt, doe je eigenlijk wat het kind wil, niet wat jij wilt. Maar doordat je het doet, word je wel blijer.

Emotionele: Hetzelfde met een relatie, dan doe je dingen voor je partner die niet voor jou zijn, maar je doet het voor die glimlach en je kan er ook zelf lol van hebben.

Schittering: Je krijgt er lol van omdat je anders in de situatie komt van: wat doe ik met mijn tijd.

Emotionele: Omdat je je tijd besteedt.

Schittering: Dus het kind zegt: het is zondag dus ik heb de hele dag vrij. Nou, dan zegt de gewone ik: ik ga gamen of ik ga uitslapen. Dan weet jij als logisch mens hoe dat voelt. Dan zou je eigenlijk meteen moeten zeggen: ik moet nu de bucketlist afgaan, ik ga gewoon mezelf vervelen en je zal zien hoe meer je dat doet hoe meer vanzelfsprekend het gaat worden.

Emotionele: Door mezelf te dwingen dingen te doen?

Schittering: Om gewoon gelukkig te zijn.

Emotionele: Als ik meer dingen doe van de bucketlist i.p.v. ...

Schittering: Ja, je gewoonte, wat je gewend bent, wat je ongelukkig heeft gemaakt. Dus stel dat je zegt: ik word ongelukkig daarvan. Je zegt als ik uitgeslapen heb, voel ik me niet gelukkig. Dan doe je het niet nog een keer.

Emotionele: Dus alle dingen waarvan je weet dat het niet goed voor je is, moet je niet meer doen.

Schittering: Dus je leert jezelf kennen. Dus eigenlijk zeg je: wat heb ik ooit gewild te doen? En wat heb ik gewoon op de lijst gezet van: dat ga ik doen. Nee, ik leef nu en daarom zeggen we ook altijd ga in het nu leven. Ik leef nu dus nu ga ik het al scheppen. Dat is de secret. Ik voer het nu uit. Dus net als met dat gamen, nu heb je de kans om eigenlijk goedkoop dat spel te krijgen. Maar als je dat voorbij laat gaan dan moet je meer geld betalen en dan gaat eigenlijk de korting tegen je werken en dan gaat het minder lekker omdat je de verkeerde wagon in bent gestapt.

Emotionele: Ik heb wel het gevoel dat ik met mijn scooter goed heb behandeld. Ik heb heel lang gewacht met mijn scooter maar ik kreeg hem uiteindelijk wel snel. Ik ging erheen, ik heb gekeken en ik zag dezelfde scooter maar die wilde ik niet omdat ik wilde niet dezelfde fout begaan en ik zag een scooter die ik allang wilde. Uiteindelijk was er die strijd omdat ik wilde erover nadenken. Ik zag die scooter en ik vond hem leuk en dat vond ik eng omdat ik moest direct de beslissing nemen. Ma doet dat automatisch.

Schittering: Je moeder heeft het geleerd.

Emotionele: Ma heb ik dat vaak zien doen. Dan denk ik: nee, je moet erover nadenken. Het was voor mij een overwinning dat ik zei: ik wil deze. Kan ik morgen komen? Ik had mijn koptelefoon op en hij zei: als je wilt, kun je hem gelijk meenemen, ik heb een meneer die hem gereserveerd heeft voor morgen maar dan bestel ik voor morgen een nieuwe. Ik dacht is goed en heel spontaan zei ik: doe maar. Het ging heel snel en achteraf ben ik heel blij dat ik het heb gedaan.

Schittering: Dat is ook zo. Achteraf krijg je altijd het antwoord. Achteraf heb je iets geleerd. Je wilde de ervaring scooter en op een gegeven moment kun je de hele ervaring scooter afsluiten en gewoon genieten van de scooter. Achteraf krijg je altijd het antwoord, niet vooraf. Waarom zeggen we: je moeder heeft het geleerd? We weten nog heel goed dat ze een mobiele telefoon moest kopen. Ze is misschien keer op keer, het getal zijn we kwijt, gaan kijken en dacht: zal ik, zal ik niet. Heel lang en op een gegeven moment had ze hem aangeschaft. Achteraf was ze blij dat ze het heeft gedaan. Maar al die keren dat ze naar de winkel ging en weer wegging was het zonde van de tijd. Achteraf heeft ze het toch gekocht, dus had ze er eigenlijk eerder al plezier van kunnen hebben. Dus schuif nooit iets naar morgen. Een voorbeeld: stel dat je zegt: ik ga vandaag opruimen, dan moet je eigenlijk al de lades eruit trekken dat je gaat opruimen. Op het moment dat je kijkt naar de berg en je krijgt een andere gedachte, dan wordt het weer verzet en dan stapelt het op en op en op en dan weet je niet meer waar je moet beginnen.

Emotionele: Ja, je verschuift het naar het laatste moment.

Schittering: Dus schaf dat laatste moment af, omdat eigenlijk leef je in het nu. Heel veel kinderen die overgaan naar onze zijde, zegt Meester Isaak, hebben spijt. Ze komen dus met spijt naar ons toe en dan hebben we hele lijsten van spijt. Ze krijgen les zoals jij les krijgt en dan gaan we eigenlijk zeggen: waarom heb je spijt? En dan is het antwoord: ik heb het niet gedaan.

Emotionele: Ik heb daar toevallig over nagedacht. Ik ben een gemakzuchtig en lui persoon. Ik zou heel makkelijk dit alles niet willen doen en als een spookje of zombie zijn, maar ik heb gekozen om dat niet te doen. Dat ik het niet doe kost meer energie, meer hard zwoeven. Ik dacht bij mezelf: als ik dood zou gaan dat ik een spijt lijst zou hebben van: ik heb dat niet gedaan, dat niet gedaan, dat niet gedaan. Ik zou dan terug willen gaan om alles te doen wat ik niet heb kunnen doen omdat het leven is zo kort.

Schittering: Ja, dus eigenlijk al het antwoord gegeven door jou. We gaan het bevestigen, je krijgt spijt. Omdat iedereen die dus met een lijst naar ons toekomt heeft spijt, anders heeft ie de lijst niet.

Emotionele: Hoe weet ik dat ik een lijst heb?

Schittering: Nou, een lijst van dat wil ik gewoon doen. Stel dat je zegt: ik wil ooit naar Australië, ik wil een vakantie naar Australië, dan zou je een pot moeten maken en zeggen van: Australië en vullen. Dus je schept eigenlijk al een gedachte en je schept de vakantie. Dus je schept de gedachte dat je er al bent. Op het moment dat je zegt: ik wil naar Australië maar ik maak geen reservepotje dan gaat het geld ergens anders heen en op een gegeven moment kom je nooit in Australië. Dus dat is de kracht van gedachtes. Doordat je je vinger oplegt gaat je vinger automatisch die kant op. Als je nergens je vinger oplegt, weet je ook niet welke kant je op moet gaan. Dus dat noemen wij doel. Dus je moet een doel hebben in het leven. Nou, het doel is simpelweg gelukkig zijn en dan krijg je weer het woord gelukkig zijn. Geluk is eigenlijk afhankelijk. Je bent afhankelijk van wat je bent. Dus ik ben gelukkig als Nadja bij me is. Ik ben ongelukkig als Nadja weer weg is. Dus mijn doel is gewoon: ze komt en ze maakt me gelukkig. Dus er is een tijd. Je weet dat er een *maar* komt. Maar als je in tijd gaat zitten, ga je ongelukkig blijven omdat: ik kan dat niet aan, ik kan niet tegen dat gemis. Dus dan moet je de wet van oorzaak en gevolg aangaan en hoe gaan we dit oplossen? Dus je moet altijd zorgen voor oplossingen. Dus op het moment dat er een probleem is zorg je voor oplossingen. Stel dat je een probleem hebt met het raam, nou dat is mijn doel, dat moet opgelost worden. Nou, ik heb een probleem met een ander stukje van mijn huis, nou oplossen. Dus dan richt je jezelf op de oplossingen en dan komen de oplossingen vanzelf.

Emotionele: Dat heb ik ook gemerkt, daar had ik nog een vraag over. In het begin was mijn gemis naar Nadja irritant groot en ze gaf zelf op een bepaald punt toe dat ze twijfelde of ze hier wel mee door wilde gaan omdat ik was zo pushy. Het was eerst dat het één week verschrikkelijk was haar niet te zien, toen twee weken

verschrikkelijk en toen drie weken en toen vier weken, een maand, dat we dachten: we moeten elkaar zien. Nu heb ik het gevoel dat er geen punt meer is van: ik moet haar zien. Komt het door de reden dat ik weet dat ze terugkomt of ik weet dat ik naar haar toe ga, is dat de reden dat ik haar niet meer mis? Of is het gemis er niet meer omdat het te lang duurt? Dan komt de angst naar boven van: is het te lang zonder om echt met elkaar samen te wonen? Maar ik weet wel als we samen zijn is het goed.

Schittering: Nee, het gemis is weg omdat het went. Het went op een gegeven moment dat je elkaar zoveel tijd niet ziet. Maar je weet we gaan elkaar zien. Dus je hoeft geen gemis te hebben omdat je weet: we gaan elkaar zien. Dus je weet ook dat de relatie nu zodanig gefundeerd is dat ze niet morgen jou gaat bellen van: ik hoef je niet meer. Dus die angst van: ik moet investeren om die relatie houdbaar en leefbaar te houden is weg, is op de achtergrond. Is hetzelfde dat je gewoon een familielid hebt, dat je weet dat die er zijn. Dus je hoeft niet de hele week hen te missen. Dan is het woensdag en dan komen we bij elkaar. Nee, je weet gewoon dan zijn we bij elkaar, dat gaat vanzelf dus je hoeft er geen lading op te zetten.

Emotionele: Maar ik weet wel dat het voor haar te lastig is.

Schittering: Omdat ze het niet leuk vindt daar.

Emotionele: Daar niet leuk vindt?

Schittering: Nee.

Emotionele: Ze vindt het verschrikkelijk daar maar ook het reizen. Ze wil het reizen niet meer omdat ze het zo verschrikkelijk vindt. Elke keer heeft ze een uur vertraging. Of er is iemand voor de trein gesprongen of de trein rijdt niet meer of de bussen vanaf de trein rijden niet meer. Dan weet ik dat ze zichzelf dat ook een beetje aandoet door het feit dat ze steeds negatief denkt. Ze heeft bijna altijd een slechte reis heen en ze heeft bijna nooit een slechte reis terug.

Schittering: In eerste instantie moet je gewoon de reis zien eigenlijk als een ervaring. Ik ervaar deze reis anders dan de vorige. Je moet dan op dat moment je verstand op nul zetten en ook je gevoel op nul zetten omdat je gevoelsmatig gaat reizen. Dus je gaat gewoon wachten tot je de eindbestemming hebt bereikt. Als het een avontuurlijke reis is dan zeggen we: het verstand moet logisch denken dus moet actief zijn en je gevoel moet actief zijn dus dan maak je jezelf wakker. Maar dat is als je een avontuur tegemoet gaat. Dat hoeft niet. Als je auto rijdt, hoef je niet gevoelsmatig, dan zeg je tegen je gevoel: ga maar slapen, ik ga gewoon autorijden. Dus eigenlijk heeft Nadja, jouw vrouw, moeite ermee dat ze van je vandaan gaat, ze gaat naar de verschrikking toe en ze wil eigenlijk hier zijn. Maar ze heeft zichzelf het dilemma opgezet dat ze eigenlijk tot maart moet wachten, omdat ze heeft logisch gedacht en beredeneerd, dus dan moet ze de tijd uit gaan zitten. Meester Isaak zegt tegen jou dat het heel erg belangrijk is je niet moet gaan zorgen voor harmonie voor de vrouw. Oké? Dus jij moet zorgen dat jij voor jezelf op blijft komen. Dus naast de vrouw is jouw eigen levenspad. De vrouw heeft haar eigen levenspad. Dus jullie teren eigenlijk op elkaars energie als jullie bij elkaar zijn en jullie ont-teren op het moment dat jullie apart zijn. Ieder heeft zijn eigen energie. Zij moet zorgen dat ze ook harmonie heeft op haar eigen leven. Dat ze niet op de tijd kijkt, dat ze ongelukkig is omdat ze daar niet prettig zit. Daar heeft ze voor gekozen.

Emotionele: Ik probeer haar te helpen. Ze lijkt bijna het probleem te accepteren en wil alleen geholpen worden door een professional tussen aanhalingstekens. Het lijkt alsof ze alleen geholpen wil worden door een psycholoog.

Schittering: Dat is onzin.

Emotionele: Dat probeer ik haar te vertellen.

Schittering: Je leert misschien nog meer van de vriendengroep.

Emotionele: Ja, dat heb ik ook gezegd.

Schittering: Dan van iemand die op dat moment gewoon simpelweg zijn werk doet en een uurtje voor je heeft.

Emotionele: Ik zei haar ook dat de bespreking met z'n allen tijdens mijn probleem mij meer heeft geholpen dan één of twee sessies bij een psycholoog.

Schittering: Ja, omdat een psycholoog kijkt op de tijd en een vriend kijkt niet op de tijd. Die gaat niet zeggen: we hebben tien minuten voor je en na tien minuten ben je echt wel genezen. Nee, hij voelt jou aan, dat is empathie, en gaat op dat moment laten zien: we houden van je, zo zou je het kunnen doen of zo zou je het kunnen doen. Als je goede vrienden hebt denken ze altijd in welvarendheid van jou. Dat ze op dat moment hun eigen gedachtes hebben en dat op dat moment bij jou projecteren, dan heb jij nog steeds dat stuk van: dat past bij mij, dat past niet bij mij, dat past meer bij jou. Dan heb je een spel met mekaar van: die kaart hoort bij jou, niet bij mij. Dus dan heb je een soort intermezzo met elkaar. Dus je bent gewoon lekker samen met elkaar, ieder heeft zijn eigen stukje en toch met elkaar. Vrienden zijn heel belangrijk. Dus Nadja heeft weinig vrienden.

Emotionele: Die heeft ze niet meer, die is ze kwijtgeraakt doordat ze vaak is verhuisd.

Schittering: Ze heeft op afstand wel vrienden maar ze heeft ze niet meer om zich heen, dus dan krijg je meteen het woord eenzaam. Jij bent bezig met spiritualiteit. Doordat jij bezig bent met de ontwikkeling in jouw spiritualiteit, doordat je spirituele boeken leest, ga je eigenlijk in harmonie komen. Als zij in harmonie wil komen zal ze ook deze kant op moeten gaan.

Emotionele: Is moeilijk voor haar, ze heeft een blokkade.

Schittering: Ja, ze haat het.

Emotionele: Ze kan niet tegen het woord Jezus of God.

Schittering: In eerste instantie Jezus was een heel goed mens, geen zwarte kunst, dus gewoon een goed mens. Dat ze daar een blokkade heeft is hetzelfde dat het kind bang is voor Sinterklaas. Sinterklaas is leuk. Nee, ik ben bang voor Sinterklaas. Wat doe je dan? Je gaat niet voelen. Je gaat niet zeggen: ach, je hebt gelijk. Nee, jij weet gewoon je hebt een blokkade. Blokkades zijn om opgeheven te worden. Dus het kind gaat stampvoetend naar Sinterklaas en op een gegeven moment komt het kind terug en zegt: je hebt echt gelijk gehad, het viel reuze mee, het was leuk. Dan zeg je: ja, heb ik je toch gezegd. Jij hebt de blokkade en de mens bouwt heel veel blokkades op. Hoe ouder ze worden hoe meer blokkades. Als ze het niet opruimen dan is het hetzelfde dat je nu letterlijk blokkades neerzet, hier maak je blokkades en hier maak je blokkades, dus je leven wordt steeds beperkter en op gegeven moment moet jij de boosheid activeren. Dus wat doe je? Je gaat erdoorheen. Dus als Anastasia vandaag geen blokkade had, was ze vandaag erdoorheen gekomen en tot geboorte gekomen. Blijkbaar zit ze nog lekker daarzo en zegt: nou, ik wacht wel tot ik gepusht word, misschien krijg ik wat hulp en iedereen zit hier op de wacht. Dus zij, jouw vrouw, moet gewoon niet gaan zeuren. Dus als zij altijd maar naar het zeurende kind blijft luisteren, dat is de blokkade, dan zeg je: nee, jij helpt mij mijn volwassen blokkades te doorbreken en ik help jou. Dus jij zegt tegen jouw vrouw: even logisch denken, wat is er mis met dit en wat is er mis met dat? Dus al haar blokkades mag ze even laten zien en jij mag logisch even kijken van: dat vind ik zo onlogisch.

Emotionele: Dat is onlogisch. Ze heeft één van de blokkades doorbroken met Isaak en ma erbij en dat komt door haar moeder. Haar moeder kwam door en daar heeft ze mee gesproken. Toen kwam er een beetje speling en toen zei ik: dus dit geloof je wel? Toen ging ik haar pushen en toen zei ze: hou op. Je gelooft dit wel en dat niet. Waarom geloof je dit wel?

Schittering: Ieder mens komt hieruit voort. Is hetzelfde dat je een blokkade zou hebben tegen een ei. Een ei komt uit de eileiders van de moeder. Je komt via de eileiders bij het ei, klaar, dat is bevruchting. Dus je komt ergens uit voort. Dus als je zegt: ik ben bang van mijn ei,

ben je bang voor het leven. Dus je moet niet bang zijn voor je spiritualiteit omdat spiritualiteit is juist het leven. Dus zij moet gewoon bij zichzelf te rade gaan: wil ik een angstig leven leven doordat ik gewoon constant in de ruimte denk: dit kan wel, dit kan wel, dit kan wel, dit kan wel. Heel vermoeiend. Of ze gaat haar innerlijke kind ook omarmen zoals jij het nu doet en zegt: ik ga een eenheid creëren met mijn Nadja daarin en mijn innerlijke kind. Dus als wij zeggen: wie is Nadja? Dan kun je gewoon dingen opnoemen en dan komen heel veel blokkades tussendoor die je opnoemt. Dan zeggen wij: wie is Nadja zonder de blokkades? Dat weten jullie nog niet omdat zij heeft dat nog niet doorbroken. Een blokkade maakt een mens anders. Een blokkade vrij mens leeft eigenlijk vanuit zijn intuïtie. Die heeft energie teveel, wil teveel, dus is constant bezig om iets te scheppen. Maar omdat jullie wat gelijk zijn, dus jullie lijken veel op elkaar, twee gelijkenissen is nooit zo goed. Dat betekent als jij op haar lijkt en jij bent gemakzuchtig en zij is gemakzuchtig dan voeden jullie elkaar in die gemakzuchtigheid. Op het moment dat er één anders is dan de ander, de yin en yang, zegt de één: nee, wij gaan echt niet gemakzuchtig zijn, wij gaan nu echt wel dit doen. Dan ga je zien dat het leven naar elkaar toe aan het groeien is van nieuwe schepping: wij. Anders schep je niet wij maar dan schep je ik.

Emotionele: Gelukkig heeft zij wel wat meer dat ze zegt: we gaan dit doen of dat doen of ik zat aan dit idee te denken. Heel vaak wil zij lijstjes maken met: kom we gaan opschrijven wat we nog in huis willen doen. Zij is de persoon die vaker de persoon is die alles opschrijft.

Schittering: Nou, dat is helemaal goed. Wat dat betreft moet ze zichzelf ook verankeren met haar eigenliefde. Dit ben ik, Meester Isaak, die wil ook wel op haar levenspad komen. Dus Meester Isaak wil ook graag op haar levenspad komen. Dus het zou goed zijn voor haar om dichterbij te komen en dat kan eigenlijk alleen maar door mij. Op het moment dat wij vertellen hoe jij het kan aanpakken, zal je zien dat het leven alleen maar prettiger gaat worden, omdat deze persoon handelt alleen maar uit wijsheid en geeft alleen maar raad

innerlijk. Dus al is ze jouw prinsesje op het witte paard, al zit ze op je levenspad, het is wel belangrijk dat ze de blokkades opheft. Als iemand geblokkeerd is dan raakt degene die in genezing is gegaan ook weer geblokkeerd. Dan zijn onze gesprekken minder effectief dan dat je iemand hebt die ook in therapie is. Dus als je twee gezamenlijke partners hebt en één heeft een probleem, dan moet de andere partner ook naar de therapeut gaan omdat dan kunnen ze samen aan het probleem gaan werken. Al is het maar voor de partner. Dan kunnen ze samen gaan werken van: hoe gaan we met het probleem partner om. Anders voelt de partner zich alleen in de strijd en de ander heeft zoiets van: ik weet niet wat ik met je aan moet. Dus jullie moeten allebei jullie geluk gaan vinden in jullie thuis. Dus jullie moeten jullie fysieke thuis aandacht geven. Dus als je aandacht geeft dan laat je niet iets zomaar liggen. Dus als je plannen hebt om een kamertje te maken, dan heb je die plannen maar die plannen zijn ook vervuld. Dus wij hebben er eigenlijk een hekel aan als wij mensen tegemoet komen en die komen naar ons toe en die zeggen: we hebben een plan en dan komen ze drie weken later weer naar ons toe en dan zeggen we: hoe is het met het plan? Dan zeggen ze: ja, het plan ligt er nog. Waar zijn je drie weken gebleven dan? Ze worden al ongemakkelijk bij de vraagstelling en dan zeggen ze: ja, het komt wel goed. Het komt helemaal niet goed omdat op dit moment voel ik mij niet goed dat ik drie weken aan het wachten was om goed nieuws te krijgen.

Emotionele: Ik heb dat ook gedeeltelijk dat wij plannen in huis hebben en dat het dan niet gedaan wordt omdat ik kan die plannen niet doen als zij er niet is. Ik heb dingen gekocht en ook mooie vierkante schilderij dingetjes, maar ik kan ze niet ophangen als zij er niet is omdat ik weet niet waar zij ze wil. We moeten het samen doen. De ene kamer willen we switchen maar dat kan ik ook niet doen omdat zij er niet is.

Schittering: Dat is eigenlijk een hele grote onzin. Omdat je kan alles doen. Het is alleen dat je het vaak samen wilt doen, maar je kan alles doen. Al is het: ik heb je verrast, dan heb je het ook gedaan. Of je gaat face-timen dat je een beetje in het spelen gaat van: wat vind je ervan.

Dan heb je een soort tijd met elkaar dat je op afstand het inricht. Het kan wel. Het is absoluut niet zo dat die *maar* een geldige *maar* is. Het is eigenlijk meer een gemakzuchtige *maar* van: ze is er niet, we kunnen het nog ergens op de plank leggen.

Emotionele: Ik irriteer me er zelf ook aan dat het gebeurt. Ik wil heel graag die kamer af kunnen krijgen.

Schittering: Dan ga je die kamer afmaken. Dus dan overleg je met haar en dan zeg je: je bent hier geweest, je kent het huis ook goed dus waar zou je het willen doen, waar zou je het willen hebben? Dus je hoeft niet aanwezig te zijn om samen een romantisch moment te hebben. Nee, jij bent op dat moment de doener en zij is de verteller. Is zelfde als wij. Wij doen niet alles wat jullie doen op de vloer. Wij vertellen jullie hoe we het willen en jullie voeren het uit. Zolang het prettig is zeggen we niets, op het moment dat het onprettig is gaan we het vertellen. Op het moment dat je zegt: vind je de plek goed? Moet ze het accepteren. Dan moet ze niet komen met: ik had het beter zo willen hebben of zo willen hebben. Nee, die angst moet je meteen kappen van: dit is mijn cadeautje naar jou toe. Dus als je het in de cadeauvorm vertelt: het is mijn cadeautje naar jou toe, ik wil jou plezier geven daarin. Dan gaat iemand met plezier energie daarnaartoe van: oh, wat leuk, wat lief. Al is het misschien niet je smaak, al is het misschien niet echt zoals je het had gewild in jouw fantasie, maar door de energie die erin is gestopt, die positief is, krijg je er al meteen een positieve energie voor terug. Dus heel vaak zien we dat stelletjes het huis proberen op te knappen en tijdens het opknappen zijn er heel veel verschillen. De ene wil het zo, de ander wil het zo en de ander zo en op een gegeven moment gaat al die energie zitten in het opknappen van het huis. Op het moment dat jullie het af hebben kijken jullie naar het resultaat en dan horen jullie de nagalm. De nagalm van de strijd die we hebben gevoerd om dezelfde plek te krijgen. Dat is zonde want eigenlijk moet je genieten van het feit: het is straks af.

Emotionele: Ja, er zijn wel een paar dingen die ik alleen kan doen. De ene kamer moet ik schilderen. Ik moet alles aan de kant zetten dan kan ik het schilderen in wit. Het is nu grijs, heel lelijk grijs. Dan zou ik maandag kunnen proberen om alles naar een andere kamer te verplaatsen waardoor ik de logeerkamer als spelkamer kan gebruiken. Het zou allemaal kunnen maar het zijn van die dingen om lastig te fiksen.

Schittering: Dan zorg je dat je het doet. Als jij mensen stuurt op de Jacob dan stuur je mensen vanuit jouw energieveld. Er is niemand anders op dat moment daar de baas dan jij. Dus jij stuurt eigenlijk die mensen. Hetzelfde met jezelf. Jij stuurt jezelf naar achteren om even de kratten te doen. Jij stuurt jezelf naar de keuken om even een timeout te nemen. Dus jij bent de sturing van je eigen schepping. Dus elke keer dat jij het woord *maar* zet van: *maar*, dan moet je eigenlijk ook de gedachte pakken: is dit een onnodige *maar* of een echte *maar*? Dat het onmogelijk is, het lukt me echt niet. Stel dat je nu zegt: ik wil de lamp ophangen maar ik heb een gat in de muur, dus ik zou niet weten hoe ik het gat moet maken, dus ik moet een boormachine hebben. Dus dan is het een logische *maar*. Morgen ga ik een boormachine kopen. Dat is een logische. Daarom logica. Logisch moet je gewoon nadenken van: ik kan nu gaan discussiëren van ik moet de lamp ophangen maar dat is onlogisch. Dus jouw gevoel gaat rustig gemaakt worden van: nee, het komt wel goed en dan heb je het morgen opgehangen. Dus je gaat naar een punt van morgen heb ik die lamp. Dus dan heb je een soort balans. Dus er is heel veel in je huis wat je kan doen zonder die *maar*. Heel veel *maars* zijn voor ons echt onzichtbaar. Dit is de definitieve kaart en dit is de weg die je opgaat en dat ben jij. Dus jij kiest definitief je zonnetje en dat is ik wandel een bepaalde weg. Dus ik kies definitief om dus, en dan hebben we hem...

Emotionele: Om mijn innerlijke kind te zijn.

Schittering: Dus dat is de logica en dat is het kleine kind. Dus jij kiest om daar je wereld mee op te bouwen. De prinses is al op je wereld. Daar moeten we nog een beetje aan sleutelen als ze deze kant op is.

Maar jij bent ook aan de beurt, dus jij moet gaan kiezen om geboorte te geven aan hetgeen waar jij trouw aan wilt zijn. Dat is gewoon je eigen wereld. En als je trouw bent dan heb je eerst blokkades op te ruimen en dan ga je zien dat dit dichterbij komt en dat je die twee heerlijk in jouw fundamenteën moet gaan zetten en zeggen: daar pluk ik de vruchten van. Dus je kan een prachtig leven gaan krijgen hier ter aarde maar dan moet je geen zelfkastijding toe gaan passen. En de *maars* zijn de zelfkastijding. Dus als jij zegt: ik moet naar Meester Isaak toe en Meester Isaak dat ben ik daarzo en je zegt: ja, kijk wat voor kloteweer het is. Dus trotseer dat kloteweer even en dan zal je zien dat het binnen warmer zal zijn en dat je energie gaat krijgen en ook tevreden bent dat je dat hebt gedaan en je hebt jezelf geen kastijding gegeven door je gemakzuchtigheid. Dus elke keer zeg je: ben ik nou gemakzuchtig? Zijn wij gemakzuchtig? Vind je dat ik gemakzuchtig ben? Eigenlijk zou je een soort onzichtbare beer moeten hebben en die gaat dan met je praten.

Emotionele: Denken ze dat ik schizofreen aan het worden ben.

De Schittering moet lachen.

Schittering: Eigenlijk moet je constant luisteren. Je moeder doet niets anders. De tijd dat wij hier aan het praten zijn, je ziet dat ze intuïtief de kaarten draait en het is precies het verhaal.

Emotionele: Ja, dat is heel goed.

Schittering: Dus zij gaat nu niet denken: het zijn er 36 en ik ga het toch maar niet doen. Zo werkt het niet. Ik heb mijn instrument geleerd om gewoon te vertrouwen. Je vertrouwt gewoon blind. Geen *maar* die menselijk is. Even mediteren, nee geen tijd, nee gewoon mediteren en eten is energie. Dus luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. Als je alle vijf toepast bij jezelf dan heb je dit.

Emotionele: Dus ik vertrouw mijn innerlijke kind, gehoorzamen...

Schittering: Luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. De laatste twee zijn de moeilijkste. Overgave en gehoorzaamheid, oh dat is de weg die ik op moet gaan, pff al dat geluister van jou, ik moet iedere keer naar je luisteren. Dan zeg je: ja, maar als ik het innerlijke kind ben dan ga ik naar jou luisteren. Dus ik kan geen auto rijden, ik kan geen scooter rijden, dus jij bent de logica. Dus logica en innerlijke kind moeten samen één zijn. Op het moment dat zij moet gaan luisteren dan voelt ze intuïtief: het is tijd om te gaan mediteren, eten, slapen. Het wordt tijd dat je gewoon nu jezelf voorbereidt. Ik geef haar in één keer de impuls. Het is niet zo dat je mij hoort van: het is zo meteen negen uur of acht uur, je gaat aan tafel. Nee, nee, nee, wij geven een impuls en de impulsen zijn zo zachtjes dat ze meteen wakker is. Is hetzelfde als hypnose, met één knip ben je wakker en slaap je. We leggen haar op slaap, het is tijd om te rusten, slaap, het is tijd om wakker te worden. Jij moet het in het kind wakker maken. Maar jij moet daar ook plezier in krijgen. Dus je moet plezier krijgen om opnieuw eigenlijk te gaan communiceren met je kind: wat gaan we vandaag doen? Dus je kan het ook zonder het hardop te zeggen. Als je alleen in de ruimte bent is het geen probleem. Je kan het ook met schrijven doen. Dan heb je contact. Wij kunnen je vertellen je spiritualiteit groeit met de dag.

Emotionele: Ja, klopt.

Schittering: Heel veel mensen komen bij ons met deze vraagstellingen: hoe kom ik bij mijn innerlijke kind? Nou, ze zijn dus niet de gelukkige dat ze privés krijgen, dat ze er een heel uur, anderhalve uur aan toe kunnen wijden. Dus we vertellen dat even vluchtig en brengen het in boekvorm uit hoe ze dat kunnen toepassen en gewoon makkelijk - dat is die kaart - henzelf in hun kracht kunnen zetten. Wij zeiden makkelijk, is voor ons makkelijk. Je komt jezelf altijd tegen. Voordat je die berg hebt verzet, moet alles wat aan je knaagt weg, alle overschaduwingen moeten weg en je moet de boodschap krijgen dat je maatschappelijk eigenlijk een bepaalde koers moet opgaan en de hoofdkoers in de maatschappij is en blijft werken aan jezelf, innerlijke

zelf, maatschappelijke positie, aan groei. Niet dat je zegt: ik heb veertig jaar gewerkt aan hetzelfde, ik heb er veertig jaar geen klote aan gevonden. Zo werkt het niet. Zo willen wij dat niet. Werken is evolutie. Je werkt ook aan jezelf en je evolueert met jezelf. Je werkt aan een relatie, de relatie evolueert. Je werkt aan je innerlijke kind, je kind evolueert. Je werkt aan je familiebanden, je familiebanden evolueren. Of het evolueert op dat moment slecht, betekent dat jullie eigenlijk niet bij elkaar passen. Evolueert het goed, dan pluk je daar de vruchten van. Maar als je er niet aan werkt dan blijf je letterlijk in die twijfel zitten. En als je in de kerker bent dan zal je niet de sluwe vos zijn omdat de sluwe vos weet altijd hoe hij zich uit een bepaalde situatie moet manipuleren. Dat kan alleen maar als je in de situatie zit. Dus als jij nu auto gaat rijden naar een bepaalde bestemming toe, kan men niet vooraf zeggen hoe de bestemming eruitziet. Je zegt: ik ben de sluwe vos, ik kan sturen, ik kan lopen, ik heb geld bij, ik heb alles onder controle, dus ik ga. Op een gegeven moment komt er iets op je weg en dan vertrouwt je dat je op de eindbestemming komt. Soms heb je zulke hoge bergen. Net als met skiën, je valt op je reet en je staat weer op. Maar stel dat je op de berg gaat bevriezen, vries je letterlijk weg, dat je zegt: oh, ik kan de berg niet af. Daarom zijn volwassen mensen veel banger om te skiën dan kleine kinderen. Kleine kinderen zeggen: oh, heb een gebroken poot gekregen, ik moet manoeuvreren. Grote mensen zeggen gelijk: genoeg. Dus dan is dat ook hun valkuil. Dus kleine kinderen laten zich ook veel soepeler vallen. Grote mensen vallen stijf, dus dan vallen ze harder. Als je gezopen hebt, val je als groot mens ook veel soepeler en breek je niet meteen al je botten omdat je meteen jezelf verstijft. Verstijving heeft ook met de geest te maken. Je kan letterlijk jezelf verstijven en dan word je heel vroeg oud.

Emotionele: Verstijven in welke vorm?

Schittering: Dat je gewoon stijf gaat worden in jouw denken en je normen en waarden.

Emotionele: Dat je in kaders gaat zitten?

Schittering: Ja, is eigenlijk net als een pastoor tegen jou heeft gezegd: dit is zo en dit is zo en dit is zo en alles wat erbuiten valt, valt niet in de kaders.

Emotionele: Verschrikkelijk dat soort mensen die denken dat het alleen maar op één manier kan. Heel veel moslims hebben dat ook.

Schittering: Ja, dat is helemaal niet fijn. Omdat betekent dat ze nooit weten hoe het andersom moet. Dat is hetzelfde dat wij nu zeggen: deze ruimte mag je niet verlaten en je weet dat er een andere ruimte zit en je zegt: nee, dat mag niet. Doordat je dat opgelegd wordt van: dat mag niet, dan voel je je al beperkt in je vrijheid. Maar op het moment dat je zegt: vrije ruimte, dan ga je kijken wat er in de ruimte is. Dus je moet jezelf de vrijheid geven. Je moet kaders weggooien en jezelf de vrijheid geven. Daarom de arend. Ik ben vrij om te doen wat ik wil. Ik ben vrij om naar buiten toe te gaan, de deur is open. Ik ben vrij om in de relatie te blijven ja of nee. Ik ben vrij om te werken ja of nee. Dus ik ben vrij. Doordat je vrij bent, vervalt het woord moeten. En moeten is heel verstijvend. Een voorbeeld: ik moet nu voor mijzelf iets doen wat ik niet wil, ik moet, dan moet je twee dingen doen: je gaat kijken, is er een blokkade? Ik moet nu uit bed, is dat een blokkade of is het je innerlijke kind die zegt: ik wil dat echt niet? Dan ga je logisch denken en ga je zeggen van: ik moet even naar de verjaardag, oké moeten is niet leuk maar we gaan het wel doen omdat ik wil geen blokkade. Dus dan kies je voor loslaten. Dus dan zeg je: ik mag naar de verjaardag. Dus ik moet niet naar de verjaardag, ik mag naar de verjaardag. Dus dan zeg je: ik heb straks een verjaardag, ik mag even daarnaartoe.

Emotionele: Ik heb het gevoel dat als ik niet tegen mezelf zeg: ik moet naar de verjaardag gaan, dat ik mezelf de vrijheid geef om het niet te doen.

Schittering: Dat is juist fout. Moeten is gewoon druk.

Emotionele: Ik heb nooit zijn natuurlijk.

Schittering: Nee, wij willen niet dat je naar je werk moet gaan, jij mag naar je werk gaan.

Emotionele: Iemand moet wel naar zijn werk gaan om geld te verdienen.

Schittering: Ja, je mag geld verdienen maar je mag ook arm zijn.

Emotionele: In die zin wel ja.

Schittering: Nee, dan mag je ook werken. Dus je mag werken, je moet niet werken. Dus als jij de lading van moeten weg laat vallen en je gaat naar mag toe, ik mag van je houden Nadja, nee, je moet.

Emotionele: Moet niet.

Schittering: Nee, nee, nee, mag. Dus ik ben vrij dus ik mag kiezen voor een kind, ik moet niet kiezen voor een kind.

Emotionele: Ik heb dat heel vaak met mensen die zeggen je moet iets. Dan word ik meteen boos.

Schittering: Eigenlijk moet je weten dat woorden krachtig zijn. Woorden, gedachtes en daden. Wat je denkt, wat je zegt, wat je doet, dat zijn krachten. Je hebt er vijf en je hebt er drie, maakt acht. Acht is het oneindige getal, daar ben je ook op geboren, geen begin, geen eind. Eigenlijk moet je zeggen: ik pas die vijf toe en ik gebruik die drie. Dus ik luister, ik geloof, ik vertrouw, overgave en gehoorzaamheid, die vijf en dan is het gewoon, gedachtes, woorden en daden. Ik luister naar mijn gedachtes, ik vertrouw op mijn gedachtes, ik geloof op mijn gedachtes, ik geef me over aan mijn gedachtes en ik gehoorzaam aan mijn gedachtes, positief. Dus stel dat je zegt: ik mag die persoon niet, dan zeg je: oké, waarom mag ik die persoon niet? Ja, lekker makkelijk ik mag die persoon niet. Dan zeggen wij: ga even voelen waarom je die persoon niet mag.

Emotionele: Ja, dat heb ik heel vaak dat ik iemand gewoon niet mag.

Schittering: Dan ga je voelen waarom je iemand niet mag. Dat betekent dat jij gedachtes moet uitwisselen, woorden uitwisselen en daden uitwisselen. Dan gebruik je die drie, gedachtes, woorden en daden. Maar je kan niet vooraf oordelen omdat misschien heb je een bepaald energieveld die dat in de persoon wakker maakt. Dus hij associeert met een bepaald verleden van jou en dat prikkelt iets in jou wat misschien in je onderbewustzijn zit en dan komt meteen het woord: ik mag je niet. Dus de persoon zal misschien superaardig kunnen zijn, maar omdat jij die associatie hebt, bewust of onderbewust, blijft dat jouw blokkade.

Emotionele: Ik heb wel als iemand al binnenkomt al meteen dat gevoel.

Schittering: Ja, maar dan moet je dat onderzoeken omdat je hebt die eerste drie nog niet toegepast, dan kun je er niet op oordelen.

Emotionele: Ik heb een voorbeeld van een man die ik echt niet mocht. Het is een hele grote kerel, heel breed, een baardje en hij komt alleen kleding kopen en hij zegt nooit wat. Hij kijkt altijd nors, kijkt altijd chagrijnig en komt bij de kassa, vraagt de prijs en legt het geld neer en als hij niet tevreden is, loopt hij meteen weg. Mijn eerste gevoel was dat hij gesloten was en uiteindelijk bleek het een persoon te zijn die ik niet mag, puur om het feit dat hij zo nors is.

Schittering: Maar je hebt wel energie gewisseld, dus je weet van: ik mag hem niet. Maar het eerste ogenblik weet je nooit of je eerste intuïtie scherp genoeg is om te kunnen oordelen. Daarom zeggen wij altijd: oordeel nooit vooraf.

Emotionele: Maar hoe zit het dan met mensen die je niet wel of niet mag maar je hebt er geen gevoel bij omdat je snapt ze niet?

Schittering: Omdat het op een andere gradatie is. Er zijn heel veel mensen op aarde, miljarden, en bepaalde mensen zitten op zo'n andere

gradatie dat je er geen vat op kan krijgen. Het heeft er niets mee te maken, zegt Meester Isaak, dat je ze niet mag, het heeft er gewoon mee te maken dat je ze niet begrijpt. Het is hetzelfde dat ze een andere taal spreken en dat je niet weet waar ze het over hebben. Je hebt geen echt contact zeg maar. Dus je moet en mag mensen tot je nemen die je op dat moment aanspreken. Dat kan heel snel zijn, dat kan in no time. Ik voel die aan en die aan en dan zeg je selectief: ja, nee, ja, nee. Maar heel vaak is het zo dat mensen die drie overslaan, gedachtes, woorden en daden. Je gebruikt ze niet en dan bestempel je ze eigenlijk en dan blijkt het achteraf een diamantje te zijn geweest die je weg hebt gedaan. Dus daarom zeggen we altijd: oordeel nooit vooraf op je hele levenspad niet.

Emotionele: Ik dacht wel eerst bij iemand dat hij niet aardig was en toen wel.

Schittering: Zoveel mensen ken jij niet.

Emotionele: Nee, dat is waar. Maar ik heb wel bijvoorbeeld met die jongen in het eerste gesprek was het gelijk positief.

Schittering: Het is belangrijk dat jij als gelukstukje je huiswerk gaat maken, volledig gaat maken, dat je jouw spiritualiteit gaat ontwikkelen. Dat je jouw nieuwsgierigheid gaat vullen doordat je boeken gaat lezen. Het is belangrijk dat je dus gedachtes, woorden en daden gaat doen. Wat je denkt, wat je zegt, wat je doet. Wat je denkt, wat zeg ik, wat doe ik. Dus je denkt dat je het kamertje gaat maken, dan zeg je het ook tegen iemand, desnoods tegen jezelf, je innerlijke kind en je gaat dat doen. Drie krachten. Ik luister naar mijn intuïtie, ik vertrouw op mijn intuïtie, ik geloof op mijn intuïtie, overgave en gehoorzaamheid. Ik vertrouw op mijn logica, ik geloof op mijn logica, ik luister naar mijn logica, overgave en gehoorzaamheid. Dus dan gaat het naar deze terug. Die twee worden dus eigenlijk letterlijk: hier ben ik. Hier ben ik, dit is Jeffrey. Jeffrey heeft een soort energie opgebouwd, een soort therapie opgebouwd dat hij de spirituele wijsheid heeft gekregen. Jij wilt inzichten hebben, wij geven inzichten. Wij geven pas inzicht na de

vraagstelling van de vraag. Dus jij moet niet in de passiviteit de antwoorden zoeken maar jij moet de antwoorden zoeken in wat valt er nog meer te leren hier op aarde, wat willen jullie mij vertellen, wat kan ik doen om nog meer kwaliteit te krijgen? En dan hebben wij ontzettend veel scenario's voor je en echt waar, tot je dood kunnen we je bezighouden, maar je moet wel je huiswerk doen. Ja, koop je spulletjes, je cadeautjes. Ja, maar kijk uit.

Emotionele: Ja, ik vond het een grote domper. Ik moet zeggen het heeft me een klein beetje bang gemaakt om dingen te kopen. Het was zo'n situatie van: ik ga het doen. Ik heb er problemen door gekregen. Ik heb schoenen gekocht die niet goed zitten. Ik heb een stofzuiger voor kerst gekocht die dubbel was gekocht en een prullenbak...

Schittering: Dat is een beginnersfout. Dat zijn echt beginnersfouten.

Emotionele: Ik ben blij dat het niet is gebeurd met mijn scooter tot nu toe.

Schittering: Nee, dat zijn echt beginnersfouten, dat hoort erbij. Dat leert jou eigenlijk wat. In eerste instantie heb je niet goed geluisterd. Dus de logica zei ja, maar je had nog even een maandje moeten wachten, dan is het kerst en dan had je aan kunnen vullen wat niet gegeven is zeg maar. Nu is er nog niets ernstigs gebeurd omdat je hebt die stofzuiger, daar ben je blij mee. Je hebt je prullenbak, daar ben je blij mee. Straks heb je vier prullenbakken, daar ben je blij mee. En misschien kan een derde stofzuiger naar iemand toegaan of de tweede stofzuiger naar iemand anders toegaan door het feit dat jij het niet wilde. Dus wie zegt dat jouw handelingen eigenlijk zo vreselijk zijn geweest? Schoenen die niet lekker lopen, schoenen lopen nooit lekker. Je voeten moeten zich aanpassen aan schoenen. Op het moment dat je schoenen krijgt, moet je ze aanpassen. Dus als ze nog niet echt ingelopen zijn, behalve als je ze te klein hebt gekocht, dan heb je een probleem. Maar als ze nog niet ingelopen zijn, is hetzelfde als met een matras en daar is nog nooit op gelegen. Als je er veel op gelegen hebt,

gaat ie aan je lichaam zitten. Dus je schoenen gaan ook aan je lichaam zitten. Maar blijkbaar heb jij...

Emotionele: Te klein.

Schittering: Hoe komt dat dan?

Emotionele: Ik weet dat de linkerschoen goed zit en de rechter zit te klein, is dezelfde maat.

Schittering: Je hebt altijd twee verschillende voeten.

Emotionele: Ik heb er maar één gepast omdat ze heeft er maar één gegeven.

Schittering: Dat is geen logica, je weet altijd dat je een tweede schoen moet vragen.

Emotionele: Ik pas niet vaak schoenen.

Schittering: Dat is gewoon een beginnersfout. Je kan eigenlijk simpelweg om je heen kijken van: wie kan ik blij maken met schoenen.

Emotionele: Of ik kan ermee teruggaan. Ik heb er nog garantie op. Ik heb ze hopelijk nog niet teveel bevuild. Ze zien er nog hetzelfde uit.

Schittering: Waar wacht je op dan?

Emotionele: Ik heb vandaag een truc uitgebaald dat ik er natte watten in heb gedaan en als je dat twee dagen laat zitten dan worden ze wat groter aan de binnenkant en dan ga ik kijken hoe ze zitten. Het lijpe zit nu goed maar de tenen zijn...

Schittering: Dan zijn ze te klein.

Emotionele: Ik ga terug.

Schittering: Dan ga je terug en dan ga je kijken wat ze gaan zeggen en desnoods maak je het een klein beetje erger. Maar het zijn beginnersfouten. In eerste instantie heb je niet in logica gedacht omdat je handen zijn ook twee verschillende. Dus als je een ring koopt, moet je hem ook op de juiste vinger passen. En eigenlijk is je gezicht ook verschillend, je bent gemaakt in twee helften.

Emotionele: Met de schoenen is het geen probleem, ik ga het proberen op te lossen. Het is alleen en dat heb ik ook tegen Nadja gezegd dat het een beetje jammer voelt met kerst door mijn stomme fout, dat mijn innerlijke kind gilt dat ie het niet leuk vindt dat het fout is gegaan. Het is niet zo dat kerst alleen om cadeaus draait maar het is wel leuk om leuke dingen te krijgen. Dat innerlijke kind zegt: ik ga het niet leuk vinden.

Schittering: Dus je oordeelt vooraf. Dat is je fout. Wat jij nu maakt is een venijn. Dus iedereen is nu bekend met het feit dat jij dus eerlijk bent geweest over de stofzuiger, je bent eerlijk geweest over de prullenbak, dus als jij dat met tamtam bekend maakt, is het iedereen bekend. Iedereen die van jou houdt wil ook dat jij een leuke kerst hebt. Dus jij moet tegen het kind zeggen: heb je nog een paar traantjes, het wordt echt wel een leuke kerst. Dus je moet gaan leren om achteraf te gaan oordelen. Dus de slachtofferrol moet je gaan afschaffen. Omdat als er een probleem is, moet je altijd een oplossing zoeken. Dat betekent niet dat je moet gaan zeggen: ik doe de stofzuiger weg, ik hoef hem niet meer, dan heb ik een simpele kerst en ik traan de hele kerst. Nee, je kan op dat moment gaan zeggen: oké, ik ga de stofzuiger wegdoen, ik ga hem niet te koop zetten dat is niet leuk, maar ik geef hem weg en dan zeg ik gewoon: ik krijg er iets anders voor terug. Dus jij communiceert naar de persoon die jou het kerstcadeau wil geven van: nou, ik ben zo stom geweest. Dat is krachten, gedachten, woorden. Ik ben stom geweest, ik zou best wel een ander cadeautje willen hebben. Ik wil het zeggen, of jullie het doen dat mag, het hoeft niet maar ik wil het wel kwijt. Dus jij gaat communiceren, dus het kind gaat niet gewoon shut up doen maar je gaat communiceren naar de persoon die het cadeau wil geven van: ik heb een probleem, ik heb een

stofzuiger gekocht en ik wil wel een ander cadeau, kan dat? Op het moment dat de persoon zegt: dan zit ik met de stofzuiger, dat kan. De persoon die de stofzuiger houdt, kan zorgen dat de stofzuiger bij iemand anders terechtkomt. Dus jij geeft het weer terug naar degene. Je moet niet iets aannemen waar je eigenlijk een nee op zegt. Dus je moet ook niet voor iemand gaan denken. Meester Isaak zegt dat het belangrijk is dat je gedachten, woorden en daden gebruikt. Ga nu niet de kerst in treurigheid in omdat er gewoon een beginnersfout is gemaakt. De prullenbak is eigenlijk een luxe omdat meerdere huishoudens hebben meerdere prullenbakken. Dat is een luxe. Je moet niet gaan denken: er is maar één prullenbak dat ik als kerstcadeau krijg. Ik neem aan dat er meerdere mensen komen en ik neem aan dat je ook je moeder kent. Ik neem aan de je niet alleen voor een prullenbak hoeft te gaan. Dat is ook weer iets wat je negatief in je hoofd zet omdat jij zegt nu een prullenbak en mijn zus heeft de stofzuiger gedaan. Ik hoef de stofzuiger niet dus wees dan eerlijk en oprecht zonder de discussie: ik wil wel dat je het weet: ik vind het vervelend daarom zou ik het ook willen aannemen maar daarna moet ik één van mijn stofzuigers verkopen en dat wil ik helemaal niet dus zou je mij een ander cadeautje willen geven? Nou, dan is dat duidelijk en dan neem je ook geen schuld aan. Dus als je schuld bekent, mensen die schuld bekennen worden altijd zacht behandeld. Mensen die gaan verweren worden een beetje grof behandeld. Dus als jij met liefde iets zegt en je krijgt een trap terug dan klopt het niet. Dus wees goed in communiceren. We zijn blij dat je communiceert. Wat je moeder betreft, hoef je niet bang te zijn, we denken dat je logica dat wel weet.

Emotionele: Ja, ik weet het wel maar...

Schittering: Dus je logica heeft geen logica op zesentwintig jaar?

Emotionele: Javel, maar daar komt ie niet bij op een of andere manier.

Schittering: Omdat je gaat mokken als een klein kind van: potverdikkie waarom ben ik zo stom geweest. Je bent niet stom geweest omdat je

hebt vooraf geoordeeld. Misschien ben je hartstikke blij met twee prullenbakken, misschien maak je iemand anders blij met je stofzuiger en krijg je er iets anders voor terug. Nu handel je wat betreft de oplossing voor je schoenen en dan ga je niet weer op de laatste trein instappen, dan ga je morgen terug en dan is het weg. Als het niet weggaat zoals je nu hebt gedaan, ben je tijd aan het rekken. De laatste keer op Nadja d'r verjaardag heb je er al over gesproken, dat was zaterdag, dat je aan de eettafel de schoenen besproken hebt al. Dat was vier, vijf dagen geleden al dat je last van die schoenen had.

Emotionele: Ik wou het de kans geven.

Schittering: Dan heb je het de kans gegeven, dan moet je het niet gaan rekken.

Emotionele: Morgen ga ik terug dan is het koopavond, na werk en dan ga ik zeggen dat ze niet passen.

Schittering: Altijd zorgen voor oplossingen. Je moet nooit zeggen dat iets is verpest. Als je die energie pakt, is het verpest. Stel dat je in het eerste trimester zit van je school en je scoort geen goede cijfers, ga je dan zeggen: het is verpest of ga je zeggen ik ga mijn best doen?

Emotionele: Ik doe meestal het eerste.

Schittering: Dat is gewoon dom.

Emotionele: Ik weet niet waar het vandaan komt.

Schittering: Passiviteit, depressiviteit en laksheid. Dus jij bent gewend geraakt om in passiviteit over te gaan en laks te zijn. Communiceer, omdat we weten Jeffrey Barros, de Emotionele, je emoties door communicatie heel vaak verkeerd geïnterpreteerd worden. Dus jij bent een mens van te proppen, te proppen en te proppen en op een gegeven moment spuug je uit. Dus als jij constant het eruit gooit dan

komt er geen explosie, dan krijg je controle over je emoties. Dus als jij ergens bent en je wordt woest en dan pof dan heb je geen controle. Dus op het moment dat je de hele dag spanningsvelden op hebt gelopen... Stel dat je de hele dag spanningsvelden op je werk hebt opgelopen en je gaat de scooter op en de spanningsvelden zitten nog tijdens het rijden van de scooter en er kunnen een paar mensen het niet appreciëren en dat zijn ook weer Marokkanen, dan kan je niet meer jezelf verplaatsen in logica.

Emotionele: Dat is er dus gebeurd.

Schittering: Ja, daar komen we op terug.

Emotionele: Fijn dat dat uitgelegd is.

Schittering: Dus je kan dus niet meer meten aan je logica. Je bent eigenlijk helemaal geraakt door iets op je werk en dan krijg je weer last van je moeder en dan neem je dat mee op de scooter. Dan komen er een paar op je af en die doen prik en dan krijg je een paar klappen. Het zou niet zijn gebeurd als je gewoon zen was en je was relaxed, dan had je even gezwaaid en had je nog blijer gezwaaid en dan had je er een lachertje van gemaakt. Je was gefrustreerd.

Emotionele: Ik kan me niet meer herinneren of ik gefrustreerd was.

Schittering: Nou, dat hoeft niet maar je kunt je nog wel de situatie herinneren?

Emotionele: Ja, dat zeker.

Schittering: Het is belangrijk dat jij de lading loslaat omdat als jij gaat leren om te communiceren, haal je de lading weg. Het is hetzelfde dat je gaat huilen en dan word je op een gegeven moment woest, dan ga je huilen en woest worden tegelijk. Dat zijn twee emoties in één keer. Eigenlijk hoort woest zijn bij woestheid en huilen bij huilen. Als ze bij

elkaar komen betekent het dat je je niet goed voelt. Dus je huilt omdat je zo jezelf hebt ingehouden en nu kan je het niet meer inhouden en dan word je woest. Daarom heet je de Emotionele. Wij hebben jouw moeder daarin getraind. Jouw moeder was een hele grote frustratiebron. Ze heeft alle agressie uitgeoefend op alles wat haar lief was. Ze vernietigde letterlijk de hele omgeving. Niet in jullie tijd, daar heeft ze ook een paar foutjes in gemaakt, maar wel in haar kindertijd, ze duwde iedereen van zich af. Ze wilde dus niet liefhebben. Ze was bang om lief te hebben omdat ze was bang als ze liefhad dat er wat naars zou gebeuren wat ze niet kon dragen. Dus zij ging iedereen van zich afstoten. Ze ging haar moeder van zich afstoten, haar vader ging ze afstoten, de schoolkinderen stootte ze af. Ze ging een persoonlijkheid aannemen die dus eigenlijk een negatieve persoonlijkheid was. Ze was zo eenzaam in dat stuk, ze was zo alleen omdat er was niemand. Ik was er maar ik was niet tastbaar, dus ze had nog haar strijd met haar intuïtie, haar hooggevoeligheid, dus ze was alleen. Dus we moesten haar leren om te praten, dat deed ze ook niet. Ze moest gaan leren om te vertrouwen, dat deed ze ook niet. Ze moest gaan leren om gewoon zichzelf te verheffen boven haar leerpatroon van angst van haar eerste levensjaren en dat moet ze nu nog. Dus in de 47 jaar die ze nu leeft, moet ze nog steeds leren om haar emoties onder controle te houden omdat zij is emotioneel. Vandaag heeft ze heel veel boze emoties gehad, ze was niet te genieten. Tijdens de meditatie heb ik gewoon alles op een rij voor haar gezet. Daarom is mediteren belangrijk. Je had je moeder vanmiddag niet mee willen maken, ze was fel. Iedereen die op haar reageerde reageerde ze fel op. Dan is het voor mij op dat moment moeilijk om een prachtige sessie voor je neer te zetten omdat zij strijdt dan in zichzelf. Ze laat mij toe en dan zegt ze: nou, ik zet het op de pauzeknop, om twee uur ben ik weer gefrustreerd en boos, nu ga ik eventjes Meester Isaak behagen en we gaan de boodschappen geven. We gaan niet gooien met je ontevredenheid. Dat is belangrijk wat mensen moeten doen: wees tevreden. Oké, je kan een tikje meemaken wat echt niet goed is, wat niet goed voelt maar los het op, draag het niet uit.

Emotionele: Als iemand mij irriteert dan vertel ik het de vrijwilligers, daar ben ik heel open in. Ik neem aan dat dat niet goed is?

Schittering: Je moet het altijd zeggen tegen degene waar het bij hoort.

Emotionele: Tegen de klant zelf?

Schittering: Ja.

Emotionele: Er kwam een klant met een vegetarische maaltijd met van die balletjes en die vroeg: hoeveel kost het? Toen zei ik één euro en toen zei hij meteen heel fel van: dat is dezelfde prijs als in de winkel. Ik weet dat het niet waar is en dat het duurder is. Ik ging het meteen opzoeken omdat ik hou er niet van dat mensen dingen zeggen die niet waar zijn. Ik zocht het op en ik zei: nee meneer, is helemaal niet zo het kost 2,40, 2.70 euro kijk maar bij de supermarkt. Toen zei ie: nee, is bij een andere supermarkt. Toen zei ik: ja, dat is een actie maar die actie is vandaag maar volgende week niet meer en bij ons is het volgende week nog steeds één euro. Zei ie: ja, maar dat is houdbaar. Ik zei: dat maakt niet uit, hoelang wil je het bewaren, je kan het nog een week bewaren dan is het nog goed. Hij had overal commentaar op. Ik liep terug en ik ging toch even kijken op de app van die bewuste supermarkt om de prijzen van die supermarkt te bekijken.

Schittering: Als je gelijk hebt, hoef je nooit je gelijk te halen. Betekent je communiceert. Op het moment dat je zegt: ik communiceer, dan ga je bij jezelf, je innerlijke kind, de bevoegdheid halen om te communiceren. Heel veel mensen willen graag strijd, ze willen hun gelijk. Deze persoon wilde graag zijn gelijk. Het is misschien nergens op gebaseerd, hij wilde gewoon korting. Zijn gelijk was groot. Als je had gezegd: het is 75 cent dan had ie meteen gezegd: is goed. Hij maakt dus een hele strijd om die 25 cent voor elkaar te krijgen. Wat jij op dat moment hebt gedaan is je gelijk te tonen door te zeggen: hier is de prijs dit, dit is altijd de prijs, is geen aanbieding, is altijd dezelfde prijs en is eetbaar. Als je het invriest, is het ook weer eetbaar. Dus je hebt gelijk. Jij moet gaan leren om jouw dominantie naar de klanten toe wel dominant te houden maar met een bepaalde energievorm, dat

je respectvol bent naar jezelf toe en naar de klant toe. Dus jij houdt het in balans. Dus jij schiet niet in: ik heb gelijk, wat ben je nou aan het doen? Maar je bent op dat moment gewoon communicatief bezig en dan bonjour je ze gewoon netjes de deur uit en zeg je: ik heb gewoon gelijk. De frustraties brengen naar de vrijwilligers brengt je niets omdat het is gewoon net als dat je ruzie hebt met de Schittering, je moeder, en je gaat in een kamertje achter gesloten deuren alles eruit gooien, dan is die energie er nog steeds.

Emotionele: Ik zei op een gegeven moment: dan gaat u naar die andere supermarkt en toen ben ik naar binnen toe gelopen. Ik heb het daar gelaten en ben niet verder gaan pushen.

Schittering: Dat is goed zo. Wat belangrijk is, zegt Meester Isaak, is dus altijd gewoon gevoel, verstand, gevoel, verstand. Als je dat voor elkaar krijgt, is het goed. Je moet ook altijd te rade gaan: wat voelt goed? We weten allemaal dat kinderen naar de sportschool gaan en als ze klein zijn zeg je: nu ben je vier, we gaan een sport voor je zoeken. En dan zegt het kind: nee, ik wil gamen. Dan zeg je: nee, al is het maar één keer per week een uurtje of twee keer per week een uurtje, dat moet je gewoon doen, klaar. Op een gegeven moment gaat het kind leren dat sporten lekker is. Het kind gaat fietsen, de energie gaat eruit en het kind groeit op en zegt tegen de logische papa: goed dat je me op sporten hebt gezet, ik voel me veel fitter. De eerste dag dat het kind ging sporten, de eerste beslissing, is het resultaat van de laatste dag. Dus de eerste sportdag heeft het kind gebracht naar de laatste dag. Dus de eerste spier heeft zich ontwikkeld en op een gegeven moment ben je sterk geworden. Dus alles komt voort uit de beslissing positief of negatief. Dus als je negatieve beslissingen neemt is alles negatief. Positieve beslissingen is alles positief. Dus als jij een gesprek positief ingaat en op een gegeven moment gaat het gesprek moeilijk, het zakt af, dan zeg je: nee, ik heb besloten het gesprek positief te houden, dan stuur je het gesprek naar positiviteit. Dus loop niet mee dat je je laat opfokken of laat beledigen of beschuldigen. Dat was de frustratie van je moeder vandaag, eigenlijk ben ik medeschuldig

daaraan. Ik heb je moeder de afgelopen tijd een paar taken gegeven, dat had te maken met Sandjai opzoeken. Dus eigenlijk een bepaald teruggaan naar het verleden en daar kwamen antwoorden. Sandjai was gekoppeld aan frustratie zeg maar die eigenlijk er nog was. Toen hebben we haar gekoppeld aan Jochem, de Transformatie. Daar heeft ze gisteren een afspraak mee gehad. We hebben haar gekoppeld met Mirjam en Mirjam hebben we gekoppeld aan Jochem. We hebben Mirjam en Jochem aan elkaar gekoppeld om vriendschap met elkaar te hebben en dat is uitgegroeid tot wat het nu is, een bepaalde vriendschap. Zij had een sessie met Mirjam en dat ging over het boek narcisme. Mirjam zou voor haar sessie het artikel wat wij hebben uitgetypt op haar forum plaatsen. Zij had al moeite met dat wij hadden gezegd dat het slachtoffer medeverantwoordelijk was voor de dader. Maar het is wel zo. Het slachtoffer is medeverantwoordelijk omdat het slachtoffer kan kiezen na de eerste daad: hier kies ik niet voor en ik stap uit de slachtofferrol en zeg: ik laat je los, ik kies hier niet meer voor. Als het slachtoffer daarin blijft hangen is hij medeverantwoordelijk, dat bedoelen we daarmee. Wat ze op het laatst liet vallen is dat er positieve narcisten waren en dat ze niet begreep wat we daarmee bedoelden. We hebben het natuurlijk uitgelegd maar dat had ze nog niet gelezen. Ze had de sessie gekregen in ruil voor het plaatsen van het artikel. Mijn instrument was met de Transformatie een avondje uit geweest omdat ze was eerder een avondje met hem uit geweest en dat was uitgelopen op ruzie omdat hij was boos over woorden die hij een jaar geleden had gehoord en nooit had weerlegd bij je moeder. Op een gegeven moment hadden ze een leuk uitje en opeens kwam dat woord weer naar voren en de beschuldigingen die hij een jaar geleden had opgevangen en nooit zuiver had gemaakt, dus die avond was helemaal kapotgegaan omdat...

Emotionele: Er geen communicatie was.

Schittering: Ja, door geen communicatie. Nu wilde hij de hele tijd niets met het instrument te maken hebben, hij had haar geblokt etc. Nu had hij weer toegang gekregen tot het instrument ondanks het verhaal van

Egbert, de Rots in de Branding. Hij had verteld over de breuk tussen haar en Chantal en alles wat er was gebeurd. In ruil omdat hij die avond de drankjes had betaald, heeft hij het laatste boek nog gekregen. Dus ruilen is goed. Wij komen thuis, het instrument en ik, en ik geef haar de opdracht in de nacht om facebook te openen en op Najib zijn naam te googlen. Daar heeft ze altijd een blokkade op omdat ze is bang dat ze iets vindt wat in haar angst zit, in haar onderbewustzijn en dat heeft te maken met andere vrouwen. Ze kijkt nooit omdat ze die angst, die blokkade niet tegen wil komen. Ik vond dat ze het wel moest doen dus ik gaf haar die impuls en zij deed het en ze vond niet één of twee maar een hele lijst met alleen maar 18+, met de kont tegen de camera, blote vrouwen. Dus wat doet ze? Ik zei: bel hem nu op. Dat heeft ze ook gedaan en er is een discussie gekomen en ik liet haar boos worden, goed boos worden. Dus al die blokkades, al die vijf jaar angsten zijn op dat moment bevestigd en in één keer is ze heel boos geworden. Dus ze ging niet meer logisch nadenken. Logisch nadenken is dat ze intuïtief had gevoeld dat hij dit expres heeft gedaan om haar pijn te doen van: jij gaat mij bekijken, dus dan ga je ook zien wat ik wil dat je ziet en dat zijn andere vrouwen. Dus ik wil jou treiteren. Dat is narcisme. Dus die stem had ze wel, maar het gevoel was explosie zoals jij dat weleens kent. Dus die explosie is doorgegaan in de nacht tot de slaap en is ontstaan in haat. Ze ging op een gegeven moment heel veel eisen en dat is macht en geld. Dat is haar les. Hij wil macht en geld dus heel veel discussies, heel veel berichten. Normaal wil hij haar blokken maar als een sluwe vos denkt hij nog aan het geld. Het instrument heeft alles gespuugd wat haar dwarszat, alles wat ze kon vinden, frustratie noemen we dat, heeft ze op hem afgegooid. Zij gaat naar het werk en ik zie op de camera dat hij er nog is en toevallig zorgen we dat hij net weggaat als ze achter hem aankomt. Op een gegeven moment kreeg ze dus Mirjam, die het artikel over narcisme zou plaatsen, die is dus haar ruil niet ingegaan omdat zij geblokt werd door Jochem, door de Transformatie. Dus zij beschuldigde mijn instrument van: wat is er gezegd gisteravond dat hij mij heeft geblokt? Mijn instrument zei: hij heeft niets gezegd want de avond ging over mij en hem en over ons leven maar niet over jou. Maar hij had haar geblokt. Dus het

instrument wist wel één ding dat het over de lengte ging. Zij vertelde dat haar scharreltjes klein waren. Maar Jochem kwam ineens om de hoek met Mirjam en vroeg: waarom heb je ons gekoppeld samen? Want het eerste wat ze zei was: ik val op lange mannen en niet op kleine mannen dus dit wordt hem niet. Dus hij voelde zich in zijn eer getrapt, in zijn kruis getrapt. Dus het instrument moest lachen: goh, wat gek, zij heeft een scharrel die is nog kleiner dan jij. Dus hij werd weer gefrustreerd en boos en daarom heeft hij haar geblokt. Zij werd weer boos: waarom ben ik geblokt? Dus het ketst zich weer terug naar het instrument omdat ze de vuile was ging buitenhangen. Dus ze zei: jij hebt gelogen, je hebt dingen gezegd in die sessie wat een open sessie was, een gevers sessie en was ook een sessie die buiten de kaders van uren was, het was een gesprek, dus je hebt dingen over mij gezegd. Dus mijn instrument was zich van geen kwaad bewust omdat in haar hart heeft ze niet geroddeld maar was ze de verteller. Dus zij wilde haar gelijk en dan zoek je van alles om te beschuldigen. Het instrument werd eigenlijk nog bozer, nog verdrietiger, dus eigenlijk had ze een slechte dag tot ik weer tegen haar zei: bekijk het, voel het en laat los. Nu heeft ze de lucht geklaard met meerderen, ze heeft de lucht geklaard met haar dagboek en nu kan ze het loslaten en zeggen: het is een moment. En wat willen we daarmee zeggen tegen de lezers en tegen jou? Elk moment is een geldig moment maar neem nooit het moment dat geldig is op dat moment mee naar tien jaar verder, omdat het moment is dan helemaal een ander moment. Dus als men zegt: leef in het nu, dan is het ook het woord leef in het nu. Heel veel mensen leven in het gisteren, leven in de toekomst en leven niet in het nu. Mensen die niet in het nu leven zijn bang om te leven. Dus ze willen zekerheid constant. Gisteren was eigenlijk al verspilling en toekomst is nog niet gemaakt. Nu heb je het in je eigen handen. De zekerheid is dat je het nu in je handen hebt. Dus de zekerheid is dat je het nu in je handen hebt. En die twee heb je niet meer in je handen omdat dat is verleden tijd en toekomsttijd. Dus je nu maakt je toekomst. Dus als je nu naar huis toegaat en je zegt: ik ga nu weer een bucketlist maken wat ik vanavond heb geleerd, dan kom je weer een stapje tot je toekomst. Duidelijk?

Emotionele: Ja.

Schittering: Mooi, dat was hem dan.

Emotionele: Dank je wel.

Schittering: Namasté.

Privé-consult de Emotionele 19 december 2018

Schittering: Namasté. Meester Isaak vraagt aan jou of je je huiswerk hebt gemaakt en hij vraagt ook wat je hebt geleerd. Daar mag je antwoord op geven.

Emotionele: Ik heb geleerd dat je als psycholoog hard moet zijn en moet laten zien welke kant je op wil gaan. Je moet vragen: wat wil je? Wil je dit, wil je dat, wil je dit, wil je dat? Dan moet je hard zijn van: als je dat wil moet je niet opgeven. Je moet niet te dicht bij de persoon staan, bijvoorbeeld in de vriendschapsrelatie. Dus stel dat je een vriendschapsrelatie hebt met de persoon dan moet je eerst de stap nemen van: wil ik de vriendschap op het spel zetten voor het feit dat ik professioneel moet zijn? Dan moet je al je emoties en al je persoonlijke dingen die je met de persoon hebt opzij zetten. Het moeilijkste voor mij zou zijn om dan oppervlakkig te blijven en dan te zeggen: ik sta mezelf toe om ervan af te gaan staan. Met mensen waar ik geen vriendschapsrelatie mee heb zou het makkelijker zijn, maar aan de andere kant moet je voor die mensen ook streng blijven. Isaak zei ook dat je al meteen de eerste tien minuten moet vragen: wil je genezen, omdat anders moet je niet je tijd verspillen aan een sessie.

Schittering: Ja, Isaak zegt je hebt gelijk. Het laatste wat je zegt heb je honderd procent gelijk, omdat het begint daarmee. Op het moment dat jij verplicht naar genezing zou moeten omdat je een uitkering wil hebben, dan zit je alleen je tijd daar uit en dan heb je nog vermaak ook omdat je weet: ik zit de boel te manipuleren. Iemand die ziek is die moet in eerste instantie erkenning geven aan zijn ziekte. Je hebt heel veel soorten van ziektes. Jij hebt een gameverslaving, je geeft ook eerlijk toe dat je die hebt. Jij bent iemand die heel erg temperamentvol is en niet tegen onrecht kan en ook gewoon flipt op het moment dat je iets ziet. Je kan op dat moment heel moeilijk jezelf corrigeren om je energie weer gewoon te doseren zeg maar. Het komt eruit of het komt er niet uit. Als het er niet uitkomt dan borrelt het van binnen en dan wordt jij op een gegeven moment gefrustreerd. Jij hebt niet een gulden

middenweg daarin, het is bij jou alles of niets. Een therapeut kan jij wel zijn, dat is ook wat wij altijd in jou hebben gezien, het is alleen zo zegt Meester Isaak dat jij geen therapeut kan zijn voor de mensen die jij lief hebt omdat jij geeft over teveel informatie of over teveel energie of je geeft over teveel van jezelf erin weg. Het wordt bijna jouw therapie en de andere persoon denkt: Jeffrey lost het wel voor me op. Zo is het niet. Wat dat betreft kun je niet een leidraad zetten van: dit is privé en dit is zakelijk. Je moeder kan het wel, dus ze kan echt mij neerzetten en met haar eigen kinderen aan de slag gaan. Ze kan privé moeder zijn en zeggen Meester Isaak is er gewoon. Ze kan die twee kanten scheiden, dat is training. Dus als je je zou trainen en dat je dus bij wijze van spreken een persoon in je eigen omgeving zou willen helpen omdat je getraind bent, dan zou je op een gegeven moment over je eigen emoties kunnen stappen en kunnen zeggen van: nu is het puur zakelijk, zie mij als je therapeut en niet als Jeffrey die je allerdaags ziet. Dan zou je therapie kunnen geven. Het nadeel van dit is je vind het interessant maar het kost ontzettend veel energie van jou. Vier of vijf mensen achter elkaar moeten helpen en sturen, dan zal je eind van de dag vermoeid zijn omdat je je emoties niet kwijt kan. Dus als jij alleen maar mensen gaat helpen en geven, dan kan je je emoties niet kwijt. Je kan als therapeut je informatie geven maar je kan je emoties niet kwijt, omdat we zeggen net tegen jou: je wordt er emotioneel van.

Emotionele: Dus dan zou ik in principe een therapeut naast mij moeten hebben zitten.

Schittering: Ja, omdat stel dat je heel erg gevallen bent en je mag dus niet mee lijden maar alleen objectief ernaar kijken en gaan sturen, dat valt je heel zwaar omdat je bent de Emotionele.

Emotionele: Is het logisch om niet mee te lijden met mensen?

Schittering: Op zicht mag een therapeut niet mee lijden, logisch.

Emotionele: Ja, maar is het normaal? Ik heb heel vaak dat mensen aan de kassa een heel verhaal ophangen omdat ze denken dat je half een therapeut bent en dan beginnen ze hele erge verhalen te vertellen en dan zeg ik: wat erg, wat vervelend. Het is niet dat ik het heel erg of vervelend vind.

Schittering: Nee, omdat je geen binding hebt met die persoon omdat het niet je cliënt is. Maar stel dat het echt een reguliere cliënt van jou zou zijn en die wil je uit de shit helpen en je hebt je daaraan toe gericht en toegewijd, dan ga je het wel erg vinden. Dat hebben wij ook gezien in jouw gevoel naar Asaad toe. Daar ben je ook zo meegegaan en je wilde hem een ander soort leven geven, het was bijna alsof je het wilde forceren van: jij moet zo en zo en zo en zo worden. Dat heb jij ook bij Freya, de Wervelwind, gedaan. Je hebt jezelf daar volledig in toegewijd. We weten wel dat jouw interesse daar heel groot in is, in het stukje: ik wil mensen helpen. Maar als jij over zou gaan tot een bepaalde officiële studie van psychologie en je zou overgaan om jezelf daarin te diplomeren en een diploma voor te halen, dan zou je dat kunnen toepassen in de praktijk maar we zouden je wel aanraden om ook fysiek werk ernaast te doen en niet alleen maar therapeut te zijn maar ook een normale baan, een normale reguliere baan die jou in evenwicht houdt zoals je nu doet bij Isaak & de Schittering. Houdt je nuchter. Omdat je ziet heel veel om je heen en dan kan je de energie kwijt door bezig te zijn.

Emotionele: Ja, wat ik wel begreep, als ik mensen wil helpen dan ben ik heel erg gepassioneerd, dat ik al mijn emoties kwijtraak in die persoon. Net als met Asaad en mijn relatie probeerde ik dat op te lossen maar dan stop ik daar heel veel moeite in en is het dan zo dat ik mijn best doe om de persoon te helpen en het onderste uit de kan te halen of is het meer dat ik meer van mezelf weggeef dan?

Schittering: Je wil ook de erkenning daarin.

Emotionele: Ja, als ik de erkenning niet krijg vind ik het wel vervelend.

Schittering: Ja, dus je wilt het voor iets doen, je wilt slagen. Dus als je een therapeut bent dan slaag je gewoon heel vaak niet. De therapeut is de informatiegever, die wijst aan, gedachtes, woorden en daden. En jij bent gewoon letterlijk heel erg overtuigd en dat is goed. Overtuiging is goed. Als iemand niet overtuigd is blijft ie in dezelfde energieveld lopen en dan heb jij een ondankbaar gevoel.

Emotionele: Ja, dat las ik ook dat iemand vroeg van: zijn jullie overtuigd van jullie eigen kunnen, wat jullie kunnen als jullie psycholoog worden? En toen zeiden ze: weinig. En toen zeiden ze ook de reden waarom en dat was omdat ze bang waren dat hetgeen wat ze zeiden niet klopt of dat ze bang waren dat als ze iets zeiden dat het niet het resultaat krijgt. Ik kan begrijpen dat de mensen die psycholoog willen worden onzeker zijn en bang zijn dat hetgeen wat ze zeggen niet goed aankomt maar ik neem aan dat je toch wel een beetje zelfverzekerd moet zijn van jezelf.

Noot: De Emotionele doelt met dit verhaal op het verhaal wat beschreven is in boek 7 'Isaak en zijn wijsheid over psychologie'.

Schittering: Nee, een psycholoog is heel vaak niet zeker van zichzelf. Die psychologen hebben wij ook gesproken en wij hebben heel vaak mensen gesproken, ook buiten dat boek om. Zij hebben de informatie gekregen, ze hebben de titel gekregen om te helpen, maar ze weten niet omdat het ligt ingewikkelder dan de mens. Daarom is het heel erg belangrijk dat een therapeut ook gevoelig is en intuïtief is en ook tussen de regels door kan lezen en als een cliënt iets zegt dat hij ook iets wil vertellen daarmee. Niet alleen maar standaard wat hij zegt maar ook diepgang. Daar zijn technieken voor zoals hypnotherapie en andere technieken zodat je dichterbij de waarheid komt en dat de cliënt met de probleemsituaties die hij uitlegt eigenlijk gewoon de kans krijgt om dieper naar de gedachte achter de gedachte te gaan. Juist dat de cliënt baat krijgt bij wat is de gedachte achter de gedachte? Wat is een gedragsstoornis in zijn bestaan? Waarom is hij eigenlijk zo? Waarom trekt hij al die problemen aan? Waarom houdt hij vast? Waarom vergeeft hij zichzelf niet? Waarom accepteert hij zichzelf niet? Als je dus al die kernen uit kan halen dan kan iemand zo in geluk

in het leven gaan staan. Dat is ook heel vaak waar jij rekening mee moet gaan houden Emotionele, dat iemand moet gelukkig worden. Dat is de kaart kastijding, dat een cliënt zegt: ja, ik geloof niet dat ik gelukkig kan zijn. Als hij spiritualiteit krijgt, dat is de basis van het zijn, en hij krijgt dat mee tijdens de therapie en eigenlijk ook meer spiritualiteit krijgt tijdens de sessie, dan krijgt hij minder aardse energie en komt hij sneller tot genezing. Spiritualiteit geeft vertrouwen, geeft hoop, geeft balans. Als je hier ter aarde bent zonder God dan is het allemaal doelloos. Waarom zou ik zo hard werken als ik straks doodga bij wijze van spreken. Of ik ga dood, ik ontnem mezelf het leven omdat ik suïcidaal ben, omdat ik depressief ben. Dan hebben ze geen geloof in karma, dan hebben ze geen geloof in reïncarnaties, ze hebben geen geloof dat het leven voortgaat omdat je gewoon precies hetzelfde bent zoals je het leven verlaat. Dus het is heel belangrijk dat jij weet wat spiritualiteit met je doet. En jij bent geboren in de spirituele wereld omdat je moeder is spiritualiteit vanaf dag één dat ze hier ter aarde is gekomen en eerder ook nog, dus jij weet niet beter. Heel veel mensen kennen dat niet, zijn letterlijk alleen aards.

Emotionele: Dus als ze iets niet weten is het lastig.

Schittering: Ze hebben de opvoeding niet gekregen. Als je nooit hebt geleerd om te knielen in de kerk loop je zo brutaal de kerk in. Als je nooit hebt geleerd dat iets heilig is ga je het ook niet heilig benoemen. Als je nooit hebt geleerd om te bidden voor je eten, zal je ook nooit dankbaar zijn voor het voedsel wat je krijgt.

Emotionele: Hoe zit het dan met mensen die het niet hebben meegekregen maar op het moment dat ze het dan tegenkwamen dat ze er tegen gaan werken en dat ze er alles voor willen doen om de blokkade in stand te houden?

Schittering: Alles om gelukkig te worden omdat heel veel mensen zijn bang voor het geluk en gaan het geluk uit de weg. Is hetzelfde dat je de tegenhanger hebt van hetgeen wat je eigenlijk wenst. Dus je wilt eigenlijk gelukkig zijn maar de tegenhanger houdt je tegen.

Emotionele: Is eigenlijk best destructief.

Schittering: Ja, heel veel mensen zijn destructief omdat ze niet in het nu leven. Ze accepteren niet meditatie als een vorm van bestaan. Je moet mediteren om jezelf te kunnen bekijken, voelen en loslaten. Voorbeeld voordat ik jou heb ontmoet vanavond heb ik moeten mediteren omdat ik weet dat het belangrijk is om je even af te sluiten, om de energie weer te gaan gebruiken tijdens deze sessie.

Emotionele: Is mediteren elke keer hetzelfde of elke keer anders? Ik weet dat ik laatst had gemediteerd, ik had een moeilijke periode en dat ik het zwaar had en op het werk liep het stroef, ik was stil de hele dag en ik dacht: ik ga naar huis, douchen, schoonmaken en reinigen en dan ga ik mediteren. Maar het enige wat ik ervan werd is moe.

Schittering: Betekent dat jouw lichaam moe is. Dus doordat je mediteert komt naar boven wat op dat moment in de weg zit, is vermoeidheid, dus dan moet je uitrusten. Dus meditatie kan ook letterlijk zijn uitrusten.

Emotionele: Ja, ik lag eerst op bed, half liggend met mijn boven rug tegen de muur aan. Op een gegeven moment dacht ik: ik ga rechtop zitten. Toen had ik die innerlijke strijd tussen mijn kleine ikke en mijn grote ikke. Mijn kleine ikke zei: sta op maar mijn grote ikke zei: nee, ik lig lekker, ik blijf lekker liggen. Toen zei ik letterlijk tegen mezelf: sta nou gewoon op en toen ben ik rechtop gaan zitten met mijn rug kaarsrecht tegen de muur. Na een tijdje werd ik zo moe.

Schittering: Dat betekent dat jij vermoeidheidsenergie bij je draagt. Dat het letterlijk moe is. Op het moment dat mijn instrument vroeger in de tijd elke dag zichzelf liet zien in de zalen, moest ze altijd gaan mediteren en dan viel ze in een diepe slaap. Dat betekent dat wij ons werk konden doen in haar diepe slaap en daarna was ze weer fris en fruitig om die avond tegemoet te gaan, omdat het kost heel veel energie.

Emotionele: Dus slapen tijdens de meditatie is niet erg?

Schittering: Nee, is helemaal niet erg.

Emotionele: Ik heb andere meditaties gehad. Ik heb niet vaak gemediteerd maar wel een aantal keren en toen heb ik andere meditaties meegemaakt, dat ik me dingen realiseerde tot huilen aan toe.

Schittering: Elke meditatie heeft een andere bewustwording. Meditatie is de stilte. Je hoeft geen muziek op te zetten om jezelf af te laten leiden, is gewoon stilte. Volledig in stilte, met jezelf zijn. Als je niet moe bent blijf je gewoon wakker. Als je je forceert bij wijze van spreken door op je rug te gaan liggen, dan voel je je lichaam op het bed. Je voelt je benen, je voelt je kont, je voelt je rug, je voelt je hoofd en je weigert tot beweging te gaan. Dus geen energie in beweging. Dat betekent dat de energie los gaat komen. Dus je gedachtes gaan denken, je gevoelens, je krijgt flashbacks, je krijgt emoties, je krijgt beelden en dan blijf je daarna kijken, ze passeren eigenlijk de revue. Op het moment dat je alles hebt bekeken dan moet je gaan kijken: wat zegt het tegen mij? Wat wil het tegen me zeggen? Daarom is het belangrijk, wat wil het tegen me zeggen? Dan krijg je weer een aantal passages en dan moet je vragen gaan stellen: wil je dat tegen me zeggen, wil je dit tegen me zeggen? Het makkelijkste is om het op te schrijven. Stel dat je uitgerust bent dan pak je even de pen en dan communiceer je met je innerlijke kind en die verteld altijd de waarheid.

Emotionele: En als je die gedachtes niet krijgt is het ook niet erg?

Schittering: Als je geen informatie krijgt betekent dat je nog niet bij je innerlijke kind bent.

Emotionele: Ik bedoel dat je geen passages en beelden krijgt.

Schittering: Er zijn heel veel mensen die geen beelden krijgen, dan moet je inademen en uitademen en gaan kijken of je gaat gapen. Of

kijken of je spanningen hebt op je lichaam. Je lichaam wil gaan bewegen van: ik voel me niet lekker. Je moet kijken naar je voertuig en naar je geest. Even kijken wat ik in mijn handen heb: waarom voel ik me ongelukkig? En durven met je te communiceren, een echte dialoog zoals jij met Nadja voert, een dialoog met Jeffrey voeren. Op een gegeven moment krijg je punten, dat vond ik minder fijn, dat vond ik meer fijn of dat vond ik niets aan en dan ga je daarop in. Daarom zegt Isaak: communiceer met jezelf, dat is een verlichting op je geest en de reiniging op je ziel.

Emotionele: Dus het is niet perse dat je alleen maar stil moet liggen tijdens de meditatie en moet in en uitademen?

Schittering: Nee, dat is niet nodig, omdat Meester Isaak zegt: op het moment dat je alleen maar inademt en uitademt ben je wel aan het loslaten, maar je hebt geen inzichten gekregen. Is hetzelfde dat we in deze ruimte met elkaar zitten, we zijn met mekaar aan het loslaten, maar we communiceren niet met elkaar. Communicatie is heel erg belangrijk. Je moeder schrijft eigenlijk altijd alles op en dat doet ze eigenlijk als een soort opluchting. Doordat ze schrijft gaat de energie uit haar hoofd in woorden, dan moet je nadenken hoe je de woorden schrijft en dan gaat het er tenminste uit en dan is ze opgelucht. Dankbaar, ze is ook dankbaar voor hetgeen wat ze heeft. Als je vergeet om dankbaar te zijn dan gaat God eigenlijk ook jou vergeten.

Emotionele: Dan worden dingen je afgenomen ook.

Schittering: Ja.

Emotionele: Ik heb nu de laatste tijd in mijn linkeroog een trilling, dat het trilt, een week of twee al. Het is vervelend, heel hinderlijk. Het kan een medische reden hebben, vermoeidheid of stress of dat je oog trilt door een medische reden en dat soort dingen. Vermoeidheid kan het zijn, maar ik slaap elke dag zeven uur dus dat moet genoeg zijn. Stress dacht ik kan door de verhuizing met Nadja, maar dat is

ook voorbij en ik heb er nog last van. Dus ik weet nog steeds niet waar het aan ligt.

Schittering: Het is emotionele stress.

Emotionele: Van wat?

Schittering: Het is geen fysieke stress. Emotionele stress, omdat je hebt best wel een periode achter de rug waarin je tegen je eigen emoties aanbotste. Je vind het ook heel moeilijk om die grote stap te doen, die je nu hebt gedaan, om samen te gaan wonen met Nadja. Ondanks dat je heel veel van haar houdt en met haar wil zijn geeft het ook emotionele stress. Hetzelfde dat het emotionele stress geeft dat je zusje een kind heeft gekregen, al ben je blij, het geeft emotionele stress. Daar moet je naar kijken.

Emotionele: Dat merkte ik wel toen ik erheen ging. Ik was blij maar ik dacht niet van: oh, het gaat gebeuren. Ik wist dat het ging gebeuren maar ik realiseerde me niet dat het ging gebeuren zeg maar. Nu zijn er spullen geregeld en we zijn bezig om het huis op te knappen en alles op te bergen en al die dingen, maar de realisatie dat het echt gebeurd is er nog steeds niet.

Schittering: Dat klopt en dat is hetgeen wat je toe moet laten. Dus jij laat eigenlijk een situatie toe maar je laat het gevoel in de situatie niet toe. Dus zoals een negatief gevoel als een positief gevoel. Dus een negatief gevoel is: ik vind het wel eng, ik weet niet zo goed wat ik voel, dat is ook een negatief gevoel. Een positief gevoel is: yeah, we gaan samenwonen en dat je eigenlijk gaat visualiseren hoe jullie samenzijn en de toekomst zal zijn, dus je houdt het allemaal een beetje oppervlakkig, dus je wil niet uitschieten in één van die twee gevoelens.

Emotionele: Waarom niet?

Schittering: Omdat je angstig bent. Je bent bang dat je bij wijze van spreken heel veel negatieve gevoelens gaat voelen en dat je het gaat

verpesten voor jezelf, dat je dingen gaat zeggen of voelen die je niet wil voelen. Dus je bent bang voor jezelf indien een gevoel maar een momentopname is. Het is net als dat iemand huwelijksstress heeft, dat ie niet wil voelen dat ie bang is om te trouwen, maar dat ie dat wel heeft en dan staat ie bij het altaar in spanning en dan stapt ie met spanning in het huwelijk. Op het moment dat ie erkent dat ie huwelijksstress heeft wil nog niet zeggen dat ie het huwelijk niet wil, wil gewoon zeggen dat je stress hebt van het huwelijk.

Emotionele: De eerste zorgen die bij mij opkwam was van: als we gaan samenwonen heb ik dan nog wel tijd voor mezelf, gaan we niet continu op elkaars lip zitten? Natuurlijk ga je denken aan je ex, toen ging het samenwonen heel snel en toen was er geen tijd voor elkaar.

Schittering: De grootste angst is dat wat je net opnoemt. Dus dat is eigenlijk wat je moet gaan communiceren met je innerlijke kind. Omdat je verteld het ons dus eigenlijk weet je het ook gewoon, dat is je grootste angst, dat je niet meer Jeffrey kan zijn, dat je een stukje identiteit kwijtraakt in het samenzijn. Daar ben je eigenlijk bang voor. Dus de vraag is eigenlijk of je bewust bent dat samenwonen eigenlijk wel inlevert. Je levert een stukje in van je privacy, omdat iemand slaapt in jouw aura, is in jouw aura, eet aan je tafel, dus je levert privacy in. Die stap heb je gedaan dus je moet bewust zijn van: ik lever tijd in. Dus je moet ook rekening houden met andermans ziel en zeker iemand die hier geen sociaal bestaan heeft, dus dan ben jij eigenlijk een stukje coach, energiebron voor die persoon, of die persoon moet zo zijn schouders eronder kunnen zetten van: Jef, ik heb dat uitgezocht, dat uitgezocht, ik ben daarheen en ik ben daarheen. Maar als de persoon passief gaat zijn ga je daar bang voor worden, omdat je houdt niet van passieve mensen die dus de hele dag op die bank zitten en straks kom je terug en zit ze nog op dezelfde plek. Dat was een beetje bij Freya zo. Jullie hebben het samenzijn gehad, maar jullie hebben weinig ondernomen in jullie tijd samen. Dat moet nu niet gebeuren. Jullie moeten veel energie aan elkaar besteden van: dit gaan we even

ontdekken, dat gaan we even ontdekken. Jullie zijn alle twee schildpadden dus jullie moeten allebei jullie hoofd uitsteken.

Emotionele: Zij heeft wel wat meer energie bij zich als we samen zijn. Haar drive, haar energie om te zeggen: we gaan dit en dit aan het huis doen en dit en dat halen heeft ze wel. Maar ik ben wel bang dat als ik thuiskom dat ze nog steeds op dezelfde plek op de bank zit. Als ik er niet ben is ze dan nog steeds actief als dat ik er wel ben? Ik ben actief als ik aan het werk ben en als ik thuiskom dan ga ik douchen, mijn eigen ding doen, koken en dan komt het punt van Jeffrey tijd, tijd voor mezelf. Nu moet de tijd ingevuld worden door beide, of als ik het alleen doe ben ik dan zelfzuchtig? Dan wil ik alleen maar tijd voor mezelf en zij heeft de hele dag gewacht tot ik thuiskwam om samen iets te doen. Die botsing die speelt wel.

Schittering: Ja, dat is ook hetgeen wat je eigenlijk mee gaat maken. Dat je eigenlijk moet gaan kijken van: dit is Jeffrey tijd, dit is Nadja tijd en dat je haar ook gaat sturen in Nadja tijd. Dat je haar ook stuurt in Nadja tijd, dat je haar gaat vertellen: dit heb ik uitgezocht, dit is echt iets voor vrouwen, dit is echt iets voor Nadja. Dus zij moet haar leven gaan bouwen buiten Jeffrey tijd en jij moet een leven gaan bouwen buiten Nadja tijd en dan hebben jullie samen een leven. Zij heeft jouw sturing daarin nodig omdat ze in een vreemd land zit en eigenlijk helemaal niet bekend is met de normen en waarden van jullie cultuur en dan hebben we het over de Barros cultuur en dan hebben we het over Isaak & de Schittering cultuur en de spiritualiteit cultuur, je moeders cultuur, mijn cultuur. Daar is ze nog heel ver vandaan. Dus je gaat daar nog wat huiswerk van krijgen.

Emotionele: Ik moet haar sturen in de dingen die ze kan doen maar ik ben niet de beste in wat je buiten de deur om kan doen. Ik ga niet vaak buiten de deur om dus het is moeilijk voor mij om haar advies te geven. We hadden laatst wel een gesprek gehad dat Tani had gezegd van: Nadja, vlakbij de Jacob is een taalcursus daar kan je langsgaan en dan kan je langs de Jacob gaan. Toen zei Nadja meteen: ik ga niet acht uur elke dag een taalcursus nemen. Het is nooit acht uur lang. Ik zei: dan kom je langs de Jacob, dan blijf je een paar uur bij mij en dan gaan we naar huis. Ze zei: ja, maar ik ga niet de hele dag samen zitten op het werk.

Schittering: Het is een probleem zegt Meester Isaak. Nadja moet leren om ook een ja te zeggen in plaats van nee. Ze oordeelt heel vaak vooraf.

Emotionele: Ja, ze oordeelt niet achteraf, ik weet het.

Schittering: Dat is onze grote motto eigenlijk: oordeel achteraf. Voordat je het beleefd hebt kan je het niet veroordelen. Het zou heel goed voor haar zijn om de taal te leren. Dat hebben we ook tegen haar gezegd in de privé-sessie die ze met mij heeft gehad, dat ze de taal moet leren. Het maakt niet uit of ze nou twee uur, drie uur of vier uur gaat, het gaat om het feit dat ze het doet. Nu weet ze niet of ze twee uur, drie uur, vier uur het gesprek moet aangaan, ze is niet eens overgegaan tot onderzoek. Dat is wel wat ze moet gaan doen, onderzoek. Anders gaat haar leven gekapseld worden en dan zit ze hier haar tijd uit tot er wat gebeurd met school of stage, maar dat moet niet.

Emotionele: Nu zit ze sowieso een klein beetje haar tijd uit omdat ze weet dat ze in januari weer voor drie weken teruggaat naar Duitsland om haar ding af te maken en als dat voorbij is komt ze weer terug. Maar ik zou zeggen het is toch een poging waard om een keer langs de Jacob te komen en een dag met mij te werken. Ik heb liever dat de poging is gewaagd en dat ze dan zegt: liever niet.

Schittering: Dan moet ze een andere poging wagen, omdat jullie zitten gewoon in een soort nieuwe samenzijn relatie. Het is net als dat jullie net getrouwd zouden zijn. Vroeger in de tijd ging je trouwen en samenwonen. Nu is dat niet meer zo. Dus dan ga je een huwelijk aan. Eigenlijk gaan jullie nu een huwelijk aan en dan zou ze moeten gaan denken: hoe is het om in de Barros familie te zijn, hoe is het om in Isaak & de Schittering energie te zijn, hoe is het om op de Jacob te zijn, hoe is het om daar gewoon vriendschap te maken? Het schaadt niet, het baat alleen. Het gaat om het zien van de wereld waar jij je elke dag in beweegt. Hetzelfde dat jij niets zou hebben met sport en je vriendin is heel sportief en dan zou je de wedstrijden ook met haar

moeten gaan bekijken van: hoe is het voor haar om dat te beleven? Anders sluit je dat stukje wereld waar ze toch wel energie van krijgt uit voor jouw energievorm en dan zit dat tussen jullie in. Je moet eigenlijk in elkaars energie gaan peuteren om te kijken van: zo is het, zo is het, oh die vrienden heb je, oh die familie heb je. Dus dan ga je elkaar analyseren van: hoe is zij met die, hoe is zij met die? Jij en zij is een hele andere energie dan dat je met andere mensen bent. Dan leer je ook een ander soort Nadja kennen en ook een ander persoon Nadja kennen, in een andere situatie.

Emotionele: Ik zat te denken of zaterdag een goede dag zou zijn omdat zaterdag is het rustig in de winkel. Heb dan liever een dag dat ze druk bezig is.

Schittering: Ze kan rustig aan beginnen omdat er is altijd wat te doen. Een vrouwenhand kan doen wat de mannenhand niet kan doen. Of de vrouwenoog kan zien wat de mannenoog niet ziet, dat kan ook. Op het moment dat je haar meteen in de keuken zet kan het ook schrikwekkend zijn.

Emotionele: Ja, het begint druk en daarna wordt het rustig. Ik heb het dan liever op een dag dat ze niet passief gaat wachten en niets gaat doen.

Schittering: Weet je wat het is, ik heb jullie altijd meegetrokken in mijn wereld. Altijd. Of jullie je nou verveelde of niet verveelde, het leuk vonden of niet leuk vonden, jullie gingen gewoon mee. Hoe klein jullie ook waren, jullie gingen gewoon mee en dat heeft jullie makkelijker gemaakt.

Emotionele: We pasten ons aan de situatie aan.

Schittering: Ja, jullie vonden een aantal zaken gewoon normaal, wat andere kinderen niet normaal zouden vinden. Bijvoorbeeld dat jullie moeder meerdere partners had en elke keer weer een andere partner en weer liefdesverdriet en dat vonden jullie gewoon normaal. Andere kinderen hebben moeite als hun moeder na zoveel tijd weer een

andere relatie aangaat. Die vinden dat niet normaal, vinden dat niet kunnen. Dus jullie normen en waarden zijn vrij. Jullie laten elkaar ook vrij. Jullie bespreken bijna alles met elkaar omdat er geen blokkade op hoeft te zijn, omdat zo zijn jullie niet opgevoed. Als er een blokkade op is gekomen dan hebben jullie die zelf gemaakt. Een onderwerp is altijd openheid geweest, er is nooit dichtheid geweest. Je kan altijd alles bespreken. Dus jouw wereld is spiritualiteit, dus haar wereld zou ook spiritualiteit moeten gaan worden. Ze zou zich moeten gaan verdiepen in spiritualiteit en moeten gaan lezen in de boeken, misschien doen mijn boeken haar wat. Of je nou een vreemd boek leest of een boek van mij leest zegt Meester Isaak, mijn woorden zijn waardig en misschien neem je de waardigheid tot je of zeg je: ik heb er niets mee. Maar dan weet je wel dat je in een huwelijk gaat stappen die wel misschien kwaliteit heeft. Dus je moet altijd zorgen dat daar een soort vrijheid in is. Dit is mijn wereld, ik ben een spiritueel kind omdat ik ben geboren uit een spirituele moeder, wat is jouw wereld? Is jouw wereld alleen maar aards? Dat zal het vlammetje niet kunnen verdragen omdat ik kan niet tegen alleen maar aardse mensen omdat aardse mensen kunnen veel moeilijker tegen dit soort onderwerpen dan spirituele wezens.

Emotionele: Ik weet wel dat ze wel iets spiritueels in haar heeft maar dat heeft te maken met blokkades. Op het moment dat je twee woorden zegt over Jezus of God dan zegt ze al meteen: dat hoef ik niet te horen, daar geloof ik niet in.

Schittering: Dat is het mooiste wat er is.

Emotionele: Ja, ik vind het heel stom en kinderachtig maar het komt door hoe ze opgevoed is. Ik kon het toen niet veranderen, ik kan er nu wel wat aan doen. Ik heb mijn eigen kleine Jezus en meteen de eerste dag was het van: waarom heb je dit in je woonkamer hangen en waarom heb je dat in je slaapkamer hangen? Het is mij gegeven en dat heb ik nog steeds. Als ik hem neerzet ergens dan is het bijna net of mijn Jezus kruis een afdankertje is die ik moet verstoppen.

Schittering: Nee, dat moet je nooit toelaten. Als je God de rug toekent, keert God ook de rug naar jou toe. Vroeger in de tijd had je moeder partners die niet gelovig waren en dat belemmerde je moeder in haar spirituele groei omdat ze durfde niet meer vrijuit over God te praten en ze durfde niet meer in vrijheid te praten zoals ze nu praat en ze durfde ook niet te bidden, dat deed ze stiekem als ze sliepen. Dus is belangrijk dat daar een openheid in is. Is hetzelfde dat jij een bepaalde passie hebt en iemand heeft daar niets mee. Als je je passie niet kan delen is het een blokkade tussen jou en haar.

Emotionele: Je moet mensen vrij laten in wat ze zelf willen.

Schittering: Dat klopt, maar ze kunnen niet oordelen vooraf.

Emotionele: Ja, dat ook.

Schittering: Het is zoals jij van het kruis van Jezus houdt, zoals je moeder van de beelden houdt, en een ander houdt er niet van. Je moeder gaat met een moslim om en ja, dat is ook een beetje branden in de kerk. Toch moet hij dat respecteren. Dan zeg je duidelijk: dit is mijn huis. Je kan niet zeggen: het is mijn huis maar je kan wel zeggen: dit is mijn energie.

Emotionele: Dat is wel mijn ding, hoe ik opgegroeid ben.

Schittering: Net als jouw T-shirt.

Emotionele: Ja, ik heb zo'n poppetje met schoentjes en dan zegt ze: ja, ik wil het niet in mijn kamer hebben dus dan zet je het in de computerkamer. Dat heeft dan ook weer zijn inrichting van dit gaat daarheen en dat gaat daarheen. Ik wil het wel een plek geven.

Schittering: Ja, daar moet je ook even uitkomen, omdat het maakt niet uit waar hij staat, het gaat erom dat hij er staat waar jij wilt dat hij staat. Als ie daar niet mag staan moet je gevoelsmatig een goed argument

hebben, gevoelsmatig. Niet omdat hij niet staat bij het interieur, omdat dat is dom, omdat alles staat bij het interieur, het gaat erom hoe je ernaar kijkt. Hetzelfde dat het kinderstoeltje van Anastasia daarzo staat, past eigenlijk niet bij deze interieur, maar je maakt het gewoon passend.

Emotionele: Een persoon die hier binnenkomt heeft niet door dat het daar niet hoort.

Schittering: Ja, dus je maakt het gewoon passend op de plek. Ze moet niet moeilijk gaan doen omdat als ze moeilijk gaat doen krijg jij zelfkastijding. We weten dat het bij jou twee kanten op kan gaan, of je trekt je terug in je eigen schulp en dan is het de schildpad die zijn kop terugtrekt, of je wordt wat gewelddadig dat je heel koppig kan zijn, dit is wat ik wil en dan wordt je dominant. Dit is de boodschap. De boodschap is, dit ben ik Meester Isaak, dat jij eigenlijk een aantal strubbelingen achter je hebt gelaten. Die wijsheid heb je van mij gekregen. Dus je weet gewoon dat je best wel wat pijn in je gevoel hebt gehad, dat hebben we ook besproken tijdens onze gesprekken van: de pijn in mijn gevoel en hoe komt dat? Omdat je kon je plekje niet vinden. We weten dat het voor jou belangrijk is om dus in eerste instantie deze huwelijk te gaan gebruiken als je kompas. Alles wat nee is moet je eigenlijk altijd gaan analyseren: waarom? Waarom nee, is het een blokkade, is het een gewoonte, is het koppigheid? Stel dat je letterlijk een nee zegt en je wilt een ja zeggen en je komt jezelf daarin tegen, dan zeg je ja maar. Dan moet je gewoon daaraan werken. Want in deze leeftijd van jouw leeftijd, zegt Meester Isaak, kom je tot een bepaalde bereiking. Dan ben je bereikende. Je kan innerlijk rijk zijn, je kan ook financieel rijk zijn. Maar het is belangrijk dat je zegt: ik leef niet meer buiten mijn innerlijke zelf. Als je dat niet gaat doen dan draag je zelfkastijding je hele leven mee. Dus je zal je hele leven jezelf hier ter aarde ongemakkelijk gaan voelen omdat je bent eigenlijk al gekomen zonder dat je eigenlijk bestemd was. Zo'n onbestemd gevoel. Je moet je bestemming vinden hier ter aarde. Nu heb je een stukje

bestemming gevonden, maar je bent nog jong, dus je moet nog een hele bestemming gaan vinden.

Emotionele: Ik weet letterlijk niet wat mijn bestemming is en wat ik hier beneden moet doen.

Schittering: Om te leven.

Emotionele: Ja, maar ik denk dat je wel meer komt doen dan alleen maar om te leven en je leven uit te zitten. Dat hoop ik niet tenminste.

Schittering: Nee, je komt niet om je leven uit te zitten ondanks dat je leeft, maar je komt niet om je leven uit te zitten. Je zit het sowieso uit. Ieder mens zit hem uit.

Emotionele: Het klinkt heel raar maar ik heb het gevoel dat ik hier kom om iets specifiek te doen, een stempeltje te kunnen zetten, wat ik wil bereiken en dat ik dan alles kan doen om gelukkig te zijn. Ik heb wel het gevoel dat ik iets moet doen maar ik heb geen flauw idee wat dat moet zijn.

Schittering: Dat klopt. Dat klopt, omdat je daar nog niet je aandacht aan hebt gegeven.

Emotionele: Ik moet niet buiten mijn innerlijk kind leven, maar het is heel lastig om de dagen en de uren die je in de dag hebt, om dan steeds maar te denken van: ben ik met mijn innerlijke kind bezig of ben ik nou niet met mijn innerlijke kind bezig.

Schittering: Dat moet een gewoonte worden.

Emotionele: Ja, maar waar begin ik?

Schittering: Waar je mee begint is in eerste instantie dat je gewoon inademt en uitademt, dus spanningen tegengaan, positieve mind gevoelens, gedachten en gevoelens neerzetten, dat je gewoon je

positief afstemt en de dag positief begint van: vandaag gaan we een leuke dag tegemoet, vandaag gaan we alles uit de dag halen. Je hebt heel veel energie, je hebt heel veel vertrouwen, dus je gaat je vertrouwen laten zien. Dus eigenlijk hetzelfde gaan doen als een coach tegen jou zou doen op het moment dat hij aan de zijlijn zou staan en zou zeggen: Jeffrey, vandaag ga je dit doen en dat doen, dat is positief stimuleren. Dat moet je tegen jezelf doen en waarom? Omdat je anders inzakt. Als jij een wedstrijd gaat rennen zonder juichende mensen op de tribune, heb je geen zin om te rennen. Jij moet toegejuicht worden door jezelf omdat er nie een aantal mensen om je heen zijn die je dag in dag uit kunnen toejuichen. Jij moet gaan leren om het nut van het leven in te gaan zien. En al ga je alleen maar werken, met de aandacht op alleen maar werken, moet je eigenlijk zeggen: ik ga evolueren. Dat is eigenlijk al een andere doelstelling. Ik ga het beste maken van die uren op de werkvloer. Dan ga je met een hele positieve energie. Dus je gaat ook positief naar de klanten zijn, die echt is en niet gemaakt is. Daarna ga je erover nadenken van: wat wil ik nog meemaken, welke belevenissen wil ik nog meemaken? Jullie maken een bucketlist aan het eind van je levensjaren. Wij zeggen maak hem aan het begin van je levensjaren en kruis af en als je aan het einde van je levensjaren te horen krijgt dat je nog maar zolang te leven hebt, dat je zegt: ik heb het wel gedaan. Dat is lekker. Wij hebben je moeder heel anders opgevoed. Jij hebt jezelf opgevoed omdat je hebt je heel snel teruggetrokken in je eigen wereldje en je moeder had geen toegang meer tot je, al meer dan tien jaar zeker niet. Dus jij moet jezelf weer opnieuw op gaan voeden van: dit wil ik meemaken en dit wil ik meemaken. Dan zal je zien dat je daar energie uithaalt. Elk kind is blij als er iets positiefs wordt verteld aan het kind. Vandaag gaan we naar de dierentuin en dan ga je aapjes zien. Dan is het kind blij van: papa en mama, we gaan naar de dierentuin. Dus die energie moet wakker worden. Oh, daar heb ik zin in, ik heb zin in om te sporten. Niet van: oh, ik moet sporten. Nee, ik heb er zin in omdat je weet dat sporten een positief resultaat gaat geven achteraf. Je luiheid wordt minder, je gaat presteren, je gaat laten zien aan wie dan ook: ik sport. Dus je moet je ego omhoog krikken, niet omlaag. Omhoog, hier ben ik.

Emotionele: Dan moet je naar je innerlijke kind kijken van: we gaan dit doen oh leuk. Maar als ik kijk naar mijn dagelijks ritueel dan was het eerste altijd: oh, ik moet dat doen en dan ging ik zuchten en dan dacht ik: eigenlijk moet ik het vandaag doen.

Schittering: Dan ben je al moe voordat je het hebt gedaan. Eigenlijk moet je het gewoon doen. Dus je hebt een dagprogramma. Je moeder krijgt een dagprogramma van: zoveel sessies en ze werkt het dagprogramma af en in de tussentijd heeft ze haar privéleven nog ertussendoor. Eigenlijk leeft ze letterlijk nu. Dat heb ik haar geleerd. Vroeger leefde ze in het verleden en in de toekomst. Angst voor geld, angst voor wat er zou komen, negativiteit. Omdat als je erover na gaat denken is het vaak negatief. Dan ga je niet positief denken omdat daar is je afstemming op. Nu moet je positief denken. Dat ga ik doen, ik ga vanavond bij wijze van spreken mijn vrouw verwennen met een heerlijk diner of een massage of we gaan even naar de bios onverwachts, dat ik ga zeggen: ik heb tickets. Daar krijg je energie van. Op het moment dat je iets doet waar je iemand blij mee kan maken krijg je energie. Daarom was je vroeger altijd bezig met entertainment, je vond het fijn om mensen blij te maken. Begin allereerst een blij clown te worden.

Emotionele: Ja, een blij clown heeft ook een masker op.

Schittering: Ja, heel veel clowns zijn niet zo blij, daarom maken ze andere mensen blij.

Emotionele: Ja, de meest vrolijke mensen zijn de meest verdrietige mensen. De meeste gekwetste mensen hebben de meeste maskers op.

Schittering: Ja, dat is ook zo anders kun je positief blijven honderd procent. Daar is je moeder ook één van.

Emotionele: Ja, je hebt een hele bekende acteur die dood is gegaan. Hij was altijd vrolijk in elke film, altijd grappen maken maar hij was zwaar depressief.

Schittering: Op een gegeven moment breekt dat. Als je constant het gevoel krijgt dat je de gangmaker moet zijn en dat je je innerlijke zelf niet bloot kan geven, dan word je depressief.

Emotionele: Je wordt er oppervlakkig van.

Schittering: Hij was niet oppervlakkig maar hij was een eenzamer lijder. Hij leed gewoon eenzaam in zichzelf.

Emotionele: Hij kon wel grappen maken maar hij kon niet de pijn laten zien, omdat hij alleen de grappen mocht maken.

Schittering: Ja, en dat is ook hetgeen wat we tegen ons instrument hebben gezegd: ga je niet anders voordoen dan dat je je voelt. Op het moment dat je een situatie hebt die heel negatief is, dan is het goed dat je de situatie weerlegt. Dan krijg je compassie, dan gaan mensen je begrijpen. Ondanks dat je een Meester bent heb je nog steeds een levenservaringenboek. Dus je ervaart je leven in ervaringen. Je moet van jezelf houden. Een voorbeeld: een pastoor die wordt erg vereerd in jullie kerken, zeker vroeger in de tijd zegt Meester Isaak, die heeft ook nog een privé die wat beleefd in zijn privésituatie. Wat doet hij buiten die kerk om? Als je dat niet kwijt kan met iemand dan wordt je eenzaam in je opsluiting. Dat is wat we willen voorkomen. We weten en dat is echt een weten zegt Meester Isaak, we weten dat jij heel erg uit moet kijken voor de negativiteit en depressiviteit. Wij weten dat jij echt jezelf moet stimuleren om dingen te doen. Ik moet naar mijn werk, doe maar dat, ik moet opstaan, ik moet de was doen, ik moet dit, ik moet dat. Het is niet vanzelfsprekend. Een voorbeeld, bij je zus is het niet: ik moet, ik moet, er zit een drang op, het komt uit haarzelf omdat ze is niet rustig als het niet is gedaan. Dat is een drang. Bij jou is luiheid heel erg een drang geworden. Luiheid is ook gebaat met depressiviteit van die luiheid. Dat betekent dat jouw innerlijke zelf helemaal niet lui wil zijn, hij wil niet depressief zijn, hij wil niet alleen maar gamen, hij wil meer. Maar ergens moet de vader tegen het kind zeggen: oké kind, jij wil meer, wat wil jij meer? Dus de vader

communiceert met het kind. Het kind zegt: ik wil naar de speeltuin. Dan zegt de vader: ik wil niet naar de speeltuin met lawaaierige kinderen. Maar het kind zegt: ik wil wel. Dus jij luistert meer naar je innerlijke zelf en niet meer naar de verstandelijke zelf.

Emotionele: Ja, maar ik moet mezelf vaak herinneren dat ik het moet doen anders vergeet ik het en doe ik het niet.

Schittering: Ja, je laat heel veel voorbij gaan van het leven, wil je dat?

Emotionele: Niet perse nee.

Schittering: Een voorbeeld, een goede voorbeeld zegt Meester Isaak. Je moeder heeft op een gegeven moment tegen jou gezegd: kom je op vakantie naar Portugal, het land van je moeder. Je bent gegaan, je bent meteen het vliegtuig ingestapt en je bent gegaan en je hebt een hele ervaring gehad. Dat is spontaan gekomen. Ze kreeg in de ochtend het gevoel, ze gaf het gevoel aan jou door, je hebt gehapt en je hebt een belevenis gehad daarin. Zo werkt het leven.

Emotionele: Ik vond het ook heel leuk. Ik vond het een leuke ervaring. Ik vond het ook leuk om ertussenuit te gaan. Het was allemaal positief.

Schittering: Zo werkt het leven. Je moeder werd wakker met dat gevoel, ze gooit eigenlijk het balletje en jij pakt het op. Het is een wisselwerking. Zij voelde dat, ze gaf er gehoor aan en jij nam het aan.

Emotionele: Maar als je dat impuls niet krijgt?

Schittering: Het impuls krijg je wel, maar je hoort hem niet, je wordt afgeleid met je maar's of met je luiheid of met je gedachtes of je redenen om het niet te doen. Je moet eigenlijk jezelf vergelijken met iemand zegt Meester Isaak, die uit jouw energieveld met je praat. Jij komt met alle positiviteit en die rolt alleen maar met zijn ogen van: oh nee, moet ik dat doen, oh nee, mij niet gezien. Dan heb je een muurtje

geraakt. Als mensen je positief benaderen van: oh ja, daar gaan we mooie schoenen kopen en iemand komt met allemaal maar's, daar kan je niet tegen. Waarom niet? Omdat je weet dat het zo is. Je weet als je daar gaat heb je de mooiste schoenen. Jouw advies is niet uit de lucht gegrepen. En als iemand dan komt met: oh nee, doe ik morgen wel...

Emotionele: Ik ben eigenlijk een hypocriet van mezelf. Als ik mezelf tegen zou komen dan zou ik mezelf in elkaar willen slaan. Als ik aan de ene kant van de kassa sta en er wordt gezegd: Jeffrey, je kan een hele mooie scooter halen, ja ik zweer het je, je kan daar een hele mooie scooter halen, Ja, dit en dat. Gozer, je kan fucking een mooie scooter halen, zweer het je. Dan zou ik zeggen: kom hier, ik sla je neer.

Schittering: Dat heb je ook gedaan, meerdere scenario's.

Emotionele: Wat ik ook merk de laatste tijd is dat als iemand heel erg positief is, dat ik dat ook niet kan verdragen.

Schittering: Dat komt gewoon omdat jij die positiviteit niet kan verdragen.

Emotionele: Ik weet wel dat het niet goed is.

Schittering: Dat is zeker niet goed.

Emotionele: Ik had laatst iemand bij de kassa en die was zo poeslief en ik dacht: waarom ben jij zo, ga weg.

Schittering: Het brand, daarom kunnen ze er niet tegen. Daar boven in de geest kunnen zij ons niet hebben, ze kunnen niet tegen ons.

Emotionele: Dan ben je toch ook een nemer, als je niet tegen kan is het toch een nemer?

Schittering: Je bent geen nemer maar je gedraagt je zo.

Emotionele: Een gever die zich zo gedraagt is een nemer?

Schittering: Dat is een mispunt.

Emotionele: Waarom doe ik dat dan?

Schittering: Dat is gewoon de reden waarom je hier zit. Waarom ben je ongelukkig indien je gelukkig kan zijn? Waarom ben je niet spontaan indien je een superspontaan type ben? Vanaf je geboorte was je altijd een lachend, open kind en dat is nog steeds dezelfde energie. Dat kind is zo ter wereld gekomen: ik mag er zijn, ik ga het leven beter maken dan mijn vorig leven, het mag allemaal gebeuren. Zo was je ook, heel erg kijkend van: wat kan ik beleven? Zo kent je moeder jou en zo kennen wij jou ook, totdat je op een gegeven moment in de puberteit terechtkwam en toen zakte het weg.

Emotionele: Ik weet niet wanneer het echt weg is gezet, omdat het is wel heel ver weg.

Schittering: Het is weggegaan toen jij gewoon jezelf opsloot.

Emotionele: Ik heb me vaak opgesloten.

Schittering: Het begin. Toen jij jezelf ging opsluiten in je kamer en teveel ging gamen en tv kijken en eigenlijk gewoon je focus op nul ging zetten, wat maatschappelijk gezien betreft, wat met je moeder te maken had en met je broers en zus te maken had. Toen jij je af ging sluiten en zei: laat me met rust, als ik honger heb pak ik mijn eten wel, popcorn, en als ik dorst heb pak ik mijn drinken wel, laat mij met rust, toen is het begonnen.

Emotionele: Wat je zegt, dat laat me met rust, dat merk ik wel, dan gaat het bellekje rinkelen van: het zit er nog wel van laat me met rust, laat me mijn ding doen. Dat zit er nog heel erg als ik erover nadenk. Je kan me nu op mijn kamer zetten en zeggen: ik laat je met rust, dan zeg ik: oh, dat is goed.

Schittering: Dat is niet goed.

Emotionele: Nee.

Schittering: Het is het tegenovergestelde, omdat je bent voor ons een geveer, een sociaal persoon, maar je geeft niet. Je laat je socialiteit niet zien, dus je bent een tegenhanger van wat je bent.

Emotionele: Gister lag er een pakketje beneden bij mij in de portiek. Ik dacht: ik heb niets besteld, dus ik kijk op de doos maar het was niet voor mij maar voor de bovenbuurvrouw. Dus ik liep naar boven en ik klop aan en ik zei: is dat pakket beneden van jou? Ja, zei ze. Ik zei: kan je het niet tillen, zal ik het even voor je tillen? Dus ik pak heel de doos en hij was veel te zwaar en ik dacht: wat doe je nou? Ik tilde hem toch op en bracht hem en zei: alsjeblieft voor jou. Ik dacht dat is zo'n actie die ik vroeger deed, dat spontane. Het was eigenlijk te zwaar om te tillen maar ik deed het toch. Nu kom ik erachter dat dat iets van vroeger is. Maar nu kom ik erachter dat het er eigenlijk met de jaren ingeslepen is.

Schittering: Ja, opeens ben je daar. De eerste zet is bijna onzichtbaar tot je er op een gegeven moment inzit. Dus op een gegeven moment zit je in een depressie, maar er is eigenlijk altijd een voortraject.

Emotionele: Ik neem aan dat het niet erg is en dat ik mezelf niet op mijn kop moet geven. Omdat ik uit de slechte situatie kom moet ik niet meteen denken dat het in één keer...

Schittering: Nee, nee. Op het moment dat je om hulp vraagt is eigenlijk de eerste zet om te genezen. Is hetzelfde dat je zegt: ik ga sporten, dan is de eerste keer dat je de sportschool ingaat eigenlijk het resultaat wat je ooit gaat zien. Het is niet meteen de eerste keer, maar het maakt wel het resultaat.

Emotionele: Ik bedoel bijvoorbeeld dat ik de maar gebruik om niet te sporten.

Schittering: Zolang jij weet dat jij deze hebt gebruikt en morgen of straks beterschap beloofd, dan gaat deze weer naar je boek. Dus hij zal je hele leven met je meelopen, maar hij moet niet meer zo zichtbaar zijn en het accent opleggen. Je moeder is precies hetzelfde als jij in negativiteit, maar is ze niet bewust van. Waarom niet? Omdat als zij in een bepaalde ervaring zit zie je het heel duidelijk, maar binnenin heeft ze constant die strijd omdat ze hier op aarde eigenlijk haar taak doet. Ze is hier op aarde gekomen om mij te vertegenwoordigen en al hetgeen wat ze ziet vertegenwoordigd ze, dus ze heeft een doel ook. Het gemis naar de wereld die wij zijn heeft ze elk moment. Dus deze kaart mag ik niet gebruiken. Dus betekent dat zij, wat jij nu hebt gedaan met het pakketje, dat moet ze elke dag oefenen omdat dat geeft energie. Goedemorgen hoe gaat het met je? Of met iemand een praatje aangaan indien ze eigenlijk zegt: laat me met rust, maar dan zeggen wij: nee, ga dat praatje aan, voel hoe het is om met iemand even een nonchalant praatje aan te gaan. Of tegen iemand zeggen: goedemorgen en dat ook echt menen. Dus je moet jezelf positief afstemmen anders glij je weg.

Emotionele: Soms zeg ik goedemorgen maar dan meen ik er niets van.

Schittering: Jij danst niet graag, vroeger danste je wel, maar we bedoelen het dansen heerlijk, maar jij hebt de passie daar niet voor. Maar stel dat iemand op de dansvloer staat kan je wel zien of ie passie heeft ja of nee? Of iemand die spreekt over een onderwerp, heeft hij passie ja of nee? Jij moet uitkijken dat je je passie niet steeds onderdrukt. Als jij over iets spreekt dat jou boeit, dan is jouw energie wakker.

Emotionele: Anders lul ik eroverheen.

Schittering: Op het moment dat het je niet boeit dan is je energie laag. Dat heb je ook als mens, dan ben je monotoon, er zitten geen emoties in, het boeit me niet, het interesseert me niet. Op het moment dat je heel erg boos ben: kijk mij nou, het boeit mij, ik ben zo blij. Daar

moet je een soort middenweg in vinden, dat die twee in evenwicht zijn. Dat je niet altijd de gillende keukenmeid ben, dan wordt je ook gek van jezelf en de andere kant is de chagrijnige Jeffrey, die wil je ook niet hebben. Een beetje een middenweg, dat je stabiel bent.

Emotionele: Mensen die in de Jacob komen hebben niet door wanneer ik echt enthousiast ben en wanneer ik nep enthousiast ben. Ik had laatst een hele slechte dag op de Jacob en mensen met een beetje EQ die hebben heel snel door dat ik stil ben. Dat ben ik normaal nooit, ik ben een prater en heel actief en voer met iedereen een gesprek. Heel veel mensen die daar rondlopen die zien mijn depressiviteit niet aankomen, maar ik zat met een vrijwilliger en ik dacht: ik vertel het niet omdat het is te persoonlijk en dan ga ik teveel van mijn baas rol af en dan wordt het meer een vriendschappelijk level en dat wilde ik niet. Ik wilde het aan iemand vertellen of ze het echt zien aankomen of niet.

Schittering: Zolang jij weet waar je staat. Mijn instrument verteld eigenlijk altijd haar bestaan en ze gebruikt haar associaties in haar werkfunctie en dat laten we toe. Omdat dat is juist hetgeen wat ze kan, goed associëren door het feit dat ze over haarzelf verteld en daar herkent de andere persoon zichzelf in en dan heb je een dialoog en geen monoloog. Dus ze deelt de informatie met anderen, maar ze weet nog wel dat ze de baas is. Dus op het moment dat ze misbruik gaan maken van je kwetsbaarheid, dan weet je ook meteen dat ze geen goede mensen zijn. Omdat mensen die goed zijn die gaan je steunen in je kwetsbaarheid en niet je ondermijnen en zeggen van: oh, hij is de baas, nou die is zelf depressief en die bakt er zelf niets van. Dat zijn geen goede mensen. Dan weet je gewoon dat het geen goede mensen zijn en dat je je daarin ook hebt vergist en dan kan je met gedachtes, woorden en daden opruimen van: nou, dat is niet goed. Een voorbeeld, je weet zelf het stukje verleden van Sandjai, hij komt van ver. Hij is al veertig en zijn leven is absoluut geen leuk leven geweest en dat weet je moeder, maar toch geeft ze hem de kans om terug te komen in het bedrijf als bedrijfsleider, indien ze het weet. Dus wij hebben je moeder geleerd om niet te gaan stempelen. Wij hebben je moeder altijd geleerd iemand een nieuwe kans te geven, je mag nu

opnieuw beginnen. Dus die bladzijde moet je iemand ook geven. Een voorbeeld: als jij Freya wil toelaten als vriendin in je leven, dan moet je haar een nieuwe bladzijde geven van: vanaf nu leer ik jou kennen, niet vanaf wat ik weet maar vanaf nu. Heel veel mensen kunnen dat niet.

Emotionele: Ik zou haar nooit op een andere manier kunnen zien. Het is niet gestempeld, het is gebrand, het zit erin en dat zal ik altijd zien. Ik weet hoe erg ik het ook zou willen om het niet te zien, het is een soort nasmaak.

Schittering: Dat is hetzelfde wat wij bij jou zien. Wat jij nu zegt, wij zien niet de persoon die jij nu voorstelt. Wij zien dat jong, die heel blij en gelukkig met de blauw/groene ogen de wereld inkeek en eigenlijk je moeder d'r hoofd eraf tetterde en gewoon alleen maar bezig wilde zijn. Je wilde alleen maar ontdekken. Dat kind kennen wij. Dus dat kind is er. Dus die boze boeman heeft het kind opgegeten. Wij proberen de boze boeman eigenlijk gewoon dood te maken en het kind naar boven te laten komen van: ik ben gered. Ik ben gered en ken je Pinokkio die op een gegeven moment werd opgegeten door de walvis?

Emotionele: Ja.

Schittering: Dus jij bent de grote walvis die de kleine Pinokkio heeft opgegeten. Op een gegeven moment is Pinokkio weer daar uitgekomen. Je moet ook gewoon die kleine ik zien, zoals wij die zien en daar moet je in investeren omdat er is niets mis met dat jong. Helemaal niets.

Emotionele: Waarom ben ik de walvis?

Schittering: Je hebt hem kapotgemaakt.

Emotionele: Waarom heb ik hem kapotgemaakt?

Schittering: Blijkbaar vond je er iets mis mee.

Emotionele: Ik denk dat de grootste deel is dat ik te kinderlijk ben. Een klein beetje. Ik ben hoe ik ben.

Schittering: Je bent kinderlijk omdat je hebt je innerlijke kind in je, maar je moeder is ook kinderlijk en die is veel ouder dan jij.

Emotionele: Dat is best lastig omdat ik ben een beetje kinderlijk, dat voel ik. Ik hoor van Angel en andere mensen over die poppetjes, maar dat zijn de enige dingen die ik nog heb in mijn leven die nog een beetje kinderlijk zijn.

Schittering: Jouw familie verteld jou dat omdat ze jou kennen, zoals jij hen kent en ook gewoon weet hoe je bent, maar dat is niet veroordeeld. Op het moment dat jouw zusje jou dat verteld wat ze weet, dan verteld ze jou dat omdat ze kent jou haar hele leven. Zo ben jij ook. Andere mensen die jou niet kennen die weten dat niet, dus je hoeft het niet te verstoppen.

Emotionele: Ja, jullie kennen mij nog van dat kleine jongetje van vroeger die heel actief was. Toen mensen me toen leerden kennen zagen ze dat, maar mensen die mij nu leren kennen zien mij als de boeman Jeffrey, maar die boeman Jeffrey en het kind Jeffrey zijn heel verschillend.

Schittering: Ja, die kunnen in vrede met elkaar door het leven en zeggen: oké, ik ben volwassen geworden, ik heb de volwassen leeftijd maar ik ga mijn kind niet meer verwaarlozen. Ik ga zorgen dat mijn kind wakker wordt en dat hij geniet van het laatste stukje, hij gaat genieten van bepaalde uitdagingen die Jeffrey tegenhouden omdat het kost geld of het kost teveel moeite of dit of dat. Dus stel dat je nu een kind hebt, een fysiek kind, en die zou aan jou gegeven worden, die moet je verzorgen. Jij bent verantwoordelijk dan om een toekomst te maken voor het kind, een grote verantwoordelijkheid. Dag in dag uit gaan jullie samen door het leven zoals je met Nadja door het leven gaat. Dat is hetzelfde met jouw innerlijke kind, je moet samen door het leven kunnen gaan. Op het moment dat je het kind alleen maar gaat straffen van: nee, we gaan niet naar de bioscoop, nee we gaan niet

uit eten, nee je krijgt de nieuwe schoenen niet. Als je constant nee zegt dan gaat stomp je het kind af.

Emotionele: Ik merk dat ik mijn innerlijk kind straf omdat ik wil eigenlijk gezien worden als het kind zoals jullie mij zien, maar dit kind wil niet zo gezien worden, maar waarom wordt dit kind gezien als de boeman?

Schittering: Omdat jij niet jezelf laat zien in je kwetsbaarheid. Als jij bij wijze van spreken gewoon huilend zegt: dit, dat en iedereen schrikt op dat moment van jou van: wat gebeurt er nou, dan leert iemand jou kennen daarin. Oh, je bent gameverslaafd. Wees kwetsbaar, kwetsbaarheid is kracht, dan hoeft je geen maskers op te zetten.

Emotionele: Ik hoef niet te gaan huilen.

Schittering: Nee.

Emotionele: De laatste keer dat ik moest huilen was toen Smusi, de papegaai, ontsnapt was. De volgende dag moest ik werken en ik zat niet lekker in mijn vel en ik moest huilen. Ik kreeg meteen knuffels en al die dingen en dat was fijn. Daarvoor was het een keer dat ik iets uitlegde en dat kwetste emotioneel. Dat is twee keer gebeurd. Ik kan niet zeggen dat het onprettig was, mensen begrepen het.

Schittering: Ja, je bent de Emotionele dus je hoort te huilen.

Emotionele: Het is niet zo dat ik elke dag moet huilen.

Schittering: Nee, je hebt wel emoties. Op het moment dat je emoties deelt heb je ook emoties.

Emotionele: Ja, je kan ook je emoties niet laten zien.

Schittering: Ja, maar op het moment dat de emoties komen moet je ze niet onderdrukken. Waarom zou je ze onderdrukken? Hetzelfde met een lach, waarom zou je een lach onderdrukken?

Emotionele: Je moet wel je woede op de werkvloer onderdrukken.

Schittering: Nou, je mag boos zijn op het moment dat je terecht boos mag zijn. Maar als je boos bent omdat je een rotte dag hebt gehad en er komt net een klant en die krijgt de hele boosheid over zich heen, is ook niet echt aardig. Moet ik boos zijn op die persoon of op iemand anders? We weten dat je zo in elkaar zit. Op het moment dat je aura rood begint te worden dan ben je vuur, dan ben je eigenlijk je zus. Je zus heeft haar emoties nu onder controle maar ze is wel de Vurige. Misschien nog erger dan jij op het moment dat ze vuur gaat worden. Wij begrijpen dat je het moeilijk vindt om je kwetsbaarheid te laten zien maar je moet onthouden van mij, de Meester, dat je kwetsbaarheid kracht is.

Emotionele: Ik heb nooit problemen gehad met kwetsbaarheid. Ik liet als kind altijd mijn kwetsbaarheid zien, ik hilde om alles, ik kon niet voor mezelf opkomen, als ik boos werd begon ik te huilen. Ik was altijd in de war met mijn emoties.

Schittering: Je moeder noemde je altijd jantje huilt, jantje lacht, het ging door elkaar.

Emotionele: Ik ging zelfs lachen en huilen tegelijk. Ik weet nog dat ik naar school ging en daar is het veranderd. Daar kwam ik erachter dat ik niet kon huilen voor mijn vrienden. Ik ging soms huilen dat ik eerder weg wou omdat er werd gelachen. Toen ging ik op een gegeven moment naar de hogere school en toen kwam ik erachter dat mensen vriendelijk waren en dat mensen het niet boeide dat ik klein was of anders was. Toen moest ik voor de acteursschool het weer afbreken en ging ik me afschermen voor mijn emoties en toen is het ook maar hetzelfde gebeven van aan, uit, aan,uit en toen wist ik niet meer wat ik ermee moest en heb ik het maar gelaten.

Schittering: Jeffrey Barros, het probleem is toen jij geboren werd toen wilde je het allemaal zo vluchtig en zo snel. Het is net als dat je denkt: ik ben nog in mijn vorige leven blijven hangen en ik ben vergeten dat

ik in het geboortekanaal ben gegooid en ik moet alles weer opnieuw leren. Je was zo enthousiast over alles en overal had je die emoties en je keek overal en voordat je keek was je er eigenlijk al, wilde je het al ontdekken. Dat was je kracht, je hebt je kracht afgebroken. Dat is hetzelfde dat je heel grappig bent en je krijgt een paar boe mensen in de zaal en je zegt: ik ben niet meer grappig, ik ben geen grappenmaker meer. Dus je trok het je best wel aan en je ging jezelf daarvoor straffen. Dus jouw wereld werd een strafwereld. Dus je hebt je wereld neergezet en toen heb je ook nog een woord neergezet van: ik heb geen succes bereikt, ik heb geen succes bereikt op school, ik heb geen succes bereikt in carrière van acteur, ik heb geen succes bereikt in vele zaken niet en dan kan je een hele lijst opnoemen waar jij vind dat je geen succes hebt bereikt. Dan ging je op je kamer en je gooide de deur dicht en je wilde met rust gelaten worden. Toen heeft je moeder je daaruit gehaald, samen met ons hebben we een bepaalde weg op gewezen en toen kreeg je weer energie, ging je weer een beetje schitteren. Bij jou is het zo, als je schittert dan heb je heel gauw de neiging om op de knop te drukken van: ik schitter niet meer. Dus als je denkt: nu gaat het lekker, ik schitter even, dan op een gegeven moment stagneer je weer. Een voorbeeld, stel dat je nu elke dag zegt: ik ga tien minuten mediteren en jij hebt eindelijk de handigheid om tien minuten te mediteren, dan zak je weer in omdat dan wordt het bij wijze van spreken weer saai.

Emotionele: Ja, dat vind ik heel vervelend.

Schittering: Dus je moet gewoon luisteren, dat op het moment dat je resultaat boekt, dat je zegt dat het werkt en niet dat je zegt: oh, ik heb het resultaat nu is het genoeg geweest.

Emotionele: Ik snap het niet. Ik spring van het een naar het ander en dan stop ik ermee. Ik heb laatst dat ik weer goocheltrucs ging leren, heel positief en ik wist hoe het moest en er kwamen opeens zoveel trucs en dan stopte ik weer.

Schittering: Waarom stop je?

Emotionele: Het is heel lullig, het was zo van: oké, ik heb het geleerd.

Schittering: Dan ga je toch niet stoppen.

Emotionele: Ja, ik heb het al geleerd, ik heb het al ervaren. Het is hetzelfde als, ik eet een fruit, ik heb een fruit op en dan ga ik een andere fruit eten. Ik heb die fruit opgegeten.

Schittering: Is hetzelfde dat je continuïteit in je leven hebt. Een voorbeeld: je moeder treed op en morgen moet ze weer optreden en dan moet ze weer nog dertig jaar optreden. Ze moet nog dertig jaar optreden en daar moet ze nog dertig jaar plezier uithalen, uit hetzelfde dat ze doet. Dat is gewoon manipulatie. Je manipuleert je eigen optreden zodanig dat je het prettig vind. Op het moment dat je in een goochelspel bent dan heb je daar zin in om mensen te vermaken. Niet van: ik kan het niet, het lukt me niet, ik vermaak me niet meer. Nee, dat is misschien juist de key, de sleutel, om even tot contact te komen met andere mensen. Sommige mensen schaffen een hond aan om met de hond te gaan wandelen in de hoop ze andere mensen tegenkomen en contactleggen, of ze gaan naar de sportschool of naar een cursus. Dus ga socialiteit aan met anderen. Dus als je iets hebt wat talentvol is, zoals je komiek zijn, grappig zijn, gebruik dat dan ook. Is hetzelfde dat jij tegen je moeder zou zeggen: ma, je hebt een gave. Dan zegt je moeder: nou, ik heb het al twintig jaar gedaan, laat maar zitten. Dan kan je ook zeggen: ma, weet je hoeveel mensen je kan helpen? En dan zegt je moeder: nou, ik hoeft niet meer te werken het komt allemaal binnen. Wat gebeurt er dan met je moeder? Ze zakt gewoon in. Wat gebeurt er met haar? Ze wordt down omdat daar haalt ze de energie uit.

Emotionele: Ik heb met heel veel dingen dat ik zelf niet meer weet waar ik het wel uit kan halen. Als ik heel veel dingen heb gedaan en geprobeerd, een voorbeeld zoals met een game, ik speel elk spel een klein beetje en nooit heel veel omdat wat heeft het voor zin. Er zijn mensen die zitten duizenden uren op één spel, ik kom nog niet eens in de buurt van vijfhonderd uur.

Schittering: Dat is al veel.

Emotionele: Ja, dat is al veel.

Schittering: Dus het valt ergens nog best wel mee.

Emotionele: Tegenwoordig is duizenden uren per spel best wel normaal, nou ja het is niet normaal maar iemand vind dat gewoon leuk. Twee uur op een spel en dan naar het volgende spel is ook een beetje...

Schittering: Dan moet je daar een tijd op zetten. Stel dat je zegt: ik ga een spel onderzoeken en ik heb twee uur de tijd om alle spelletjes te proberen en na twee uur ben je er klaar mee en stop je ermee. Het is hetzelfde dat iemand verslaafd is aan gokken, die kan niet stoppen.

Emotionele: Dat is niet wat ik bedoel, laat ik het anders vertellen.

Schittering: Wij begrijpen het.

Emotionele: Oké.

Schittering: Leg maar uit.

Emotionele: Hetzelfde met kaarten, dan stop ik na drie dagen en dan ga ik weer naar het volgende.

Schittering: Dan ga je niet tot diepgang.

Emotionele: Ik heb het gevoel dat als ik tot diepgang ga dat het monotoon saai wordt.

Schittering: Nee, het wordt niet monotoon saai. Op een gegeven moment dan is het gewoon klaar. Je stopt niet omdat je op dat moment een soort gewoonte hebt van: ik heb mezelf vermaakt en klaar ermee, je gooit alles aan de kant en dan heb je weer leegte en dan

ga je in de leegte zitten. Je moet zorgen dat je continuïteit hebt. Als je zegt: ik heb duizend gereedschappen in mijn kist, een bijl en dit en dat en dan zeg je: nu heb ik zin in deze gereedschap. Dus dat is je koffertje die je gebruikt om elke dag een aangenaam plezierig leven te hebben. Op het moment dat je die koffertje hebt en je zegt: ik kijk er niet meer naar en laat ik maar depressief zijn en niet actief zijn, dan zeggen we: je hebt nog steeds een koffertje met allemaal mooi vermaak.

Emotionele: Ik weet dat ik heel veel heb om me te vermaken. Ik heb een lange tijd gehad dat ik elke week mezelf moest dwingen om niet teveel stripboeken te kopen. Jeffrey geeft nooit geld uit, maar dan dacht ik: dan kan ik het uitgeven aan dat. Toen zei ik: oké Jeffrey, je hoeft je niet druk te maken, twee, drie boeken per week. Nu heb ik ze al een half jaar niet gekocht, ik heb er nog een stuk of twee liggen die ik nog niet gelezen heb. Maar als ik er langsloop dan zie ik het en dan denk ik: klaar. Dat soort dingen en zo gaat het verder. Ik heb heel veel dingen die ik kan doen, die ik eerst heel boeiend vond, en op een gegeven moment is de aandacht weg.

Schittering: Ja, dat is wat wij ook zeggen. Jij stopt het in de koffer en je gebruikt niet meer je tools van het leven. Je moeder pakt constant de koffer, alle associaties zitten in de koffer, haar hele leven zit in de koffer. Zij gebruikt hem constant en bij bepaalde mensen haalt ze een stukje uit en heeft ze een dialoog met de persoon omdat de persoon begrijpt wat ze ermee zegt. Dus ze gebruikt haar gadgets om haar leven aangenaam te maken. Wat jij doet en dat is echt een helaas, is alles of niets.

Emotionele: Of alles in één ding stoppen of niets in één ding stoppen. Ik kan niet zeggen: vandaag ga ik skeeleren, morgen ga ik sporten, dan lees ik een stripboek.

Schittering: Dat kan je wel, dat moet je op je lijst zetten, je bucketlist. Dit ga ik doen, een soort agenda. Stel je voor dat je letterlijk onder een secretariaat zou vallen en die zou je een agenda geven van: je hebt vijf adressen die je moet gaan bezoeken, dan zou je die netjes af hebben omdat zoveel discipline heb je nog omdat je verantwoordelijkheid draagt. Jij moet jezelf opvoeden omdat er is niemand die jou opvoed

behalve jijzelf. Natuurlijk heb je diensten en die doe je netjes uitvoeren en na die diensten ben jij die dienst. Dus dan moet jij als een kind zeggen: dit moet ik doen, dat moet ik doen. Jouw zwager, we hopen dat hij zo blijft, begint hardop te zeggen tegen zijn vriendin: dit moet ik gaan doen, dit moet ik gaan doen en het is net of hij letterlijk opnoemt wat hij nog moet gaan doen, een dag eerder al. Hij is al helemaal opgewonden dat hij dat mag doen. Hij is bang dat hij één van de punten op die lijst vergeet. Hij doet het ook allemaal. Er zitten ook vervelende taken tussen zoals de auto stofzuiger. Hij doet het wel. Dus het is belangrijk dat jij jezelf dwingt om het te doen.

Emotionele: Ja, bij mij is het zo dat Meester Isaak ook zei: ik zal het moeten doen en het op mijn lijstje zetten. Als iemand zegt dat ik iets moet doen dan hou ik er niet van omdat iemand zegt dat ik het moet doen. Ik hou niet van moeten, dan wordt het weer een soort strijd omdat ik het niet heb gedaan.

Schittering: Dit is dus de weg die je opgaat. De kamelen die volgen elkaar. Die volgen blindelings elkaar. Als je kijkt naar de kaart zie je één kameel die heeft de leiding en de anderen lopen er dom achteraan. Jij bent degene die de leiding neemt en jij volgt je gevoel gewoon, dat is deze kaart, de simpele kaart. Dus jij moet leren om simpel te zijn. Mensen die simpel zijn, zijn gewoon simpel.

Emotionele: In je manier van doen moet je niet te simpel zijn.

Schittering: Simpel is eigenlijk gewoon doen. Dat is voor jou moeilijk om te doen. Dus gewoon doen klaar. Dus je moet het positief bekijken,, niet negatief.

Emotionele: Ik doe niets dat is heel simpel.

Schittering: Dat is simpel negatief.

Emotionele: Ja, oké.

Schittering: We gaan positief denken. Dit is de maatschappij, dit is de sluwe vos. Je hebt mensen zo door. Als je er simpel mee omgaat heb je er je voordeel mee. Jij hebt eigenlijk een monoloog met jezelf, maar dan negatief. Veranker jezelf en pluk de vruchten met de passie voor jezelf, de liefde voor jezelf. Op het moment dat je zegt: ik wil opnieuw geboren worden anders, dan zal je één ding moeten doen en dat is gewoon een feit en dat geldt niet alleen voor jou maar voor ieder hier op aarde en dat is dat je trouw moet gaan zijn aan hetgeen en definitief dood moet maken wat aan je knaagt. Alles wat aan je knaagt is fout. Een voorbeeld: je komt thuis en het is een rotzooi, meteen knaagt het, het is een rotzooi. Dan komt de gedachte van: het komt straks. Dat is dus lui. Wat zou je zus doen? Ze zou meteen haar jas uittrekken en ze pakt het aan en daarna heeft ze rust. Wat doe jij? Je laat het liggen en je hoopt dat misschien morgen, overmorgen de energie komt dat je het wel aanpakt, maar er kan een hele tijd voorbijgaan dat je het nog niet heb aangepakt maar dan gaan de muizen zich vermenigvuldigen.

Emotionele: Het wordt alleen maar meer.

Schittering: Het is echt waar. Dus als jij zegt: ik ga morgen sporten en je gaat morgen niet sporten, dan gaan de muizen zich vermenigvuldigen. Dus ik moet sporten, blijft hangen. Ik heb nu gesport, blijft hangen. Ik ben negatief, blijft hangen. Dan ga je morgen ook niet sporten, blijft hangen. Dan ga je alles in het negatieve zetten. Er zijn maar twee soorten energieën en dat is negativiteit en positiviteit. Negativiteit is nemersschap, positiviteit is geversschap. Je zegt dat je een geveer bent maar je gedraagt je als een nemer. Hoe weten we dat jij een geveer bent? Nou voorbeeld, als jij even al die hersenspinsels hebt overwonnen en die blokkades hebt overwonnen, dan zijn we even verder en dan vind je het heel fijn bij wijze van spreken om Nadja blij te maken, en haar dan zo erg blij wil maken dat je bijna een blokkade krijgt dat het niet goed genoeg is zeg maar. Dus we weten dat je op dat moment ook terug wil gaan geven, dus je stopt er honderd procent energie in. Dus omdat je je zo voelt weten wij dat je niet hebt geleerd dit te zien als een soort normaliteit. Het is normaal om gewoon

vindendrijf te zijn, om met ideeën aan te komen. Het is normaal om te zeggen: schat, vanavond gaan we uit eten. Het is normaal dat je gewoon constant positiviteit in de relatie zet. Het is normaal dat je zegt: jij ligt te lang op bed, dat doen we niet. Het is normaal om iemand te corrigeren en te zeggen: we gaan nu de deur uit. Hetgeen wat wij tegen jou zeggen is, het is normaal om dit toe te passen. Is normaal, is niets bijzonders.

Emotionele: Dus ik weet dat ik een gevecht ben omdat ik het normaal vind?

Schittering: Nee, je vind het nu nog niet normaal. Wij weten dat je een gevecht bent omdat je hebt soms een sprankeltje in je.

Emotionele: Dat moet ik normaal gaan vinden?

Schittering: Ja, nu is het een uitvinding en vind je het heel erg bijzonder.

Emotionele: Het moet normaal worden.

Schittering: Als je trillende ogen hebt is het soms niet goed om erover te schrijven.

Emotionele: Ja, ik weet het dan krijg je infecties.

Schittering: Ja, dus als je daar last van hebt kan je beter aan de zijkant schrijven dan over het oog, omdat als je het opzij drukt, druk je de druk weg. Bacteriën kunnen infecties veroorzaken. Dus als je jeuk hebt kan je beter ernaast schrijven, op de huid kan het geen kwaad.

Emotionele: Oké. Als ik dat allemaal normaal ga vinden, die dingen, wat zijn dan de dingen die ik niet normaal moet vinden in de positieve zin dan? Ik neem aan dat je verwachtingen hoger worden.

Schittering: Ja, die worden zeker hoger. Op een gegeven moment ga je het niet meer normaal vinden dit gedrag wat je hebt gehad. Dan ga je dit gedrag een beetje negatief bekijken van: oh, heb ik dat allemaal gedaan, heb ik zoveel tijd van mijn leven verspild. Dan ga je anders kijken naar het verspillen van je tijd. Een voorbeeld: je vond het normaal om drie maanden op je bed te liggen en nu je beter weet denk je: waarom heb ik dat gedaan?

Emotionele: Doordat ik het normaal ga vinden om leuke dingen te gaan doen en Nadja te verrassen, dat zijn de stappen in positieve zin maar abnormaal...

Schittering: Abnormaal is dat je constant weer de grens gaan verleggen. Op een gegeven moment zeg je: dat stukje uit eten in de snackbar is niet grensverleggend, dus je gaat meer willen. Is hetzelfde dat je elke dag een portie eten hebt en je zegt: dat is normaal en ik wil een portie meer en dan doe je er een schepje bij. Dus je gaat je maag groter maken, wil niet zeggen dat je dik moet worden. Maar je gaat leren om gewoon buiten je porties te gaan. Net als met gedrevenheid. Als je kijkt naar je moeder, naar haar leven, ze heeft zoveel meegemaakt en dat is voor haar normaal. Als zij een saai leven zou hebben van alleen gezin, zou ze abnormaal worden, zou ze ongelukkig worden omdat ze heeft energie nodig, ze heeft extremiteit nodig, ze heeft uitdaging nodig, ze moet dat weten in haarzelf van: hoe is het om bij wijze van spreken die valkuil in te stappen en die valkuil in te stappen, omdat ze houdt niet van een saai leven. En hoe komt dat, dat ze niet van een saai leven houdt? Omdat ze weet een saai leven betekent je bent dood. Alleen het woord saai leven is dood. Alleen al het zeggen: ik heb een burgerlijk leven, is al een saai leven. Je moet zeggen: ik heb een spannend leven, een uitdagend leven, ik heb een gelukkig leven. Als je zegt: ik heb een normale vrouw, nee ik heb een spannende vrouw, een avontuurlijke vrouw, dat is de toon.

Emotionele: Is niet echt een goede manier om je vrouw neer te zetten.

Schittering: Nee, je moet eigenlijk gewoon die vrouw...

Emotionele: Pushen.

Schittering: Die vrouw denkt waar heb je het over. Dat is eigenlijk dat je zegt wat je van haar vind. Als je haar op een bepaalde manier in je hoofd hebt gezet dan vind je dat van haar, wil niet zeggen dat ze dat ook gaat doen voor jou. Zo denk je over haar. Hetzelfde dat je zegt: zo wil ik dat Jeffrey gaat zijn. Dus je moet gewoon deprogrammeren en programmeren.

Emotionele: Dat is lastig.

Schittering: Gedachtes, woorden en daden. Het laatste is het allerbelangrijkste.

Emotionele: Vertrouwen.

Schittering: Luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. Gedachtes, woorden en daden. Wat je bent, wat je zegt, wat je doet. Positiviteit, negativiteit. Eigenlijk kunnen wij jou een hele makkelijke manier geven om dus te weten of het goed is of slecht.

Emotionele: Het voelt goed of het voelt slecht.

Schittering: Is het positief of is het negatief. Praat ik nou positief of praat ik negatief. Voelt dat positief of voelt dat negatief. Een voorbeeld met de scooter, even terugkomend op de scooter, je wilde het graag, hoe voelt het nu?

Emotionele: Geweldig.

Schittering: Al die heisa voor wat? Om iets geweldigs tot je te nemen.

Emotionele: Ja, het was ook niet erg boeiend om te doen ook.

Schittering: Ja, het valt mee op het moment dat je spontaan iets doet. Je moeder voelt meteen één, twee, drie of het positief of negatief is. Dan gaat ze niet over tot denken, gewoon een spontane actie. Hoe meer spontane acties je gaat doen hoe meer je carpe diem gaat zien. De carpe diem motto is niet voor niets ter wereld gekomen. Heel veel mensen plukken niet de dag.

Emotionele: Ik neem aan dat het bij ma makkelijker is omdat ze het vaker heeft gedaan.

Schittering: Ze heeft het geleerd van mij. Je moeder was absoluut niet zo. Je moeder was niet zo.

Emotionele: Ze heeft het niet van een vreemde.

Schittering: Ze heeft het echt door de genen geërfd ook, omdat de DNA zit ook in de familieband.

Emotionele: Door mijn opa.

Schittering: Ja, dus je hebt al een moeilijke start in je reïncarnatie, maar je hebt ook al een moeilijke stap in je DNA. Dit is dus je denken en dit is je thuiskomen. Dit is je rustkaart en dit is samen met je prinses een bepaalde thuis neerzetten en dit is ik overschaduw mezelf en ik geef mezelf zelfkastijding en dit is de kaart van mogelijkheid, ik zorg voor mijn eigen geluk. Dit is ik durf de fase tegemoet te gaan en dit is ik krijg harmonie. Dit is ik vaar de koers die ik zelf bepaal, negatief of positief en dit ben jij. De man bepaald de koers, niet zij. De vrouw daar heb je harmonie mee ja of nee. De partners bepalen niet de koers, jij bepaald de koers. De klavertje vier is je eigen kracht. Dit is de kaart van mogelijkheid, onafhankelijke kaart, de zakelijke kaart, je hebt dus de mogelijkheid om in balans te komen omdat je hebt de keuze tussen twee, positief of negatief. Op het moment dat jij bepaalde bergen tegemoet gaat wil niet zeggen dat je genezen bent, maar wil wel zeggen dat je klimmend bent. Zoals je het dal ingeklommen bent, klim je ook

het dal uit. Op het moment dat je een stap hebt gezet ben je al goed bezig. Het woord goed bezig houden we niet van omdat we houden van: je bent gewoon daar. Goed bezig is van ach nog zien.

Emotionele: Klinkt beetje negatief.

Schittering: We hebben meer zoiets van: laat maar, we hebben de stap gezet. Goed bezig is de gewoonte van de mens. Dus weet dat welke therapie jij ook opzoekt, ook buiten ons, of welke boeken jij leest buiten ons, jij bepaald de koers. Jij bepaald hoe gelukkig jij met haar wordt. Jij bepaald hoe gelukkig jij wordt met werken. Jij bepaald hoe gelukkig je wordt met je spiritualiteit, intuïtiviteit, omdat je hebt werk, daar hoeft je je geen zorgen over te maken. Je hoeft niet meer de status te zoeken van: wat moet ik zijn in de maatschappij, welke carrière moet ik op gaan bouwen? Op het moment dat je zo ver bent dat je een uitdaging nodig hebt dan komt het wel. Nu hoeft je die stress niet tot je te nemen. De vrouw hoeft je ook niet in stress tot je te nemen, dat je nog een vrouw gaat zoeken. Je hebt jezelf dus je hoeft ook niet in stress te zijn van: ik moet opnieuw reïncarneren omdat je bent er. Dus de enige stress die je nu nog hebt is de keuzestress. Word ik een positief mens, word ik een gelukkig mens, word ik een negatief mens die ongelukkig blijft. Je opa die koos voor negativiteit en dat was een bewuste keuze. Hij kon niet tegen liefde. Hij kon niet tegen lachende kinderen, hij kon niet tegen blijdschap, hij kon niet tegen geluk omdat hij ongelukkig was. Hij nam iedereen mee in zijn ongelukkig zijn. Hij nam zijn vrouw en kinderen mee in zijn ongelukkig zijn. Hij had macht. Dus je moeder heeft dus besloten van huis te gaan en je oma heeft gekozen dat leven te leven. Nu is ze al een aantal jaren zonder hem en nog steeds heeft ze het geluk niet gevonden omdat hij heeft heel veel kapot gemaakt. Je komt in vrijheid uit, maar je bent gewend geraakt in gevangen zijn. Dus je weet niet hoe je om moet gaan plus je hebt niemand meer in je familieband omdat iedereen is zijn eigen weg gegaan. Dus je hebt een paar nieuwe mensen die je familie kan maken maar dat zijn gewoon mensen. Dus je opa heeft een leven verspild hier op aarde en al het geld en alles wat ze hebben vergaard in vermogen

hebben ze niet van kunnen genieten. Ze hadden beter bij wijze van spreken iemand blij mee kunnen maken, zoals je moeder vandaag iemand een bed heeft gegeven en zeggen van: ze zijn er blij mee, dan dat je alles wil bewaren en bang bent voor je geld omdat je gewoon bang bent voor wat? Voor geluk.

**Emotionele: Ja, ik heb in principe wel veel dingen. Ik heb werk, een woning, ik ben gezond dus ik hoef me daar geen zorgen over te maken. Ik zit te denken dat dat de reden was dat ik op het werkoverleg zei: ik heb alles dus ik weet niet wat ik moet doen. Ik heb nog steeds alles maar nu zit ik in een hele slechte plek in vergelijking met toen, toen kon ik het invullen hoe ik het wilde, maar wist niet de juiste manier.*

Schittering: Opnieuw beginnen.

Emotionele: In principe als je alles hebt heb je niets. Ik heb me niet beseft hoe ik van daar naar hier ben gekomen. Het is niet heel lang geleden dat ik alles had en niet wist wat ik moest doen.

Schittering: Je voedt jezelf niet. Je moet jezelf blijven onderhouden. Een voorbeeld, je hebt nu een mooie scooter maar als je deze minderwaardig gaat behandelen en slordig mee omgaat, dan is ie straks niet meer zo mooi. Een huis moet je ook onderhouden. Je ziet ook een huis wordt de energie waar je inloopt. Er komen steeds meer veranderingen. Soms gebeurt er wat zoals je net hebt gezien, een verbranding van de vloer en je moeder pakt het positief op. Ze is een perfectionist en ze kan tot zelfkastijding overgaan, maar ze kan er ook iets positiefs van maken en er een mooi vloerkleed opleggen en zeggen van: ik heb een mooi vloerkleed. Het is werkelijk zo zegt Meester Isaak tegen jou, dat je je echt even manipuleert om dus een blij kind te zijn van: ik heb een mooi vloerkleed indien je eigenlijk baalt dat het is gebeurd, maar het gaat om het resultaat. Misschien had die mooie vloerkleed daar wel moeten liggen en moesten wij een handje duwen en daar een kooltje opgooien. Dus geef niets over aan toeval omdat toeval bestaat niet.

Noot: Het kooltje waarover gesproken wordt in bovenstaand stukje betreft een beet kooltje van een waterpijp. De Schittering heeft deze eerder op de avond op de grond laten vallen waardoor er op de vloer een brandvlek was ontstaan.

Emotionele: Ik weet ook dat ik een beetje een geluk en ongeluk situatie had. Ik had bijna een auto ongeluk gehad. Net daarvoor had ik letterlijk een moment dat ik bijna mijn scooter liet vallen in een bocht. Ik nam de bocht en doordat ik remde viel mijn scooter. Ik ving hem nog op voordat ie überhaupt tegen de grond kwam. Ik baalde dat het gebeurde. Dus ik dacht: oké, het is niet gebeurd, ik ben blij het is niet gebeurd. Achteraf dacht ik: als dat niet was gebeurd was ik sneller geweest en had ik ervoor gezorgd dat ik op de automaat had gereden en was ik bijna aangereden. Toeval bestaat niet, waardoor ik niet te laat kwam om die auto te kunnen zien en te kunnen remmen.

Schittering: Ook door het feit dat je op dat moment alert bent dat je wat luier op die scooter zat. Betekent dat je dacht: ik scooter wel lekker. Als je die tocht van die energie had meegenomen had je misschien niet zo lekker geweest in dat stukje. Doordat je even wakker werd geschud ben je alerter geworden automatisch en heb je de beste keuze gemaakt op dat moment. Dat was met je moeder ook. Je moeder nam haar auto als gewoon en toch had ze nooit een echt gevoel bij de auto. Het was een mooie auto maar ze had nooit een liefdesgevoel bij de auto. Ze was gefrustreerd en ze parkeerde hem zo nonchalant in, eigenlijk gewoon laks hebben aan die mooie auto. Toen was de auto beschadigd en toen hoefde ze hem niet meer. Nu heeft ze een andere auto gekregen maar nu heeft ze nog steeds niet geleerd om voorzichtiger te rijden. Ze maakte een ongeluk met die auto en ze knalde op een auto. Ze was om de hoek en de stoplicht ging op groen, dit is een snelle auto en zij ziet het stoplicht op groen en ze ziet de twee auto's die nog moeten optrekken en ze knalt met volle vaart op de auto en die auto knalde op de auto ervoor, dus het was een kettingbotsing. We hebben gezorgd dat de auto niets had, geen enkel schrammetje. Haar auto ging met volle vaart en de tweede auto had niets en de derde auto had ook niets, maar de derde auto was weer een buitenlander zoals men dat zou zeggen. Dat is niet discriminerend

bedoeld, voor degenen die de lezers zijn. Hij gedroeg zich echt als een buitenlander. De tweede was een Nederlander en die zei: we kunnen gewoon doorrijden. De buitenlander zei: nee, de politie moet erbij komen, er zit schade aan mijn auto, terwijl er geen schade was. Toen was het van: ik heb kinderen in de auto. Wat is er mis met de kinderen? Toen was het weer: ja, ik geloof dat ik last van mijn nek heb. Eind van de rit is je moeder boos weggereden, zoals jij dat ook zou doen. Daarna kwam Najib en die zei: we gaan toch naar de politiebureau. De politie was toch ter plekke gekomen. Achteraf was ze boos omdat het onrechtvaardig voelde dat ze naar het politiebureau was gegaan. Eind van de rit hoorde ze dat als ze niet was teruggekomen en haar koppigheid niet opzij had gezet, dan was ze ergens op de weg meegenomen in de boeien omdat ze weggereden was van de plek delict en een boete van vijfhonderd euro zou hebben gekregen. Het was voor haar een wake-up call van: er zijn regels in de maatschappij waar je je aan moet houden, al is het onrechtvaardig. Het was onrechtvaardig omdat de ene auto raakte de ander als een kussen en er was niets aan de hand, maar de ander zag daar geld in. Zo werkt het in de maatschappij, is de wet van oorzaak en gevolg. Je draagt altijd de gevolgen. Wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe. Blijkbaar heeft ze de andere auto zelf in de vernieling gebracht en deze auto heeft ze zelf aangeschaft met heel veel liefde koestert ze die auto. Ze is dan even nonchalant, indien ze met haarzelf heeft afgesproken niet meer zo te rijden en toch valt ze terug in dat stukje. Ik hoop dat ze haar lesje daarin heeft geleerd. Is afleren van gedrag.

Emotionele: Ik had dat ook met de scooter hiervoor. Het was niet mijn scooter en daar ging ik ook nonchalant mee om. Ik was er een paar keer mee gevallen ook. Met deze was ik in het begin heel panisch, heel voorzichtig, ik durfde amper bochten te nemen, bang dat ik omviel. Puur omdat ik ook gewend was dat die andere scooter wel omviel en uitgleed en zo. Uiteindelijk merk ik dan dat ik toch te lui ben om de bocht goed te nemen en dan lig ik weer bijna op straat, gelukkig niet. Het zou zonde zijn.

Schittering: Daarom, weet wat je hebt. Het gebeurt zo vaak. Eigenlijk ben jij een voorbeeld voor vele mensen. Het gebeurt zo vaak dat mensen op een gegeven moment de strijd hebben behaald en dan zakken ze in en hebben ze een nieuwe uitdaging nodig. Dus geniet van het behalen van de finish. Stel dat je maanden hebt getraind om de marathon te lopen en je loopt hem en je hebt hem gewonnen, dan moet je niet in depressie raken. Dan moet je gewoon zeggen: ik heb hem gewonnen, ik ga naar de volgende uitdaging. Zo is het je hele leven, dat je constant visualiseert: wat heb ik nodig om vandaag een gelukkige dag te maken? Neem een voorbeeld aan je moeder. Als jullie op vakantie gingen, vroeger in de tijd, jullie moeder was altijd bezig om jullie te pleasen, om jullie gelukkig te maken en doordat jullie gelukkig waren was zo ook gelukkig, ondanks dat zij een depressief mens was. Ze vond haar geluk op dat moment in jullie geluk. Dus jullie gaven haar energie. Dus je depressiviteit overwin je doordat je geluk gaat brengen.

Emotionele: Maar je moet je geluk toch niet laten maken door iemand anders? Ik kan dat heel goed toepassen in de situatie dat ik heel veel ga doen om Nadjia gelukkig te maken, dan maak ik mezelf ook gelukkig.

Schittering: Maar ook andere mensen zoals je broers, je zus, je moeder. Dus jij leert doordat je geeft en dan leer je om ervan te genieten. Dus je komt uit je depressie voordat je het weet. Dus de stap. Dus doordat je een positieve actie doet ben je op een gegeven moment een positief mens. Eerder deed je nog lachen met kiespijn, een boer met kiespijn, en op een gegeven moment lach je vanzelf, ben je een beetje spontaner. Het feit dat je moeder je begrijpt en het feit dat zij nu hier is zegt eigenlijk tegen jou dat jij hier ook kan zijn. Dus je moeder kan eigenlijk een voorbeeld zijn voor jou. Wat zij heeft gekund kan jij ook. Dat zegt ze ook tegen al die mensen die haar benaderen van: dat heb ik meegemaakt, dat heb ik meegemaakt, dus als ik het heb overwonnen, kan jij het ook overwinnen. Er is geen verschil tussen jou en haar. We zijn allemaal hetzelfde, we zijn allemaal energie, het is alleen hoe ga je ermee om. Bepaalde Meesters die hier op aarde

komen, die positieve mindfulness geven, eigenlijk je vol maken in de mind, positief, die vertellen jou wat je eigenlijk allemaal kunt bereiken. Dan moeten ze het ook hebben bereikt anders praten ze onzin. Dus ze vertellen hoe je het kan doen, ze zijn je Meester en als je het pad volgt dan kom je daar uit. Er zijn genoeg mensen hier ter aarde die rijk zijn. Bijvoorbeeld Oprah Winfrey is heel rijk, maar toch is zij een positief mens. Zij verteld tegen mensen hoe je ook zo rijk kan zijn, hoe je ook een goed mens kan zijn. Al heb je gewoon een normale baan, dat je rijk in je hart kan zijn, positief in de dag kan zijn en dus gelukkig bent. Als je dat iemand anders gunt van: ik gun je echt geluk, dan gun je jezelf het nog meer.

Emotionele: Dat het geluk van mensen in jezelf zit?

Schittering: Ja.

Emotionele: Maar dan vertel je wel hoe ze het moeten doen maar je verteld het jezelf niet.

Schittering: Dan ben jij de mindfulness type met de Meester zelf. Op het moment dat jij zegt: dit moet je doen, dan moet je het ook zelf hebben gedaan. Als jij zegt: je moet je tien keer opdrukken dan voel je je beter en een ander zegt: doe je er ook even tien? Dus je moet het altijd voordoen. De Meester loopt altijd voor, niet achter van: gaan jullie maar eventjes. Nee, de Meester doet het voor. Je moeder is een Meester omdat ze het altijd heeft voorgedaan. Op een gegeven moment ben je zodanig een Meester dat je het ook gaat bekijken.

Emotionele: Ik heb het nooit gedaan maar weet wel hoe het moet.

Schittering: Nee, nee, nee, hij verteld het je wel hoe je het moet doen. Op het moment dat hij zegt: doe het voor dan ho maar. Dus hij heeft het in zijn hoofd wel allemaal op een rijtje, maar het is één grote warboel.

Emotionele: Ik heb zelf het idee dat ik het op mijn werk wel doe, dat ik de mensen vertel wat ze moeten doen maar ik heb het zelf ook gedaan.

Schittering: Dat klopt. Jij weet wel wat er speelt op de vloer. Jij bent niet achter de kassa gaan zitten commanderen. Nee, jij hebt ook kratten gesjouwd, zelf op de bus gezeten, dus je hebt het voorgedaan. Dus je hebt recht van spreken, anders heb je geen recht van spreken.

Emotionele: Ik heb wel het gevoel dat mensen dat wel voelen en zien.

Schittering: Ja.

Emotionele: Ik merk wel dat sommige mensen het niet fijn vinden om met bepaalde mensen te werken omdat ze het niet fijn vinden om zonder leiding te werken.

Schittering: Ja natuurlijk, dat zou jij ook niet fijn vinden.

Emotionele: Zeker niet.

Schittering: Stel dat iemand komt en die zegt: ik heb dat gestudeerd en dat gestudeerd en ik weet meer dan jij en jij denkt: ik zit al jaren op deze plek en hij zegt: ik heb die diploma en die diploma, wat heb jij? En dan zeg je: ik kom morgen terug.

Emotionele: Doe maar gewoon een dagje.

Schittering: De praktijk is lachen met de Zachtheid, hij zegt altijd: het moet zo, de kassa moet zo. Nu dat hij kassa heeft gedraaid en het moment dat hij werd afgetikt zei ie: ik zit toch liever op de bus, daar heb je toch iets meer vrijheid. Hij is nog zo eerlijk dat hij zegt: ik sta toch liever niet op de Vinkenbaan, Jacob of Kreek, ik ga toch op de bus omdat ik word gefrustreerd om daar te staan, ik ga wel op de weg en altijd maar inladen en als ik nog wat anders kan doen daarbuiten neem ik het gewoon mee. Hij is wat dat betreft eerlijk. Daar moet je ook eigenlijk om lachen. Om bepaalde mensen moet je lachen. Wij

weten dat jij een Meester bent in je werk, dat doe je goed, behalve de keren dat we je hebben aangesproken, dan zakte je weer in. Je moet het niet zien als een gewoonte. De klanten die daar komen die weten de voorgeschiedenis niet, dus als je daar zit met een chagrijnige hoofd omdat je ruzie hebt gehad met je vrouw, daar kunnen zij niets aan doen.

Noot: Met de woorden Vinkenbaan, Jacob en Kreek hierboven worden de drie voedselcentra van Isaak & de Schittering bedoeld. Deze locaties worden zo in de volksmond genoemd, het zijn afkortingen van de straatnamen waar deze locaties zich bevinden, te weten: Vinkenbaan 73, Jacob Loisstraat 24-30 en Kreekplein 8 te Rotterdam.

Emotionele: Nee, ik doe expres met mensen die nieuw zijn een heel verhaal brengen met een grote glimlach en doe tot de volgende keer. Bijna alsof ik ze het gevoel wil geven van de klant is koning. Omdat ik wil dat ze blijven komen. Ik weet wel dat ik weet wat ik doe en het gaat allemaal goed, maar ik heb niet het gevoel dat er iets bijkomt.

Schittering: Omdat je het niet verzint. Is hetzelfde dat dit huis is ingericht aangeleverd aan je moeder en zij verzint aantal stukjes van zichzelf en de kinderen die hier wonen, die voegt ze toe. Jij hebt de Jacob aangeleverd gekregen en jij mag de rest verzinnen, wij bemoeien ons er niet mee. Dua als jij de kassa andersom wil gooien...

Emotionele: Dat is niet wat ik wil. De Jacob is goed zoals ik hem zie. Ik bedoel als werk, ik persoonlijk in het werk.

Schittering: Dat bedoelen wij ook. Wij hebben het niet over meubels. Wij hebben het over dat je het moet gaan invullen. Er is genoeg ruimte in je werk, maar je moet gaan kijken: waar heb je behoefte aan. Is hetzelfde als privé, dat je kleur moet geven aan je leven, zo moet je ook kleur aan je werksituatie geven. Afwisselend. Je weet dat de afschalingen komen, de busjes komen, je weet dat je dit moet doen, dat moet doen, maar wat mist? Dat er een bepaalde eentonigheid in zit

is standaard. Op het moment dat je een bepaalde werk hebt zit er altijd een soort eentonigheid in.

Emotionele: Ik heb het gevoel dat ik alles wel ken.

Schittering: Dat is ook acceptatie. Je accepteert het. Je zit nu op een punt dat...

Emotionele: Het kan.

Schittering: Het kan, maar je moet blijven zitten. Je moet geen ontslag nemen, je moet gewoon blijven zitten.

Emotionele: Dat is hetzelfde met de kubus, ik heb het geleerd, laten we wat anders doen. Ik denk dan is er niet wat meer wat ik kan doen, iets wat ik als uitdaging erbij kan pakken.

Schittering: Dat is er nu niet.

Emotionele: Nee, dat is lastig.

Schittering: Dat is er nu niet dus je moet in de kaders het gewoon voor jou uitdagend genoeg maken. Hetzelfde als de Prachtigste, dat de Prachtigste eigenlijk werk als evolutie moet zien. Op het moment dat wij haar uren afpakte toen was het van: ik wil mijn uren niet kwijt. Dat was voor ons eigenlijk een resultaat van er is iets bewogen van: ze wil haar uren niet kwijt, dat was al goed.

Emotionele: Maar was de reden waarom ze haar uren kwijtraakte wel goed dan?

Schittering: We hebben haar uren weggehaald omdat we het aan Sandjai wilde geven.

Emotionele: Je kan het op twee manieren zien met je uren. Zie je het om die reden of denk je: ik heb dadelijk niets te doen met mijn uren. Is het wel om de juiste reden bedoel ik.

Schittering: Het is wel om de juiste reden omdat wij zouden sowieso ingrijpen om de juiste reden.

Emotionele: Voor mij was het zo, in het begin deed ik werken om te werken. Nu zou ik zes maanden op mijn bed gaan liggen omdat ik niet zou weten wat ik zonder die uren zou moeten doen. Ik weet nu al dat ik honderd procent naar beneden afdaal als ik niet ga werken. Ik weet wel dat het op een gegeven moment slechter en slechter zou gaan. Het werk brengt me plezier, communicatie, socialiteit, dagritme, het brengt me alles en het is positief om erheen te gaan. Ook al heb ik soms geen zin, het brengt me toch socialiteit. Waarom zou ik het weggooien dan.

Schittering: Dat vragen wij ons ook af.

Emotionele: Daarom gooi ik het ook niet weg. Zou stom zijn.

Schittering: Waarom moet je tot die bewustwording komen? Je moet vooraf eigenlijk al bewust zijn. Vooraf moet je de wet van oorzaak en gevolg al calculeren. Voorbeeld: we hebben hier een gesprek, vooraf weten wij al wat we met het gesprek willen bereiken. Dus wij sturen het gesprek een bepaalde kant op en dat doen we positief. Maar stel dat iemand gemeen in een gesprek stapt, dan gaan wij vooraf al besluiten om een bepaalde doel te bewerkstelligen, dus we blijven bij onze kracht, bij onze doel. Het instrument heeft nog wel de handigheid bij de Zachtheid, omdat ze zich helemaal verliest in de privésituatie. In de privésituatie kan ze zich nog weleens verliezen. In de zakelijke situatie niet en waarom niet? Omdat ze mij op dat moment heeft, dus ze teert op mijn positiviteit. Dus zij haalt haar negatieve energie weg omdat ze positief denkt. Op het moment dat ik mezelf weer ontplugt en ik laat haar weer gaan dan moet zij eigenlijk teren op wat ik haar heb gegeven. Dus alles wat zij aan jou verteld hoort ze ook, dus zij pakt eigenlijk de positiviteit uit dit gesprek om het

zelf toe te passen. Dus al die jaren dat ik met haar heb gewerkt heeft ze eigenlijk zitten knippen en plakken, wat bij haar toepasselijk is. Is hetzelfde dat jij in de Jacob bent en je kijkt naar de producten: daar heb ik iets aan, daar heb ik niets aan. Dus je bent met je neus daar en je pakt wat je wilt. Het is hetzelfde met mij, zij hoort mij, ze vertegenwoordigd mij en wat bij haar past hoort ze en pakt ze mee.

Emotionele: En past ze toe.

Schittering: Dus ik ben dagelijks haar therapie. Zo is zij genezen. Jaren geleden toen het heel slecht met haar ging omdat ze geen last had van mij, maar last had van de aarde, dus zij was niet dicht bij mij. Toen wij toegang kregen tot haar en zij eigenlijk begon met het geloof met mij op te bouwen, om mij te vertrouwen en te geloven, toen haalde wij al die shit weg. Maar zij bleef nog hangen in de gedachtes dat ze wist dat ze het allemaal had beleefd. Dus wij moesten haar leren om die gedachtes eigenlijk te bewaren, herinneringen, maar niet meer in de zelfkastijding te gaan zitten. Dus eigenlijk per dag iets nieuws neer te zetten. Dus positieve gedachtes per dag. Het is twintig jaar verder nu, toentertijd en nu is een groot verschil. In twintig jaar is ze waar ze nu is. Het is begonnen op het moment dat zij die angst los heeft gelaten. Dat ik vroeg: mag ik je zelfkastijding loslaten, mag ik je angsten loslaten. Zoals je weet heeft je moeder iets van tien jaar volledig in depressies gezeten en in angst.

Emotionele: Voor?

Schittering: Voor ziektes, voor sterven vroegtijdig en dat ze jullie niet het leven kon geven dat ze eigenlijk wenste. Ze had geen aansluiting hier. Ze wist niet hoe ze moest gaan werken, hoe ze geld moest verdienen, ze wist niet hoe ze tot studie over moest gaan, ze wist geen ingang tot de maatschappij. Ze had op een gegeven moment één kind en nog meer kinderen en haar angsten werden steeds groter. Ze was bang om vroegtijdig te overlijden en jullie gewoon achter te laten zonder vader. Alles bouwde zich heel heftig op en ze kreeg nog meer

angsten en last van smetvrees, last van ziektebeelden, hypochondrisch werd ze. Ze had al een aanleg voor anorexia, dat had ze al in de vroege jeugd. Verlatingsangst, vernietigingsangst en bindingsangst. Ze was bang om zich te binden, bang om verlaten te worden door iemand en ook nog vernietigen omdat ze drang had om constant te vernietigen wat in geluk was, zoals een zonnetje komt op en dat je denkt: het is warm, ik ga in de schaduw staan, wat we ook tegen jou hebben gezegd. Dus constant die dualiteit zoals jij dat ook voelt.

Emotionele: Ik geloof wel in het nu...

Schittering: Wij weten nog dat we naar het zweethutritueel gingen in Vierhouten, we hebben haar begeleid en ze was nog niet actief met haar spiritualiteit. Ze was nog aan het zoeken naar haar paranormaliteit en hoe het voor haar was en hoe zij zich daarin kon vinden. Ze voelde de drang om naar die zweethutritueel te gaan, het was vol maar ze voelde dat ze moest blijven zitten. Ze was toen met Sergio, de vader van Angel. Ze is de zweethut ingegaan en toen kon ik mij verbinden met haar energie, omdat ik verbonden ben met die indianenstam. Ze had grote angsten, geen gelukkig leven en toen werd gezegd door de ceremoniemeester: je mag iets weggeven aan Moeder Aarde. Doordat de energie die opgebouwd is in die trilling, stroming, in de windstreken en ze in de zweethut alle goden aangeropen hadden en je moeder pakte de aarde en zij wenste dat alles wegging. Het was net of de energie getransporteerd werd van al hetgeen wat ze mee had gemaakt in de jaren tijd naar de aarde toe. Ze begon te gillen en te roepen, het was net een knal in haar energievorm van: ik wil dit niet meer, ik wil dit niet meer. Sergio raakte zelf in paniek omdat je moeder in paniek raakte. Hij zei: geef het aan mij, geef het aan mij, maar ze kon het niet loslaten. De zweethut werd opengemaakt en buiten was het ontzettend koud en veel wind en ze voelde alleen maar de wind letterlijk om haar heen. Ze was naakt en ze begon ontzettend te bidden en de hand van ik wil het niet. Ze hield zelf vast, dat waren wij niet. Tot ze op een gegeven moment toegaf om afscheid te nemen en ze gaf het aan Moeder Aarde. Dus de energie van die jaren, het waren letterlijk 28

jaar van pijn en verdriet en later angsten, anorexia, haar jeugd, dat heeft ze weggegeven. Het was alsof er een kanon in haar was geschoten van grote leegte, geen fundamenten meer. Het zweethutritueel werd afgeblazen en zij ging met mij naar huis en ik heb het nog weggeblazen en ze kroop tegen haar partner aan en zei: ik voel me zo leeg, hoe kan het nou, hoe kan ik nog alles weten maar de emoties zijn weg? En toen moesten we haar nog behoeden door te zeggen: ga niet je weer vullen met negatieve gedachtes, ga niet weer opnieuw beginnen met hetzelfde stukje. We zeiden tegen haar vanaf nu sta je in verbinding met mij. We zeiden toen tegen haar: bouw elke dag op met positiviteit. Dat was echt wennen, als je 28 jaar niet anders weet. Ze was in haar hart heel erg verdrietig, heel eenzaam, heel erg misbruikt, heel erg verwaarloosd. Ze was gewoon de Tere Bloem en nu is ze de Schittering. Dus ze heeft werkelijk de transformatie gemaakt van de ene kant naar de andere kant. En ze zal altijd dat stukje Tere Bloem blijven dragen, ze zal ook altijd de bewustwording hebben waar ze vandaan komt en dat maakt haar zo dankbaar.

Emotionele: Kan ik geen zweethutritueel doen, dan kan ik ook alles weggooien?

Schittering: Ja, je kan het op gaan zoeken. Er zijn vele mensen die dat doen. Misschien vind je een spirituele massage wel lekker, misschien vind je magnetiseren wel lekker. Er zijn zoveel externe dingen die jij toe kan passen.

Emotionele: Die ik toe kan passen?

Schittering: In jouw bestaan.

Emotionele: Die ik krijg? Ik mag niet meer magnetiseren.

Schittering: Nee, die je op je eigen toe kan passen. Je kan het toepassen op je eigen bestaan.

Emotionele: Wat toepassen?

Schittering: Niet dat jij het gaat geven, maar dat je toe gaat passen. Dat je zegt: oh, ik heb zin in een magnetische behandeling bij een masseur, ik ga het toepassen in mijn leven.

Emotionele: Hoe weet je dat ze goed zijn?

Schittering: Dan voel je dat.

Emotionele: Dat weet je dan pas achteraf.

Schittering: Dat is het nadeel, dat je soms geld moet betalen voor niets.

Emotionele: Ik heb niets gevoeld.

Schittering: Dat weet je bij een normale massage ook niet welke man of vrouw je krijgt. De één is goed de ander niet. Weet wel dat geld een ruilmiddel is en zie geld als energie. Geld is werkelijk energie. We hebben veel verteld over geld en macht en dat komt ook allemaal in het boek waar jij ook in voorkomt. Ik als Meester Isaak, zeg tegen jou: geld is letterlijk een ruilmiddel. Doordat je geld hebt kan je ruilen of iets kopen, zoals die scooter of een leuke avond. Op het moment dat je geld pakt en je ruilt het niet wordt het negatieve energie, omdat het niet meer geruild wordt. Je koopt eigenlijk een stukje leven met geld.

Emotionele: Je kan er leuke dingen mee kopen.

Schittering: Je kan eten kopen met geld. Eigenlijk heb je geld nodig hier ter aarde. Vroeger in de tijd hadden we dat niet en we hopen in de toekomstijd ook weer niet, omdat geld is heel destructief. Omdat je heel veel afweegt met geld, jij hebt honderd euro, jij hebt tweehonderd euro, oh je hebt meer dan ik en dan krijg je jaloezie.

Emotionele: Wat mensen ook allemaal niet doen voor geld.

Schittering: Omdat mensen macht willen, geld is ook macht. Op het moment dat je geld hebt en ook geld ziet als geld, maar niet meer als macht, dan ga je het simpelweg zien als middel om je zaakjes op orde te zetten en alles te kopen wat je nodig hebt. De één heeft een baan en krijgt meer geld. Als je dat weet dan kan je gewoon simpelweg simpel je overgeven aan de dag. Dus Jeffrey Barros, het is belangrijk dat jij simpelweg dit hebt: huisje, boompje, beestje. Nou, het beestje heb je letterlijk.

Emotionele: Ja.

Schittering: Daar zijn we blij om, dat je je beestje hebt. Je hebt ook je prinses maar weet wel dat jullie er nog lang niet zijn.

Emotionele: We hebben het fijn.

Schittering: Jullie krijgen nogal wat met elkaar te verduren, omdat stappen zijn eng, dan begint het pas. Dus je bent er nog niet. Communicatie is belangrijk en er samen uitkomen ook. Als je er samen niet uitkomt weet je altijd de weg naar mij.

Emotionele: Dat is fijn om te weten.

Schittering: Oké, dus op het moment dat je ons nodig hebt kom je naar de bron en de bron geeft je weer voeding. Ga je huiswerk voltooien.

Emotionele: Is dit huiswerk?

Schittering: Het huiswerk is gewoon positiviteit. Dus jij gaat nu de bergen beklimmen. Op het moment dat jij de top hebt bereikt en jij hebt het gevoel, dan willen wij graag dat jij de boodschapper bent en ons komt vertellen dat het je gelukt is.

Emotionele: Oké.

Schittering: Dank je wel voor dit gesprek, namasté.

Emotionele: Dank je wel, namasté.

Slotwoord Schittering

Alle pogingen, alle moeite, alle hoop, wat ik ook deed, het had geen nut, omdat op het moment dat een narcist zijn eigen gedachtes heeft, dringt het toch niet tot hem door. Ik heb gefaald omdat een narcist denkt alleen maar aan zichzelf, hij denkt niet aan anderen, hij heeft geen empathie, hij voelt niet wat hij de ander aandoet. Een narcist kan niet voelen wat je doet, alles wat je zegt is slecht. Een narcist vertrouwd nooit iemand en is altijd op geld belust. Een narcist negeert de vrouw constant, omdat een narcist is ziek.

Is een narcist te helpen? Nee, een narcist is niet te helpen. Hij is pas te helpen als hij van iemand houdt maar een narcist houdt niet van iemand, hij houdt alleen van zichzelf. Dat betekent dat de hoop van de geveer naar de nemer toe elke keer weer daalt, er is gewoon niets meer.

Belediging, uitzuiging, al hetgeen wat eigenlijk puur onmenselijk is, dat is een narcist. Een narcist is degene die jou kapotmaakt. Als je van een narcist gaat houden, weet dan, je komt hier niet uit omdat hij maakt je kapot.

Namasté de Schittering

Wie ben ik?

Ik ben Tresi Barros, ik ben medium en ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Ook kan ik volledig in trance gaan zodat mijn gids Isaak een rechtstreeks contact heeft met de aanwezige deelnemers op dat moment.

Ik ben 48 jaar oud en ben moeder van 4 kinderen in de leeftijd van 17, 24, 27 en 29 jaar oud. Ik heb van oorsprong Portugees bloed door mijn aderen stromen, maar ik ben opgegroeid in Luxemburg. Mijn jeugd was alles behalve makkelijk. Op mijn zestiende levensjaar verliet ik mijn ouderlijke huis en woon dan ook sindsdien hier in Nederland.

Mijn paranormale gave bezit ik al sinds mijn geboorte. Pas op mijn 28ste levensjaar was ik zo ver om mijn gave te erkennen en met Isaak, mijn gids, te werken om de medemens hier op aarde te helpen in hun aardse bestaan. Dag in dag uit werk ik samen met Isaak door het geven van privé-consulten, magnetiseren, huiskameravonden, openbare avonden, masterclasses in groepsverband of privé, avonden Isaak spreekt, Isaak onderricht zijn wijsheid, lezingen, geestelijk dopen, geestelijk trouwen, geestelijk begraven en cremieren, cursus 'spontaan kaartleggen', cursus 'psychologie', workshop 'bewustwording & groei', workshop 'intuïtieve ontwikkeling', cursus ADHD, thema-avonden, cursus 'rouwverwerking', cursus 'tantra', praten met dieren, baby's/kinderen, comapatiënten en verstandelijk gehandicapten. Mijn werkzaamheden hebben zich door de jaren heen steeds verder uitgebreid.

Mijn gids Isaak, is mijn beste vriend. Isaak is een hoge leermeester uit het hiernamaals. Eeuwen en eeuwen heeft hij doorgestudeerd in de sferen en ook op aarde om de mens te bestuderen. Alle sferen heeft hij bezocht, tot aan de duistere sferen toe, puur om tot in perfectie te weten hoe de mens in elkaar zit. Mijn gids Isaak, is niet meer ter aarde gekomen sinds zijn laatste leven in het jaartal 1230. Hij was toen een indiaan genaamd 'White Feather', een medicijnman van een stam in Noord Amerika. In dit leven was ik (toen een man, Great Spirit genaamd), en ik was zijn beste vriend. Na dit leven

besloot Isaak niet meer terug te keren naar de aarde, maar in de sferen verder te studeren voor gids. Ik koos er echter voor om terug te gaan naar aarde om hier de mens te helpen. In dit leven ben ik Isaak's instrument.

Inmiddels heeft Isaak zijn wijsheid niet alleen maar laten zien door dag in dag uit te werken met de mens maar ook door zijn wijsheid te laten vereeuwigen op schrift. Zeventien boeken zijn er inmiddels al beschikbaar en vele boeken zullen nog volgen. De boeken worden allemaal volledig verteld in trance, behalve mijn persoonlijke boek(en). Ik ga op dat moment in de 2de trance vorm, zodat mijn gids Isaak, rechtstreeks kan spreken tot degene die hem interviewt. Al deze interviews zijn opgenomen op band en later uitgetypt.

Naast deze boeken kwam er in 2005 ook een dubbel-cd uit genaamd: 'Volg de stem van Isaak'. Op deze dubbel-cd vindt u allerlei soorten meditaties. Deze dubbel-cd heeft Isaak zelf, volledig in trance dus, in één middag ingesproken. In 2009 zijn er ook twee luisterboeken uitgekomen. Het 1ste boek: 'Bekijk het, voel het en laat het los' en het 2de boek: 'Mijn naam is Isaak' zijn door professionele sprekers ingesproken. Op het 2de luisterboek: 'Mijn naam is Isaak' heb ik zelf ook mijn eigen 'Tresi-gedeelte ingesproken. Momenteel liggen deze luisterboeken ook bij de blindenbibliotheek en in alle boekhandels.

Het blijft niet bij deze boeken. Vele zullen er nog volgen. Al mijn boeken, luisterboeken en de dubbel-cd zijn ook via mijn website www.tresibarroos.nl of bij mij zelf te koop.

U kunt me boeken voor alle bovengenoemde activiteiten. In de agenda op mijn website vindt u een overzicht van al mijn activiteiten waar u zichzelf voor op kunt geven.

Naast dit boek zijn dus ook de volgende producten beschikbaar:

- Boek 1 : 'Bekijk het, voel het en laat het los' + luisterboek
- Boek 2 : 'Mijn naam is Isaak' + luisterboek
- Boek 3 : 'Wie is Tresi?'
- Boek 4 : 'Masterclass'

Boek 5	: 'De woorden van Isaak'
Boek 6	: 'Wybe, wat doe je nou?'
Boek 7	: 'Isaak en zijn wijsheid over psychologie'
Boek 8	: 'Isaak onderricht zijn wijsheid'
Boek 9	: 'De wijsheid van Isaak'
Boek 10	: 'Luister voel en vertrouw op je intuïtie'
Boek 11	: 'Wat is echtheid en hoe kom je tot echtheid?'
Boek 12	: 'Ontdek de wijsheid in jezelf'
Boek 13	: 'Wie ben ik?'
Boek 14	: 'Contact leggen met de andere wereld'
Boek 15	: 'Als de mens zijn bewustzijn wil ontdekken in zichzelf moet hij nooit opgeven en twifelen'
Boek 16	: 'De ontwikkeling van je gevoel'
Boek 17	: 'De ontdekking van je ziel en goddelijkheid'
Dubbelcd	: 'Volg de stem van Isaak'

Liefs, Tresi

Alle producten zijn te bestellen via e-mailadres: secretariaat@tresibarro.nl.
 Heeft u vragen omtrent boekingen of wilt u één van de boeken,
 luisterboeken of meditatiecd bestellen, dan kunt u contact opnemen met het
 secretariaat van De Schittering via e-mailadres: secretariaat@tresibarro.nl of
 via telefoonnummer 06-46917450 of via www.tresibarro.nl.